

శ్రీవైష్ణవ గ్రంథ ముద్రాపక సభ (లిమిటెడ్) .

వాల్మీకిప్రణీతమైన శ్రీరామాయణము వేదోపబృంహణమైన ఇతిహాస శ్రేష్ఠము, అను త్తమమైన ఆదికావ్యమనియు, అందొకానొక అక్షరమైనను అనుసంధింపదల మహాపాతకములను బోగొట్టునదనియు, పరసమాత్రముచేత నైహికాముష్మిక లభలప్రదమనియు, ద్వయవివరణరూపమనియు, గాయత్ర్యర్థప్రతిపాదకంబనియు, ప్లవేకవేదాంత రహస్యాత్మబోధకంబనియు, సర్వదేశములందును సర్వమతస్థులకును గ్రాహ్యమైన సమేయ ప్రభావముగలదనియు, ఎల్లరకును దెల్లంబైనది గాన ప్చట విస్తరింపబనిలేదు.

“వందేరామాయణార్ణవం” అనునట్లు శ్రీమద్రామాయణమును సముద్రముతో యున్నారు. సముద్రము రత్నాకరమయ్యును, మీద సంచరించువారికి పుష్పజల త్రాన్యది తుద్రజంతువులు మాత్రమేదొటుకునట్లు, శ్రీరామాయణమునుపైపైన నారికి సాధారణార్థములేలభించుచున్నది. సముద్రమునందుముణిగి తలస్పర్శ చే అనర్హములైన మాత్రికాదిమణులు దొటుకునట్లు భగవన్నిశ్చేతుక కటాక్షల? హామగల పూర్వాచార్యులు రామాయణార్ణవమందు తలస్పర్శగనవగాహి చిన నిగూఢ విశేషార్థములను లోకోజ్జీవనార్థము సపారకరుణా సాగరులైన చాన్చిపై తనిశ్లోకమును గ్రంథమునుసాయించిరి.

గ్రంథమును తనిశ్లోకముని కొందఱు వ్యవహరింతురు “సఖ్యాపూర్వోద్విగుః” త్రముచేమొదటిపదము సఖ్యావాచకముగనున్న యడలనే ద్విగు సమాసమగును. పూర్వార్థమైన అదంతద్విగు సమాసమునకంటె జ్ఞప్రత్యయమువచ్చి “ప్రణోక్తి, క్తి, త్రిలోక్తి, అనురూపములు సిద్ధించును. ఇచ్చట తనిశబ్దము సఖ్యావాచకము లోవుటయేగాక ద్రవిడిపదముగానున్నది. “సహ సుహా” అనుసూత్రముచేవచ్చు సము, ఒక ద్రవిడిపదమునకును, ఒక సంస్కృతపదమునకును సిద్ధించదు. తని ౦౦, తనిచరమం, తనిప్రణవం, అనునట్లు తనిశ్లోకమనియే వ్యవహరింపదగియున్నది. పల్లిక్కిణి సరస్వతీ భండారముమొదలగు స్థలములయందుండు అనేక ప్రాచీన కములయందు తనిశ్లోకమ్ అనియే వ్రాసియున్నది.

ఈగ్రంథకర్తలైన పెరియవార్చాన్బిళ్ళై విశిష్టాదైవతసీద్ధాంత ప్రవర్తకులైనా
 ర్వాచార్యులతో నొకమహాసుభావులు. వీరు చోళమండలమునందు శేంగనూరుగ్రామ
 లో సర్వజత్సంపత్సరము ఆవడినెల కృష్ణాష్టమి రోహిణీ నక్షత్రంబునందు అవతరిం
 పిరికిపూర్వశిఖ. వీరితండ్రిగారి తిరునామము యామునదేశములు. వీరితల్లిగారి త్రినామ
 ము నాచ్చియారమ్మ. వీరికినామాంతరములు శ్రీమత్కృష్ణులు, కృష్ణసూరులు. వీరికా
 చార్యులు నమ్మిళ్ళై. వీరితిరువారాధనము కృష్ణవిగ్రహము. వేంచేసియుండినప్పటి శ్రీర
 ద్ధము, వీరు ౯౫ సంవత్సరములుదర్శన ప్రవర్తకులై వేంచేసియుండిరి వీరిచక్రమా
 రులు నైనారాచాన్బిళ్ళై పిరికిమ్యలు పరకాలదాసులు శ్రీరక్తాచార్యులు మేలగు
 వారు. వీరుపొయించిన గ్రంథములు తిరువాయ్మొళి వ్యాఖ్యానమైన ఇరువత్తుల
 యిరమ్, తక్కినమువ్వాయిరములకు వ్యాఖ్యానములు, పరస్పరహస్య వివరణము, ాణి
 క్యమాల, నవరత్నమాల, సకలప్రమాణతాత్పర్యము, ఉపకారరత్నము, గద్యక్రమ
 వ్యాఖ్యానము, ఆశేవద్దారు స్తోత్రవ్యాఖ్యానము, అభయ ప్రదానవ్యాఖ్యానము, సుర
 మరహస్యము, అనుసన్ధానరహస్యము, నిగమనప్పడి, రహస్యత్రయవివరణము, త్తో
 త్రయవివరణము, శ్రీతనిళ్ళోకము.

వీరితనియకా:— శ్రీమత్కృష్ణసమాహ్వయ నమో యామునసూనవే ।

యత్కటాక్షైకలక్ష్మణాం సులభ శ్రీధర స్సదా ॥

వీరితిరునక్షత్ర తనియకా:— సకలద్రావిడామ్నాయ సారవ్యాఖ్యానకారిం ।

శ్రావణే రోహిణీబాతం కృష్ణసంజ మహా మహీ ॥

ఇట్లు,

స భా ప ణ్ణి తు ల

శ్రీమతేరామానుజాయనమః

తనిళ్ళోకమ్.

పెరియవాచ్చాన్బిళ్ళై తిరువడిక శేశరణమ్.

బాలకాణ్డము ౧౯-వ సర్గము, ౧౮-వ శ్లోకము.

మూ. అహంవేద్ది మహత్తానం రామంసత్యపరాక్రమమ్ ।

వసిష్ఠోపిమహాతేజా యేచేమేతపసిన్ధితాః॥ ౧.

అర్థం. అహం-నేను, రామం-శ్రీరాములను, మహత్తానం-అపరిచ్ఛిన్నమహిమగలవారినిగానున్న, సత్యపరాక్రమం-నాశములేని బలముగలవారినిగానున్న, వేద్ది-ఎఱుంగుచున్నాను, మహాతేజాః - గొప్పప్రభావముగల, వసిష్ఠోపి - వసిష్ఠమహామునియు, వేత్తి-ఎఱుంగుచు, యే ఏ, ఇమే- సమీపమందున్న, తపసి-శర్మయోగమునందు, స్థితాః- స్థిరులైన ఋషులుగలరో, తేపి - వారున్న, విదిన్తి- ఎఱుంగుదురు

వ్యా. అవతారికై. చక్రవర్తియానవక్ పెరుమాళ్ళుడైయ పరువత్తిల్ శిఱుమైయైట్టు, ఇవరుడైయ ఆణ్ పిళ్ళై త్తనత్తిలే అతిశక్తై పణ్ణక్కాడుమెన్ఱుశక్కిత్తు, అవరుడైయ వైభవత్తైయుమ్ పరాక్రమత్తైయుమ్ ససాక్షికమాక పుపపాదిక్కితాన్ విశ్వామిత్రమహర్షి.

అహంవేద్ది. వసిష్ఠోపివేత్తి. యేచేమేతపసిన్ధితాః, తేపివిదన్తి. “నయధయోగ్యతామస్యపశ్యామి”ఎన్ఱు-ఇవర్ అయోగ్యతైయైచ్చొల్లుకైక్కు, నీయొరువనుమేయుల్లాయ్, ఇవర్ యోగ్యతైయై అఱి కైక్కునాఱ్ళిత్తనై పేరుముడైన్దితాన్.*౧. (అహంవేద్ది) “నచక్షుషాశ్చూహ్యతే” “మనసాతువిశుద్ధేన” “ఎన్ఱేనుజ్గట్కణ్ణాల్ కాణాతవ పురువై నెజ్జెన్నుమట్కణ్ణేల్ కాణుముణర్దు” ఎన్ఱుమ్ - యోగపరిశుద్ధమాన పుట్కణ్ణాలే నానఱియుమత్తనైపోక్కి, బాహ్యచక్షుస్సాలే కాణ్ణిఱుపునక్కు తైరియాతుకాణ్. *౨. (అహంవేద్ది) “జ్ఞానవృద్ధామయారాజ్ బహవఃపర్యపాసి తాః”ఎన్ఱు-పలవాచార్యర్ కత్తై నేవిత్తనాన

టియుమ త్తనైపోక్కి, నాట్టారాలేసేవిక్కిప్పడుకిఱుడనక్కు తైరియుమో? 3. (అహం వేద్మి) “కుశదర్శధరాః” ఎన్ఱు - పుల్లుణ్డై యుమాననానటివణ్ విల్లుణ్డై యుమాననీయటియాయ్. *౪. (అహం వేద్మి) తలైయుమ్ శడై యుమాననానటియు మత్తనైపోక్కి, తలైయుమ్ మడియుమాననీయటియాయ్. *౫. (అహం వేద్మి) సాత్విక ప్రకృతియాననానటియుమ త్తనైపోక్కి. రాజసప్రకృతియాననీయటియాయ్. *౬. (అహం వేద్మి) “నీచశయ్యాసనం చాస్యనిత్యం స్యాద్గురుసన్నిధౌ” ఎన్ఱు-ఆసన త్తికీఠై యిరున్ద వెనక్కు తైరియుమ త్తనైపోక్కి, “సింహాసనేప్రభుః” ఎన్ఱు-ఆసన త్తికీమేలేయిరుక్కిఱువునక్కు తైరియుమో? ౭ (అహం వేద్మి) యోగక్రమమటియుమ్ నానటియుమ త్తై, భోగక్రమమటియుమ్ నీయటివితియో? *౮. (అహం వేద్మి) మోక్షకామేష్టిపణ్ణిననానటియుమ త్తై, పుత్రకామేష్టి పణ్ణిననీయటి విత్తియో? *౯. (అహం వేద్మి) ధర్మమోక్షపరనాననానటియుమ త్తై, అర్థకాషపరనాన పున్నాలటియప్పోమో?

నా నేయోవటియా తేణ్, “నేతి నేతి” ఎన్ఱుమ్-“కథాత్థావేద” ఎన్ఱుమ్-ప్రమాణజ్ఞాన వేదజ్ఞో తానటిన్దతో? ప్రమాణజ్ఞశ్రవేయో? “బ్రహ్మకరుడేన్ద్ర) భూతానాం మనసామహ్యగోచరమ్” ఎన్ఱుమ్-“నాన్తుకణశ్చైన్ద్రై యానెన్దిరికళో ఎమ్బెరుమాణ్ తనైయైయారటికిఱ్ఱార్” ఎన్ఱుమ్-ప్రమాతాక్కళన్ బ్రహ్మరుద్రాదికళుక్కుత్తాన్ నిలమో? ప్రమాతాక్కళశ్రవేయో? “సోఅజ్ఞ వేదయదివానవేద” ఎన్ఱుమ్ - “తనక్కుమ్ తన్దన్దై యటివరియనై” ఎన్ఱుమ్ - ప్రమేయభూతనానవణ్ తనక్కుమ్ తెరియుమో? త్తనై వేరటియార్ కళేకాణ్ -ఎన్ఱు - *౧౦. (అహం వేద్మి) “యస్స ర్వజ్జస్సర్వవిత్” “స్వాభావికీజ్ఞానబలక్రియాచ” ఎన్ఱిఱ ప్రమాణజ్ఞత్తై విశ్వస్తిత్తు సార్వజ్ఞంకొణ్డాడి ఒరుఆచార్య స్సక్కుల్ కునిన్దు కేళామైయాలే యవసుక్కున్దెరియాలే! “దదామిబుద్ధియోగన్తమ్” ఎన్ఱుమ్-“మయర్వఱమతిసలమరుళినణ్” ఎన్ఱుమ్-“శ్రుతమాస్మిన్ రీచితం” ఎన్ఱుమ్-సంప్రదాయసిద్ధజ్ఞాన ముడైయవసుక్కు తైరియుమితే! అన్విశ్రావతీరుకై

“యస్తాత్పరంనాపరమ స్తికిశ్చిత్” ఎష్టుమ్-“నతత్పమశ్చాభ్యధికిశ్చదృశ్యతే” ఎష్టుమ్-“బుత్తార్మికార్మికైయైయాయమామాయ” ఎష్టుమ్-శొల్లుకిఱపడియే, తప్తైయైభిన్దసకలదేవతైకభుక్కుమ్మేలాయ, అవై తస క్కుమ్ అన్తర్యామియా యిరుళ్ళుమ్బడి యటివ నెన్ఱుమామ్, అన్ఱియిలే- *౬. (మహాత్మానమ్) ఎష్టు-యత్న వాచియాయ్, అతావత్సయ త్నమా య్, “ప్రయత్న సాన్విత ధర్మ సాన్వ దుత్సాహాభావనాచసః” ఎష్టుమ్- “వినాశాయచదుష్కృతామ్సంభవామి” ఎష్టుమ్-శొల్లుకిఱపడియే, దుష్కృద్విద్యానాశత్తుక్కాక అవరుత్సాహిత్తుప్పొన్దపడియటివ నెన్ఱుమామ్. అన్ఱియిలే- *౭. (మహాత్మానమ్) ఎష్టు-అర్కవాచియాయ్, “రామదివాకరః” శత్రురక్షోమయంతోయముపశోషంనయివ్యతి” ఎన్ఱిఱపడియే, ఆయుధని రషేక్షమాకితమ్ముడై యప్రతాపత్తాలేశత్రురక్షస్సుక్కిళాకిఱనీరైఱ్ఱోన్ద కప్పడచ్చునఱుమ్బడిపణ్ణవల్లరెన్నుమిడమటి వ నెన్ఱాకవుమామ్. అన్ఱియిలే- *౮. (మహాత్మానమ్). ఎష్టు-అగ్నియాయ్-“అభితగిపావశోపమమ్” ఎష్టుమ్-“నిర్దహేదపికాకుత్సరిక్రుద్ధస్తీవేణచతుషా” ఎష్టుమ్-“అః టురువిలోతికఘ్రజ్ఞోతితన్నరువాయ్” ఎష్టుమ్-శొల్లుకిఱపడియే, శత్రుశ రజతైయడైయచ్చుట్టుకూతాయనీతాయపోమ్బడిపణ్ణవల్లరెన్నుమిడమ టివ నెన్ఱాకవుమామ్. అన్ఱియిలే- *౯. (మహాత్మానమ్) ఎష్టు-మతివాచియా య్, “సర్వశాస్త్రార్థతవ్జః” ఎష్టుమ్-“బుధ్యాహ్యప్రాజ్ఞాయాయుక్తః” ఎష్టుమ్-శొల్లుకిఱపడియే, ఇరున్దవిడత్తిలే యిరున్దు శత్రుక్కుళోముడియ్ ప్బడియాసవిరకుకళో వకుక్కువల్లరెన్నుమిడమటివ నెన్ఱాకవుమామ్ అన్ఱియిలే- *౧౦. (మహాత్మానమ్) ఎష్టు-వాతవాచియాయ్, “తస్మైవాత త్త నేనమః” ఎష్టుమ్-“కాలాయతీయాయ్” ఎష్టుమ్-శొల్లుకిఱపడియే మహావాతహతమాన తూలరాశిపోలే శత్రుక్కుతైప్పక్క విడమటియా మలోట్టువరెన్నుమిడమటివ నెన్ఱాకవుమామ్. అన్ఱియిలే- *౧౧. “మృతసజ్జీవనంహిరామవృత్తాన్తమ్” ఎష్టు-సర్వప్రాణిపాణన హేతువాన కాన్దబుప్పోలే అనుకూలరానవర్ కభుక్కుడిజ్జీవనకరరాకవల్లరెన్నుమి డమటివ నెన్ఱాకవుమామ్.

వేత్తి, వేదయతిఎన్టు- తానుమఱిన్దుపిటరై యుమఱివిక్కక్కడవ
తానవేదమకప్పడ, “వేదాహమేతంపురుషమ్” ఎన్టు-నానఱివనెన్టుశొల్లి,
అఱిన్దుపడి యెన్నెన్న - “అఱిన్దునవేదవరు మొప్పురుళ్ నూల్ కళఱిన్దున
కొళ్ళక వరు మొప్పురుళ్తల్ ” ఎన్గిపడియే, మహాన్తమెన్టు - అపరిచ్చి
న్ననెన్టు, శొల్లివిట్టతిత్తనైయితే! “యస్యామతం తస్యమతంమతం
యస్యనవేదసః ” ఎన్తువస్తువైయఱిక్తై యావతు - అతుఅపరిచ్చిన్న
మెన్టు-ఉళ్ళపడియఱిక్తైయితే! వేదాహమేతమ్ - ఎన్గిఱవేదవాక్యన్దున్నై
యిదే - అహం వేద్మి-ఎన్టు-ఉపబృహ్మిక్కిఱు. అఱుదై వేద-ఎన్గిఱతై,
ఇఱు వేద్మి-ఎన్గిఱు. అఱుదై అహమ్-ఎన్గిఱతైయితే, ఇఱుఅహమ్-ఎన్గి
ఱు. ఏతమ్-ఎన్టు-సౌలభ్యసూచకమాన ఏతచ్చబృహ్మతైయితే, ఇఱు రా
మమ్-ఎన్టు-అవతారవిదేశంపణ్ణుక్కిఱు. అఱుదైపురుషశబ్దతా లే నిర్దిష్ట
మానశౌర్యవీర్యాదిక తైయిదే, ఇఱుసత్యపరాక్రమమ్-ఎన్గిఱు. అఱు మ
హాన్తమ్-ఎన్గిఱతైయిదే, ఇఱు మహాత్మానమ్-ఎన్గిఱు. ఆక వేదపురుష
నోడుం వైదికపురుషర్ కళోడుంవాళియఱి ఇవిషయత్తిల్ పాశుర
మొన్టాయితేయిరుప్పతు.

ఇప్పడి మహాత్మానమ్-ఎన్టు-వేళుకివస్తుత్తాఁ దేశాన్తరత్తిలేయా
యెట్టవొణ్ణాతోవెన్నిల్, (రామమ్) “పితరంరోచయామాస ” ఎన్టు
న్నైయిశై విత్తు రామరూపేణవన్దుపిటన్దువివర్ అప్పరవస్తుత్తాఁ కా
ణెన్గిదాఁ. (రామమ్) పరవస్తు వెన్టునీయుమ్నానుముట్కూశుతల్ నన్నై
యరువరుత్తవర్ తామకలనిదైల్ శెయ్యాతే, ఎనక్కుక్కైయాళాక
అఱైక్కలామ్బడియాయ తన్నైయమెత్తుత్తాఱిత్తైయాలే తెరికితిల్లై
కాణ్.

(రామంమహాత్మానమ్) “సఉశ్రేయాభవతిజాయమాసః” ఎ
న్టు-అవర్తన్నైత్తాఱిన్దుపిటన్దుపిన్దు కాణ్ మహత్వమొప్పుమిట్టతు.

నీ తానే రామమెన్టుశొన్నాయ్ ఇన్నం ఎడివిల్ శుడైయళిన్దతిడై ,
 శ్రమత్తాలుడలిఱుక్కిన్దై, ఇవర్ పరాక్రమత్తుక్కు శక్తరోవెన్న- *౧ (సత్య
 పరాక్రమమ్) ఇవర్ ఎడివుపోలేవేణ్డినపోతుక్కొళ్ళవుమ్ తవిరవుమామ్మడి
 యల్లకాణివర్ గుణజ్జలిరుప్పతు. అవై నిత్యమాయ్ కాణిరుప్పతు. *
 ౨. (సత్యపరాక్రమమ్) “సదై కిరూప పరాక్రమమ్” , సదై కిరూప
 రూపాయ్” ఎన్టుమ్. “తత్తమే సత్యాకామాః” ఎన్టుమ్-“ఏతాంశ్చ
 సత్యాకామాః” ఎన్టుమ్-“స్వాభావికీజ్ఞానబలక్రియాః” ఎన్టుమ్-శొ
 ల్లుకైయాలే. విగ్రహమైచ్చమాయ్ గుణజ్జళో నిత్యమాయ్ కాణిరుప్ప
 తు. ఇతుతన్నై శ్రీపరాశరబ్రహ్మర్షి యుమ్ - “ఇచ్చాగృహీత్వాభిమతౌ
 రుదేహః” ఎన్టు-విగ్రహపరిగ్రహమైచ్చమెన్ను మిడతైచ్చొల్లి, “తేహోబ
 లైశ్వర్య మహావబోధను వీర్యశక్త్యాదిగుణైకరాశిః” ఎన్టు - గుణజ్జళో
 స్వాభావికజ్జళెన్ను మిడతైచ్చొన్నానితో * ౩. (సత్యపరాక్రమమ్) “అవ్య
 వస్థాహిదృశ్యే తే యుద్ధేజయపరాజయకా” ఎన్టు-నాన్దరైప్పిలే ఇవ
 రుడైయ ఆణ్ పిత్తైత్తనమ్ అవ్యవస్థితమల్లకాణ్ , “నావిజిత్యనివతక
 తే” ఎన్టుమ్-“అభియాతాప్రహరతా” ఎన్టుమ్- “శెన్టుకొన్టువెన్టుకొన్డు”
 ఎన్టుమ్-శొల్లుక్కిరిపడియే, ఇవర్ ఎఱున్దిరున్దల్, శత్రుక్కులై యాక్రమి
 త్తుత్తలై యత్తీత్తల్లళు మీళార్ కాణ్. “అస్మిన్దృష్టేపరావరే” ఎన్టుమ్-
 “శివనయనిద్దిరనివర్ ముతలనైత్తోర్ లేయ్ వక్కుళాజ్జళో కైత్తోక్కి
 డన్ద” ఎన్టుమ్ - తన్దామైప్పరరాకనినైత్తిరుక్కిరిబ్రహ్మరుద్రాదికలై యక
 ప్పడక్కిళ్ళోవడుత్తి, అవ్వరు కాయురుక్కిఱవన్టు, తుద్రరాన శత్రుక్కులై
 విడుమో * ౪. (సత్యపరాక్రమమ్) సత్యరానపరరై ఆక్రమిప్పరెన్టాకవు
 మామ్. అతావతు-ప్రకృతిసంబన్ధ నిబన్ధనమాక ప్రాతికూల్యమృణ్ణనాల
 వర్కళో మీన్డునుకూలిప్పొర్ కిళోవెన్టు - “యదివారావణస్వయమ్”
 ఎన్టుమ్- “గచ్చానుజానామి” ఎన్టుమ్ - “ఉళన్దొట్టు” ఎన్టుమ్-ఒరునిలై
 నిన్టు, ముట్టప్రాతికూల్యత్తిలే నిలై నిన్టార్ కళాకిలవర్కళై ముడిక
 రెన్దిఱతు.

(రామంసత్యపరాక్రమమ్) ఆక్రిమిక్కుమిడత్తిల్ త్రివిక్రమనై
 ప్పొలే శొల్లువతోన్లు, శెయ్వతోన్లునియిలే, ఏకరూపమాయ్ క్కానిరు
 ప్పొకు.(రామంసత్యపరాక్రమమ్) పిఱరైయభిక్కుమిడత్తిల్, ఆయుధమె
 డుత్తల్-పరాక్రమిత్తల్ శెయ్యవేణుమో ' 'హతాన్యేకేనరామేణ ' '
 ఎన్టుమ్-“రామబాణాభిహతోభృశార్తశ్చచాలచాపశ్చముమోచవీరః”
 ఎన్టుమ్-“శ్రీమాన్సుఖసుప్తరిపరంతపః” ఎన్టుమ్శొల్లుకిపడియె, అల్ల
 కుమెట్టులుమే ౪ రికిరమాకవిట్టియారో?

ఏతేసుమాకక్కొడు పోకత్తేడుకిఱపడియాలే, పోరప్పొలియ
 చొట్టుక్కివిద్దవాక్యం విశ్వసనీయమోవెన్న - (వసిష్ఠోపి) సర్వజ్ఞ
 నాయ్పరమర్షియాన శ్రీవసిష్ఠభగవానుమశీయుమ్. (వసిష్ఠః) ఎకా
 క్యత్తుక్కువద్ద నానొట్టియ - “ సతేహంపితరాచార్యః ” ఎన్టు - ఉక
 కార్యత్తుక్కు క్కడవనాయనక్కాప్తనాన వసిష్ఠభగవానై క్కేట్
 క్కమాట్టాయో ? ప్పొనెన్సిలేన ప్రమియాయ్ - “ కులగురుర్భగవాన్
 వసిష్ఠః ” ఎన్టుపడియె, ఎక్గోఎక్కలన్టియిలే, ఉక్గళ్ పక్కలిలే
 సిద్ధినాయుక్గళ్ హితత్తిలే నిలైన్టి వనన్టో. ‘ ఇదంవోయాజ్ఞానామ్’
 ఎన్టు-సు రారియుశొన్నానిశ్లే.

నీతానుమిత్వైకుకులజాతనాకై యాలే యునక్కు మొ వ్వాతో
 అవశ్శీలన్తర్భావమెన్న - (వసిష్ఠోపివేత్తి) అమృత్యుడైకులైన్టు, ఇవక్
 పుత్రాదికత్తైక్కొల్లువతు, ఇవక్ సురభియైప్పటిస్సతు ఇవనోడేయుద్ధం
 పణ్ణవతు, ఇసనాలేపరిభూతనావతాయ్, ఇప్పడిక్కువిరోధమ్మిఱన్దపడి
 యాలే ఎనక్కాక ప్పొయ్ శొల్లాన్, అప్పడిక్కొత్తవివనై యుంకేట్టు
 కొల్. అవిశబ్దం-నానేయల్లవివనుమఱియు మెట్టో-సముచ్చయమాకవు
 మామ్, అన్టియిలే- అవిశబ్దః విరోధంద్యోతయతి. ఎనక్కువిరుద్ధనానవివ
 నుమశీయుమెన్టాకవుమామ్

అల్లాతముషికళిల్ కాట్టల్ ఇవనుక్తేత్తమ్మే తెన్నిల్ - *౧. (మహా
తేజాః) సరస్వతీవల్లభనాన బ్రహ్మపుత్రసుమాయ, స్వయోగసిద్ధజ్ఞానను
మాత్రైయాలే వద్దమతిప్పైయుడై యవన్. *౨. (మహాతేజాః) లోక
నాధనానపురుషోత్తమనికప్పడత్తన్ కాలిలే కునియుమ్బడియాన వేత్తమ్
ముడై యవన్. *౩. (మహాతేజాః) “కాశికోయశసానిధిః” ఎన్టు-నాట్టిల్
పుకఱుక్కెల్లై యాన నానకప్పడ, “వసిష్ఠోమామేవంవదతు” ఎన్టుమ్-
“సత్యంఽకారబ్రహ్మరిరేవమస్తితిచాబ్రవీత్” ఎన్టుమ్-అవన్ వాయాలే
బ్రహ్మర్షి పట్టముమ్, పరియట్టముమ్, పెటవేణ్డుమ్బడివెరుమతిప్పనానవన్.
ఇప్పడియుమక్కేల్లప్పెరియరాకిల్, “తేహం తేజోవిశేషేణ ప్రత్యవా
యోనవిద్యతే” ఎన్టు-ఉమక్కాకిప్పాయ్ శొన్నా లుంపొలుక్కు-మాయిరు
ద్దతీయెన్న - *౪. (మహాతేజాః) “సత్యధర్మపరాయణాః” ఎన్టుమ్-“సత్యం
వద-ధర్మంఽచర” ఎన్టుం-తాసుంసత్యతైహితమాకవనుష్ఠిత్తు, పిటరై యు
మకప్పడవనుష్ఠిప్పిత్తు, ఇప్పడిక్కుమహాతేజస్వియాయ్ వెరుద్దవత్రనాయి
రుక్కిల్ వన్, తేజోహానిసిరిక్కుమ్బడి అసత్యంశొల్లుమో *౫. (మహాతే
జాః) “ధిగ్ బలంఽత్రియబలం-బ్రహ్మతేజోబలంబలమ్” ఎన్టుమ్బడి-నిర
వధికబ్రహ్మతేజస్వియాయిరుక్కిల్ వన్.

అప్పడిపెరియరాయిరుద్దాలుమ్ “యద్బ్రాహ్మణశ్చైవ బ్రాహ్మణ
శ్చప్రశ్నమేయాతాం బ్రాహ్మణాయాధిబ్రూయాత్” ఎన్టుమ్-“బ్రాహ్మణా
ధైగవాక్థేవాసమ్యక్ప్రాణాపరిత్యజేత్” ఎన్టుమ్-నాసుంసీయుమానాల్,
తన్నైయభీయమాశీయుమ్ బ్రహ్మరియానవునక్కాకవారై శొల్లుమ
త్తనై పోక్కి, త్రియనానవెనక్కాచ్చొల్లుమో వెన్న - *౧. (యేచేమేత
పసిన్ధితాః) పడై వీట్టార్ తవ్బలమతిత్తు ముకత్తుక్కుత్తక్కవాగై శొల్లుకి
ల్లవెన్దులై విట్టు, చ్చరుకిలై తిన్నికళానవివర్కలై క్కేల్లక్కమాట్టాయో
వెన్టుచూమ్ - *౨. (ఇమేతపసిన్ధితాః-) “ఊనపూడశవర్షః” ఎన్టు- అవర్
పరువంనిరమ్బామైయైట్టు అవర్ యోగ్యతైక్కు నీతట్టుళుప్పడవే
ణ్డా, “తస్యధీరాపరిజానన్తియోనిమ్” ఎన్టు-అవనుడై యజన్దరహస్యజ్ఞా

సముద్రై యవివర్కతైశ్చైతా యెష్టుమామ్, *౧. (ఇమే) పులస్త్యకాగస్త్యకా పరాశరకా పారాశర్యకా ఎన్తాప్సోలే ప్రసిద్ధరాయ్, ఆచార్యపదనిర్వహిత్తు తిరికిఁబివర్కతశస్త్రియిలే, ఇన్నా రెష్టువేసుంకూడచ్చొల్లిరా తపడి, ఓదుజ్గులజ్గుళాయ్ పణితియద్దొరుక్కిఁటవర్కకళో. నా నేయల్ల, శ్రీవసిష్ఠభగవానుమల్ల, ఇవర్కకళుమఱివార్కకళో. *౨. (ఇమే) నానివర్కకళుక్తుచ్చిలవై లక్షణ్యమాపాదిక్కువిరుద్దుకేళ్ళక్కువేణుమో? నరై తలై యుమ్ముశియుంమో వాయుమ్, ఒట్టిసకతుప్పమ్, తిరణ్ణిసతోలుమ్, ఉలర్నన్దవడివుమ్, ఎణ్ణుకిఁటవిరలుమ్, జపిక్కిఁటవాయుమ్, వడిక్కిఁకణ్ణీరుమ్, ఆఱాతభగవదనుసన్ధానముమ్, మయిరెఱిన్దవుడమ్ముమాయరుక్కిఁట విరుప్పిలే తెరియాతో? “ ఆహ్లాదశీతనేత్రాంబుగి పుళకీకృతగాత్రవాక్ । సదా పరగుణావిష్టోద్రప్తవ్యస్సర్వదేహిభిః ” ఎన్నుమ్బడియరుక్కిఁటవర్కకళన్తో. *౩. (ఇమే) ఇవర్కకళిప్పడి ఇదంశబ్దత్తాలేశొల్లి విరలిట్టుక్కాట్టుమత్తనై యొట్టియ, వేటుపాశురమిడుమ్బడివాత్తనన్సుక్కుళుక్కువిషయమో? ౪. (ఇమే) “ శిఱియ నెన్దెన్నిళం శిఱ్ణైయిక్కట్టేల్ కణ్డాయ్ శిఱుమైయిక్ వార్తెన్దైమావలియిదై చెన్దెన్దైకేళ్ళ ” ఎన్దు-దూరస్థనాయరుప్పానొరువన్బక్కులిలేకేళ్ళక్కువేణ్ణాతపడి, ఇణ్ణేసన్నిహితరాకప్పెద్దోమితే! *౪. (ఇమే) మహాబలియైప్పోలే ఆసురప్రకృతియాకై యన్దిక్కే, పరమసత్వనిష్ఠరానఱుపికళాకప్పెద్దోమితే! *౫. (ఇమే) ఎన్నైప్పోలే శ్రీవసిష్ఠభగవానైప్పోలే ఒరువరిరువరాకై యన్దిక్కే, “ భూయసాంస్యాద్భులీయస్త్రమ్ ” ఎన్దివర్కకళో పలరానతువుమునక్కు విశ్వాసహేతువితే!

ఇవర్కకళో పలరానాలో ప్రయోజనమే? పాయ్శొల్లాతపడియాన ధార్మికరాకవేణుమేయెన్నిలో, *౧. (తపసిస్థితాః) “ తపోదానం తపస్సత్యంతపోధర్తగిప్రతిష్ఠితః ” ఎన్దిఁపడియే, సర్వకాలముంతపరిపరరాకై యాలే పరమధార్మికరెన్దిఁటతు. *౨. (తపసిస్థితాః) భగవదీయమాయ్, నిత్యమానవాత్మవస్తువుక్కుహితం తేడి అల్పస్థిరమానశరి

రత్తై ఒలుత్తుప్పోరుమవర్కళ్. * 3. (తపసిస్థితాః) “హుతమిష్టంచత
 ప్తంచధర్మశ్చాయంమలస్యతే । గృహత్ప్రతినివర్తనేపూర్ణకామాయ
 దధినః” ఎన్టు - అతిధిశిశాయమ్ అభ్యాగతరాయముశ్శవర్కళై యుక
 ప్పికైయే పరమధర్మమెన్దిరుక్కుమవర్కళ్. (తపసిస్థితాః -) తప
 శ్శబ్దవాచ్యమానవర్తత్రయత్తిలుమ్ నిలై యుడై యవర్కళ్. అతావతు-
 * ౪. “తపసన్తాపే” ఎన్దిఱథాతువిలేయాయ్, “యజ్ఞేనదానేనతపసా”
 ఎన్టుమ్ - “కర్తయోగస్తపస్తీర్థదానయజ్ఞాదిసేవనమ్ ” ఎన్టుమ్ -
 శొల్లుకిఱపడియే, జ్ఞానభక్తికళుక్కు అజ్ఞమానకర్తయోగత్తిలేనిష్టరాన
 వర్కళ్. అన్తియిలే, * ౫. “తపఆలోచనే” ఎన్దిఱథాతువిలేయాయ్,
 “ఆత్మానంతత్వతోజ్ఞాత్వా” ఎన్టుమ్ - “ఆత్మయాథాత్మ్యజ్ఞానపూ
 ర్వకమ్” ఎన్టుమ్ - శొల్లుకిఱపడియే, ఆత్మజ్ఞానరూపమానజ్ఞానయో
 గత్తిలే నిష్టరానవర్కళైన్టాకవుమామ్. అన్తియిలే, * ౬. “తపవిశ్వ
 ర్యే” ఎన్దిఱథాతువిలేయాయ్, “ప్రశాంతితారంసర్వేషామ్ ” ఎన్టుమ్ -
 “యేచేమేరణ్యేశద్ధాతప ఇత్యుపాసతే” ఎన్టుమ్ - “పరమందోమ
 హత్తపః” ఎన్టుమ్ - శొల్లుకిఱపడియే, సర్వప్రశాంతివావాయ్, తపశ్శబ్ద
 వాచ్యమాన పరమాత్మ విషయత్తిల్, జ్ఞానభక్తియోగ నిష్టరెన్టాకవు
 మామ్. అన్తియిలే, * ౭. (తపసిస్థితాః) ఎన్టు - వాచికతపస్సాన స్వా
 థ్యాయత్తిలేయుళిరెన్టాకవుమామ్. అన్తియిలే, * ౮. (తపసిస్థితాః) ఎన్టు-
 పరభక్తి పరజ్ఞాన పరమభక్తికళై యుడైయ రెన్టాకవుమామ్. అన్తి
 యిలే, * ౯. (తపసిస్థితాః) ఎన్టు-“తప్తాన్నాన్యసమేషాం తపసామతిరిక్త
 మాహుః” ఎన్టుమ్ - “తేషాంతుతపసాన్యాసమతిరిక్తంతపశ్శ్చితం”
 ఎన్టుమ్-శొల్లుకిఱపడియే, సర్వాతిశాయి తపస్సాన ప్రపత్తియిలేనిష్టరాన
 వర్కళైన్టాకవుమామ్.

ఇశ్లోకస్తన్నాలే, (ఊనపూడశవర్షః) ఎన్దిఱిశ్లోకత్తుక్కు-ఉత్తరం
 శొల్లుకిఱతు. పశ్యామి - ఎన్టు - మేలెన్దున్దకణ్ణాలే నీకాణ్కిఱతు కాట్టి

యన్ముకాణ్, యోగపరిశుద్ధమానవుట్ కణ్ణాలే నాన్ కాణ్ కిఱతు కా
ట్టియెన్గిఱతు, అహం వేద్మి - ఎన్దై యాలే. ఊపఊడశవర్షః - ఎన్దు-
పరువత్తైయిట్టెళియ రెన్దిరుక్కు వేణ్ణాకాణ్, విరోధినిరసనక్షమరామ్బ
డి పెరియర్ కాణెన్గిఱతు, మహాత్మానమ్ - ఎన్గిఱత్తాలే. మేరామః-ఎన్దు-
నీ యున్నుడై య మమకార త్తిలై యొతుక్కు వొణ్ణాతుకాణ్, లోకా
భిరామోయమెన్దు- సర్వలోకశరణ్యరాయ్ కాణిరుప్ప రెన్గిఱతు, వె
ఱుమ్-రామః - ఎన్గిఱత్తాలే. రాజీవలోచనః - ఎన్దు - పొమ్మతుపుకువత
ఱుమున్నే యుఱ్ఱువర్, నిశాచరరోడు పోరుకైక్కు ఆళ్లరెన్దు
నినై త్తిరుక్కువేణ్ణా; “సుఖసుప్తరిపగంతపః” ఎన్దు - అన్వుఱక్కున్దాన్
ఎతిరికలై యభీక్కుమ్బడినిత్య పరాక్రమర్ కాణెన్గిఱతు, సత్యపరాక్రమ
మ్ - ఎన్గిఱత్తాలే. అస్యరాక్షసైః - ఎన్దు - ఇవరో ఒరువర్, ఆవర్కళి
కాలర్, ఇవర్ మనుష్యర్, అవర్కళి రాక్షసర్కళి, ఎన్దు- నినై త్తిరుక్కు
వేణ్ణా. “ఉట్ కుడై యశురరు యి రెల్లాముణ్డొనరువన్” ఎన్దుమ్- “తిణ్
కొళశురరై తేయవళర్ కిన్దాన్” ఎన్దుమ్ - ఒరుకోటిపేరుక్కు ఒరువసే
యమైదుకాణిరుప్పరెన్గిఱతు, ఇవర్ శిల్ ఏకవచనత్తాలుం ధర్మినిదేన్
శత్తాలుం. పశ్యామి-ఎన్గిఱ ఏకవచనసిద్ధమాన నీ యొరువనుమేయితే
యివరయోగ్యతైయై చొచ్చెల్లకైక్కుళ్లతు, అవరుడై య యోగ్యతైయై
చొచ్చెల్లకైక్కుక్కిడక్కిఱ పేరొరువెళ్ళంకాణెన్గిఱతు. వస్తింపి-యేచేమే
తపసిస్థితాః - ఎన్గిఱత్తాలే. ఆకివిప్పడి అన్దశ్లోకత్తుక్కు ఉత్తరమా
యిరుక్కిఱలిన్దశ్లోకమ్.

తాత్పర్యము:- నీవు పుత్రస్నేహమువలన శ్రీరాములయధమునకు ఆశక్తులని
యతిశంకచేయవలదు. చారిపరాక్రమమును మాహాత్మ్యమును యోగజ్ఞానముగల నేనొక
గుడును అట్టిజ్ఞానములేని నీకు తెలియకున్నను, కాకుళత్రువులైన మహాతేజస్సుగల వస్తిం
భువారును యెదుటనున్న తపోనిష్ఠులైన అనేకబుధులును యెఱుగుదురు. వానినడిగి తెలి
సుకొనవచ్చునని విశ్వామిత్రులు దశరథునితో చెప్పుచున్నారు.

పెరియవాచ్చాన్బిల్లై తిరువడికళేశరణమ్.

బాలకాణ్డము ౨౦ - వ సర్గము, ౨ - వ శ్లోకము,

మూ. ఊనపోడశ వపోఁమే రామోరాజీవ లోచనః!

సయుద్ధయోగ్యతామస్య పశ్యామిసహరాక్షనైః॥ ౨.

మే - నాయొక్క, రామః - శ్రీరాములు, ఊనపోడశవర్షః - కొంచెముతగ్గిన పదు నాఱుసంవత్సరముల వయస్సుగలవారును, రాజీవలోచనః - ఎఱ్ఱతామరలవంటి నేత్రములుగలవారును, అస్య - వీనికి, రాక్షసైస్సహ - రాక్షసులతోకూడ, యుద్ధయోగ్యతాం - యుద్ధముచేయుటకు యోగ్యతను, సపశ్యామి - చూడను.

వ్యా. అవతారికై. విశ్వామిత్రభగవానానవత్, “యజ్ఞవిఘ్నకరంహాన్యామ్” ఎన్నిటపెరుమాళుడైయ సజ్కుల్పితై యడియొల్లశినవనాకైయా లే, తన్నుడైయ యజ్ఞవిఘ్నతైయు మవరైకొండ్లుపోక్కువో మెఱ్ఱపార్తు, పెరుమాళై పోర్పరిడవేణుమెఱ్ఱు- చక్రవర్తియైయిరక్క, అవనుం, పెరుమాళ్ పక్కల్ వాత్సల్యతైలే, “మతియెల్లాముళ్ కలగ్గిమయ్య భుమాల్” ఎఱ్ఱప్రేమాస్థనాయ్ కలగ్గి, “అహంవేద్దిమహాత్మానమ్” ఎఱ్ఱ-బుషియిడేల్లశిచ్చొన్న పాశుగం నెఱ్ఱిల్ పడాతే, పరువ త్తిలిళమైయై ప్పార్తు విడామైక్కుమన్టాదుకితానినశ్లోకతైలే.

*౧. (ఊనపోడశవర్షః) ఇన్న ముంపదినాఱు పిరాయనిటమ్బిల్ శ్లోకై “క్షీరకణ్కశ్చరామభద్రః” ఎన్నిటపడియే - పాల్మాతాత పరువత్తిలే యుమొరుపూశలు మోబ్బ మోవెగిటాఁ *౨. (ఊనపోడశవర్షః) “బాల ఆపోడశాద్వరాత్ పాగణ్డశ్చేతికీర్త్యతే” ఎన్నిటమన్వాది వచనత్తి సృడియే, పదినాఱుపిరాయత్తుక్కుక్కిల్ బాలనాయ్, అప్రాప్తవ్యవహారనాకైయా లే, ఒరువత్తుముతుకణ్బడవేణుమ్, “చతుర్థసమాయుక్తంమయాచసహితంనయ” ఎఱ్ఱ - ఎన్నెయుం చతుర్థబలతైయుం కూట్టికొండ్లుపో మత్తనైపోక్కి, ఇవరైత్తనియే కొండ్లుపోనాల్ ప్రయోజనముణ్డో! * ౩. (ఊనపోడశవర్షః) “బాలోహ్యకృతవిద్యశ్చనచ

వెత్తిబలాబలమ్ | నచాస్త్ర బలసంపన్నో నచయుద్ధవిశారదః” ఎన్నిటపడి
యే, పరువమితువా యిరున్దతు. ఇన్నముం ధనుర్వేద మధికరిత్తిలర్.
పడైయిల్మికుతికుత్తైయటియార్. ఇవర్తామాన పడియాకత్తన్న
డైయేకార్యకరమామ్బడియాన అస్త్రజ్వలిలు ముసదేశమిడై. పూళలాడి
యుం పడై పారున్దియుం పళిక్కమిడై. ఇవరైయాం పూళలుక్కుక్కుంజు
పోక త్తేడుకిఱుతు’ ఇతెన్న శేరాచ్చేర్ త్తితాన్ *౪. (ఊనహాడశవర్షః)
పదినాఱుపిరాయమ్ నిరమ్బుకైక్కు చ్చిఱునాళాయ్ త్తు వేణువతు. ఇ
న్నాళి త్తనై యుమ్కట్టియవన్దానాకిల్, కణ్ణభిక్కువొణ్ణాతు. అవరై యుమ్
అశక్తరెన్నపు మొణ్ణాతు, కొణ్ణుపోవానితే. ఇవ్వళివిలేవన్దుపిడై త్తోమితే!

(ఊనహాడశవర్షః) ఊనశబ్దమ్-అన్దసశ్చైవ్యిలే శిఱితుకుత్తైయా
య్ త్తుక్కాట్టువతు. అకైయాలే పదిన్దైరైయాతల్, పదినైన్దైముక్కా
లాతలాయ్, పదినాఱుపిరాయమ్. ఇతిరుపదినాఱుమ్, “సమాద్వాదశ
తత్రాహం రాఘవస్యనివేశనే” ఎన్టు - వివాహామ్బణ్ణిసెన్దు పన్నిరణ్డు
మాయ్, ఇరుపత్తెట్టామ్బిరాయమాయ్ త్తోన్దానిన్దతు కాట్టుక్కు
పోకిఱుపోతు. “భర్తామమహాతేజా వయసాపఞ్చవింశతః | అష్టా
దశహివగ్దాణిమమజన్తనిగణ్యతే” ఎన్టు - పిరాట్టి పాశురమాయిరున్దతు.
“దశసప్తచవగ్దాణితవజాతస్యపుత్రక| ఆసితానిప్రకాజ్ఞన్త్యామయాదుగిఖ
పరిక్షయమ్” ఎన్టు - నీపిఱన్దవన్తు తుడజ్జి పది నేన్దొణ్డు నీముడిశూడిన
నాళీవరైక్కేళన్దిర ప్పార్తిరుక్కిఱుతెన్టు, శ్రీకాసలైయార్ పాశురమా
యిరున్దతు. ఇరుపత్తెట్టుక్కుమ్, ఇరుపత్తెన్దుక్కుమ్, పది నేన్దుక్కుమ్,
శేర్ త్తియెన్దెన్నిల్, పది నేన్దుక్కు చ్చిలరిజ్జనే పరిహరిత్తార్ కళి.
“ఏకాదశేషరాజన్యమ్” ఎన్టు - పదినొన్దిలే ఊపనయనమాకైయాలే,
రాజాక్కళుక్కు ద్విజత్వమాయ్ అతువు మొరుజన్తమాకైయాలే,
కీర్తపత్తెక్కుట్టిత్తు, పతి నేన్దొణ్డు-నిర్వహిప్పార్ కళి. ఇతు పుత్రప్రవాస
జనితదుగిఖత్తాలే నిర్విణ్ణైయాన స్త్రీవారైయాకైయాలే, వడుపాడాక

పిఱవనవస్తు తుడగ్గి యెఱ్ఱు - ప్రథమజన్మ మే యామ త్తనైపోక్కి, శోకద
 శైయిలే యొరుపెణ్ణాట్టి అవహితైయాయ్, ధర్మశాస్త్ర మనుసన్ధిత్తు,
 ద్వితీయజన్మతై వివక్షిక్కై అనుచితమాకై యాలుమ్, ఇతోరాటుమ్
 పన్నిరణ్ణుమ్ పది నెట్టాయ్, పది నేఱుక్కు విజ్ఞేయిగుక్కై యాలుమ్
 శేరాతు. పదినాటుమ్ పన్నిరణ్ణుమ్ ఇరుపతైట్టాయ్, పదినొఱ్ఱుతుడగ్గి
 ఆటుమ్ పన్నిరణ్ణుమ్, కీర్తపత్తుమాక ఇరుపతైట్టుక్కు ఇరణ్ణుమ్ శేర్ న్ద
 తాకిల్, ఇరుపతై న్దై క్కణ్ణిట్టైలాలోవెన్నిల్ . ఊనశబ్దమ్ సామాన్య
 మాయ్, విశేషవచనత్తాలే పదినాటుక్కు పవాదముణ్ణాకై యాలే అన్య
 థాసిద్ధమాకై యాలుమ్, దశసప్తచాపుక్కు అన్యథా సిద్ధియుణ్ణాకై
 యాలుమ్, సన్యాసిప్రతిపత్తియాలే గౌరవ్యనాకనినైత్తు అవహితైయాన
 పిరాట్టివాక్యమాకై యాలే, పశ్చువింశతః - ఎన్నిట శ్రుతిక్కు దౌర్బల్య
 మిల్లామైయాలుమ్, దశసప్తచ - ఎన్నిట వాక్యన్దనోడు విరోధిక్కై
 యాలుమ్, ఇరుపతై న్దై ద్విధమాక్కి, ఇరుపతై న్దై క్కణ్ణిట్టైక్కు వొణ్ణాతు.
 పిన్బు ఎజ్గనేయాక క్కడవతెన్నిల్ , ఇరుపతై న్దై ప్రామాణికమాయ్,
 ఊనఘోడశ తైయుమ్ దశసప్తచావై యుమ్ ఇతుక్కేర్ క్కు యోజిక్క
 క్కడవోమ్. ఎజ్గనేయెన్నిల్ , ఊనశబ్దం ఘోడశసప్తచావై కల్యతై
 క్కాట్టుమ్ తనైపోక్కి, వికలసజ్జేయిన్నతెఱ్ఱు విశేషిక్క మాట్టాత
 సామాన్యశబ్దమాకై యాలే విశేషాకాజ్జేయుణ్ణాక, రావణనుక్కుహితం
 శొల్లుకిటమారీచక్, పెరుమాళ్ బలంశొల్లుకిట ప్రకరణత్తిల్, విశ్వా
 మిత్రాధ్వరభగ్గమ్ పణ్ణినవస్తు తద్రక్షణార్థమాక దశరథన్బక్కులిలే
 రామలక్ష్మణాశై వేణ్డిచ్చెల్ల, పితైక్కళి పరువంనిరమ్బామై శొల్లుకిట చక్ర
 వర్తి,, బాలోద్వాదశవర్షోయమకృతాస్త్రశ్చరాఘవః" ఎఱ్ఱు-శొన్నాన్.
 అప్పరువత్తిలే ఎఱ్ఱు మ్మియైక్కొఱ్ఱు, ఎన్నైయుం కడలిలే అఱ్ఱు
 త్తినాన్ ఎఱ్ఱుశొల్లుకైయాలే, ఊనమానవర్షంనాలాయ్, పన్నిరణ్ణుపిరా
 యమాయ్, అప్పోతు వివాహమాయ్, సమాద్వాదశ - ఎఱ్ఱు-పన్ని

గణ్డసనడన్డు, ఆక ఇరుప త్రినాలాయ్, ఇహ్సాతిరుపత్తైన్దాకిటతు. దశ
సప్తచావుమ్ దశ-ఎన్టు పత్తుమ్, సప్త-ఎన్టేన్దుమ్, చ-ఎన్టు-ఇన్న మొరు
వ్దాయ్, ఈరేన్దు పదినాలాయ్, పత్తుం పదినాలు మిరుప త్రినాలు
కట్టిన్దు, ఇరుపత్తైన్దాకిటత్తెన్టు శబ్దార్థమాయరున్దతు. ఆకై యాలే, వ్యాహ
తమ్బొలేతోన్దన మూన్టు ప్రదేశముమ్, ఇహ్సా ప్రమాణయుక్తికళాలే
అవ్యాహతమాక చేర్కొడక్కిటతు. ఆనాల్ నెడుమేడు నెడుమ్మళ్ల
ముమాక, ఊనహ్దశవర్షః ఎన్టు-హ్దశవర్ష ప్రసక్తమే-“ బాలోద్వాద
శవర్షోయమ్” ఎన్టుమ్ - “బాలోహ్యకృతవిద్యశ్చ” ఎన్టుమ్ - “కాకపక్ష
ధరంబాలమ్” ఎన్టుమ్ - పలవిడక్కిలిలమ్ శొన్నా నేయెన్నిల్, “నయా
ద్ధయోగ్యతామస్యపశ్యామి” ఎన్టు - పూశలుక్కు యోగ్యరెన్దేన్దైక్కాక,
“బాలఆహ్దశాద్వర్షాత్ పాగణ్డశ్చేతికీర్త్యతే” ఎన్గిట మనుపచ
శ్చత్తై ఋషిచ్చరిత్తు, పదినాతాంపిరాయం నిరమ్బినాలాయ్త్తు, ప్రాప్త
వ్యవహారనాయ్, ఇన్నానుక్కిన్నా నెన్టు ప్రమాణమ్మణ్ణినపడియే యటి
వతుమ్, ఇన్నాన్కీర్తినా నెన్టు అటివతుమ్, తనిత్తొరువూరుక్కుహ్సోక
వుమ్ తనిత్తుప్పుశల్పోరవుమావతు. పతినాటుమ్ నిరమ్బాతోన్దీన్దాల్,
ఇన్నారై ముతుకణ్ణాకవుడైయ ఇన్నారెన్టుమ్, ఇన్నార్మక నిన్నా
రెన్టుమ్, ముతుకణ్ణాడప్పేశవేణుమ్. ఆనపిన్బు-చతురక్రసమాయుక్తమ్
మయాచ - ఎన్టు - ఎన్నై ముతుకణ్ణాకక్కుడ కొణ్డుహ్వెన్దైక్కాక
స్వతస్త్త వ్యాపారక్షమమానకాలం నిత్తైన్దతిత్తై యెన్గితా. ఆకై యాలే
ఉచితమ్.

*౫. (ఊనహృదయవర్ణః) ఇక్కుఱుట్టిలేతెటిత్తాల్, అక్కుఱుట్టిలేపాల్
తెటిక్కుం పరువమెన్నిఱాన్. ఇతుతన్నై, “కృతంతత్ ఊరకణ్డెన”
ఎన్టు-బాలరామాయణత్తిలుం శొల్లిన్ద్రణ్డే. “ఊరకణ్డెన్ రామభద్రః”
ఎన్టునితేమురారికారనుమ్. * ౬. (ఊనహృదయవర్ణః) ఆన్ కళుక్కు
యావనారంభనూచకమాన శ్చశ్రురేఖై కళిన్నము మబ్బురి త్తత్తిల్లై,
మయిర్ముడి త్తిలర్.

(కాకపక్షధరంవీరమ్) ఎన్టు-శొల్లుకిటపడియేనీ తాళొన్నా పోలే, అలై న్దుకుడుమియుమ్, శుద్ధనపూవుమా యిరుక్కిటవివరైయో పూశ లుక్కుగొండుపోక తేడుకిటతు, ఎన్టు విడ త్తిలుమ్ - “తేజసాంహినయస్స మీక్ష్యతే” ఎన్టుమ్ - “శిరియ నెన్టెన్ని శమ్ శిజ్జ త్తైయికథ్తేల్ కణ్ణాయ్” ఎన్టుమ్ - శొల్లుకిటపడియే, పరువ త్తైక్కుండు అవర్ అశ క్త రెన్టెన్ణవే ణ్ణాకాణ్. శిటునెరుప్పచ్చుడాతో? “శక్తో హ్యేషమయాగుప్తోద్వే నస్వేనతేజసా”, అవతార త్తిల్ మేమ్బాట్టాలే స్వాభావికమాన తేజ నైన్తాళివిట్టారేయాకిలుమ్, అద్దళైయిలే నాన్ సన్నేహమాక మజ్జ శాశాసనమ్బణ్ణి కాట్టిక్కుడుక్కిల్, తేజఃప్రభావత్తాలే తామసనిరస న త్తిల్ శక్తరాయ్ క్కాణిరుప్ప తెన్న.*౧. (మేరామః) కైయుమ్ కోడాలియుమాయ్ మువ్వేట్టిరుపత్తైరుపడికాల్ త్రియశిరశ్చేదమ్మ ణ్ణి త్తిరిన్ద ముటట్టుప్పరశురామనాకనినైత్తానితే.*౨. (మేరామః) ఎన్ను డైయమమకారవిషయమిరుక్కుమ్మడి.*౩. (మేరామః) పెరియపశియోడే యున్ణిప్పక్కవనైక్కై డై ప్పిడిప్పారై పోలే, “దురిభేనోత్పాదితశ్చా యమ్” ఎన్టుమ్ - “నెడుక్కాలముమ్కణ్ణి నీన్దలర్ ప్పాతం పరవి పెన్ద్ర” ఎన్టుమ్-శొల్లుకిటపడియే, అటుపడినాయిరమాణ్ణుకూడి బరు పిళ్ళై పెన్ద్రునుత ముఖకమలావలోకనమ్బణ్ణి పరుకిట ఎన్పుక్కల్ నిన్టు మివ రై ప్పిరిత్తుగొండుపోకైధర్మ మో? *౪. (మేరామః) “అనుపహతాంవృ త్తించరేత్” ఎన్టున్టో! ఋషికళుక్కు చ్చొల్లుకిటతు. ఆనపిన్బు, ఎన్ మమకారత్తాలే దూషితమానవస్తు పునక్కామో? * ౫. (రామః) శూడక్కణ్ణ కరుముకైమూలైయై పిశిక్కివెయ్యిలిలే వైప్పారై పోలే, “ఏతదేవామృతం దృష్వత్పప్యన్తి” ఎన్టుమ్ - “సన్దామిపశ్యన్మపిద ర్శనేన” ఎన్టుమ్ - కణ్ణక్కినితాకక్కణ్ణు కొణ్డిరుక్కుమ త్తనైపోక్కి, ఇవ్వస్తువై పూశలుక్కిలక్కాక్కువారుణ్డో?

కుత్తైయిలై కాణ్ - “రజ్జనీయస్యవిక్రమైః” ఎన్టుమ్ - “రామ... క్కిష్టకర్తాణమ్” ఎన్టుమ్- అవర్ పూశల్ శెయ్యుమ్బాతు తాన్మయిరిల్

వై త్రపూవాడాతపడి యాకవుమ్, ముకత్తిల్ కురువేర్ పరమ్మియాతపడి
యాకవుమ్, ఎతిరికళ్ కై వాఙ్ముప్పడియాకవుమ్, వడివళుకు తన్నా లే
యోరడియెటిన్దు కాణవరప్పొరువలెన్న, * ౧. (రాజీవలోచనః) వెయ్యి
ల్ కాణవే వెడిత్తు ముక్కిల్ విరిన్దు అలర్ న్దుకిడక్కిఱ కణ్ కళై కొంఱు
వెయ్యిలలేనిఱ్వుమ్ పోరవుమ్ వల్లరో వెన్దితాన్. * ౨ (రాజీవలోచనః)
ఎన్దు-నీతావేళొన్నాయే, వెయ్యిల్ కాణత్తామరై వికసిక్కుమాప్పోలే,
పడై కణ్డాల్ పెరుమాళు ముల్లనితరాయ్ కాణు మిరుప్ప తెన్డాన్
ఋషి. * ౩. (రాజీవలోచనః) “ రాజీవంర క్తవర్తంస్యాత్ ” ఎన్దు-
శెన్దామరైతాన్ కన్దిచ్చినక్కుణ్ణాణెన్దితాన్ రాజా, అచ్చివప్పో,
“రామోరక్తాన్తలోచనః” ఎన్దుమ్-“కిళ్ళిత్ భూభజ్జలీలానియమితమ్”
ఎన్దుమ్ - కడల్ తిడర్ పడ కడై క్కుణ్ శివన్దు, ఎతిరికళ్ ముడియుమ్మడి
యానశివప్ప కాణెన్దితాన్ ఋషి. అతఱ్కు రాజా, (ఊనహాడశ
వర్షోమే రామోరాజీవలోచనః) ఎన్దు - అవైయెల్లాం పరువంనిర
మ్మినాలాయిడల్ - ఇప్పోతుపోరాతెన్డాన్, పోరాతాకిల్ వెయ్యిలాటి
నవాతే ఇరాప్పుళలాక్కుకిఱోమెన్డాన్ ఋషి. * ౪. (రాజీవలోచనః)
పొత్తుతువుకప్పొత్తుకాణ్ శెమ్మిళిక్కుమ్, ఇవర్ పిళ్ళై త్తనత్తాలేయు
ఱజ్జవుమ్, అవర్ కళ్ నిశాచరరాకై యాలే తన్నిల్ మాయై మేలిడవున్దేడి
నాయితే, “ కిగ్గిణివాయ్ చెప్పయ్త తామరైప్పుప్పోలే శెజ్గణ్ శిఱుచ్చి
టితేఎ మ్మేల్ విఱ్చియావో ” ఎన్దు - నిద్రాకపాయచూషితమానవిక్కుణ్
కళుక్కుతన్దామై యిలక్కాక త్తేడు మత్తనై పోక్కి, కణ్ణుడై యవివరై
పూళుక్కి-లక్కాక్కువారుడో? * ౫. (రాజీవలోచనః) నీరై ప్పిరిన్దతా
మరై యులరుమాప్పోలే, ఎన్నరుకువిట్టు పుఱప్పట్టాలవర్ ముకమ్ శె
వ్వియత్తియుమ్మడియాయ్ కాణిరుప్పతు.

‘జితస్తేపుణ్డరీకాక్ష’ ఎన్దుమ్- “తామరై క్కుణ్ కళ్ కొణ్డీర్ తి
యాలో” ఎన్దుమ్- శొల్లుకిఱపడియే, ఎతిరికళైత్తోట్ పిళ్ళైక్కుం పరికర

మఙ్గయుజ్ఞాయరుద్ధతీయెన్న, (నయుద్ధయోగ్యతామస్యపశ్యామి) అక్క
ణ్ణుకిల్ అనుకూలవర్గ మాశ్చక్లో పడుమ త్తనైపోక్కి, ఆసురవర్గము
మీడుపడుమో? ఆసురప్రకృతియానశూర్పణవై “పుణ్డరికవిశాలాక్షో”
ఎన్టు- ఈడుపట్టిలలో? అతుతవిర కూడవేతే పరికరజ్ఞోన్టుతవ త్తపైన్మె
న్నిల్, (అస్యయుద్ధయోగ్య తాంసపశ్యామి) ఆశ్రయద్దానుజ్ఞాయ్ పరి
కరనెడవేణ్ణావో? (అస్య) ఓరువ త్రిలిశమైయితు, వడివిల్ సాకుమార్య
మితు, ఇప్పడియిరుక్కిఱ విఱరుక్కుమ్ పూశలుక్కుమ్ ఎన్న శేర్ త్రికణ్ణా
య్. (అస్య) సన్నిహితదేశవర్తసూస కాలసమ్బన్ధియై యితే, ఇదంశ
బ్దమ్ కాట్టుకిఱతు అవర్ దేశాన్తర త్రిలేయరుక్కు, నానిజ్ఞేపాయ్యేకణ్ణ
హ్రిక్కి-తేనెన్టునినైత్తిరాణే, ఉన్లసన్నిహితర్, అత్తైత్తుక్కుణ మాట్టా
యో’ (అస్యయుద్ధయోగ్యతాంసపశ్యామి) “స్వపుత్రమ్మూర్ధ్నపాపూ
యమ్” ఎన్గిఱఱడియే, మడియిలేవైత్తు ఉచ్చిమోస్తుకక్కు మత్తనైపో
క్కి, పూశలుక్కుయోగ్యరో? (నయుద్ధయోగ్యతాంసపశ్యామి) “బాలగి
క్రీడనకాయమ్” ఎన్టుమ్ - “బాలగిక్రీడనకైరివమ్” ఎన్టుమ్-లీలాపరికరజ్ఞో
న్టువిలై యాడప్పరువ మత్తనైపోక్కి, పూశలుక్కుప్పరువమో? (నప
శ్యామి) “అభినివేశపశీకృతచేతసాం బహువిదామపిసంభవతిభ్రమః”
ఎన్టు- స్వకార్యపరనాకై యాలేయునక్కుత్తోబ్బాతు. ఎక్కకణ్ణాలేచార్
క్కుమాట్టాయో ?

యుద్ధయోగ్యతాం సపశ్యామి- ఎన్టు - యుద్ధయోగ్యతైయే పిడి
త్తుణ్ణలై యెన్టు అసత్యంశొల్లానిన్టాయ్. “రామోవ్రజతిసక్తామంగ్రా
మాధేనగరస్యవా! గత్వాసౌమిత్రసహితోనావిజిత్యనివర్తతే” ఎన్టుమ్-
“సక్తామాత్పునరాగమ్యమ్” ఎన్టుమ్ - అవర్ పోరాతపూశలుణ్ణోవెన్న;
(సహరాక్షనైః) విశేషనిషేధమ్బుణ్ణినే నత్తనైపోక్కి, సామాన్యనిషే
ధమ్బుణ్ణినేనో? (రాక్షనైః) “హూటయుద్ధాహిరాక్షసాః” ఎన్గిఱఱడియే,
అవరోకతో కళపుపూశలల్లతు పోరార్కాణో. ఇవర్ధర్త పూశలల్లతు

పోరవటియార్. ఆకై యాలే, కడైప్పడా పైసెని త్తనై. (అస్యరాక్షసైః)
ఇవర్మనుష్యర్, అవర్కళోరాక్షసర్. ఇవొరువర్, అవ్విక్కో అనే
కర్. ఆకై యాలుం యోగ్యైయిల్లై. ౨.

తాత్పర్యము. తామరలవంటి నేత్రములుగల శుకుమారుడైన యారామసకు
౧౬ సంవత్సరములుకూడ పూర్ణము కాసందున, అనేక రాక్షసులతో యుద్ధము చేయు
టకు దగిన యోగ్యతలేదని ౬ శరసుండు విశ్వామిత్రునితో జెప్పచున్నాడు

పెరియవాచ్చాన్నిచ్చైతిరువడిక శేశరణమ్.

బాలకాణ్డము - ౨౩ - చ సర్గము, ౨ - వ శ్లోకము.

మూ. కాసల్యానుప్రజా రామ పూర్వ సన్ధ్యా ప్రసవతే ।

ఉత్తిష్ట నరశార్దూల కర్తవ్యం దైవ మాహ్నికమ్ ॥ ౩.

అర్థము. నరశార్దూల - పురుషశ్రేష్ఠుడైన, కాసల్యానుప్రజారామ ' కాసల్యా
యొక్క మంచి పుత్రుడైన రాముండా ' పూర్వ - మునుపటిచైన, సన్ధ్యా - సంధ్య
(ఉదయ కాలము), ప్రసవతే - నడచుచున్నది, దైవమ్-దేవునిచేతవిధింపబడిన, ఆహ్ని
కమ్ - ప్రతిదినముచేయవలసినకర్మ, కర్తవ్యమ్ - చేయదగినది, ఉత్తిష్ట-లేము.

వ్యా. చక్రవర్తియైనయైనపుడు శ్రీకాసలై యారుడై యవుమ్ తపస్వి
లమాయిరుక్కు, కాసల్యానుప్రజారామ వెన్ఱు-బుషిశొన్న తఱ్ఱు హేతు-
“మాతాపుత్రస్యభూయాంసి కర్తాణ్యారభతే” ఎన్ఱు - కర్తమానతు,
పుత్రక విషయమాక మాతాపుక్కే అధికమెన్ఱు శొల్లుకై యాలుమ్,
“మాతృదేవోభవ” ఎన్ఱిఱుశ్రుతియానతు, మాతావై ప్రధానమాక వొ
ల్లుకై యాలుమ్, “కై కేయాః ప్రియకారణాత్” ఎన్ఱు మాతృ సపత్ని
యానమాతావుక్కు ప్రియమాక దుష్కరకృత్యై ప్పణ్ణకై యాల్
ఇవరుక్కు మాతృవృత్తి అధికమెన్ఱి నిసై వాలుమ్, అటుపదినాయి
రమాణ్డమలడున్ఱి అరుమైయాకప్పెన్ఱుశ్శెయై, చక్రవర్తి, విశ్వామి

త్రాధ్వరత్రాణార్థమాక వనుష్పవేనోవెష్టు సంశయిక్కు, మాతృత్వప్రయుక్తసంబంధతైయిట్టు నిషేధిక్కైయన్తిక్కే, తమ్ముడైయ పిన్నేయను ప్పినాళెన్దిట వుపకారతాలుమ్, కౌసల్యేయినుడైయ నల్లకుమారనే! ఎన్దిటార్. (సుప్రజా) మాతృపితృవాక్య పరిపాలనమ్బుణ్ణుకై యుమ్, అవర్కళుక్కు ప్రియహితజ్గళైప్పణ్ణుకై యుమ్, సత్పుత్రలక్షణ మెష్టు లోకత్రారతీయుమ్బడి, “మద్విధావాపితుగిపుత్రాః” ఎష్టు-తమ్ముడైయ పిళ్ళై తనతైత్తామేకొణ్డాడుమ్బడియానపిళ్ళై తనతైయ సుప్తి త్తుక్కాట్టుకై యాలుమ్, “కౌసల్యాశుశుభేతేన” ఎష్టుమ్ - “తాయైక్కుడల్ విశక్తంశెయ్తతామోతరనై” ఎష్టుమ్ - ఇవనై పెన్ద్రువయిలుడైయాళ్” ఎష్టుమ్ - ముడియప్పకళుమ్బడియానపిళ్ళై తనతైలే, పెన్ద్రుతాయారై విశజ్గప్పణ్ణుకై యాలుమ్, నల్లకుమారనే! ఎన్దిటార్. (రామ) రూపాదార్యగుణచేష్టితజ్గళాలుమ్ మనత్తుక్కినియనాయ్, సర్వప్రాణికతైయుం వశీకరిక్కిటవడివడ్డై యుడైయనే! ఎన్దిటారాతల్. “దేవోనామ సహస్రవాః” ఎష్టు- అయిరంతిరునామత్తుక్కు సదృశమాయ్, చతుర్విధపురుషర్కళుక్కుం జప్యమాయ్, సర్వాభీష్టప్రదమాన తిరునామతై చొల్లుకిటార్. (కౌసల్యాసుప్రజారామ) ఎష్టు- అనుపాస్యమానపరిశురామాదికతైవ్యావర్తిక్కిటార్. (నరశార్దుల) తన్నుడైయవేళోవికాక్కువల్ల ఆణ్ పులి-ఎన్దిటార్.

(పూర్వాసన్ధ్యా) అవణ ప్రథమకటాక్షత్తుక్కు యోగ్యమాయ్, అవనాలేతణ్విరోధియై పోక్కిక్కొళ్ళవుమ్ యోగ్యమాయ్, జ్ఞానోదోభధకమాన కాలతై చొల్లుకిటార్. ఇవరాచార ప్రధానరానవర్, సామాన్యమాక సకల ధర్మజ్గళై యుమ్ అనుష్టిత్తురుళువర్, ప్రాతస్సఛ్చైయై ఉపాసియామల్ కణ్ వళర్ న్దరుళలామో? ఎష్టు కరుత్తు.

(ప్రవర్తతే) మికివుంవర్తియా నిష్టుతు. ఇట్లు ఐర్తమానమాక చొల్లుకిటతు ఇందనల్పిడివే నిత్యమాక వేణుమెన్దిటార్.

(కర్తవ్యందైవమాహ్నికమ్) ఎమ్మెరుమానాలే విధిక్కుప్పట్టని త్యనైమిత్తికమాయరుక్కిఱ అహ్నికమాన సకల ధర్మజ్ఞైయుమ్ అనుష్ఠిత్తరుళవేణుమాకైయాలే, ఉత్తిష్ట-ఎన్ఱు-తిరుప్పల్లియుణార్ తినార్ బుషి. కాసల్యానుప్రజారామ పూర్వాసన్ధ్యాప్రవర్తతే । ఉత్తిష్ట సరళార్దూల కర్తవ్యం దైవమాహ్నికమ్. ౩.

తాత్పర్యము రామచంద్రా ! కాసల్యాదేవి తాను చేసిన భాగ్యాతిశయము వలన పురుషశ్రేష్ఠుడైన నిన్ను కనెను గదా ! ఉదయమైనది. సంధ్యా వద్ద నాదులు జేయలేమ్ము అనివిశ్వామిత్రుండు శ్రీరాముని లేపెను.

పెరియవాచ్చాన్బిళ్ళై తిరువడిగ శ్లోరణము.

బాలకాణ్డము ౭౩ - వ సర్గము, ౨౬ - వ శ్లోకము.

మూ. ఇయం సీతా మమ సుతా సహధర్తచరీ తవ ।

ప్రతీచ్ఛచై నాంభద్రంతే పాణింగృష్ఠీష్వ పాణినా ॥ ౪.

అర్థము. మమ-నాయొక్క, సుతా-కొమార్తయైన, ఇయమ్-ఈ, సీతా - సీతా దేవి, తవ - నీకు, సహధర్తచరీ - ధర్మములనుకూడనుండిచెయునది వీనామ్ - ఈయెను, ప్రతీచ్ఛ - అంగీకరించుము. తే - నీకు, భద్రమ్ - మంగళమవుగాక. పాణినా - చేతితో, పాణిమ్-చేతిని, గృష్ఠీష్వ - పట్టుకొనుము.

వ్యా. అవతారికై. పెరుమాళ్, విల్లై ముటిత్తుపారతన్త్ర్యత్తోడేవినీత రాయ్నిభృతరాయ్నిఱ్కు, శ్రీజనకచక్రవర్తి, చిన్తార్ణవ త్తిల్నిష్ఠుమ్కరై యేటినహర్షాళితయత్తాలుమ్, మిథునచ్చేర్ త్తికణ్డల్లతు నిఱ్కువొణ్ణామై యాలుమ్, శేర్ కైత్తనక్కు పరమాద్దేశ్యమాకై యాలుమ్, ఘటకకృ త్యంమున్నాకచ్చెయ్యవేణ్ణుకై యాలుమ్, శేపియుడైయ ఇచ్చెమున్నా కచ్చెయ్ కై స్వరూపమాకై యాలుమ్, పెరుమాళ్ తిరుక్కైయిలే పిరా ట్టియైక్కొడుత్తు కృతకృత్యనాకితాఁ. ఇవళపురుషకారత్తుక్కుం పురు షకారమాకితానితే.

(ఇయంసీతా) “చంద్రకాంతాననం రామమతీవప్రియదర్శనమ్ ।
రూపాదార్యగుణైఃపుంసాం దృష్టిచిత్తాపహరిణమ్” ఎన్ను మృడియాన
వడివుపడై త నమ్మక్క లెల్లారుమ్వన్దు విఱుకితార్ కళెన్దుష్టెప్పార్ త్త
ఱుమాన్దిరా తే, ఇవళై యుంపారీరెన్దితాణ్, “తుల్యశీలవయోవృత్తామ్”
ఎన్దు-వేఱువిషయమిల్లామైయాలే, ఉమక్కు త్తరుకితేన త్తనై కాణుమ్.

ఇవళుక్కేల్మమ్తెన్దు తిరువుళ్లమాక కొండ్లు పిఱప్పిలేల్మంశో
ల్లకితాణ్. (సీతా) అభిజాత్యత్రైయుమ్ గర్భవాసమ్బణ్ణాత వేల్మత్రైయుం
కాట్టుకితాణ్. (సీతా) పొత్తోడిపోలే, పొణ్ముళైప్పతు భూమియి
లేయితే. ఇవళోతాణ్ హిరణ్యవరైయితే.

అఱుకో నమక్కుత్తేట్టమ్. అభిజాత్యంవేణ్ణావోవెన్దు కరుత్తాః
ప్పిఱప్పిలేల్మంశోల్లకితాణ్. (మమసుతా) “మిథిలాయాంప్రదీప్తాయస్మి
నమేకిఞ్చిత్ప్రదవ్యతే ” ఎన్దు వనభిమానిక్కు ప్పిఱన్దవళో. “వళ్ళి
మరుగ్గులెన్దన్దమాణ్” ఎన్దు - తాయార్ వైలక్షణ్యంశోల్లు మాపో
లే, పిఱవామైయిలుమేల్మమున్దు, పిఱప్పిలుమేల్మమున్దు. “బిరుమక
ళోతన్నెయుడైయేసులకంనిల్దైన్దుకఱ్ఱాల్ తిరుమకళో పోల వళర్
ణే ” ఎన్దితాణ్.

“జనకానాంకులేకీర్తిమాహరిష్యతిమేనుతా” ఎన్దు వాతే, పెరు
మాళో, ఇప్పడివైలక్షణ్యత్తిల్ కుతైయిత్తేయాశాలుమ్, అతువన్దేనమ
క్కుత్తేట్టమ్. నామధికరితకార్యత్తుక్కుసహకారియాక వేణుమేయెన్న;
(సహధర్మచరితవ) అతిలుమ్ అనుష్ఠానత్తిలుమ్ ముత్పాడైయెన్దితాణ్.
“నత్యజేయమ్” “ఏతద్వీతంమమ” ఎన్దు తే దేవర్వ్రతమ్. అతిలుమ్
“భవేయంశరణంహివః” “అలమేమా” “నకళిన్నాపరాధ్యతి” “ఱ్ఱా
న్దిన్దవాకన్దికీ ” ఎన్దుమిలుం ముత్పాడైయెన్దితాణ్.

ఇవర్ శ్రీనన్దగోపర్ తిరుమకనైప్పొన్దితే! నామితుక్కుక్కడో
వోమో? వియ్యరుమాచ్చియరుమ్ వసిస్థాదికళుమన్దోవెన్న, (ప్రతీచ్ఛ)

ఎన్గితాన్. “ నికతాళో నయన్దవివలై ఉణమనత్తా లెన్నినైన్దిరు
ద్దాయ్” ఎన్గితాన్. పురుషార్థమాక వేణుమే ' తుల్యశీలవయోప్పత్తై
యానాలుమ్ ప్రయోజనమిలైయే ' (ప్రతీచ్ఛ) ఎట్టు - వరిల్ పొకడేణ,
కడిల్ తేడేనెన్దిరా తేగొళ్ళీర్. “ఇవళో”, ఇత్తైయుమకలకిల్లేణ” ఎట్టు-ఇరు
క్కుమాప్పాలే, నీరుమ్, “నజివేయంక్షణమపి” ఎట్టు-ఇరుక్కువేణుజ్ఞా
ణుమెన్గితాన్.

(ఏనామ్) వరుమ్తిరువైక్కాలాలేతళ్ళా తేగొళ్ళీర్.

వెరుమాళయ్యరోపాతి ఇళైన్దునిన్దూర్. ఇవనక్కువ్వుళపుపో
రా తే నాడునకరునుటియనల్ల వెరుప్పెరుత్తకణ్ణాలంశెయ్తు తక్కవా
త్తైప్పన్దువలైప్పడుకితాణ. (పాణింగృష్ణీప్ప) వెళ్ళివలైక్కైప్పన్దు
ప్పిల్లుకితాణ. పాతుకావల్ వైక్కపుంపరిశఱవాళి తేడుకితాణ.

(గృష్ణీప్ప)యార్ ప్రయోజనత్తుక్కు యార్ కాత్తిరుక్కితార్?
(ఏనాంపాణింగృష్ణీప్ప) ఇవ్వేప్పంకుడినీరై యితేనానుమైకుడిక్కిచ్చి
ల్లుకితారు. పాల్ కుడిక్కిక్కాల్ పిడిక్కివేణువతే! పాల్ మొట్టియా
లితే ఇవళో తాన్. “ మదురా ”.

(భద్రంతే) శేర్క్కు త్తాణకణ్ణవాతే మజ్జళా శాసనమ్బణుకి
తాణ. ఇవిషయత్తుక్కు పెణ్ వెన్దుక్కుడుత్తారెల్లారుక్కుం తిరు
ప్పలాణ్డపాడ వేణుమోబ్బలే కాణుమ్- నన్దునన్దు నత్తైయూర్ కే.

ఇప్పోతుశెయ్యవేణువతేన్నెన్న; (పాణింగృష్ణీప్పపాణి నా)
కైయాలే కైయైప్పిడియార్. ప్రణయాపరాధత్తిలే తలైయాలేకాలై
నెరుక్కుఁకిటీర్; ఇప్పోతుకైయాలేకైయైప్పిడియారెన్గితాన్, అశ్శారో
ణసమయ త్తిలే కైయాలేకాలైప్పిడికిటీర్, ఇప్పోతుకైయాలేకైయై
ప్పిడియార్, కై తలమ్బున్దునవనన్దురంకైప్పన్దువలంశెయ్యమోబ్బితే

తిరుక్కైయాలేతాళ్ పత్తై అమ్మిమితిప్పతు. పాణినాపాణిమెన్టాతోళ్ళి
 వ్వుతు, శెప్పైయుగైయ తిరుక్కైక్కుమేలే ఎక్కైవైత్తెన్నుమ్మడి భో
 గ్యతై కైవిజ్జీయిరుక్కైయాలే, ఉభయవిభూతియు మొరుమాల్లైయిలే
 యడబ్బుమ్మడి పెరుత్తబాహుచ్చాయైయుడైయ తయరతక్కా పెత్తై
 మరతకమణి త్తడముమ్, “మెల్లియల్ తోళ్ తోయ్ న్దాయ్” ఎన్నిఱపడి
 యే, శ్రమహరమాక అవగాహిక్కుమ్మడి నీర్ మైయుమ్ భోగ్యతైయుమ్
 విజ్జీయితేయిరుప్పతు. “ శత్రుహంతారంపరిషస్వజే ” ఎన్టు - ఖరశ
 రాగ్నియాలుణ్డాన వెప్పైయుంతణిన్దు, భగవత్పారతన్త్రయూపమాన
 వెప్పైయుంతణిన్దు ఇప్పడి చేతనేశ్వర రిరువరుక్కు మొత్తుడనిమ్మిలా
 యితే వేయ్ పోలుమెట్టిన్దోళియుడైయ తోళ్ళుకు విజ్జీయిరుప్పతు.
 (పాణింగృహ్ణీష్యపాణినా) తిరుక్కైయాలే కైత్తలంపత్తై కనాక్కణ్డిరు
 క్కుమేఇవళుమ్.

తాత్పర్యము. ఈశీత ఆచార ప్రధానమైన కులమందుఁబట్టిన నాకొమా రైగనుక
 ఆభిజాత్యముకలది స్వర్ణలతవలె సుందరమైనది. నీవుచేసెడుధర్మములను ఈశీతయును
 చేయును గనుక ఈమెను ఆదరముతో వివాహము చేసికొని సుఖముగనుందువుగాక
 యని శ్రీరామునితో జనకమహారాజు చెప్పచున్నాఁడు.

పెరియవాచ్చాన్బిల్లై తిరువడిక శ్లోకరణమ్.

అయోధ్యాకాణ్డము ౨ - వ సర్గము, ౨౨ - వ శ్లోకము.

మూ. ఇచ్చామోహి మహాబాహుం రఘువీరం మహాబలమ్ ।

గజేన మహతా యాన్తంరామం ఛత్రావృతాననమ్ ॥ ౫౬.

మహాబాహుమ్ - పొడవైనచేతులుగల, రఘువీరమ్ - రఘువులలో శ్రేష్ఠుడైన,
 మహాబలమ్-మిక్కిలిబలముగల, రామమ్ - రాముని, మహతా- పెద్దదైన, గజేన - ఏనుఁ
 గుతో, యాన్తమ్-పోవుచున్నవానిగాను, ఛత్రావృతాననమ్ - గొడుగుచేత కొంచెముడ్డ
 గింపఁబడిన ముఖముగలవానిగాను, ఇచ్చామోహి - ఆశపడుచున్నాముగాదా !

వ్యా. అవతారికై. చక్రవర్తి, తాపరిణతవయస్కునాకై యాలుమ్, ఎతి
రికశై నోక్కి ఎడుత్తువిడుకై క్కుఅశక్తనాకై యాలుమ్, తానిరుక్కి-ఉపా
తే పెరుమాళై త్తిరుముడిసూట్టి రాజ్యత్తో డేపారున్దుమ్బడిపణ్ణి వేణుమెన్దుమ్
నినై వైయుడై య నాకై యాలుమ్, “గళితవయసా మిత్వోకూణామి
దంహికులవ్రతమ్” ఎన్దుశొల్లుకిటపడియే, ఇన్దుకుల త్తిల్ పిఱన్దార్కు,
పిళ్ళైకళో పరువమ్ నిరమ్మినాలనర్ కళై ముడిసూట్టి, తాన్దళో ఉపశాన్త
రాయ్ పోరువలే ముత్తైమైయున్దాకై యాలుమ్, పెరుమాళై త్తిరుముడి
సూట్టి రాజ్యధురన్ధరరాకప్పణ్ణి వేణుమెన్దుకరుతి, అత్తు శెయ్యుమిడ
త్తిల్, “పాణ్డరస్యాతపత్రస్య చ్చాయాయాం జరితంమయా” ఎన్దు-
నామ్మయణ త్తిన్ మేలేపయణమాయ్ త్తిరికైయాలే, నాముమ్ రక్షి
త్తోమాయ్ నాట్రారుమ్ రక్షితరానార్ కళో. రక్షణ త్తిలల్పజుత్తైయు
శ్శోమాకిల్, అప్పోతు ఒరుబాలకై యిలేకాట్టిక్కొడుత్తుఎజ్జళై యుపే
షీత్తా, ఇవనెన్దు రాజ్యమ్బణ్ణి నెన్దు నాట్రార్ కుత్తై శొల్లువార్ కళో,
అవర్ కళై యుమిశై విత్తుక్కొళ్ళువోమెన్దు పార్ త్తు, పారజానపదజ్జ
ళై త్తిరట్టి, “గతశ్లోభవిప్యామి పుత్రేస్త్రిక సన్ని వశ్యవై” ఎన్దుమ్-
“సోహంవిశ్రమమిచ్ఛామిపుత్రంకృత్వాప్రజాహితే” ఎన్దుమ్-నెడున్దా
లముమ్ నా ముగ్గుళై రక్షీన్దు పోరుకిటతు, నమ్మైయిప్పోతు వార్ధకమ
ఎన్దుకైక్కొన్దతు, ఇనియుజ్గళుడై య రక్షణమ్ నమ్మాల్ దుశ్శకమా
యిరున్దుతు, ఆనసిన్దు, “ఆత్మావై పుత్రనామాసి” ఎన్గిటపడియే, ఎన్నో
డేనిర్విశేషరాన ఎకపిళ్ళైయైముడిసూట్టి ఉజ్గళుడై యరక్షణ త్తిలేనియో
గి త్తిళై ప్పాటువతాక ప్పారియా నిన్తోమ్. “భవన్తోమేను మన్యనా
మ్” ఎన్దుశొల్లు నీజ్గళుమిశై య వేణు మెన్దుశొల్లు, అవర్ కళు మిత్తుకేట్ట
ప్రియత్తాలే, “విమానంకంపయన్నివ” ఎన్దు - మాళికై కొప్పకులై
యమ్బడి పెరియసంభ్రమత్తైప్పణ్ణి పార్ త్తక్కుప్పోక్కువిట్టు, “అనే
కపర్వ సాహస్రోపసృన్ద స్త్వమసిపార్ధివ । సరామం యువరాజానమభిషిజ్ఞు

స్వపార్థివమ్” ఎఱ్ఱ-నీవృద్ధును మానాయ్, నన్తాగ వెఱ్ఱలైరక్షిప్పతుమ్ శెయ్తాయ్, ఇనిపెరుమాళై త్తిరువభిషేకమ్బుణ్ణవెఱ్ఱిశైన్దు, అవణ్ కే ట్టవార్ శైక్కు ఉత్తరం శొన్నార్ కళాకై యన్తి క్కే, తఱ్గళ్ నినై పుకళై యుమ్ వెళియిట్టు, పెరుమాళుడైయ రాజ్యభరణయోగ్యతైయై యుమ్ శొలి త్తలై క్కట్టుకితార్ కళ్.

*౧,(ఇచ్చామః)ఇట్టమాలై యుమ్ కవి త్తవభిషేకముమాయ్, ఎఱ్ఱళ్ కణ్ ముక ప్పేతోన్ పేణుమెన్దుపోర శ్చదైవణ్ణుకితోమ్.*౨,(ఇచ్చామః) ఎఱ్ఱళుక్కుళ్ళతు ఇచ్చైచ్చియితే. ముడివైక్కుమ్బొతు నీయే వేణుమితే. ఇచ్చైచ్చుక్కు ఎఱ్ఱళాళై యితే. “శ్రేయాంసిబహువిఘ్నాని” ఎఱ్ఱ-ఇప్పే తెఱ్ఱళుక్కు క్కిట్టప్పకుకిఱతో! * 3. (ఇచ్చామః) కిడైప్పతు కిడైయా తొఱ్ఱివతు, నల్లతుక డ్డాలాళై ప్పడక్కడవలితో! * ౪ (ఇచ్చామః)నిర పాయ్ మాక ఎఱ్ఱలై రక్షి త్త ఉనక్కుక్కుతైయాకిఱతో వెన్దు వాయిట్టుచ్చొలి ధ్దలోమ్. ఆనాలిపోవుతు తాళొల్లలామో వెన్నిల్, “భావంవిజ్ఞాయ సర్వశః” ఎఱ్ఱ - అవనుడైయ నినై వఱిన్దు శొల్లుకిఱవర్ కళాకై యాలే ఇపోవు ఇచ్చామః-ఎన్న త్తట్టిలై.

ఇన్దవాళై శిలర్ కుణ్డాయ్ శిలర్ క్కిల్లెయాయరుక్కుమో వెన్నిల్, (ఇచ్చామః) నాఱ్ఱళిరున్దతే కుడియాక ఇతుతలైక్కుట్టవఱ్దో? ఎఱ్ఱ ఉప్పైయిరక్కితోమ్.

ఉఱ్ఱళ్ నెఱ్ఱిల్ కిడన్దతు నామఱియుమ్బుడి ఎన్నెన్న, (హి) పిఱ ర్ శొల్ల వేణ్ణియిరున్దతో? ఇ తెల్లార్ కుక్కు మొక్కుమెన్ను మిడమ్, “జనభూ షోమహానభూత్” ఎఱ్ఱమ్- “విమానంకంపయన్నివ” ఎఱ్ఱమ్-నాట్టార్ పణ్ణిన ఆరవార త్తిలై కొప్పక్కులైన్ద ఉణ్ మాళిక్తై యిలేయుమ్, విమాన ఱ్ఱళిలేయుమ్ కణ్ణుకొళ్ళుమి త్తనైయన్తో? (హి) “అకామయతమేదిసి” ఎఱ్ఱ-నీయుం నిర్వాహక నాయరుక్కు, భూమి తానే స్వయంవరిత్తు మా

లై యిట్టపోతే అటినిలై యో? అకామయత - నీకరగ్రహణమ్బణ్ణిప్పోరుకచ్చయ్తేయమ్, ముత్తైమశక్కి మాలై యిట్టత్తిలైయో? కాముకరుక్కుముత్తై తెరియొత్తిణ్ణే! లోకపాలోపమం నాథమకామయతమేదినీ - లోకపాలోపమః - విష్ణునాసదృశః - ఎన్ఱు - సర్వేశ్వరనైప్పోలే యరుక్కైయాలే మేల్ విల్లున్ఱు శ్రద్దైపణ్ణినాల్, అతఱ్ఱుడి యెన్నెన్నిల్, మేదినీ - మేదినీయాకైయాలే, ఎన్ఱు నేయెన్ఱుల్, మధుకైటభర్ కళుడైయ వసావిసగిగన్ఱతైలే ఉపహతైయా యరుక్కిట తన్నై, “సర్వగన్ఱః” ఎన్ఱిటవవనుడైయ సాగన్ఱ్యతైలేవాసిత్తైయాక్కుకైక్కాక, వాసితమాక్క వేణుమెన్నుమత్తై పుటప్పేయుమ్ శొన్నార్ కళితే, “మధుకైటభదానవేన్ఱ మేదః ప్లవవిసామివమేవమేదినీయమ్ । అధివాస్యతి ” ఎన్ఱు. ఇసాగన్ఱ్య మాత్రత్తుక్కాక కర్పూరచన్దనాదికళైప్పోలే ఉపకరణమాయ్ శేషకోటియిలేయో అవతరిత్తతెన్నిల్ ; నాథమ్ - ఏతాదృశగన్ఱమేపిడి త్తిల్లాతపడి రక్షిప్పనాయ్, అసాగన్ఱ్య సాగన్ఱ్యజిత్ తనక్కేయనుభవిక్కవేణుమ్బడి నిరుపాధికశేషియమాయ్.

మెయ్ పుడవేయున్ఱ శైల్లార్కుమ్ ఇచ్చెయ్ఱున్ఱాకిల్ ముడిశూట్టుకితోమ్, అవర్తామ్ నాట్టైయడక్కి ఆశవల్లసామర్థ్య ముడైయవరోవెన్నిల్, * ౧. (మహాబాహుమ్) అవర్తోళ్ పరస్పక్కు, నడక్కిటకళిజ్జుమణ్ణు మొరుశరక్కో? * ౨. (మహాబాహుమ్) “శక్తై” లోక్యమప్యేషః భోక్తుకిన్ను మహిమిమామ్ , ఎన్ఱు-కోసలరాజ్యమన్ఱిక్కేలక్కా రాజ్యముమ్కైక్కొళ్ళుమ్బడియానతోలైయుడైయవర్. * 3. (మహాబాహుమ్) “ఆయతాశ్చ” ఎన్ఱుమ్- “ఆజానుబాహుమ్” ఎన్ఱుమ్-అవరుడైయ సాముద్రిక లక్షణజ్ఞుల్ శిలరైక్కేళ్ళక్క వేణుమో? “పోన్ఱ్గోతమ్ శూర్దన్దపువనియుమ్ విణ్ణులకుమన్ఱాతుమ్ శోరామేయాళ్ కిన్ఱ ” ఎన్ఱు-ఉభయ విభూతియైయుమ్ వహిక్కిన్ఱ తోళితే. * ౪.

(మహాబాహుమ్) అత్తోళ్ తాణ వేణుమో? .. బాహుచ్చాయా మవ
ప్రభ్య” ఎన్టు - అవరుడై యితోళ్ నిల్లల్ తానేయమైయాతో ఎజ్జలై
రక్షిక్కైక్కుమ్.

“రరక్షధర్తేణ బలేనవైవ” ఎన్టుమ్ - “ధర్మతఃపరిరక్షితాః”
ఎన్టుమ్- శిలరైశిలర్ రక్షిక్కుమిడ త్తిల్ ధర్మబలజ్జళిరణ్ణమ్ వేణుమితే.
ఇవర్ బలముణ్ణెన్టు తోళ్ వలియాలే రక్షిక్కుమిత్తనైయో’ గార్కిక
రాయ్ రక్షిక్కుమాకారమిల్లైయో వెన్నిల్? (రఘువీరమ్) “దీనాన్
దానేనరాఘవః” ఎన్టువ్యాకారమ్పిఱన్టు పడైత్తత్తన్టు? ఇప్పోతాక ట్టే
డవేణుమో? (రఘువీరమ్) “ఆనృశంస్యంపరోధర్మః త్వత్త ఏవమయా
శ్రుతః” ఎన్టు-పిఱరుక్కుక్కుడ వుపదేశిక్కుమ్బడి యాయన్టో అతిరు
ప్పతు. (రఘువీరమ్) ధార్కికత్వన్టున్నిల్ రఘుక్కులైక్కుట్టిల్ ఇవరు
క్కుళ్ళతన్నేన్టుమ్. అతెజ్జనేయెన్నిల్, రఘుతాన్ రాక్షసన్ తుదో
ర్తనాయ్ మృతనానాల్, ఇత్తాల్ వరుమ్పాపమునక్కుణ్డా కాతోవె
న్న; మేలారు ప్రతిక్రియైపణ్ణమాట్టాతే యిరుద్దానాతే. ఇవర్, “అప్య
హంజీవితంజహ్యంత్యాం వాసీతేసలక్షణామ్” ఎన్టు - ప్రాణనారుతలై
యాకవుమ్ “ప్రాణేభ్యోపిగరియసీ” ఎన్టు- పిరాట్టి యెరుతలైయాక
వుమ్ అట్టియమాటి రక్షిక్కుమవరితే.

ఇప్పడి ఇవర్ రక్షిక్కుమిడ త్తిల్, “వధ్యతాంవధ్యతామ్” ఎన్టు-
విలక్కువారుణ్ణానాల్, అవర్ కళ్ వట్టియేపాయ్ ఇళనెజ్జాయ్ మీళువ
రోవెన్నిల్; (మహాబలమ్) “నతుప్రతిజ్ఞాం సంశ్రుత్య బ్రాహ్మణేభ్యో
విశేషతః” ఎన్టుమ్ - “ఏతద్రవ్వుతంమమ” ఎన్టుమ్ - “నత్యజేయంకథ
ఇన్” ఎన్టుమ్ - అవర్ కళ్ తజ్జలైక్కువెట్టు మాశ్రితరై రక్షిక్కుమ్బడి
యాన వ్యవసాయముడైయవర్. బలమెగ్గిఱతు - ఇవ్విడ త్తిల్ మనో
బలన్టై. “నాయమాత్మాబలహీనేనలభ్యః” ఎగ్గిఱపడియే. తొడగ్గినకా
ర్యత్తిల్ అవఇల్లరాయ్ ఇరుక్కుమిరుప్పక్కు, “ధైర్యేణ హిమవా
నివ” ఎన్నక్కుడవతితే.

ఉజ్జభుక్కేఱ రాజ్యభరణత్తుక్కు శక్తిరాకిల్ నీజ్జభోశొన్నపడి
యేశెయ్కిటోమ్, ఇప్పోతు నానిరున్ద విడత్తిలే యిరుక్కు, నాట్టుక్కు
వేణ్ణువత్తెల్లామారాయ్దు నడత్తా నిన్టారాకిలమైయాతోవెన్న, ఉక్ప్ర
యోజనమ్ తలైక్కుట్టిణ్ణే అవ్వళవిలే విడలామా? ఎజ్జభుడైయ
ప్రయోజనముమ్ పెఱవేణ్ణావో ఎనిరార్కళో మేల్. ఆకిల్, నీజ్జభో
శొల్లుకిఱ తెన్నెన్న, (గజేనమహతాయాస్తమ్) నీయిశైన్దమైయుమ్ ము
డిశూట్టినమైయుమ్ తోబ్బ, శత్రుశ్చయక్ కమ్మత్తిలే ఇట్టమాలైయుమ్,
కవిత్తముడియుమాయ్, ఎజ్జభో కణ్ముకిప్పే తోబ్బవేణుమ్. అదుశె
య్యుమిడత్తిల్ తేరైయలజ్జురిత్తు, అతిలేవరవైయాతోవెన్న, (గజేన)
అజ్జనొణ్ణాతు. “మత్తమాతగ్గామినా” ఎన్టు- అవరుడైయ నడైక్కు
చ్చేర్న్దనాహనమాకి వేణుమ్. అతుశెయ్యుమిడత్తిల్, ఏతేను మొరుయా
నైయాక వొణ్ణాతోవెన్న, (గజేనమహతా) సర్వలక్షణోపేతమాయ్,
పట్టత్తుక్కురియనైనైయాక వేణుమ్. (మహతా) సర్వశక్తియై విహిక్కు
వబ్బరాక వేణుమితే. ఉజ్జభుక్కిప్పడియ భీష్టమాకిల్, ముడిమైయుమ్వైత్తు
గజాధిరూఢరామ్బుడి పణ్ణివిడుకిటోమెన్న, (యాస్తమ్) అవ్వళపుమ్బా
రాతు. యానైక్కుత్తిలే ఏటి, నెడునైరువేనడక్కు వేణుమ్. అతువే
వేణుమ్బాతడైయవిగ్గెతిరన్డి కోళాకిల్, ముడిశూట్టియానైక్కుత్తిలే
ఏబ్బనవళవేయమైయాతోవెన్న, పుతియతుణ్బార్ తనియుణ్బార్
కళో వెన్ఱితార్కళో, (యాస్తమ్) “ననన్దుస్సప్రజాఃప్రజాః” ఎన్ఱిన్ద
మహోత్సవత్తై, ఎజ్జభో పుత్రమిత్రాదికిళోడకూడ అక్లేయ్యున్దరుళ
క్కాణవేణుమ్. (యాస్తమ్)-(ఆయాస్తమ్) ముకముంముఱువలుమ్ కస్తూ
రితిరునామముమ్ కరుణాకటాక్షత్తొడే ఎమ్మన్దరుళ సేవిక్కువేణుమ్.

ఇప్పడిసేవిక్కిఱతు తాయారైయొన్నిల్, (రామమ్)-రమయతీతి
రామః-ఎనిఱవ్యుత్పత్తియాలే సమస్తజన్మలైయుమ్ కల్యాణగుణజ్జభా
రజ్జిప్పిక్కిఱవరై. (రామమ్) రముక్రీడాయామ్-ఎనిఱథాత్పర్ తిన్న
డియే, ఎల్లారోడుబ్బాడవిహరిక్కు మవరాకై యాలేయెన్టుమామ్.

వెఱుమ్మయానై క్కమ్మ త్తిలే ఎఱున్దరుళుకిఱమాత్రమమైయుమో
వెన్న; (చత్రావృతాననమ్) వెణ్ కొల్లమ్మడైనిఱలిలే ఎఱున్దరుళసేవి
క్క-వేణ్డమ్. (చత్రావృతాననమ్) “పాణ్డరస్యాతపత్రస్యచ్చాయాయాం
జరితమ్మయా” ఎఱున్ద-దశరథచక్రవర్తి ముదలాన రాజాక్కళాలే ఇచ్చి
క్కప్పడుమతాయరుక్కిఱ పాణ్డరాతపత్రా వృతమా యరుక్కిఱ తిరు
ముకమణ్డలత్తై సేవిక్క-వేణ్డ మెన్డుమామ్. ౫.

తాత్పర్యము:— మహాపురుషలక్షణమైన దీర్ఘ బాహువులుగల శ్రీరాములు పరమ
ధార్మికులును, అప్రతిహతసంకల్పముగలవారును గాన ప్రజాపరిపాలనమందు మిక్కిలి
సమర్థులు, వీరికిప్పుడే పట్టాభిషేకంబొసర్చి పట్టపేనుఁగమొద నెక్కించి రాజమార్గము
నందువేంచేపు జేయునపుడు అధిరాజ్యసూచకమైన ఏకచ్ఛత్రముచేతకొంచెమావరింప
బడిన తిరుముఖమండలమును కండ్లపండుగగనేవింపఁ గుతూహలలై యున్నామని ప్రజలు
దశరథచక్రవర్తితోఁ జెప్పకొనుచున్నారు.

పెరియవాళ్ళాన్నిఱై తిరువడిక శ్లోకరణమ్.

అయోధ్యాకాణ్డము ౨ - వ సర్గము, 3౨ - వ శ్లోకము.

మా. ప్రియవాదీ చ భూతానాం సత్యవాదీ చ రాఘవః ।

బహుశ్రుతానాం వృధానాం బ్రాహ్మణానా ముపాసితా ॥ ౬.

అర్థము.— రాఘవః - రఘువంశతిలకులైన శ్రీరాములు, భూతానామ్ - సత్య
గలసకలపదార్థములకు, ప్రియవాదీచ - ఇష్టమునుచెప్పవారును, సత్యవాదీచ - యథార్థ
మునుపలుకువారును, బహుశ్రుతానామ్-విశేషార్థములనుగ్రహించిన, వృధానామ్ - పెద్ద
లైన, బ్రాహ్మణానామ్ - బ్రాహ్మణులను, ఉపాసితా - సేవించువారుగానున్నారు

వ్యా. అవతారికై — బిరువనొరువనుక్కుక్కాఱుశెయ్యిప్పక్కల్, ప్రజై
కళోపక్కలిలుమ్ కుళిరవిఱ్ఱియా నిన్టానాయ్, అవ్వాసనై యుమ్ పుఱ
మ్బుకుడిమక నేనో? నీపణ్ణ వేణ్డియరుక్కిఱతో? ఎన్నమ్భయత్తాలే. అవ్వ
ళవేయన్టిక్కే, భూమిప్పరప్పక్కాక క్కడవనానపెరుమాళో ప్రజైకళో
విషయత్తిలే ఫలిక్కుమ్బడి శొల్లుకిఱతు.

(ప్రియవాదీచ) ఘర్తకాలత్తిలే యొడుక్కమాకప్పిశస్థనిలత్తిలే
ఒరుపాట్టమ్ మత్తైవిల్లున్దాప్పోలే యాయీర్దు - ఒరువనై కుఱిత్తువార్తై
యరుళిచ్చెయ్ వ తాయరుక్కుమ్బడి.

ఇప్పడిశెయ్ వతుతా - దివ్యాన్తరి పురత్తుక్కాతల్, తిరుత్తా
య్మూర్క్కాతల్, వసిస్థాది కళుక్కాతలోవెన్నిల్, (భూతానామ్)
సత్తాయోగిసకలపదార్థజుక్కు మిప్పడియే యిరుప్పర్.

ఇరున్దతేకుడియాక ఎల్లారుక్కు మొక్కవారువార్తై శొల్లివిడు
మత్తనైయోవెన్దాల్, (సత్యవాదీచ) అతుతా భూతహితముమాయ్,
అదృష్టార్థసాధకముమాయరుక్కుమ్. కీడ్చొన్న విరణ్డాలుమ్ ప్రియ
హితజలైచ్చొన్న పడియితే.

ఇవై తా వుఱమ్మే యొరువ్యక్తియిలుమ్ శేరాతు. అవై యిరణ్డుమ్
క్షోభక్కులిలే శేర్న్దుకొణ్డిరుక్కిఅతు, అఘటితఘటనా సామర్థ్యతైయు
డైయనాన ఈశ్వరనోవెన్నిల్, (రాఘవః) కుడిప్పిఱప్పోలే యాయీర్దు.

ఇప్పడియిరుక్కు మోబతు, ఇప్పడిప్పట్టగుణజలై యుమ్ కుడిప్పిఱప్పై
యుమ్ అనుసన్ధిత్తు, ఇవై నమక్కుణ్డావతే! ఎన్దు - మత్తి త్తిరుప్పరోవెన్నిల్
నమ్మైక్కణ్డుతు ప్రజై కళుడై యరక్షణార్థమాక. ఆనవిన్బు, ఇన్న ముమ్నమ
క్కితుక్కిడానవళపుహోరా తెన్దు - ఉళవళపుమ్ పార్తు, తృప్తరాకాళే,
ఇన్న ముమితుక్కిడాన నమ్మై కళుణ్డాక వేణ్డు మెన్దటియుడై యార్ వాశ
లిలేపోయ్ కాలే కట్టియిరుప్పర్. (బహుశ్రుతానామ్) నాలిరణ్డుమ్
కల్దవళవిలేపర్యవసిక్రైయన్దిక్కి, ఓరొన్దుతన్నై పులకాలమ్ కేట్టిరుప్ప
రాయీర్దు. బహుభ్యఃశ్రుతమ్ - బహుశ్రుతమ్ - బహుధాశ్రుతం - “జ్ఞాన
వృద్ధాస్స దారాజణ్ బహుపః పర్యపాసితాః” ఎన్దాప్పోలే, “సర్వతస్సానర
మాదద్యాత్” ఎన్దు - చలర్ పక్కలిలుమ్ సారగ్రహణమ్ పణ్ణినతాయీర్దు.

(వృద్ధానామ్) త్రివిధవృద్ధానామ్ - శీలవృద్ధై, వయోవృద్ధై,
జ్ఞానవృద్ధై, ఎన్దు - శీలత్తాలుమ్ వయస్సాలుమ్ జ్ఞానత్తాలుమ్, అధిక
రాయరుప్పార్ కళో,

అతుతా^౩ అర్థశాస్త్రమ్ కన్దాహ్పోలేయోవెన్నిల్, (బ్రాహ్మణానామ్) క్షత్రియర్ బ్రాహ్మణరైప్పశ్శి అవ్వభీయాలే, తత్వజ్ఞతైయే అపేక్షితమాః పెఱకకడవతాయితే యిరుప్పతు.

బ్రాహ్మణానామ్ ఎఱ్ఱు - అవర్కళో పలరుమామ్ తామిరున్దవిడతైవన్దు కేట్టక్కుమ్బడియాన యోగ్యతైయుణ్డానాల్, అవర్కళై తామతైత్తువిట్టో ధర్మసంశయ మఱుత్తు క్కొళ్ళ తెన్టాల్? (ఉపాసితా) అవర్కళిరున్దవిడతైతామే శెన్టు, అవర్కళో శొల్లుమ్బడిక్కు, అవర్కళో కాలుమ్తమ్మడైయ తలై యుమాయి^౪ తాననువర్తిప్పతు.^౬

తాత్పర్యము రఘువంశప్రదీపకలైన శ్రీరామలవారు సత్తగల చేతనాచేతనరూప సకలపదార్థములకు విహికాముష్మికములకు సాధకమైన ప్రియహితములను ఉపదేశముచేయుదురు తనగుణసంపత్తుచూచి గర్వపడక అనేకులవల్ల పెక్కుతడవలు జహువిధములగు విశేషార్థములను లభించిన జ్ఞానముచేతను అనుస్థానముచేతను వదలుచేతను పెద్దలైన బ్రాహ్మణులుండుచోటికి వెళ్ళి సేవించువారని ప్రజలు దశరథచక్రవర్తితో విన్నవించుకొనుచున్నారు

పెరియవాచ్చాచ్చిత్తై తిరువడికళేశరణమ్.

అయోధ్యాకాణ్డము 30 - వ సర్గము, 3 - వ శ్లోకము.

మూ. కింత్యా మన్యత వై దేహః సితామే మిథిలా ధిపః ।

రామజామాతరంప్రాప్య స్త్రియం పురుషవిగ్రహమ్॥

అర్థము పురుషవిగ్రహమ్-పురుషశరీరముగల, స్త్రియమ్ - పనితయైన, రామజామాతరమ్ - అందమైన అమ్మని, ప్రాప్య - పొంది, మిథిలాధిపః - మిథిలకురాజైన, మే - నాయొక్క, సితా - తండ్రియైన, వై దేహః - విదేహకులొద్బవ్వుడైన జనకమహారాజా, త్యా - మిచ్చులను, కిమ్ - ఏమని, అమన్యత - తలచెను.

వ్యా. అవతారికై — సితృవచనపరివాలనార్థమాక, “వనవాసోమహేందయః” ఎఱ్ఱు - సౌముఖ్యత్తోడే వనవాససుముఖరెన్టు- నాట్రార్ అపరతిరునామమేశాశ్శున్పుడి ననవాససుముఖరాయ్, అప్పోతు ఉలకు

జ్ఞేయ నాచ్చియారాన శ్రీజనక రాజన్ తిరుమకభుదైయ సుకుమార
మాన తిరుమేనియిల్ మేనైయైత్తిరువుళ్ళమ్మబ్బి, పిరాట్టియైత్తిరువ
యోధైయిలే నామ్మీణ్డు వరుమళవుమ్ శ్వశూశ్వశురాది పరిపాలన
మ్మణ్ణిక్కొణ్డు ఇరుమెన్టు పెరుమాళ్ వేణ్ణిక్కొళ్ళ, అవ్వారైప్రణతూ
రమ్బాలే పిరాట్టిక్కు అసవ్యామాయ్, ప్రణయాభిమానజ్ఞళ్ వ్యుత్క
మమాకై యాలేపెరుమాలైక్కు తిత్తు త్తేపొక్కిపణ్ణుకితాళ్ ఇశ్లోక తాలే.

(కిమ్), ఎన్నిటవితు, కుత్సాపరమాన అవ్యయమ్, అప్పోతు, కింవ
క్ష్యతి-ఎన్టు - కుత్సాపరమాకచ్చొల్లువరెన్న పడి. అన్తిక్కే, కిమ్-ఎన్టు -
ప్రశ్నమానపోతు, ఎన్ శొల్లువరెన్టుపారుళ్. అమన్యత-ఎన్టు పాతమా
నపోతు, కుత్సావిషయమాక నిన్తైత్తిరుప్పరెన్టుమ్, ఎన్ నిన్తైత్తిరుప్ప
రెన్టుమ్ ఇరణ్డర్థమ్.

* ౧. (త్వా) ఉభు త్తవిన్తై ముటిత్తు లోకత్తై ఊమ త్తజ్ఞాయ్ తీత్తి
నవున్తై. * ౨. (త్వా)-వసిస్థానువర్తనమ్బణ్ణి ప్పొరుకై యాలే ఎన్నో
పాతి సూక్ష్మధర్మజ్ఞరిన్తై యెన్టు - పాయ్యేఇళుమాన్దిరుక్కిటవున్తై. * 3.
(త్వా) ఎట్టిలిలేకోత్తై యానవున్తై.

(కింత్వామన్యత) (కింవక్ష్యతి) రాజావన్తెన్నవొణ్ణాతే? రాజధ
ర్మమటియారెన్నవొణ్ణాతే? గురుకులవాసమ్బణ్ణి యటియారెన్నవొ
ణ్ణాతే? కులక్రమాయాతమాన ఆచారమటియారెన్నవొణ్ణాతే? కుల
స్త్రీకభుక్కు భర్తృసహవాస మావశ్యకమెన్టు మిడమటియారెన్న
వొణ్ణాతే? కులస్త్రీయై ఉపేక్షియామైక్కు ప్రధమపరికరమాన ఏక
దారవ్రతత్వమ్ ఉమక్కిన్తై యెన్నవొణ్ణాతే? కింబహునా - దేవర్
అనుస్థానగణ్డల్ ఉపైకనక్కుత్తప్పిత మెన్దిరుక్కుమిత్తనైయితే.

(కింత్వామన్యతవై దేహః) ఉన్తై వియ్యరెన్న నిన్తైత్తిరుప్పర్ ?
తిరుమామనార్ దశరథచక్రవర్తికైయిలాతల్, తిరుమామియార్ శ్రీకౌస

లై యార్ కై యిలాతలన్టె ఎన్నెక్కాట్టిక్కొడుత్తతు. ఇయంసీతా -
 ఎన్టు- ఉమ్మడైయకైయిలన్టోఎన్నెక్కాట్టిక్కొడుత్తతు. స్త్రీత్వత్తిల్
 కొన్దైయన్ద పెణ్ కళుక్కు భర్తృవిరహత్తిల్ సత్తానాశవిబ్బుక్కు
 మెన్టుమ్ శొల్లిక్కొడుత్తారే. ఇయమ్ - ఇవళ్ అత్యన్తాభిమానిని
 యెన్టు శొల్లిక్కొడుత్తారే. “ఆర్తారే ముదితేహృష్టా ప్రోషితే మలిసీ
 కృశా । మృతేమియేతవాపత్యే సాస్త్రీజ్ఞేమాపతివీతా ” ఇత్యాది
 శ్లోకజ్ఞభాలే మన్వాదిస్తర్తాక్కళ్ పాతివ్రత్యుక్కు వాయొలైయిట్ట
 పెన్డాట్టియన్టుకిడీ రివళెన్టుశొన్నారే. అన్దలక్షణజ్ఞళ్ శొల్లలావతు-భర్తా
 వుక్కుమ్ తజ్జళుక్కుమ్ పిటిన్టు ఉడలు ముయిరుముళ్గార్ క్కన్టో
 ఇవళుక్కుడలు ముయిరున్దేవరీ రెన్టు అఱుతియిట్టు కొడుత్తారే.
 ఇయమ్ - నిఱిలోడేమఱుపారుచారిలై కిడీరెన్టారే. ఇయమ్ - ఇవళ్
 తలైయాలే ఏతేనఱున్టై విలైన్దతున్డాకిలుమ్ దేవరీరితుకిడీరెన్టారే -
 సీతా-పెణ్ కళుక్కుత్తాయ్ కూఱుమిక్కిరుక్కు మాకైయాలే, వేఱుమ
 ణ్ణిడీర్, ఎడుత్తు వినియోగజ్ఞోభ్యుమ్ తనైకిడీ రెన్టు శొన్నారే. సీతా-
 పిఱిక్కిఱపాతు కీత్తతప్పామల్ పిఱన్దాళెన్టారే. మమసుతా - ఇవళై
 ప్పారాతే ఎన్నె పార్కువేణుమెన్టారే. సహధర్మచరీ - దేవరుద్యో
 గన్తక్కుక్కుడ ఎఱున్దరుళి యిరుక్కుమివళెన్టారే. తన - సహధర్మ
 చరియామిడ త్తిలుమ్ శేషత్వమ్కై విడాళెన్టారే. ప్రతీచ్ఛ - అత్తలైక్కు
 అన్దమామ్మడి తిరువుళ్ళప్పన్ద్రవేణుమెన్టారే. చ - అన్దతాజ్ఞాన
 మాత్రమన్తిక్కే, విషయవైలక్షణ్యాను రూపమాక భోగజ్ఞొడుత్తరుళ
 వేణుమెన్టారే. ఏనామ్-ఇప్పడినోన్ద్రుప్పిఱన్దవళై. భద్రస్తే-నోన్ద్రు
 ప్పిఱన్దాళెన్తిన్ద్రున్దైపొక్కి, వేఱుదేవరీరితుకాణుమెన్టారే. భోగ్యజ్ఞై
 మిక్కతనైయుమ్ భోక్తావుక్కు ప్పేతామిత్తనైయితే. పాణింగృ
 హ్నేప్య - కై నీట్ట పటియాళోకాణుమ్, నీరేవిడియారెన్టారే. కైయై
 ప్పిడిప్పతు కైయాలేమాయరుక్కు, లోకమెల్లా మొదుజ్ఞినాలుమ్ నిఱిల్
 విజ్ఞోపోవ్యమ్ శిఱుక్కు-వ్యాడినూన సరప్పాన్ద్రున్దైయన్దైవగో అన్ద

తోళిలే కణ్ వైత్తు తకుతియాక తొళ్ళిల్ శెయ్యవల్లకై యాలే విడియారెన్దివిశేషిత్తారే. పాణినా-ఎన్టు-కై యైవిశేషిత్తు క్క-విపాడుకిటతు. ఇన్దనా త్తదశైయిలే ఎడుత్తుక్కొన్డు పోమెన్టారే. ఇవ్వాకారన్దళోన్టుమ్ దేశరీర్ తిరువుళ్ళమ్మబ్బరే. ఉమ్ముడైయప్రతిపత్తి అన్యథా విశేషరున్దదు. ఇయమ్-ఎన్టు - ఎన్నుడైయ సౌన్దర్యమ్ శొల్లుకితారెన్దిరున్దీర్. సీతా - ఎన్టు-ఎన్నుడైయ మాతృకులశున్ది శొల్లుకితారెన్దిరున్దీర్. మనుసుతా-ఎన్టు-ఎన్నుడైయ పితృకులశున్ది శొల్లుకితారెన్దిరున్దీర్. సహధర్మచరీ ఎన్టు - ఎన్నుడైయ సౌశీల్యమ్ శొల్లుకితారెన్దిరున్దీర్. తవ-ఎన్టు - ఉన్దైక్కొన్డాడుకితారెన్దిరున్దీర్. ప్రతీచ్ఛ - ఎన్టు - పరిల్ పాకడేణ్ కడిల్ తేడేణ్ ఎన్దిరాతేకొళ్ళి రెన్దితారెన్దిరున్దీర్. చకారత్తాలే, కణ్ణుక్కుత్తైత్తో వెన్టుకేట్టారెన్దిరున్దీర్. ఏనామ్-ఎన్టు-ఎన్ తకప్పనాకైయాలే, సౌన్దర్యాదికళో కిణ్ణిలేపట్టు వాత్సల్యత్తాలే శొల్లుకితారెన్దిరున్దీర్. భద్రంతే-ఎన్టు-ఎన్నక్కల్ ప్రేమత్తిల్ శతగుణ మానప్రేమమ్ ఉమ్ముడైయ పక్కలిలే విశైన్దు దృష్టిదోషమ్ పరుకిట తోవెన్టుళ్ళి, ఉమక్కుక్కాప్పిట్టారెన్దిరున్దీర్. పాణింగుళ్ళీప్పపాణినా-ఎన్టు-క్రియాకలాపత్తుక్కు చ్చుడన్దమ్ శొల్లుకితారెన్దిరున్దీర్. అప్పడి సర్వజ్ఞరానవియర్ శొన్నవారైయై నేరాకత్తిరు పుళ్ళమ్మబ్బదే - ఇన్టు - ఎన్నై వైత్తుపోసీరెన్టాల్, (కింత్యామన్యత) ఉన్దైవయరెన్న నిన్దైత్తిరుప్పర్ ?

* ౧. (వై దేహః) “కర్మచైవహి సంసిద్ధిమాస్థితా జనకాదయః” ఎన్టు-క్రియాకలాపాదికళై క్కైవిడతే మోక్షసిద్ధిక్కు యత్నిక్కుమ వరాకైయాలే, బరుముహూర్తముమ్ పత్నివియుక్తరాయరున్దు పర క్కుమిల్లాతవర్. * ౨. (వై దేహః) ఎన్టుమవర్ పర్రుతట వెన్టుమవర్. * ౩. (వై దేహః) జన్మప్రభృతి శోకమ్ కణ్ణటియాతవర్, ఎన్నైప్పెచ్చుకై యాలే ఎల్లాజ్కాణవేణ్డానిన్దతే.

(పితామే) పిత్తైకళో సమర్థర్ కళానాల్, కల్ సెజ్జరాయ్ కాట్టుక్కు విడవల్లారుముణ్ణు. నా నేతేనుమసమరైయాకిలు మవరుక్కు వయిలు పిడియేయితేయుళ్ళతు. తనియిరుక్కువుమ్ పాటుక్కువుమ్ వల్లపిత్తైయై పెత్తాతే, వకుత్తవన్ నిఱల్ పెటిల్ శిఱ్ఱైత్తుమ్, ఇఱ్ఱిక్కిల్ సత్తానాశమ్మిటక్కుమ్బడియాన వెన్నై పెన్ద్రుక్కెట్టారే.

(మిథిలాధిపః) ఐయర్ తిరువుళ్ళత్తిలేనోవ, అదేశమెల్లమ్ నోమే. (మిథిలాధిపః) ఒరుదేశ తైత్తోళో నిఱల్ కీఱ్ఱుక్కొడ్డెరుక్కిఱ వరుక్కు ఒరువనొరుత్తియైత్తోళో నిఱల్ కీఱ్ఱొదుక్కు మాట్టున్ద్రులన్దై లో, పుణ్ణాయరుక్కుమే.

* ౧. (రామ) అయ్యో! వడివిల్ పనై పోలేయిరున్ద తాకిలు న్నకవాయుమ్. * ౨. (రామ) అకవాయ్ కణ్ణు శత్రున్ను నెన్ఱు పేరిట్ట తన్తే. అతుకడైక్కుట్టియాన తమ్మియార్ కాఱ్ఱియిన్ద్రే. “రామ ఇత్యభి రామేణవపుషా తస్యచోదితమ్ । నామధేయంగురుశ్చక్రే జగత్ప్రథమ మజ్గళమ్” ఎన్ఱుముడైయ అఱుకుమాత్రత్తుకన్ఱో వసిష్ఠ పేరిట్టతు, అజ్జగత్తోడుమెనక్కు ఉఱవన్ద్రుతితే. * ౩. (రామ) “సహస్రనా మతస్తుల్యమ్ ” ఎన్ఱు-ఆయిరమ్మేరుడైయ శక్తిక్కు సమానైమాన్దో తనిత్తనియే ఎఱునిరానిన్ద్రతాయిన్ద్రు.

నామిజ్గనేయాకవేణుమో; (జామాతరమ్) ఉజ్జళైయరుక్కు మూత్తపిత్తైయనాపోలే, ఎజ్జళైయరుక్కుమ్ మణవాళప్పిత్తైయ నీరే. (జామాతరమ్); “జామాతాదశమోగ్రహః” ఎన్ఱు-వెణ్ పిత్తై పెన్ద్రుక్కొడుత్తార్కుగ్రహమ్ పత్తాయితే ఇరుక్పుతు.

(ప్రాప్య) తామేయకన్ద శెయ్ తత్తాకైయాలే, ఒరువర్ము కమ్బార్తు వెఱుక్కువిరక్కియే.

* ౧. (స్త్రియంపురుషవిగ్రహమ్) ఉన్ఱుడైయముడియుముడైయుమ్ భేదిత్తపెన్ద్రాటియానీరే. * ౨. (పురుషవిగ్రహమ్-) అతుతనక్కునిలై

యుక్తామాకిల్ కాట్టిలుమ్ తుడైయామితే ! *3. (పురుషవిగ్రహమ్) పుట
 మ్బుచ్చాన ఆణ్ తోలితే పడై వడిత్తతు. *4. (పురుషవిగ్రహమ్) ఉడ
 మ్మేటిక్కుత్తా తేనాట్వ పయలుక్కుమటల్ కట్టినాప్పోలే పేర్ శుమ్మన్ది
 రిత్తనైయితే. *5. (పురుషవిగ్రహమ్) అక వాయ్ స్త్రీ యుమ్ పుటవాయ్
 పురుషనుమాన స్త్రీ పురుషక్కలప్పై తృతీయప్రకృతియెన్బార్ కళ్
 నాట్టార్. తృతీయప్రకృతియై నాడుశొల్లుమ్మేరై నాన్ శొల్లువజ్జిసేన్.
 నాడు తానుజ్జొల్లాతితే ! ఆణ్ పిల్లైచ్చొన్దొన్దొన్ది ఎన్దు మిత్తనై
 యితే. 2.

తాత్పర్యము.— నాతండ్రి మిథిలయను నొకచేశమంతయు స్వాధీనపఱచుకొని
 పరిపాలనము జేయువారు మీరు మీభార్యనైన నన్నొకరినిగూడ రక్షించుటకు
 శక్తిలేక యిక్కడవిడిచివెల్లితిరని వినినయెడల మిమ్ములను మిక్కిలి అసమర్థులని తలచు
 ఖరు. వివాహ కాలమందు సుందరమైన మీ మొగరూపునుజూచి భ్రమించిమీపిటికితనము
 తెలిసికొనక మిమ్ములను అట్లునిగావరించిరి. వారు తానేచేసిన కార్యమగుటవలన యిప్పు
 డొకరిమీద తప్పుజెప్పన్వాయములేదు. అని నీతాపిరాట్టిరాములతో వాదించెను.

పెరియవాచ్చాన్బిల్లై తిరువడికళేశరణమ్.

అయోధ్యాకాణ్డము 30-వ సర్గము, 2-వ శ్లోకము.

మూ. స భాశ్రుతి శ్చరణౌ గాఢం నివీడ్య రఘునన్దనః ।

నీతా మువాచా తియశా రాఘవం చ మహావ్రతమ్ ॥ ౮.

అర్థము.— రఘునన్దనః—రఘువంశజులకు సన్తోషమును బుట్టించువాడును, అతియ
 శాః-మిక్కిలికీర్తికలవాడునగు, సః-అలక్షణుడు (ఇతైయపెరుమాళ్లు), భాతుః-అన్న
 గారియొక్క, చరణౌ-తిరువడిగతును, గాఢమ్-గట్టిగా, నివీడ్య-వట్టుకొని, నీతామ్-నీతా
 పిరాట్టిని, మహావ్రతమ్-అవ్రతహితమైన సంకల్పముగల, రాఘవం-చ-రముకులముగందవ
 తరించిన శ్రీరామునిని (చూచి), ఉవాచ-చెప్పెను

వ్యా. అవతారికై. చక్రవర్తి తిరుమకన్ వనవాసోన్ముఖనాన
 దనైయిలే, తిరువయోధ్యైయిలుళ్ళార్క్కు రక్షకమాకవుమ్, శ్రీభర

తాత్పర్యముక్కు త్తుడైయాకిపుమ్ నిల్లెన్టు ఇళైయ పెరుమాళ్లై యరుళి
చ్చెయ్య; కాట్టిలుమ్ కూడప్పోయ్ అడిమైశెయ్ కైయిలున్డాన రుచి
యాలే, అరుళిచ్చెయ్ తవార్తై అసహ్యమాయ్, కూడప్పోక వేణుమెన్టు
పిరాట్టిమున్నిల్ పెరుమాళ్ తిరువడికళిలేశరణమ్ పుకుకితార్,

(సః) అవతరి త్తవిడత్తిలుమ్ అడిమైశెయ్య వేణుమెన్టు పరమస
దత్తిల్ నిన్టు తుడర్దన్టు వేర్దన్టు కూడ త్తిరువవతరి త్తపిన్టు, “బాల్యా
త్పృథ్వితినుస్సిగ్ధః” ఎగ్గిఱపడియే, ఎల్లావవన్దైకళిలు విచ్చిటియాతే
పోన్దు, “జలాన్త త్స్యవివోద్భృతౌ” ఎన్టు-అన్వయ త్తిల్ ధరిత్తు, వ్యతి
రేక త్తిల్ ముడియుమ్బడియాన ఇళైయ పెరుమాళ్.

(భాగ్రంథం) ఇవరుడైయ అనువృత్తియైక్కొన్టు అవ్వళియిలే
అవరై భరిత్తుక్కొన్టు పోన్దవర్. (భాగ్రంథం) భాగ్రానినుడైయ. నా
రాయణనుడైయ వెన్టపడి. “మాతాపితాభ్రాతానివాసశ్శరణం ను
హృత్ గతిర్నారాయణః” ఎన్నక్కడవతితే. పూర్వవాక్య త్తిల్ ప్రథమ
పదమ్ షష్ఠ్యర్థమెన్ను మిడన్దోన్దు, నారాయణస్య-ఎన్టితే ఇరుప్పతు.

(చరణౌ) నారాయణస్య చరణౌ - ఎన్టపడి. చరణౌ-ఎన్టద్విప
చనత్తుక్కు ప్రయోజనమ్, చరగతిభక్షణయోః - ఎగ్గిఱథాతువిలే
ప్రాప్యనుమాయ్ ప్రాపకముమాయ్ ఇరుక్కుమెన్దైక్కాక. (చరణౌ)
కైయెప్పిడి త్తపేక్షితాల్ మఱుక్కలామ్, మఱుక్కవొన్ణాతపడి తిరువడి
కళైప్పిడి త్తడిమైశెయ్య ఇళియున్దుతైయి తేఆశ్రయిక్కున్దుతై.

(గాఢంబిడ్య) వ్యతిరేక త్తిల్ ధరిక్కుమాట్టాత తమ్ముడైయ
వభినివేశమెల్లామ్ తోన్దుమ్బడి పిడిత్తు. (గాఢమ్) గాఢమెగ్గిఱవివై
యథార్థమెన్టతు. స్వీకార చైవోన్నపడి.

(రఘునందనః) జ్యేష్ఠానువృత్తియైయకన్దుపారుమ్ రఘుకులత్తా
రెల్లారైయుమ్ తమ్ముడైయ వనువృత్తియాలే యుకప్పిత్తవర్.

(నీతామువాచ) పిరాట్టిమైయుమ్బార్తు వార్జై శొన్నార్. తిరువడికళైప్పిడిత్తుచ్చెవియిలే వాగైచ్చొల్లువారైప్పోలే. తిరుమఖ త్రాలేయితే ఆశ్రయణోన్దుఖరాన చేతనిరుడైయవార్తై కేట్టరుళువతు.

(అతియశాః) మిక్కయశస్సెయుడైయవర్. తానుమ్ రాజ కుమారనాయుకుక్క, ఇళితోళీలెప్పుపారాతే, “అహం సర్వం కరి ష్యామి” ఎన్దు - శిలువక జ్యేష్ఠానువతకానమ్బుణ్ణపడియే! ఎన్దు-లోక మడగ్గవాశ్చర్యప్పడుప్పడియానవార్తై ప్పాడుడైయవర్.

(రాఘవంచమహావ్రతమ్) మహావ్రతరాన పెరుమాళైయుమ్ పార్తువార్తై శొన్నార్. (రాఘవంచ) శరణాగతవిషయత్తిల్పురు షకారమ్ వేణ్ణాతిపడియాన పరప్పైయుడైయవరై.

(మహావ్రతమ్) కుడిప్పిఱప్పతామికుతియెన్దుమ్బడి, “అభయం సర్వభూతేభ్యదదామ్యేతద్వ్రతంచమమ్” ఎన్దు-సర్వలోక పూజ్యమాన సజ్జల్పజైయుడైయవరన్తో దేవర్. సర్వభూతజ్గళుమెన్డాల్, ఉమ్మాల్ పరుమ్భయమ్ పరిహరిక్కవేణ్ణావో వెన్దుకరుత్తు. అతియశాః-రఘునన్ద నః-సభాగ్రంథశ్చరణౌ గాఢానివీడ్యనీతామువాచ. ౮.

తాత్పర్యము. — సర్వదేశ సర్వకాలములందును భగవత్కైంకర్యమే పరమార్థ శ్రయముగాగలవారును రామబయోగమును జ్ఞానముకూడ సహించని ఇశ్చిత్య పెరుమాళ్లుతిన గుణములచేత రఘువులనుసంతోషించజేయువారు తానురాజకుమారులనెడు ఆభిమానము నుపదిలి జ్యేష్ఠభ్రాతకు దాగ్యముచేయుటవలన కలిగిన గొప్పకీర్తిగలవారు, వీరు శ్రీరాములు అదివిడి వెల్లునవుడు తన్నుకూడపిలుచుకొనిబోవ సంగీకరించవలయునని తనఆభిని వేశమంతయుదెలియునట్లు అన్నగారైన శ్రీరాముల చరణారవిందిములను గట్టిగాపట్టు కొని పురుషకార భూతురాలైన నీతాపిరాట్టిని శరణాగతరక్షణమందు అడ్డులేనిసం కల్పముగల శ్రీరాములనుజూచి వక్ష్యమాణబ్రహ్మకారము విన్నవించుకొనిరి

పెరియ వాచ్చాన్బిళ్ళై తిరువడిక శేశరణమ్.

అయోధ్యాకాణ్డము ౩౧-వ సర్గము, ౨౫-వ శ్లోకము.

మూ. భవాంస్తు సహవై దేహ్య గిరిసానుషు రంస్యతే |

అహం సర్వం కరిష్యామి జాగ్రత స్వపత శ్చ తే || ౯.

అర్థము — (ఓరామా) భవాంస్తు-మీరో, నై దేహ్యసహ-నీతాపిరాట్టితోకూడ, గిరి సానుషు-కొండిచరియలయందు, రంస్యతే-క్రీడింతురు, అహమ్-నేను, జాగ్రతః-మేలుకొని యున్న, స్వపతః - నిద్రించుచున్న, తే-నీకు, సర్వమ్ - దాస్యములన్నిటిని, కరిష్యామి-చేయుచును.

వ్యా. అవతారికై. సభాగ్రతుః - ఎన్నిఱశ్లోకత్తాలే శరణమ్ముక్కాల్, అన్దశరణాగతిక్కుఫలమ్ కై జ్జుర్యమెస్తు - సప్రకారమాక ఫలజైశొల్లుకిఱతిశ్లోకత్తాలే. తిరువయోధ్యైయిల్ వరిక్కిఱకాలత్తిల్ అడిమైపూణ్డణ్డనోపాతి, అజ్గుళ్ళారుమడిమైశెయ్య, నానుమ్ విఱ్ఱుక్కాట్టిలే అడిమైశెయ్యప్పోన్ద వెన్నై వసవాసత్తుక్కుక్కుడ ప్పోశో నాక విశైన్ద్రపుపకారస్త్పతియాలే, కాట్టిలుమ్ సర్వావధైకలిలుమ్ సర్వ శేషవృత్తికళుమ్ పణ్ణక్కడవణ్; ఎన్నైక్కొణ్డెన్దురుళువీరెన్ఱితారె న్నుమామ్.

(భవాంస్తుసహ) అడిమైశెయ్యప్పెతాతోభిన్ద వెన్నైప్పోలన్ఱి యిలే, పూర్ణనాకైయాలే ఉమక్కడిమై కొళ్ళావిడిలుమ్ శెల్లుమ్. ఆకి లుమ్ విశేషముణ్డితే. అనాలుమెన్నుడైయ స్వరూపసిద్ధర్థమాక అడిమైకొణ్డరుళవేణుమ్.

(సహవై దేహ్య) అడిమైశెయ్యుమిడత్తిల్ మృగవధార్థమాక ప్పోకుమిడత్తిలే సహాకరిక్కుమతోభియ, పిరాట్టియుమ్ దేవరుజ్గుడ ఎఱ్ఱున్దురుళియిరుక్కుమిరప్పిలే అడిమైశెయ్యక్కడవేణ్.

(గిరిసానుషురంస్యతే) అవలోడేకూడ వడిమైశెయ్యు మిడత్తి లుమ్పర్ణశాలైయిలే ఎఱ్ఱున్దురుళియిరుక్క వడిమైశెయ్యుమళవన్ఱిక్కే, జల్ల క్రీడై పణ్ణి మలైత్తాల్ వరైకళిలే యొరువరుక్కొరువర్ వెన్ద్రొణ్ణి కొణ్డాడి రసిక్కుమళవిలుమ్ అడిమైశెయ్యక్కడవేణ్.

(అహమ్) దాస్యరసజ్వలిల్ యానారూపనాయ్ అడిమైశెయ్య వేణుమ్, అవ్వ వత్తైకళిలే అతువేస్వరూపమాక వుడైయనాననాఁ.

(సర్వంకరిష్యామి) మృగయార్థమాకప్పోకు మిడ త్తిల్ కై యుమ్ విల్లుమాయ్ అడిమైశెయ్తుమ్, కాయుమ్ కిట్టామి కల్లుమిడ త్తిల్ ఖనిత్రపిటకధరనా యడిమైశెయ్తుమ్, “ ఇదంమేధ్యమిదంస్వాదు ” ఎన్దు మిడ త్తిల్ మాంసపచనమృణ్ణియుమ్, పర్ణశాలా నిర్మాణ త్తిల్, “క్రియతామితిమాంసద” ఎన్దు-అవ్వడిమైశెయ్తుమ్, మలైత్తాఱ్ వరై కళిలే జలక్రీడైవణ్ణమిడ త్తిలే వల్కలైప్పిళ్ళిన్దు ఉలర్ త్తియుమ్ రాక్ష సర్ వేట్టైయాడుమిడ త్తిల్ కావలాయరున్దుమ్, సర్వశేషవృత్తికళు మృణ్ణక్కడవేఁ.

(జాగ్రతస్త్వపతశ్చతే) దేవరుమ్ పిరాట్టియుమ్ కణ్ వళర్ న్దరుళుమ్బాతు, కాట్టిల్ దుష్టసత్వజ్వళుమ్ దుష్ప్రకృతియాన రాక్షస శాతియుమ్ కిట్టాతపడి కై యుమ్ విల్లుమాయ్ నోక్కియుమ్, ఉణర్ న్దరుళినపోతెల్లామ్ అడిమైశెయ్తుమ్ పొరక్కడవేనెన్నపడి. ౯.

తాత్పర్యము. దేవరవారు అర్జునునకువేంచేసి విజేహపుత్రియైన సీతాపిరాట్టి తోకూడ కొండచరియలయందు విహరించునపుడును, పర్ణశాలయందుపవ్యళించి నిద్రించునపుడును, మేల్కూనిమెలగునపుడును, సర్వకాలసర్వావస్థలయందు సర్వవిధకైంకర్యములు దాగునికొక్కనికేలభింపజేసి నాస్వరూపమును కాపాడవలయునని పెరుమాళ్ళను ఇతైయ పెరుమాళ్లు ప్రార్థించుచున్నారు

పెరియ వాచ్చాన్బిళ్ళై శ్రితిరువడిక శేశరణమ్.

అయోధ్యాకాణ్డము ౪౦-వ సర్గము, ౮-వ శ్లోకము.

మూ. రామం దశరథం విద్ధి మాం విద్ధి జనకాత్మజామ్ ।

అయోధ్యా మటపీం విద్ధిగచ్ఛ తాత యథానుఖమ్॥ ౧౦.

అర్థము:—తాత!-అయ్యా! రామం-శ్రీరామని, దశరథం - పదిదిక్కులయందును రథము నడుపు దశరథచక్రవర్తినిగాభావించుము, జనకాత్మజామ్-జనకరాజపుత్రియైన సీతాపిరాట్టిని, మామ్-నన్నుగా, విద్ధి - భావించుము, అటపీమ్ - అడవిని, అయోధ్యామ్- అయోధ్యాపట్టణముగా, విద్ధి-భావించుము, యథానుఖమ్-సుఖముగ, గచ్ఛ-వెళ్లుము.

వ్యా. అవతారికై. స్రుమిత్రైయాన్, పెరుమాళ్ పక్కలు
జ్ఞానవాత్సల్యతాలేయుమ్, ఇతై య పెరుమాళ్ పక్కల్ హితపరతైయా
లుమ్, “అహంత్యానుగమిష్యామి వనమగ్రేధనుర్ధరః” ఎన్టుమ్ “అను
జ్ఞాతశ్చభవతాపూర్వమేవ యతోస్త్వహమ్! కిమిదానీంపునరిదంక్రియ
తేమేనివారణమ్” ఎన్టుమ్-మన్టాడి కూడప్పొక్క వొరుప్పట్ట ఇతై య పె
రుమాళ్ అతిశక్తై పణ్ణి, ఇజ్జుళి పడై వీట్టిలుజ్ఞాన బద్ధ భోగజ్ఞతై + క్కు
వాలాకనినైత్తు క్కొల్ తాథాతే, ఎల్లావుజవు ముత్తై యుమ్ పెరుమా
ళుమ్బిరాట్టియుమాకనినైత్తు కూడప్పొమ్మనితాళ్.

* ౧. (రామందశరథంవిద్ధి) “పెన్దూర్ పెన్దూరీన్దూర్” ఎన్టు-
బౌపాధికబద్ధుక్కుళాన వెగ్గైక్కు వాలాకనినైత్తిరాతే, “దేవదేవో
హరిఃపితా” ఎన్టుమ్ - “ఒళియుళార్ తామేయన్టే తనై యుమ్ తా
యుమావార్” ఎన్టుమ్ శొల్లుకిఱపడియే, నిరుపాధిక పితావానపెరు
మాళ్ * త్తజ్జమాక నినైత్తుప్పొమ్. (మాంవిద్ధిజనకాత్తజామ్) అప్పడి
బౌపాధికమాతావాన వెన్నైయుమ్ కువాలాక నినైత్తిరాతే, “త్వం
మాతా సర్వలోకానామ్” ఎన్టుమ్- “అళిలజగన్తాతరమ్” ఎన్టుమ్ శొ
ల్లుకిఱపడియే, పిరాట్టియై త్తజ్జమాకనినైత్తుప్పొమ్. (అయోధ్యా
మటవీం విద్ధి) “యత్రనాస్తి హరిస్తత్రనవస్తవ్యంకృతాత్తనా | వస్తవ్యం
తత్రతత్రైవ యత్రాస్తేమధుసూదనః” ఎన్టుశొల్లుకిఱపడియే, పెరుమాళ్
సన్నిధియిల్లాత పడైవీట్టేవిరుమ్బాతే, అవరుకన్దకాట్టై త్తజ్జమాక నినై
త్తుప్పొమ్.

అన్టియిలే, * ౨. (రామమిత్యాది) లోకమర్యాదై యాలేయుగ్గతై
యరైప్పిటిన్దీరాక నినైత్తిరాతే, “జ్యేష్ఠోభాతాపితృసమః” ఎన్టిఱ
మర్యాదై యాలే ఉగ్గళ్ తమయనారై ఐయరెన్టు నినైత్తుప్పొమ్.
(మాంవిద్ధీత్యాది) అన్దమర్యాదై యాలే మలినియారై ఎన్నోపాతితా
యారాక నినైత్తుప్పొమ్. (అయోధ్యామిత్యాది) కాడెన్టు నినైత్తి

§ ఒరుప్పట్ట - సప్తలింఛిన § పడైవీడు - దేవాలయము అనగా రాజగృహము.

+ కువార్ - గుంపు, సహాయము. * తజ్జమ్ - సహాయము.

రాతే, పెరుమాళ్ విరుమ్బుత్తాకైయాలే, అత్తైయు మయోధ్యైయో పాతి స్సరిత్తుప్పోమ్.

అన్తియిలే, * ౩. (రామమిత్యాది) కషాయ పానమోబ్బలే శౌస్త్ర వశ్య రాయ్ వర్తిక్కైయన్తిక్కే, పాలేమరున్దామాప్పోలే, రమయ తాంపర రాన పెరుమాళ్ళాకైయాలే, అతక్కడియాన గుణవత్తైయిల్ వన్దాల్, “గుణైర్దశరథోపమః” ఎన్టు-ఉజ్జళై యరోడొప్ప రెన్టు నినైత్తిరుమ్. (మాంవిధీత్యాది) నానుజ్జళైయరుక్కు అనుగుణై యాయరుక్కుమా ప్పోలే, ఇవళుమ్, “ఉనక్కేర్ క్కుమ్ కోలమలర్ ప్పావై” ఎన్టుమ్ - “తుల్యశీలవయో వృత్తామ్” ఎన్టుమ్ శొల్లకిటపడియే, పెరుమాళ్ళుక్కు నుగుణైయాన వాకారత్తాలే యుష్టైయకప్పిక్కుమెన్టు నినైత్తిరుమ్. (అయోధ్యామిత్యాది) “రామాభీష్టవసంయుక్తాః” ఎన్టు-పడైవీడాక తనుకూలమా యిరుక్కు మాప్పోలే, “మజ్గళాని ప్రయుజ్ఞానాః” ఎన్టు-అక్కాడు తానుమనుకూలమాయిరుక్కుమెన్టు నినైత్తిరు మెన్టా కవుమామ్.

అన్తియిలే, * ౪. (రామమిత్యాది) ఉజ్జళై ప్పిత్తిన్దవియరిని ఉళరాక మాట్టార్. ఇనిమేలెల్లావుటనుత్తైయుమ్ పెరుమాళ్ళెన్టు నినైత్తిరుమ్. (మాంవిధీత్యాది) “అసత్సమావిధవా” ఎన్గిటమర్యాదైయాలే నాను మెన్టోరుత్తి యున్డాక నినైత్తిరుక్కువేన్డా; అన్దవుటవుమ్ పిరాట్టియెన్టు నినైత్తిరుమ్. (అయోధ్యామిత్యాది) ఇనిపడైవీడెన్టు మెన్టున్డాకనినై త్తిరుక్కువేన్డా, “పుల్లెన్జెయ్దనకొల్” ఎన్టు-పడైవీదుమిన్టే కాడ్మెన్డు తెన్టునినైత్తిరుమ్.

అన్తియిలే, * ౫. (రామమిత్యాది) ఉజ్జళో తమయనారైయుజ్జళై య రోపాతిస్త్రీ పరతన్త్రైరెన్టు నినైత్తిరుమ్, అతావతు-కై కేయివారైయై క్కేట్టు అవరుజ్జళైక్కాడెటప్పోక విడుకితాప్పోలే, పిరాట్టివారైయై క్కేట్టు మాయామృగత్తిన్బిన్నే పోకత్తుడన్టువరోకిడీర్. (మామి

త్యాది) నానుష్టయిప్పోతు పోకవిడుకితాప్పోలే, అవభుమప్పోతు & తి
యజ్ఞేనపుష్టైయుగ్గాడ నిర్బన్ధితుప్పోకవిడక్కుడుమ్. (అయోధ్యా
మిత్యాది) ఇప్పడై వీటిల్ నిఱ్ఱిప్పెతాతే కాడేటప్పోకితాప్పోలే,
అక్కాడుతన్నిలుమ్ నిఱ్ఱిప్పెతాతే కడఱ్ఱరైయిలే పోకక్కు
డుజ్జీడీర్ ఎన్ఱు అవధానమ్మణ్ణిక్కొళ్ళు మెన్ఱాకవుమామ్.

అజ్ఞనన్ఱియిలే,*౧.(రామమిత్యాది) వెఱుమ్వడివఱ్ఱకేయెన్ఱు ఇరా
తే, రాక్షసరోడే వినై యొత్తకాలత్తిల్ ఉజ్జలై యరైప్పోలే తనివీరమ్
శెయ్యవల్ల ఆణ్ పిల్లై కిడీరెన్ఱు నినై త్తిరుమ్.(మామిత్యాది) అప్పుశల్
నిమిత్తమాక భయప్పడుకైయెన్ఱియిలే, దేవాసురసక్తామిత్తిలుజ్జలై
యరుడైయ వీరప్పాడుకణ్డల్ నాజ్జభుకక్కు మాప్పోలే, అవ్వాణ్
పిల్లై తనజ్జణ్డల్, “శత్రుహన్తారంపరిషస్వజే” ఎన్ఱు-మతిన్ఱు ప్పారితోష
జ్జోడుప్పోళోరువీరపత్నియెన్ఱునినై త్తిరుమ్. (అయోధ్యామిత్యాది)
అప్పోతివలై ‡ పేణుకైక్కు మతిభుమ్ శిత్రైయుమాయిరుప్పతోరుపడై
వీడిలై యెన్ఱునినై త్తిరాతే, కాట్టోడునాట్టోడువాశియిలై, పులినిన్ఱు తూ
రెన్ఱుమాప్పోలే, నిఱ్ఱిఱ వన్బక్కల్ మతిప్పోలే అక్కాడుతానే
యొరువరాలుమ్ మేలిడవొణ్ణాతెన్ఱు నినై త్తిరుమెన్ఱాకవుమామ్.

అజ్ఞనన్ఱియిలే,*౨.(రామమిత్యాది) ఉజ్జలైయరుజ్జల్ విక్లేషత్తిల్
పాడాన్ఱమాట్టాతాప్పోలేకిడీర్ ఉజ్జల్ తమయనారుమ్, “నజీవేయం
క్షణమపి వినాతామసి తేక్షణామ్” ఎన్ఱుమ్- “అద్యైవాహంగమిష్యామి
లక్ష్మణేనగతాంగతిమ్” ఎన్ఱుమ్- ఉజ్జల్ విక్లేషత్తిల్ పాడాన్ఱమాట్టా
తపడియుమ్. (మామిత్యాది) నానిప్పోతు ఉజ్జలైప్పోకవిట్టు, “ఎత్తు
క్కెన్బిల్లైయైప్పోక్కినేనెల్లేపావమే” ఎన్ఱు-అనుతపిక్క పోకితాప్పో
లేకిడీర్ ఇవభుజ్జలైప్పిటిన్దల్ క్లేశిక్కుమ్బడియుమ్. (అయోధ్యామి
త్యాది) ఉజ్జలైప్పిటిన్ఱు, “అపభ్రష్టమనుష్యాచ దీననాగతురజ్జమా ।
ఆర్తస్యనపరిగ్లానా” ఎన్ఱు - ఇత్తిరువయోధ్యైయిప్పోతుపడప్పోకితా

పోలేకీడీర్, ఉజ్జలోడుపిటిపుణ్ణానాల్, “పరిశుష్కపలాశాని” ఎన్టుమ్-
“అపివృక్షాదిపరిష్కానాః” ఎన్టుమ్-అక్కాడు తానుమ్ పడుమ్బడియెన్టా
కవుమామ్.

అజ్జనన్టియిలే, * ౮. (రామమిత్యాది) పెరుమాళెన్టుమిప్పడి అప
హృతరాజ్యరాయ్ తిరియుమ్ త్తనైయోవెన్టు నినై త్తిరాతే, ఉజ్జలైయరో
పాతిముడియుమ్ శూట్టి, పత్తుదిక్కిలు*మాణైయుమ్ శెన్గోలుమ్ నడత్తువ
రెన్టునినై త్తిరుమ్. (మామిత్యాది) పిరాట్టియుమ్ పడియు డన్గేడాక త్తి
రికై యన్టియిలే, నామహిషీపద త్తిలే అభిషేకమ్బణ్ణి యిరున్దాపోలే,
శాభిషేకైయాయ్ మహిషీపద త్తిలే యిరున్దు నిర్వహిక్కుమెన్టు
నినై త్తిరుమ్. (అయోధ్యామిత్యాది) ఇప్పడి త్తిరువభిషేక మ్బణ్ణినవనన్త
రమే, “అమీజనస్థాన మపోధవిష్ణుం లభ్యానమారబ్ధనవోటజాని ।
అధ్యానతే చీరభృతోయథాస్వం చిరోష్ఠి తాన్యాశ్రమమణ్డలాని” ఎన్టు-
ఇక్కాడు తానుమ్ పడైవీడోపాతి నిరైకుడియెన్టు నినై త్తిరుమ్.

అన్టియిలే, * ౯. (రామందశరథంవిద్ధి) “పదాతివర్జితచ్ఛత్రమ్”
ఎన్టుమ్-“తేరోఘ్రిన్దుమావోఘ్రిన్దువనమేమేవి” ఎన్టుమ్-“కలై యుజ్గరియు
మ్ పరిమావుమ్ తిరియుక్గానజ్గడన్దు” ఎన్టుమ్ - అనుసన్ధి త్తవర్కళ్
వయిలుపిడిక్కుమ్బడి ఎన్టు మిక్కాల్ నడైయో వెన్టిరాతే, పత్తుది
క్కిలుమ్ పుష్పకన్దుడక్కమానతేర్కళిలే ఏటి త్తిరివరెన్టు నినై త్తిరుమ్.
(మాంవిద్ధిజనకాత్తజామ్) “తున్ను వెయిల్ వలు త్తవెమ్బరల్ మేఱ్ పళ్ళ
డియాళ్ మన్న నిరామమ్బి వై తేవి యెన్టుతైక్కు మన్ననడైయ వణ
జ్జునడన్దిలళే” ఎన్టు- పిరాట్టియుమ్ దుస్సళ్ళూరమానకాట్టిలే ఎన్టుమిప్ప
డినడన్దుతిరియు మత్తనైయోవెన్టు నినై త్తిరాతే, నానుజ్జలైయ రరుకే
తేర్ త్తట్టిలేయరుక్కుమాపోలే, పుష్పకాదికళిలే పిరాట్టియుక్గాడ
వరువరెన్టునినై త్తిరుమ్. (అయోధ్యామిత్యాది) ఇక్కాట్టిలేయో ఉరు

వశోద్ధరున్దు విడప్పకుకిట తెన్దిరాతే ఇతిలేయప్పోతు నిత్యసజ్జారమ్బుణ్ణ
ప్పకుకిటాప్పోలే కిడీర్ మీణ్ణువన్దు ఇప్పడైవీట్టిలేయమ్ నిత్యసజ్జార
మ్బుణ్ణప్పకుకిటతెన్దు నిన్దై త్తిరుమ్.

ఆకవిప్పడి పోకిటవిడ త్తిల్ అస్వాస్థ్యజై యనుసనితు పిత్తా
లిత్త ఇళైయ పెరుమాళోడోడో వారైశొల్లిదాకవిడతే ఆసాత త్తిల్
తోడోడుకిటతు. ఇతు, “ప్రాగేవతుమహా భాగస్సోమిత్రి ర్నిత్రనద్దనః ।
పూర్వజస్యాను యాత్రార్థే ద్రుమచీరైరలజ్జుతః । బాష్పపగ్ధాకుల
ముఖశోకం వోఘమశక్ను వన్ ” ఎన్దుమ్—“కురుష్వ మామనుచరం
వైధర్మ్యం నేహవిద్యతే” ఎన్దుమ్-వ్యతిరేక త్తిల్ సత్తైయేపిడి త్తిల్లై యా
మ్బడియాయ్ పోకుకైక్కుచుతోలినిట్కిట ఇళైయ పెరుమాళో
నిలైక్కుచ్చేరాతు.

ఇతు శేరుమ్బొతు ఇజ్జనేపారుళాక వేణుమ్ * ౧౦. (రామమిత్యాది)
“ఆహంతావన్ద హారాజే పితృత్వం నోపలక్షయే” ఎన్దు-ఉజ్జళై యరళవిల్
నీర్ నెకిడ్దన్దు నిట్కిటతోన్దుణ్ణ; అత్తైవిట్టు, పెరుమాళై పెప్పోదారెన్దు
మాకారత్తాలే యాకిలుమ్ అవరోపాతి ఇవరు మొరు త్తరుణ్డెన్దు నిన్దై
త్తిరుక్కవేణుమ్. (మామిత్యాది) ఎన్దై యుమవరో కైప్పడిత్తారెన్దిట
వాకారత్తాలే నెకిడ్దనిరాతే, పెరుమాళోట్టై సంబన్దత్తాలే పిరాట్టియై
ప్రతిప త్తిపణ్ణియరుక్కిటమాత్రమ్ అవరోట్టై కికుడోడువక్కాలేనాను మొ
రు త్తియుణ్డెన్దునిన్దై త్తిరుమ్. (అయోధ్యామిత్యాది) “వసంనగరమేవా
స్తుయేనగచ్ఛతిరాఘవః” ఎన్దు-పెరుమాళో విరుమ్మినకాట్టైయే పడై
వీడాకనిన్దై ఇప్పురై నెకిడ్దనిరుక్కిటతోన్దుణ్ణ, అత్తైవిట్టు, అవరో
తజ్జళైయర్ శొల్ మాతామైక్కాక క్కాట్టైవిరుమ్మినాప్పోలే, తమ్మి
శొల్ మాతామైక్కాక ఇప్పడైవీట్టియమ్ విరుమ్మవరో. ఆకై యాలే
ఇత్తై యుమవరోపాతి ఉదేశ్యమెన్దు నిన్దై త్తిరుక్కవేణుమ్.

ఇప్పటి ఇల్లెయ పెరుమాళ్ నిన్నెవు ఇతువేయానాలుమ్, రామ వాత్సల్యతాలేకలగ్గి చొట్టకుటా శాకై యాలే మున్నుశొన్నవై యామ్ అర్థమాకకుటైయిడై.

ఆకై యాలజ్గుళ్ళ కుటైకలై నిన్నెత్తు * నెజ్జాఱుప్పట్టిరాతే, అవ్వో విడల్గుళుక్కుత్తక్కపడియే పేణిక్కొట్టుపోకప్పారుమ్. (గచ్చతాతయ థానుఖమ్) “యేనయేనథా తాగచ్చతి తేనతేనసహగచ్చతి” ఎఱ్ఱమ్ - “కామరూప్యసుసశ్చరత్” ఎఱ్ఱమ్ - “ఛాయావాసత్వమనుగచ్ఛేత్” ఎఱ్ఱమ్ - “నిత్రులుమడితారుమానోమ్” ఎఱ్ఱుజ్జొల్లుకిఱపడియే, తుడ ర్న్దు కుడ్రైవల్ శెయ్యప్పారుమ్.

(గచ్చ) “ఏతత్సామగాయన్నాస్తే” ఎఱ్ఱమ్-అన్దమిల్ పేరి న్నత్తడియరోడిరున్దమై” ఎఱ్ఱమ్ - ఇరున్దవిడ త్తేయిరున్ద కై జ్జుర్యమబ్బి శ్లోపేణ్డమైన్దు నిర్బధమిడై; పిళిశెన్ద విల్లియెన్దు పేర్ పడైక్కప్పారీర్.

(తాత) భగవద్విషయత్తిలే పోరాడి యొరడి పుకురనిన్దవర్ కలై గౌరవిత్తు వార్ తై శొల్లక్కడవతెన్దిఱ మర్యాదై యాలే వియరె న్దుశొల్లుకిటాళ్. అన్దియిలే, (తాత) ఉన్దైప్పేర్ననానుమ్ కైకేయిపడై త్త పేర్ పడై యాతపడి పణ్ణప్పారీరెన్దుపచరిత్తు వార్తై శొన్నాళాకపు మామ్.

*౧. (యథానుఖమ్) యథాసంభవంనుఖమ్-ఎన్టాయ్-నన్నై కళుమ్ వద్దతు వరక్కణ్ణుపోకప్పారుమ్, ఇవర్ సుఖత్తుక్కు వైకల్యమావతు - “భవాంస్తు సహవై దేహ్యో గిరిసానుషురంస్యతే|అహంసర్వంకరిష్యామి” ఎన్దు- అచ్చేత్తికాయిలే అడిమైశెయ్యప్పారెత్తు అవరుక్కు అతుకిడై యాతే అమ్మిధునమ్ అక్కరై యు మిక్కరైయుమాయ్ పిటిన్దు ఏకదేశకై జ్జుర్యమాకై యితే. అజ్జనన్దియిలే, *౨. (యథానుఖమ్) ఎన్దతు-రామస్య యథానుఖం భవతితథాగచ్చ-ఎన్టాయ్, “భావజ్ఞేనకృతజ్ఞేన ధర్మజ్ఞేనచ లక్ష్యే | త్వయాపుత్రేణ ధర్మాత్మానసంస్పృతఃపితామహ” ఎన్దు-అవరు

పై యుడై యవరాకై యాలే యాతొరుపడియానాల్ సెళ్ళిఱ్ఱైయ
 ధ్దుకప్పేయాయరుప్పర్, అప్పడియే పేణిక్కొణ్ణుపోక ప్పారుమెన్ఱాక
 వుమామ్. అజ్జనన్ఱియిలే, *3. (యథాసుఖమ్) ఎన్ఱు-యథాఅయోధ్యా
 యాంతేసుఖమ్ తథాతత్రాపి-ఎన్ఱియిధ్దు. ఉమక్కుప్పడై వీట్టిలుమ్
 సుఖహేతువాయిరుప్పతు, “ ఐశ్వర్యం వాపిలోకానాం కామయేనత్వ
 యావినా ” ఎన్ఱు - పెరుమాలోట్టై అనిశ్లేషమితే. అతెజ్ఞుమున్ఱాకై
 యాలే, ఉమ్మడైయసుఖత్తుక్కు వైకల్యమిలై కాణు మెన్ఱాకవుమామ్.
 ఇప్పడి శ్రీసుమిత్రైయార్ పెరుమాళ్ పక్కలున్ఱాన వాత్సల్యత్తాలే
 ఇళైయపెరుమాళై బహుముఖమాకత్తామ్ శిక్షిత్తు వార్తై శొన్నా
 రాయిధ్దు. ౧౦.

తాత్పర్యము శ్రీరాముని తండ్రవలె హితకరునిగాను, నీతనునావలె ప్రియపరురా
 లగుగాను, అడవినివాసయోగ్యస్థలముగాను దలంచి సుఖముగ వెడలుము.

(౨) నీతారాములను తల్లితండ్రులువలె పూజ్యులుగాను, అడవిని ఆయోధ్య
 గానుదలంచి కలిగెడు సుఖముకానివ్వుని తృప్తిపొంది బయలుదేరుము.

(౩) రాములను పక్షివాహనులైన సర్వేశ్వరునిగాను, నీతను లక్ష్మీదేవిని
 గాను, అడవిని పరమపదముగాను తెలసుకొనుము

(౪) మీవిశ్లేషముచేత దశరథుల సుపకాంతులుగాను, నన్ను పుట్టింటిని జేరుదాని
 నిగాను, ఆయోధ్యనుఆటవిగాను, దెలిసికొని నీవు సుఖముగ వెడలుము.

(౫) శ్రీరాముని దశరథునివలె శ్రీపరతన్త్రునిగాను, నీతనునావలె నిన్ను వాస
 స్థానమునువిడిచి పంపుదానినిగాను, ఆయోధ్యనువదలి అడవికి వెళ్లునట్లు, ఆయడవినుంచి
 సముద్ర తీరమునకు వెడలుదువనియు, ఎఱుగుము. సుఖముగపొమ్ము

(౬) నీతండ్రుకి నాకును ఈఆయోధ్యకును రామసంబంధము గలదుగాన మఱువ
 కుము. సుఖముగపోయిరమ్ము అని అడవికి వెళ్లుటకు అనుజ్ఞ కోరిన ఇళైయపెరుమాళ్లకు
 తల్లియైన సుమిత్రాదేవి హితముచెప్పెను.

పెరియవాచ్చాన్నిచ్చైతిరువడిక భేళరణమ్,

అయోధ్యాకాండము-౪౨ - వ సర్గము, ౩౪ - వ శ్లోకము.

మూ. రామం మే నుగతా దృష్టి రద్యాపి న నివర్తతే ।

న త్వ పశ్యామి కాసలే సాధు మా పాణినా స్పృశ ॥ ౧౧.

అర్థము. మే-నాయొక్క, దృష్టి-చూపు (నయశేంద్రియము), రామం-శ్రీరాముని, అనుగతా- వెనుక వెళ్లెను. అద్యాపి-ఇప్పుడును, ననివర్తతే-మరలలేదు. కాసలే-కాసల్య! త్వ-నిన్ను, పశ్యామి-చూడవైతిని, మా-నన్ను, పాణినా-చేతితో, సాధు-చక్కగా, స్పృశ-తాకును.

వ్యా. అవతారికై:— ముడియానేయిల్ కరణజ్ఞోపోలే చక్రవర్తియినుడైయ కరణజ్ఞులమ్ పెరుమాళ్ పక్కలిలే తనిత్తనియే అసంఖ్యాక శేషమానవడియై చొచ్చులుకిటతు.

౧*. (రామంమేను గతాదృష్టిరద్యాపిననివర్తతే) కడల్కొండ్లవస్తు మీశప్పుకుకిటతో వెన్గితాణ. “ సముద్రవివగామ్మీర్యే ” ఎన్టుమ్- “ సమస్తకల్యాణగుణామృతోదధిః ” ఎన్టుమ్ - “ గుణానామాకరోమహాః ” ఎన్టుమ్-అవర్ తప్తైక్కడలాకచ్చొల్లక్కడవతితే. * ౨. (రామంమేను గతాదృష్టిః) “ రామోరమయతాంవరః ” ఎన్గిటపడియే, చేతనాచేతన విభాగమట * త్తువక్కుకిటవచర్, ‡ మినుక్కై కొండుపోక్కియతు కుఠ్ఠమో? * ౩. (రామంమేనుగతాదృష్టిః) చతుర్ద్వియన్దా రూపవాన్దలై గ్రహిక్కుమతోఱియ, రూపవాన్దళ్ చతుస్సై గ్రహిత్తు కొండ్లపోమ్మడియావతే! రూపరూపిరూపై కార్థ సమవేతగాహియా యితే చతుస్సిరుప్పతు. * ౪. (అనుగతా) పదార్థదర్శనత్తుక్కై కణ్డక రణమ్ పాదకృత్యమానగమనజై యనుప్పిప్పతే! * ౫. (రామంమేనుగతాదృష్టిః) “ యేనయేనథా తాగచ్ఛతి ” ఎన్టుమ్-“ కామరూప్య

* తువక్కుకిట. స్వాధీనపఱచుకొను

‡ మినుక్కు-ప్రకాశము, తైజసమైన నయశేంద్రియము.

సుసంభారమ్” ఎన్టుమ్ - అప్పుడువైష్ణవశైలుకై యొరుచేతనకృత్యమూ
యిరుక్క, అచేతనమాన ఇంద్రియమనుష్టిప్పతే! * ౬. (రామమే
అనుగతా) అతుతాన్ శెయ్యుమిడ త్తిలారు దేశవిశేష త్తిలే పోనాల్,
శ్రీవైకుంఠనాథస్వక్కల్ పణ్ణుమనుభావనై, “ ఇక్లే కాణవిప్పిటప్పే
మక్కిర్” ఎన్ఱిటపడియే, ఇస్సంగార త్తిలే రామవిషయ త్తిలే పణ్ణ
స్పెటువతే! * ౭. (దృష్టిరామమనుగతా) “ చతుర్దేవానా ముతమ
ర్యైనామ్” ఎన్టుమ్-“కణ్ణావా నెన్టుమ్ మణ్ణార్విణ్ణార్కు” ఎన్టుమ్-
జగత్పరధానమాన కరణమ్ మున్నే పోక త్తుడగ్గినవాతే నీక్కినిన్ఱక
ణ్ణమ్ అతిన్ఱిప్పే పోకత్తుడగ్గిర్దు. * ౮, (దృష్టి) “ దృశిర్వేషణే”
ఎన్ఱిటధాత్వర్థ త్తిన్ఱడియే, సారాసారవివేకమృణ్ణివిశేషగ్రహణ శక్తమా
కైయితే యతఱ్కుడి యెన్ఱిటాన్. * ౯. (దృష్టి) నమక్కకప్పడ
నన్ఱేతీమైకలైయటివిక్కుమతు, తనక్కు అటియాతిరాతితే. * ౧౦
(మేదృష్టి) ఎనక్కుశేషమాయ్ వై త్తన్ఱో తకకార్యమ్ శెయ్కిటతు.
శేషమావార్క్కు పరగతా తిశయాధానమృణ్ణపేణ్ణావో? * ౧౧.
(మేదృష్టి) అఱ్కియతాకనెడుక్కలమృణ్ణికిప్పోన్ఱోమ్. * ౧౨. (మేదృ
ష్టి: రామమనుగతా) చిరపరిచితనాన నానిరుక్క, అక్లేయిత్తురుకణ్ణిన్
* నాట్టమిరున్దపడియెన్. * ౧౩. (మేదృష్టి) ఇతుతాన్ స్వతన్త్రమాయి
న్ఱొక్కెలుమ్ ఇప్పడి శెయ్యలామితే. * ౧౪. (మేదృష్టి) కై కేయి
మన్ఱరైకభుడైయ కణ్ణాకిలిప్పడి శెయ్యతితే. “నన్దామిపశ్యన్నపిదర్శ
నేన ” ఎన్టు - ఇతఱ్కు పట్టికాట్టిక్కొడుత్తే నానేకిడిర్. * ౧౫.
(మేదృష్టి) కణ్ణతిలేకాల్ తామృమ్మడి చపలనాన వెన్నుడైయదృష్టి
యాకైయితే యిప్పడిశెయ్కిటతు. * ౧౬. (మేదృష్టి) అవిషయ
త్తిలే స్రవణమానపడియాలే అతుతాన్ విట్టుప్పోక చెప్పయ్తేయుమ్,
ఇవనత్తోడే తనక్కుసమ్మన్ఱతై యెడుత్తుకాట్టుకిటాన్. “ పెన్ఱతాయ
రై విట్టకట్ట ” ఎన్టు- పెన్ఱివిల్వైతాన్ విట్టుప్పోకచెప్పయ్తేయితే తిరు

తాయార్, “ఎన్నడమా” ఎన్టు - సమ్మన్నమ్ శొల్లుకిటతు. * ౧౭. (మేదృష్టిః రామమనుగతా) ఎన్నుడైయ విన్దియమానా లెన్నెళ్ళై ప్పిళ్ళెల్లమ త్తనైపోక్కి, రామనై ప్పిళ్ళెల్లవతే !

అతఁజ్జుటవతే? తనక్కు విషయమానవళపుమ్ పిళ్ళెల్లకి టతు, అనన్తరమ్ మీళాతోవెన్నిల్, * ౧. (అద్యాపిననివర్తతే) “అతిక్రాంతేపిరాఘవే” ఎన్టు-అవర్ స్వవిషయైక్కెత్తిన్ద విప్పొతుమ్ మీళక్కాల్లోమ్. * ౨. (దృష్టిరద్యాపిననివర్తతే) ఇళ్ళేవరిల్, ఇన్నముమ్ కై కేయిముఖత్తిలే విట్టిక్కవేణ్ణిల్ శెయవతెన్నెన్దిఁ భయత్తాలే ఇన్నముమ్ వరుకిటతిల్లై. * ౩. (మేదృష్టిరద్యాపిననివర్తతే) ఒరు వనుక్కొరుక్లేళప్పిటన్దాల్, పరికరభూతరానవర్కళచ్చై యవన్దు ఉతవ క్కడవతాయితే యిరుప్పతు, ఆకవిత్తనై నాకరామవిరహత్తాలే క్లేశి తనానవళవిలుమ్ వన్దుతవుకిటతిల్లై. * ౪. (మేదృష్టిరద్యాపిననివర్తతే) నెడుజ్జాలమ్మణ్ణిన వాసనై యెల్లామ్ కిడక్క, + “నోపజనంస్సరన్నిదం శరీరమ్” ఎన్నిటపడియే, నప్తైసేరాకమటన్దు వారాతోఱితే! * ౫. (దృష్టిరద్యాపిననివర్తతే) పోనవెరుమాళై మీడ్కమాట్టాతాకిలుమ్ తాకమీళత్తట్టెన్న? * ౬. (రామమనుగతాదృష్టిర్నివర్తతే) ఏతేను మాక అవ్వన్దువై ప్పిళ్ళెన్దార్కు, “నచపునరావర్తతే” ఎన్నిటపడియే, మీట్టియిల్లై యాయరున్దతితే.

మీట్టియిల్లై యావతే - అతుఉప్పైవిట్టుప్పొయిల్లో మీళుకై క్కెన్న; * ౧. (నత్వాపశ్యామి) కెడువాయ్! తోల్మికిట గోళమన్దు కాణ్ చతుర్న్దియమావతు, అతీన్దియమాకై యాలే కార్యకల్ప మాసపిన్బు, పురోవర్నియాన పున్నైక్కాణ్డాయాలే పోయిల్లెన్ది తాక. * ౨. (నత్వాపశ్యామి) ఉన్నైక్కాణ్డాతపోతు కణ్ తోల్మి తేయుమ్ ఉన్నైక్కాణ్డపోతు కణ్ విట్టిత్తుమ్పొరక్కడవనాననాక నిము

న్నేనిఱ్ఱుచ్చెయ్ తేకాణాతోఱ్ఱికితే. త్వా- ఎఱ్ఱు- ఎన్నెసన్నిహితై
యాక చొల్లానిఱ్ఱుచ్చెయ్ తే, నత్వాపశ్యామి-ఎనిఱుపడియెన్నెన్నిల్,
* 3 (నత్వాపశ్యామి) అపితుశృణోమి - పవసాజ్ఞాతః- స్వరేణోక్తః -
ఎఱ్ఱు - వారైశొల్లుకై యాలే సన్నిహితై యెఱ్ఱునుమి త్తేన త్తనై. చతురి
న్దియమ్ కూడప్పొకై యాలే ప్రత్యక్షిక్కప్పెన్ద్రలే నెన్దితాణ్. * ౪.
(నత్వాపశ్యామి) అవర్ముఖత్తిలే విఱ్ఱిక్కప్పెతాతోఱ్ఱున్ద్రల్ అవరై
ప్పెన్ద్ర వుఱ్ఱముఖత్తిలేయాకిలుమ్ విఱ్ఱిక్కలమెన్దిరున్దే, అతువుమ్
కిడై యాతోఱ్ఱివతే !

(రామంమేనుగతాదృష్టిః- నత్వాపశ్యామి) ప్రధానపరికరమాన
కణ్డానేయవర్ పిన్నే పోకై యాలే అసన్నిహితమాయిన్ద్రు, సన్ని
హితై యానవున్నెయో కాణప్పెఱుకిటిలే, నానెన్నెయ్ వే నెన్ది
తాణ్. (రామంమే అనుగతాదృష్టిః - నత్వాపశ్యామి) “అణ్డోకోన్ద్ర
యరజనెన్నముతనై క్కణ్డకణ్డో మన్ద్రొన్ది నై క్కాణావే ” ఎఱ్ఱుమా
ప్పొలే, అవిషయత్తిల్ ఆఱ్ఱణ్డల్ పట్టతు, ఇనివేటొన్దై క్కాణవన్ద్రో
ఎన్దితాణ్.

ఇప్పడి చతురిన్దియమ్ తనక్కుతవామెయాలే వాగిన్దియ తై
క్కొణ్డాకిలుమ్ ఆశ్వసిప్పొమెఱ్ఱు పార్తు అవళ్ పేరైచ్చొల్లి ఆఱుకి
తాణ్. (కాసల్వే) “ ఏష మేజీవితస్యాన్తో రామాయద్యభిషిచ్యతే ”
ఎఱ్ఱు- తెఱ్ఱల్ పకై యాయ్ పెరుమాళుడైయ అన్వయత్తిల్ ముడియ
త్తేడుకిఱ కైకేయియుమెరుత్తి. “ కింపునఃప్రాపితతాతే ధృవంమర
ణమేవమే ” ఎఱ్ఱు - అవర్వ్యతిరేకత్తిల్ ముడియత్తేడుకిఱ నీయుమె
రుత్తి. (కాసల్వే) “ కాసల్యాలోకభర్తారం సుషువేయంమనస్వినీ ”
నీనాడువాళిమనోరథిత్తు ప్పిళ్ళైపెన్ద్రపడియమ్, అతెల్లాజ్జిడక్కనాడో
డు ఎన్నోడువాళియఱుక్కెడుమ్మడియావతే! (కాసల్వేత్వానపశ్యామి)
అనర్ధకరై యాన కైకేయియై యిత్తనైపోతు కణ్డకణ్డో ఆశ్వాసకరై
యానవున్నెయ్ క్కాణాతోఱ్ఱివతే !

మృతీలుజీవిత్తుమ్, పెతాతపోతుముడియుమ్బడియా యిరుక్కిటవెన్నై
యవరైప్పెల్ల వున్నుడైయ వక్కెయాలే యణైక్కవేణుమ్. భగవ
త్సర్కమ్ నేర్కొడునేర్కిడై యాత్తోన్ద్రాల్, అవరుడైయ సమ్మన్ది
సమ్మన్దికళుడైయ సర్కణ్ణొణ్ణు ఉజ్జీవిక్కక్కడవతాయితే యిరుప్పతు.
“తాంస్పప్టామామపిస్పృశ” ఎన్టు-అవర్ తాము మి తలైయై పెతా
తపోతు ఇప్పడిప్పట్టరిణే. * ౮. (పాణినాస్పృశ) “అణిమికుతా
మరైక్కైయై యన్దోవడిచ్చి యొన్దలైమివై సీయణియాయ్ ” ఎన్టు-అవ్వి
షయత్తిల్ శొల్లక్కడవపాశురై, అతు కిడైయామైయాలే తదీయ
విషయత్తిలే శొల్లకితానిణే.

* ౧. అణ్డర్కోళ్-ఇతరవిషయజ్గళిల్ పోకాతపడికాల్ తామిప్ప
ణ్ణుకిట విషయత్తిల్ వైలక్షణ్యమిరుక్కిటపడి|| * ౨.—అణ్డర్కోళ్-
“యత్రపూర్వేసాధ్యాస్సన్తిదేవాః ” ఎన్టుమ్-“విణ్ణోర్ పరవున్దలై
మకళ్ ” ఎన్టుమ్ - “అయర్ వటుమమరర్కళతిపతి” ఎన్టుమ్ శొల్లు
కిటపడియే, అస్పృష్టసంసారగన్ధరాన నిత్యసూరికళుక్కు నిరుపాధి
నిర్వాహకనాన మేనైయైయుడైయవళ్|| * 3.—అణ్డర్కోళ్- తనిత్తి
నియే ముడియుడైవానవరాయ్ నిరపేక్షమాన పెరున్దిరళుక్కు నియా
మకనానవళ్|| * ౪.—అణ్డర్కోళ్-“నునిశర్క్కుత్తైవర్ పోలత్తైవర్
క్కున్దేవావో ” ఎన్టుమ్-“పరగిపరాణామ్ ” ఎన్టుమ్ శొల్లుకిటపడియే,
మనుష్యాదికళిల్ అత్యస్తవిలక్షణరాన నిత్యసూరికళుక్కుమేలానవళ్.
*-ఇప్పడి నెట్టేణియిట్టేట వేణుమ్బడి * మిశైకొమ్బా యెట్టానిలత్తే
యాయరుక్కుమోవెన్నిల్,*౧.అణియరర్జళ్- అక్కుత్తైతీర త్తన్నైక్కొ
ణ్ణువన్దు సులభనాక్కినవళ్||*౨.-అణియరర్జళ్- “అరర్జ త్తరవణైప్పల్లి
యాళ్” ఎన్టుమాప్పోలే, పోక్కువర త్తటస్థావరప్రతిష్ఠేయాకవన్దుశాయ్
న్దవిళ్.“శేష్యేపురస్తాచ్చాలాయా యావస్తేనప్రసీదతి ” ఎన్టు - అవన్దు
క్కల్ నామ్మణ్ణుమై, తామిశ్లేవన్దువన్దై వ్పక్కిడక్కిటవళ్. పయిర్ త్త

లై యిల్లెకుడిఱ్ఱిక్కిడప్పారై పోల్లె, జీరసంగక్షణార్థమాకవన్దు పదు
కాడుకిడక్కిఱవన్. * ౩. అణియరక్క-అణ్డార్ కోనెన్గిఱవిడ త్తిల్ అవర్ క
భుక్కుమణుకవొణ్ణాతపడి పెరియమతిప్పోడే, “దహ పచ” ఎన్ఱు-నియా
మకనాయ్ అతునిరూపకమామ్బడియరున్దాన్. ఇవివిడ త్తిల్ దేశికరిల్ తా
ను మొరువనాయ్ క్క-లన్దు పరిమాటి పునలరక్క మూరెన్ఱుడై యాళమ్
శొల్లిప్పోయిల్లు. * ౪. అణియరక్క-అప్రాకృతమానదేశేన్ఱెవిట్టు, పశ్చి
వేణ్ణుమ్బడి సంసారత్తుక్కు అభరణమాన కోయిలైయుకన్దవన్. అణ్డార్
కోనమరుమ్ శోలై యితే. * ౫. అణియరక్క-నాళ తోఱుమ్ శేషవన్తువై
పెన్ఱుకై యాలే నిత్యోత్సవమాయ్, “సిక్తరాజపథాంకృతాన్ఱుం
ప్రకీర్ణకమలోత్పలామ్” ఎన్ఱుమ్ - “పతాకాధ్వజమాలినీమ్” ఎన్ఱుమ్-
“తిడ్కోడిమతిళో శూక్ర తిరువరక్కత్తాయ్ ” ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిఱపడియే,
నిత్యాలక్కతమానకోయిలిలేవాక్రీకిఱవన్ * ౬. అణియరక్క-“దేశో
యంసర్వకామధుక్” ఎన్గిఱపడియే, వరమప్రాప్యమానవవనై యకప్ప
డవిజ్ఞేయత్తై తన్బక్కల్ ఏకరాత్రవాసత్తాలే ఇస్సంసారికభుజైయ
ప్రతిబద్ధకన్దై యుమ్బొక్కి శేర్త్తు రక్షిక్కుడవోమెన్ఱు అతిలేయొ
రుప్పట్టిరుక్కిఱకోయిలిలేయిరుక్కిఱవన్. * ౭. అణియరక్క-“రంగంశ్యా
న్నర్తనస్థానమ్” ఎన్ఱు శొల్లుకిఱపడియే, అవర్ మనోరథలాభత్తాలే
యుకన్దవత్తిక్కిఱదేశమ్, నిత్యవిభూతియిలే ఇరుక్కుమ్బొత్తు, అట్లు
కుత్తైవాళరిల్లాతపడియినాలే తాన్ కుత్తైవాళనాయాయిల్లు ఇరుప్పత్తు.
ఇజ్జే వద్దపిన్బాయిల్లు పరిపూర్ణరాయ్ తిరువరక్క చ్చెల్వరాయిల్లు.
నమక్కు పరమపదముద్దేశ్య మామాప్పోలే యాయిల్లు అవనుక్కు
కోయిలుద్దేశ్యమాయదుక్కుమ్బడి, సులభనానవిత్తాలుమ్ ఉమక్కుప్పే
తెన్నెన్నిల్, * ౮. ఎన్నముతనై-ఎనక్కుధారకనానవెన్నముతనై. దేవ
ర్ కళో అమృత త్తిల్ వ్యావృత్తి-అతావతు-తాన్ డిప్పనీరాయ్ ఆచేతన
మాయుడచ్చునోవక్కడైయవేణ్ణి శరీరేన్ఱై పూణ్ కట్టక్కడవతాయ్,

ఇత్తనై పట్టాలుమ్ మాళుమ్బడియాయరుక్కుమ్. ఇతుసర్వరసముమాయ్, పరనుచేతనసుమాయ్, అయత్న సిద్ధముమాయ్, ఆత్మవైపుణ్ కట్టక్కడవతాయ్, నిత్యముమాయరుప్పతు. * ౨. అముతనై - “అసౌవా ఆదిత్యోదేవమధు” ఎన్టుమ్ - “ఆత్మవై పురుషస్యమధు” ఎన్టుమ్ - “రసో వై సః” “సర్వరసః” ఎన్టుమ్ - “విష్ణోరిపదేపరమేమధ్వఉత్పః” ఎన్టుమ్ - “తూయవముత్తై” ఎన్టుమ్ - “ఆరావముతే” ఎన్టుమ్ శొల్లుకీఱపడియే, ఒరుక్కాలుమ్ తేక్కిడాతవముతమాయుల్లు. * 3. అణ్డర్కోనణియరజ్గ నెన్నముతనై - ఉభయవిభూతి యొరుతట్టుమ్, నానొరుతట్టుమాయన్తో విషయీకరిత్తుతు. - అణ్డర్కోనెనై యాలే నిత్యవిభూతియోగమ్ శొల్లుల్లు. అణియరజ్గనెనై యాలే లీలావిభూతియోగమ్ శొల్లుల్లు. అవ్వో పాతితపైయుమొరు విభూతియాకనినైత్తు ఎన్నముతనై యెన్గిటార్. “తిరుమాల్ వై కున్దమే” “తిరుప్పావ్వుడలేన్దలై యే” ఎన్టుమాప్పోలే. “అణ్డర్కోనెనై యాలే స్వామిత్యమ్ శొల్లుల్లు - అణియరజ్గనెనై యాలే సౌలభ్యమ్ శొల్లుల్లు - ఎన్నముతనై యెనై యాలే సౌశీల్యవా త్సల్యమ్ శొల్లుల్లు. అణ్డర్కోనణి యరజ్గనెనై యాలే అఖిలజగత్స్వా మిన్ - ఎన్గిటార్. ఎన్నముతనై యెనై యాలే అస్వత్స్వమిన్ - ఎన్గిటార్ - ఎన్నముతనై, “తమేవంవిదిత్వా అమృతత్వమేతి” ఎన్టు - అవనై పెప్పల్లు ఇవనమృతనానాప్పోలేయాయుల్లు ఇవనై పెప్పల్లు అవర్ అమృత రానపడి. ఇప్పడి నిరతితయభోగ్యరాన వివరై పెప్పల్లు శెయ్తతె న్నెన్నిల్, * ౧. కణ్డకణ్ణళ్ - ఎన్టుమ్ పాత్తూకాతపడి అనుభవిక్కప్పెల్లనవాయుల్లు. * ౨. కణ్డకణ్ణళ్ - “కాణవారాయ్” ఎన్టుమ్ - “కదాను సాత్తూత్కరవాణిచతుషా” ఎన్టుమ్ - కాణవానై ప్పట్టుపోకై యన్గిక్కే, యథామనోరిధజ్గాణప్పెల్లనవాయుల్లు. * 3. అముతనై క్కణ్డకణ్ణళ్ - రసనేన్దియవిషయమాన వమృతత్వై చతుస్సు విషయీకరిప్పతే! * ౪. అముతనై క్కణ్డకణ్ణళ్ - “బహ్వాయతేతేనయ నేనరాణాం విష్ణోర్న లిజ్గాని

నిరీక్షతోయే ” ఎన్నిటపడియే, వీలిక్కణ్ణానకణ్ణళన్తిక్కే పెన్దకణ్ణో.
 “ ననూంసచతురభివీక్షతేతమ్ ” ఎన్టుమ్ - “ నచతుపాపశ్యతికశ్చ
 నైసమ్ ” ఎన్టుమ్ - “ కడ్కిలి ” ఎన్టుమ్ ప్రమాణజ్జో నిషేధిక్కచ్చె
 య్ తేయుమ్ ముప్పడ ఇన్టు కాణప్పెన్దకణ్ణో. అముతనై క్కణ్ణ
 కణ్ణో - నాట్టారైప్పోలే మాళుమ్బడియాక పానమ్బణ్ణి యనుభవికై
 యన్తిక్కే, “ నాశ్చన్తి నపిబన్తి ఏతదేవామృతందృష్టాత్పప్యన్తి ” ఎన్తి
 టపడియే, ముతలిచ్చితైయాతపడికాడ్చియా లే పరుకిక్కళి త్తనవాయిన్ద్ర
 వై. కణ్ణో - అనోన్యసదృశమెన్టు మాప్పోలే, ఒన్టుక్కొన్టుప్పామిత్త
 నై పోక్కి, వేటు ఉపమానమిల్లాతవై. * ౧. మన్ద్రాన్తి నైక్కాణావే-
 పాతివ్రత్యధర్మత్తి లేదీక్షితాయీన్ద్రురప్పతు. మన్ద్రాన్తి డుత్తుక్కళిక్కై
 క్కుప్పాత్తమోర్బారా తేయిరుక్కిటపడి.* ౨. కాణావే - “ పశ్యన్తి సూర
 యః ” ఎన్టుమ్ - “ సదాపశ్యన్తి ” ఎన్టుమ్ - త్రిపాద్విభూతియాక విమైక్కొ
 ట్టువతుమ్ శెయ్యాతే, అనుభవిక్కిటపడిపా కు ఇతొన్టుమ్ అనుభవిక్కి
 ప్పక్కాల్ వేటొన్టిల్ పుకురలామో ఇరుప్పతు. * 3. అణియరజ్గనై
 క్కణ్ణకణ్ణో మన్ద్రాన్తి నైక్కాణావే - “ శాస్త్రాద్వేద్విజసార్దనమ్ ” ఎన్టుమ్ -
 “ శాస్త్రదృష్టేనవర్తనా ” ఎన్టుమ్ శొల్లకిటపడియే, ఓలెప్పటతై కణ్ణ
 పోకై యన్తిక్కే, ఇక్కణ్ణాలే ఇజ్జే కాణప్పెన్దతు వేటొన్టు కాణవన్ద్రో?
 * ౪. ఎన్నముతనై క్కణ్ణకణ్ణో మన్ద్రాన్తి నైక్కాణావే - కణ్ణపోతేముక
 తైమాటవై క్క వేణుమ్బడి శెన్దీయాయెరిన్దిరుక్కై యన్తిక్కే, కణ్ణోకు
 లిర్న్దిరుక్కుమ్బడి, నిరతిశయభోగ్యమాయ్ అతైవిట్టు ప్పటమ్బుకాల్
 వాజ్గప్పోయో యిరుప్పతు. * ౫. కణ్ణకణ్ణో మన్ద్రాన్తి నైక్కాణావే - కా
 ణాతపడి అడియి లేవిలక్కినోమాకిల్ మీడ్కలొనుత్తనై పోక్కి, కణ్ణపిన్బు
 మీడ్కలొమో? * ౬. అణ్డొకోనణియరజ్గనెన్నముతనై క్కణ్ణకణ్ణో
 మన్ద్రాన్తి నైక్కాణావే - ఉభయవిభూతివిశిష్టనాయ్ సర్వాత్తకనాన

వివనైక్కణ్డాల, “ఆత్మనిఖల్వరేద్యప్తేఽదంసర్వంధృష్టంభవతి” ఎన్టుమ్-
 “నాన్యస్వశ్యతినాన్యచ్ఛృణోతి” ఎన్టుమాప్పి లే, సర్వముమ్ తదాత్మక
 ముమాయతోఁబ్బ మత్తనైయెఱ్ఱయ, తద్యతిరిక్తమాక వాన్టుమ్
 తోఁబ్బాతెన్టాకపుమామ్. * 2. మఁబ్బొన్టినైక్కాణావే-ఎన్టు-అవనై
 యే ‡యురువక్తాణుమెన్టుమ్బడియాయ్ఁబ్బు. అతావతు- ఉకన్దరుళిన తిరు
 మేనియిల్ సాత్మాత్కారమ్, “తస్మిన్దృష్టేపరావరే” “ఆత్మావాఽరే
 ద్రష్టవ్యః” ఎన్టిఅన్టపాయదశైయిల్ సాత్మాత్కారశ్చై కొన్డుపోయ్
 మూట్ట, అతు, “సదావశ్యన్తి” ఎన్టిఅఫలదశైయిల్ సాత్మాత్కారతోడే
 మూట్ట, అతు యావదాత్మభావియాకైయాలే, ఉరువవిప్పడి నడక్కు
 మెన్టుకరుత్తు. అశ్చైయితే-రామం మేనుగ తాన్యప్టిః-సత్వాపశ్యామిఎన్టు
 ఋషిశొల్లుకిఅతు

౧౧.

తాత్పర్యము.— పుత్రవాత్సల్యముచేత రామునినెడదెగక చూచుచుండుటవలన
 గలిగిన అభ్యాసమువలన సారాసారవివేక చతురమైన నానయనేన్దియము సారతముఁ
 దైనరాముని వెంటఁబడెను. అతను కంటికి కనుపడఁదగిన దేశముదాటినను, నానయనేన్ది
 యము మళ్లలేదు ఓకొసల్య! నీవు నాయెగుటచుండి మాటలాడుచున్నను నీవునాకం
 టికగుపడలేదు. స్వచ్ఛేన్దియము సలుతము రాముని వెంటఁబడనేమోయని సందేహముగా
 నున్నది నన్నుచక్కతాఁకిచూడుముఅని పెరుమాళ్లు వనవాసమునకు వెల్లిపవిస్తుటకొస
 ల్యతో దిశరథుఁడు తనదుర్గతిని జెప్పుచున్నాఁడు

పెరియవాచ్చాన్బిళ్ళై తిరువడిక శ్లోకరణమ్.

అయోధ్యాకాణ్డము - ౫౯ - వ సర్గము, ౮ - వ శ్లోకము.

మూ. విషయే తే మహారాజ రామవ్యసనకర్మితాః ।

అపి వృక్షాఽపి పరిష్టానా స్సపుష్పాఙ్కురకోరకాః ॥ ౧౨.

అర్థము.—మహారాజ! - మహారాజా! తే-నీయొక్క, విషయే-దేశమందు, రామ
 వ్యసనకర్మితాః - శ్రీరామునిదుఃఖముచేతచిక్కిన, సపుష్పాఙ్కుర కోరకాః - పూల
 లోను చిగురుటాకలతోను మొగ్గలతోను గూడుకొన్న, వృక్షాఽపి - ఎడదెగకనీళ్ళు,
 కట్టఁబడుచున్న చెట్లుకూడ, పరిష్టానాః - మిక్కిలివాడినవి

వ్యా. అవతారికై. గణాపరిసరత్తిలే పెరుమాళై విట్టు తేరుజ్జొ
ణ్ణుమీణ్ణునుమన్త్రై, చక్రవర్తిమైక్కిట్టి పెరుమాళుడైయ విల్లేషత్తి
ఱ్పిఱన్దవిశేషజ్గల్ పలవుమ్మొల్లి, ఉన్నెలై క్కుళ్యుణ్డాన స్థావరజ్గళకప్ప
డప్పట్ట పాడితుకాణ్ణెన్నితా.

* ౧. (విషయేతే) నాట్యారుడైయ రాజ్యత్తుక్కు మున్నుడైయ గాజ్య
త్తుక్కుమ్ ఉళ్ళవాళి కేళాయ్. * ౨. (విషయేతే) దక్షిణకోసలముమ్
ఉత్తరకోసలముమా యున్నుడైయ రక్షణత్తిలేయొత్తుజ్జి యెల్లైత్తోరణ
త్తుక్కుట్టటనాడడజ్. * ౩. (విషయేతే) “ఇత్వాయాకూణామియంభూమి
స్సశైలవనకాననా” ఎన్ఱు-విలై నిలత్తోడుమ్ మలై నిలత్తోడుమ్మరనిల
త్తోడుమ్ వాళియఱ ఎనతెన్దభిమానిత్తు ఇరుక్కుమ్బడి, ఉన్నభిమాన
విషయమాన విప్పరప్పిల్. * ౪. (విషయే) “నాడునగరముమ్”
ఏన్ఱిఱపడియే, అవిశేషజ్జు రాయుమ్, కర్వక రాయుమ్, ఫలభోక్తాక్కుళాయు
మాయుళ్ళనాడు ఇరున్దతేకుడియాక.

యారుడైయ నాడెన్నిల్; * ౧. (తే) “ప్రజానాంవిసయాథానా
ద్రక్షణాద్భరణాదపి | సపితే” ఎన్ఱుమ్-“సపితాయస్తుపోషకః” ఎన్ఱుమ్
శొల్లుకిఱపడియే, పెన్ద్రపితాప్రజై కళై రక్షిక్కుమాపోలే, ఉన్వయ
న్ద్రేలేవైత్తురక్షిక్కిఱవున్నుడైయ. * ౨. (తే) స్థావరజ్గళకప్పడకృతజ్జ
రాయ్, పక్షపాతమ్బుణ్ణుమ్బడి పుణ్యవానాయరుక్కిఱ ఉన్నుడైయ.
* ౩. (తే) “హరిబాహ్యస్తుబాహ్నికాః” ఎన్ఱు-భగవద్విముఖమామ్బడి
యానపాపదేశమ్మియిలే, భగవదభిముఖమామ్బడియాన ఇద్దేశత్తైయు
డైయవున్నుడైయ.

ఎన్నుడైయ విషయమాణ్ణాట్టి లిప్పడియాకై క్కుడి యెన్నెన్నిల్;
(మహారాజ) “రాజావారాజమాత్రోవా” ఎన్ఱు - తుద్రవన్నీయు
మాతల్, సామన్తరాతల్, క్షత్రియ జన్మమాయ్ వైత్తవెట్టైక్కుడి
యాతలాకై యన్ఱియిలే, “తస్యేయంపృథివీసర్వా” ఎన్ఱుమ్, “ఏకాత

పత్రంజగతరిప్రభుత్వమ్”ఎన్టుమ్-“వార్యాఫలకపర్యన్తామభుజ్జమహా తీంమహీమ్”ఎన్టుమ్-బరుముళ్ కుత్తునిలమాళుమాప్పోలే, ఇప్పరప్పడ జవీరక్కెయాలే తడవియడక్కియాళుకిట వుమ్మతిప్పాన పెరుమై యాలే ఎన్నిటను. (మహారాజ) “ రజ్జనాద్రాజా ”-ఎన్టుమ్ “ అను రక్తరి ప్రజాభిశ్చ ప్రజాశ్చాప్యచరజ్జతే ” ఎన్టుమ్ - నాచుఇరున్దతే కుడియాక వుమక్కునల్ పడుమ్బుడి నీర్ తాకనల్లీరాయ, ఇప్పడి ఉభ యానురాగముముణ్డామ్బుడి నడత్తుకిటవరల్లో ? ఆకై యాలేయెన్నిటను.

అతెన్బక్కల్ కృతజ్ఞతై యాలేయాయ్ పెరుమాళ్ పక్కల్ బరుఆకా రమిలై యోవెన్నిల్, *౧. (రామవ్యసనకర్ణితాః) “గుణాభిరామంరామం చ” ఎన్టుమ్- “పల్వినైయేనైయార్ కిష్ట గుణజ్జలై యుడైయాయ్”ఎన్టుమ్ శొల్లకిటపడియే, పెరుమాళుడైయగుణజ్జలిల్ *పాట్టాలేయెన్నిటను. *౨. (రామవ్యసనకర్ణితాః) ఎల్లారోడుమ్ \$ వరైయాలే పారున్దుమ్బుడియాన పెరుమాళుక్కు ఇప్ప్రవాసమ్ వరువతేయెన్టు క్లేశిత్రార్ కళ్. * 3. (రా మవ్యసనకర్ణితాః) ఎల్లారై యుమ్ వాళ్ విక్కిటపెరుమాళుక్కు ఇతో రువ్యసనమ్ వరువతేయెన్టు క్లేశిత్రాల్ కృశణ్ణాయిన.

ఇప్పడి క్లేశిత్రవర్ కళ్ తాకాయారెన్నిల్, (అపివృతాః) అటివుడైయచేతనరల్ల, అటివిల్లాతమరజ్జళకప్పడ. (అపివృతాః) వృతా అపి- వృక్షజళుమెన్నిట ఉమ్కారత్తాలే, దేవతిర్యజ్జనుష్యర్ కళేయల్ల, స్థా వరమకప్పడక్లేశిత్రన వెన్నిటను. అవర్ కళ్ తాక క్లేశిత్రపడియున్డోవెన్నిల్, “చుక్రుశుర్వనదేవతాః” ఎన్టు- వనదేవతై కళ్ కూప్పిట్టన. “అత్యజ్జకబళాన్నాగాః” ఎన్టుమ్- ‘మృగ్యశ్చదర్భాఙ్గుర నిర్వ్యపే త్తాః” ఎన్టుమ్ - యానై కళుమ్ మృగజ్జళుమ్ కవ్వినవుల్ల క్కడవాయ్ శోరనిష్టనవెన్టుశొల్లిల్ జీతే. “ ఇహైవనిధనంయామో మహాప్రస్థాన మేవవా । రామేణరహితానాన్తుకిమర్ధం జీవితంహినః” ఎన్టు-మనుష్య ర్ కళ్ క్లేశిత్రార్ కళ్. అవ్వళవేయల్ల, మరజ్జళుమ్ క్లేశిత్రన వెన్నిటను.

*కోడై తట్టియులరు తల్ శ పారిలే తట్టియులరుశల్ శెయ్ తమరజ్గళ
న్దియిలే తళిరుమ్కిముటియుమాన పళుమరజ్గళ శకప్పడ యుల్ న్దనమో
వెన్నిల్? (వృత్తాఅపిపరిష్లానాః) “వృష సేచ నే” ఇతే. ఆకై యాలే,
సి క్కణళాయ పా త్తియిలే నిరమ్మనీర్ నిట్టుచ్చెయ్ తే యుల్ న్దన. (పరి
ష్లానాః) — తటికై యిట్టు వెట్టుణ్డమరజ్గళడియిల్ శాల్ వాడుమాప్పోలే
వాడిన. (పరిష్లానాః) ఇప్పోతివిష్లేష శ్లేశ త్తాలే + శెరుక్కువాడి త్త త్తనై
పోక్కి, “ఏతిజీవ న్తమాననోనరంవర శ తాదపి” ఎన్టు. ఉయిర్ కిడన్దల్
ఎన్టుకూడియుమ్ న్దనై పరుమెన్నిట ప్రసిద్ధియాలే, పెరుమాళ్ పదినాలాన్డు
క్కన్దల్ పరుపరెన్టుమ్ న్దనై యాలే కరుక్కి త్తనవిత్తై. * ౨. (పరిష్లానాః)
శాఖైకళిల్ అగ్రప్రదేశమాయ్ ఇళశాన్గొమ్మకళో వాడుకై యన్ది
యిలే, పరితోష్లానాః - మరజ్గళిలడి+ప్పణైయోడు తలై ప్పణై యోడు
కొమ్మకళోడు తలై యోడు ముత్తలిలై యోడు ఇళళిలై యోడువాశి
యట వెజ్జుములర్ న్దన.

వెటుమిలై కళేయోవాడి త్తనవెన్నిల్, (సపుష్పాజ్జురకోరకాః)
పూక్కళోడుమ్ కురుత్తుక్కళోడుమ్ అరుమ్మక్కళోడుమ్ వాశియటవె
ల్లామ్ శోర్ న్దన. (సపుష్పాజ్జురకోరకాః) పుష్పమాకిటతు మలర్ న్ద
పూ. అజ్జురమాకిటతు ముక్కి. కోరకమాకిటతు క్కడుమొట్టు, ఇవై
యడై యపులర్ న్దన - (సపుష్పాజ్జురకోరకాః-వృత్తా అపిరామవ్యసన
కర్పితాః - పరిష్లానాః) సపుత్రపౌత్రరాన మనితరుడమ్మ మెలిన్దు
ముఖిమ్ వాడినాప్పోలే, మరజ్గళుమ్ పూక్కళోడుమ్ || శెరున్దుకళోడుమ్
శాఖైకళోడుమ్ శాఖికళోడుమ్ వాశియట కొమ్మవియ వాయ్ పెరుత్తు
::: చెయ్ వీశుమానమరజ్గళడై యనోకియులరువతుమ్ శెయ్ తన. (విషయే
వృత్తా రిపరిష్లానాః) ఉన్నెల్లైక్కుళో ప్రమదావనోద్యా నారామరూప
మాయ్ ఇతైత్తువళర్ న్దనడైవిడుశూన్ద మరజ్గళోడు, = పటట్టైకళాయ్
కాట్టిలే తానేముత్తైత్తు వళర్ న్ద ఎల్లై నిలత్తిల్ మరజ్గళోడు వాశియట
వెజ్జుములర్ న్దన వెన్టాకపుమామ్. ౧౨.

* కోడై - ఎండ. శి పారిలే - రాతిబండలో శి ముటి-ఆకు, —తటికై-ఉలి + శెరు
క్కు-సమ్మర్చి. + పణై - కొమ్మ క్కడుమొట్టు- గట్టిమొగ్గ. || శెరున్దు-చిగురుటాకు.
::: శెయ్ వీశుమాన - వ్యాపించుచున్న. = పటట్టై - గిటక బాటిన.

తాత్పర్యము.— ఓమహారాజా ! నీచేఁబరిపాలింపఁబడుచున్న దేశమందంతయు చేతనాచేతనవిభాగములేక సర్వపదార్థములు మనరామునికి సంభవించినవివత్తుకు తల్లడిల్లిప్రతినిమిషము చిక్కిపోవుచున్నవి పూలు ఆకులు పిండెలు కాయలతోనిండి శోభించుచుండినద్రుమములు రామవిశ్లేషాస్తరము రెట్టింతశ్రద్ధతో మునుపటికంటెనెక్కువనీరునిడువక కట్టబడుచున్నను నీలువెల్లనువాడి పెరుమాళ్లు తిరిగివేంచేసెదరను ఆశతో ప్రాణముమాత్రము ధరించుకొనుచున్నవి పిప్పలు చేతనములస్థితిని మీరేయొచించుకోవలయునని పెరుమాళ్లునువిడిచినబిచ్చిన సుమస్త్రుండూ దశరథునితో దేశస్థితిని జెప్పుచున్నాఁడు

పెరియవాచ్చాన్నిశ్శేతిరువడికళేశరణమ్.

అయోధ్యాకాణ్డము ౯౯ - వ సర్గము, ౧౨ - వ శ్లోకము.

మూ. సుభగ శ్చిత్రకూటోసా గిరిరాజోపమో గిరిః ।

యస్మిన్ వసతి కాకుత్స్థః కుబేర ఇవ నన్దనే ॥ ౧౩.

అర్థము. నన్దనే - నన్దనమనెడు ఇంద్రునియుద్యానవనమునందు, కుబేరఇవ - కుబేరుండువలె, యస్మిన్ - ఏసర్వతమునందు, కాకుత్స్థః - కకుత్స్థవంశమునందవతరించిన శ్రీరాములు, వసతి - నివసించియున్నారో, అసౌ - ఈ, చిత్రకూటః - ఆశ్చర్యమైన శిఖరములుగల చిత్రకూటమనెడు, గిరిః - పర్వతము, గిరిరాజోపమః - పర్వతశ్రేష్ఠమైన తిరుమాలిరుజ్జ్వాలై యుపమానముగాగలదై, సుభగః - సౌగంధిగనున్నది.

వ్యా. అవతారికై. “ఇత్వాకూణామియంభూమి స్సవైలవనకాననా” ఎన్టు-నాడునకరముమ్కాడుమ్మలై యుమాన ఇత్వాకుక్కుళుడై యరాజ్యత్తుక్కుళోపెరుమాళో ఎఱున్దరుళియిరుక్కైయాలే వీఱుపెఱ్ఱుతుతిరుచ్చిత్రకూటమెన్నిఱుతు.

(సుభగః) అల్లాతవిడజ్జలై ప్పఱ్ఱ వీఱుడైత్తాయిరుక్కై. వీఱుడమైయావతు - ఎల్లారమ్విరుమ్బుమ్మడి యాయిరుక్కైయితే. అప్పడిక్కుప్పెరుమాళెఱున్దరుళి యిరుక్కైయాలే, పడైవీడుఱున్దతే కుడియాకవన్దపడుకాడుకిడన్దతితే.

ఎఱుందరులి యిరుక్కైయాలుళ్ళ వై లక్షణ్యమెఱున్డు మేయో ఉళ్ళ
తెన్న, (చిత్రకూటః) దేశస్వభావ స్థన్నా లుమ్ విలక్షణమెఱుట.
(చిత్రకూటః) “ రమణీయోహ్యాయందేశః ” ఎఱు- తిరువయోద్యైయి
లో నిఱుమ్ లక్ష్మైయేఱువెఱుందరుళుకిఱ పెరియపెరుమాళ్ శ్రీరఙ్గక్షేత్రత్తి
నుదైయభోగ్యతై యాలే అళ్ళే*పదికొణ్డాప్పోలే తిరువయోద్యైయిలో
నిఱుమ్ లక్ష్మైయేఱువెఱుందరుళువతాక, “ జగామచాశ్రమాంస్తేషామ్మ
ర్యాయేణతపస్వినామ్ ” ఎఱు - వలైయవలై యవాశ్రమఙ్గళ్ తోఱుమ్
తట్టిత్తిరికిఱ పెరుమాళుమ్, ఇవ్విడత్తిలే సిరాట్టియుమ్ తామమినితమ
రుమ్మడియితే ఇంద్రదేశత్తి భోగ్యతై. (చిత్రకూటః) నానావిధమాన
థాతుక్కళాలుమ్, నానావిధమాన రత్నఙ్గళాలుమ్, నానావిధమాన
కొడిముడికళాలుమ్, తిరువుళ్ళమ్మిణిప్పణ్ణమ్మడి యాశ్చర్యమాయి
రుక్కై.

ఇప్పడివిచిత్రమాన పర్లకూటశాలై కలై యుదైత్తాయన్తో తిరువ
యోద్యైయమిరుప్పతు. అలైయోళొల్లకిఱతెన్న, (అసౌగిరిః) “కల్లు
జునై కడలుమ్ వై కుందవానాడుమ్ పులైఱ్ఱెఱున్దనకొల్ ” ఎఱు- కైవిట్టు
ప్పొన్దవై పోలేయో? “అమర్ నినితుత్తైకోయిల్ ” ఎఱుఱుపడియే, అవను
కన్దు వర్తిక్కిఱవిమ్మలై.

ఎన్నోలవెన్నిల్; (గిరిరాజోపమోగిరిః) పెరుమాళుమ్మిరాట్టియు
మ్ శేరవెఱుందరులియిరుక్కైయాలే, “తిరుమాలిరుఱ్ఱోలై మలై ” ఎఱు-
అఱుకరుమ్ నాచ్చియారుమ్ ఎఱుందరుళియిరుక్కిఱతిరుమలై యోడొప్ప
చ్చొల్లలాయిరున్దు.

ఇప్పడిక్కిమ్మలై క్కేల్ మెన్నెన్న, (యస్త్రికవసతికాకుత్స్థః)
పిఱున్దుపదైత్తు పొకట్టుప్పొన తిరువయోద్యై పోలుమ్మియిలే, పిఱ
న్దుపోతే పొకట్టుప్పొనమధురై పోలుమ్మియిలే, యాతోరుమలై, “నఙ్గ
ళోకున్దజైవిడాన్ ” ఎఱుఱుపడియే, విడాతేఎఱుందరుళియిరుక్కిఱార్.

ఇష్టడియిరుక్కిఱవర్ తామ్యాఁరెన్నిల్, (కాకుత్స్థః) ఇక్కు
లమాక వుద్ధరిక్కుమ్బడియాన పెరువైయైయాడైయ పెరుమాశ్చెన్ఱిఱతు.
(కాకుత్స్థోయన్తిక్వవసతి) * కకుత్స్థకుల త్తిలేపిఱన్దు తిరువయోద్వైయి
లే యెఱ్ఱున్దురుళియిరుక్కిఱపెరుమాళో యాతోరుమలైయిలేయెఱ్ఱున్దురు
ళియిరుక్కిఱార్, (కాకుత్స్థోయన్తిక్వవసతి) ఇమ్మలైయిన్దేలే ఎఱ్ఱు
న్దురుళియిరుక్కిఱపోతే, ఇక్కులత్తుక్కు కూటస్థనాయురప్పతోరురా
జావాననక్, ఇన్ద్రక్వృషభమాయురక్కు వతిక్వఱ్ఱు త్తిలే నిన్ఱ్ఱాప్పోలే
యిరున్దుతు. (కాకుత్స్థోయన్తిక్వవసతి) “వరక్ శెన్ఱుశేరీతిరువేఱ్ఱడమ్”
ఎన్ఱిఱపడియే సర్వాధికవన్తు ఇనితమర్న్దురుళికిఱదేశమితే.

ఇష్టడిఇమ్మలైయిలే యెఱ్ఱున్దురుళియిరుక్కిఱవితు వనవాసమర్యా
దైయాలే క్లేశాత్తకమాయురక్కుమోసెన్నిల్, (కుబేరఇవనన్దనే) ధన
పతియాన వైశ్రవణక్, తక్ శెరుక్కాలే స్వర్గలోక త్తిలేఇన్ద్రోద్వ్యానమా
ననన్దనవన త్తిలే యిరున్దాప్పోలేయిరున్దుతు. కుబేరనుడైయతోప్ప వైత్ర
రధమన్ద్రో, నన్దనవనఁజైచ్చొల్లువానెన్నెన్నిల్, అయోధ్యాపరిసరమాన
తోప్పకఁజై విట్టు చిత్రకూటపరిసరమాన తేనమరుమ్పోఱ్ఱిఱ్ఱారలిలెఱ్ఱున్దు
రుళి యిరున్దుపోతు, వైశ్రవణక్ స్వాసాధారణమాన వైత్రరధఁజైవిట్టు
ఇన్ద్రోద్వ్యానమాన నన్దనవన త్తిలే యిరున్దాప్పోలే యిరున్దుతు. ఇత్తాల్
వచ్చాశత్ కోటివిస్తీరైయాన భూమిప్పరప్పక్కుళో అవక్ ఉకన్దురుళిన
దివ్యదేశమే ఉద్దేశ్యమెన్ఱిఱతు. ౧౩.

తాత్పర్యము — ధనపతియైనకుబేరుఁడు అలకాపట్టణమును వదలి స్వర్గలోక
మందుండు ఇంద్రోద్వ్యానమైననందనవనమునందునిహరించునటుల, శ్రీరాములు అయోధ్య
నువదలి గుఱుముగనివసించుచున్న ఆశ్చర్యకరమైన శిఖరములచేతను గైరికాది ధాతుస
మూహములచేతను భాసిల్లుచున్న ఈపర్వతము శ్రీ శ్రీయగిషతులు నిత్యవాసముజేయు
తిరుమాలిరుఱ్ఱలైపర్వతమువలె ప్రాప్యముగాను అతిరమణీయముగాను శోభిల్లుచున్న
దని భరతులు శత్రుఘ్నులతో సుడువుచున్నారు.

పెరియవాచ్చాన్బిత్తైతిరువడికళేశరమ్.

ఆరణ్యకాణ్డము - ౧౯ - వ సర్గము, ౧౪ - వ శ్లోకము

మూ. తరుణౌ రూపసంపన్నా సుకుమారౌ మహాబలా |

పుణ్డరికవిశాలాక్షౌ చీరకృష్ణాజినామ్బరౌ ||

౧౪.

అర్థము. తరుణౌ - యౌవనముగల, రూపసంపన్నా - సౌందర్యముచేత సంపూర్ణులైన, సుకుమారౌ - పురుషస్వభావముగల, మహాబలా - గొప్పబలముగల, పుణ్డరికవిశాలాక్షౌ - తామరపువ్వుయలవలె విస్తృతమైన నేత్రములుగల, చీరకృష్ణాజినాంబరా - చెట్టుపట్టుయుజింకతోలును వస్త్రములుగాగల (వారుగాను రామలక్ష్మణులున్నారు).

వ్యా. అవతారికై. “సహిదేవై శిరుదీర్ఘస్య రావణస్య వధార్థిభిః అర్ధితో మానుషే లోకే జజ్ఞే విష్ణుస్సనాతనః” ఎన్నిటపడియే, దశకణ్డకుణ్డితశక్తికళానదేవర్కళ, రాక్షసర్కళుడై యరజస్సైస్సోక్కుమ్బుడి రజోధూసరమానవడిపుకళుమ్, రాక్షసస్త్రీకళుడై యమాజ్గల్గళో వాఙ్ముడి కఘ్రత్తిలే కట్టిన కప్పడగళుమ్, రావణబద్ధిక్మతై కళానతగళో స్త్రీకళుడై యవిరిత్తతలై, “విముక్తకేశ్యోదుఃఖార్తాః” ఎఱ్ఱు-రాక్షసికళోతలై యిలే యామ్బుడి తాగళో విరిత్తతలై మయిరుమ్, “హాపుత్రేతి చవాదినో హానాధేతి చసర్వశః” ఎన్నిటపడియే, అవర్కళో ముఖగళిలే విలాపాక్షరగళామ్బుడి తగళో ముఖగళిలే స్ఫురిక్కిట శరణాక్షరగళుమ్, “ఉద్ధృత్యచభుజౌ కాచిత” ఎన్నిటపడియే, అవర్కళో కై కలై యెడుత్తు క్కూప్పిడుమ్బుడి తాగళో తోడుత్త అజ్జలిపద్దగళుమ్, “స్నాపయన్తి ముఖం బాష్పైస్తుపారైరివ పజ్జజమ్” ఎన్నిటపడియే, అవర్కళో కణ్డలిలే కణ్ణీర్ పాయమ్బుడి, తాగళో కణ్ణుమ్ కణ్ణీరుమాయ్, “ఛాయావృక్షమివాధ్యగాః” ఎఱ్ఱమ్-చకోరాథవ శీతాంశుచాతకాథవ తోయదమ్ | అధనాథవదాతారం దేవాజగ్గుర్దనార్దనమ్” ఎఱ్ఱమ్ శొల్లుకిటపడియే, అధ్వక్రాన్తరానవర్కళో ఛాయావృక్షైః చ్చెఱ్ఱు శేరుమాస్పోలేయుమ్, చకోరగళానవై

శి ఉదీర్ఘస్య - మదింబిన.

‡ కప్పడం-కణ్డమందుపేగుకొనుచక్రము.

‡ తోడుత్త - చేర్చిన

శరచ్చంద్రైరయణుకు మాప్సౌలేయుమ్, చాతకగ్ధానవై వర్షకవలాహ
 కజ్జలైచ్చెన్టుకిట్టుమాప్సౌలేయుమ్, దరిద్రరాసవర్కశో దాతావైచ్చె
 న్టుకిట్టుమాప్సౌలేయుమ్, శ్రియఃపతియైచ్చెన్టుకిట్టి, ‘తమబ్రువశసురా
 స్సర్వేసమభిష్టాయసన్నతాః’ ఎన్టు - సప్రప్రియనానవనైస్తోత్రమృణ్ణు
 వార్కళాకత్తుడగ్గి ‘సదైకరూపరూపాయ’ ఎన్టు - అనికృతరాసదే
 వర్, ‘‘నాటిటిప్పింద పడాతనపట్టుమనిశర్కాయ్’’ ఎన్టిటపడియే,
 అత్తిపుకిట్టు త్రిహస్విభూతియిలే యిరుక్కక్కడవదేవర్ చతుష్పాతాయ్
 హిరణ్యాక్షక్షపణమృణ్ణిత్తుమ్, కేవలమీర్వక్తృత్తాలే పోరాశెన్టు సర
 జలన్ద్రామాన్ హిరణ్యనిరసనమృణ్ణిత్తుమ్, ‘‘మహతోవహీయాన్’’
 ఎన్టిటపడివైక్కు అళురువాక్కి, అల్లమలర్మకశోపాకమయక్కుకలైమ
 అన్టు, బ్రహ్మచారియాయ్, ‘‘దద్యాన్నప్రతిగృహ్ణీయాత్’’ ఎన్టుమ్ - ‘‘గో
 సహస్రప్రచాతారమ్’’ ఎన్టుమ్ ‘‘అలమ్బరిన్దఁడున్దకై’’ ఎన్టుమ్
 శొన్లుకిటపడియే, బ్రహ్మద్యసేకపద ప్రదరాసదేవర్ మహాబలిపక్కలిలే
 పదత్రయైయర్దిత్తుమ్, ‘‘బ్రాహ్మణోఽస్యముఖమాసీత్ బాహూరాజ
 న్యశ్శతః’’ ఎన్టు - బ్రహ్మక్షత్రధళుక్కు ఉత్పాదకరాసదేవర్, ‘‘పిత్ర్య
 మంశ ముపవీతలక్షణమ్మాతృకశ్చ ధనుర్జాతందధత్’’ ఎన్టిటపడియే,
 జమదగ్నిరేణుకైకశో పక్కలిలే బ్రహ్మక్షత్రియరాయవన్దతోన్టి, ఇరుప
 త్తోరుపడికాల్ దుష్టక్షత్రియరై పరశువుక్కు ప్రాతరశనమాక్కిత్తుమ్,
 ‘‘భక్తానామ్’’ ఎన్టుమ్ ‘‘వరదసకలమేత త్సంశ్రితార్థంచకర్థ’’ ఎన్టు
 మ్-అడియోగళుక్కాకనన్తో వెన్టు స్తోత్రమృణ్ణి, ‘‘చాపమానయ’’
 ఎన్టు - కైయిలే ఆయుధ మెడుక్కుమ్మడి తగ్గళుడైయ వజ్రపరశుదణ్డాపా
 శాద్యాయుధజ్జలై ప్పొకట్టుమ్, అవణ్, ‘‘సాగరం శోషయిష్యామి’’,
 ఎన్టుమ్మడి కణ్ణీరై కాట్టియుమ్, ‘‘సుగ్రీవంశరణంగతః’’ ఎన్టుమ్ - ‘‘సము
 ద్రంరాఘవోరాజా శరణంగన్తుమర్హతి’’ ఎన్టుమ్ - అవణ్ శరణమ్మకు
 మ్మడి తాగ్గళో శరణమ్మక్కుమ్, అష్టలింగప్రాజ్ఞుఖిఃకృత్వా’’ ఎన్టు - అవణ్

అజ్ఞలిపణ్ణుమ్బడి తాగ్గళ్ అజ్ఞలిపణ్ణియుమ్, “ ప్రసీదస్తుభవనోమే ”
 ఎన్టు - అవకస్తోత్రమ్బణ్ణుమ్బడి తాగ్గళ్ స్తోత్రమ్బణ్ణియుమ్, “ సర్వే
 సన్నిహితాః ” ఎన్టు - తమయనాన విద్ధ్రుమ్ముత్పాడనామ్బడి తిరువ
 డికిలిలే సమ్రాయ్, “ సనమేయమ్ ” ఎన్టు రుక్మిణిసర్కశై త్తలై యభీ
 త్తు తరవేణుమెన్టు విణ్ణప్పమ్ శెయ్య, పరమకారుణికనాన సర్వేశ్వరసుమ్
 నిత్యానపాయినియానపెరాట్టియుమ్, “ వితరంరో చయామాసతదాదశ
 రధంనృపమ్ ” ఎన్టుమ్ - “ జనకస్యకులేజాతా ” ఎన్టుమ్ శొల్లఱిపడి
 యే, తావ్ దాశరథియాయుమ్ అవళ్ జనకకులనున్దరియాగామ్, తిరు
 వవళరిత్తు, ఇరువరు మిరణ్డిడ త్తిలుమాక వళర్ న్దరుళుకిఱి కాలత్తిలే,
 ఇమ్మిధునమ్ ఇప్పడియకలవిరుక్కుప్పెతాతు, ఇప్పడియకలవిరుద్దపోతు
 రక్షకరాకాపైయన్టిక్కే, “ జగత్సశైలుపరివర్తయామి ” ఎన్టుమ్, “ కిన్ను
 సాగరమేఖలామ్ మహీంబహతి ” ఎన్టుమ్ - ఇవర్ కళ్ తల్లళా లేజగత్తు
 క్కు అభీవుపరుమెన్టుమ్, “ అవాభ్యాంకర్తాణిక ర్తవ్యానిప్రజాశోచన్తా
 దయితవ్యాః ” ఎన్టుమ్ - “ ఉపేతంసీతయాభూయ శ్చిత్రయాశశినయథా ”
 ఎన్టుమ్ - జగత్తుక్కుమగ్గళావహమాయరుక్మేయలుమ్, ఇమ్మిధునన్తై
 చేర్ క్కువేణుమెన్టిఱి వచిసన్నియాలుమ్, “ వినాశాయచదుష్కృ
 తామ్ ” ఎన్టుమ్ - “ సంభవామి ” ఎన్టుమ్ - “ యజ్ఞవిఘ్నకరంహ
 న్యామ్ ” ఎన్టుమ్ - అవరుడైయ అవతారరహస్య సజ్కల్పప్రైయడియొ
 ధ్రి సవనాకైయాలును, విశ్వామిత్రభగవానానవణ దశరథగత్నాకర
 ప్రైక్కిట్టిరామరత్నత్తై యపేక్షీక్కు, అవనుమ్ వాత్సల్యత్తాలేమతియొ
 ల్లాముళ్ కలగ్గి పెరుమాళ్లై యుల్లపడియటియాతే, “ ఉపసహదశవ
 ర్నోమే ” ఎన్టు - ఇన్నమ్ పదినాటుపిరాయమ్ నిరమ్మిల్ ద్రితై, “ బాల
 ఆషాడశాద్యపాఠా పౌగణ్డశ్చేతికీర్త్యతే ” ఎన్టిపడియే, అసాప్త
 వ్యవహారరాకై యాలే తనిత్తోరుకార్యత్తుక్కుశల్లర్, “ చతుర్దశబలైర్యు
 క్తంమయాచ సహితంనయ ” ఎన్టిపడియే, మతుకణ్ణాకవెన్నై యుమ్

కూట్టికొండ్లుపోవెన్న, విశ్వామిత్రసుమ్ ఇవర్ పరువత్తిల్ శిలుమై
 కడ్డో నీర్ వార్తైశొల్లకిఱతు, “శిలుమైయివా రైయైమావలియిడై
 చెప్పి కేళ్ ” ఎన్ఱు సాక్షిభావిన్ఱు, పోయ్ కేడ్క యి ముఱిత్తాయా
 కిల్, “వనిష్ఠోపిమహతేజా యేచేమేతపసిన్ఱితాః ” ఎన్ఱు - అఱియుమ
 ఎర్ కళుమాయ్, సన్నిహితరుమాయ్, పలరుమాన వివర్ కళై కే
 డ్కమాట్టాయో? ఎన్ఱి డేద్రశ్రియిళైవిక్క, ఇవనుమిళైన్ఱు, “దదా కుశి
 కపుత్రాయ ” ఎన్ఱు - ఇవనుక్కు ఇష్ట వినియోగార్హమాక ప్పిల్వైక
 భిరువరై యుమ్ కొడుక్క, అవనుమ్ రామలక్ష్మణర్ కళై కొండ్లు
 పోయ్, కర్ణజ్ఞానజ్ఞభాలే అవిద్యైయై నిరసిక్కుమాప్పాలే, అవ
 ర్ కళై యిడువిన్ఱు తాటకైయైనిరసిప్పిన్ఱు, అనన్తరమ్, అవిద్యాసభి
 తమాయ్ పుణ్యపాపరూపమాన ఉభయవిధ కర్మజ్ఞళై యుమ్బాలే,
 తాటకాజనితరాన సుబాహుమారీచర్ కళై యుమ్భిన్ఱు, అతుతన్నిల్,
 “ఉత్తరపూర్వాఘయోరశ్లేషవినాశౌ ” ఎన్ఱుమాప్పాలే, ఒరుత్త
 నైకొన్ఱు ఒరుత్తనైయకలవడిన్ఱు విశ్వామిత్రా భవరత్నామ్బుణ్ణి,
 “శ్రియమిచ్ఛేదుతాశనాత్ ” ఎన్ఱుమ్ - “జాతవేదోమమావహాల
 క్షీమ్ ” ఎన్ఱుమ్ - లక్ష్మియైప్పెలుమ్బాతు అగ్నిపురస్సరమాక ప్పెఱ
 వేణ్ఱుకైయాలే, “విశ్వామిత్రేణసహితో యజ్ఞంద్రష్టుం సమా
 గతః ” ఎన్ఱు - జనకనుడైయయజ్ఞసమయ త్తిలేశెన్ఱు అగ్నిత్రయజ్ఞళై
 యుముపాసిన్ఱు, “విల్లిఱుత్తు మెల్లియల్ తోళ్ తోయ్దాయ్ ”
 ఎన్ఱుమ్ శొల్లకిఱపడియే, రాద్రమానవిళైయళై ప్పిన్ఱు, దేవతాన్తరస్ప
 ర్భుతాలే వన్ద వతినుడైయదోషమ్బొమ్బడి తిరుక్కైయిలే వాణ్ణి * గు
 ణారోపణమ్బుణ్ణి, భజ్గళులైయనపిరొట్టియైయుమ్ కైప్పిడిన్ఱు మీన్ఱు
 వరుకిఱవళవిలే, రామత్వమ్ ఈరరశుపట్టతోవెన్ఱు అతికుపితనాయ్ వన్ద
 పరశురామనైక్కణ్ఱు పుత్రవత్సలనానచక్రవర్తి చకితనాయ్, “అభయం
 సర్వభూతేభ్యోదదామి ” ఎన్ఱు క్కడవపెరుమాళ్ తమక్కతిశ్శైవణ్ణి,

‡ ముఱిత్తాయాకిల్ - వెనుకదీసినయెడల.

* గుణము, (౧) అల్లెతాడు (౨) సుంబిగుణము, భజ్గళులై-ధనుర్భజ్గమునకుపందెమైన.

“ బాలానాం మనువుత్రాణా మభయంచాతుమర్హసి ” ఎన్టు-పేర్ వాశి కుమ్మరిజి వనవనాకై యాలే, పెరుమాళ్ తిరునామమ్ శొల్లవళ్ళి, సా ధారణమాక వెణ్ పిల్లై కళుక్కు అభయప్రదానమ్మణ్ణవేణు మెన్టు ఇరక్క, ఇవ్వార్ శైయై క్కేట్టు || ప్రవర్గమ్ బాలేకీళర్ నైరికిఱవివనై క్కణ్ణు తణియ విడువో మెన్టు పార్ త్తు, వసిస్తాదియుషికళుమ్, “ తంద్రప్రస్థాభీమసజ్గా శంజ్వలన్తమివపావకమ్ । ఋషయో రామరామేతి వచోమధురమబ్రు వన్ ” ఎన్గిఱపడియే, ఉన్నై యొక్కియ రామాన్తరముణ్ణో వెన్టు పెరు మాళుడైయ రామత్వశైయమ్ అవన్దలైయిలే యిరట్టిక్కమాట్టెటిన్దు నెరుప్పి లేనీరై చ్చొరివారైప్పోలే కుళిరవారైశొన్న విడ త్తిరుమ్, అనన్ జామదగ్గి యాకై యాలే ఆతామైయాలే, పెరుమాళుమ్ ఇవన్ కైయిలే ఇన్దకాప్యమిరుక్కై యాలేయితే యివ నెరికిఱ తెన్టు పార్ త్తు, మేలె మున్దత్తత్రతేజస్సోడే అత్తై వాణ్ణి, సహజమాన బ్రాహ్మణ్యమే శేషిక్కు మ్మడిపణ్ణి, “ అక్షయం మధుహస్తాగం జానామి త్వాంసురోత్తమమ్ । ధనుషోన్యపరామర్శాత్ స్వస్తితేస్తుపరంతప ” ఎన్టు-అపనుమ్ తన్ సావా భావికమాన బ్రాహ్మణ్యత్తుక్కు ఈడాక స్వస్తిశొల్లి, తన్నుడైయ వైష్ణవ మానవిడై వాఙ్మకై యాలే పెరుమాళుడైయ వైభవమ్ సర్వలోకసిద్ధ మామ్బడి మ్మువేన్దిప్పోక, పెరుమాళుమ్, “ బ్రాహ్మణో నీతిపూ బ్యోమే ” ఎన్టు-ఇవన్ స్వస్తిశొల్లుకై యాలే బ్రాహ్మణ సెన్టఱుతియిట్టు అఱు కుమ్ + తాళియుమ్ పఱి త్రివన్ కాలిలే పాకట్టు కుమ్మిట్టు, మారిలోనూలే * కడకాకవిట్టు రక్షేత్తు, మీన్ణు తిరువయోద్యైయిలేపుక్కు, ఇచ్చరక్కు పెఱుకై క్కుప్పట్టవరు త్తమటియు నువరాకై యాలే ఇవన్ శీరైయైయ టిన్దు, “ రామస్తునీతయాసార్ధమ్ విజహరబహునృతూన్ ” ఎన్గిఱప డియే, పెరుమాళుమ్ ప్పిరాట్టియుమ్ ఇనితమర్ న్ద్రొన్దరుళి యిరుక్కక్కు ణ్ణు, శ్రీభూమి ప్పిరాట్టియానవళి, “ లోకపాలోపమం నాథమకామ యతమేదినీ ” తానుమ్ నాచ్చియారో పాతి అంశభాగినియాకై యా

|| ప్రవర్గమ్ - యజ్ఞవిశేషము.

† అఱుకుమ్ - ఒకగడ్డి † తాళి - ఒకతీగ * కడకు - రక్షకము.

లుమ్, “యదాతుభార్గవోరామస్తదాభూధర్ణీప్వయమ్” ఎన్టు-తనక్క
 వకుత్త పరశురామావతారత్తినుడైయతేజస్సు మిగ్గే సజ్జమిక్కై
 యాలుమ్ తక్ * కూత్తుక్కొక్క పెరుమాళై స్వయంవరమాకవరిక్క,
 రాజావుమితుగాన్ధర్వమాన వివాహమాకవొణ్ణాతు, సమస్త్రకమాక క
 రగ్రహణమ్బణ్ణైక్క వేణుమెన్టుపార్తు పౌరజానపదమన్త్రిపురోహి
 తాదికళై త్తిరట్టిఱ్ఱమన్త్రిత్తు, “మన్త్రియత్వాతతశ్చక్రేనిశ్చయజ్ఞస్సుని
 శ్చయమ్ | శ్వపవపుష్యోభివతాశోభిషిచ్ఛామిమేనుతమ్ | రామంరా
 జీవతామ్రాక్షం యావరాజ్యతిప్రభుః ” ఎన్ఱిఱపడి, సంపన్ననక్షత్ర
 మానపూశత్తిలే పెరుమాళైయభిషేకమ్బణ్ణక్కడవతెన్టు నిశ్చయిత్తు,
 అతఱ్ఱువేణుమ్ సంవిధానజ్గళైప్పణ్ణ, “సోహంవిశ్రమ మిచ్ఛామి ”
 ఎన్టుమ్ - “యావరాజ్యేనసంయోక్తుమైచ్ఛత్ ” ఎన్టుమ్ - నాట్టారో
 డురాజావోడుఁణ్ణినవాళైప్పాడుకిళ్ తాజ్గళ్ పణ్ణినతాకైయాలే, “ఎణ్ణీ
 నవాతాకవిక్కరుమజ్గళ్ ” ఎన్ఱిఱపడియే, అవై సకల్పమాయ్, “ఆవా
 సస్త్రహమిచ్ఛామిప్రదిష్టమివకాననే” ఎన్టుమ్- సత్యసజ్జల్పరానవర్
 తమ్మడైయ సజ్జల్పమే సజ్జల్పమామ్బడి కై కేయామన్ధరాన్తర్యామి
 యాయేనిన్తుకలక్క, కాట్టిలేప్పిన్దునరుళిదణ్ణకారణ్యావాసికళానపరమషి
 కళైక్కొణుమ్బొత్తు, “క్రహస్తేననోపేయాత్” ఎన్ఱిఱపడియే, వెఱుమ్
 కైక్కొణ్ణుకాణలాకాతు ఎన్టుపార్తు, విరాధవధపురస్సరమాకచ్చెన్టు
 కాణ, అవర్కళుమ్మహారాజరైప్పోలే పెరుమాళుడైయవీర్యత్తిలే అతి
 శజ్జైపణ్ణిపరిక్షిత్తుడైలియవేణ్ణాతపడి, విరాధవధత్తిలే దృష్టాదాహరణ
 రాకైయాలే వినితరాయవన్దు, “పరిపాలయనోరామవధ్యమానాన్ని
 శాచరైః ” ఎన్టు - ఎజ్గళైరక్షిక్క వేణుమెన్టు శరణమ్బుక, ‘భవతా
 మర్థసిద్ధిర్గమాగతోహంయదృచ్ఛయా” ఎన్టు-ఓమ్కొడుత్తు, “జగా
 మచాశ్రమాన్తేషాం పర్యాయేణతపస్వినామ్ ” ఎన్ఱిఱపడియే, శరభ

* కూత్తుక్క - ఆచంబరమనకు.

* మన్త్రిత్తు - ఆలోచించి

జనుతీష్ణాగస్త్యతత్ భ్రాతృప్రముఖాన ఋషికళాగ్రమత్తిలేపర్యాయేణ
 ఎఱుద్దరులియరుక్మిణపెరుమాళ్, అగస్త్యోపదేశతాతే గోదావరీతీర
 మాన పఞ్చవటీపరిసరత్తిలే పర్ణశాలై యుమ్ శమైత్తు, “ సరామః పర్ణ
 శాలాయామాసీనస్సహసీతయా । విరరాజమహాబాహుశ్చిత్రయాచన్ద్ర
 మాభవ । లక్ష్మణేనసహభ్రాతా ” ఎఱు - నాచ్చియారోడుమ్ ఇళై య
 పెరుమాళ్లోడుజ్గాడ ఇనితమర్ న్దైరుద్దరులియరుక్మిణవళవిలే, “ తన్దే
 శంరాక్షసీకాచి దాజగామయదృచ్చయా । సాతుశూర్పణఖానామ ”
 ఎఱు - శూర్పణఖై యాయరుక్మిణరాక్షసియూనవళో యాదృచ్చిక సుకృ
 తమడియాకవస్తుకిట్టి, ప్రాప్తవిషయకామైయాయరుక్మచ్చెయ్ తేయుమ్,
 ఘటకనాన ఓరాచార్యనడియాక విశేషజ్ఞానమ్మిటవామైయాలమ్, పురు
 షకారమున్నాకప్పద్రాతవళవన్తి క్కే అన్విషయ త్తిలే అసహ్యపచార తై
 ప్పణ్ణి నక్షమామిక్కిలక్కాక, “ ఇత్యుక్తోలక్ష్మణస్తస్యాక్రద్ధో రామస్య
 సశ్యతః । ఉద్భృత్యఖడ్గంచీచ్ఛద కర్ణనాసామహాబలః ” ఎఱుమ్ - “ కూ
 రార్ న్దనాళాల్ కోడిమూక్కుమ్ కాతిరణ్ణమీరావిడుత్తు ” ఎఱుమ్, “ కా
 తోడుకోడిమూక్కున్తుడనఱుత్తకై తలత్తా ” ఎఱుమ్ - శొల్లకిఱడియే,
 దక్షిణబాహువాన ఇళై య పెరుమాళ్ లేతామ్ కైత్తోడార యవై రూ
 ప్యతై విళైప్పిక్క, “ విరూపణం చాత్తనిశోణితేక్షితా శశంససర్వంభగి
 నీఖరస్యసా ” ఎఱు* వార్ న్దమూక్కుమ్ పడికిటపుదిరముమాయ త్తభ్రా
 తావాన ఖరనుక్కటివిక్క, అవనుమ్ కుపితనాయ్, “ వ్యక్తమాఖ్యా
 హికేనత్వమేవంయాసావిరూపితా ” ఉన్నై యిప్పడిచ్చెయ్ తవర్ కళో
 యార్? అవర్ కళై తైలియచ్చొలెన్తు కేడ్ల, అవర్ కళై యిన్నా రెన్తు అ
 చై యాళన్దెరియచ్చొల్లకిటాళ్, తరుణౌ - ఎఱుతుడన్జి.

“ పుతౌ దశరథస్యాస్తాంభ్రాతరౌ రామలక్ష్మణౌ ” ఎఱు - ఇన్నా
 ర్ మకనెన్తుమ్ ఇన్న పేరైయుచైయవ రెన్తుమ్ శొల్లప్రాప్తమాయరుక్మ,
 తరుణౌ రూపసంపన్న - ఎఱు - పరువ తైయిల్లుచ్చొల్లువతువడివఱైయై

* వార్ న్ద - పెటిగిస,

ట్టుచొచ్చిలువతావతెన్నెన్నిల్, ఇవళుక్కు వై రూప్యవిబుజన్దతి త్తనైపోక్కి, వై రాగ్యవిబుజన్దతిల్లై యితే. ఆకై యాలే, “కామమోహితా” ఎన్ని అతన్నభినివేశమ్వడివిట్టు భాతాక్కళ్ మున్నెన్దుపారాతే, తన్నుడై యహ్మగతజైచ్చొచ్చిలుకతాళ్. అనుకూలరాకిలుమామ్ ప్రకీకూలరాకిలుమామ్, ఇన్విషయత్తిలకప్పట్టవర్కళుక్కు*ప్పణియితేయితు. “యాని రామస్యచిహ్నాని ” ఎన్దు-అడైయాళన్దెరియచ్చొల్లెన్దు పిరాట్టి తిరువడియైక్కేడ్డు, “త్రిస్థిరస్త్రిఃప్రలమ్బశ్చ ” ఎన్దు - శొల్లువతట్టుమున్నే, “ రామః కమలపత్రాక్ష స్సర్వసత్వమనోహరః ” ఎన్దుశొన్నానితే. ఇవైతనక్కు ప్రయోజకరూపనామగ్గళ్ శొల్లవెన్దుమణ్ణితే. అతిలే, “రూపాణివిచిత్రధీరః నామానికృత్యా ” ఎన్నిఅక్రమత్తిలే ప్రథమభావియానరూపతైముఱ్వుడచ్చొచ్చిలుకితాళాకవుమామ్. అన్దియిలే, “సుప్తప్రమత్తకుపితానాం భావజ్ఞానందృష్టమ్ ” ఎన్దు-కుపితైయాకై యాలే ఘృతార్థజై అవశమాక వెళియిడుకితాళాకవుమామ్.

ఇతిలే, “ రామమిందీవరశ్యామం కన్దర్పసదృశప్రభమ్ । బభూవేన్ద్రోపమందృష్ట్వా రాక్షసీకామమోహితా ” ఎన్నిఅపడియే, తానవరైక్కణ్డుకాముకై యాకైక్కడియా యిరుప్పతిరు ఆకర్షకమాన ఆకారముమ్, తక్షపరిభవత్తాలుణ్డానకోపాతిశయత్తాలే, “ తయోస్తస్యాశ్చరుధిరంపిబేయమహమ్ ” ఎన్దు శొల్లుకిఅవళాకై యాలే, “ కోయమేవంమహావీర్యః ” ఎన్దు - ఇవర్కళై యళవిడమాట్టాతే, అరుకిరుక్కిఅభాితావానఖరసుక్కు, “ఫలమూలాశినౌదాన్తా తాపసాధర్మచారిణౌ ” ఎన్దు-అవర్కళో ఎళిమైశొల్లుకిఅతోరు ఆకారముమ్, “రామస్యచమహత్కర్తృమహంస్త్రాస్రోభవేన్ద్రమ ” ఎన్దు-ఇవర్కళుక్కుజ్జీనవళాకై యాలుమ్, అవకనెజ్జిలేయెరిచ్చల్ పిఱక్కైక్కాకవుమ్, “బుద్ధ్యా హమనుపశ్యామి నతస్య రామస్యసంప్రతి । స్థాతం ప్రతిముఖేశక్తస్సచాపస్యమహారణే ” ఎన్దు- కై యుమ్విల్లుమా యవ్వాణ్ణిశ్చైపుఅప్పట్టా

లో, నీయో అవర్ మున్నే నిత్యితాదౌష్ట్య అవర్ కళుడై య ఆజ్ఞై శోల్లవ తోరు ఆకారముమ్, ఆక ఆకారత్రయముమ్ వివక్షితమ్.

అతిలోముఱ్ఱుడఆకర్షణకారత్తిల్ యోజనైయిరుక్కిఱపడి. (తరుణౌ రూపసంపన్నౌ సుకుమారామహాబలా । పుణ్డరికవిశాలాక్షౌచీరకృష్ణా జినామ్బరౌ) అవర్ కళుడై య పరువవిరుక్కిఱ పడియుమ్, వడివళుకు ఇరుక్కిఱపడియుమ్. శైయల్ ఇరుక్కిఱపడియుమ్, *మిడుక్కిరుక్కిఱపడి యుమ్, కణ్ణళుకు ఇరుక్కిఱపడియుమ్, ఓ ఒప్పనై యళుకు ఇరుక్కిఱపడి యుమ్, అవర్ కళిరువర్ కుక్కు ముణ్డిత్తనై పోక్కి, వేతొరువర్ కుక్కు మిలై కాణెన్గితాళో. “ఎన్నైయితువిళైత్త వీరిరణ్ణుమాల్వరైత్తోళో మన్నవళ” ఎఱ్ఱు - ఎన్నైయకప్పడ ఇప్పడియాక్కిత్తు అన్దగుణసము దాయమన్టో* ౧. (తరుణౌ) ‘యువాకుమారః’ ఎఱ్ఱుమ్- ‘యః పూర్వాప్య య వేధ సేనవీయ సేనునుజ్జానయే విష్ణువేదదాశతియవీయ సే ” ఎఱ్ఱుమ్- “అరుమ్మిన్దైయలరై ” ఎఱ్ఱుమ్ - వేచాన్తసిద్ధమాన వర్ధన్తైయివళోరు రాక్షసియానవళో కై యాడ్చియాక చ్చొల్లుకితాళితే. ఇతుతా రాక్ష సికళుక్కు ప్పణియానిరుద్దతితే. “వ్యక్తమేషమహాయోగీ పరమాత్మా సనాతనః । తమసఃపరమోధాతా శభ్రచక్రగదాధరః ” ఎఱ్ఱుళితే మ ణ్డోదరి యుమ్.* ౨. (తరుణౌ) ముక్త రానవర్ కళోడు దశరథ వామ దేవా దికళోడువాళియఱ, “కరియానారు కాళై ” ఎఱ్ఱుమ్ - “కాళై పుకుత క్కనాక్కణ్డే” ఎఱ్ఱుమ్ - ప్రణయినికళై యకప్పడు త్తిక్కొళ్ళువతు పరువన్తైయట్టితే. అప్పరువ త్తిలేయాయ్లో ఇవళుమ్ముఱ్ఱుడవీడుప ట్టతు.* ౩. (తరుణౌ) ఇవళో బద్ధభావై యాయ్లో పెరుమాళో పక్కలిలే యాకిలో, వై రూప్యమ్ విళై త్తార్ ఇళై య పెరుమాళో పక్కలిలేయాకిలో, ఇరణ్ణుపక్ష త్తిలుమ్ ఒరుత్తరేయమైన్దిరుక్కు, ద్వివచనాన్తమాకచ్చొ ల్లువా నెన్నెన్నిలో, ‘అన్యోన్యసదృశౌవీరా’ ఎఱ్ఱుమ్ - అళుకుక్కుమ్

ఆణ్ పిశ్చై త్తనత్తుక్కుమ్ ఒరువర్ కొరువర్ కుత్తైయామైయాలుమ్,
 “కృతదారోస్తిభివతిభార్యే యందయితామను” ఎన్ఱుమ్ - “శ్రీమాన
 కృతదారశ్చలత్తణోనామవీర్యవాన్ । అపూర్వభార్యాప్రాధ్ధీచ తరుణః
 ప్రియదర్శనః । ఏనంభజవిశాలాక్షిభర్తారమ్” ఎన్ఱుమ్- నాన్ కృతవివా
 హనుమాయ్ సింగ్ధభార్యనుమాకై యాలే ఉనక్కుయోగ్యనల్లన్, ఇవన్
 ఆకృతవివాహనుమాయ్ వివాహవృణ్ణి వేణ్ణుమెన్ఱిట వాళైయై యుడై
 యవనుమాయిరుక్కితాన్, పిన్బుఇవనై భర్తావాకవరియెన్ఱు పెరుమాళ్
 తిరువుళ్ళమాక, అవ్వళియాలే ఇళైయ పెరుమాళ్ పక్కలిలే ఇవళ్
 బద్ధభావైయాక, “కథందానస్యమేదాసీ భార్యాభవతుమర్హసి । ఆర్య
 స్యత్వంవిశాలాక్షి భార్యాభవయవీయసీ ” ఎన్ఱు - అవరడిమైయాన
 వెనక్కు స్త్రీయానాల్ నీయుమ్ అడిమైయావాయి త్తనై, అతువన్జులిల
 రక్కరాన పుణ్ణిభుక్కుచ్చేరాతు, నాచ్చియారాక వాళిలామ్బడి, అవ
 ర్తమక్కుఇళైయనడైయరాకప్పారాయెన్ఱు ఇళైయ పెరుమాళ్ శొల్ల,
 పెరుమాళ్ పక్కల్ తువక్కుణ్ణుమ్, ఆకవిరువర్ పక్కలిలుమ్ తువక్కు
 ణ్ణు, ఇప్పడిబద్ధభావైయాకై యాలుమ్, వైరూప్యకరణ త్రిలుమ్, “విరూ
 పయితుమర్హసి” ఎన్ఱు - ప్రయోజకతాన్ వాయుమ్, “ఉద్భృత్యఖద్గం
 చిచ్ఛేదకర్ణనాసౌమహాబలః” ఎన్ఱు- ఇళైయ పెరుమాళ్ క్రియాకతాన్
 వాయుమాక విప్పడియిరుక్కైయాలే, “తాభ్యాముభాభ్యాంసంభూ
 యప్రమదామధికృత్యతామ్ । ఇమామవస్థాంసీతహమ్” ఎన్ఱు-ఇరువరై
 యుమ్కూట్టాక చొల్లకిటవళాకై యాలుమ్, ఇడ్గిరువరైయు మొక్క
 చొల్లకితాళ్. *౪.(తరుణౌ) “ఇరువరాయ్ వన్దా రెన్ఱుమ్ న్నేనిన్దార్”
 ఎన్ఱుమాప్పోలే, ఒరువరిరువరాయ్ వన్దన్ఱో ఎన్ఱై*యాడళి త్తతు.*౫.(తరు
 ణౌ) తమ్మితమయనానాల్ పరువ త్రిలేయుమ్ శిటితువేటుపాడుకాణ
 లామితే. అప్పడియన్ఱియిలే ఒరువడియాయ్ కాణిగుక్కిటతు. పునర్నూ
 శమ్ పూశమాయ్ పిన్నాళున్ మున్నాళుమానాల్, అత్తనై వాశితేరి
 యాతితే.

ఇవ్వడిపరువత్తైయిట్టు మయక్కుమి త్తనైయాయ్, వడివుతనైన్
 ప్పార్ త్తాల్ పోలియాయరుక్కుమోవెన్నిల్, *౧. (రూపసంపన్నా)
 రూపత్తైప్పార్ త్తాల్ అళికువేణ్డియరుప్పార్ క్కు అవర్ కళో పక్కలిలే
 ఇరన్దుకొణ్డుపోక వేణ్డుమ్బడియాయ్ కాణ్ *కూడు పూరిత్తుక్కిడన్దపడి.*౨.
 (రూపసంపన్నా) “కామనార్ తాతై” ఎన్టు-అన్దకామనకప్పడ, “అన్దాద
 న్దాత్సంభవతి” ఎన్టు-ఇవర్ తిరుమేనియి లేక దేశ త్తిలే ఉత్పన్న నాకైయాల
 న్తో అవ్వళికుతానున్డాయ్. *౩. (రూపసంపన్నా) “ఉత్పన్నం ద్రవ్యం
 క్షణం నిర్గుణం తిష్ఠతి” ఎన్గిఱపడియే, ముఱ్ఱడవాశ్రయమున్డాయ్ పిన్బుఱ
 వ్వాశ్రయ త్తిలే గుణగ్గభగ్నాకై యన్గి క్కే, “రూపదాక్షిణ్యసంపన్న గిప్ర
 సూతః” ఎన్గిఱపడియే, రూపతదాశ్రయగ్గళో సహోత్పన్నగ్గళాయ్ కాణ
 వర్ కళో పక్కల్ ఇరుక్కిఱతు.*౪. (రూపసంపన్నా) “వడివుచై వానోర్
 తలై వసే” ఎన్టుమ్ - “అచ్చోవారువరళికియవా” ఎన్టుమ్ - “ఎన్టులై
 యాళవారునాళున్న కలత్తాలాళాయ్” ఎన్టుమ్ - “కారగర్ తిరుమేని
 కణ్డతువే కారణమాప్పేరా ప్పితత్తా త్తిరుతరువన్” ఎన్టుమ్ “రామేతిరా
 మేతిసదై వబుధ్య విచిన్ద్రవాచాబ్రువతి” ఎన్టుమ్ - పెణ్ణిఱన్దారై
 ప్పిచ్చేన్ద్రవాయ్ వెరువప్పణ్ణుమ్ వడివుకాణవరతు. అవర్ తమ్మియార
 న్తోమన్ద్రయవర్. ఇవర్ కళిరువరుచై యవుమ్ వడివళి కిలేకాణ్ నా
 నుఱ్ఱులుకిఱతు.

ఇవ్వళి కేయాయ్ చైత్తుపార్ త్తాల్ / ఉత్తై త్తిరుక్కుమోవెన్నిల్; *౧.
 (సుకుమారౌ) ముఱ్ఱురాక్షసరాన ఉగ్గళైప్పోలే యన్టుకాణవర్ కళో
 మార్దవమిరుక్కిఱపడి. పూవిలే అచైత్తాప్పోలే కాణిరుప్పతు. దృష్టాన్తమ్
 శొల్లుమవర్ కళుమ్, “అతసీపుష్పసజ్జాశమ్” ఎన్టుమ్ - “రామమిందీవర
 శ్యామమ్” - ఎన్టుమ్ - “పూవై ప్పువణ్ణా” ఎన్టుమ్ - “కాయామ్బావణ్ణా”

§ పోలి - అసారము.

* కూడు - గాడె, ధాన్యముపెట్టునది

¶ వాయ్ వెరువ - జల్వింప.

/ ఉత్తైత్తు - కఠినముగా,

ఎన్ఱమ్-పుష్పైయిట్టితేశొల్లొమ్. *౨ (సుకుమారౌ) “వడివిణ్ణైయిలా మలర్ మకళి మల్లనిలమకళి పిడిక్కుమైల్లడి” ఎన్ఱమ్-“పూవిలోపరిమ శణ్ణైయుమ్ సుణ్ణిళ్ పరిమళితైయుమ్ ఉపాదానమాకవుడై యపిరాట్టి మారుమ్మిడ అణ్ణైక్కైయన్ఱిక్కే, అడు తడుత్తుప్పార్ క్కపుమ్పోరా తపడియాయ్ కాణవర్ కళి మార్దవమిరుక్కుమ్బడి. *౩.(సుకుమారౌ) ‘నడన్దకాల్ కళి నొన్దవో’ ఎన్ఱమ్-“అడియారల్లల్ తవిర్ తవళై వో వె న్ణేలిప్పడితాన్ నీణ్ణు తావియవళై వో” ఎన్ఱమ్-“తాళాలులక మళిన్దవళై వేకొల్” ఎన్ఱమ్ - స్వాభావిక మానవ్యాపార మకప్పడ త్తిరుమేనిక్కు ప్పొతాణ్ణై అసుకూలర్ వయిలుపిడిక్కుమ్బడియాయ్ కాణవర్ కళి మార్దవమిరుక్కుమ్బడి. *౪.(సుకుమారౌ) దివ్యనానకామనారువనితేః ఇవర్ కళి ఇళమైన్ఱుప్పారీర్ ఇరణ్ణు కామరాయ్ కాణ్ తోల్ మ్మిటితు.

(రూపసంపన్నౌ సుకుమారౌ) అపననజ్ఞనాయితే ఇరుప్పత్తు, “కన్దర్పఇవమూర్తిమాన్” ఎన్ఱిటపడియే, రూపవాన్దళాయ్ కాణిన్దకా మన్దలిరుప్పత్తు “ రామమన్దళశరేణతాడితా దుస్సహేన హృదయే నిశాచరి” ఎన్ఱు- కామనాకవే పరిగ్రహిత్తుచ్చొన్నాళితే.

ఇప్పడి యెఱ్ఱిలు మ్మ కుమాయ్ దూర త్తిలే యకప్పడుత్తుమళవే యాయ్, కిట్టియసుభవిక్కుచ్చార్ త్తాల్ ఉడల్ కొడుక్కుమాట్టాతపడి దు ర్బలరామోవిరుప్ప తెన్నిల్, *౧.(మహాబలౌ) “వైయాత్యత్తిల్ వన్దాల్, “తోల్ తోల్ మ్మడ నెన్జుమెమ్మెరుమాన్నా రణలు” ఎన్ఱమ్-“వరైయెడు త్త వెరుమానుక్కిళి న్ణే నెన్జువరివళై” ఎన్ఱమ్ - పెన్జిటన్దార్ తోల్ మ్మిట్టు తిక్కొడుక్కుమ్బడియాయ్ కాణిరుప్పత్తు. * ౨.(మహాబలౌ) “రామస్తుసీ తయాసార్ధం విజహారిబహునృతాన్” ఎన్ఱమ్ - “మైన్దవై మలరాళి మణివాళవై” ఎన్ఱమ్ శొల్లుకిటపడియే, శృంగార త్తిల్ వన్దాల్, అనేక ఋతుక్కుళై యెరుపడిప్పడ నడతానిన్టాలుమ్, ఎతిర్ త్తలై అప్రథాన

మాయ తామే ప్రధానరామ్యుడికాణవర్కళ ప్రాబల్యమిరుక్కుమ్బడి. అన్తిక్కే, *3. (మహాబలౌ) “కాతలకడల్ పురై యవిళై విత్తకారమర్ మే నినణ్ణణ్” ఎన్గిటపడి, పరువత్తై యుమ్ వడివళై యుమ్ శివవై యు మిట్టు పిఱరై ప్పడుకులై ప్పడు త్తిత్తుడిక్కుమ్బడివణ్ణి, పిన్నై యవర్కళ నిన్నై విలోరడియుమ్ పుకురాతపడియాయ్ కాణ్ అవర్కళ ధ్యవసాయ ప్రాబల్యమిరుక్కుమ్బడి ఎన్ఱుపుమామ్.

ఆకవిప్పడిసముదాయ శోభై యిలుమ్ అవయవశోభై మట్టమాయిరుక్కుమోవెన్నిల్, *౧. (పుణ్డరికవిశాలాక్షౌ) అతుకణ్ణళై త్తప్పినా లన్ఱోవేటారు అవయవ త్తిలిళియనొట్టువతు. *౨. (పుణ్డరికవిశాలాక్షౌ) అవై యెల్లాజ్జిటినాలభిక్కుమవై. ఇని యితు అజ్ఞనన్ఱిక్కే, “తూతుశె క్కణ్ణళో కొణ్డెన్ఱువేళి” ఎన్ఱుమ్ - “తామరై క్కణ్ణళో కొణ్డీర్రియాలా” ఎన్ఱుమ్-తూతిలేతోన్ద్రజీనపోతే యభిక్కుమ్బడియాయ్ కాణ్ కణ్ణళిరుప్పతు. *3. (పుణ్డరికవిశాలాక్షౌ) పుణ్డరికమ్ సితామ్బాజమితే. “సంరక్తనయనాఘోరా” ఎన్ఱు-ఉజ్జళై ప్పోలే యెరివిళియాయరుక్కై యన్ఱిక్కే, సున్రసన్నధవళమానవక్కణ్ణళో ఇరువ్దపడికాణ్. *౪. (పుణ్డరికవిశాలాక్షౌ) రక్షణోపయోగించూన కరువిళియుమ్ శెవ్విళియుమ్ కణ్ పరప్పమ్ తమోగుణోద్రేకత్తాలే నిద్రాకమాయిత మాతల్, రజోగుణోద్రేకత్తాలే కోపసంరక్తమాతలన్ఱిక్కే, సత్వప్రచురరాకై యాలే అవర్కళుడై యదృష్టిప్రసాదమిరువ్దపడికాణ్. *౫. (పుణ్డరికవిశాలాక్షౌ) అవర్కతామ్, “ఆత్మానంమానుషంమన్యే” ఎన్ఱు-తత్తై మఱన్దారాకిలుమ్, “యథాకప్యాసంపుణ్డరికమేవమక్షిణీ” ఎన్గిటపడి, అకవాయిఱ్కిడన్ద పరత్వత్తైక్కోళో చొచ్చిల్లిత్తారానిన్ఱు తాయిన్ద్రు క్కణ్ణళో తాణ్. *౬. (పుణ్డరికవిశాలాక్షౌ) పాఱ్కడల్ పోలే ఇక్కణ్ణళుక్కుళ్ళవకలమ్ ఒరువగాలోకరై కాణవొణ్ణాతపడియాయ్ కాణిరుప్పతు. *౭. (పుణ్డరికవిశాలాక్షౌ) కణ్ణి

లుణ్డానతేలిపుక్కు పుణ్డరికత్తైయ్యరు*పోలి శొన్నోమి త్తనై పోక్కి, అక
లత్తైప్పార్ త్తాల్ కడల్ పుక్కార్ కరై కాణమాట్టా తేమయబ్బుమాప్పో
లే, “పుణ్డై పరన్దుమిళిర్ న్దుశెవ్వరియోడి నీన్డ వప్పెరియ వాయ్ కణ్ణో”
ఎన్దుమి త్తనై పోక్కి, వేటొరుపాశురమిడవొన్డాతుకాణ్.*౮. (పుణ్డరిక
విశాలాక్షా) “ఉయిర్ క్కెల్లామ్ తాయాయలిక్కిన్దు త్తణ్డామరైక్కణ్ణన్”
ఎన్దుమ్- “తడన్గొళ్ తామరైక్కణ్ విళిత్తు ఇడన్గొళ్ మూపులకున్దొళి
విరున్దరుళాయ్” ఎన్దుమ్ శొల్లుకిఱపడియే, బన్దము క్కనిత్యాత్త కమాయ్
త్రివిధకోటియాన ఉభయవిభూతియుమ్ ఏకాద్యోగ త్రిలేకటాక్షిక్కు
వన్ద్రాయ్ కాణ్ కణ్ణలిరుప్పతు.

(మహాబలాపుణ్డరికవిశాలాక్షా) బలత్తైక్కాట్టి అవర్ కళై త్తో
ర్పిత్తు, అవర్ కళై, “జిత న్నేపుణ్డరికాక్ష ” ఎన్దుమ్- తామరైక్కణ్ణనై
విణ్డోర్ పరపున్దలైమక నై” ఎన్దుమ్- ఎల్లుతిక్కొళ్ వతు కణ్ణళై యిట్టితే.
(మహాబలా పుణ్డరికవిశాలాక్షా) అవర్ కళళవిలే యీడుపట్టవర్ కళో నే
రాకక్కై వాక్కుమాట్టాతే, “అవలోకనదా నేనభూయోమాంపాలయ”
ఎన్దుమ్ - “పుణ్డరికాక్షరక్షమామ్” ఎన్దుమ్ - తామరైక్కణ్ణళాలే నో
క్కాయెన్దుమ్ తిరియనై పణ్ణి క్కాల్ కట్టుమ్బడిపణ్ణవతు ఇక్కణ్ణళికా
ణ్ణళికాణ్. పుణ్డరికవిశాలాక్షా - సుకుమారా-ఎన్గిఱపదద్యయత్తాలే,
కామర్ కళెన్దుశొల్లిన్ద్రోణ్డే. ఆనాల్ పుప్ప బాణరాక వేణుమే, అప్పడిక్కు
క్కణ్డై త్తెన్నెన్నిల్, “కడైక్కణెన్దుమ్ శిత్తైక్కొలాల నెల్లాడురువవే
య్దునిలైయున్దళర్ న్దనైవేనై” ఎన్దుమ్బడి, ఎన్నెన్నిలై కులై త్తపుప్ప
బాణజ్గలిరుక్కిఱపడికాణ్.

అవనువశోభామాత్రతాలేయో అకప్పడుత్తువతెన్నిల్,*౧.(చీర
కృష్ణాజినామ్బరా) ఒప్పనై యళికాలు ముత్తప్పార్ కళ కాణవర్ కళెన్గి
తాళ్.*౨.(చీరకృష్ణాజినామ్బరా) “శెవ్వర త్తవుడై యాడైయతన్దేలో

౮ శివిభిక్తై క్క' ఎన్టుశొల్లుటిపడియే, ఉభృడుప్పతు మరవురి, మేల్ శా
 ధ్మపతుకలైత్తోలుమాయిధ్ శిరుప్పదు. * ౩. (చీరకృష్ణాజినామ్బరౌ)
 తారుణ్యాదియానగుణ సముదాయస్తైష్ఠాద్విద్వతోరుకీర్తీ చ్చీరైయిరుద్దప
 డికాణ్. * ౪. (తరుణౌ రూపసంపన్నౌ సుకుమారామహాబలాపుణ్డరిక
 విశాలాక్షోచీరకృష్ణాజినామ్బరౌ) ' కిమివహీమధురాణాం మణ్డనంనాకృ
 తీనామ్' ఎన్టిపడియే, * వత్తెములుకలానఋషికళు మకప్పడవికృతమా
 మ్బడియిరుక్కక్కడవ అమరవురియుమ్ తోలుమ్ అవర్ కళో వడివిలేశే
 ర్ న్దపడియా లే, అళి కు పెల్ శిరుద్దపడిరాణ్. * ౫. (చీరకృష్ణాజినామ్బరౌ)
 ఏ తేసుమాకవక్లేశాధ్మవమైయుమితే ఆకషకమాకైక్కు. " తాసా
 మావిరభూచ్చోరిస్త్యయమానముఖాచ్చుజః | పీతామ్బరధరస్స గ్రీవా
 త్తాన్తన్తధమన్తధః " ఎన్టిపడియే, " పీతకవాడైయుడై తాళువరున్దా
 వనత్తై కణ్డోమే " ఎన్టుమ్ - " శెయ్యవుడై యమ్ తిరుముకముమ్ శెజ్గ
 నివాయుమ్కుళులుజ్జణ్డ " ఎన్టుమ్ - పెణ్ణిఅన్దార్ వాయ్పులధ్మమ్బడియా
 య్ కాణ్డిడై యళుకుళురుప్పతు. * ౬. (చీరకృష్ణాజినామ్బరౌ) " ఉడుత్తుక్కు
 తైన్దనిఁ పీతకవాడై యుడుత్తుక్కుల త్తతుణ్డు " ఎన్టు - స్వరూపజ్జరాశైప్ప
 డువతుమ్ " పెరుమానరైయిల్ పీతకవణ్ణవాడై కొణ్డెన్నే వాట్టన్దణియ
 వీరెశీ " ఎన్టు - భోగపరరాశైప్పడువతుమ్ పరియట్టతైయాయిధ్మ.
 * ౭ (చీరకృష్ణాజినామ్బరౌ) " రూపసంహననం లక్ష్మీం సౌకుమార్యంసు
 వేషతామ్ | దదర్శుర్విస్త్రి తాకారాః " ఎన్టు - స్వరూపధ్యాన పరరాన
 ఋషికళకప్పడ ఇన్విగవగుణ త్రిలేయుడై కులైప్పడానిన్దార్ కళో. " క
 న్యాకామయతేరూపమ్ " ఎన్టుమ్ - " పెల్ శికాల్ వనాకమ్ పెణ్ణి
 అన్దోముయ్యోమో " ఎన్టుమ్ - ఉడఁబైయుకప్పిక్కక్కడవ స్త్రీ కళా
 క్కళాల్ పడచ్చొల్ల వేణుమో.

ఎభివైశొల్లుటియోజనైయిల్, (తరుణౌ) అవర్ పక్కలితే శర
 క్కుణ్డాకనినై త్తిరుక్కవేణ్డాకాణ్? " నయున్దయోగ్యతా మస్యవశ్యా

మి ” ఎన్నిటపడియే, పూశబుక్కు ఆళాకాతార్ శిలబాలరాయ్ కాణిరు
ప్పతు. నా నేయోవితుశోన్నేక్షా ‘ “ బాలోహ్యకృతవిద్యశ్చ సచవే
త్తిలబలమ్ | సచాస్త్ర బలసంపన్నో సచయుద్ధవిశారదః ” ఎన్టు-వెన్, 10
తకప్పనకప్పడ పెజ్జాఱుట్టిలనా ‘ (తరుణో) “ యావసేవిషయైషి
ణామ్ ” ఎన్నిటపడియే, విషయప్రవణరాయ్, అన్యపరరాయ్ త్రిరికిటవ
ర్కకళుక్కు మొరు పూశలున్దోపారువతు.

బాలరాసవివ్వళపుమన్తు కాణ్, (రూపసంపన్నా) “ కన్యాకా
మయతేరూపమ్ ” ఎన్టుమ్ - “ రూపేణవనితాజనమ్ ” ఎన్టుమ్ - స్త్రీ
కళకప్పడుకైక్కు మేనిమినుక్కి త్రిరియు మత్తనైపోక్కి, పురుష
ర్కకళకప్పడుమ్మడియానవాణ్ణై యుడై యవర్కళల్లకాణ్. (రూపసంప
న్నా) మూగ్గేట్టిన్దుపోలే తోలిల్ సచ్చైయి త్తనైపోక్కి, అకవాలు
లుళ్ళిడిలై కాణ్

అతుక్కుడియెన్నెన్నిల్, (సుకుమారా) శ్రీమత్పుత్రర్కకళాకై
యాలే శైల్వప్పిల్లైకళాయ్ కాణిరుప్పతు. (సుకుమారా) “ పరశ్వధ
హతస్యాద్య మస్తప్రాణస్యభూతలే ” ఎన్నిటపడియే, కడైక్కణ్ శివన్దు నీ
పార్క్కుమ్ పాచ్చైయి లే మాయుప్పడియిరుక్కుమవర్కళో పున్ను
డైయి అత్తుగ్రమాన ఆయుధజ్జలైప్పొళుక్కు ప్పకుకితార్కళో.

వడివైప్పార్ త్తాల్ తిటవియరల్లవాకిలుమ్ కార్యత్తిల్ వన్దాల్ తిట
వియరాయిరార్ కళోవెన్నిల్, (మహాబలా) బలహీనరాస వళవేయన్టు
కాణ్, శ్రమాగతమానరాజ్యత్తై కొడుక్కు చెప్పేతేయు మకప్పడ
ఆళమాట్టా లే యొతుజ్జి వెణ్ణాట్టిక్కజ్జి పాకట్టుప్పొరుమ్మడి అత్యన్తబాల
రాయ్ కాణిరుప్పతు. అన్బియిలే, (మహాబలా) బలవాన్దళ తానానాలు
మివర్కళిరువరుమి త్తనైపోక్కి, ఇవర్కళుక్కుమేల్ బలమాయ్ వరప్ప
కుకితార్కళున్దో? “ దృష్టాతత్రమయానారితయోర్త ధ్యే సుమధ్యమా ”
ఎన్నిటపడియే, కాట్టుకట్టామ్మడి కుత్తైచ్చరక్కా యిరుప్పొళిరు వెణ్ణాట్టి
యైయుమ్ ముతుకిలే కొణ్ణుతిరికిటవర్కళో పూశలాడప్పకుకితార్కళో.

పూశలాడమాట్టార్ కళెన్టు అటిన్దపడియెన్నెన్నిల్, (పుణ్డరీక విశాలాక్షా) విన్దైవతటియామైయాలే, ఇవళుక్కువై రూప్యమ్ విన్దైత్తోమ్, మేలెన్నా కప్పకుకిఱతోవెన్టు, అవర్ కళో వెళుక్కువెళుక్కువిఱిక్కిఱవిఱ్ఱియిలే కణ్డేన్గాణ్. పుణ్డరీకంసితామ్బాజమితే. (పుణ్డరీక విశాలాక్షా) నీరిన్ద్రామరైయైవఱిలే యిఱుప్పారైప్పాలే, తన్నిఅనూననాట్టుక్కవర్ కళాళిత్తనైప్పొక్కి, వెన్ద్రునిలమానకాట్టుక్కాళ్ళన్దైన్దుమిడమ్ అవర్ కళాకణ్ణన్దై తానెశొల్లిత్తరుకిఱన కాణ్.

అవర్ తాన్ద శశక్తరానాల్, విశ్వర్యతాలే పడైయాన్దు పోర్ త్తైన్దెన్దురుక్కువేణ్డా. (చీరకృష్ణాజినామ్బరొ) ఉడుక్కైక్కొరుపుడ. వైయకప్పడలన్దియిలే, కాట్టిల్ మరత్తొలైయుమ్ మాన్తోలై యుమున్దుత్తుత్తిరికిఱవర్ కళో కాళు నేర్ న్దుపడైయాళప్పకుకిఱార్ కళ. (చీరకృష్ణాజినామ్బరొ) ఉడుక్కిఱపుడవైయిరన్దు మేకజాతీయమాక పెన్ద్రున్దొ? ఉళ్ళుడైయెన్దుమ్ మేలుడైయెన్దుమాన్దొ? ఇరుక్కిఱతు. (చీరకృష్ణాజినామ్బరొ) స్థావర మొన్దుకొడుక్క, జగమమొన్దుకొడుక్క, ఇప్పడి పల్ పక్కలాక ఇరన్దతన్దొ ఇతుతానుముడుక్కిఱతు.

పారుపోపపాదనయోజనైయిల్; (తరుణో) “ఉంపూడశవర్షః” ఎన్దుమ్బడియానపిల్లై ప్పరువముమ్మియిలే, “అనేకవర్ష సాహస్రీ” వృద్ధ స్త్వమసిపార్ధివ” ఎన్దుమ్బడి, ముత్తిర్ న్దపరువముమ్మియిలే, పూశలెన్ద్రాల్ కాట్టుక్కాట్టెన్దువరుమ్బడియాననల్లపరువన్దాణ్. (తరుణో) “యావనే విషయైసిణామ్” ఎన్దుమ్- “రాజ్యకామవిషయావిభేదిరే భవద్విషయ వాసిసః” ఎన్దుమ్-విషయశబ్దమ్ రాజ్య వాచియాకై యాలే, ఇన్నమ్ రాజ్య జ్ఞోళ్ళవేణుమెన్దు, మేలేవిజిగీఱుక్కళామ్ పరువన్దాణ్. (తరుణో) ఇప్పరువముడైయారొరువరమైన్దిరుక్కు, ఇరువర్ కూడినా లియలాతతున్దొ?

ఇప్పరువముమ్ యోగ్యై యుమటియవడిపుపార్ త్తాల్ ఇవర్ కళెన్దు పూశల్ పారువతెన్నుమ్మడి ఆభాసమాయరుక్కుమో వెన్నిల్,

(రూపసంపన్నా) “ సింహచారస్కం మహాబాహుమ్ ” ఎన్నిటపడియే, వేటారు ఆయుధమ్ వేణ్ణాతడడియవర్కళ తోవై యుమ్ మారైయు జణ్ణపాతే ఎతిరికళ కాల్ వాఙ్గుమ్బడియాం కాణిరుప్పతు. (రూప సంపన్నా) రూపమెఱ్ఱమ్మతిప్పా యిప్పరువణ్ణొణ్ణనుమిక్కైయన్తిక్కే, “ గత్వా సౌమిత్రినహితో నావిజిత్యనివర్తతే ” ఎఱ్ఱమ్. “ యశస్శైచ క భాజనమ్ ” ఎఱ్ఱమ్ శొల్లకిఱడడియే, అయోధ్యాపరిసరన్దడగ్గి సుబా హుమారీచాది విరోధిపథమ్బుణ్ణినత్తాలే పెరుమతిప్పా యిరుక్కిఱవర్క శల్లవో వెన్ణాకవుమామ్.

ఇప్పడివిరోధిపథమ్బుణ్ణమిడత్తిల్ వరుత్తత్తోడేక్లేశితోపణ్ణవతెన్నిల్, (సుకుమారా) అవర్కళ ఆన్మైత్తనత్తిల్ వన్దాల్ ఒరువకై క్కుచ్చిటితుశొల్లలామి త్తనైపోక్కి, వడివళైక్కై ప్పార్ త్తాల్ బహుముఖ మాయ్ పొల్లాతాయరుక్కైయన్తిక్కే, అత్యన్తమభిరూపమాయ్ కాణిరుప్పతు. (సుకుమారా) అవర్కళుమాయ్ చ్చిటిప్పార్ త్తార్ కళాకిల్, మున్నే వన్దనాలిరణ్ణు పేరైక్కొన్ఱువిడుమళవేయో? “ సదేవగన్ధర్వమనుష్యపన్నగంజగత్సన్తైలంపరివర్తయామి ” ఎఱ్ఱమ్- “ సాగరమేఖలాం వహీందహతి కోపేన ” ఎఱ్ఱమ్-భూమియై యిరున్దతే కుడియాక నశిప్పి యార్ కళో?

ఇప్పడి నశిప్పిప్పతు ఎత్తుకై ముతలాక వెన్నిల్, *౧. (మహాబలౌ తోళో వలియేక్తై ముతలాయ్ కాణిరుప్పతు, *౨. (మహాబలౌ) మహాచ్ఛబ్దత్తాలే, కేవలమ్ బాహుబలమేయన్ఱు, మనోబలము ముడైయ వర్కళ. కేవలమ్ మనోబలమేయన్ఱు, బాహుబలము ముడైయ వర్కళెన్ఱు ఇరణ్ణై యుమ్నినైత్తుప్పొల్లకితాళ. *౩. (మహాబలౌ) ఉన్నుడైయ చతుర్దగ్ధబలముమ్ అసత్కల్పమామ్బడికాణ్ అవర్కళ బలత్తిఁమికుతి యిరుక్కుమ్బడి. *౪. (మహాబలౌ) నెడుమ్పొతు యుద్ధమ్బుణ్ణినాలుమ్ శ్రమమ్తట్టాతపడి, బలాతిబలైకళెన్ఱిఱ విద్యై కళుడైయరాయ్ కాణిరుప్పతు

ఇప్పడిమకశ్రాంతితట్టాజ్ఞా అతీంద్రపడియెన్నెన్నిల్, (పుణ్డరీకవిశాలాక్షా) వెబ్బునిలమాన విక్కాట్టిలే తిరియచ్చెయ్ తేయుమ్, తన్నిలత్తిలే నిన్దతామరైపోలే అక్కణ్ణిక శెవ్వితానే శొల్లానిన్దతుకాణ్ (పుణ్డరీకవిశాలాక్షా) ఎతిరికశ్చెన్ద్రాల్ అవర్కళ పక్కలిలే ఒరుగౌరవజ్జెప్పణ్ణి శిలుత్తల్ పెరుత్తల్ శెయ్ కై యన్దిక్కే, అవికృతమాయ్ కాణ్ కణ్ణలిరుప్పతు. (పుణ్డరీకవిశాలాక్షా) “ప్రీతివిస్ఫారితేక్షణమ్” ఎన్దు-ఎతిరికళైక్కణ్డ్రాల్ *ఉతావుకై యన్దిక్కే, ఓమేనాణిచ్చా లే ఒరుక్కాలైక్కొరుక్కాల్ విస్తృతజ్ఞభాయ్ కాణ్ కణ్ణలిరుప్పతు.

ఎతిరికశ్చెన్ద్రాల్ ఇప్పడిముకమ్ మలరుకైక్కడియెన్నె! పూశలుక్కెన్దుకట్టియుడుత్తు సన్నధరానాల్వో అప్పడియే యిరుక్కలావతు, అనవసరత్తిలేవన్దుతోన్ శిసినారుణ్డాకిల్ శెయ్యుమతెన్నెన్నిల్, (చీరకృష్ణాజినామృరా) “సన్నధౌవిచరిష్యతః” ఎన్గిపడియే, ఉళ్ళుడైయుమిలుక్కి ఉడమ్బుక్కిడుమిట్టు సన్నధరాయ్ కాణవర్కలిరుప్పతు. (చీరకృష్ణాజినామృరా) కాట్టిలేసర్వవిధసత్వజ్ఞతైయుమ్ వేటైయాడిత్తిరికివర్కళాకైయా లే ఉడైత్తోలుమ్ మరచ్చడైయుమాయ్ కాణవర్కలిరుప్పతు.

ఆకవిప్పడి, “సత్యేనలోకాన్ జయతిదీనాన్ దానేనరాఘవః | గురూశుశ్రూషయావీరో ధనుషాయుధిశాత్రవాన్” ఎన్గిపడియే, అబలైకళైయళుకాలే యచ్చిత్తుమ్, అరికళై బలత్తాలేయభీత్తుమ్, అగతికళై యరుళా లేయలిత్తుమ్, తక్కార్క్కుత్తక్క కరువికళై యుడైయవరాయ్ కాణవర్కలిరుప్పతు, ఆనపిన్బు, “వల్లాళన్ తోళుమ్ వాళరక్కన్ ముడియుమ్ తడైపొల్లాత మూక్కుమ్ పోక్కివిత్రాన్” ఎన్గిపడియే, నాన్ మూక్కలు పుణ్డాప్పోలే, నీయుమ్ ముడియన్దుప్పణ్డ్రాపోమిత్తనైక్కి, అవర్కళోడుపుక్కాల్ ఫలియాతుకాణెన్దు పరిభవిత్తుచ్చిల్లకితార్:

౧౪.

తాత్పర్యము (౧) రామలక్ష్మణులనవయావనవంతులుగాను, మన్మథుడుమొదలగువారు లజ్జింపదగిన నిరతిశయశాస్త్రవ్యముగలవారుగాను, దిరిసెన పుష్పమువలె అతిసుకుమారులయ్యెను కార్యకరణసమయములందు ఇంచుకైనను ఆయాసముజేందని మిక్కిలి ఒలముగలవారుగాను, ఎల్లప్పుడు సత్యమున వదలనివారుగాను, వికసించిన తెల్లదామరల పుష్పములవలె వికాసముగాను నిర్మలముగాను చున్న నేత్రములుగలవారుగాను, నిరుపమానమైన సహజ శాస్త్రవ్యముగలవారుగాను, తాము ధరించినవారచీరలచేతను కృష్ణాజినము చేతను మిక్కిలి శోభిల్లుచున్నారనియు శూర్పణఖ రామలక్ష్మణ శాస్త్రవ్యమోహితురాలై తనసోదరులైన ఖరదూషణులతోఁ జెప్పుచున్నది.

(౨) రామలక్ష్మణులకు ఇప్పుడు యుద్ధముజేయఁదగిన వయస్సుగూడరాలేదు, తమ శాస్త్రవ్యముచేత స్త్రీలనుమోహింపఁజేసే వారితోబ్రాద్దువుచుచు సుకుమారులుగా తిరుగుటయేగాని మీబోటిపిరులయెదుటవచ్చుటకుఁ గూడ ధైర్యములేనిపిఱికితనముగలవారును, తనరాజ్యమును జక్కఁగా బరిపాలించుటకుఁ దగిన శక్తిలేక పోయినను రాజనెడు పేరుతోనైన, ఊరిలోనుండుటకుఁ గూడ శక్తిలేక రాజ్యమునువదలి అడవిచేరి ఆక్కడను సుఖముగ సంచరించుటకుఁ బ్రతిబంధకమైన స్త్రీనివెంటఁబెట్టుకొని తిరుగువారును, నాముక్తుచెవులుకొనినపిమ్మట మీవలననేమిప్రమాదము సంభవించునోయని భయముచేతఁ దెల్లదామరవలె తెల్లబోయినకండ్లను దెంచి నలుదిక్కులఁజూచుచున్నవారును, కట్టుటకు వస్త్రములురెండునుగూడ ఒకచోటసంపాదించుటకు సామర్థ్యములేక చెట్లనడిగి కట్టువస్త్రమును, మృగమునడిగిపై బట్టయు కప్పపడిసంపాదించుకొని చాలిచాలకట్టుకొని యున్నవారుగానున్నారనియు, యుద్ధముజేయ ఖరదూషణులకు ధైర్యముకలుగునట్లు రామలక్ష్మణులకు సనేక విధములైన దౌర్బల్యములను ఆపాదించెను

(౩) కామలక్ష్మణులు యుద్ధమునకు ఆశపడెడు వయస్సుగలవారును, శత్రువులను దర్శనమాత్రముచేత వెనుక మరలునట్లుచేయురూపముగలవారును, అనాయాసముగ తమబాహుబలముచేతను మనోఒలముచేతను బలాతిబలాదివిద్యాబలముచేతను శత్రువులను సశింపఁజేయువారును, శత్రువులనుజూచి యెంతమాత్రమువికారముపొందక నిర్భయముగజూచువారునై బట్టలుదట్టిలుగట్టుకొని యుద్ధమునకు సిద్ధముగనున్నారగానవారితోమీరుయుద్ధమునకు వెడలివయెడల నా ముక్తుపోయినట్లు మీతలలునుపోవునని ఖరదూషణులను పరిభవించి శూర్పణఖచెప్పెను.

పెరియవాచ్చాన్నిశ్చైతిరువడిక శేశరణమ్.

ఆరణ్యకాణ్డము ౩౦ - ప సర్గము, ౩౯ - వ శ్లోకము.

మూ. తం ద్యప్రస్థా శత్రుహస్తారం మహర్షీణాం సుఖావహమ్ |

బభూవ హృష్టా వై దేహీ భర్తారం పరిషస్వజే || ౧౫.

అర్థము — వై దేహీ- సీతాదేవి, శత్రుహస్తారమ్-పగతురను హింసించువాఁడును, మహర్షీణామ్ - గొప్పయోగులకు, సుఖావహమ్ - సౌఖ్యమురుజేయు (వాఁడునునగు), తమ్- ఆ, భర్తారమ్-పెనిమిటియైనరాముని, ద్యప్రస్థా-చూచి, హృష్టా-సంతృప్తిచిత్తురాలుగు, బభూవ - ఆయెను, పరిషస్వజే - పరిపూర్ణముగ కాంగిలించుకొనెను.

వ్యా. అవతారికై. “చతుర్దశసహస్రాణి” ఇతిప్రక్రియేయా లే, రాక్షసవేష్టేయాడిన పెరుమాళ్ళుడై య యుద్ధాయాసపరిస్థిన్న మా సతిరుమేనియిల్ రాక్షసశరవ్రాతప్రణారోపణ దివ్యౌషధమాన గాఢా లింగనైష్పణ్ణి, పిరాట్టిసన్తై పెద్దాశ్చెన్నిఱతు.

*౧.(తమ్)“స్త్రియంపురుషవిగ్రహమ్” ఎన్టు-విణ్ణప్పమ్ శెయ్యవే ణ్ణుమ్బుడి, రాక్షసభూయిష్ఠమాన దేశ త్రిలున్నైక్కొండ్లుపోక వజ్రువేనెన్ట వరై.*౨.(తమ్)“స్త్రియంపురుషవిగ్రహమ్” ఎన్టు-పిరాట్టివాయాలేఅన నుమతమాక, అన్టుతుడజ్జీతిరువుళ్ళ త్తిలే*కరువియిరున్దు, వతిసాలాయిరమ్ రాక్షసరైయుమ్ ముడియుముడలుమాక త్తటిత్తుడుతిరవెళ్ళ త్తిలే ముత క్కవిట్టుపిరాట్టయైక్కయైప్పిడిత్తుకొండ్లుకాట్టినవరై.*౩.(తమ్)“ఆదిత్య ఇవతేజస్వీ” ఇత్యాదిప్పడియే, వీరప్పాట్టుక్కుచ్చిలువిరల్ ముడక్కుమ్బుడి అవతీర్ణ రానవరై. *౪.(తమ్)పడుక్కై త్తలైయిల్ విడుపూవిఱ్ఱున్దుతిరు మేనిశివక్కుమ్ సాకుమార్యాతిశయ న్తైయుడైయవరై.*౫ (తమ్)ఉకప్పా లేఅడుత్తుప్పార్ క్కిల్, నయమాన తేజస్సుక్కుమ్ స్థానమాన తిరుమేని యుడైయవరై.*౬.(తమ్)బుషికళ్ళుక్కుప్పణ్ణిన ప్రతిజ్జేయైక్కడలోశై యాకాతపడితలైక్కట్టుకై యాలే పూర్ణ రానవరై. *౭.(తమ్) రత్నఖ వితిమాన శ్చ పాన్నరిమాలైపోల్, శత్రుశరవ్రాత ప్రణాజ్జితమాన దివ్యమజ్జశవిగ్రహత్తై యుడైయవరాయుళ్ళవరై.

(దృష్ట్యా) కరుముకైమాలైయై ప్పన్నీరిలే తోయ్ కైడుప్పారై ప్పొలే. యుద్ధాయాసపరిస్థిన్నమాన తిరుమేనియై త్తా పారైవ్వియా కిటపన్నీరాలే వళియవార్తు. (దృష్ట్యా) అతపాభిభూతరుడైయ శీత తటాకప్రవేశమ్బాలే, రాక్షనాశని కరాభిభూతమాన తిరుమేనియై త్తాపారైవ్వియాకిట పూర్ణతటాక త్తిలే తోయ్ కైడుత్తు.

(శత్రుహస్తాకమ్) ప్రతిపక్ష నిరసనత్తాలే వస్త*పుకరుడమై. “సమోహంసర్వభూతేషు” ఎన్నిటవెరుమాళుక్కు శత్రుక్కుళుణ్డోవెన్నిల్; “జ్ఞానీత్వాత్తైవ” “మమప్రాణాహి” ఇత్యాదికథాలే ఆశ్రితవిరోధికళ్ తనక్కువిరోధికళామి త్తనైయితే.

(మహర్షీణాంసుఖావహమ్) యుద్ధప్రారమ్భద్దడగ్గి, “కింభవిష్యతి” ఎన్ఱు - వయిటుపిడిత్తు దుఃఖితరాయిరున్ద మహర్షికళుడైయభయన్దీర శత్రుక్కుళడగ్గొన్ఱు, అవర్కళుక్కు సుఖావహారాయుళ్ళవరై. (మహర్షీణాంసుఖావహమ్) తమ్ముడైయపోష్యకుటుమ్బత్తుక్కు సుఖత్తైప్పణ్ణి తమ్ముడైయసత్తైక్కుఆపాదకిరానవరై.

(బభూవ) మాలై యుమ్మణముమ్పోలే అత్యన్తసుకుమారమా నవిగ్రహత్తైయుమ్ స్వభావత్తైయముడైయ వెరుమాళ్, కరినగాత్రస్వభావరానముటట్టురాక్షసరోడేయుద్ధమ్ప్రారమ్భి త్తపోతుతుడగ్గి, ప్రేమా తిశయత్తాలే సత్తైమాణ్ణుకిడన్దపిరాట్టి, తిరుమేనియిలారు తీర్జ్జియిలేనిన్ద వెరుమాలై క్కుణ్ణు సత్తైవెన్దాశెనిటతు.

(హృష్టా) ధర్మియుణ్డానాల్ ధర్మవిబ్బులక్కడవతితే. రామ సౌందర్యత్తై ముక్కుక్కణ్ణుతిరుపుళ్ళమీడువట్టవడి.

*౧.(వై దేహీ) వియర్ వయిన్ద్రలే పిఱన్దిలేనాకిల్, ఎనక్కిప్పేటిన్దైయ. *౨.(వై దేహీ)ఇక్కుడియిల్ పిఱన్దిలేనాకిల్, వెరుమాళెన్దై కైప్పిడియారే. *౩.(వై దేహీ)ఇన్నిల త్తిల్ పిఱన్దిలేనాకిల్, ఇన్విల్లోట్టై

*సౌభ్రాత్రజ్ఞైయాతే. అవిల్లోపై సౌభ్రాత్రమిజ్ఞైయాకీల్, వీర్యశుల్లె-
యాకథివ్యాకారజ్ఞాడాతే.*౮.(వై దేహీ)ధనుర్భజమాత్ర త్తిలేయెన్నె
యుమ్ తమ్మడైయ వంశ తైయమ్ పెరుమాళుక్కు అడిమైయాక వెమితి
క్కిడుత్త వైయర్ ఇన్దవాకారజ్ఞాల్ ఎన్నడువరో.*౯.(వై దేహీ)
“పుంసాంద్యప్తిచిత్తాపహరిణమ్”ఎన్నిపడియే, సర్వలోకాన్నకమాన
ఇన్నిలైయై, వియరైయెట్టియనాకాణ్బ తెన్దపిత్తన్నతిపణ్ణుకితాళ్.
(భర్తారమ్) పాణిగ్రహణవేత్తైతుడజ్జే పతిత్వప్రతిపత్తిపణ్ణిప్పో
ద్దాళ్, ఇప్పోతతేథాత్వర్థమ్డివితైతా.

(పరిషస్వజే) ఆలిగ్గనమ్బణ్ణినాళ్. (పరిషస్వజే) పరిపూర్ణ
మాకత్తమునినాళ్. (పరిషస్వజే) పర్యాప్తమాకత్తమునినాళ్.
తముమ్బ మాటుమళపు న్దమునినాళ్. శరవ్రణజ్ఞాళే వన్దత్తుమ్మె
ల్లా మాటుమళపుమ్ తిరుములై త్తడత్తాలేః వేతుకొణ్డాళ్. తాకై
క్కణ్డమరున్దితే, శరవ్రణజ్ఞుక్కులిగ్గన మామిడత్తిల్ విన్దోడెన్నా
టోడివాశియైయే. అన్తర్గరుళ్ళుక వెయ్త పుణ్ణుక్కు మరున్దా
నవితు తోల్పురై కేయైత పుణ్ణుక్కు మరున్దాకచ్చెల్లవేణుమో?
ఎన్దిరున్దాళ్. ఒరుకొడి యాకిటతు కొమ్మకొమ్మైబ్బత్తముని యల్లతు
నిల్లాతితే. (భర్తారంపరిషస్వజే) నిత్యసంయోగస్థితిరూపమానభర్త
త్వాకారమొరుకొమ్మకొమ్మక్కుణ్డానాల్ తదాధారమాయ్ కొణ్డా
కొమ్మకొమ్మైముట్ట ప్పడర్దు, అత్తైశిఁపిత్తుకొణ్డాల్లతు స్వరూపమి
జ్జైయోభార్యాత్వాకారమానకొడిక్కు. భర్తారమవలమై బ్రహ్మభార్యా
యాస్థితిరిష్యతే! అవలమ్బ్యద్రుమంవల్లీస్థీయతేననినాద్రుమమ్”ఎన్దుమా
ప్పోలే.

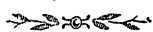
తమ్-ఎన్నిపదమ్, పెరుమాళుడైయ సర్వాకారజ్ఞైయజ్ఞాట్టు
కిటతు. ద్యప్తా - ఎన్నిపదత్తాలే, పెరుమాళుడైయ సర్వాకారజ్ఞై

* సౌభ్రాత్రము - స్నిగ్ధసహవ సము, ః వేతుకొణ్డాళ్ - వేడిచేసెను.
ః ఎయ్త - పాండన,

యుమ్నోక్తి క్కాణక్కణ్ణుడైయాళోపిగాట్టియైన్గిటతు. శత్రుహన్తారమ్-
మహర్షి శాంసుఖావహమ్-ఎన్గిటపదగ్ధళాలే, తన్నోడుకుడన్దువక్కుణ్ణాన
చేతనర్ క్కు అనిష్టనివృత్తియైయుమిష్టప్రాప్తియైయు మృణ్ణినపోతల్లతు
ఇవనైక్కాణక్కణ్ణిలై ఎన్గిటతు. బభూవ - అత్తలైక్కు అతిశయావ
హాయాయ్ సత్తైవేన్ద్రపడి. హృష్టా - సతిధర్మిణిధర్మాశ్చిన్యస్తే. వై
దేహీ-ఉపకారస్త్వృతిపణ్ణుకితాళో. భక్తామ్-తత్కార్యమ్ శుమన్ధునడత్తి
నారెన్ద్రాళో. తత్కార్యమ్ శుమన్ధు నడత్తుకై నూవతు, “పితృర్దశగుణం
మాతా” ఎన్దై యాలే, తాళపుత్రరక్షణవృణ్ణుకైయితే. పరిషస్యజే-ఆశ్రి
తరక్షణత్తాల్ వస్తకలిష్టక్కుప్పోక్కువీడు అలిగ్గనమ్బాలే యిరున్దతు.
అవదక్కుమ్ ప్రయోజనమతుపోలే కాణుమ్. ౧౫.

తాత్పర్యము — పదునాలుగువేల కంచురథములెక్కివచ్చిన, ఖరదూషణాది శత్రు
వులనెల్లనుసంహరించి మహద్వలకు గుఱిమనుజేసిన శత్రుశరణాల వ్రణాజ్ఞితమైన తిరు
మేనుగల తన భర్తయైన రాముని వీరులైన విదేహుల కులమునందివరించిన వీరపత్ని
యైన సీతాదేవి కండ్లపండుగగ జూచి ఆనందభరితురాలై గాఢాలిజ్యనముజేసికొని గా
యములకుఁ దనకుచుములచేత నొత్తడమిచ్చి వ్రణములారుసంతపఱకు పరామర్శించెను.

పెరియవాచ్చాన్బిల్వైతిరువడికళేశరణమ్.

కిషిన్క్కాకాణ్ణుము మొదటి-సర్గము, ౭౧ - వ శ్లోకము.

మూ. పద్మ కేసర సంస్కృష్టో వృక్షాన్తర వినిస్సృతః ।

నిశ్శాన్వస ఇవ సీతాయా వాతి వాయు ర్హనోహరః॥ ౧౬.

అర్థము — వాయుః-గాలి, పద్మ కేసరసంస్కృష్టః-తామరపువ్వుల కిష్కలములతోఁ
గలసేదయు, వృక్షాన్తరవినిస్సృతః - చెట్లయొక్క చుట్టప్రదేశమునందుండి బయలుపె
డబునదియునై, సీతాయాః - సీతాదేవియొక్క, నిశ్శాన్వస ఇవ - నిట్టూర్పువలె, మనో
హరః-మనఃస్థుల ఆకర్షించునదియై, వాతి-వీచుచున్నది

వ్యా.*౧ (పద్మ కేసరసంస్కృష్టః) సర్వప్రాణిక భుక్కుమ్ ప్రాణనహేతు
వానకాన్దుత్తానే నస్తైసగ్వస్వాపహారవృణ్ణానిష్టతీ ఎన్గితార్. ౧౭. (పద్మ

కేసరసంస్కృష్టః) ఇక్ష్వాకుశ్చకార్యమధూళియ్యైస్తు శెల్లానిష్ఠతు. *3. (పద్మ కేసరసంస్కృష్టః) తామరైయాశ్ కై విట్టపడియాలే, తామరై తా తుమ్ ప్రతికూలి త్తతు.*౪. (పద్మ కేసరసంస్కృష్టః) “వాదారున్తుదమేవప జ్జజరజః” ఎన్టు-అవళీతనక్కుమకప్పడ బాధకమానతు, నమక్కుబా ధకమాకచ్చొల్లవేణ్ణావితే.*౫. (పద్మ కేసరసంస్కృష్టః) ఇతినుణై యరాజ సమిరుక్కుమ్బడియే? నత్తైయుమ్మతిక్కిఱితిన్దైయే.*౬. (పద్మ కేసరసం స్కృష్టః) ఇతఱ్ఱుడికట్టకికళోన్దైసంసర్గమితే.*౭. (పద్మ కేసరసంస్కృష్టః) ఇన్దై క్కాశ్శైన్దురున్దోమ్, ఇతు కేసరియూరున్దతీ. * ౮. (పద్మ కేసరసం స్కృష్టః) తనక్కుమేలే కూట్టుప్పడైయున్దేడి వారానిష్ఠతు. రూపవాన్ద లితే అసహాయశూరరాయుప్పార్ , ఇతురూపహీనమాకైయాలే తున్దైతేడుమితే.

ఇప్పడిబాధకమాయ్నన్దతాకిల్ అత్తిన్దరుకవే పరిహరిక్కుత్తైన్దై న్దైన్దు. *౧. (వృతాన్తరవినిస్సృతః) దూర త్తిలేకణ్ణుపరిహరిక్కువొణ్ణా తపడి, “కున్ఱూడు పొట్టిల్ నుత్తైన్దు ” ఎన్దిఱపడియే, మరగ్గళిలేవన్దుపతి కిడన్దునడువేపుఱప్పడక్కణ్ణుతిత్తనై.*౨. (వృతాన్తరవినిస్సృతః) శెల్వప్పి త్తైళ్ళో వెయిల్ పాతామల్ నిళిలిలేవరునూప్పోలే, ఇతుపుమ్మరత్తు నిళిలిలేవారానిష్ఠతు. *3. (వృతాన్తరవినిస్సృతః) కీథ్దేపద్మ కేసరసంస్కృష్టః-ఎన్టు సారభ్యమ్శొల్లిత్తు. మరత్తిలే తేగ్గియిడై వెళియాలేకి యొల్లుక పుఱప్పడుకైయాలే మాన్ద్యమ్శొల్లిత్తు. మరత్తినిళిలిలేవరుకైయా లుమ్, తామరైయిలుళ్ళతేన్దై న్దైయళావివరుకైయాలుమ్, శైత్యమ్శొల్లి త్తు. ఆక, సారభ్యముమ్ మాన్ద్యముమ్ శైత్యముమ్శొల్లిత్తు. * ౪. (వృతాన్తరవినిస్సృతః) విడాయ్ త్త నత్తై మరత్తడియిలే యొత్తుగ్గ వొట్టుకిఱితిన్దై.

ఇప్పడిబాధకమాయ్ వస్తాల్ నష్టైక్కొణ్ణకలు మిత్తనైయన్తో
 వెన్న,*౧. (నిశ్వాసఇవసీతాయాః) ముఖమ్ పక్కినాప్పోలే ఇరుక్కై
 యాలే, అతువుమ్ శెయ్యప్పోకిటతల్లై.*౨.(నిశ్వాసఇవసీతాయాః) మైది
 లియుడైయ మూచ్చుక్కాల్ పోలే యిరుక్కైయాలే, అవళోతాన్
 మర త్తడియిలే యొళిత్తునిన్ఱు వరుకితాళో వెన్ఱిఱనశైయాలే పోకప్పో
 కిటతల్లై. *౩.(నిశ్వాసఇవసీతాయాః) “ఆమోదముపజిఘ్నైస్తాస్వనిశ్వా
 సానుకారిణమ్” నిశ్వాసత్తుక్కు-పరిమళముణ్డాకి చొల్లక్కడవతితే.*౪.
 (నిశ్వాసఇవసీతాయాః) స్వర్ణనమాయ్*నలికిటతలుమ్మేల్ స్తారక
 మాయుమ్ నలియానిన్ఱుతు

ఇప్పడిక్కొత్తకాల్లు తోన్ఱినివళవోవెన్నిల్, (వాతి) కాడుతన్
 ప్పరప్పమ్ తానామ్బడి యులావానిన్ఱుతు. అన్ఱియిలే, (వాతి) ఎన్ఱు-బా
 ధకమెన్ఱు కొణ్ణుపోక వొణ్ణాతపడి తాన్ సంపాది తగన్దత్తాలే తువ
 క్కానిన్ఱుతు. ఇతుతాన్ గన్దవాహమితే.

ఇప్పడిబాధకమాకవన్ఱు తోన్ఱియులావుకిటతుతా నేతెన్నిల్;
 (వాయుః) సరోష్ఠిజీవనహేతువాన కాల్లుకిడి రిప్పడి బాధకమాకిటతు,
 (వాయుః) “భీమాస్తాద్వాతఃపవతే”ఎన్ఱు-ఇవరుక్కళ్ళై త్రిరికిటకాల్లుతే
 ఇవర్ తష్టైయజ్జప్పణ్ణి త్రిరికిటతు.

ఇప్పడియజ్జప్పణ్ణికిటపడియె న్నెన్నిల్; (మనోహరః) మేలెల్లు
 న్దతన్ఱియిలే, ఉళుళుళు పదార్థమకప్పడ అపహరియానిన్ఱుతు. (మనో
 హరః) ఇనియారై పోలే/ యిన్నా పుచ్చెయ్యానిన్ఱుతు. ఇతులోక త్తిలే
 యొరు వళిప్పటిక్కాటర్ సమాధియాన్ నడక్కిటతు.

పద్మ కేశరసంస్కృతః- ఎన్ఱైయాలే, తగ్గళై యిన్నా రెన్ఱు అటియా
 మైక్కుమ్, కణ్డాల్ ధయప్పడుక్తైక్కాకవుమ్, అవర్ కళుమ్మధూళనమ్బుణ్ణి
 వరుకితాప్పోలేయిరుక్కిటతు. వృక్షాన్తరవినిస్సృతః-ఎన్ఱై యాలే, అ

ర్కళో వక్త్రీహ్నిః కిం అవర్కళైః పరున్దనైః యమ్ మరత్తడియిలేపతికిడన్ద, అవర్కళో అణుక వన్దవాతే పుటప్పడుమాహ్నిలే యిరుక్కిఱతు. నిశ్వాసః పనీతాయాః-ఎనై యాలే, అవర్కళో కైకళియహ్ని కామేతువ క్కుమ్బడి* పట్టు కణ్డటియమాహ్నిలేయిరున్ద, ఉన్దుడైయ డోర్శొల్లీర్ పేర్శొల్లీర్ ఎన్టాహ్నిలే, ముకమటిపుశొల్లీ యుకప్పిక్కుమాహ్నిలే ఇరుక్కిఱతు. వాతి - ఎనై యాలే, కార్యమ్ కై ప్పకురున్దనై యు మవర్కళో నిన్దవిడత్తిలేనిల్లాతే, పరకుపరకెన్దు సళ్ళురిక్కుమాహ్నిలే యిరుక్కిఱతు. వాయుః - ఎనై యాలే, యారేనుమ్ తుడర్న్దపిడిక్కుప్పక్కాలో ఉడమోబ్బడుడమ్బు తాక్కానిఱ్ఱుచ్చెయ్తేయుమ్, కైక్కుప్పిడికొడాతే యిరుక్కుమ్బడియై చ్చొల్లుకిఱతు. మనోహరః - ఎనై యాలే, మేలెన్దున్దక్కిల్ చ్చీరై యన్దియిలే, ఉళ్ళుళ్ళతడైయ అపహరిక్కుమ్బడి శొల్లుకిఱతు.

౧౬.

తాత్పర్యము:—వాయువు తామరకింజల్కములనుండి బయలు వెడలి చెట్లనీ డలలో మెల్లమెల్లగా పీచుటచేత కైత్య మాన్ద్య సౌరభ్యములుగలదై నీతయొక్కనిట్టూర్పును జ్ఞాపకపఱచి దొంగలవలె నాసర్వస్వమును అపహరించుచున్నదని పంపాతీరము నందు రాముఁడు లక్ష్మణునితోఁ జెప్పుచున్నాఁడు.

పెరియవాచ్చాన్బిల్లై తిరువడిక శేశరణమ్.

కిష్కిన్ధాకాణ్డము-౨౪-వ సర్గము, ౩౧-వ శ్లోకము.

మూ. త్వమప్రమేయశ్చదురాసదశ్చ జితేంద్రియశ్చోత్తమధార్మికశ్చ
అక్షయ్యోక్తిశ్చనిచక్షణశ్చక్షితిక్షమావాక్క్షతజోపమాక్షః॥ ౧౭.

అర్థము. త్వం-నీవు, అప్రమేయశ్చ-పరిచ్ఛేదింపనలవిగానివాడవు, దురాసదశ్చ- (అనాశ్రితులకు) పొందనలవిగానివాడవు, జితేంద్రియశ్చ-జయింపబడిన ఇంద్రియములు గలవాడవు, ఉత్తమధార్మికశ్చ- శ్రేష్ఠమైన ధర్మమునుజేయువాడవు, అక్షయ్యోక్తిశ్చ- నశించనియశఃస్థుగలవాడవు, విచక్షణశ్చ-కుశలుడవు, క్షితిక్షమావాక్- భూమివలె ఓర్పుగలవాడవు, క్షతజోపమాక్షః - నెత్తురువలె నెత్తునైన నేత్రములుగలవాడవు.

వ్యా. అవతారికై. “తతశ్చ రేణాభిహతో రామేణరణకర్కశః |
 పపాతసహసావాలీ నికృత్త ఇవ పాదపః” ఎగ్గిటపడియే, పెరుమాళ్
 తిరుక్కైయిలమ్బూలే నివైవెన్ఱియిలే* మఱుపాడురువ వేళుణ్ణు తత్రైవట్ట
 వాలియానవళ, కుపితనాయ్, “జానేపాపసమాచారం తృణైః కూపమి
 వావృతమ్ | సతాంవేషధరంపాపం ప్రచ్ఛన్నమివపాచకమ్” కిట్టినారై
 విక్రిష్టణ్ణుకైక్కుళ్ళుల్ మాడు కీణతా యిరున్దీర్, అణుకీనారై ముడికైక్కు
 కుళ్ళాప్పడిమూడు తణలాయిరున్దీర్. ఇప్పడిప్రచ్ఛన్నపాపరాననీర్, పర
 మపావనమాయ్ జటావల్కలరూపమాన ఇత్తాపసవేషత్తై ఎళళెయ్య
 క్కట్టియుడు త్తీరెన్ఱుతుడణ్ణి, “విషయేవాపురేవాతే యదానాపకరో
 మ్యహమ్” ఎన్ఱు-ఉమ్మోడెజ్జభుక్కుక్కాణిత్రాయమ్ భూమిత్తాయమిల్లై.
 || ఎల్లైమయక్కమిల్లై కున్దిరవళక్కాట్టమిల్లై. † వాణపకై వట్టప్పకై యి
 ల్లై, జ్ఞాతిప్పకై కుడిప్పకై యిల్లై. || పశుమణిత్తల్ * నిరైశాయ్ త్తల్ శెయ్
 తతిల్లై, ఊర్ పిణక్కు నీర్ పిణక్కు ఇల్లై. పెణ్ పిణక్కు మణ్ పిణక్కు
 ఇల్లై; “నచత్వాంప్రతిజానేహం కస్తాన్తాంహంస్యకిల్బిషమ్” ఎన్ఱు-నాణ్
 తానుమ్మైయిన్నా రెన్ఱటియేళ, ఇప్పడి ఇరుక్క, నిరపరాధరాన నాజ్జిరు
 క్కిటవిడ త్తిలేనీర్ తామేయిడఱిక్కిణ్ణువన్ఱు ఎళళెయ్యక్కిన్ఱీర్, “మా
 మిహాప్రతియుధ్యస్తమస్యేనచ సమాగతమ్ | ధర్మలిజప్రతిచ్ఛన్నః క్రూరం
 కర్త సమాచరే” ఎన్ఱు-ఉమ్మోడేపారవన్ఱవన్ఱల్, వేటారువనోడే పోడుకిట
 వణ, ఇప్పడియిరుక్కిట వెన్నైర్పుడితియిలే పుకున్ఱు కొన్ఱు కొడున్దొట్టోల్
 శెయ్తీర్, “వయంవనచరారామ మృగా మూలఫలాశనాః | ఏషాప్రకృతి
 రస్తాకంపురుష స్త్వంనరేశ్వరః” ఎన్ఱు-నాజ్జో కాడర్, నీజ్జో నాడర్,

* మఱుపాడురువ - వెనుకకిదూచుకొనిపోవునట్లు. / తాయం - భాగము.

|| ఎల్లైమయక్కం - హద్దునిమిత్తమైనభాన్తి ని మన్దిరవళక్కాట్టం - గృహనిమిత్తమైన

వివాదము † వాన్పై - దీర్ఘచైరము || పశుమణిత్తల్ - పశువులనుచెఱుచుటయు.

* నిరైశాయ్ త్తల్ - పశువులగుఱువులనుమర్చి చుకొనిపోవుట. † పిణక్కు - వివాదము.

‡ ఎడఱిక్కిణ్ణు - కాలదువ్వుకొనుచు

నాజ్గో న్యుగజ్గో, నీజ్గో మనుష్యర్, నాజ్గో తిస్సేతు కాయ్ కిజ్గు, నీజ్గో తిస్సేతు శెన్నెత్ చోటు, నాజ్గో కుడిమక్కో, నీజ్గో రాజా క్కో, ఎన్టుమ్ - అధార్యంచర్త మేసద్దీ రోమాన్యస్థివివర్జితమ్ | అథ యోగిచమాంసాని త్వద్విదైర్ధర్మచారిభిః" ఎన్టు-వేళైయాడవర్దిరాకిల్, కలైత్తోల్ పులిత్తోల్ పోలే యెజ్గో తోల్ యజ్వాక్కళు | కుఱున్పుత్తో లుకుఱు ప్పాకిఱతల్ల, ఎజ్గళుడైయ రోమాన్ధికళో శవరిశామరజ్గళో పోలవుమ్, యానైక్కిమ్ముపులిఃయుకిర్ పోలవుమ్, వినియోగయోగ్యము మల్ల, ఎజ్గళుడైయ మాంసమ్ ముట్టప్పిమానుడుచ్చు ముశలామైయవ శ్శోకమాంసజ్గో పోలేభోజ్యజ్గళు, నిషిద్ధమ్. "రాజహాబ్రహ్మహాగోఘ్న శోచరః ప్రాణివధేరతః | నాస్తిః పరివేత్తాచ సర్వేనిరయ గామినః" ఎన్టు-రాజవధాదికళో పణ్ణినార్కు నరకమేకాచుగ్గతి ఎన్టుప్పోలే, ఇప్పు డైకళిలేయెరుకోటి పరుషగ్గళైచ్చొల్ల, "అధిక్షిప్తస్తథా రామగిపశ్చాద్వానినమబ్రవీత్ | ధర్మమర్థంచకామంచ సమయంచాపితాకికమ్ | ఆవిజ్ఞాయకధంబాల్యాత్ మామిహాద్య విగర్తసే" ఎన్టు- ఇప్పడిప్పారా మల్ శొల్లిప్పట్ట పెరుమాళుమ్, నీయెరువివేకియాయ వైదికపురుషార్థ మఱికితాయిలై, తాకికమాన/పక్షుక్కుమఱికితాయిలై, కిన్నిటిపు కేట్టాలో న్యాయానుధానమృణ్ణిన నపైప్పభీక్కితాయి తనైయితే. కాణిత్తాయమ్ భూమిత్తాయమిల్లైయెన్టాయ్, ఇత్తోకూణామియంభూమిస్సలైలవనకా ననా" ఎన్టు - మలై మూగ్గిలోకళోడు శిఱుకాట్టోడు పెరుజ్గాట్టోడు వా శియఱ ఇన్దభూమియడైయ వెగ్గళతన్టో? "భూమిః క్షేత్రం కళత్రంచ" ఎన్టు-ఎజ్గో కాణియూరాకిఱతుత్తవన్టో? ఎన్టైమయక్కమిల్లై మద్దిరవ మ్మక్కట్ట మిల్లైయెన్టాయ్, "తవ్వంవయస్యశ్చహృద్యోమేహ్యకండుగిఖం సుఖంచనా" ఎన్టు - సమానసుఖదుగిఖరామ్బడి మహారాజరోడే సఖ్య మృణ్ణినోమ్, ఆనపిన్దు, "తేనాహంప్రతిషిద్ధశ్చహృతరాజ్యశ్చ" ఎన్టు మ్మడి, ఎన్టైమాతాట్టమాత్రమన్తిక్కే, నేరాక రాజ్యత్తైప్పఱిత్తుమ్

పరికరజ్ఞే నాలుపేరొక్తియ శేర్త్తుకొండ్లమ్ శెయ్తాయ్. వాక్పక్షై
 పక్తిప్పక్షైయిలైయెన్టాయ్, “యథావచ్చాభ్యవాదయమ్! ఉక్తాశ్చనాశి
 షస్తేన” ఎన్టు-అవక్ కాలిలే కునిన్దవళవిలు మణ్ణీకరియాతే, వస్తే)
 జైకేనవానరః! తదావిద్రావయామాసవాలీ” ఎన్టు-ఒన్ద్రై యుడైయోడే
 ఓడవడిత్తిలైయో! జ్ఞాతిప్పక్షై కుడిప్పక్షైయిలైయెన్టాయ్, “అయంభ్రా
 తాసుదారుణః” ఎన్టు-నీయేశొన్నాయ్? అప్పడికొత్తతమ్మియోడే వె
 టుత్తిలైయో! పశుమటిత్తల్ నిరైశాయ్ తల్ శెయ్తతిలై ఊర్పిణ
 క్కు నీర్పిణక్కు ఇలై యెన్టాయ్, అవక్ కృషి గోరక్షణ వాణిజ్య
 ముఖర్తాలే అధార్జన మ్పణ్ణుకిట సురభి ముత్తిటముమ్, పట్టమాక ఎఱు
 కిట కుడిక్కాడుకళుమ్ కుళజ్జళుమ్ వాణ్ణీ కొండ్జిలైయో? పెణ్
 పిణక్కు మణ్ పిణక్కు మిలై యెన్టాయ్, “భ్రాతుర్వర్తసి భార్య
 యామ్” ఎన్టు-అనుజభార్య పహారముమ్ కిష్కిన్దాపహారముమ్ పణ్ణిత్తి
 లైయో? నాన్దానుపైయిన్నా రెన్టటియేక్, ఇప్పడియరుక్క నిరపరా
 ధరానవెజ్జలై యిరున్దవిడత్తిలే నీర్ తామే యిడటికొండ్లవన్దు ఎక్శె
 య్యొన్ద్రై రెన్టాయ్, “తాంపాలయతిధర్మాత్తా భరతస్సత్యవాగృజాః!
 తస్యధర్మకృతాదేశాత్ వయమస్యేచపార్థివాః! చరామోవసుధాంకృ
 త్సమ్” ఎన్టుమ్ “త్వాంచధర్మాదతిక్రాంతంకథంశక్యముపేక్షితుమ్”
 ఎన్టుమ్-నాజ్జల్ రాజా భరతనుడైయ ధర్మనిర్దేశకారికళాయ్ దుష్టనిగ్ర
 హమ్బుణ్ణిత్తిరికిటవర్కళ్. నీ కున్ద్రైయేతవాతే నీయిరున్ద విడన్దే
 డివన్దున్నె దణ్ణిత్తోమ్. ఉమ్మోడేపోరవన్దవనల్ల, వేటొరువనోడేపోరుకిట
 వక్, ఇప్పడియరుక్కిటవెన్నైకొన్ద్రై రెన్టాయ్, “వధ్యన్తివిముఖాం
 శ్చాపిసచదోషోత్రవిద్యతే! అయుధ్యక్ ప్రతియుధ్యక్ వాయస్తాచ్చా
 ఖామృగోహ్యసి” నమ్మోడేపోరాతోభీయపుమామ్, కెట్టోడపుమామ్,
 ఉన్నైకొండ్లాలారుదోషముమిలై, నీయోబరుకురజ్జణ్ణో? రాజాక్కల్
 శొల్లుమాప్పోలే శొన్నాయ్. నాజ్జల్ కాడర్, నీజ్జల్ నాడర్, నాజ్జ
 ల్ మృగజ్జల్, నీజ్జల్ మనుష్యర్కళ్, నాజ్జల్ ఫలమూలాశికళ్, నీజ్జల్

రాజాన్నభోక్తాక్కుళో, నాజ్గళో కుడిమక్కుళో, నీజ్గళో రాజాక్కుళో. ఎన్టాప్పోలే అప్రయోజనమాకచ్చిలతు కౌన్నాయ్, “భరణఃకామవృత్తానాం నిగ్రహేపర్యవస్థితః” ఎన్టుమ్-“మృగపక్షిమనుష్యాణానిగ్రహప్రగ్రహావపి” ఎన్టుమ్-ఎన్లేనుమ్ తిరియిలుమామ్, ఏతేనుమ్ జాతియాకిలుమామ్, ఏతేనుమ్ తిన్నిలుమామ్, ఇప్పడి భవ్యరాకిలుమామ్; దుష్టనిగ్రహమ్ రాజాక్కుళుక్కుడు త్తతుకాణ్. ఎగ్గళుడైయరోమాస్థిమాంసజ్గళోనిసిద్ధజ్గళో, ఇప్పడిఇరుక్కునిష్ప్రియోజనవ్యాపాదనమ్బుణ్ణిసీరెన్టాయ్; “వాగురాభిశ్చ పాశైశ్చ కూటైశ్చ వివిధైర్నరాః | ప్రతిచ్ఛన్నాశ్చదృశ్యాశ్చనిఘ్న నిస్తబహూః మృగాః” ఎన్టు- రాజాక్కుళానవర్కళో రోమాస్థిమాంసాదికళాకిఱ ప్రయోజనజ్గళై యొట్టియవుమ్, మృగజ్గళాలే నాడట్టియప్పక్కాల్, జనపదహితార్థమాకవుమ్ వేట్టెయాడువతాయుమ్. వలైకట్టి వత్తైత్తుమ్ *కణ్ణి కట్టిప్పిడిత్తుమ్ ఊట్టి | చ్చుతిత్తుమ్ పార్వైమాళవైత్తుమ్ ఒళిత్తునిన్టుమ్ కొల్లక్కడవరాయ్ కాణిరుప్పతు. రాజవధమ్బుణ్ణినార్క్కునరకమేకాణుజ్గతియెన్టాయ్, “ఔరసీంభగిసీంవాపి భార్యచాప్యనుజస్యయః | ప్రచరేద్వానరఃకామాత్ తస్యదణ్డోవధస్త్పితః” ఎన్టు-రాజవధమ్బుణ్ణినాలన్టోకుల్లముళుతు, నీ యొరుకురణ్ణు. అనుజభార్యపహారమ్బుణ్ణినాయాకైయాలే దణ్డ్యక. “రాజాత్వశాసనాత్పాపంతదవాప్నోతికిల్పిషమ్” ఉన్నైదణ్డీయాతపోతుతా నమక్కుపాపమ్వరుమి త్తనై ఎన్టిప్పడైకళిలేతిరు త్తమాకచ్చిలవార్తైకళైయరుళిచ్చెయ్య, వాలియుమ్. “ప్రత్యువాచతతోవాక్యం ప్రాజ్ఞలిర్వాసరేశ్వరః | యత్త్వమాణసరశ్రేష్ఠ తదేతన్నాత్రసంశయః” ఎన్టు-ఉడక్ పట్టు శాన్తనాక, ఇప్పడి భుజయుద్ధత్తాలుమ్ వాగ్యుద్ధత్తాలుమ్ వాలియైచ్చెన్టు కొన్టువెన్టికొన్టు వెరుమాళ్ నిఱ్ఱిఱవళవిలే, భత్యకవధజనితమాన శోకక్రోధజ్గళాలే విక్మతైయాయ్, ఎన్నాన్చకనై కొన్టు

వనై వాయాఽటైయవేణుమెన్టు కట్టియుడుత్తువన్ద తారైయానవళి,
 “సాతంసమాసాద్యవిశుద్ధసత్వా” ఎన్టు- పెరుమాళ్లైక్కణ్డు తత్సన్నిధి
 నూహఃత్వత్రాలేకోపన్దణిన్దు సత్సమ్ తలైయెడుత్తు, “సత్వాత్సంజాయ
 తేజ్జానమ్” ఎన్టు- సత్వకార్యమాన జ్ఞానమ్మిఱన్దు శెళివున్దశిడైయళా
 కైయాలుమ్, అవ్వన్దువైయెరుహాకియాక సాక్షాత్కరిత్తు నిర్ణయమ్
 పణ్ణి, వైయ్యుప్పక్కవాయాలే వాళ్ళత్తుకితాళి, “తస్మిన్దృష్టేపరావరే
 భిద్యతేహృదయగ్రన్థిశ్చిద్యనై సర్వసంశయాః! క్షీయన్తేచాస్యకర్మాణి”
 ఎన్టు-భగవత్సాక్షాత్కారమ్మిఱన్దుల్ ప్రతిబన్ధకమ్పోయ తత్త్వానుభ
 వమ్మణ్ణుక్కుత్తైయిత్తైయితే.

శ్రీవాల్మీకిభగవాన్, అల్లాత ఋషికల్మయమ్ వేదజ్ఞత్తైయమ్బాలే,
 “అలోఽద్యసర్వశాస్త్రాణివిచార్యచపునఃపునః! ఇదమేకంసునిషన్నంధ్యే
 యోనారాయణస్సదా” ఎన్టుమ్- “వేదశాస్త్రాత్పరంనాస్తి నదైవం కేశ
 వాత్పరమ్” ఎన్టుమ్- “నాస్తి నారాయణసమోనభూతోనభవిష్యతి”
 ఎన్టుమ్- “సత్వత్సమోస్త్యభ్యధికః కుతోన్యః” ఎన్టుమ్ - “అగ్నిర్వైదే
 వానామవమోవిష్ణుః పరమః” ఎన్టుమ్ - “సతత్సనుశ్చాభ్యధికశ్చదృ
 శ్యతే” ఎన్టుమ్-యస్తాత్పరంనాపరమస్తికించిత” ఎన్టుమ్-“సతస్యేశేశ్చన”
 ఎన్టుమిత్యాదికళాలే, తామ్తామ్ భగవత్పరత్వోపపాదనమ్మణ్ణుత్తుడన్ణి,
 “నమోహిరణ్యగర్భాయహరయేశ్శర్కరాయచ” ఎన్టుమ్-“రుద్రాణాం
 శర్కరశ్చాస్తి” ఎన్టుమ్ - “సబ్రహ్మసశివస్సేంద్రః” ఎన్టుమ్-వచనాన్తరజ్ఞ
 కాలే సామ్యశజ్జై పణ్ణుమ్మడియావతు, “విశ్వాధికంరుద్రంబ్రహ్మకార
 ణకారణమ్” ఎన్టుమ్-“విశ్వాధికోరుద్రోమహర్షిః” ఎన్టుమ్-“నకిరిన్ద్ర
 స్త్వదుత్తరోనన్యాయానస్తివృత్రహా” “అకాశ ఏభ్యోన్యాయాన్
 అకాశఃపరాయణం” “శివ ఏవధ్యేయః శివజ్కరః” ఎన్టుత్వాదికళాలే,
 దేవతాన్తరజ్ఞభినుచ్చైయ నాధిక్యశజ్జై పణ్ణుమ్మడియావతు, ఇతల్లు
 పూర్వాపరజ్ఞభుమ్ ధర్మిగ్రాహక ప్రమాణజ్ఞాన్డు సామానాధికరణ్య

వాక్యజ్ఞభుక్తుమ్ అస్తర్యాని పర్యంతానుసంధానతాలే యెష్టుమ్, అవ్యోదేవతైకతై చ్చొల్లకిఱ ప్రదేశజ్ఞ తానుమ్, “క్రయ్యోయం గౌర్భహుక్షీరాసాధ్వీచ ” ఎన్టు-విలైప్పశువైప్పోరప్పొలియచ్చొల్లమా ప్పోలే, తత్వపరమన్టు, ప్రశంసాపరమెన్టుమ్, ఆకాశస్రాణవామదేవేన్ద్ర ప్రహ్లాదాదికభుక్తు పరత్వమ్పరిలాయిత్రు దుద్రాదికభుక్తుపరత్వమ్పరు పశ్చెన్దిఱతుల్యన్యాయతాలుమ్ ఉపపాదిక్కువేణ్ణి క్లేతబహుళమాయారాత పడి, ఆస్త్రీబాలమ్ ప్రసిద్ధ వైభవర్ పెరుమాళై స్థతివిక్కైక్కాక, తారాజదాదిగళైయిట్టు తత్వనిర్ణయమృణ్ణకితాన్.

ఇతిల్, “సుసంవృతంపార్థివలక్షణైశ్చతంచారునేత్రం మృగశా బనేతా” అన్యప్తపూర్వంపురుషప్రధాన మయంసకాకుత్స్థ ఇతిప్రజ్ఞై” ఎన్టు-ఇన్జైక్కుమున్బుకణ్ణటియాతిరుక్క్చెయ్తేయుమ్, తిరుమేనియిల్ స్వయంవరిత్తుక్కిడక్కిఱ రాజలక్షణజ్ఞభాలుమ్, “రామగిరిమలపత్రాక్షః” ఎన్టు-అసాధారణమాన కణ్ణళికాలుమ్, ఎన్నుడైయ భర్తావైక్కొన్టు పె రుమాళివరెన్టుఱిన్దొళెన్టు సాలభ్యత్తిలేయొరుయోజనైయుమ్, “సుసం వృతం పార్థివలక్షణైశ్చ” ఎన్టు-సాలభ్యచిహ్నజ్ఞభాలేమతైన్దిరుక్కుచ్చె య్తేయుమ్, చకారసూచితమానపరత్వచిహ్నజ్ఞభాలుమ్, “యథాక ప్యాసం పుణ్డరికమేవమక్షిణీ” ఎన్టు - పరత్వసూచకమాన తిరుక్కుణ్ణ భాలుమ్, “కణ్ణవాత్తాన్దనతేయులకెననిన్దాన్” ఎన్టుకినిఱలెమ్మికిఱపు రుష ప్రాధాన్యతాలుమ్, “అయంసకాకుత్స్థ ఇతిప్రజ్ఞై” ఎన్టుమ్ - “ఆయర్ పుత్తిరన్లనరున్దెయ్వమ్” ఎన్టుమ్-ఇచ్చక్రవర్తితిరుమకనార్ అప్పగవస్తుతానెన్టుఱిన్దొళెన్టు పరత్వత్తిలొరుయోజనైయుమితే. అన్వి రణ్ణైయుమ్శేర్త్తు యోజిక్కిఱతు.

*౧. (తప్తమ్) ఇవభుడైయ భర్తృభక్తియిరుక్కిఱపడి రాజాక్కుళై యుమకప్పడ త్వజ్కురిక్కితాళో *౨. (తప్తమ్) మేలే అప్రమేయశ్చ-ఎన్టు

తుడగ్గి ఏఱుప్పకుఱిఱగుణభార తుక్కు అధిషానముణ్ణామ్బడిఆశ్రయన్దన్నై
 కిప్పారిక్కి తాళ్. *3. (త్యమ్) “గుణానామాకరోమహాన్” ఎఱిఱపడియే,
 అనవధికాలితయాసఙ్ఖ్యేయ కల్యాణగుణగణభద్రైయ ఒరు*శిఱిక్కియ
 మ్బడియానస్వరూప త్రిన్ కనమిరున్దపడియెన్. *౪. (త్యమ్) రావణదున్దుభి
 ప్రభృతికలైయకప్పడ తలైయభీత్త వాలియైక్కొన్దువెన్దిక్కొన్దు ఒన్దు
 మ్ శెయ్యాతారై పోలేనిన్దనిలైయెన్దాళ్. *౫. (త్యమ్) వాలిక్కజ్జిఱికిడ
 జ్జడైన్దుకిడన్దమహారాజరుక్కకప్పడ వెల్లొకోడుత్తు శరణాగతవత్సలరా
 ననీర్. *౬. (త్యమ్) స్త్రీ బాలర్ కళాన నాజ్జళుమకప్పడమతియాతే నన్దు
 కిట్టుమ్బడియాననీర్. *౭. (త్యమ్) వస్తువై ఎన్దన్దర మాక్కుమాపోలే
 వాయారవైయవన్దవెన్నై వాళ్ తుమ్బడి పణ్ణివై తనీర్.

నీవాల్ తుక్కిక్కొరుప్పట్టాయాకిల్, అతుతన్నై తుడగ్గలాకాతోవె
 న్న, *౮. (అప్రమేయః) ఉపైయుమటియాతే ఎన్నైయు మటియాతేము
 కజ్జొళ్ళలామోవెన్దుపార్ త్తేన్, అతుముకజ్జొళ్ళవొణ్ణాతాయిరున్దతు. *౯.
 (అప్రమేయః) నానేయన్దు, “వేదాహమ్” ఎన్దుతుడగ్గినవేదజ్జళకప్పడ,
 “మహాన్దమ్” ఎన్దుమ్—“కణ్ణత్తావేద” ఎన్దుమ్—మీళుమ్బడి యన్దొడి
 మ్బడైయఅపరిచ్చేద్యత్యమ్. *3. (అప్రమేయః) ప్రమావిషయః—ప్రమేయ
 మితే. ప్రమేయాకిఱతుతాన్ సమ్యగనుభవమితే, అతావతు—ప్రత్యక్షాను
 మానాగమజన్యజ్ఞానమితే, అవై మూన్దుక్కుమ్విషయమల్లీరాయరున్దీర్.
 “నసన్ద్రశేత్తిష్ఠిరూపమన్య సచక్షుషాపశ్యతికశ్చనైసమ్” ఎన్దుమ్—“క
 డ్దీలి” ఎన్దుమ్శొల్లుకిఱపడియే, ప్రత్యక్షజ్ఞానవిషయమల్లీరాయరున్దీర్.
 దృష్టానుమానత్తిల్ వ్యాప్తిగ్రహణత్తుక్కు ప్రత్యక్షయోగ్యమల్లామై
 యాలుమ్, “సతత్యమశ్చాభ్యధికశ్చదృశ్యతే” ఎన్దుమ్—ఒత్తార్ మిక్కా

న్ద ఏఱుప్పకుఱిఱ-అధికముగ ప్రవేశించెడు, అనగా, వర్ణించెడు శి పారిక్కిరాళ్-విస్తరిం
 చుచున్నది. * శిఱిక్కి - చారెడు, అనగా స్వల్పము. శి కిడణ్ణు - చెరసాల.

| వాయార - నోటినిండ.

+ ఒరుప్పట్టాయాకిల్ - సమైతింబినయెడల.

లైయిలై చూయమామాయ” ఎన్టుమ్దృష్టా న్నమిల్లాపైయాలమ్, సా
మాన్యతోదృష్టానుమాన త్తిల్ వ్యాప్తిగహణదత్తైయిత్తై. సర్వకర్తృసుగ
తమాక, కర్తృవశ్యత్వదుఃఖిత్వాయాసిత్వాప్రయోజనత్వభిన్న త్వాదియా
న అపురుషార్థభ్రాన్తి వ్యాప్తిబలన్దన్నా లే పరుకైయాలమ్, పక్షధర్త తాబ
లత్తుక్కు నిత్యనిర్దోషధర్మిగ్రాహక శ్రుతిబలత్తా లే త్రివిధకారణము
మాయ్, సకలేతరవిలక్షణముమాక అన్యధైవసిద్ధికైయాలమ్, అను
మానజ్ఞానవిషయమల్లీర్. “యతోవాచోనివర్తన్తే అప్రాప్యనుససా
సహ” ఎన్టుమ్- “నేతి నేతి” ఎన్టుమ్- “యతోనవేదమనసా సహేన
మనుప్రవిశి నితధైవమానమ్” ఎన్టుమ్- వేదజ్ఞభుమ్ పరిచ్ఛేదిక్కుమాట్టా
పైయా లే ఆగమజన్యజ్ఞానత్తుక్కుమ్ విషయమల్లీర్. *౪. (అప్రమేయః)
ప్రమాణజ్ఞభుక్కు విషయమల్లీ రెన్టుమిడమ్ శొల్లవేణుమో. *౫. (అప్రమే
యశ్చ) ఇవర్కత్తై చొల్లవేణుమో? “సోఽజ్ఞ వేద యదివానవేద” ఎన్టు
మ్ - “తనక్కున్తకదత్తై యతిపరియానై” ఎన్టుమ్- స్వతస్సర్వజ్ఞరా
నదేవర్ తమక్కున్తా పరిచ్ఛేదిక్కు విషయమో? *౬. (అప్రమేయశ్చ)
నిత్యత్వత్ కాల*పరిచ్ఛేద మిల్లై. విభుత్వాత్ దేశపరిచ్ఛేద మిల్లై.
ప్రకార్యన్తరాభావాత్ వస్తుపరిచ్ఛేదమిల్లై. ఆకవిప్పడి త్రిప్రకారత్తా
లుమ్ త్రివిధచేతనరుక్కుమ్ త్రివిధకారణజ్ఞాలుమ్ త్రికాలతిలుమ్
పరిచ్ఛేదిక్కువొణ్ణాతవరన్తో?

* ౧. (త్వమప్రమేయః) మున్నే వస్తునిల్కుమెన్దైక్కు మెయ్తానెన్ది
అపడియే, ఎకకణ్ ముకప్పే నిల్కుచ్చెయ్ తేయుమ్ ఎట్టప్పోకితిల్లై. *౨.
(త్వమప్రమేయః) అయమ్-ఎన్నుమ్బడి, సన్నిహితదేశ వర్తమానకాల
సంబద్ధియా యిరుక్కుచ్చెయ్ తేయుమ్, సః-ఎన్నుమ్బడి, విప్రకృష్టదేశ
కాలాన్తరవర్తికళైప్పోలే అశవిడప్పోకితిల్లై. *౩. (త్వమప్రమేయః) కణ్ణి
ట్టుప్పార్ త్తవాతే ఎత్తియారాయరున్దీర్, సెజ్జిట్టుప్పార్ త్తవాతే అతి

యారాయరుద్దీర్, “నచతుషాగృహ్యతే” “మనసాతువిశుద్ధేన” ఎన్నిట ప్రమాణమ్ పాయ్యాయరుద్దతు. *౪. (త్వమప్రమేయః) “అవష్టభ్యచతిష్ఠ త్తందదర్శధనుహజ్జితమ్” ఎస్టు-కై యుమ్ విల్లుమా యెళియారాయరు క్కిఱనీర్, “తమసః పరమోథాతా శభ్యచక్రగదాధరః” ఎస్టు-కై యుమ్ శభ్యచక్రజ్జభుమానపరవస్తువాయరుద్దీర్. *౫. (త్వమప్రమేయః) పరత్వమ్ ఎట్టవొణ్ణాఁలెనిరున్దోమ్-సౌలభ్యద్దానుమెట్టపోకిటిల్లై. *౬ (త్వమప్రమేయః) ఒరుపరికరముమిట్టి క్కే తనిమైప్పట్టాప్పో వే యరుక్కిఱనీర్, “అనుభావవిశేషాత్తు సేనాపరివృతావిన” ఎన్నిటపడియే, అపరిమిత పరికరరై పోవే ఉట్టాళ్ళవొణ్ణాతపడియాయరుద్దీర్. *౭. (త్వమప్రమేయః) పితృని యోగత్తాలే తాపసరాయ్ వనివాసమ్మణ్ణాపోన్దీర్, విరాధఖరకబద్ధవా లిప్రభృతికళైక్కొన్ఱు తిరియానిన్దీర్, ఉమ్ముడైయ నినైవుమ్ శెయలుమ్ అఱుతియిడప్పోకిటిల్లై.

అస్తఃకరణత్తుక్కు ఎట్టవొణ్ణాఁలెన్దొట్టిన్దొల్ బాహ్యకరణ వ్దనన్ఱు ఎట్టలామోవెన్దీరున్దోమ్, *౮. (దురాసదశ్చ) అతువుమ్ శెయ్యవొణ్ణాతపడి యాయరుద్దతు. మనస్సాల్ కిట్టవొణ్ణాఁలైయో శరీరత్తాల్ కిట్టలాకిటతు. *౯. (దురాసదః) “విష్ణురారాధ్యతేషధ్ధాః” ఎస్టుమ్-“మహాజనోయేనగత స్సపధ్ధాః” ఎస్టుమ్ శొల్లకిట నల్ వట్టియిలేపోవార్ కుక్కు క్కిట్టలామత్త నై పోక్కి, “పథస్థలితమ్” ఎస్టుమ్-“వట్టి తిక్కై తలమరుక్కిన్దే” ఎస్టుమ్- వట్టికెట్టు నిష్టవర్కభు కొరుకాలుమ్ కిట్టవొణ్ణాతా యారానిష్టతు. (దురాసదః) “షడిల్ విశరణగత్యవసాదసేషు” ఇతే, అప్పడి, *౩. విశరణా ర్థయాయ్, పాడియాక్క వెస్టుచార్ త్తాల్, “సుసూక్ష్మమ్” ఎస్టు-సూక్ష్మద్ర వ్యమాకై యాలే, స్థూలపదార్థ మ్బాలే పాడియాక్కవొణ్ణాతు. *౪. గతి యాయ్, నిష్ట విడై త్తిలుమ్ *కడక్కవడిక్క వెస్టుచార్ త్తాల్, “విభుమ్” ఎస్టు-ఎఱుమ్పరద్దుళనాకై యాలే కడక్కవడిక్కు పో కాతు. *౫ అవసాదన

మాయ్, ముడిక్క వెన్టపార్ త్తాల్, “నిత్యమ్ ఎన్టు-సర్వకాల సత్తాకై
యా లే, కాదాచిత్తమాన నాశమ్బుణ్ణావొణ్ణాతు. ఆక, “ నిత్యంవిభుం
సర్వగతంసుసూక్ష్మమ్ ” ఎన్దిరుక్తైయా లే, ఇవై మూన్టుమ్ శెయ్యము
డియా తెన్టుమామ్. వాలివధకుపితరానవర్క భుమ్ వన్దడర్న్దు ప్రతిక్రియై
పణ్ణలామో వెన్దిరున్దోమ్,*౬.(దురాసదః) అప్పడివరువార్క్కు అణు
కవుజ్జూడవొణ్ణాతపడి యాయరున్దిరెన్నుమామ్. బాహ్యకుదృష్టిక భుజై
యకుతర్క్కు జ్ఞా లేదూపిక్కు-లామోవెన్నిల్; *౭.(దురాసదః) “తరో-
౭ప్రతిష్ఠశ్చ త్ర యోవిభిన్నానచాన్యషేర్దర్శనమస్తికించిత్ । ధర్మస్య
తత్త్వంనిహితంగుహాయాన్” ఎన్దిరుడియే, “ ఉభయశుడర్మికుశురుతి
యుళ్ ” ఎన్టు-వేదగుహైయి లే సురక్షితమాకై యా లే, * తర్కాభాసజ్ఞ
భా లే యాతల్ *ఒరు త్తలై మాన్ దమాన శ్రుతిస్మృతి కభా లేయాతల్
(అవిచార్యరాయరున్దిరెన్టు ప్రమామ్.

ఇప్పడి అప్రమేయదుర్ధర్మ త్వజ్ఞభా లే దృష్టరాయ్, పరదారాజ్య
జ్ఞతై ప్పటిత్తాభువతాక కొన్టిరెన్దిరున్దోమ్,*౮.(జితేంద్రియశ్చ) అప్పడి
యన్దియి లే మహారాజర్క్కు కొన్డు త్త పడియా లే విషయ చపలరన్ది
యి లే యిరున్దిర్.*౯.(జితేంద్రియః) ఇన్దియజ్ఞభుమడక్లాతే కణ్డవిషయ
జ్ఞలిలేచపలజ్ఞభాకై యన్ది క్కే, అవై యున్ముడైయ కీర్తేయడజ్ఞుమ్బడియ
ముక్కి యాశవల్లిరాయరున్దిర్.*౩.(జితేంద్రియః) ఆరేసు మొరు పురుష
నుమ్ వలేసు మొరుక్రీ యైక్కిట్టినాల్ పటిట్టుప్పార్ క్కు క్కుడవతాయి
న్దీరుప్పతు. అప్పడియరుక్కు, “నరామసిపరదారాంశ్చచక్షుర్భ్యామపిప
శ్యతి” ఎన్దిరుపడియే, ఇత్తనైపాతు నాన్ నిట్కిరివిడ త్తిల్ ముకజ్జొడు
త్తుప్పారాతేనిట్టతే! ఎన్నవిరక్తరోవివరెన్టాళ్.*౪.(జితేంద్రియశ్చ) “ప
శ్యత్యచక్షు సృశ్యచోత్యకర్ణః” ఎన్టుమ్-“అపాణిపాదోజవనోగృహీతా”
ఎన్టుమ్-“సర్వేన్దియైరపి వినా సర్వం సర్వత్రపశ్యతి” ఎన్టుమ్-నాట్టో

పాతిక్కువై పడై తీర త్తనైపోక్కి, నాట్టారైప్పోలే ఇన్దియోధీనప్రవృత్తియన్దియిలే యిరున్దీరెన్నుమామ్.*౧. (జితేన్దియః) “దుర్గ్రహం మనసా ప్యవ్యైరిన్దియైరసిదుర్జయమ్” ఎష్టుమ్-“మనసుణర్ వళవిలన్ పాటియుణార్ వవై యిలన్” ఎష్టుమ్ శొల్లుకిఱపడియే, నాట్టారుడై య బాహ్యస్తరకరణజ్ఞుక్కు-ఎట్టవొణ్ణాతపడియాయురున్దీరెన్నుమామ్.*౨. (త్వంజితేన్దియః) “అహల్యాయైజారస్సురపతి రభూదాత్మ తనయాం ప్రజానాథోయానీ దభజతగురోరిస్తురబలామ్” ఇత్వాదిప్పడియే, ఎజ్జళ్ మామనారాన ఇన్దియై అహల్యాజారనానాన్, అవనుక్కుమేలాన బ్రహ్మ సుతాభిలాష మృణ్ణినాన్, ప్రకాశకనానచన్దియై గురుదార ద్రోహీయానాన్, ఆదిత్యపుత్రరాన మహారాజరుమ్ ఇన్దియైపుత్రరాన వాలియుమ్ ఎన్నుళవిలేపట్టపాడితు, విశ్వామిత్రన్ మేనకాచపలనానాన్ , ఇప్పడియే నాడిరున్దీరెన్దీకుడియాకవకప్పడానిట్టు, నీరొరువరుమేకాణుమ్ విరక్తరాయురున్దీర్. “ఇన్దియైః కామవృత్తస్స కృష్యసేమనుజేశ్వర” ఎన్దిఱపడియే, రాజ్యదారజ్ఞులై విట్టిరుక్మీఱనీర్ అన్దనచైయాలే వన్దిరోన్దెన్దిరున్దోమ్.*౩. (జితేన్దియః) అవశ్శోలే నేరాక నిస్సృహరాయురున్దీర్.

ఇప్పడి విరక్తరాయురుక్మీఱవర్ నన్నై నలివానెన్, అథార్క్కిరరో వేన్దిరున్దోమ్.*౪. (ఉత్తమధార్మికః) ఇన్దవ్యాపారమెల్లామ్ పరార్థమాక ఉపకరిక్కెయ్యాకవిరున్దతు. * ౫. (ఉత్తమధార్మికః) తనక్కెన్టు శెయ్యుమవన్ అధమధార్మికన్. తనక్కున్విఱఱు మెన్టు శెయ్యుమవన్ మధ్యమధార్మికన్. పిఱఱెన్టుశెయ్యుమవన్ ఉత్తమధార్మికన్. అన్దిక్కే, ధార్మికః- ఉద్ధార్మికః- ఉత్తరధార్మికః- ఉత్తమధార్మికః- ధార్మికరాకితార్ ధర్మసమ్బుధిశ్. అతావతు - “వర్ణాశ్రమా చారవతా ఆరాధ్యతే” ఎష్టు - వర్ణాశ్రమ ధర్మసమారాధ్య రాకై. ఉద్ధార్మికరాకై యావతు - “తమేవంవిద్వానమృత ఇహభవతినాన్యఃపథాః” ఎన్దిఱపడియే, భక్తిమార్గతాలే భజనీయరాయురైక్కు ఉత్తరధార్మిక రాకై

యావతు-“శరణమహంప్రపద్యే” ఎన్నిటపడియే, సర్వలోకశరణ్యరాకై-
ఉత్తమధార్మిక రాకైయావతు - “తేనాను గృహీతో బ్రహ్మలోకంగ
చ్ఛతి” ఎన్టుమ్ - “ఉపాయోగురు రేవస్యాత్” ఎన్టుమ్-పురుషకార
వశీకార్యమాకై. ధార్మికత్వ మావతు సామాన్య ధర్మనిష్ఠత్వమ్.
ఉత్తమధార్మికత్వమావతు అసాధారణధర్మనిష్ఠత్వమ్. సామాన్యధర్మ
మావతు, “ఆనృశంస్యం పరోధర్మః” ఎన్టు - నొద్దారై క్కణ్డాలయ్యో
వెట్టిరుక్కై. అసాధారణ ధర్మమావతు - “కులోచితమితిక్షాత్రం
ధర్మంస్వరూపమన్యతే । వధశ్చధర్మయుద్ధేన స్వరాజ్యపరిపన్ధినామ్ ।
క్షత్రియాణామయంధర్తో యత్ప్రజాపరిపాలనమ్” ఎన్టు-తన్నెయడైన్ద
వరోకళుక్కోరావత్తుణ్డనాల్ మాగ్పిలేయమ్మేన్ద పరిహరిత్తుక్కొడు
క్కై. ఆకైయాలే, వాలియోడేపారుతుమహారాజరై రక్షిక్కైయాలే,
ధార్మికరావరన్బిక్కే, ఉత్తమధార్మికరాయరున్దిరెన్టుమామ్. *3. (ఉత్త
మధార్మికః) ఆర్తరాన మహారాజరై రక్షిత్తు, “రాజభిర్ధృతదణ్డాన్తు
కృత్వాపాపానిమానవాః । నిర్తలాస్వర్గమాయాన్తి సస్తస్సుకృతినో
యథా” ఎన్నిట పడియే, అకృత్య కరణత్తాలే నారకియాన వాలియై,
“తస్యదణ్డోవధస్త ఎంతః” ఎన్టు-వధదణ్డత్తాలే పూతనాక్కిన పడియాలే
ఉత్తమధార్మికరాయరున్దిరెన్టుమామ్.

ఒరుశ్రేయస్సాధనధర్మమేయాయ్ ఫలపర్యంతమన్తోవెన్దిరున్దోమ్;
(అక్షయ్యోకీ రిశ్చ) “తస్యనామమహద్యశః” ఎన్టుమ్-“నికరిల్ పుకథ్తా
య్” ఎన్టుమ్శొల్లుకిటపడియే, మన్నుమ్ పెరుమ్ముకథ్తాయరున్దిర్. (అక్ష
య్యోకీ రిశ్చ) ఒరువరాలుమ్మతిక్కనొణ్ణాళపుకథ్తై యుడైయారాయరు
న్దిర్ అతావతు-ప్రబలనాన వాలియైక్కొన్టు తేడిప్పడైత్త పుకళుక్కు
మత్తెన్దునిన్టు కొన్టిరెన్టుమ్ నిరపరాధతిర్యగ్వధమ్బణ్ణి నీరెన్టుమ్-నిష్ప్ర
యోజన వ్యాపాదన మ్మణ్ణిని రెన్టుమ్ ఇప్పడై కళిలే యనేకమ్ కణ్ణ
ళివుమ్ శొల్లియళిక్కలామో వెన్టు పార్తోమ్, రాజాక్కళుక్కువేట్టై

యుమ్మమైన్దనిన్దుకొల్లుకై యుమ్ నీతియెన్దుమ్, సుహృత్తమనాయ్ శరణాగతనానవన్ పక్కలిలే కుర్మమ్ శెయ్కై యాలే, సాపగాధవధ స్బుణ్ణినోమెన్దుమ్, జనపదహితార్థమాకదుష్టమ్మగవధమ్మణ్ణుకై యాలే, సప్రయోజనవ్యాపాదన మ్బుణ్ణినోమెన్దుమ్, ఇద్దిక్కుకళిలేనిరుత్తరమాకవుత్తరమ్మశొల్లి పరిహరిత్తపడియాలే, ఎజ్గళాలుమ్మిక్కువొణ్ణాత పుకత్తై యుడై యీరాయిరున్దీర్.

ఇప్పడిమాతాత పుకత్తై పడై కైక్కుడియెన్దెన్దిరున్దోమ్,*౧. (విచక్షణశ్చ) అతుక్కుడియాన కార్యజ్గళిల్ మున్నడిపార్ త్తుశెయ్యమ్మడియాన నిరూపకరుమాయిరున్దీర్. *౨. (విచక్షణశ్చ) “యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవీత్ స్వాభావికీజ్ఞానబలక్రియాచ ” ఎన్దు-సహజసర్వజ్ఞ రానవుమక్కితువారు ఏర్మమో? * ౩. (విచక్షణశ్చ) నీర్ శొన్న వర్మకు నాజ్గళో కుర్మమ్మశొన్నాల్, “ఉత్తరోత్తరయుక్తాచవక్తావాచస్పతిర్యథా” ఎన్ది ఉపడియే, అవై య్మియమేలేమేలే వార్ త్తై శొల్లుమ్మడియాన పాటి వాళరాయిరున్దీర్.*౪. (విచక్షణః) సహజసాదృశ్యత్తాలే*ఇలక్కుమాతాడి ఆశ్రితవధమ్మిటవాతపడి క్కుత్తిలేమాలై కట్టివిడువతే? ఇతెన్న కూరై తాన్.*౫. (విచక్షణః) నీర్ తామ్ అప్రమేయరాయ్ అటియవొణ్ణాతపడియాయిరున్ది రాకిలుమ్, నీర్ తామెల్లామటి వీరాయిరున్దీర్.*౬. (విచక్షణః) ఏకారిమైత్రియాకై యాలే మహారాజర్ సమక్కుత్తుడై యావారెన్దుమ్, రావణమైత్రియాకై యాలే వాలి తుడై యాకా నెన్దుమ్ నిశ్చయిత్తు, ఇవరై కూట్టి అవనై య్మిత్తపడియినాలే, నల్లారటివీర్ తీయారటివీర్ ఇవ్వొకత్తెల్లామటివీ రాయిరున్దీర్.

ఇప్పడివిచక్షణరానాల్, “శత్రోశ్శేషం నశేషయేత్” ఎన్దుమ్- “సప్రతపౌత్రంసాచూత్యం సమిత్రజ్ఞాతిబాన్ధవమ్|హత్వా ” ఎన్దుమ్ శొల్లుకిటపడియే, వచనాసురోధమ్మణ్ణి, ఒట్టిస అజ్గదాదిగళై యుమ్మనిర

¶ పాటివాళర్ - బుద్ధిమంతులు. * ఇలక్కులక్ష్యము. † ఏకారిమైత్రియాలే -

తనకుశత్రువుడైన రావణుడేశత్రువుగాగల సుగ్రీవునితోడి చెలిమిచేత.

స్వయమాకముడిప్పిక్కిటిరోవెన్దిరున్దోమ్, *౧. (క్షీతిక్షమావాణ) పాటు
మైంబుమ్ భూమియాయురున్దిర్. వాలియైక్కొన్టశీర్మమ్మాతాతే
నిత్తిఱునిలై యిలే నానుమ్ అజ్గదనుమ్ సెన్ద్రుయిల్ వేమ్మోలే మున్నే
పన్దునిన్టల్ కుడిక్కొలై యాకవఱుక్కి ప్రాప్తమాయురుక్కి, ఎగ్గలై
ప్పొలుప్పతే *౨ (క్షీతిక్షమావాణ) “క్షమయాపృథివీసమః” ఎన్దిఱుపడి
యే, పళ్ళాశత్తోటి విస్తీర్ణైయాన భూమిప్పరప్పిలుళ్ళ పొత్తై యత్త
నై యుమ్ ఉమ్మొరువర్ పక్కలిలుమాయురున్దతు *౩. (క్షీతిక్షమావాణ)
ముఱ్ఱుడ సెన్జిలే కున్ద్రుమ్ కిడన్దసిన్బు పొలుత్తతానై యన్దిక్కే, ఇరు
న్దపడి ముతలిలేకున్ద్రు త్తిలటివిన్దిక్కే, పొలుమైయే నిరూపకై యాన
భూమియై పొత్తై యాయురున్దతు. *౪ (క్షీతిక్షమావాణ) భూమిప్పరప్పు
క్కాక పణ్ణక్కడవ పొలుమైయే ఎన్నొరు త్తియళవిలుమ్ పణ్ణవతేయే
న్టుమామ్ *౫. (క్షీతిక్షమావాణ) భూమార్దత్తిలేనుతుప్పాయ్, ఎన్నొ
రు త్తియళవిలేపణ్ణిన పొలుమై భూమిక్కాక పోరుమాయురున్దతు ఎన్టా
కవుమామ్.

ఎన్నళవిల్ ఇప్పడి పొలుమై పణ్ణుకైక్కడి యెన్నెన్దిరున్దోమ్, *౧
(క్షతజోపమాక్షుః) “ఉయి ర్కెల్లామ్ తాయాయళిక్కిన్టతన్డానురైక్క
ణ్ణై” ఎన్టు - సర్వరక్షకత్వ సూచకమాన విక్కణ్ణిక్ వైలక్షణ్యమి
రున్ద పడియెన్టాళి. *౨. (క్షతజోపమాక్షుః) వాలియైక్కొన్ట పోతు శీర్మ
త్తాల్ పిఱన్దశివప్పు ఇన్నముమ్ మాతాతేయిరుక్కి ఎన్నె *మునియా
తేపొలుప్పతే ఎన్దితాళి. “శరేణై కేస” ఎన్టు-వాలియై యోరమ్బాళేకొ
న్టి రెన్టుకేట్రోమ్, అజ్గనన్దియిలే, “రామోరక్తాన్తలోచనః” ఎన్టు- కచ్చై
క్కణ్ శివన్దతి త్తనైయాయురున్దిర్. *౩. (క్షతజోపమాక్షుః) “రక్తాస్యనే
త్రపాణిః” ఎన్టుమ్ - “త్రితామః” ఎన్టుమ్-కణ్ణిల్ శివప్పుమ్ నాముద్ర
కిలక్షణమాయురున్దపడియాల్, ఇన్నముమ్ మేల్ నార్యభౌమ రాయా

భవీ రెస్తుతో భ్రూయి రానిస్త తు.*ర (క్షతజోపమాక్షః) క్షతత్వా లేపిజన్దతి తే క్షతజమాకిఱు అప్పడియే, “యథాకప్యాసంపుణ్డారికమేవ మక్షిణీ” ఎస్తు-సుప్రసన్నధవళమానపుష్టుడై యకణ్ణుక్కుచ్చివపుస్సాభావిక మల్ల, కోపత్రా లేవన్దేటియెస్తుతో భ్రూయిరున్ద తెస్తుమామ్.*గి. (క్షతజోపమాక్షః) ఇక్కణ్ పిరాట్టిపిరివా లేవన్ద శోకాశ్రువతనత్రా లే శివన్దతో? వాలిపక్కల్ శీర్జత్రా లేశివన్దతో? మహారాజ్ పక్కల్ వాత్సల్యత్రా లే శివన్దతో? ఇత్తనై యాలుమ్ శివన్దతో తెరికితిల్లై.

ఇతిలే, అప్రమేయశ్చ-దురాసదశ్చ-జితేన్ద్రీయశ్చ- ఎస్తుతోడగ్గి పదగ్గళో తోఱుమ్ చకారమిట్టాళో. అతెన్నెన్నిల్, ఇవభ్రూలొవ్వొరు గుణగ్గళే యివరుడైయ పెరుమైక్కు పోన్దొరుక్కు, ఇత్తనై గుణగ్గళుమ్ శేర్న్దిరున్దాల్ శొల్లవేణుమోవెన్దై కాక. అన్తిక్కే, ఇచ్చకారగ్గళాల్ పుఱమొబ్బొరుగుణమోరాశ్రయన్దనక్కుక్కిడై యాలేయిరుక్కు, ఇత్తనై గుణగ్గళుమివ్వాశ్రయ త్తిలే శేరక్కిడప్పతే? ఎన్దితాళాకప్రమామ్.

ఆనాలనేకపదగ్గళిలే చకారమిట్టాళో, క్షితిక్షమావాణ-క్షతజోపమాక్షః-ఎన్దిఱపదగ్గళిలుమ్ చకారమిడవేణ్డావో! ఇడాతపోతురితిభగ్గ మెస్తుకున్ద్రమాకాతోవెన్నిల్, ఆకాతు. కీక్రో పదగ్గళిలే, అప్రమేయ త్వాదిగుణతదాశ్రయ సమ్బన్ధమాత్రవివక్షైయాలేశొన్నాళో, క్షితిక్షమావాణ- ఎన్దిఱపద త్తిల్, పళ్ళాశతోటి విస్తీర్ణై యానభూమిప్పరప్పిలు శ్మక్షమాగుణమడైయ ఇతోరు ఆశ్రయ త్తిల్ అడగ్గిన్ద్రస్తుమ్, మతుప్పి నాల్ భూమార్థతాలుమ్ ఆశ్రయ త్తి లడగ్గాతపడియాన గుణప్రాచు ర్యతైయనుసన్ధి త్తపడియాలే, ఇనియివ్వాశ్రయ త్తిల్ గుణాన్తరగ్గళు క్కుఇడమిల్లై యెట్టఱుతియిట్టు, పూర్వోత్తరగుణగ్గళై మఱన్దపడియాలే, సముచ్చయ త్తిలకాన్తాకప్రమామ్. అన్దియిలే, క్షమావాణ-ఎస్తు పెరు మాభుడైయ పొణైయుడైమైయై యనుసన్ధి త్తవాతే, ఏతేనుమ్పిల్లై యుణ్డాకిలుమ్ పెరుమాళో పొణు త్తరుళువర్, పెరుమాళో పొణు త్తవా

తేనాట్టార్ పాటుప్పార్ కళ్, ఎన్ఱు నిత్తన్దియా తే పోనాళాకవుమామ్.
ఇతప్పడియాకిఱతు.

క్షతజోపమాక్ష - ఇతిల్ చకారహనిక్కుచ్చెయ్యుమ్మడియెన్నె
న్నిల్, క్షతజోపమాక్ష - ఎన్ఱు శరీరగుణమాయ్ భిన్నాధికరణమాకై
యా లే సముచ్చయిక్కవేణ్ణువత్తిల్లై యెన్ఱు పరిహారమాకవుమామ్. *అన్ఱి
క్కే, అప్రమేయశ్చ - దురాసదశ్చ - జితేన్ద్రియశ్చ - ఉత్తమధార్మి
కశ్చ - అక్షయ్యకీర్తిశ్చ - విచక్షణశ్చ - ఎన్ఱు ప్రథమావిభక్తియాయ్
సరోక్ష నిర్దేశమాయ్ ఏకరీతి యాకై యాలే చకారాపేత్తైయుణ్ణు. ఇట్లు
త్వమోపాతి క్షతజోపమాక్ష - ఎన్ఱు సమ్బుద్ధ్యస్తమాయ్ మున్నిలై యా
లే రీత్యస్తరమాకై యాలే సముచ్చయా పేత్తైయిల్లై యెన్ఱాకవుమామ్.

త్వమప్రమేయశ్చేత్వాది- శ్రీవాల్మీకి భగవాన్, “జ్ఞానశక్తిబలై
శ్వర్యవీర్యతేజాంస్యశేషతః” ఎన్ఱు పరత్వానుబద్ధియాన పాద్యణ్యత్తుక్కు
ఎతిర్ త్తట్టాక, కీర్తై, “ఆనృశంస్యమనుక్రోశం శ్శ్రితంశీలం దమశ్శమః ।
రాఘవంశోభయస్త్యేతేషద్గణాః పురుషోత్తమమ్ ” ఎన్ఱు-సౌలభ్యాను
బద్ధియాక బరుపాద్యణ్యమ్ కాట్టినాన్. ఇపోత్తు అపహతపాప్తత్వా
దిగుణాష్టకత్తుక్కు ఎతిర్ త్తట్టాక అప్రమేయత్వాదియాలే యెరుగుణా
ష్టకమ్ కాట్టుకితాన్. ౧౭.

తాత్పర్యము:—సౌలభ్యయోజన. బలవంతులైన రావణాసులను వెడలఁగొట్టినవా
నరాధిపతియైన వాలిని ఒకచిన్నచెట్టును గొట్టినట్లు అనాయాసముగ నొకబాణముచేత
సంచరించి ఆశ్రితుఁడైన సుగ్రీవునికి జయము నిచ్చినవారు నాకుంటి యెదుట వేచేసి
యుండినను మిత్రభావమితయని తెక్కింపనలవిగాని వారుగానున్నారు. తాముకలై
నను శత్రువులకు దగ్గఱచేరుటకు కూడనలవిగానివారును, పరస్మైపరరాజ్యములంగు
పరాజ్ఞులై సదునొకొండు ఇన్ద్రియములను స్వాధీనపఱచుకొని ఇతరులమేలుకొఱకే
సర్వవర్తముల నయస్థించువారును, తుత్రియలకు తమధర్మమైన దుష్టనిగహశిష్టపరిపాలన
ముల నొనర్చువారును, స్థిరమైనకీర్తిగలవారును, యుక్తాయుక్త విచారణమందు
చుహాశలులును, భూదేవివలెవిక్కిలి ఓర్పుగలవారును, పశ్చాత్తొక్కిటివి స్త్రీగ

*క్షతజోపమాక్ష - అనుపారముననుసరించి ఈయోజన.

మైన భూమణ్ణలముసందుడు సాధువులకందటికియందు ఓర్వంతియొడేరియుండువారును, ఇట్టియుత్తమగుణములనుసూచించుకేయునదియు మహాపురుషులక్షణమునైనై ఎటుపైన నేత్రాస్తమలుగలవారునైయున్నారనియు వారినివధించిన శ్రీరాములను మాచి నోటూర తిట్టుటకువచ్చిన తార దర్శనమాత్రముచేత మహాపురుషులనిచెలిసికొని స్తోత్రముజేసెను

పరత్వయోజన, సకలగుణపరిపూర్ణులుగాను, ప్రత్యక్షానుమానాగమములనెడు త్రివిధప్రమాణములచేతను ఎవ్వారికైనను ఒకవిధముగనుభవించునని తెలిసికొననశక్యమైన మహాప్రభావము గలవారుగాను, శ్రోవతస్పినడచువారికిని భక్తిలేనివారికిని దిగ్గజచేర రానివారుగాను, బాహ్యకుష్టప్రీతుతర్క్కుములచేత చలించుకూడనివారును, లోకులవలె ఇంద్రియాధీనప్రవృత్తిలేనివారును, లోకములబాహ్యంతరకరణములకు సంసక్తుడైదువారుగాను, ఆకృత్యకరణముచేత వారికి సంభవించినపాపములెల్లను తోలంగునట్లు శిక్షారూపమైన సంహారంబొనర్చి వానిని పరిశుద్ధినిగాచేసిన ఉత్తమధార్మికులును, మాచేతనాశనముజేయకూడనికీర్తిగలవారనియు, సర్వజ్ఞులనియు, పరత్వసూచకమైన రక్తాస్త్రాచినులుగానున్నారనియుపెరుమాళ్లును పరవస్తువని పలువిధముల స్తోత్రముజెసెను.

పెరియవాచ్చాన్నిళ్ళైతిరువడిక శేశరణమ్.

సుందరకాణ్డము, ౧౫ - వ సర్గము, ౫౩ - వ శ్లోకము.

మూ. దుష్కరంకృతవాక్ రామోహీనోయి దనయాప్రభుః!

ధారయత్యాత్మనోదేహం స శోకేనావసిదతి || ౧౮.

అర్థము:— యత్ - ఏకారణముచేత, ఆనయా - ఈశీతచే, హీనః - ఎడబాసినవాడై, ప్రభుః-తనపనుల చూచుటకుశక్తుడైయున్నవాడను. అత్మనః తనయొక్క, దేహం-శరీరమును, ధారయతి-ధరించుచున్నాడో, శోకేన-గుఱుముచేత, నావసి-తి-నశించలేదో, (ఆకారణమువలన) రామః శ్రీరాముడు- దుష్కరం-చేయవసాగ్యమైనకార్యమును, కృతివాక్ - చేసినవాడయ్యెను

వ్యా. అవతారికై. “ అన్యత్రభిక్షాద్ధాజ్ఞేయా దన్యత్రచహనూమతః | హరిణీఖురమాత్రేణ చర్తణామోహితంజగత్ ” ఎన్టు-భిక్షునో డొక్క మాటకుకుళప్పడియొడొత్తస్త్రీయినవయవవిశేష త్తిలకప్పడాతే అత్యంత విరక్తనాన తిరువడి యకిప్పడ పిరాట్టయై తిరువడియొ

పిరాట్టివైలక్షణ్యైయు మివ శ్రేష్ఠునరుళియిరుక్కిట వైన్యైయుగ్గణ్ణు,
ఇవలైయిప్పడి * ఇరుత్తువతే ఎన్ఱు పెరుమాళై శిష్టగర్వైన్పణ్ణికీతాన్.

(దుష్కరంకృతవాక్ రామః) నామ్ పెరియకడలైక్కడన్ఱు అరు
న్దొళల్ శెయ్ తోమాక నినై త్తిరున్దోమ్, పెరుమాళ్ నమ్మిలుమరున్దొ
ళల్ శెయ్ తారాయినద్రతు (రామః) ఏకదార వ్రతరాయ్ పిరాట్టియై
యెళియవర్తియాత పెరుమాళుక్కు దుష్కరమ్, ప్రణయిశాయ్
పిఱన్దొరాకల్ శెయ్యవరి తొన్జైచ్చెయ్ తార్ (దుష్కరమ్) కాట్టుక్కు
పోకిటపో తకప్పడక్కుడక్కుణ్ణుపోన పెరుమాళ్ తమక్కుమ్ ఇతు
క్కుమున్ఱు శెయ్యరెతు.

ఇన్సంసారవైచ్చెయ్యకోలి త్తవిర్న్దారోవెన్నిల్, (కృతవాక్)
పత్తుమ్ పత్తాక అనుక్కి త్తిలన్ ?

ఇప్పడియివర్ శెయ్ తరు తానే శెన్నిల్, * ౧. (రామః)
పిరాట్టియైప్పిరిన్ద కుటియశణ్ణామల్ నిన్దార్. * ౨. (రామః) పిరా
ట్టియైప్పిరిన్దాల్ పుకరభ్రీన్ద ఎళిల్ కులైన్ద ముఖమ్ వెళుత్తు ఉడప్పి
లైత్తు ఇటకాలిట్టకై యాయుక్కు వేణ్ణావో, ఇతైప్పణ్ణుమిజే పిరాట్టి
యుమ్, “ కచ్చిన్ఱ తద్దేమ సమానార్గం తస్యోననంపద్ద సమానగన్ధి ”
ఎన్ఱు- ముకత్తి లొళియోమ్ మణముమ్ మాతాతే శెల్లానిష్ఠ తే యెన్ఱు
కేట్టతు. * ౩. (రామః) ఓ పొడిమూడు తణలాయినద్రార్. ఎడివిల్
పచ్చెయైక్కాట్టి త్తువక్కిక్కొణ్ణుపోన్ద నడుక్కాట్టి తే తళువతే

కర్తతాలే అపవ్పావై యానాళల్లతు ఇవర్ తిల్ళినారోవెన్న ,
ఇవలైక్కణ్ణువైత్తాలవర్ తా మకలప్పెలువరో ? * ౧ (హీనోయద
నయా) ఇవరివలై విట్టు మాన్బిన్నే పోకప్పట్టన్తో ఇవ్వహారన్దాన్బిట
నద్రతు. * ౨. (అనయాహీనః) ‘ ఇత్రైయుమకలకిల్లేన్’ ఎన్బిటవివలైయో
పిరివతు. * ౩ (అనయాహీనః) మతుప్పినుడైయ నిత్యయోగతైయమ్

కులై త్తిలరో? * ౪. (అనయాహీనః) “ అనన్యభావామనురక్తచేత
నాంత్యయావిహీనాం మరణాయనిశ్చితామ్ ” ఎన్టుశొన్న వివళైయన్టో
పిరివతు. * ౫. (అనయాహీనః) “ శ్రద్ధయాదేవోదేవత్వమన్నతే ”
ఎన్టుమ్ - “ అప్రమేయంహితతేజోయస్యసా జనకాత్తజా ” ఎన్టుమ్ -
“ అసన్యారాఘవేణాహం భాస్కరేణప్రభాయథా ” ఎన్టుమ్-ఎల్లాప్పడి
యాలమ్ తమక్కుమినుక్క ముణ్డాయరుక్కిఱ వివళైయో విడువతు.

* ౧. (ప్రభుః) ఒన్టుమటియారాయరున్దార్ ప్రభుత్వమావతు అఱి
యాత్తనమితే. * ౨. (ప్రభుః) మేన్తైయున్డొత్తనైపోక్కి, నీర్ పైయిన్తై
యాయరున్దతు. * 3. (ప్రభుః) ఆనైకుతిరై కట్టవుమ్ పడైయాళవుమ్
కణక్కుక్కేన్ద్రక్కవుమ్ కన్దూరిత్తనైపోక్కి, ప్రణయిత్వత్తిల్ * పుతి
యతున్డెలరాయరున్దతు. * ౪. (ప్రభుః) పెణ్ణిక్ వరుత్తమటియాతాక్.
“ బహుథావిజాయతే ” ఎన్టుమ్ - “ బహూనిమేచ్యతీతానిజన్తాని ”
ఎన్టుమ్ - “ పల్పిఱవిప్పెరుమాక్ ” ఎన్టుమ్-పిఱక్కిఱ పిఱవి వెళ్ళత్తిలే
యెరు పెణ్ణిఱవి పిఱన్దానాకిలతే ఇవ్విన్తైయాళనాయ పెణ్ పిఱన్దా
రెయ్త పెరున్దుయరఱివతు.

ఇప్పడిప్రభుక్కళాయవర్ శెయ్తతెన్నెన్నిల్, (ధారయత్యా
త్తనోదేహమ్) పిరాట్టియై ప్పిరిన్ద పెరుమాళ్ కడలిలే వుక్కారాయ్
ముడిన్దారెన్టు పేర్ పడైక్కవేణ్డావో? (ధారయతి) ధరిత్తిరుప్పతే ఇ
త్తనై పోతుసత్తై యభీయవేణ్డావో? నిత్యమాన స్వరూపత్తై యభీ
క్కప్పోమోషెన్న, (ఆత్తనోదేహమ్) నిత్యమాన స్వరూపమిరుక్క,
“ ఇచ్చాగృహీతాభిమతోరుదేహః ” ఎన్టు-వన్డేటియాన వుడప్పై విడ
లాకాతో? “ నిత్యనిత్యాకృతిధరమ్ ” ఎన్టు- స్వరూపత్తోపాతి రూప
ముమ్నిత్యమన్తోవెన్న, (రామఃఆత్తనోదేహమ్) అప్రాసృతమానశరి
రత్తైచ్చొన్నేనో? ఆతియఞ్ఞోతియురువై యజ్ఞువైత్తిగ్గు ప్పిఱన్దపడిన్దై

* పుతియతున్డెలరాయ్ - మొదటిభోజనములేనివరుగా, అసగా ఏమి తెలియనివారుగా.

విట్టాలాకాతో ? (ఆత్మనోదేహమ్) తామెరుపిరాట్టియామ్, “చరా
ధీనాస్త్రియస్సర్వాః” ఎన్టుమ్—“మాయమ్ వక్తై యతీయేన్ నలోవిన్దై
యేన్ పెన్ పిటన్దై” ఎన్టుమ్— పరద్రవ్యమాయ్ నోక్కి యిగుక్కితారో?
తమ్మతానపుడమ్బైప్పోక విట్టాలాకాతో ? (ఆత్మనోదేహమ్) తమ్మ
డమ్మతమ్మతో? “ భక్తానామ్” ఎన్టు-పిటరతన్దో? పిటరుడమ్బై ఎన్ శె
య్యచ్చుమక్కితార్.

అవర్ శెయ్ వ యో, ముడ్డిక్కైక్కు * కరువియిల్లై యాకిలెన్న్,
(నశోకేనావనీదతి) శోకమిరుక్కువేటు కరువివేణుమో? (నశోకేనా
వనీదతి) “శోకాగ్నిరిప్రథక్ష్యతి” ఎన్టు-శోకమాకిట పెరునెరుప్పిరుక్కు
వేటుకేట్కువేణుమో? ౧౮.

తాత్పర్యము.—శ్రీరాములు రాజ్యమునందు ఆములు జరిగించుటకును, రాక్ష
సులమీద శరవర్షము కరిపించుటకును, సమర్థులుగా తోచుచున్నారేగాని ప్రణయ
రసమును కొంచెమైన నెరిగినట్లుతోచలేదు ఎలనన్న, ఒకక్షణమైనను తననువిడచి
యుండు మరళులేనిదియు తనకును దేవత్యమును పత్ని సమృద్ధముచే నొసగునదియు
నైన ఈశీతాదేవిని ఇన్నిదినములు విడనాడిన వియోగదుఃఖముచే తనదేహమును గ్రమ్మ
నవిడువక జీవించియుండుటజూడ నేను సూరామడపాడవుగల సముద్రమునుదాటిన
దానికంటె కష్టమైనపనిని చేసినవారుగా తోచుచున్నదని శ్రీ ఆంజనేయులు ఆశోక
పనికాయందు సీతాదేవియొక్క ధైర్యమునుజూచి శోకపరవశుడై చెప్పెను.

పెరియవాచ్చాన్నిశ్చైతిరువడిక శేళరణమ్.

సుందరకాణ్డము-౨౧-వ సర్గము, 3-వ శ్లోకము.

మూ తృణమస్తరతరి కృత్వా ప్రత్యువాచ శుచిస్త్రితా ।

నివర్తయ మనోమత్త స్వజనే ప్రీయతామనః ॥ ౧౯.

అర్థం.—తృణమ్-గడ్డిపోచను, అస్తరతః-తనకును, రావణునికినినడుమ, కృత్వా-
(ఉండునట్లు) చేసి, శుచిస్త్రితా-పరిశుద్ధమైనసగభగలదై, ప్రత్యువాచ- బదులుచెప్పెను,
మత్తః-నావలననుండి, మనః-చిత్తమును, నివర్తయ-మఱించుము, స్వజనే- స్వీయమైన
అస్త్ర పురజనమునందు, మనః-హృదయమును, ప్రీయతామ్-ప్రీతియుంచుచువుగాక

వ్యా అవతారికై. “ స్రీ సమాల్పామృతధరో వై దేహీమను
చిస్తయన్ । భృశంనియు క్తస్తన్యాంచ మదనేప మదోత్కటః ” ఎన్టు-
ఉత్తరీయూణర్ ద్దు ఎమ్మిస్తిరుద్దరావణన్, మదనపరవశనాయ్, “ దీపికారి
కాఞ్చనీరి కాశ్చిత్ ” ఎన్టు- కనకదీపికా కళాచీ చాలవ్యజన తాలవృన్ద
భృగ్గారచామర రమణీయధ్వజచ్ఛత్రాని ఇరిబర్హజ్జలైక్కోణ్డు అజ్గ
నాశతమ్ సేవిక్క, “ రావణస్యాత్తమాస్త్రియః ” ఎన్టు-ప్రధానమహిషి
కళిలే శిలర్పిణ్ శెల్ల, నిద్రాశేషమద్దగతియాక కొణ్డు ఆశోకవనికై
యిల్ శెల్ల, “ తతోద్భవ్యైవవై దేహీరావణం రాక్షసాధిపమ్ ” ఎన్టు-ఇవనై
క్కణ్డు పెరుక్లాబ్దీల్ పెరుక్లొడియాడైప్పోలేనడుగ్గి, “ ఊరుభ్యాముద
రంఛాద్య బాహుభ్యాంచ పయోధరా । ఉపవిష్టావిశాలాక్షీ ” ఎన్టు-
స్తనజ్గలై విషద్విష్టికళ్ పారాతపడి మ్మత్తెక్కుమాప్పోలే, రామభోగ్య
మాన తిరువున్ది తిరువుతరమ్ తిరుములై తిరుక్కణ్ణళై, తిరుత్తోడై,
కళాలుమ్ తిరుత్తోళ్ కళాలుమ్ కణ్ణీర్ కళాలుమ్ మత్తెత్తు, “ సజ్గుల్ప
హయ సంయుక్తైర్యానీ మివమనోరథైః ” ఎన్గిటపడియే, * కడువిశై
యాయ్ తళ్ సజ్గుల్ప మాకీటపురవికళై ప్పూట్టిన మనోరథ త్రిలేపటి పె
రుమాళై క్కిట్టి, “ సమీక్షమాణాంరుదతీమనిన్దితాం సుసక్తళా మాయత
పద్మలోచనామ్ । అనుప్రతాం రామమతీవమైథిలీం ప్రలోభయామూసవ
ధాయ రావణః ” ఎన్టు- పెరుమాళెగ్గే యెన్టుపార్ త్తు కాణామైయా లే అమ్మ
వతు, పాతివ్రత్యత్తిలే యివళోరు త్తియే యెన్టుకొణ్డాడుమ్మడియావతు, య
థామనోగధం పెరుమాళైయనుభవిక్క పెత్తామైయా లే, “ స్తిమితవికసి
తానాముల్ల సద్భూగ్రిలత నామ్ ” ఎన్నుమ్మడి, “ తిమిర్ త్తు || కుచ్చియిట్టవి
మైయుమాయ్ పెరుమాళెగ్గే యెన్టు అవిరున్దమాల్పవానళవుమ్ నెడుక
వడియొబ్బునతు, ఇత్తైక్కుమడియాన ఆభిజాత్యముడై యవళాయ్

* కడువిశై - మిక్కిలివేగముగ శీ పురవికళై ప్పూట్టిన - గుఱ్ఱములుకట్టిన.

¶ తిమిర్ - తిరురిపట్టి || కుచ్చియిట్ట - పుట్టమై

శ్లేశిక్కిఱపిరాట్టియై ఏద్రవారై శొల్ల, స్వవినాశ హేతువాక, అతు
తరుకిఱేనితుతరుకిఱే నెఱ్ఱునిలై పోక్కలామోవెట్టేద్రవినాక. ఇప్పితద్రై
యెల్లామ్ పాత్తు, “హేతునిఱ్ఱపాన్నకళల్” ఎఱ్ఱు - అనుకూలరోడు
ప్రతికూలరోడు వాశియఱ సర్వస్వామికళాయ్, “వధార్హ మపికాకుత్స్థః
కృపయాపర్యపాలయత్” ఎఱ్ఱు - పరమకృపాభువాన పెరుమాభుక్కు,
“రామస్యస్యనిసాయజ్ఞా” ఎఱ్ఱు-శరు త్తటిన్ద మహిషి యాకై యాలుమ్,
“త్వంమాతాసర్వలోకానామ్” ఎఱ్ఱుమ్- “అఖిలజగన్దాతరమ్” ఎఱ్ఱుమ్-
“ఉపాయభూతాసావల్లభాప్రాప్తియోగినీ” ఎఱ్ఱుమ్ - “లక్ష్మీరిపురు
షకారత్వే నిర్దిష్టాపరమమితిభిః” ఎఱ్ఱుమ్- విశేషిత్తువురుషకారమాకిఱ
సమ్మన్ధత్తాలుమ్, తక్ పరిభవద్దళో కిడక్క ఇన్దనర్థజైకణ్ణు, పిరాట్టియుమ్
ఇవళోన్న వద్రుక్కు ప్రతివచనముమ్ హితముమ్ శొల్లకిఱాళో ఇస్స
ర్దత్తే.

“కామయేత్వావిశాలాక్షి” ఎఱ్ఱుమ్- “యద్యత్పశ్యామితేగా
త్రం శీతాంశుసదృశాననే । తస్మిన్ తస్మిన్ పృథుశోఽణి చతుర్థమనిబధ్య
తే” ఎఱ్ఱుమ్-స్వచాపలమ్ శొన్న వద్రుక్కు, “నివర్తయమనోమత్తః”
ఎఱ్ఱుమ్- “సాధుధర్మమవేక్షి స్వనాధుసాధువ్రతం చర” ఎఱ్ఱుమ్- “య
థాతవతథాన్యేషాం దారారక్ష్యానిశాచర” ఎఱ్ఱుమ్- పొల్లాఱుకలై త్తవి
ర్తుననై కలై ఆచరియెఱ్ఱు ఉత్తరమ్ శొల్లియుమ్, “బుద్ధ్యభో
గాక యథాసుఖమ్” ఎఱ్ఱుమ్- “ఏకవేణీధరాశయాధ్యానంమలినమ
మృరమ్ । ఆస్థానేచ్యుపవాసశ్చనై తాన్యోపయికానితే” ఎఱ్ఱుమ్ శొన్న త
ఱ్ఱు, “అకార్యంసమయాకార్యమేకపత్న్యవిగహితమ్ । కులంసం
ప్రాప్తయాపుణ్యం కులేమహావిజాతయా” ఎఱ్ఱుమ్ - “అసకృత్సంయు
గేభగ్నా మయావిమృదితధ్వజాః । అశక్తాఃప్రత్యనీకేషు స్థాతుంమమ
సురాసురాః” ఎఱ్ఱు - తన్నాణ్ణైత్తనమ్ శొన్న తఱ్ఱు, “జనస్థానే
హతస్థానే నిహతేరక్షసాంబలే । అశక్తేనత్వయా రక్షః కృతమేతద
సాధువై ॥ ఆశ్రమంతుతయోశ్శూన్యం ప్రవిశ్యనరసింహయోః । గోచ

రంగతయోర్భ్రాతౌ రపనీతాత్వయాధమ । సహిగధముపాశ్రూయ
 రామలక్ష్మణయోష్టవయా । శక్యంసద్దర్శనేస్థాతుం శునాశార్దూలయో
 రివ ॥ ఎఱ్ఱు - పెరుమాళ్ కణ్ వెట్టత్తిలేనిస్తు నీతపువయో పులిము
 న్నేనిఱ్ఱుమ్ నాయ్ పోలే ? పతినాలాయరమ్ పేరై త్తనియేనిస్తుకొన్ఱు
 * కూత్రయాడిన తనివీరత్తుక్కు స్రతిక్రియేయాకమారీచనైక్కొన్ఱు నీప
 ణ్ణిసక్తిమత్తిలే కణ్ణిలోమో ? అవ్వాణ్ పులికళ్ నాన్ద్రమ్ కేట్టు
 నిన్ఱాల్, పిన్దన్ఱోడై వెన్ద్రాయమ్ ఉన్నాన్బీత్తై త్తనముమ్ కాణలా
 మ్, ఎఱ్ఱు - పెరుమాళ్ పడై య అణ్బీత్తై త్తనముమ్ పేళి ఉత్తరమ్ శొల్లి
 యమ్, “ లో కేభ్యోయానిరత్నాని సంప్రమథ్యాహృతానిమే । తాని
 త్తేరుసర్వాణి రాజ్యంవైతదహంచతే ” ఎఱ్ఱుమ్- “ ఇమాంచపృథివీం
 సంప్రం నానానగరమాలినీమ్ జనకాయప్రదాస్యామి ” ఎఱ్ఱుమ్- “ యాని
 వైశ్రవణసుభ్రుతానిచ ధనానిచ ” ఎఱ్ఱుమ్- రాజ్యరత్న ధనధాన్య
 నగర పత్తనాడకత్తై తరుకితే నెన్ఱు ప్రలోభిత్తతఱ్ఱు, “ శక్యాలో
 భయితుంనాహ మైశ్వర్యేణధనేనవా । అనన్యారఘవేణాహం భాస్క
 రేణప్రభాయథా ” ఎఱ్ఱుమ్- “ యంత్రం దేవినిరీక్షసే । సశ్లాఘ్యస్సగు
 ణీధన్యస్స కులీనస్సబుద్ధిమాన్ ” ఎఱ్ఱుమ్- మహాధనః ప్రాప్తిరియాతేయరు
 క్షిణవేన్నైయో నాలుకాశీట్టు ఎశీకరిక్కత్తేడుతీయెన్ఱు ఉత్తరమ్ శొ
 ల్లియుమ్, “ బహుమన్యస్వమామ్ ” ఎఱ్ఱుమ్ - “ మాంచభుజ్త్వయ
 థాసుఖమ్ ” ఎఱ్ఱుమ్- ఎన్నైయు మాదరిత్తుక్కొన్ఱు అణైయవేణుక్లా
 ర్ ఎన్ఱ తఱ్ఱు, “ ఉపథాయభుజంతస్యలోకనాధస్యసత్కృతమ్ । కథం
 నామోపథాస్యామి భుజమన్యస్యకస్యచిత్ ” ఎఱ్ఱుమ్- “ ఆణిమికుతామ
 రైక్తైయై యన్దోఁడిచ్చి యోన్దలై మిళై నీయణియాయ్ ” ఎఱ్ఱుమ్- ఎల్లా
 రుమ్ తలై యాలే శుమక్కుమ్ పడియాన ఉలకుడై య పెరుమాళ్ తోళిల్లే-
 తలైవై తనాః, వేళురుత్తుద్రనై త్తీణువతోవెన్ఱు ఉత్తరమ్ శొల్లియుమ్,

“ బహుమన్యస్వమామ్ ” ఎన్ఱమ్ - “ నహివై దేహి రామస్తాన్ద్ర
 ఘ్టుంవాప్యపలభ్యతే ” ఎన్ఱమ్ - “ నచాపిమనుహస్తాత్త్వాన్ ప్రాప్తుమ
 ర్హతిరాఘవః ” ఎన్ఱమ్ - ఎన్ఱైయిలకప్పట్ట వునై ఎన్ఱైరుమాళ్ కాణ
 వుమ్ కిట్టవుమ్వల్లరో వెన్ఱత్తు, “ అపనేష్యతిమాంభగ్నా త్వత్త
 శ్శీఘ్రమరిన్దమః । అనురేభ్యశ్శ్రియందీచ్ఛాం విష్ణుస్త్రిభిరివక్రమైః ” ఎన్ఱమ్ -
 అనురాపహృత శ్రీమై మీట్టాహ్వానే ఉన్నైతిరేవనైయుమ్ మీట్కప్ప
 కుకిటపడిపారెన్ఱు ఉత్తరమ్ శొల్లియుమ్, “ ఋద్ధింమమానుపశ్యత్వో
 త్రియంశద్రేయశశ్చమే ” ఎన్ఱమ్ - ఎన్ఱై శ్వర్యసంపత్కిర్తికైత్తైప్పారాయె
 న్ఱత్తు, “ సమృద్ధాని వినిశ్యన్తిరంష్ట్రాః సగరాణిచ । తథేయంత్యాం
 సమాసాన్యలజ్జా రత్నైః సమసంజులౌ । అపరాథాత్తవైకస్య నచిరా
 ద్వినిశిష్యతి ” ఎన్ఱమ్ - నశియాతపివై యజ్ఞేయ నిశిక్కప్పుకుకిటపడి వారెన్ఱు
 ఉత్తరమ్ శొల్లియుమ్, “ నిక్షిప్తవిజయోరామో గతశీర్వనగోచరః ।
 వ్రతీ స్థణిలశాయీచ శక్లేజీవతివానవా ” ఎన్ఱమ్ - భ్రైశ్వర్యరాయ్ సజ్జై
 తన్నిలే యకప్పడ సద్దేహిక్కుమ్బడి ఇరుక్కితారెన్ఱు శొన్నత్తు, “
 షీవ్రంతపసనాధోమేరామ స్సామిత్రిణాసహ । తోయమల్పమివాది
 త్యగ్నిప్రాణానాదాస్యతేశరైః ” ఎన్ఱమ్ - అవర్ తమ్మియుమ్ తాముమాక
 ఉత్తరైయైయత్తు సుఖమేయురుక్కప్పుకుకిటపడిపారెన్ఱు ఉత్తర
 మ్ శొల్లియుమ్, “ సరామస్తపనాదేవిసబలేననవిక్రమైః । నభనేనమయా
 తుల్యస్తేజనాయశసాపివా ” ఎన్ఱమ్ - బుజబలవిక్రమధన తేజసికీర్తికళాశే
 నమక్కురుత్తరుమ్బారాతెన్ఱుశొన్నత్తు, “ వర్జయేద్వజ్రముత్సృష్టం
 వజ్రయేదన్తకశ్చిరమ్ । త్వద్విధంతునసంక్రుద్ధో లోకనాథస్సరాఘవః ।
 రామస్యధనుషశ్శబ్దం శ్రోష్యసిత్వంమహాస్వనమ్ । ఇషవోనిషతిష్యన్తి
 రామలక్ష్మణలక్ష్మణాః ” ఎన్ఱమ్ - పెరుమాళ్ళాత్తైక్కునీయైకొణ్డాయ్, అవ
 ర్ కళో కణోవట్టత్తిలేతోశ్శనాల్లునై ఉయిరోడేవిడువరో, అవర్
 తామ్ వేణుమో అవరుడైయవిల్లిలో శిటునాణొలియైక్కేట్టుప్పొలుతా
 లన్ఱో? తిరునామమ్ శాత్తినపమ్మకళన్ఱో కాట్టుకాట్టెన్ఱుశొల్లున్ఱిన ఎన్ఱు

ఉత్తరమ్ శొల్లియుమ్, ఇప్పడి ఇవనై మీడ్కులామోవెన్టు పార్క్కి తాలి స్సరత్తాలే.

ముతల్ శ్లోక త్రిలే, కొడియనాన పైయల్ వార్తెయైక్కేట్టు తాళిల వార్తెశొన్నా శ్లెన్దిటతు ఇరణ్డామ్ శ్లోక త్తాలే అవళ్ శొన్న వార్తెయైకిటతు, “ పలిరేకోగతిస్సదా” ఎన్టుమ్ - “గతియెన్టుమ్ తానా వామ్” ఎన్టుమ్ - ఎల్లావవన్డైయిలుమ్ రక్షకర్ పెరుమాళాకై యాలే, ఇప్పడి పడాతపడి రక్షిత్తుక్కొల్లీ ఎన్టాళ్. ఇశ్లోక త్తాలే, అవర్ దూర స్థర్, వన్దు రక్షిక్కున్డనైయు మిసనుక్కు హితమ్ శొల్లిమీట్కులామో వెన్దిటనినైవాలే, కిడ్దతురుమ్బెమున్నే పొకట్టు, ఎన్బక్కుల్ నిన్టుమ్ ఉన్నెన్జై మీట్టు, *వకు త్త వుక వెన్దిలోడే పొరున్దివ రిక్కుప్పా రెన్దితాళ్.

*౧. (తృణమస్తరతరికృత్వాప్రత్యువాచ) వార్తెశొల్లికిటవిడ త్రిల్ తురుమ్బెమున్నే పొకట్టుచ్చొన్నాళ్. వార్తె శొల్లివార్కెల్లామ్ అజమన్టే తురుమ్బుపోడుకై. ఇతుక్కువాసనైయెన్నెన్నిల్, “ ఆసన మన్న ముదకందేయమ్” ఎన్టు - రాజాక్కళుక్కు ఆసనమిడుకై విహిత మాకై యాలుమ్, ఉపచరిత్తాల్ తాళ ప్రసన్న నాయ్ మీళుమోవెన్దిట శ్లెన్జై యాలుమ్, “అభావే భూమిరుదకంతృణాని” ఎన్దిటనుర్యాదైయాలే, ఆసనమిట్టాళాకవుమామ్. * ౨. (తృణమస్తరతరికృత్వా) “ ఋజు ప్రణామక్రియయైవ తన్వీప్రత్యాదిదేశ” ఎన్టు- నెన్జిలిరుక్కిటతట్టు అన్య వదుపచరిత్తాల్, ఇవళ్ విరక్తైయెన్టు నిరాశనామో వెన్దిట నినైవాలే యాకిలుమామ్, అన్దియిలే. * 3. (తృణమస్తరతరికృత్వా) ఎన్టు - “సమీపముప సఙ్గాస్తమ్” ఎన్టు - అణకవిడతే రావణనాసన్న నాక వ్వుకున్డపడియాలే, వ్యవధానమ్ వేడ్డి, “ స్తమ్భేన సలిలేనవా పక్షి భేదోభిజాయతే” ఎన్దిటన్యాయత్తాలే, తురుమ్బెనడువే పొకట్టాళాక వుమామ్, అన్దియిలే. * ౪. (తృణమస్తరతరికృత్వా) ఎన్టు- “ నవర ముఖనిరీక్షణం నాపి సంభాషణమ్” ఎన్టు- స్త్రీ కళుక్కు వరపురుషనిరీక్ష

ణమ్బుణ్ణతల్ వార్తై శొల్లుతల్ శెయ్యలా కాతు. అక్షై యాలే తృణై
మున్నే పాకట్టు అక్షై వ్యాజీకరిత్తు, అవక్ ఉపశోతావ్వాక్కాకిలు
మామ్ అన్టియిలే, * ౫ (తృణమ స్తరతరికృత్వా) ఎన్టు - “ పథ్య
ముక్తం విచక్షణైః । రాక్షసానామభావాయ త్వంవా న ప్రతిపద్యసే ”
ఎన్టు - పణ్డుమ్ హితపరరాన అకిమ్మనమారీచ మాల్యవత్ప్రముఖర్
శొన్న వార్తైయైయుమ్ కేట్టిల్లై. ఇహ్పొతుమ్ ఇత్తురుచ్చప్రతిపత్తిపణ్ణిలితే
నీప్రతిపత్తిపణ్ణువతెన్టు, “నిదర్శనమసారాణాం లఘుర్బహుత్వేణంధరః”,
ఎన్టుదృష్టా నీకరిత్తు ప్పొకట్టాళాకవుమామ్. అన్టియిలే, * ౬. (తృణ
మ స్తరతరికృత్వా) ఎన్టు-అరుమనవర్ధత్తుక్కు-ప్రతిపత్తావాక వేణుమెన్టు
“సమలీనస్సబుద్ధిమాన్” ఎన్టు-తాన్ పార్ త్తవై బుద్ధియుక్తజ్ఞానై యా
లే, ప్రతికూలియాతతృణై చ్చేతనమాక్కువో మెన్గిఱనినై వాలే యాకి
లుమామ్. అన్టియిలే, * ౭. (తృణమ స్తరతః కృత్వా) ఎన్టు - తృణై
చ్ఛేతనమాక్కి స్వశక్తియైయిట్టు ఇన్ద్ర వైభవత్తాలే భీతనాయమీభుమో
వెన్గిఱనినై వాలే యాకిలుమామ్. అన్టియిలే, * ౮. (తృణమ స్తరతరి
కృత్వా) ఎన్టు-అజ్ఞనాయరుక్కిఱపునై, “ తృణమివలఘుమేనే ”
ఎన్టు-ఇత్తృణత్తోపాశియాక నినైత్తిరుప్పతెన్టు పాకట్టాళాకవుమామ్.
అన్టియిలే, * ౯. (తృణమ స్తరతరికృత్వా) ఎన్టు “హృదయేకృత్వా”,
ఎన్టాయ్ ద్రావతు ప్రతికూలాచరణ మ్పణ్ణాతే ఇవ్వళవాలే తృణైక్కు
వాలాక నెళ్ళిఱ్ఱొణ్ణు, “నత్వాతృణత్వం మన్యేనత్వా తృణాయమన్యే”
ఎన్నుమాహ్వా లే, ఉన్నైయిత్తురుమ్పాపాశియాకవుమ్ నినైత్తిరేన్ద్రాణై
న్ద్రాకవుమామ్. అన్టియిలే, * ౧౦. (తృణమ స్తరతరి కృత్వా) ఎన్టు -
అజ్ఞనాయరుక్కిఱనీ, “ జ్ఞానేనహీనరి పశుభిస్సమానః ” ఎన్టు-ఇష్పనై
త్తిన్గిఱపశువన్దోవెన్టు పాకట్టాళాకవుమామ్. అన్టియిలే, * ౧౧. (తృణ
మ స్తరతరి కృత్వా) ఎన్టు-“త్వం నీచశశవత్ స్తృతః” ఎన్టుమ్-“యద
స్తరం సింహస్య గాలయోర్వాసే ” ఎన్టుమ్-తిర్యగ్జాతీయనాన పునక్కు

భోగ్యమ్ పుంసో? “నాహమాపయికి భార్యాపరభార్యాసతీతవ”
 ఎన్నిపడియే, నానామో వెస్తు పొకట్టాళాకవు మామ్. అన్నియిలే,
 * ౧౨. (తృణమస్తరతరి కృత్వా) ఎస్తు - “విచిత్రాణిచమాల్యానిచన్ద
 నాన్యగదూణిచ | వివిధానిచవాసాంసి దివ్యాన్యాభరణానిచ | యాని
 వైశ్రవణేసుభు రత్నానిచధనానిచ ” ఎస్తు-నీయడిక్కినవల్ల ఇత్తు
 ణత్తోపాతియాక కాణ్ నిన్నెత్తిరుప్ప తెస్తు పొకట్టాళాకవుమామ్.
 అన్నియిలే, *౧౩. (తృణమస్తరతరికృత్వా) ఎస్తు - “ ధారయత్యా
 త్తనోదేహం తత్సమాగమకాజ్ఞిణీ ” ఎస్తు - అవర్ పరువరోవెన్నిటనకై
 యాలే యిరున్దే నత్తనై. “ ఉచ్చభగ్యవేణున్ద గ్రహనేన శీఘ్రమహంగమి
 హ్యమి యమస్య మూలమ్ ” ఎస్తుమ్ - “ తృణంశూరస్య జీవితమ్ ”
 ఎస్తుమ్-తృణత్తో పాతియుయిరిల్* శరక్కిలై కాణ్ ముడియక్కాణప్ప
 కుకితేనెస్తు పొకట్టాళాకవుమామ్ అన్నియిలే, *౧౪. (తృణమస్తరతరి
 కృత్వా)ఎస్తు - “లక్కారత్తోఘసమ్మలా | అపరాధా తవైకస్య నచి
 రాద్విసశివ్యతి ” ఎస్తు - ఉక్కుకుల్లైలై లక్కిలై నశిక్కి స్వకుటితు,
 అప్పొలైక్కుఁగత్తురాలై తిరట్టి యెరుకుడిలై ప్పణ్ణిక్కొళ్ళవల్లి యెస్తు
 పొకట్టాళాకవుమామ్. అన్నియిలే, * ౧౫. (తృణమస్తరతరి కృత్వా)
 ఎస్తు-తృణోపల న్యాయత్తాలే సామాన్య విశేషరూపమాన కార్యజ్ఞతై
 యుపదేశిక్కి తే గ్గాణెన్టాకవుమామ్. అన్నియిలే, * ౧౬. (తృణమ
 రతరి కృత్వా) ఎస్తు-నీ ఉపదేశిత్తు అపరైక్కు కుల్లజ్జలైప్పొటుక్కి
 న్టోవెస్తు నిన్నెక్కితానాకక్కరుతి, కడలిలేగత్తురుమైప్పొకట్టాల్, ఇతు
 నడుక్కిడవాతాప్పొలే, అవర్ తిరువుళ్ళత్తిలే కిడవాతుకాణ్, “ నస్తర
 త్యపకారాణాం శతమప్యార్తవ త్రయా ” ఎస్తు - పిత్తై యటియాత పెరు
 మాళ్ కాణెన్నిటనినై వాలే యాకిలుమామ్ అన్నియిలే, * ౧౭. (తృణ
 మస్తరతరికృత్వా) ఎస్తు-నడుక్కిడనతురుమై యెడుత్తుప్పొకట్టు, ఇప్ప
 డియే, “ ఈష్వారోమో బహిష్కృత్య ” ఎస్తు - నెజ్జిల్ రోమాదికత్తై

చాక్షుః అవరైః పృథ్వీశ్చైవ భాకృతామ్, అన్తియిలే, * ౧౮. (త్యణమస్తరతః కృత్యా) ఎన్టు - “మిత్ర మాపయి కంకిర్తుం రామస్థానంపరి పృతా! వధంచానిచ్చతా ఘోరమ్” ఎన్టు - ఉక్తుడియిరుప్పమున్ను యిరుమ్ వేడ్డియిరుప్పతాకిల్, ఇప్పలై క్కన్ది యవ్యాణ్బిచ్చైకాలిలే విథాయెన్టుపాకట్టాభాకృతామ్, అన్తియిలే, * ౧౯. (త్యణమస్తరతః కృత్యా) ఎన్టు-తురుమ్మై బ్రహ్మణాక్కి అత్తాణిలే రాఘవ సింహాశై పృఠ ప్పడవిట్టు చొల్లాణునినై త్త న్నెళ్ళై ప్పిళప్పిక్కనినై వాలే యాకియమామ్. అన్తియిలే, * ౨౦ (త్యణమస్తరతః కృత్యా) ఎన్టు-త్యణలోష్ఠాదికత్తై మున్నే * ముడియెట్టిదు ప్రతిజ్జై పణ్ణ క్కడవతితే. అన్దమర్యానై యాలే తురుమ్మై మున్నే ఎలిన్దు. “క్షీప్రంతవసనాథోమే రామస్సౌమిత్రిణా సహ! తోయమల్పమివాదిత్యః ప్రాణానాః సృతేశరైః! ఎన్టు- ఉన్ను యిరై త్రిణ్డార్, కోలిట్టు కుత్తియెడుత్తుప్పొక క్కకుకిఱపడియై చ్చార్చెన్టు ప్రతిజ్జై పణ్ణకితాభాకృతామ్, అన్తియిలే, * ౨౧. (త్యణమస్తరతః కృత్యా) ఎన్టు-“నచాపి మమహస్తాత్వాం ప్రాప్తుమర్హతి రాఘవః” ఎన్టు ఉక్తుమున్నే “అప నేష్యతి మాం భర్తాత్వత్ శ్శీఘ్రమరిన్దమః” ఎన్టు - ఉన్నై త్తలై యఱుత్తుక్కొన్డు పోకప్పకుకిఱపడిచారాయెన్టాకృతామ్, అన్తియిలే, * ౨౨. (త్యణమస్తరతః కృత్యా) ఎన్టు-“విప్రపీడాకరంఛేద్య మజ్రమబ్రాహ్మణస్యతు” ఎన్టు శాస్త్రమ్ శొల్లుకై యాలే, “భృక్షారథా రారోధృశ్చ శుక్రస్యాక్షీసదక్షిణమ్ | పవిత్రస్యశిరోగ్రేణక్షోభయామా సవామనః” ఎన్టుమ్ - “శుక్కిరకణ్ణైత్తురుమ్బాత్కిళతియ” ఎన్టుమ్- తురుమ్బాలే శుక్రకణ్ణై క్కలక్కినాప్పాలే, “యద్యత్పశ్యామితే గాత్రం శీతాంశుసదృశాననే | తస్మిన్తస్మిన్పృథుశోణి చతుర్థమనిబధ్యతే” ఎన్టు-పరదారదర్శనమ్బణ్ణిన పుణకణ్ణైత్తురుమ్మై బ్బయిట్టు కలక్కుకితే నెన్టా కృతామ్, అన్తియిలే, * ౨౩. (త్యణమస్తరతః కృత్యా) ఎన్టు-“సద ర్భంసంస్తరాద్యహ్యహినస్తిన్దసదక్షిణమ్” ఎన్టు-దర్భత్తై యిట్టుకీణత్తై

యనాన కాకశ్చై * క్కణ్ణరై యనాక్కినాప్పోలే, ఇత్తురుమైబ్బయిట్టు ఉణ్
కణ్ణై క్కలక్కువిక్కితే నెన్ఱు పాకట్టాళాకవుమామ్. అన్ఱియిలే, * ౨౪
(తృణమస్తరతరి కృత్వా) ఎన్ఱు - సరనారాయణార్ కళిల్ నారాయణ్
ఇషీకత్తైక్కొణ్ణుదమ్బొద్భవనైక్కొణ్ణాప్పోలే, ఇత్తురుమైబ్బయిట్టు ఉనై
క్కొణ్ణువిక్కితే నెన్ఱు పాకట్టాళాకవుమామ్. అన్ఱియిలే, * ౨౫. (తృణమ
స్తరతరి కృత్వా) ఎన్ఱు - “సీతాయా నేజసాదగ్ధామ్” ఎన్ఱుమ్ - “సత్వా
కుర్చిదశగ్రివభస్మభస్మా తేజసా” ఎన్ఱుమ్ - ఎన్ పాతివ్రత్య తేజస్సిలే
ఇత్తురాలైయిట్టుమాట్టి యునై చ్చుడుకితే నెన్ఱు పాకట్టాళాకవు
మామ్. అన్ఱియిలే, * ౨౬. (తృణమస్తరతరి కృత్వా) ఎన్ఱు - “కృతిఛే
దనే” ఎన్ఱిఱథాతు విలేయాయ్, కిడన్దతురుమైబ్బ నడువేకిళ్ళిప్పొకట్టు,
“అజుళ్ళగ్రేణతాహన్యామ్” ఎన్ఱుమ్ - “పొల్లావరక్కునై క్కిళ్ళిక్కి
ళన్దానై” ఎన్ఱుమ్ - శొల్లుకిఱపడియే, ఉణ్తలై యైక్కిళ్ళి పొక్కువి
క్కితే నెన్ఱు పాకట్టాళాకవుమామ్

ఆకవిప్పడితురుమైబ్బప్పొకట్టు మేల్ శెయ్ తతెన్నెన్నిల్, * ౧ (ప్రత్యు
వాచ) ప్రతివచనమ్బణినాళ్ * ౨. (ప్రత్యువాచ) కేట్టవార్ తైక్కు
ఉత్తరమ్ శొన్నాళ్. అవణ్ శొన్న వత్తుక్కిశైన్ద ఓమెన్ఱాలుము త్తరమితే.
అప్పడియోవెన్నిల్, * ౩ (ప్రత్యువాచ) ప్రత్యాఖ్యానమ్బణినాళ్.
అతావతు - “నాహమాపయిశీభార్యా” ఎన్ఱుమ్ - “సమాంప్ర
థయితుంశక్యం సుసిద్ధిమివపాపకృత్” “అకార్యం సమయాకార్యమ్”
ఎన్ఱుమ్ - ప్రతినిషేధిత్తుచ్చొన్నాళ్. * ౪. (ప్రత్యువాచ) నిషేధిత్తవళ
న్ఱి కే ప్రతికూలమాకవే శొన్నాళ్. అతావతు - “ప్రాణానాదాస్యతే
శరైః” ఎన్ఱుమ్ - “రాక్షసేన్ద్ర మహాసర్పా సరామగరుడోమహా
ఉద్ధరిష్యతివేగేన” ఎన్ఱుమ్ - అవసుక్కు పరుషమాకవే శొన్నాళ్. * ౫.
(ఉవాచ) “వచపరిభాషణే” ఇతే. ఒరువారై శొన్నాళ్ళాకైయన్ఱి కే,

పరితః- పరక్క-విడువారైశొన్నాళ్, అతావతు “సాధుధర్మమపేక్ష
స్వసాధుసాధువ్రతంచర ” ఎన్టుమ్ - “యథాతపతథాన్యేషాం దారా
రక్ష్యానిశాఽచర ” ఎన్టుమ్-పొలుమై శొల్లియుమ్, “ఏవంత్యాంపాపకర్తా
ణంవత్స్యన్తి నికృతాజనాః” ఎన్టుమ్ - “దిష్ట్యైతద్వ్యసనం ప్రాప్తోరౌద్ర
ఇత్యేవహర్షితాః ” ఎన్టుమ్ - హృదయభేదమ్మిటక్తుమ్బడిశొల్లియుమ్,
“మాంచాన్తై ప్రయతోభూత్వా నిర్యాతయితుమర్హసి । విదితస్సహిధ
ర్మజ్ఞశ్శరణాగతవత్సలః! తేనమైత్రీభవతు” ఎన్టు- జ్ఞానచానమ్బణ్ణియుమ్,
“అన్యథాత్వంహికుర్వాణోఽధంప్రాప్సుః” ఎన్టుమ్- “ప్రాణానాదా
స్యతేశరైః” ఎన్టుమ్ - దణ్డమ్శొల్లియుమ్, ఇప్పుడైకళితే సామభేదదా
నదణ్డరూపమాన చతు రుపాయజ్గలై యుమ్ శొన్నాళ్.

ఇప్పడిక్కన్ది, శొల్లుకిటపోతు ముఖవికారమిరుద్దపడి యెన్నె
న్నిల్, *౧. (శుచిన్తితా) ఎతిరి కికనవియనాకిలితే సమ్భ్రమమ్మణ్ణవేణ్ణు
వతు. అనీతియాలే తన్నడైయే నశిక్క ప్పకుకిటవివనితే ఇప్పడిశొల్లుకి
తానెన్టు శిరిత్తాళ్. * ౨. (శుచిన్తితా) “హసన్ని వస్యహాన్తి ”
ఎన్టు-రాజాక్కళ్ కుఝవాళరై వెట్టివై క్కచ్చొల్లుమ్బాతు శిరి త్తితే
శొల్లువతు. ఇవళ్తానుమ్, “అభిజ్ఞారాజధర్తాణామ్ ” ఎన్టు- రాజమ
ర్యాదై యటియుమవళాయ్ రాజపుత్రయుమాయ్ రాజమహిషియు
మాయితేయిరుప్పతు. అవతరుకితేనెన్టు ధనధాన్యరత్నాదికలై క్కే-
ట్టు స్త్రీచాపల్యత్తాలే యుకన్దుశిరిత్తాళ్ వొన్నిల్, * ౩. (శుచిన్తితా)
అర్థచాపలనిబన్ధనమల్ల, వైరాగ్యనిబన్ధనమెన్దిట భావశుద్ధిశిరిప్పిన్పడియిలే
కాణలాయిరున్దుతు. * ౪. (శుచిన్తితా) “ ఆశ్రమంతుతయో శ్శూన్యం
ప్రవిశ్యనరసింహయోః! గోచరంగతయోర్భృత్రోరపసితాత్వయాధమ ”
ఎన్టు-అవ్యాణ్ణిల్లై కళమ్మున్నేటితోట్టిత్తెన్నె :: శితైకోలమాట్టాతల
బలన్దాన్దిడీర్, “ నరామస్తపసాదేవిసబలేననవికమైః । నధ నేనమయా

* విడువారై - ధారాళమైనమాటలు.

శి కనవియన్ - గౌరవముగలవాడు.

:: శితైకోలమాట్టాత - చెఱిలో పెట్టడముకు అసమర్థుడైన.

తుల్యః” ఎఱ్ఱ-పెరుమాళ్లై త్తామల్లరెన్దితానెఱ్ఱ శిరిత్తాళ్. * ౫. (శుచి
స్థితా) “ వధంప్రాప్యసి” ఎఱ్ఱ- కట్టుకుమ్ పరున్దుమ్ కప్పక్కిడక్కిఱ
వన్దాన్దిడో, “ శక్కేజీవతివాళవా” ఎఱ్ఱ - పెరుమాళ్ తిరుమేనిక్కు
త్తీజుశొల్లుకితానెఱ్ఱశిరిత్తాళ్. * ౬. (శుచిస్థితా) “ విభీషణవిధే
యంహి లక్ష్మైశ్వర్యమిదంకృతమ్|శ్రీమతారాజరాజేనలక్ష్మాయా మభిషే
చితః” ఎఱ్ఱ - విభీషణనుక్కు పెరుమాళ్ కొడు త్తవశ్వర్యఱైయిలే,
“ఋద్ధిమ్మానుషశ్యత్వంశ్రియంభద్రే”ఎఱ్ఱ-తన్న తాకథ్రమిత్తుప్పితల్ మ
కితానెఱ్ఱశిరిత్తాళాకవుమామ్. * ౭ (శుచిస్థితా) “ ఉపధాయభుజం
తస్యలోకనాధస్యసత్కృతమ్| కథంనామోపధాస్యామి ” ఎఱ్ఱిరుక్కిఱ
వెనై యిలే ఇప్పయల్, “ మాంచభుక్షత్వ ” ఎఱ్ఱ - పితల్ మతలెఱ్ఱ
శిరిత్తాళాకవుమామ్. * ౮. (శుచిస్థితా) “ కుశలీయదికాకుత్స్థః ”
“ కిన్నుసాగరమేఖలాం మహీందహతి ” ఎఱ్ఱ - పెరుమాళ్ కుటియశ
క్కాతేయిరుక్క, నానోయివ్విరుప్ప ఇరుప్పేనెఱ్ఱ, తతస్సాహీమతి
పోలే వ్రీళాస్థితమ్బుణ్ణినాళాకవుమామ్. అన్తియిలే, * ౯. (శుచిస్థితా)
ఎఱ్ఱ - “ తతోమలిససంవీతామ్” ఎఱ్ఱమ్-“మాశుడై యుడమ్బొ
డుతలై యులటి వాయప్పఱిమ్ వెళుత్తు ” ఎఱ్ఱమ్- విరవావిషణ్ణైయాయి
లైయముతు శెయ్యామైయాలే, స్థితమ్బుణ్ణినపోతు వెళుత్త తిరుము
త్తోళియై యుడై యళా యిరున్దా శెఱ్ఱుమామ్. అన్తియిలే, * ౧౦.
(శుచిస్థితా) ఎఱ్ఱ-పిరాట్టయై అపహరిత్తానెఱ్ఱకేట్టపోతు, “ కృతంకా
ర్యమితి శ్రీమాన్వ్యాజహార పితామహః” ఎఱ్ఱ-ఇనిరావణ్ పట్టానెఱ్ఱ
బ్రహ్మప్రియప్పట్టాప్పోలే, ఇవళుమ్ ఇవణ్ అపరాధమ్బుణ్ణినపోతే పట్టానె
ఱ్ఱ ప్రీతిస్థితమ్బుణ్ణినాళాకవుమామ్.

ఇప్పడిస్థితమ్బుణ్ణిచ్చొన్న పాశురమెన్నెన్నిల్, * ౧. (నివర్త
యేత్యాది) అకృత్యజ్జలై త్తవిర్న్దు కృత్యజ్జలై యనున్ది ఎన్దితాళ్. * ౨.
నివర్తయమనః) మనోవ్యాపారమ్ ఆత్మాధీనమనో? ఆనవిన్బు, నెఱ్ఱైమీళె

నితాళ్. *3. (మనోనివర్తయ) నల్లకుతిరైయాడ్కుళ్ కుతిరైయై*క్క
 శై తాఱ్ఱుమాప్పోలే, మనరిప్రవాహాఱై మీడ్కుప్పార్. * ౪. (మనోనివ
 ర్తయ) “ మనోహి హేతుస్స ర్వేషా మిద్ధి యాణాం ప్రవర్తనే” ఎన్ఱి
 పడియే, శ్శొత్తుముతలియాన మననై మీడ్కువే బాహ్యేన్ఱియజ్జభుమ్
 మీభుజ్గాణ్. * ౫. (నివర్తయమనః) ఉన్నెన్ఱై మీట్టు ప్రాణజ్జశై మీట్టు
 కొల్లాయ్. * ౬. (నివర్తయమనః) “ ఆత్తై వహ్యత్త నోబన్ధురాత్తై వ
 రిపురాత్తనః” ఎన్ఱు-నిత్యశత్రువై జయిక్కప్పారాయ్. * ౭. (మనోనివ
 ర్తయ) నాట్టిల్ వేగవత్పదార్థజ్జభుక్కు మనోజవమెన్ఱు దృష్టాన్తమ్
 శొల్లలామ్మడిక్కు కడువిశై యాయ్ శ్శరుప్పతుక్కై కఱ్ఱిన్దొల్ మీడ్కువా
 ఱ్ణాతు, కరణాధిపనాననీ మీడ్కుప్పార్. “ మమత్వశ్చా నివృత్తస్యన
 ప్రావర్తనవత్త్వాని” ఎన్ఱు-అశ్వహృదయమతియుమ్ సుమన్త్రై తప్పై
 చొన్నానితే.

కిడక్కిఱరాజకార్యమ్ మేడుపళ్ళముమ్ మనరి ప్రవృత్తియై త్తవిర
 ప్పోమోవెన్ఱ, *౧ (మత్తోనివర్తయ) పుటమ్బళ్ళవత్తై త్తవిరచొన్నే
 నో? ఎన్ఱక్కల్ నిన్ఱుమ్ మీళ్. *౨. (మత్తోనివర్తయ) “పఞ్చాస్యామివ
 పన్నగీమ్” ఎన్ఱు-విషవత్పదార్థజ్జభో పోలే యునక్కు వినాశహేతువాన
 ఎన్ఱక్కల్ నిన్ఱుమ్ మీళ్. *3. (మత్తోనివర్తయ) “నయన్ఱినికృతిప్రజ్ఞం
 పరదారాగిపరాభవమ్” ఎన్ఱు - ఎప్పడియుమ్ పరిభవశీలై కళాయ్ శ్శరు
 పరదారమిరుప్పతు, ఆనసిన్ఱు, ఎన్ఱక్కల్ నిన్ఱుమ్ మడైమాతాయ్.

ఉన్ఱక్కల్ నిన్ఱుమ్ మాఱినాల్ మనస్సు నిర్విషయమాయరు
 క్కుమోవెన్ఱిల్, * ౧. (స్వజనేప్రీయతామ్) పకుత్తవిషయత్తిలే
 యుకక్కుమ్మడి పారాయ్. * ౨. (స్వజనేప్రీయతామ్) “ స్వేషుదా
 రేషు రతింనోపలభామ్యహమ్ ” ఎన్ఱిఱనినైవైమాఱి, “ స్వేషుదారే
 షురమ్యతామ్” ఎన్ఱిఱపడియే, అగ్నిసాక్షికమాక కైప్పిడిత్తధర్మదార
 జ్జలై రమిక్కప్పార్. * ౩. (స్వజనేప్రీయతామ్) విజాతీయరానమని
 తరైవిట్టు సజాతీయరానరాక్షసస్త్రీ కళోడే భుజిక్కప్పార్-ప్రీయతామ్

* కశై తాఱ్ఱుమాప్పోలే - కొఱడాతో కొట్టిమరలిండునట్లు.

శ్శొత్తుముతలియాన-సమాహముకుస్వామియైన. † కై కఱ్ఱిన్దొల్ - చెయ్ విడిచిపోయిన.

ఎన్టు రాగ ప్రాప్తమాకవరుమత్తై బలత్తిలే న్నేహిప్పిక్కలామోవెన్ని
 ల్, ప్రియతామ్-ఎన్టు ప్రసాదిక్కితాళ్. *౪. (మనగిప్రియతామ్) నీప్రి
 యుప్పట్టాయాకిల్ మనస్సుతాన్ ప్రియప్పడువతాక-స్వజనే ఎన్టు విష
 యుసప్తమియాకై యన్తిక్కే, అధికరణసప్తమియాక్కి. స్వజనత్తిల్ వర్తి
 క్కిఱమనస్సు ప్రియప్పడువతాక వెన్టుపారుళామ్. అతావతు - “తా
 స్త్వాం పరిచరిష్యన్తి” ఎన్టుమ్- “యావత్త్యో మమసర్వాసామైశ్వర్యం
 కురుజానకి” ఎన్టుమ్-ఎన్నెయవర్కళ్ నేవిక్కుమ్మడిశొన్న పడియా
 లే, అవర్కళ్ వెఱుత్తాయిత్రైరుప్పతు అతుతవిర్న్దు ఉన్నళవిలేయవ
 ర్కళ్ నెఱ్ఱుకుళిరుమ్మడి పణెన్టుమామ్. * ౫ (స్వజనేమనగి ప్రియ
 తామ్) స్వజనత్తిల్ మనస్సుప్రియప్పడువతాక. స్వజనత్తినుడైయ మ
 నస్సెన్న పడియాయ్, “పరిభూతావిషణ్ణాచేద్బా ర్యాభర్తావినశ్యతి” ఎన్టు-
 సిపణ్ణిన*పారామైయాలుమువేత్తైయాలుమ్ అవర్కళ్ వెఱుత్తాల్ ఉన
 క్కనర్థమ్వరుమ్ అతువారాతపడి అవర్కళ్ నెఱ్ఱుకుళిరుమ్మడి, మత్తోని
 వర్తయ - ఎన్టాకిలుమామ్.

(మత్తోమనోనివర్తయ) “ధ్యేయోనారాయణస్సదా” ఎన్టుమ్-
 “ధ్యేయస్సదాసవిత్తమణ్డలమధ్యవర్తినారాయణః” ఎన్టుమ్- “స్తృ
 తోయచ్చత్తిశోభనమ్” ఎన్టుమ్- “రామేతిరామేతిసదైవబుద్ధ్యావిచిన్త్య”
 ఎన్టుమ్ - “జగమమనసారామమ్” ఎన్టుమ్ - “నినైత్తిరున్దేశిరమన్దిర్
 న్దే” ఎన్టుమ్- “అడియార్కళ్ తమ్మడియేనినైయుమ్మడియవర్” ఎన్టుమ్-
 ఉజ్జివనమాన విషయత్తై అనవరతభావనై పణ్ణ ప్రిప్రమత్తనై పోక్కి,
 అనర్థహేతువాక వెన్నెనినై యాతేకోళ్. (నివర్తయ) ప్రవృత్తిధర్మ
 మొరుకాలుమాకాతు, నివృత్తిధర్మమే ఉత్తారకణ్ణాణ్. (మనోనివ
 ర్తయ) “స్వేషుదారేషురమ్యతామ్” నివృత్తిక్కు విషయమ్ నిషిద్ధమ్,
 ప్రవృత్తిక్కు విషయమ్ సంసారమ్. ఆనపిన్బు, నిషిద్ధశ్చైవిట్టు విహితశ్చ
 లిలేప్రవృత్తిక్కువ్పార్. ఆకవన్దశ్లోకత్తాల్ స్వానర్థజ్ఞేడక్కుపరానర్థమ్
 పాఱుక్కు మాట్టాత పిరాట్టియుడైయ శీనీరైయుమ్ కృవైయుమ్శోల్లు
 కిఱతు.... .. ౧౯.

* పారామైయాలువ - ఆలక్ష్యతచేతను.

శీనీరై - సౌలభ్యము.

తాత్పర్యము — రావణుడు, నీతనుదలచికొని మనస్థవాల పీడితుడై నీత దగ్గఱకు జనుచెంచి నీకమైశ్వర్యములనిచ్చెద నాయభీష్టమును నెఱవేర్చునునిర్బంధింప, నీతాదేవిరావణునియెదుటగడ్డిపాతకము పసెను అట్లువేయుట కభిప్రాయములేమన్నను,

(౧) రావణుని ప్రసన్నునిజేయుటకు రాజులకుంచలసినపీటకుబడును,

(౨) తనకుతగినజవాబియక కార్యాస్తర పరురాలయ్యెనని రావణునికి నిరాశ కలుగుననియు,

(౩) రావణునిని తనకును వ్యవధానముండవలయుననియు,

(౪) పరపురుషునిముఖముజూడరాదుగాన బదులుచెప్పటకు వ్యాజము చేసుకొనుటకును, [మగను,

(౫) ఈపుడక ప్రతిపత్తి చేయునట్లు నీవును ప్రతిపత్తిచేయుదువని దృష్టాంతార్థ

(౬) తనకటాక్షముచే తృణమును చైతన్యముగలదానినిగా జేయతలంపుచేతను,

(౮) తృణమునుచేతనముగజేసిస్వశక్తినిజూపిన రావణుడుభయపడుననియు,

(౯) నిన్ను శృణుముతో సమానముగదలచియున్నానని తెలుపుటకును,

(౯) ఈతృణమునకుగూడ సరిగా నిన్ను దలంపననియు,

(౧౦) నీవుఈగడ్డితినెడలపశువుతో సమానుడవనియు,

(౧౧) నీకుభోగ్యము ఈగడ్డియేకాని నేనుగాదనియు,

(౧౨) నీవిచ్చెదనన్న సంచతురు దీనితో సమానమనియు,

(౧౩) నీప్రాణము తృణ ప్రాయమనియు,

(౧౪) లంకకాలినపిమ్మట ఈగడ్డితో గుడిసెవేసికొనుమనియు,

(౧౫) తృణోపల న్యాయమును దెలుపుటకును,

(౧౬) దీనినిసాగరమునందు వేసినయెడలనడుమనిలువకుండునట్లు నీవురాముని శరణుజొచ్చితివేని నీతప్పులుమన్నించుననియు,

(౧౭) ఈతృణమువలె ఈర్ష్యాదులువదలి రాముని ఆశ్రయింపుమనియు,

(౧౮) దీనినికప్పకొని రామునికాళ్లమీద బడుమనియు,

(౧౯) ఈగడ్డినిస్తంభముజేసి రాసువసించుని వెడల్పినిన్ను జీల్పించెదననియు,

(౨౦) క్రతిజ్ఞుచేయుటకును, (౨౧) నీతలద్రుంపఁబోవువిధముజూడుమనియు,

(౨౨) శుక్రునికంటివలెనీకంటిని దీనిచేబాడిచెద ననియు,

(౨౩) కాకాశురునివలె నీకంటినిదీనిచే బాడిపించెదననియు,

(౨౪) ఈగడ్డిలోఁచచేసిన్ను జంపించెదననియు, [ననియు

(౨౫) ఈగడ్డిలోఁచను మార్పునట్లు నాపాతివ్రత్యతేజస్సు నిన్నుభస్మముజేయు

(౨౬) ఇట్లునీతలద్రుంపెదననియు తృణమునుద్రుంచియెదుటవేసి, తనయనీతిచేత నశించబోవునట్టి పిండిట్లు చెప్పుచున్నాడేయనిచిఱునగవునవిగ్రహమునగును నాపక్కనుండి మరల్చి అగ్నిసాక్షికముగఁ జేపట్టిన ధర్మదారలతో రమింప జూడుమని నీతాదేవిరావణునికి హితోపదేశముజేసెను.

పెరియవాచ్చాన్నియై తిరువడికలేశరణమ్

సుందరకాణ్డము, ౨౧- వ సర్గము, ౧౯- వ శ్లోకము.

మూ. మిత్రమౌ పయికం కర్తుం రామ స్థానం పరీక్షతా|

ఎథం చా నిచ్చతా ఘోరం త్వయా సౌ పురుషర్షభః॥ ౨౦.

అర్థము:— అసౌ - ఈ, పురుషపర్యభ - పురుషశ్రేష్ఠుడైన, రామః— శ్రీరాముడు, స్థానమ్ - రాజ్యమును, పరీక్షతా - కోలుచున్నవాడవును, ఘోరమ్, క్రూరమైన, ఎథంచ - చంపుటను, అనిచ్చతా - కోలునివాడవును అగు, త్వయా—నీచేత, మిత్రమ్ - స్నేహితునిగా, కర్తుమ్- చేసికొనుటకు, మౌపయికమ్-తగినవాడు.

వ్యా. అవతారికై. అశోకవనికైయిలే ఎఱువరుభి యిరుక్కిరిసిరాట్టిసన్నిధియిలే రావణకౌశెన్దు తన్నుడై య*అభిజనవిద్యా వినోదజ్ఞులిల్ నాట్టారిల్ కాట్టిల్ తనక్కుళ్ళ మినుక్కుత్తైచ్చొల్లియుమ్, బహువిధమానత్రేత్రధనధాన్యరత్న వస్త్రభూషణ పరికర పరిబర్తదాసదా సికళై త్తరుకితేనెన్దుమ్ పిరాట్టియైనిలై పేర్క్కలామోవెన్దు వీరశివారైశొల్లి, పిరాట్టియుమివళ శొల్లికిఱవై యొత్తై యుమ్ పారాతే, ఇవనుడై యఅనర్థజైయేపార్తు, ఇవనుక్కొరునల్వారై శొల్లివారిల్లామై యాలితే ఇవనిప్పడి పితల్కుకిఱతెన్దు ఆచార్యపరంపరావధియాయ్ పరమాచార్యభూతై యాకైయాలే, ఇవనుక్కుహితమ్ శొల్లికిఱాళ్. శొల్లికిఱవిడత్తిల్, తృణమ నరతరికృత్వా-ఎన్దు పరపురుషముఖిమ్ పార్తువారై శొల్లిక్కడవతల్లవెన్దు మర్యాదై యాలేయాతల్, తృణతోపాతి యుమ్ అవనైమతియమైయాలే యాతల్, అచేతనమాన విత్తురుమ్ము ప్రతిపత్తిపణ్ణిలన్తో నాకశొన్న వారై యైయవళ స్రతిపత్తిపణ్ణవతెన్దుమ్ నినై వాలేయాతల్, “ యంత్యందేవి నిరీక్షసే సకులీనస్సబుద్ధిమాకా ” ఎన్దు - తాకపార్ త్తవర్కళో బుద్ధియుక్తర్కళావార్కళెన్దుమ్ నినై వాలేయాతల్, పెరుమాళ్ తురుమ్మైక్కొణ్ణు కాకళై యొట్టినాప్పాలే.

* అభిజన-ఉత్తమకలము.

Δ పరిబర్త - ఛత్రచామరాదులు.

○ నిలై పేర్క్కలామో - మర్యాదనుమాటచుచ్చునా.

ఇవళుమిత్తురుమైబ్బక్కొండ్లు ఇవనై యొట్టవేణు మెన్టుమ్ నినై వాలేయా తల్, — సృగాల*శశమోబ్బలే పశుప్రాయనాన పునక్కుభోగ్యమితువన్టో వెన్టుమ్ నినై వాలేయాతల్, “ శీతోధ పహనూమతః ” ఎన్టు-దాహక మాన అగ్నియై శీతళమాకప్పణ్ణప్పకుకితాప్పోలే అచేతనమాన తురు మైబ్బ చేతనమాక ప్పణ్ణువోమెన్గిఱ సజ్కల్పత్తాలే యాతల్, ఆసన్న మాయిరుక్కిఱ వివనుక్కుమ్నమక్కుమ్ ఒరువ్యవధానమ్ వేణుమెన్టుమ్ నినై వాలేయాతల్, తురుమైబ్బత్తూణాక్కి అత్తూణిల్ నిన్టురాఘవసింహ త్తైప్పఱప్పడువిక్కువేణుమెన్టుమ్ నినై వాలేయాతల్, “ మిత్రమాపయి కమ్-అనిచ్చతా ” ఎన్టు - శొల్లప్పకుకిఱవివళో వీరపత్ని యాకై యాలే ఇప్పలై క్కున్వి అవ్వాళ్ళైశ్చేకాలిలే విధాయెన్టుమ్ నినై వాలేయాతల్, ఎన్నైప్పోరప్పొలియప్పొన్నపున్నైయుమ్ నీయడిక్కిన ధనధాన్య రత్న వస్త్రాదికత్తై యుమ్ ఇత్తురుమోసాతి కాణ్ నినై తిరుప్ప తెన్టుమ్ నినై వాలేయాతల్, తురుమైబ్బమున్నే పొక్కిట్టు, “ నాహమాపయికి భార్యాపరభార్యాసతీతవ ” ఎన్టు - ఇన్దదుర్బుద్ధియునక్కాకాతుకాణ్, “ స్వేషుదారేషురమ్యతామ్ ” ఉనక్కు వకుత్తవెణ్ణుకళ్ వయితెరియా తవడి యవర్ కళోడు పొరున్దివర్తిక్కుప్పారాయెన్టుశొల్లి, “ ఇహసన్తోన వాసన్తి ” పళ్ళురుమ్పత్తైయరుమామ్ సెరుమ్పరప్పాన ఇద్దేశత్తుక్కుళ్ళే యెరువన్ అనర్ధప్పట్టానెన్టాల్ ఇజ్జనేశెయ్యలూకాతు కాణెన్టు హితమ్ శొల్లిమీత్తైక్కు ఒరునన్ననితరిత్తై యాకాతే, “ వాసన్తి ” శ్రీవిభీషణాఢ్ వా తొడక్కమాన పరమధార్మికరుణ్డాకై యాలే సత్తుక్కుల్లిలై యెన్నువొణ్ణాతు, ఉణ్ణు, “ సతోవానానువర్తసే ” “ ప్రణిపాతేనపరిప్రశ్నే నసేవయా ఉపదేశ్యన్తి ” ఎన్టు-తజ్గళ్ కాలిలే కునిన్దనువర్తిక్కిఱవర్ కళుక్కితే అవర్ కళన్లత్తు శొల్లువతు, అప్పడిక్కువర్ కళో కాలిలేకునిన్దతి యామో? అడియేతోడజ్గి నీయిప్పురిలిరున్దవళ్ళల్ల, నేబ్బువన్దనీ కునియేనో వెన్టత్తిన్దపడియెన్నెన్న, “ తథాహివిపరీతాతేబుద్ధిః ” ఉన్బుద్ధియై

పొల్లాభుతానే అత్తైచ్చొల్లుకిఱతుకాణెన్న, బుద్ధియిక్ పొల్లాభు అఱి
కైక్కు నీ అన్తర్యామియన్తే ఎన్న, “ఆచారవర్జితా” ఉన్నుడైయవను
ప్రానత్తాలే అనుమిత్తేన్గాణెన్టు హితమ్ శొల్లుమవర్కళి శొల్లాతపడి
యాన వివనుడైయ దురాచారత్తై క్కణ్ణు వెలుత్తు, ఇని యొరువరై
యుమ్ అనువర్తిక్కవేణ్ణా, అనువర్తననిరవేక్షమాక నానునక్కు హి
తమ్ శొల్లుకిఱే, నాశొన్న పడియే అనష్టిక్కప్పారాయెన్గితాళి.

అమాకిల్ అనుష్ఠిక్కిఱే, అన్దహితన్దన్నైచ్చొల్లలాకాతోవెన్న, *౧.
(మిత్రమాపయికంకర్తుం రామః) పెరుమాళోడే ఉనక్కు విరోధమృణ్ణినా
ల్ ఫలియాతు-అవరోడేఉఱవుపణ్ణక్కాణవడుప్ప తెన్గితాళి, *౨. (మిత్రం
కర్తుమాపయికమ్) *తీరక్కళీయ పపరాధమృణ్ణనవునక్కు అవర్తిరు
వడికళిలే శరణమ్ పుకవేణుక్కాణ్. మిత్రమెన్టానిఱ్ఱుచ్చెయ్తే శరణమె
న్బానెన్నెన్నిల్; మేల్ శ్లోక త్తిలే, “విదితస్సహిధర్తజ్ఞ శ్శరణాగత
వత్సలః । తేన మైత్రీభవతు తే” ఎన్టు-అవర్ శరణాగత వత్సలర్ కాణ్;
ఆనపిన్బు, నీయుమ్ శరణమ్ పుకాయెన్టు మర్ధ త్తిలే మైత్రీశబ్ద ప్రయోగ
మృణ్ణుకైయాలే శరణశబ్దపర్యాయమాక్కక్కడవతు, “అర్చనం వందనం
దాస్యం సఖ్యమాత్మనివేదనమ్” ఎన్టు-సఖ్యత్తైభక్తిప్రకారమాకవుమ్
శొల్లిల్ శీతే. ఆకైయాలే అవరై శరణమ్బుకా యెన్గితాళి, “తమేవ
శరణమ్ గచ్ఛ సర్వభావేన భారత” ఎన్టుమ్-పిరాట్టయైప్పోలేధార్తికగా
యిరుప్పార్ వేతేశిలరుమిప్పాశురమ్ శొన్నార్ కళితే. ఆనాల్ నేర్
కొడునేరేశరణమ్ ఎన్నా తే, మిత్రమెన్బానెన్నెన్నిల్, తుద్రరైప్పోలే
తన్దాపైయుయరవైత్తుపిఱరై/త్తణ్ణియతా కచ్చొల్లుమ్బడియానకపున్దైయి
ల్లాతపిరాట్టి నీరైయాలే శొల్లుకిఱాళి. ఇవశేయన్తే యిప్పడిశొన్నాళి;
పెరుమాళితాముమ్ రాక్షసనై, “మిత్రభావేన” ఎన్టుమ్ - ఒరుకురన్దై
“సఖాచమే” ఎన్టుమ్-ఒరోట్టైయొడక్కారనై, “ఆత్మసమస్సఖా”
ఎన్టుమ్-“ఉకన్దతోక్తికనీ” ఎన్టుమ్-అరుళిచ్చెయ్ తారిఱే-ఇన్న మొరు

* తీరక్కళీయ - సంపూర్ణముగా. / త్తణ్ణియతా-నీచముగా.

కి పున్దై - చిన్నతనము.

అకారత్రా లే మిత్రశబ్దమ్ శ్లోకితాశ్ - అతేన్నన్నిల్, “ననమేయమ్”
 ఎన్టు - వణజ్జలిలరక్కనాయ్ దుర్తానియాన వివనైశరణమ్బుకాయెన్టా
 లిశైయానెన్టు మత్రా లే తోళిపై కొళ్ళాయెన్టితాశ్.*3 (మిత్రంకర్తు
 మాపయికమ్) “మితాత్త్రాయతథతిమిత్రమ్” ఎన్టు-4 “ఇమిదాన్నే
 హనే” ఎన్టిఱథాతువిలేయాయ్ పెరుమాళుక్కు ద్వేషవిషయమా
 కాతే న్నేహవిషయమాకై యళికియరుకాణ్. నేరాకవిరుక్కు శత్రు
 వుమాయ్ ప్రబలనుమా యిరుక్కిఱనాన్ నాపేక్షనాయ్ పెరుమాళు
 క్కు ద్వేషవిషయమాకాతే ఇనర్వక్కలుఱవు కొణ్డాడప్పకుకేతోవే
 న్ను,*5.(మిత్రంకర్తుమాపయికమ్) ఇప్పడి ప్రాతికూల్యప్పణ్ణినవునక్కు
 పత్తుమ్బుత్తాక వుఱవుశెయ్యవేణుక్లాణ్. ఇతుపణ్ణినాల్ ప్రయోజనమె
 న్నేన్న,*6.(మిత్రంకర్తుమాపయికమ్) ఉక్ ప్రాణరక్షణత్తిల్ వినియో
 గజ్జొళ్ళలామ్.*7.(బేపయికమ్) “ఉపాయఃనిమిత్తకారణమ్” ఉన్న
 డైయ ఉజ్జివనత్తుక్కు ఉపాయన్. “ఉపాయాత్ప్రాస్వత్వచ్చ”
 ఎన్టు- ఉపాయశబ్దమ్ ఉపయశబ్దమాయ్, స్వాధేరక్కాయ్, ఇగాదే
 శమాయ్ ఆదివృద్ధియాయ్ అకారలోపమాయ్, బేపయికమ్ - ఎన్టు
 పదమాకిఱతు ఇప్పడిక్కు ఇతుఉపాయమెన్టు, “స్థానంపరిష్కృతా-వధం
 చానిచ్ఛతా” ఎన్టు- మేలేఫలమ్ శ్లోలుకై యాలే స్పష్టమితే.

అనాల్ నానుఱవు క్కిశైయక్కొళ్ళ ముకమ్తారాతే ప్రతాపి
 కళా యుతటికిలోవెన్న,*8.(రామః)వరైయాతే పారున్దుమ్బడిగూననీ
 ర్ పైయుడైయవర్కాణ్.*9 (రామః) *కైవర్తరోడుమ్కురజ్జోడుమ్
 ఉఱవుశెయ్కిఱవర్ ఇత్తనైయోగ్యతైయుడైయవున్నె విడుకితాగో?
 *3.(రామః) నీయల్లేనెన్నిలుమ్, “యదివా రావణస్వయమ్|ఆనయై
 నమ్” ఎన్టు అత్తైత్తువిడువతు, ఆపత్తుముడుకినవాణ్, “గచ్ఛ” ఎన్టు-
 విట్టడిప్పతాకిఱ పెరుమాళి త్తనైనీయిశైవాయుమానాల్ విడుకితా

4 ఏతదనస్తరము - అద్వేషాదికళాతే అపత్తిన్ నిన్దుమ్ రక్షిక్కిఱ స్వభా
 వత్తైయుడైయ ఇవరైప్పల్లో నీ ఆపత్తైప్పొక్కిక్కొళ్ళాయ్ అని పూరణము
 5 ముకమ్తారాతే-కుళవలశ్చ సంభాషణములుచేయక *కైవర్తర్-ఒడవడువువాడు.

6 ముడుకిన - సమీపించిన.

రో ?*౪. (రామోమిత్రంక స్తుమాపయికమ్) దుర్వృద్ధయరాయ్దు
రుపదేష్టాక్కభుమాన ప్రహస్తాదికలై విట్టు, “ సుహృదంసత్వభూతా
నామ్” ఎన్దుమ్-“నివాసశృరణం సుహృత్” ఎన్దుమ్ శొల్లొకిటసర్వభూ
తసుహృత్తాన పెరుమాళోడే ఉటవుశెయ్యప్పార్.*౫. (రామః), “రమ
యతీతిరామః”. “నేయమ స్తిపురీః జ్ఞానయానుంసచరావణః” ఎన్దు-
ఉనై ఎవిట్టకన్దునిట్కిట వున్నుడైయ వుటవుముత్తెయుమున్నుయిరు
ముణ్డాక్కలిలేపత్తై యపడియేపారున్దుమ్బడిపణ్ణవల్లర్ కాణ్.

పడ్డేఎన్న తాయిరుక్కిటచల్లై ఇవర్ పారున్దుమ్బడి ధరిక్కప్ప
ణ్ణవేణుమోవెన్న, *౧. (స్థానంపరీప్సతా-వధంచానిచ్చతా) ఇతల్కు
మున్ ఉన్న తేయాకిలుమ్ ఉన్కుడియిరుప్పమున్ ప్రాణసుమ్ మేలుమ్ వేణ్డి
యిరున్దాయాకిలవలై ప్పల్ల*పడుక్కుమ్.*౨.(స్థానంపరీప్సతా)స్థానమ్
అవాసః-“అభిషిచ్యచలజ్ఞాయంగాక్ష సేన్ద్రంవిభీషణమ్” ఎన్దు-ఉన్
తమ్మిక్కు ఇప్పడై వీడుకొడుక్క వాయిల్లబోప్పోకితార్. అతుశెయ్యా
తపడి నీయే ఇప్పడై వీడాళ వేణ్డియిరున్దాయాకిలెన్దుమామ్.*౩.(స్థానం
పరీప్సతా) స్థానమ్ - స్థితిః - “శ్రీకలోకాన్సంపరిక్రమ్య” ఎన్దు -
కాక్కపోలేకన్దువిడమెక్కుమ్ పటన్దుతిరియాతే/నిలై కొళ్ళ వేణ్డియిరున్దా
యాకిలెన్దుమాన్. *౪. స్థానమ్-సంస్థానమ్-అతావతు, చతురజ్గమాన
పరికరమునీయుమ్/కోప్పక్కులై యామలిరుక్కు వేణ్డియిరున్దాయాకిలె
న్దుమామ్.*౫.(స్థానంపరీప్సతా)స్థానమ్ అధిస్థానమాయ్, పావ్యమా
త్యసుహృత్కోశాదియాకిటప్రహస్తాదిమన్త్రివర్గముమ్ కుంభకణ్ద్రజి
త్ప్రముఖరాన భ్రాతృపుత్రాదివర్గముమ్ నీతేడిప్పడై తవర్గముమ్ నె
డుజ్గాలముమ్ కుడియాక్కినపడై వీడు మాకిట ఇవ్వధిస్థానమ్ కులైయా
మలిరుక్కు వేణ్డియిరున్దాయాకిలెన్దుమామ్. పడై వీడుమ్ అధిస్థానముమ్
పార్ త్తిరుక్కితేనే, వేతేయిరువిడ త్తిలే పోయిరుక్కితేనోవెన్న.*౬

* అడుక్కుమ్ - సంభవించును, / నిలైకొళ్ళ - స్థితినిపొంద.

(స్థానంపరిష్కృతా) “రసాతలంవాప్రవిశేత్పాతాళం వాపిర నణఃపితా
మహాసకాశంవా సమేజీవహిమోక్ష్యతే” ఎన్టు-భూమితన్నిలుమ్ మలై
మూజ్జిల్ కళిలేపోకిలుమామ్, ఉనక్కుజన్ భూమియాసపాతాళ త్తిలే పోకి
లుమామ్, ఉన్నైయిప్పడి వరచన్దువాల్ విత్త బ్రహ్మలోకి త్తిలేపోకిలు
మామ్, అవ్వోవిడగ్గళిలునక్కుయిర్ కొణ్డు నిఱ్ఱునొణ్ణాతు, * శుభ్రీతే
పోయిరుక్కప్పార్తాయాకిలు మవరుఱవాక వేణుజ్గాణ్.

ప్రసిద్ధస్థలగళిలే పోయిరుక్కిఱపోతన్తో అవర్ వేణువతు, అజ్ఞా
తవాసనూక ఒరువిడ త్తిలేమత్తైయవిరుక్కితే నెన్న, *౧. (వధంచాని
చ్చతా) ఉన్నై ఉయిరో డేవిడిలన్తో నీయై త్తిరుప్పతు, అప్పడిశాకామ
లిరుక్కైక్కు వేణ్డీయిరున్దాయాకిలుమనరైప్పత్త వేణుమ్. *౨. (వధమని
చ్చతా) ఒరువ్యాధ్యాదికళాల్ పిఱక్కుకిఱమరణమొళియ, ఒరుశ
త్రుబల త్తినాలే పుకున్దుతలై యఱుప్పణ్డాయెన్గిఱఱరిభవమ్ వారాతేయొ
ళియ వేణ్డీయిరున్దాయాకి లెన్టుమామ్. పీరునుక్కుశ త్రువిక్కై యిలేపడు
కైయన్తో ఖితరమెన్గితాయాకిల్, *౩. (ఘోరంవధమనిచ్చతా) నాట్టరై
ప్పోలే శామాఱుశామోత్తు మవరైప్పత్త వేణుజ్గాణ్. *౪. (ఘోరం
వధమ్) ఉన్నై కొల్లుమ్మాతు మెళితాకవిడువరో? అళై వరవిట్టుంనిలై
నాట్టిఅన్దదూతనై కొణ్డు తత్తెక్కిడాక తోప్పై ముఱిత్తుఱ్ఱుపశలై
యై త్తిరుకిఱ్ఱ న్నోలక్క త్తిలేమతియాతేపుకున్దుతన్నా య్ పెరుమైయై
యుమ్ ఱ్ఱ తాల్ మైయై గుమ్ శొల్లి య్ పడై వీడు పాటియుమ్ పుక్కై
యుమ్ ఎఱ్ఱుమ్బుమ్బుడిశుట్టుకరిక్కుడాక్కి, మీణ్డువన్దువి శేషమ్ శొల్లుమ్బుడి
పణ్ణి అనన్దపరికరత్తై యడైత్తుక్కాణ్బరై కాణ్బెత్తుక్కొణ్డుఱ్ఱున్నా
ళియ నెణ్ణిలేకల్లిట్టాప్పోలేయాసక్కునీర్ చ్చిత్తైయానకడలి లేకల్లిట్టడై త్తు
ప్పెరువళియాక్కి కురగ్గుకలై క్కాల్ నడైయేయక్కరైప్పడు త్తి, ఱ్ఱ

* శుభ్రీతే-సూచకప్రదేశమందు ఖితరం - తగినది ○ నిలైనాట్టి - స్థిరపఱచి.
○ పశలైయై-మహిమను డలక్కత్తిలే - గోష్ఠియందు ① అళియ - సముద్ర
మతోసమానమైశ. నీర్ చ్చిత్తై - జలమగళము.

పడై వీడైయ కై యన తిళి పడు త్తి నీయాన్డపరికరమడై య వెఱున్దతైయా
క్కి యున్ను అవుముతైయారై మూక్కై యరివతు తోళైత్తుణిప్పతు
కాలై త్తణిప్పతు తలై మైయఱుప్పతాయ్ పనన్దని యుతిర్ త్తాప్పో
లే యుక తలై కళైయుతిర్ ప్పతుతోళ కళై క్కళిప్పతు ఉడలైత్తుళైప్ప
తు ఇ*ప్పతిరిక్కుతై మైయుక పెణ్ణుక భుక్కుక్కాట్టువతాళ, “గచ్చ”
ఎన్ఱువిట్టడిప్పతాయ్ ఇప్పడి నిత్రవధమ్బణ్ణికా ణునై యవర్ కొల్లు
వతు. ఇప్పడిక్కు కొడుగ్గొలై వేణ్ణిశ్శిలై యాకిలవరై ప్పశ్శిన్ఱాక
వుమామ్.

ఇవర్ వెఱు త్తమనితరితఱుక్కుముక్ ఇప్పడిప్పటారుణ్ణోవెన్న ;
(త్వయా) ఇప్పడి వేటారువర్ ఇత్తనై అపరాధమ్బణ్ణినారుమిత్తై.
ఇప్పడిప్పట్టవర్ కభుమిత్తై. || ఆతతాయాయ్ అసహ్యపచారమ్బణ్ణిచిత్ర
వధప్రాప్తనాన వునక్కు ఇత్తనై యుమ్ వేణుమ్ (స్థానంపరిప్పతా-వధం
చానిచ్చతాత్వయా) నీయిరుక్కు మాటిరుక్కు మ్బాతుమవర్ వేణుమ్,
నీశామాఱు శామ్బాతుమవర్ వేణుమ్.

అవర్ తామిక్లేసన్నిహితరాక వేణ్ణావోవెన్న, ఇత్తాలిక్లేసిట్కి
తారెన్ఱితాళి. (అసా) “రామమేవానుషశ్యతి” ఎన్ఱుమ్-“రామేతిరా
మేతిసదై వబుధ్యావిచిన్ద్ర ” ఎన్ఱుమ్ -ఎప్పోతుమ్ పెరుమాళై యేభా
విక్కైయాలే ఉరువెలిప్పాడాయ్ తనక్కెప్పొళుతుమ్ సన్నిహితరా
యిరుక్కైయాలే ఇవరెన్ఱుకాట్టుకితాళి. ఇవనుక్కితుక్కుముక్ అవ
రోడువాసనై యిల్లామై యాలుమ్, స్నేహపూర్వానుభాస మిల్లామై
యాలుమ్, అన్యపరనాకై యాలుమ్ తోశ్శితే. ప్రతికూలనానమారీ
చనుక్కుట్టడవాసనై యున్ఱాకైయాలే, “ వృక్షేవృక్షేహిషశ్యామి”
ఎన్ఱు-పార్ త్త పార్ త్త విడమెణ్ణుమ్ పెరుమాళాయ్ తోశ్శిన్ఱితే.

రావణాన్ధానుమ్ పూశలిలేవాసనైపణ్ణినన్ని తిరుచ్చరజ్జో నెజ్జిలే
 పట్టు, “ స్వ రకరాఘవబాణానామ్ ” ఎన్ఱునినైత్తొక్కొణ్డపట్టానితే.
 (అసా) సన్ని హితదేశవర్తమానకాలసంబంధియైయితే అయమ్-ఎన్ఱుతు.
 ఇన్ఱుబుద్ధియిల్ అదూరత్వత్తాలుమ్ దేశకాల విప్రకర్షత్తాలుమ్ అదూ
 రవిప్రకర్షవాచి యానపాతు అదశ్శబ్దత్తాలే శొల్లుకితాళ్. (అసా)
 “అస్యాదేవ్యామనస్తస్మి తస్యచాస్యాంప్రతిస్థితమ్”ఎన్ఱుమ్-“ఉన్నై
 కొణ్డెన్నుళ్వైత్తే ఎన్నై యమున్నిలిట్టే”ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిటపడియే,
 ఇవర్ తిరువుళ్ళమవర్ పక్కలిలే ౪ తట్టుమాటిక్కిడక్కైయాలే పిరాట్టి
 ౦ కొరుపోకియాకతోల్ శొక్కుత్తైయిలై యితే.

ఆసన్నరాక్కి యవరైప్పెలు మ్బాతు నాకపణ్ణినవిరోధజ్జలైనినై
 త్తువికృతరాయుర్కుటవర్ ఎన్నైక్కైక్కొళ్ళువరోవెన్న, *౧.(పురుష
 ర్షభః) శెయ్ తార్ శెయ్ తకున్ శజ్జలై నినై త్తిరుక్కుమవర్లర్, పిత్తై య
 తియాత పెరుమాళ్ కాణ్. *౨ (పురుషర్షభః) “ అవిజ్ఞాతా ” ఎన్ఱుమ్-
 “నస్తరత్యపకారాణాం శతమప్యాత్తవత్తయా” ఎన్ఱుమ్- “అపరాధాన
 భిజ్జస్సౌ సదై వకురుతేదయామ్” ఎన్ఱుమ్- కవిపాట్టుకొణ్డవర్ కాణ్
 *౩.(పురుషర్షభః) పిత్తై యతియాతవళవేయల్ల, “దోషోయద్యపితస్యస్యా
 త్”ఎన్ఱుమ్-“కున్ఱయనై యక్కున్ శెయనుమ్”ఎన్ఱుమ్-శెయ్ తకున్
 మ్ నోమాక వేకొళ్ళుమ్బడియానవుత్తమ పురుషర్ కాణ్. *౪ (పురుష
 ర్షభః) యదివారావణస్వయమ్”ఎన్ఱుమ్-“గచ్ఛానుజానామి”ఎన్ఱుమ్-
 ప్రతికూలదశైయిలే యకప్పడవున్నై రక్షిక్కైక్కు అత్తై త్తువిడువతు
 పోకవిడువతాకప్పకుకిటవర్ నీయుమనుకూలిత్తాల్ విడువరో? *౫.(పురు
 షర్షభః) నీపురుషర్ కళిల్ అధమనాయురుక్కు మాప్పిలేకాణ్ అవ
 రుమ్ పురుషర్ కళిల్ ఉత్తమరాయురుక్కుమ్బడి *౬.(పురుషర్షభః) పురుషో
 త్తమః - ఎన్నిటపడియే, అధమనాకితాణ్ శెయ్ తకున్ శై నినై త్తిరు

పూశలిలే - యుద్ధమందు.

౪ తట్టుమాటి-స్థితితప్పి.

౦ ఒరుపోకియాక - ఏకభోగముగా,

క్కుమవణ్. మధ్యమనాకితాణ్ కుశ్శ్రుతై నాభోట్టతోడే పాఱుక్కుమ
వణ్.డి త్తమనాకితాణ్ కుశ్శ్రుజ్ఞాణ్బానే మత్తైప్పానేక్ ఎఱ్ఱు ముతలు
క్కుక్కాణాతవణ్ *౨.(పురుషర్షభః) ఇప్పడియనుకూలియాతవత్త్ త్తిల్
అవరుడైయ శౌర్గణ్ వ్యాపారత్తాలే యునక్కు*వ్యాపాదన మెఱ్ఱునినై
త్తిరు. *౩ (పురుషర్షభః) అవరుడైయకొమ్పాలేయునక్కుకొలై యెఱ్ఱు
నినై త్తిరు ఇత్తాలివసుక్కిప్పడి యుపదేశమ్బుణ్ణమ్బడియానపిరాట్టియను
డైయ నీర్ మైయి నేశ్శ్రముమ్ ఇప్పడిప్పట్ట విన్దనీర్ మై యికిప్పడక్కై
తప్పమ్బడియాన రావణనుడైయ పాప ప్రాచుర్యముమ్ శొల్లిల్ శొయిల్ శు.

తాత్పర్యము, — బ్రహ్మస్త్రుముచేత తరుమబడిన కాకాశునిపగిదితిరిగి అల్లాడక
ఈలంకాపట్టణమందు బంధుజనలతో రాజ్యపరిపాలనము జేయవలయుననియు, నేనా
విధురుండవై తుండు తుండుగఁజేయబడకుండవలయుననియు, ఇచ్చయించినయెడల దు
ష్టులైన ప్రహస్తాదులనుపదలి దోషభోగ్యుండును పురుషోత్తముండునైన శ్రీరామునితోన్నే
హముజేయుట కుపనిరావణుని అసర్థమును సహించక నీతాదేవివానికిహితముజెప్పెను.

పెరియవాచ్చాన్నిశ్చైత్తిరువడిక శ్లోకరూమ్.

నుద్దరకాణ్డము - ౨౧ - వ సర్గము, ౯ - వ శ్లోకము.

మూ. ఇహ సన్తోనవాస ని సతోవా నానువర్తనే ।

తథాహి విపరీతాతే బుద్ధి రాచారవర్జితా ॥ ౨౧.

అర్థము ఇహ-ఈలంకయందు, సన్తః-సత్పురుషులు, ససన్తివా-లేరా? సతోవా-
ఉన్నసత్పురుషులను, నానువర్తనేవా - ఆనుసరించలేదా? తథాహి-అదియుక్తమేగదా
తే - నీయొక్క, బుద్ధి-మతి, విపరీతా - శాస్త్రగర్హితమైనదియు, ఆచారవర్జితా-
సదాచారముచే విడువబడినదియు.

వ్యా. అవతారికై. పిరాట్టి, రావణా తన్నెన్నోక్కిప్పితశ్శీన
పరవైక్కేట్టు కోపకృపైకళోపిఱున్దు హితమేశొన్నాల్ మీఁడానాకిలన్గిలా

* వ్యాపాదనమ్ - మరణము.

కాతెన్టు విలక్కువారిత్తె యో? అవర్ కళిరజ్గుమ్మడి అనువ ర్తియాయో?
అప్పడియిరునదుతుకాణ్ ఉణ్బుద్దియుమ్ అనుస్తానముమ్ ఎన్ఱితాళ్.

* ౧. (ఇహ) నల్లమనితర్ నడై యాడాతపడి రాక్షసభూయిష్ట
మాన విద్దేశ త్తిలే. * ౨. (ఇహ) పళ్ళరుమ్ పత్తైయరుమాయ్ పత్తు
కోటి ప్రజావర్గముమ్ నడై యాడుకీట విద్దేశ త్తిలే. * ౩. (ఇహ) ఉళ్
పడైవీడుమ్*పుటప్పడై వీడుమ్ పడజ్గుమ్ పాళైయముమాయ్ పెరుమ్బు
రప్పానవిద్దేశ త్తిలే. * ౪. (ఇహ) ఉణ్బారుమ్ ఉడువ్పారుమ్ పూశువా
రుమ్ ముడిప్పారుమ్ నల్లతుతీయతు అట్టినిరుక్కిట విద్దేశ త్తిలే. * ౫.
(ఇహ) “ అగ్నిహోత్రాశ్చ వేదాశ్చరాక్షసానాం గృహేగృహే ”
ఎన్టుమ్ - “ శుశ్రావబ్రహ్మఘోషాంశ్చవిరాత్రేబ్రహ్మరాక్షసామ్ ” ఎన్టుమ్ -
ఓతువారోత్తు చ్చొల్లువారాయ్ వేదవైదికమర్యాదై నడత్తుకీటతాక
భావిక్కిట విద్దేశ త్తిలే. * ౬. (ఇహ) “ తపస్సన్తాపలబ్ధస్తే సోయం
ధర్మపరిగ్రహః ” ఎన్టుమ్ - “ ప్రాప్తంధర్మఫలంతావత్ భవతామ్ ”
ఎన్టుమ్- తపస్సన్తాపఫలము మఱిన్దు నడత్తుకీటవిద్దేశ త్తిలే. * ౭. (ఇహ)
రాజాక్కళుమ్మన్త్రికళుమ్ పురోహితరుమ్ - శడశ్శికళుమ్ సట్టర్
కళుమ్ శిష్టర్ కళుమాయ్ పారిప్పణ్ణాన విద్దేశ త్తిలే.

ఇప్పారిప్పక్కు ఇప్పోతువన్దుకుత్తై యెన్నెన్నిల్, * ౧. (సన్తోన)
పతర్ కూడున్దుత్తనై పోక్కి సారభూతరై క్కణ్డిలోమే. * ౨. (సన్తోన)
పరానర్ధపరరాన ప్రహస్తధూమ్రాక్ష వడదంష్ట్ర ప్రముఖరాన అసత్తు
క్కళై క్కణ్డోమి త్తనై, పరహితపరరాయ్ సత్తై యున్డాక్కుకీటసత్తుక్కు
ళై క్కణ్డిలోమ్. * ౩. (సన్తోనస ని) “ అస్తిబ్రహ్మేతిచేద్వేద సన్తమే
సంతతోవిదుః ” ఎన్టు-భగవద్ జ్ఞానత్తాలే తాన్దుళుముళరాయ్ పిటరై యు

* పుట-చైలుఉన్న. • పడజ్గు-దేరా. - శడశ్శికళుమ్-కర్మములను అనుష్ఠించేవారును.

సట్టర్ కళే - బ్రాహ్మణులలో ఒక భేదము.

○ పతర్ - అక్షాసులు

ముణ్డాక్కుమవర్ కళిలై యాయరునదు. *౪. (సన్తోన) ఒరుసత్తుణ్డానాల్, “త్వాన్తుధిక్కులపాంసనమ్” ఎన్జెణ్ణి తల్కిక్కతవై యడైప్పార్ కళో? పలరుణ్డారాకిలితే ఈడేటలావతు. అప్పడిక్కుప్పలిలై యాయరునదు.

“తంసన్తశ్రోతుమర్వాన్తి సదసద్వ్యక్తిహేతవః ” సారాసార వివేకికళిలై యో? శిఱితునిరూపియావతు ఎన్టు- పూర్వపక్షజైవ్యావర్తి ప్పిక్కితాల్. (వా) ఇత్త యెణ్ణాతు.

ఇత్తెయెన్నువొణ్డాతాకిల్ శొల్లుమ్బడి యెన్నెన్నిల్, *౧. (సన్తి) ఉణ్డే. * ౨. (సన్తి) ఇప్పడైవీట్టిలేత్తనై విజయసుపత్పుత్రాది సమ్మదియుణ్డాకై యాలే ఇతఱ్కుడియాన ధర్తానుష్ఠానముమ్ అతఱ్కు ఉపదేష్టాక్కళాన సత్తుక్కళుమ్ ఉణ్డాక వేణుమ్ అప్పడియాకాతపోతు అకారణకార్యోత్పత్తి ప్రసక్తమ్వరుమ్. * ౩. (సన్తి) సత్తుక్కళెన్టుశిలజాతియన్టే? అనీతియెచ్చొల్లుతల్ శెయ్తల్ శెయలిప్పోతితే అసత్తుక్కళావతు. సదర్థోప దేశమ్బుణ్ణినపోతు సత్తుకళితే. ఆకై యాలే అవనుక్కునల్వారై శొన్న అకమ్మనమారీచమాల్య వత్కుంభకర్ణవిభీషణ ప్రభృతికళుణ్డాకై యాలే సత్తుక్కళుణ్డే. * ౪. (సన్తి) సత్రామాత్ర)మేయుళ్యతు. కార్యకరత్వమిళై.

సత్తైయుణ్డాకిల్ ఉపదేశియార్ కళోవెన్న, * ౧. (సతోహ నానువర్తసే) ఉణ్డానాలుమ్ “నాపృష్ఠగికి స్యచిదూర్భయాత్” ఎన్టుమ్- “ప్రణిపాతేనపరి ప్రశ్నేనసేవయా ఉపదేక్ష్యన్తి” ఎన్టుమ్ - ప్రణిపాత ప్రశ్నాద్యనువర్తనమ్బుణ్ణికేట్టాలితే అవర్కళో శొల్లువతు. అప్పడిక్కు అనువర్తియాయాకాతే. * ౨. (సతోవానువర్తసే) “త్రివర్షపూర్వ శ్రోతియోఽభివాదనమర్హతి” ఎన్టుమ్- “జ్ఞానవిజ్ఞానసంపన్నా భక్త మన్తోజనార్దనః । ప్రణస్తవ్యావిశేషేణ సాత్త్వికైర్ధర్మచారిభిః” ఎన్టుమ్ - “తణ్ శేత్రై యెమ్బెరుమా తాల్ తొమ్మిసార్ కాణ్ మినెనలై మేలారే” ఎన్టుమ్-యోగ్యానువర్తనమ్ విహితమాయరుక్క, అతుశె

య్యాయాకాతెన్గితాళ్. * ౩. (సతోవానానువర్తసే, “అప్రియస్యతు పథ్యస్యవక్తాశ్చోతాచదుర్లభః” ఎన్టుమ్ - “దుర్లభంనూనుపంమస్యేవైకు ణ్ణప్రియదర్శనమ్” ఎన్టుమ్ - అప్పడిక్కొత్తమహానుభావరైక్కిట్టుకైయా వతువేల్తువైత్తు అత్తైక్కితాయాకాతే. * ౪. (సతోవానానువర్తసే) పూర్వావస్తైయి లిరజ్జుమ్బడి, “ప్రణిపత్యాభివాద్యచ” ఎన్టు - అనువర్తిక్కవేణుమ్ ఉత్తరావస్తైయిల్ కృతజ్ఞనాకైయాలే, “త్యక్తోపివేదాధ్యయనమధీతమఖిలమ్ ఎన్టుమ్ - “ఎన్నైత్తిమనశ్శెడుత్తాయనక్కై శెయ్కే” ఎన్టుమ్ - అనువర్తిక్కప్రాప్తమ్, అతుశెయ్యాయాకాతే. * ౫. (సతోవానానువర్తసే) ‘ప్రత్యక్షేగురవస్సుత్యాః” ఎన్టు-స్తోత్రమ్బణ్ణవేణ్ణిరుక్క, “సోహంపరుషితస్తేన దాసవచ్ఛావమానితః” ఎన్టు-నిద్దిప్పాయాకాతే. అన్బియిలే, * ౬. (నానువర్తసే) ఎన్టు-ప్రణిపాతాదికల్లైయొళియ, “యథాతేతేషువర్తేరక తథాతేషువర్తేభాః” “యద్యదాచరతిశ్రేష్ఠస్తత్తదేవేతరేజనాః” ఎన్టుమ్ - ‘వేశితేవేశిలల్లల్” ఎన్టుమ్ - గౌరవ్యో శొన్న నార్తైయామ్* శెయ్యెన్టునాడి అప్పడిక్కే శెయ్యాయాకాతెన్టుమామ్. * ౭. (సతోవానానువర్తసే) అవర్కళ్ సన్తైయన్డానపోతు శొల్లియల్లతు నిల్లార్కళ్, నీయనుషియాతాయిరున్దతు.

నేల్తునన్దునిన్దుయ్, అనువర్తిప్పనోఅనువర్తియానోవెన్టు అట్టిన్దు పడియెన్నెన్న, * ౧. (తథాహి) అప్పడియిరున్దతు కాణ్. * ౨. (తథాహి) సంప్రతిపత్తియిలేయాయ్ ఇవ్వర్ధత్తిల్ విప్రతిపత్తియిన్దో? సర్వలోకప్రతిపన్నమన్దో? అన్బియిలే, (తథాహి) ఎన్టు - “హిహేతా” వా-తథాత్వాత్ - ఎన్టుఅనువర్తియా యెన్గిటనాధ్యత్తుక్కు హేతుశొల్లు కితాళాకవుమామ్. * ౩. (తథాత్వాత్) అప్పడియాకైయాల్. * ౪. (తథాత్వాత్) ఎన్టు - తచ్చబ్దమ్ ప్రకృతపరామర్శియాకైయాలే, కీర్త్

* శెయ్యెన్టునాడి - బాగనియచ్చయించి. ○ సంప్రతిపత్తి - నిశ్చయము.

✓ విప్రతిపత్తి - సంశయము.

చొన్న సాధ్యశ్చై పరామర్శిత్తు అనువర్తయాయైయా లెన్న పడియితే అప్పోతు అనువర్తయాయైయా లెన్తు హేతు సాధ్యా*విశిష్టమాకాతో వెన్నిల్, ఆకాతు, ప్రకృతపరామర్శిత్తుక్కుక్కులైయిల్లై. ప్రకృతన్దా ఉక్తమెన్తుమ్ బుద్ధిచమెన్తుమ్ ఇరణ్ణ. “విపరీతాతేబుద్ధిః” ఎన్తు-నత్యమాణ మాయ్ బుద్ధిస్థితైయాయ్ ప్రకృతశ్చై పరామర్శిక్కైయాలోరుకుత్తై యిల్లై. ఎజ్జనెయెన్నిల్, అనువర్తనాభావసాధ్యమాయుమ్ బుద్ధివై పరీ త్యహేతువాయుమిరుక్కైయాలే సాధ్యావిశిష్ట మాకాతు. తథాత్వా త్తనక్కుప్పొరుళాయ్ వైత్తతెన్నెన్నిల్, ఉన్నుడైయ అననువర్తన త్తుక్కు సాధనమాయురుప్పతోరు హేతువై యుడైత్తాకై యాలెన్న పడి.

తథాత్వాత్ ఎన్తు బుద్ధిస్థశ్చై యరుళిచొన్న తిత్తనైయన్తో? అన్ద హేతువేతెన్నిల్, *౧ (విపరీతాతేబుద్ధిః) ఉన్నుడైయ బుద్ధివిపరీతై యాయిరానిష్టతే. నదీపూరశ్చైక్కుణ్ణపర్వతపరిసరత్తిల్ వృష్టియై అను మిక్కుమాప్పోలే, తనబుద్ధివై పరీత్యాత్ ఎన్తు- కావ్యలిక్ఖానుమానమ్ శొల్లకితాల్. * ౨ (విపరీతాబుద్ధిః) శాస్త్రవిహిత ప్రకారత్తుక్కు విరుద్ధమాయరానిష్టతు * ౩ (విపరీతా) పరదారపరద్రవ్య పరహిం సాదికళ్ నిసిద్ధమాయరుక్కు, అవై కర్తవ్యజ్ఞతెన్తునినైపు నడవానిష్టతే. * ౪. (విపరీతాబుద్ధిః) “బుద్ధ్యాహ్యప్రాగ్గయాయుక్తః” ఎన్తుమ్ - “బుద్ధిమాన్తధురాభాషీ” ఎన్తుమ్- ఉక్తాగ్రకళశ్రూమాదికళాల్ సంప వ్నైయిన్తిక్కేయరున్దతే. * ౫. (విపరీతా) “బుద్ధినాశాత్ప్రణశ్యతి” ఎన్తు-అనర్థహేతువాయేయిగున్దతు. * ౬. (విపరీతా) “పరీతంతు దినంప్రోక్తమ్” ఎన్తు- నాభాయ్,విగతమానదినత్తై యుడైత్తాయురున్దతు. అతావతు, ఆయుహానియై ఉడైత్తాయరున్దతెన్నై. * ౭. (తేబుద్ధిః) అతిపుడైయారై అనువర్తియాయే యరుక్కిటపున్నుడైయబుద్ధి. “నీతి మాబుద్ధిసంపన్నో ధీరోదక్షశ్శుచిర్నృపః” ఎన్తు- రాజాక్కుళాకీల్

ఏవక్కుఁ యుక్తఁ యై ప్రాప్తఁ యై యుక్కు అవై యిల్లాతబుద్ధి. * ౮. (తేబుద్ధిర్విపరీతా) బ్రకృత్యా రాక్షసోపేషః” ఎన్ఱుమ్ - “విఠరీతస్తథాసురః” ఎన్ఱుమ్ - ఇంద్రబుద్ధివై పరీత్యక్తుక్కు త్తమతియాస జన్మము జ్జేయ ఉన్నుజ్జేయ.

ఎన్నుజ్జేయబుద్ధి విపరీతైయెన్ఱు అతివపడియెన్? నీ అన్తర్యామియన్ఱే అతిపతెన్ఱు, * ౧. (ఆచారవర్జితా) అతుపుమ్ కార్యకల్పమన్ఱో వెన్ఱిటాళ్. * ౨. (ఆచార వర్జితా) ఆచార మావతు, శ్రుతిస్తృతి విహితమాన వణ్ణశ్రమ నిష్ఠానుష్ఠానమ్ అతుఉన్బక్కుల్ కణ్డిలోమే ! * ౩. (ఆచారవర్జితా) ఇతుముఱ్ఱుడ ఇన్ఱైయెన్నువొణ్ణతు. పరదార ఋజేవతా ద్రోహ ద్యనాచారమ్ ప్రత్యక్షసిద్ధమే. బుద్ధిరాచారవర్జితా ఎన్ఱానిన్ఱాయ్, బుద్ధిమావతు ఆన్తరన్యపారమ్; ఆచారమావతు బాహ్య కాయకవ్యాపారమ్, ఆనాల్సామానాధికరణ్యమ్ కూడుమోవెన్నిల్, “యద్ధిమనసాధ్యాయతి తత్కర్తాకరోతి” ఎన్ఱుమ్ - “జ్ఞాతేహిచ్ఛా ఇష్టేహిప్రవృత్తిః” ఎన్ఱుమ్ - బుద్ధియైయొఱ్ఱియకర్తమ్ కూడాపై యాలుమ్, బుద్ధి పిఱన్లల్లతు నిల్లాపై యాలుమ్ ఇవ్వనిసాభావ సంబద్ధజ్ఞైనినైత్తు, సంబద్ధహానియై వర్జితాన్ఱిఱతు. * ౪. (బుద్ధిరాచారవర్జితా) పరదారాపహారాది దురాచారమ్ కాన్ఱైయాలే ఇతుక్కుడియాన బుద్ధికణ్ఱోమిత్తనై. షేక్కుబుద్ధియిల్ సదాచారమిజ్జైయెన్ఱిటాళ్. ఆకివిత్తాల్ దురాచారగ్గోణ్ణదుర్బుద్ధియై అనుమిత్తే; బుద్ధియైక్కుణ్ణుసద్బుద్ధి జనకరానసత్తుక్కులై అనుమిత్తాయెన్నుమిడమ్ అనుమిత్తే నెన్ఱిటాళ్. * ౫. (ఆచారవర్జితా) నై సంసూర్యరి ప్రతపతి పార్వే వాతినమారుతః! చలోర్తిమాలీ తందృష్ట్యా సముద్రోపినకం పతే” ఎన్ఱుమ్ - “త్రస్యత్యపిపురన్దరః” ఎన్ఱుమ్ - విఱన్దవన్ఱుతోడజ్జినకలదేవతై కళుమ్ కులై యుమ్బుడి యిరుక్కైయాలే, ముతలక్కివ్యా శ్రయత్తిల్ ఆచారమ్ పుకున్దపైయమిలై, ఎన్ఱుమ్ వ్రాగభావమే యున్గతు. * ౬.

(ఆచారవజ్రతా) స్రాగభావమెన్తాల్ మేలొరుకాలాకిలుమ్ వరక్కు
 డుమితే, అజ్ఞనన్తియిలే, ఆచారాత్యన్తాభావమేయూ యిరున్దతు. అత్య
 న్తాభావమామ్బుడియో? బ్రహ్మవెనోక్తి తపనైస్పృణ్ణవతు రుద్రనైనోక్తి
 తపనైస్పృణ్ణవతాయ్ సదాచారమ్బుణ్ణన్ శ్రీలన్తో వెన్నిల్, *2. (బుద్ధిరా
 చారవర్జితా) “శై త్యంహియత్సప్రకృతిర్జలస్య” ఎన్టు-జలతత్వత్తుక్కు
 శై త్యమ్ స్వభావమాయరుక్కుచ్చెయ్తే ఉష్ణజలమెన్టుఅగ్ని స్పర్శత్తాలే
 బౌష్ణ్యమాపాధికి మామాప్పోలే, ఇవనుక్కుమ్ విశ్వరూపధ్యత్వాయు
 థాద్యపేక్షయా బౌపాధికమాకసదాచారమ్ వద్దేటియి త్తనై , ఇవన్
 బుద్ధిక్కు సదాచారహాని స్వతర్గిప్రాప్తమేవ్గిఅతు. “సన్దృష్టే తిస్మణాం
 పురామపిరిపా కణ్డాలదోర్నణ్డల క్రిడాకృత్త పునఃప్రరూఢ శిరసోవీర
 స్యలిపోర్వరమ్ । యచ్చాదైన్యపరాశ్చియస్య కలహాయస్తే మిధస్త్యం
 వృణు త్వంవృణ్విత్యభితౌముఖాని సదశగ్రీవఃకథంకధ్యతే ” ఎన్టు- తవ
 స్సువణ్ణికాన్తనాయరుక్కిఅపోతకప్పడ పగాపేక్షాదశైయిల్ ఒరుము
 ఖత్తుక్కురుముఖమ్*దోషకలుషితమాయ్విప్రతిపత్తిపణ్ణిన్ శ్రీతే. ౨౧

తాత్పర్యము,— ఈపాపిష్టిలంకయందు ప్రహస్తుండు మొదలగు పాపాత్ములు
 తప్పువరోపదేశముజేయు సత్పురుషులులేరా? లేక, ఇట్టిసంపత్తును, అగ్నిహోత్ర
 వేదాధ్యయనాదులను జూడఁగా సత్పురుషు లుండవచ్చునని తోచుచున్నది అయి
 నను వారినిశుశ్రూషజేసి అనువర్తించియుండవని శాస్త్రైక్యమగ్గమునువదలినిషిద్ధాచార
 ములచుఁజేయుచు నీతియుఁగును బోగొట్టుకొనెడు నీబుద్ధిచేత తెలియుచున్నది బుద్ధి
 మాకంటికి తెలియవచ్చును. వర్ణాశ్రమ విరుద్ధమైన నీదురాచారముచేత స్వప్రమగు
 చున్నది, అనిరావణునితో నీతాదేవి చెప్పెను.

పెరియవాచ్చాన్నిశ్చైతిరువడికళేశరణమ్.

* దోషకలుషితమాయ్ - యాచించవలసినదోషము సంభవించినచేయని కలకనొంది.

సుందరకాణ్డము. ౩౧ -వ సర్గము, ౧ - వ శ్లోకము

మూ. సా తిర్యగూర్ధ్వం చ తథా ప్యథస్తా ।

న్నిరీక్షమాణా త మచిన్త్యబుద్ధిమ్ ।

దదర్శ పిక్లాధిపతే రమాత్యం ।

వాతాత్తజం సూర్య మివో దయన్తమ్॥

౨౨.

అర్థము:— సా- ఆసీతాదేవి, తిర్యక్ - అడ్డముగాను, ఉర్ధ్వం-చ- మీఁదుగాను, తథా-అట్లు, అథస్తాదపి- క్రిందుగాను, నిరీక్షమాణా- చూచుచు, తం- ఆ, అచిన్త్యబుద్ధిమ్ - చిత్తమునకగోచరమైన బుద్ధిగలవాఁడును, పిక్లాధిపతే - వానరరాజుయొక్క, అమాత్యం-మంత్రియైనవాఁడును, వాతాత్తజమ్-వాయువు పుత్రుఁడునైన ఆంజనేయుని, ఉదయన్తమ్-ఉదయ పర్వతమునందుండు, సూర్యమివ-అదిత్యునివలె, దదర్శ-చూచెను.

వ్యా అవతారికై. అశోకవనికామధ్యగతైయాన పిరాట్టి, రావణప్రేరితైకళాన రాక్షసికభుజైయతర్జనభత్సకానా ద్యసహతైయాలుమ్ రామవిరహవ్యసనాతిశయత్తాటుమ్, ప్రాణత్యాగ వ్యవసితమనస్రైయా య శింశుపాశాఖ శిఖావలమ్బినియాయ్ ఎఱున్దరుభినిష్ట సమయత్తిలే తిరువడికణ్డు, మున్ను పెరుమా శరులిచ్చెయ్త వైలక్షణ్య జాతజ్గళై ముఱుక్కత్తిరుమేనియిలే కాణై యాలేపిరాట్టి యెన్దఱుతియిట్టు, అర్థగతి సంభాషిక్కిల్ భీత్యాసత్తానాశ మ్పిఱక్కుమ్, సంభాషియాతే మీణ్డిల్ అవిదితవృత్తానై యాకై యాలే శరీరవిశ్లేషమృణ్ణక్కుడుమెన్డు విన్ద) వ్యాకరణపండితనాకై యాలేతన్నెజ్జాలే*తర్కిత్తు క్రమశఃఃపాఱుప్పిప్పొ మెన్డునిర్ణయిత్తు, వాతోపహతనైక్కిఱ్ఱేవైత్తు తాన్ ఉన్నతప్రదేశత్తిలే యిరున్దుధారైపొఱ్ఱియమాప్పొలే, శింశుపావృక్షత్తిన్ మేలేయిరున్దు, ‘రాజాదశరథోనామ’ ఎన్తుడుడజ్జీ కథా శరీరతైఅమృతధారైయా కవర్సిక్క, చిరకాలమవనతియాలే స్తబ్ధమానతిరుక్కుఱ్ఱై మహతా

* తర్కిత్తు - విచారించి

శీ పాఱుప్పిప్పొమ్ - ఒప్పించెదము.

శరీరతై - స్వరూపమును.

ప్రయాసేనఉన్నమిత్తుపిరాట్ట తిరువడియై తిరుక్కణ్ శాత్తివడియై చొట్టుకొంటు ఇశ్లోకమ్.

శ్లోకత్తుక్కు వాక్యార్థమ్-అవళీతిరుక్కణ్ పైయిరు*మరుఙ్గుమ్ పుటట్టి మేలుమ్ కీర్తుమ్వార్త్తు మీణ్ణుమేలేనోక్కి ప్పారానిన్దుక్కొన్దు ఉదయగిరి శిఖరస్థనాన సూర్యనైప్పులే సుగ్రీవ సచివనాన మారుతా త్తజ్జనైక్కణ్ణాశ్చెన్దిటతు.

* ౧. (సా) పూర్వక్షణత్తిలే శరీరవియోగాధ్యవనాయ మృణ్ణి నవళీ. * ౨. (సా) మారీచపరిభ్రమంతోడజ్జ ఉపరితనవృత్తాన్తానభిజ్జై యాకై యాలే అత్యంతమ్ విపజ్జై యాయుళ్యవళీ. * ౩. (సా) అరుకె యెరుశెరుకలై యెనై ప్పడిలుమ్హృదయమ్గతున్దు పళై యతై యా నిఱ్ఱుమవళీ. * ౪. (సా) రావణకర గృహీతైయానవన్దు తోడజ్జి శెమ్బళి త్తకణ్ విక్రిక్కవతియాతవళీ.

(తిర్యక్) తిరుక్కణ్ పై యిరుమరుఙ్గుమ్ పుటట్టిప్పార్త్తాళీ. చిర కాలమ్ చేష్టియాత కణ్ణుత్తాకై యాలే ఇప్పోతు ఇరుమరుజ్జై గుమ్ విధే యమాక్కినాళీ. నమ్మడైయఅధ్యవసాయ పైక్కణ్ణు ములైయెఱ్ఱున్దార్ వ్యసనమ్ ములైయెఱ్ఱున్దార్ క్కు ప్పొఱుక్క వొణ్ణామైయాలే దిగజ్జనై కళీ శొన్న వార్తై యెవెన్దు ఇరుమరుఙ్గుమ్ పురిన్దుపార్త్తాళీ,

(ఊర్ధ్వమ్) శచ్చిసభృతికిళుమ్ ననైప్పోలేయకప్పట్టు ప్రాణ త్యాగా ద్యవసాయమృణ్ణి మీణ్ణుమ్ స్వస్వధర్తాక్కలై ప్రాపిత్తవర్ కిళాకై యాలే ఇప్పోతునమ్మడైయ అధ్యవసాయమ్ తవిర్ కైక్కాక అవర్కిళీశొన్న వార్తై యెవెన్దు మేలేప్పార్త్తాళీ. (ఊర్ధ్వమ్) ఎఱ్ఱు న్దశబ్ద త్తినుడైయ ముళుక్కత్తాలే, “ఆకాశగుణశ్శబ్దః” ఎన్దిటపడియే, శబ్దగుణకమాన వాకాశమ్ శెవిక్కినితాక ప్పళున్దుక్కొన్దు త్త ప్పళుమో వేన్దుప్పార్త్తాళీ.

* మరుఙ్గు-పక్క † కులైన్దు - వణికి.
 ‡ పళైయకై - అక్కలొక్కొన్దుకొన్దు

చకారమ్ సముచ్చయాధామామోబ్బతు వత్సమాణమాస దిగ
స్తరజ్జల్ శేరచ్చిల్లవేణ్ణావాకైయాలే పూర్వమ్ నిరిక్షిత్త భాగజ్జలై
పుసన్నిరిక్షణవబ్బణ్ణినాళ్ సంభ్రమత్తాలే.

(తథావ్యధస్తాత్) అప్పడియే కీమ్మపార్ త్తాళ్. తక కాలడి
యిలే యిరున్దుశిలర్ ఒరువార్తైశొల్ల సంభావనై యిన్దిక్కే యిరుక్క
కీమ్మేపార్ క్కుకైక్కు ఉపపత్తి శొల్లుకిఱతు తథాశబ్దమ్. గృధ్రుమ్
మహాభూతజ్జళుమ్ శొల్లక్కడవతాక ముట్టుడవే కట్టిత్తాళ్, అన్దవాస
నై యాలేపార్ త్తాళ్. (అధస్తాత్) తన్నుడై యక్లేశాతిశయత్తైక్కణ్ణు
ఁజిచ్చి తక ఎయిన్ద్రైరిచ్చలాలే శొన్నాలో వెన్టు వార్ త్తాళ్.

(అపి) మీన్ణుమేలేపార్ త్తాళ్. కీమ్మేశొన్న వత్సమక్కు సముచ్చయ
మానాలో వెన్నిల్, నిరిక్షమాణా- ఎన్నిఱమేలోడుఘటియాతు, కణ్ణతు
కీమ్మేయిల్లామైయాలే.

(నిరిక్షమాణా) ఎన్నిఱ వర్తమానత్తాలేసాద రాతిశయమాక
వైత్తకణ్ వాజ్జీన్ద్రలశ్చెన్నిఱతు. నిరిక్షమాణా దదర్శేత్సన్వయః.

(తమ్) ఎన్నిఱపదమ్ తిరువడియినుడైయ సర్వానుభవస్సైయమ్
శొల్లుకిఱతు.

(అచిన్త్యబుద్ధిమ్) తిరువుళ్ళత్తి లిడముడైమై తిరుమేరియిలే
నిఱైల్లుకై.

(దదర్శ) సముద్రలఙ్ఘనాద్యాయాస మెల్లామ్పొమ్మడి శ్రీమత్క
టాక్షత్తాలే పూర్ణమాకప్పార్ త్తాళ్.

(పిన్గాధిపతేరమాత్యమ్) ఒరుమహారాజావినుడైయ ఆన్దైక్కిమ్మే
యిరున్దానొరుమన్ది యెన్టుమిడవై అవతానాయరున్దు విరుప్పకో
డ్పొల్లిక్కొడుత్తుతు. యావనొరువనాలే మహారాజావినుడైయ పిన్గాధి
పత్యముమ్ తన్నుడైయ పమాత్యత్వముమ్ పెరుమాళుడైయ ప్రధమ
కటాక్ష త్తినాలే యున్డాక్కప్పట్టతు, అవనై.

(వాతాత్మజమ్) కణ్ఠగతవ్రాణైయాన పిరాట్టిక్కు త్తిరువడితిరు
మేనిపాటుప్పి త్తపడియాలే, ఋషి తెట్టెఱ్ఱు న్నైన్ఱాన్.

(సూర్యమివ) ప్రతిపక్షజ్గణు చెరువుమృడివీర్యమ్ పుఱుప్పట్టుప్పర
మ్మక్కై యాలే, అన్ఱకార తిలాదిత్యనైప్పోల్లెన్ఱాన్. మక నెన్ఱుశ్శెయిట్టు
వారాతే కాత్తనైన్ఱాననన్దతాకిల్ కణ్ఱవై క్కవొన్ఱాతే.

(ఉదయస్థమ్) అభూతోపమై. పట్టైయ వాదిత్యనైప్పోల్లిన్ఱియిలే
ఉదయగిరియిలే ఉగిత్తు రావణను క్కజ్జి శెల్లానిల్లాతే ఉదయగిరియిలే
కాలూన్ఱవల్లానారు ఆదిత్యనైప్పోలే దృష్టాన్ఱన్ఱొల్లలామ్. ౨౨.

తాత్పర్యము రావణునిచే జేరేపించబడి రాక్షసప్రీతిచేత జేయబడుబాధల
నున్న విశేషదుఃఖమునున్న సహించలేక ప్రాణవియోగముననిశ్చయించిన సీతాదేవి
శింశుపాపుత్రమునందుండి కర్ణక్రావ్యముగ జెప్పబడు రామకథనువిని, తన్నుఁజూరడిం
చుటకు ప్రీతికష్టమెఱిగిన దిగ్భ్రంశులు వచ్చిరేమోయని నబదిక్కులును, శరీరదేవియో య
నిమోదగును, తనతల్లి భూదేవియోయిక్రిందుగను, పామరుమాచుచుండ వింద్రము
మొదలగు ౯ వ్యాకరణములు జదివిన మహాబుద్ధికాలియు తన నేర్పుచేత శుగ్రీవునికి రా
మునితోసఖ్యముజేయించి పోయినరాజ్యమిప్పించి సమస్త కార్య నిర్వాహము జేయుమ
త్రియునునైన శ్రీయాంజనేయునిఅంధకారమునుపోగొట్టు బాలసూర్యునిదలెఱాచెను.

పెరియవాచ్చాన్బొత్తై తిరువడిక శేళరణమ్.

సుందరకాణ్డము. ౩౮ -వ సర్గము, ౩౩ -వ శ్లోకము.

మూ స పితా) చ పరిత్యక్త స్సురై శ్చ స మహాషిఃభిః ।

త్రీక్ష లోకాన్ సంపరిక్రమ్య త మేవ శరణం గతః॥ ౨౩.

అర్థము, — సః - ఆకాకాసురుఁడు, పితాచ - తండ్రిచేతిన్న, సమహిషిఃభిః -
మహర్షులతోగూడుకొన్న, స్సురైశ్చ - దేవతలచేతను, పరిత్యక్తః - విడువబడినవాడై,
త్రీక్ష-మూడైన, లోకాన్ - లోకములను, సంపరిక్రమ్య - సంపూర్ణముగాఁదిరిగి, తమేవ -
ఆరామునే, శరణమ్ - ఉపాయముగా, గతః - పొందినవాడాయెను.

వ్యా. అవతారికై. “ చిత్తిరకూట త్తిరుప్పళిటుక్కాక్కైము
లై త్రిణ్డ వ త్తిరమేకొడైటియవనైత్తులకున్దిరిన్దోడి, విత్తకనేయిరామావో

నిన్నపయమెన్నఁదైప్ప” ఎన్ఱు- పిరాట్టి తిఱత్తిలే తీరక్కళియవపరాధఁడై
 పుణ్ణ సాపరాధనానకాకత్తై క్కుఱిత్తు పెరుమాళ్ బ్రహ్మస్త్రైప్రయో
 గిత్తరుళ, అవనుమతుక్కజ్జి తనక్కుప్పకలామిడ మెల్లామ్బాయ్ తట్టి
 త్తిరిన్దు పోక్కఱ్ఱు. ఎఱ్ఱుమ్బాయ్ కరై కాణాఁజెఱికడల్ వాయ్మి
 డ్డేయుమ్ వఱ్ఱత్తికూమ్బెఱు మాప్పఱవై యాయ్ విఱ్ఱుపోతమాన పె
 రుమాళ్ తిరువడికళిలేవన్దు విఱ్ఱునపడియై చొచ్చుఱ్ఱుఱు.

*౧. (సః) సాపరాధర్ పిఱై కలైప్పొఱుప్పి కైక్కుపురుషకార భూ
 యైయానపిరాట్టితిఱత్తిలే అపరాధమ్బుణ్ణి నేరాకవధ్యనా యిరుక్కిఱవణ.
 *౨. (సః) భాగవతాపచారమ్బుణ్ణి, నక్షమామిక్కిలక్కా యిరుక్కిఱవణ.
 * 3. (సః) పరమపురుషార్దఁడైవ్విట్టు, “భక్త్యార్థిబలిభోజనః” ఎన్ఱు -
 తుద్రపురుషార్దఁడైప్పఱ్ఱి అరునరక త్త్రున్దుమ్బయన్ పడై త్తిరుక్కిఱవణ.
 * ౪. (సః) అపరాధమ్బుణ్ణి సఙ్కల్పిత్తపోతే దేవత్యమ్ పోయ్ కాక
 మాయ్ స్వరూపహానిపిఱిన్దుక్కిఱవణ. * ౫. (సః) “నఖై స్సరుధి
 వైః” ఎన్ఱిఱపడియై, ఆర్ద్రాపరాధనాయుతిరక్తైయ నాయిరుక్కిఱ
 వణ. * ౬. (సః) “ధరాన్తరచరః” ఎన్ఱు- ఇతుక్కుమున్సెల్లామ్ * పాతు
 మ్ముకళిలేఅడగ్గివాఱ్ఱు ఇప్పోతుఅపరాధమ్బుణ్ణిపడియాలే, “పవ
 నస్యగతౌసమః” ఎన్ఱు- ఆకాశ త్తిలే కాఱ్ఱున్సెలెరికిఱవణ. * ౭. (సః)
 “బన్ధశ్చపితాచమమరాఘవః” ఎన్ఱు- † నిరుపాధిక బన్ధవాయిరుక్కిఱ
 పెరుమాళ్ కై విట్టపడియాలే సోపాధికబన్ధుక్కుళుమ్కై విడుమ్బడియి
 రుక్కిఱవణ.

సోపాధికబన్ధుక్కుళ్ కై విట్టపడి ఎజ్జనేయన్నిల్, (పితా)చపరిత్య
 క్తన్సురై శ్చసమహపిఱిః) ✓ కొణ్డా-విళివై క్కుణ్డార్ విళిన్దు అడై
 యకై విట్టార్కళ్. ఉళోమనితర్ పుఱుమనితరెన్నుమ్ వాళియుఱ్ఱో వె

* పాతుమ్ము-తొట్ట † నిరుపాధిక-నిర్లేతుక. ✓ కొణ్డా-స్వామియైన శ్రీరాములు.
 — విళివై-కోపమును.

న్నిల్, * ౧. (పితా)చపరిత్యక్తః) ముట్టుడ ఉళోమనితర్ కై విట్టార్ కళైన్నిఱతు. * ౨ (పితా)చపరిత్యక్తః) బ్రహ్మస్త్రన్దోడర్న్దు*ముడు క్కినపడియాలే, పెల్లై తకప్ప రక్షిక్కుమోవెన్దు అక్లేఱప్పనాన్ ; అవనుమ్ కై విట్టాన్. త్రైలోక్యధిపతియా యిరుక్కిఱవన్ కై విడు కైక్కడియెన్నెన్నిల్, * ౩. (పితా) “ఇన్దోమహేన్ద్రస్సురనా యకోవా త్రాతుంసతకాయుధి రామవధ్యమ్” ఎన్దు-పెరుమాళ్ ముని న్దవర్కళైరక్షిక్కు తనక్కుశక్తియిల్లామైయాలే కై విట్టాన్. అన్ది క్కే, * ౪. (పితా)చపరిత్యక్తః) హితపరనానపడియాలే ఇవన్ శెయ్త వవిన యత్తుక్కు అత్తనైయుమ్ వేణుమెన్దు కై విట్టానెన్దుమామ్. * ౫ (పితా) అన్ది క్కే, భృచ్చైశ్వర్యనాన తనైలబ్దైశ్వర్య నాక్కినాళ్నాచ్చి యారాకైయాలే, అన్దకృతజ్జలైయాలే అవిషయత్తిలే అపరాధమృణ్ణి నపడియాలే కై విట్టానెన్దుమామ్. * ౬. (పితా) అన్ది క్కే, “సవేన్ షామేవలోకానాం పితా” ఎన్దుమ్. “దేవదేవో హరిరిపితా” ఎన్దుమ్. సకల జగత్పితావాన పెరుమాళ్ కై విట్టపడియాలే ఇవన్ పితావున్ కై విట్టానెన్దుమామ్. * ౭. (పితా) అన్ది క్కే, “విష్ణో పుత్రత్వమా గచ్ఛ” ఎన్దు అపేక్షితవన్ అవతార రహస్యత్రైయటియు మవనాకై యాలే, పుత్రస్నేహత్తిలుమ్ భ్రాతృస్నేహమ్ కనవియతాకైయాలే కై విట్టానెన్దుమామ్. * ౮. (పితా) అన్ది క్కే, పెరుమాళ్లాలే తన్ కుడియిరుప్పమ్ పెల్లై పరిభవముమ్ తీరత్తేడుకిఱవనాకైయాలే, అవిషయత్తిలే అపరాధమృణ్ణి నపడియాలే కై విట్టానెన్దుమామ్ * ౯. (పితా) అన్ది క్కే, “మాముషాస్వ” ఎన్దు-తనైల భగవత్పర్యస్త మాక అనుసన్ధిక్కుమ్ జ్ఞానవానాకైయాలే భగవద్దోహియెన్దు కై విట్టానాకవుమామ్.

కై విట్టపడితాన్ మేలెన్దోవెన్నిల్, (చరిత్యక్తః) లోకయాత్రైక్యాకవిన్దిక్కే బుద్ధిపూర్వకమాక కై విట్టాన్ (చరిత్యక్తః) ఇవన్ త

న్నశవస్థి కేక్ ఇవసై చూత్తస్థ భార్యాపుత్రాదికతై యు మకప్పడకై విట్టాన్.

హితపరనాకై చూలే ఇవకై విడుకితాన్, ప్రియపరైయానతా యార్ శెయ్ తపడి యెన్నెన్నిల్, చకారత్తాలేయవభుమ్ కై విట్టా శెన్ని అతు, చకారమను క్తసముచ్చయపరమ్. ఇవళి కై విడుకై క్కడియెన్నెన్నిల్, “సీతానారీజనస్యస్య యోగక్షేమంవిధాస్యతి” ఎన్టు-పెణ్ణి అన్దార్ క్కురక్షి కై యాన పిరాట్టి*తి అత్తిలే అపరాధవృణ్ణినపడియాలే కై విట్టాళ్. (చ) మాత్రాచపరిత్యక్తః-“త్వంమాతా సర్వలోకానామ్” ఎన్టు - సర్వలోకమాతావాన పిరాట్టి కై విట్టపడియాలే ఇవకై మాతా వుమ్ కై విట్టాళ్.

ఇవళిప్పడి కై విట్టవళిల్ వుఅమ్ముకలనారుణ్డోవెన్నిల్; (సురైః) సజాతీయరాన దేవర్కళి వక్కలిలేశెన్టాన్, అవర్కళుమ్ తల్లి నార్కళి. అవర్కళి తల్లికై క్కడియెన్నెన్నిల్; “స్వబిభ్యతిదే వాశ్చ జాతరోషస్యసంయుగే” ఎన్టు-పెరుమాళ్ కణ్ శివన్దాల్ భయ ప్పడువర్ కళాకై యాలే కై విట్టార్కళి. (సురైః) కల్లిట్టకొట్టి నాలుమ్ శాకామైక్కు అమ్మతపానమ్ పణ్ణినవర్ కళాకై యాలే, పెరుమాళ్ తిరుచ్చరత్తాలేముడిన్దు పోకితోమోవెన్టు భయత్తాలే కై విట్టార్కళాక వుమామ్. (సురైః) దేవైః-“విష్ణు భక్తి పరాదేవాః” ఎన్టు-అనుకూల ప్రకృతికళాకై యాలే ప్రతికూలనానవివన్తైక్కై విట్టార్కళాక వుమామ్.

పూర్వావస్థైక్కు సజాతీయరాన దేవర్కళి కై విట్టార్కళి; ఇప్పోత్తైక్కు సజాతీయజ్గళానపక్షికళి శెయ్ తపడియెన్నెన్న, చకారత్తాలేపక్షికళుమ్ కై విట్టనవెన్ది అతు. అవై కై విడుకై క్కడియెన్నెన్నిల్; “పక్షిణోపిప్రయాచస్తే సర్వభూతాను కమ్పినమ్” ఎన్టుమ్-“పఅవై యిన్కణజ్గళి కూడుతి అప్ప” ఎన్టుమ్-పక్షికళుమ్ పెరుమాళ్ వక్కలిలే

పక్షపాతికభావైకైయా లేకై విట్టన. అన్తియి లే, “పక్షవైయరైయా” ఎన్టుమ్-
 “పుళ్ళరైయా” ఎన్టుమ్ - తగ్గళుక్కు నియామకనాని పెరియతిరువడి
 సయనార్క్కు వెఱుప్పమెన్టు కై విట్టన వెన్టుమామ్, అన్తిక్కే, “అన్న
 మాయన్టుజరుమతైపయన్దాన్” ఎన్టుమ్ - “అన్నమాయనూల్ పయ
 న్దాన్” ఎన్టుమ్-తగ్గళుక్కుల్లామ్ కూటస్థనాయరువ్పత్తోరు పక్షివిశేషత్తు
 క్కు కుఱ్ఱమ్ శెయ్త పడియా లే సజాతీయగ్గ శెల్లామ్ కై విట్టన వెన్టు
 మామ్, అన్తిక్కే, ఇవిష్టుపద తైప్పల్ శీ త్తిరికిఱవై యాకైయా లే, పెరు
 మాళ్ తిరువడికిల్లిలే అపరాధమృణ్ణనా నెన్టు కై విట్టనవాకవుమామ్.

ఇవైయిప్పడిశెయ్తాల్ ఆనృశంస్య ప్రధానరాన ఋషికళోశె
 యేతపడియెన్నెన్న, (సమహర్షిభిః) దేవర్కళో కై విడుకిఱవిడత్తిలే
 ఋషికళోడొక్కకై విట్టార్క శెన్నుమ్పడి విట్టార్కళో, ధార్మికరానవి
 వర్కళో కై విడుకైక్కడియెన్నెన్తిల్ ; ఋషికళాకితార్ కాణవల్లర్
 కళో, మహర్షికళాకితార్ దూరక్కాణవల్లర్కళో, అతావతు -
 ఇత్రాల్ నామివనైక్కెక్కొణ్డాల్ ఇవన్దాను మివనోడు సంసర్గిత్త
 నాముమ్ నశిప్పోమెన్టుమ్, నామ్కై విట్టాల్ ఇతొరు అనన్యగతియే
 ఎన్టు పెరుమాళ్ తానేఱరగ్గువరెన్టుమ్ అవ్వళవుమ్ శొల్లక్కాణ వల్లవర్
 కళాకైయా లే కై విట్టార్కళో, (సమహర్షిభిః) “యో విష్టుం సతతం
 ద్వేష్టి తం విద్యాదన్త్యరేతసమ్” ఎన్టు-భగవద్గోపికళో చన్డాళరెన్టుటి
 యుమవర్కళాకైయా లే, “చన్డాలరిపక్షిణాంకాకః” ఎన్టిఱచన్డాలర్
 ఇఱ్ఱు పుకురలాకా లేన్టు కై విట్టార్కళాకవుమామ్. (సమహర్షిభిః)
 ఋషికళాకితార్ కేఱిలమ్భగవద్వైభవ మఱియుమవర్కళో, మహ
 షికళాకితార్, “ఒన్డామరైయాళ్ కేళ్వనొరువనైయే నోక్కు
 ముణార్పు” ఎన్టిఱ ఇన్ద వైభవముణర్న్దిరుక్కుమవర్కళో. అకైయా లే
 పురుషకారవిషయత్తిలే అపరాధమృణ్ణన పడియా లే కై విట్టార్కళాక-
 వుమామ్.

ఇవర్కళో ఇప్పడి కైవిట్టతు అవక్ తక్కువ పక్కల్ వరామైయో వెన్నిల్ ; (త్రిలోకా సుపరిక్రమ్య) ఇరున్దవిడన్దోటుమ్ శెలచ్చెల్లైత్త ల్ళినార్కళెన్దిఱతు. (త్రిలోకా) “అనైత్తులకున్దిరిన్దోడి” ఎన్ని పడియే కణ్ణుక్కెట్టినవిడమెల్లామ్ పోనాన్. (త్రిలోకా) భూమ్య న్దరిక్షస్వర్గాజ్ఞానాః య తిరిన్దాన్. భూమియెన్దుమ్ తట్టి తి రిన్దవళవిల్, మహర్షిభిరి పరిత్యక్తః-ఎన్దు మహర్షికళో కై విట్టార్ కళో. అన్దరిక్షమదై యతట్టి తిరిన్దవళవిల్ ఆకాశచారికళానపక్షికళో కైవిట్టన. స్వర్లోకమదై య తట్టి తిరిన్దవళవిల్ మాతా పితాక్క థుమ్ దేవర్కళుమ్ కై విట్టార్కళో. (సుపరిక్రమ్య) ఒరుకాల్తట్టి తిరి న్దవిడ త్తిలే ఒన్దుతుకాల్తట్టి తిరిన్దాన్. అకముదై యవర్కళటియాత పడి కైప్పడై కళిలే ఒతుజ్జే క్కిడప్పతుమ్ శెయ్తాన్.

ఇప్పడి తిరిన్దవిడ త్తిలే మేల్ శెయ్త తెన్నెన్నిల్,* ౧. (తమే వశరణంగతః) ఇన్ తజ్జమెన్దు భ్రమిత్తుప్పోనవర్కళిలుజ్జాట్టిల్ కొల్ల నిన్దు పెరుమాళో ముకన్దానే కుళిర్న్దిరున్దతు, అవర్ తప్తైయే ప్పశ్శినాన్. * ౨. (తమేవ) “యదివారావణస్వయమ్” ఎన్దు-శరణాగత నానవిభీషణుక్కు ప్రాతికూల్యమ్బుణ్ణినవనై విరుమ్బుక్కడవరానవ ర్తప్తైయే ప్పశ్శినాన్. * ౩. (తమేవ) “శరణాగతవత్సలః” ఎన్దు-శర రణాగతిక్కెరై యానవవర్ తప్తైయే ప్పశ్శినాన్ అశరణ్యరానవర్కళై ప్పశ్శి త్తిరిన్ద నెజ్జాఱల్ తీర సర్వలోకశరణ్యరానవర్ తప్తైయే ప్పశ్శి నాన్. * ౪. (తమేవ) “తామరై యాళాకిలుమ్ శితకురైక్కు మేల్ ఎన్దు డియారతుశెయ్యార్ శెయ్తారేల్ నన్దు శెయ్తార్” ఎన్దు- పిరాట్టి యేకున్దుమ్ శొల్లిలుమ్ మన్డాడి యేటిట్టుక్కొన్దు రక్షిక్కుమవర్ తప్తై యే ప్పశ్శినాన్.* ౫. (తమేవశరణంగతః) శరణాగతనాన గర్భర్వనై యు మ్ బాణనై యుమ్ కాట్టిక్కొడు త్తవర్కళైప్పొల్లన్దిక్కే, “దోషోయ

ద్యపి” “సత్యజేయమ్” ఎన్టు-దోషమే Δ పద్ధతాశాకక్తైఃకొఱ్ఱుమవర్
తప్తైయే పద్ధతాశాక*౬. (శరణంగతః) ఉపాయబుధ్యాపద్ధతానానల్ల
కణ్డవిడమెట్టమ్ తట్టితిరిన్దవనాకైయా లే, కాలముతిన్దు ఒత్తున్దని
లోతేడివన్దా, అన్విడమ్ నివాస వృక్షమాయురున్దతు. అల్లతు, “భూ
మానిపతితమ్” ఎన్టు-తత్తైయిలే తల్లై యమ్ మడియిలే కాలుమాయ్
విల్లున్దవన్ శరణాగతిపణ్ణి నానల్లతే. ఇత్తాల్ సర్వేశ్వరన్ రక్షిక్తై
క్కు ముతల్ అపరాధ భూయిష్టతైయుమ్ అనన్యగతిత్వముమ్ శొ
న్లగ్ధాయుద్ధు.

౨౩.

తాత్పర్యము. చిత్రకూట పర్వతమునందు పిరాట్టికి మహాపరాధము జేసినఇన్దు
నికొడుకైనజయన్దడనెండు కాకాశురునిమిది శ్రీరాము లొకదర్శనభిమన్త్రించిజేయ
నదియొక బ్రహ్మాస్త్రమైతరుమ, భూమి, ఆకాశము, స్వర్గము ఈమూడులోకములన్నియు
తిరిగినను, తనతండ్రిచేతను ప్రియపరురాలైన తల్లిచేతను, సహాతీయులైనదేవతలచేతను,
పక్షులచేతను ధార్మికులైన బుధులచేతనున్న పలుమారుపేక్షించబడినవాడై అనన్యగతి
కుండై శరణాగతపత్నులైన ఆరామునే శరణుజొచ్చెను.

పెరియవాచ్చాన్పితైతిరువడికి శ్లేశరణమ్.

సున్దరకాణ్డము - ౫౩ వ, సర్గము ౩౮ వ, శ్లోకము.

మూ. సత్యం రాక్షసరాజేంద్ర కురుష్వ పచనం మమ ।

రామదాసస్య దూతస్య వానరస్య విశేషతః ॥ ౨౪.

అర్థము. - రాక్షసరాజేంద్ర- ఓరక్కసతేడ ? విశేషతః-అధికముగ, రామదా
సస్య- శ్రీరామునికిజ్జరుడైన, దూతస్య- దూతుడైన, వానరస్య-కాళామృగమైన, మమ-
నాయొక్క, పచనమ్- మాటను, సత్యమ్ - యథార్థముగ, కురుష్వ - చేయుము.

వ్యా అవతారికై. “సుజాత మన్యేతి హి సాధుబుద్ధేః” నొన్డా
రైక్కణ్డా లయ్యోవెన్టుమ్ సత్ప్రకృతి యాకైయాలుమ్, “యచ్చీల
స్సాన్వమీ తచ్చీలాప్రకృతిః” ఎన్టు- పరమకారుణికరాన పెరునూళడి

మైయాకై యాలమ్ రావణుడై య వసర్ధజ్జణ్ణ అవనుక్కుహితోపదే శవ్వుణ్ణుకితాన్ తిరువడి.

*౧ (సత్యమ్) శత్రుపక్షత్తిల్ నిన్దుమ్ వద్దివన్ శొల్లుకిటవారైతివిప్ర లమ్మకరమెన్దు నిన్దై తిరాతే ఉన్దై యెన్దునిన్దై తిరు. * ౨. (సత్యమ్) సదై రూపమ్ శిజితు నా లోరుపడియాయ్ పిన్దై వేటారుపడియిన్ది యిలే ఒరుపడిప్పడ నడక్కు మెన్దునిన్దై తిరు. * ౩. (సత్యమ్) వెఱుము నక్కేయన్దియే ఎక్లభుక్కుమ్ కార్యమాకైయాలే పాయ్యయిరాతు కాణ్. రామగోష్ఠియిల్ వాసనై యాలే నాన్ శొల్లుకిటతు సత్యమా యల్లతుఇరాతుకాణ్. వారైయిలే పాయ్యిన్దై యాకిలుమ్ అసభిమత మాయిరుక్కుమోవెన్నిల్, * ౪. (సత్యమ్) “సత్యంభూతిహితంప్రొ క్తమ్” ఎన్దిటపడియే, సర్వప్రాణిక భుక్కుమ్ హితమాయ్ కానిరుప్పతు.

నాట్టారుక్కుహితమ్ శొల్ల పోన్దోమోవెన్న, * ౧. (రాక్షస రాజేంద్రం) ఇత్తనై పేరుక్కు క్కడవనానవునక్కు అవర్కభుడైయహి తమ్ శెయ్యవేణ్డావో? అన్దియిలే. * ౨. (రాక్షసరాజేంద్రం) ఇప్పడిక్కొత్త ఉన్దై యాన వారై కేట్టన్దో ఇన్దై శ్వర్యమ్ ఉనక్కుణ్డాయిన్దు. * ౩. (రాక్షసరాజేంద్రం) అశవుపట్టవిశ్వర్యమన్దో ఉన్దై శ్వర్యమ్, నాట్టిల్ రాక్షసరాయ్ ప్పిఱన్దార్ క్కుమ్ రాజాక్కళాయ్ ప్పిఱన్దార్ క్కుమ్ మేలానవనన్దోనీ. * ౪. (రాక్షసరాజేంద్రం) రాక్షసరాజాక్కళ్ తాన్ ఉన్ కాళిలేవిఱుమ్బడియాకవన్దో ఉన్ పెరుమైయెన్దొకవుమామ్. * ౫. (రాక్షసరాజేంద్రం) “ఇదిపరమైశ్వర్యే” ఇతే. రాక్షస రాజా క్కుళ్ విశ్వర్యయుక్తర్, నీపరమైశ్వర్య యుక్తర్.

నమ్మైప్పడి ఇప్పోతు ఉనశ్లోకిక్కిటతెన్నెన్న; * ౧. (కురు ష్య) నాన్ శొల్లుకిట వారైయై అనుష్టిప్పాయాకవేణుమ్. * ౨. (కురు ష్య) శెయ్ వేనో తవిరువేనో వెన్దు విచారిత్తాల్ తవిర్తల్ శెయ్యవొ ణ్ణాతు, పత్తుమ్ పత్తాకవనుక్కిక్కి వేణుమ్. * ౩. (సత్యంకురుష్య) ప్రహ

స్తాదిస్వపక్షమల్లనివన్, పరపక్షమ్వసిస్తాది జ్ఞాతావల్లనివన్, ఒరుకుర
బ్బు, ఆకైయాల్ అనాప్తనెన్టు నిన్తైత్తిరాతే ఎన్టాన్. ఉన్తైయాక
చ్చొల్లుకిటవారైన్దు నీ ఇన్తైయవేణుమ్ *౪. (రాక్షసరాజేంద్ర) కురు
ష్వు ఉన్కీడై యొతుజ్జేనప్రాణికళైరక్షిక్కుమొబ్బతు ఇత్తనైయుమ్
శెయ్యవేణుజ్ఞాణ్.

ఇప్పడేశెయ్యచ్చొల్లుకిటతుతానేతెన్నిల్, *౧ (వచనమ్) నాన్
శొల్లుకిటవారైయై. *౨ (వచనమ్) “అర్ధంవక్షీతివచనమ్” ఎన్టు- పాశుర
ప్పరప్పడై అర్ధగర్భమానవారైయై వచనమ్ కురుష్వు- ఎన్నానిన్టా
య్, నీశొల్లుకిటపాశురజై నాన్ అనుభాషిక్కువోవెన్న, * ౩. (వచనమ్)
వాగ్ వ్యాపారమాన ప్పొత్తియల్ల, అన్దవాక్యప్రతివాద్యమానవర్ధతై.

యారుడైయవాక్యప్రతిపాద్యమెన్న, *౧. (మమ) ధూమ్రాక్షాది
వారైపోలే దుఃఖకరమాకై యిన్దియే శరదుఃఖాసహిష్ణువాన వెన్ను
డైయవారైయై. * ౨. (మమ) మున్ను అశోకవనికైయిలే వాళై
యురువి పిరాట్టియై నలియప్పక్కవడైయకప్పడక్కణ్ణు కార్యప్పట్టా
లేయతైప్పాటుత్తు పోన్ద వెన్నుడైయ. *౩. (మమ) “అహోరూపమ
పెళావీర్యమ్” ఎన్టుమ్- “నుద్యధర్తనబలవాన్ స్యాత్” ఎన్టుమ్- “పున
శ్చసోఽచిన్తయదార్తరూపః” ఎన్టుమ్- ఉన్నుడైయయోగ్యజైయైక్కణ్ణు
ఆశ్చర్యప్పట్టమ్ ఉన్నుడైయ అన్దరజైక్కణ్ణు వెలుత్తుమిరుక్కిటవెన్ను
డైయ. *౪ (మమ) సర్వాత్మాక్కళుక్కుమ్ ప్రాణభూతనానవాయువు
త్రనాయ్ వైత్తు, నీయనుకూలిక్కుమ్ పక్షత్తిలున్నుడైయ ప్రాణహాని
యైచ్చొల్లువేనో? * ౫ (మమ) విన్ద్రవ్యాకరణతైయధికరిత్తు ఆదిత్యశి
ష్యనాయ్ సుశిక్షితనాన వెన్నుడైయవారైయోమ్ పాయ్యామో? * ౬.
(మమ) “పిఞ్గాధిపతేరమాత్యమ్” ఎన్టు- కాట్టరశనానమహారాజరైయు
మకప్పడవీడేడైయబ్బడి యొరురాజావుక్కు మన్దియానవెన్నుడై
యవారైయోమ్ పాయ్యామో?

ఉన్నైక్కణ్డవై త్తప్పే నాన్ సన్దేహిక్కిఱతా యరుక్క, మమ వచనమ్-ఎన్ఱ ఇతోరుహేతు వాయ్చొల్లు వానెన్నెన్నిల్, వాసరమా నవాకారమునక్కు సామాన్యమాక విరున్దతాకిల్ ఎక్వారై విశ్వసనీయ మాకైక్కు హేతుక్కుళై చొల్లుకితేణ్. (రామదాసస్యదూతస్యవాసరస్య విశేషతః) ఇవన్ద్రోలోరొన్దై వోరుమ్, ఇవై మూన్ఱాకారమునై యవెక్ వారై పాయ్యాకాతుకాణ్ (రామదాసస్యదూతస్యవాసరస్య) ఎన్ను డైయ వాత్తత్తమ్ ముప్పిరియూట్టయన్ఱోవిరుక్కిఱతు. (విశేషతోరామదాసస్య) పాయ్శొల్లామైక్కు నానేహారుమ్, విశేషిర్తు పెరుమాళ డియానుమ్ పాయ్శొల్లుమో? * ౧. (రామదాసస్య) “ర మోద్విర్నా భిభాషతే” ఎన్ఱమ్- “సత్యవాదీచరాఘవః” ఎన్ఱమ్ సత్యవాదియాన పెరుమాళోడే వాసనై పణ్ణిన వెక్వారై యుమ్ పాయ్యామో? * ౨. (రామదాసస్య) “రమయతీతిరానుః” ఎన్ఱ-ఎల్లరోడుమ్ పొరన్ఱుకిఱ పెరు మాళడియానాయరుక్కిఱ నాన్ వెళువారైశొల్లువేనో? * ౩. (రామదాసస్య) “యదివారావణస్వయమ్” ఎన్నుమ్బడియాన పెరుమాళో తిరువుళ్ళమతియుమిన్ను డైయ వారైయన్ఱో? * ౪. (రామదాసస్య) నానిళ్ళేపాయ్శొన్నే నెన్ఱ పెరుమాళో కేట్టరుళినాల్ ఎన్నై త్తలైయై చ్చిరైత్తువిలక్కిడారో? * ౫. (రామదాసస్య) ఏతేనుమాకపరో, దేశమ్బణ్ణి ఆచార్యపదమ్ నిర్వహిప్పారుక్కు త్తిరునామమ్బాలే వేణ్ణిరున్దతితే.

ఇప్పడి*యురియ వడియనాయు/న్నాయన్పక్కల్ ిపరివాలేపురట్టి చొల్లుకిఱవారైయై మెయ్యెన్ఱిరుప్పేనోవెన్న, * ౧ (దూతస్య) ఇప్ప డిక్కురియ వడియానేయాకిలమ్ ఏటిట్టుక్కొన్ఱ వధికారత్తు క్కిడాక నడక్కవేణ్ణావో? * ౨. (దూతస్య) దూతనావాణ్, ఆత్తలైక్కుప్పారు న్దవారైశొల్లి స్వామి నిన్దైవై త్తలైక్కుట్టుమవనితే. అప్పడిక్కున్నోడే కుళిరవారైశొల్లి పిరాట్టియైక్కొన్ఱ పోకవన్దవెన్ను డైయ వారై. * ౩. (దూతస్య) దూతనావానెన్ఱుచొన్న వారైయైయిళ్ళేశొల్లి ఇన్ఱుచొన్న

వారైయై యజ్ఞశొల్లి యథాధవాదియా మత్తనై పోక్కి ఇట్టు చొప్ప
ల్లువానో? * ౪. (వానరస్య) అణ్ణుకట్టినట్లై తాలియై యిజ్ఞేపాకట్టు ఇజ్ఞేక
ట్టిన ఓలై తాలియై యజ్ఞే పాకట్టు తిరికిత వెనక్కు మొరుకొటిల్వముణ్డో.

అతువో నీ? ఓలై దూతనాయ్ అభిమతనాయ్ అనాహూతనాయ్
వన్దతు, తోప్పైముటిత్తు సేనాపతికళై కొల్లువతు, మన్నిసుతరై
కొల్లువతు, కుమారనై కొల్లువతాయ్ నీశెయ్యత తీమ్బుకళుణ్డో?
ఉన్వారైయై విశ్వసిక్కలామోవెన్న. * ౧. (వానరస్య) అతువో
జాతిప్రయుక్తమానవారై, కురజ్జాట్టమత్తనై పోక్కి దాత్యత్తుక్కుక్కు
తై యన్టుకాణ్. కైయిలేపత్తై కొడుక్కిలుమ్ ఉఱుమ్బిప్పటి
కై కురజ్జుకళుక్కు స్వభావమన్తో * ౨. (వానరస్య) తోప్పైము
టిత్తు, శాఖామ్మగమాకైయాలే పణైయోడు పణైతావి తిరిన్దే,
మరజ్జో దుర్బలజ్జళాకై యాలుమ్, “మహాకపే” ఎన్నుమ్బడి, నాకబలవా
నాకై యాలుమ్, ఎన్నైప్పొఱుక్కుమాట్టామల్ముటిన్ది తనై. సేనా
పతిప్రముఖరుమ్ ప్రథమాపకారమ్బుణ్ణి*నలిందార్కళ్, ఎన్నైఱ్ఱినోక్కు
కైక్కాక శిలవ్యాపరిత్తే. పిన్నైయమ్ళినాడోడియాన కురజ్జుపోల
యిలే ఎన్నుడైయ అద్బుతా-పదానజ్జళైక్కుణ్డొఅజ్జినార్కళ్, అజ్జి
నారైయోరతైయతైన్దు అడిత్తు ప్పొకట్టేనత్తనై, ఎన్నైట్టైయిడై.
* 3. (వానరస్య) వివేకికళాన మనుష్యజాతి యల్లై, రాక్షసజాతియ
ల్లై, అటివిల్లాతతిర్వజ్జాతియాన వెన్నుడైయ వారైయిలుణ్డోపా
య్. * ౪. (వానరస్య) వ్యాఘ్రవానర సంవాదమ్కేట్టటియామో?
బాధకనాన వేడనుక్కుకప్పడ రక్షకమాన జాతియిలే పిఱన్దవెన్నుడై
యవాక్యమ్ బాధకమామో.

ఆకవిత్తాల్ మమవచనంసత్యమెన్టు, “వాతమామకళ” ఎన్నిఱ
పడియే, దేవయోనిజనానవెకవారై పొయ్యికాతెన్టు సామాన్యవచ

* నలిందార్కళ్ - కష్టపరిచి,

ఱ్ఱినోక్కుకైక్కు - రక్షించుటకు

ళి నాడోడియాన - స్థితిలేనివాడు,

— అపదానజ్జళై - చరిత్రమును.

నమ్మశొల్లి, విశేషతోరామదాసస్యదూతస్య వానరస్యవచనంసత్యమెట్లు
ఋజుక్మలాన పెరుమాళడియానావతు ఉక్తార్థ వాదియాన దూతనా
వతు ఇట్లుచ్చొల్లుకై క్కడియాన వివేకమిల్లాత తిర్యక్కావతా యిరు
క్కిట వెన్నుడైయ వార్తైయవ్వువెట్టు విశేష హేతుక్కులై యుమ్మొల్లి,
నీతానొరు పెరియానొరు త్తనుమాయ్ ఉనక్కురక్షణీయమాన కుత్తై
చ్చరక్కు ముణ్డాయిరున్దతు, ఆనవిన్ను నాకొన్న పడియే అనుష్ఠిక
వ్వారాయెన్గితాకా.

౨౪

తాత్పర్యము పరమైశ్వర్యసంపన్నుడౌ రాక్షసులకును రాజులకునుతేడై
శత్రుపక్షము నందుండివచ్చిన వానిమాటలు నమ్మకూడదను సందేహమునుమాని భూతహి
తమైన నామాటను అవశ్యముచేయుము ఏలనన్న సర్వజంతువులకును ప్రాణభూతమైన
వాయుపుత్రుడనుగాను, శత్రుగోష్ఠియందును శరణాగతవత్సలుడని ప్రసిద్ధుడైనరాము
గోష్ఠియందు మొదట వాడనుగాదా సూర్యునివద్ద విస్త్రావకరణము నభ్యసించిన
శుశ్రీతుడనుగానా? ఆముగ్ధుడు మహామహులగుణములు నాయందుకొంచమైనను సం
క్రమించవా? ఇదిగాక చెప్పినమాటచెప్పు దూతనుగాని ఇప్టమొచ్చినట్లుకలిపిచెప్పుస్వతం
త్రుడనుగాను, అట్లుఅబద్ధములుచేర్చిచెప్పటకు తగినజాతియందును నేరుపుటలేదని రావ
ణునికి ఆంజనేయులు హితమును బోధించిరి,

పెరియవాచ్చాన్నిశ్చైతిరువడిక శేశరణమ్.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

అభయప్రదానసారము.

అవతారికై.

“తౌతుమేఘావినాద్యష్టా వేదేషుపరినిష్ఠితౌ । వేదోపబృహ్తా
 ణార్ధాయ తావగ్రాహయతప్రభుః ” ఎఱ్ఱు - వేదోపబృహ్తాణార్ధమాక
 ప్రవృత్తమాన ప్రబంధమూకైయాలే, జగత్కారణ భూతపరవస్తు ప్రతి
 సాదకమాన, “అద్యస్సంభూతసి పృథివ్యైర్సాచ్చ’ ఇత్యాదివాక్యజ్ఞ
 లై యమ్ అన్దవస్తువినుడైయ అవతారోపసాదకమాన, “అజాయ
 మానో బహుధావిజాయతే ” ఇత్యాది వాక్యజ్ఞలై యమ్ అవతార
 ప్రయోజనమాన సాధుపరిత్రాణ దుష్కృద్వినాశజ్ఞలై చొల్లుళిఱ,
 “యోదేవేభ్య ఆతపతి యోదేవానాంపురోహితః” ఎఱ్ఱుమ్-వవమాది
 వాక్యజ్ఞలై ఉపబృహ్మిక్కిఱతు శ్రీరామాయణమ్. అతుతాన్ ఎన్నె
 న్నిల్, “వ్యక్తమేషమహాయోగీ షరమాత్తా సనాతనః” “భవాన్నా
 రాయణోదేవ శ్రీమాన్చక్రాయుధోవిభుః|అర్ధితోమానుషేలోకేజ్ఞః
 విష్ణుస్సనాతనః” ఎఱ్ఱు- పరతత్వమ్ రామాత్తనా అవతరి త్తతెన్ను మిడ
 జ్ఞుణ్డోమ్. విశ్వామిత్రాధ్వరత్రాణమ్ శ్రీదణ్డకారణ్య వాసికళాన ఋషి
 కళుడైయ సంక్షణమ్ రావణాదికళుడైయ వరబలభుజబలజ్ఞళాలే నోవు
 పట్టణ్డ్రాదికళుడైయ పరిపాలనమ్ ఇవై తొడక్కమాన వన్ద్రాలే సా
 మాన్యరక్షణలైయమ్, “గామోరామోరామ ఇతిప్రజానామభవన్క
 థాః| రామభూతంజగదభూద్రామేరాజ్యంప్రశాసతి” ఎఱ్ఱుమ్ - “తిర్య
 గ్యోనిగతాశ్చపి సర్వేరామమనవ్రతాః” ఎఱ్ఱుమ్ - తమ్ముడైయ అఱ్ఱ
 కాలుమ్ శీలత్తాలుమ్ తప్తై యొళియ చ్చెల్లాతపడి తిరుత్తి మోక్ష ప్రదా
 నమ్పణ్ణినారెఱ్ఱు సాక్షాదవతార ప్రయోజనమాన విశేష రక్షణలైయ
 ఙ్గాల్లకైయాలమ్, సాధుపరిత్రాణజ్ఞుణ్డోమ్, తద్విరోధికళానతాటకా

తాటకేయప్రముఖరెన్న, ఖరదూషణత్రి శిరస్సుకళెన్న, రావణకుమ్మకర్ణ ప్రభృతికళెన్న, ఇవర్కళుడైయవధత్తాలే దుష్కృద్విదానాశనముజ్జణోమ్. పితృవచనపరిపాలనమ్, ఋషిదేవతాద్యనువర్తనమ్, శిష్యత్వైస్పెరియ తులయాతపడిరక్షిత్తి త్కౌత్రచూనధర్మమ్, ఆశ్వమేధ శతైర్భజనమ్, ఇత్యాదినామాన్యధర్మజ్ఞతైయుమ్, “సుగ్రీవంశరణంగతః” “సముద్రం రాఘవో రాజా శరణంగస్తుమర్హతి” ఎన్టువిశేషధర్మజ్ఞైయుమ్, “మర్యాదానాంచలోకస్య కర్తాకారయతాచసః” ఎన్టుమ్ - “స్వేస్వేధర్మే నియోజ్యతి” ఎన్టుమ్-పిఱరైయనుష్ఠిప్పిక్కైక్కాక అనుష్ఠితపడియాలే ధర్మసంస్థాపనమ్ పణ్ణక్కణ్డోమ్. ఇప్పడివేదోపబృహ్మణమానశ్రీరామాయణత్తుక్కు ప్రధానప్రమేయమాన, “న్యాస ఇత్యాహుర్మనీషిణో బ్రహ్మణమ్ తస్మాన్నాన్యసమేషాం తపసామతిరిక్తమాహుః” ఎన్టు-ధర్మజ్గలిల్ పరమధర్మమాకచ్చొల్లపృట్ట శరణాగతి ధర్మతై విభీషణవృత్తాన్తత్తాలే ఉపబృహ్మిక్కితాన్ శ్రీవాల్మీకిభగవాన్.

ఇతుప్రధానప్రమేయమానపడి ఎన్నెన్నిల్, ఇప్రబన్ధత్తిల్ చక్రవర్తిత్తిరుమకనైక్కుత్తిత్తుచ్చొల్లకిఱ పరతత్వముమ్ సంసారిసజాతీయరాయ త్కమేస్తై పారాతే గుహశబరిసుగ్రీవ ప్రభృతికళోడే ఒరునీరాకక్కలన్దశీలాదికళుమ్, సాధుపరిత్రాణమ్ ధర్మసంస్థాపనమ్ దుష్కృద్విదానాశనమ్, ఎన్టు - ముఖభేదేన శొల్లప్పడుకిఱ సర్వరక్షకత్వముమాక ఇవైయితే శరణ్యస్వభావమావతు. ఆకైయాలే, ఇప్రబన్ధక్రమమడైయ విభీషణవృత్తాన్తత్తిత్తుచ్చొల్లకిఱ శరణాగతియిరుడైయ ప్రతిసమ్భన్ధిస్వభావప్రతిపాదకమాకైయాలే శరణాగతియే ప్రధానప్రమేయమ్.

ఇప్రకరణత్తిల్ శరణ్యనుక్కు శరణాగత రక్షణత్తిలుణ్ణాననిర్భన్ధతైయుమ్, శరణాగత రక్షణ కాలత్తిలుమ్ ఆశ్రితపరాధీననాయరుక్కుమెన్నుమిడముమ్, తద్విషయత్తిల్ ఆశ్రితరుడైయ పరివైయుమ్, ఇన్దశరణాగతిక్కు అజ్గమాన స్వభావజ్ఞతైయుమ్ ప్రతిపాదియా నిన్టుకొణ్డు శరణాగతివైభవతై ప్రతిపాదిక్కితాన్.

పెరియవాచ్చాన్బిత్తైతిరువడికళేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము - ౧౬ వ, సర్గము, ౧ వ, శ్లోకము.

మూ. సునివిష్టం హితం వాక్య ముక్తవస్తం విభీషణమ్

అబ్రవీ త్వరుషంవాక్యం రావణః కాలచోదితః || ౨౫.

అర్థము.— పాత్రమ్-వెనుక మేలుచేయునట్టి, వాక్యమ్-వాక్యమును, సునివిష్టమ్-చక్కగఁజూసనట్లు, ఉక్తవస్తమ్-చెప్పచున్న, విభీషణమ్-విభీషణునిగుఱించి, రావణః-రావణుఁడు, కాలచోదితః-యమునిచేత్రేపేరిపబడినవాడై, పరుషమ్ - కఠోరమైన, వాక్యమ్ - మాటను, అబ్రవీత్ - చెప్పెను

వ్యా. అవతారికై. ముతల్ శ్లోకత్తాలే ఆణ్విశ్చేయాన చక్రవర్తి తిరుమకనోడే వైరమృతస్థునిష్టదశైయిలే, ఇష్టై నిస్తరిక్క లామృడి భ్రాతావానవన్ పరమహితత్తై ఉపదేశిక్క, ఇష్టైక్కాఱ్ఱైకొణ్డ నాశకనాన కాలనుడైయవార్తైయేక్కేట్టు అవనినోబ్బవతే ఎన్దు ఋషి వెఱుక్కిటాన్.

(సునివిష్టమ్) అర్థతథవుమ్ శెల్లవేణ్డాలే, సంశ్రవేమధురమా మృడి అఱికియసన్ని వేశ్తైయైతైతాయరుక్కుమ్ వార్తైయై అతాకిట తు-అనభిమతమానాలుమ్ విడవొణ్ణాతిరుక్కై, అన్తిక్కే, సునివిష్టముక్త వస్తమ్ ఎన్దు - క్రియావిశేషణ మాకవుమామ్ వార్తై అఱికియతానాలుమ్ నెఱ్ఱొట్టడావిడిల్ కాఱ్ఱైకొళ్ళలామితే. అజ్ఞనన్తిక్కే, నెఱ్ఱొలే అఱికియతాక నివిష్టమామృడి శొన్నా నెన్దై.

(హితమ్) వెఱుమ్ శెవిక్కినితాయరుక్కైయన్తిక్కే దుర్దశైయై నిస్తరిక్కలామృడిపథ్యమా యరుక్కుమ్వార్తైయై. అనభిమతమానాలుమ్ విడవొణ్ణాతాయరుక్కుమ్ వాక్యసన్ని వేశ్తైప్పార్తల్. శ్రవణ కఠోరమానాలుమ్ విడవొణ్ణాతు పథ్యైయైప్పార్తల్. ఇతారువ నుక్కసహ్యమావతే ఎన్దై.

(వాక్యమ్) శొల్లవేణ్డమ్హితమ్ పరిపూర్ణమాయరుక్కై. వాక్యమావతు-అర్థతై పరిపూర్ణమాకచ్చొల్లుమతిణే.

(ఉక్తవస్తమ్) “నాసంవత్సరచాసినే ప్రబూ)యాత్ ” ఎస్తు-
అత్యాదరమ్బుణ్ణి కాఱ్కుడైయిలే తువళువార్ క్కుచ్చొల్లుమ్ వార్తైయై
ఇవణ్ దుర్గతికణ్ణు తణ్ శెల్లామైయాలే శొన్న వనై.

(విభీషణమ్) దూరస్థశొన్న వార్తైయాకిల్, ఆప్తమోఅనాప్త
మో ఎస్తు శజ్జిత్తు క్కైవిడలామ్, “భ్రాతాస్వామూర్తిరాత్మనః” ఎన్ని
అపడియే హితమ్ శొన్న వన్ ప్రత్యాసన్న నెన్జై.

(పరుషంవాక్యమబ్రవీత్) శ్రవణసమనస్తరమ్, “స్థితోన్న్యితసన్దేహః”
ఎస్తు*కలక్కుమ్ తీర్న్ద స్థితనాతల్, “త్యక్తాహివేదాధ్యయనమ్” ఎస్తు-
ఉపకారస్సృతియాలే పుకళుతల్, “ఎన్నై త్తిమనక్కెడుతాయ్” ఎస్తు-
ప్రత్యుపకారక్లాణామైయాలే, తెకడాడుతల్ శెయ్యవేణ్ణుమళవిలే శత్రు
క్కుళైచ్చొల్లుమ్ వార్తైయైచ్చొన్నాన్ (వాక్యమ్) అవణ్ శొల్లవేణ్ణుమ్
విహితజ్జళై నోక్కుచ్చొన్నాప్పోలే, పరుషజ్జలిలుమ్ ఇనిచ్చొల్లలావతిల్లై
యెన్నుప్పడి శొన్నాన్. అవణ్ హితమ్ శొన్న పోతు సునివిష్టమామ్బుడి
శొన్నాప్పోలే, ఇవనుమ్ నెజ్జిలేపుణ్ వడుప్పడివ్యక్తమాక ప్పరుషితాన్.

ఇతుక్కు హేతుశొల్లుకిఱ తు మేల్ పదద్యయమ్. (రావణః) “రావ
యతిరోదయతి” ఎస్తు - పరహింసైయాలే నాటైక్కుప్పిడప్పణ్ణుతల్,
అథా నేకాలిట్టుక్కొణ్ణు తానుమ్ కూప్పిడక్కడవనాయరుక్కై. ఇత్తాల్
తనక్కుమ్ పిఱర్ కుమ్ హితమతియాల దుష్ప్రకృతియెన్జై

(కాలచోదితః) భ్రాతాశొన్న వార్తై శెవిప్పడాతపడి ప్రత్యాస
న్ననాన కాలన్ పిడరితళ్ళ అవణ్ శిన్చొనాన్. భ్రాతాపెరుమాళ్ తిరువడి
శలిలేశరణమ్ పుకుఎన్డాన్, కాలన్, అతుక్కుడవతల్ల, ఎవణ్ణియేపోవెన్డాన్.
భ్రాతావివార్తై, “ద్విధాభశ్చేయమప్యేవంసమేయమ్ ” ఎస్తు-తణ్
ప్రకృతిక్కుచ్చొరామైయాలే కాలన్ ఎణ్ణియేపోనా నెన్జై. ౨౫.

* కలక్కుమ్- తెలియకపోవుట.

† తెకడాడుతల్-తడబడుట

తాత్పర్యము. — ఇప్పుడు అప్రియముగను నన్ను వెనుక మేము చేయునట్టిమంచిమాటలను మనస్సునందు చక్కగాతాకునట్లు విభీషణుండు బోధించినను పరహింసజే లా కలను దుఖింపజేసి తాళకార్యమునజేసి తిత్ఫలముగతానును దుఃఖించునట్టి స్వభావముగలరావణుండు చెడ్డకాలముచేతను యమునిచేతను ప్రేరేపింపబడినవాడై విభీషణుని పలువిధములధిక్కరించినిందించెను.

పెరియవాచ్చాన్బిల్వై తిరువడికళేశరణమ్.

అవతారికై, రావణా అతిక్రమత్తిలేకై వళర్న్దిరుక్కుచ్చెయ్ తే యుమ్నమక్కుకర్తవ్యమేతెన్టు మన్ద్రత్తిలేయిట్టిన్దవితువే అవకాశమాక ఇన్దదుర్గత్తియైని స్తరిక్కులామ్బడియాన పరమహితజైచ్చొల్లచ్చెయ్ తే ఇవ నుక్కు అసహ్యమాయిరుక్కుక్కిణ్డవాణే ఇవనిరున్దదేశముమ్ నమక్కు త్యాజమ్, పరమధార్మికరానపెరుమాళిరున్దదేశమేనమక్కు ప్రాప్యమెన్టు పుటప్పట్టు, వేకిట వకత్తిల్నిన్టుమ్ తుడిత్తుక్కుణ్డ పుటప్పడువారైప్పోలే పోన్దా నెన్దివనున్దై యధర్మరుచియైకణ్డ కొణ్డాడుకితాన్ ఋషి.

యాన్దకాణ్డము, ౧౭ - వ, సర్గము, ౧ - వ, శ్లోకము.

మూ. ఇత్యుక్తాన్ పరుషంవాక్యం రావణం రావణానుజః|

ఆజగామ ముహూర్తేన యత్ర రామ స్సలక్షణః|| ౨౬.

అర్థము. — రావణానుజః-రావణునితమ్ముడైన విభీషణుండు, రావణమ్-రావణునిగూర్చి, ఇతి-ఇట్లు, పరుషమ్-కఠినమైన, వాక్యమ్-వాక్యమును, ఉక్తాన్-చెప్పి, యత్ర-ఎచ్చట రామః- శ్రీరాముండు, సలక్షణః- లక్షణునితో కూడికొనినవాడైయున్నాడో అచ్చట-ముహూర్తేన-శీఘ్రముగ, ఆజగామ-వచ్చెను.

వ్యా. ఇతిపరుషంవాక్యముక్తాన్-(ఇతి) ఎన్టు - “ప్రదీయతాం దాశరథాయవైధిలీ ” ఎన్టు - కర్తవ్యత్తినుండై య సౌకర్యజైయుమ్, “ యావన్నగృహ్ణాన్తిశిరాంసిబాణాః ” ఎన్టు - అకరణేప్రత్యవాయజై యుచ్చొన్నప్రకారజై, సన్తోషత్తాలే అనువదిక్కితాన్, ఋషి.

(పరుషమ్) సర్వాశ్వాసకరమానతెష్టల్ సృగాలత్తుక్కు అసహ్యమా
 మాహ్సే, ఆశ్రయదోషతాలే ఇంద్రపరమహితమ్ రావణనుక్కు స్పరు
 షమాయ్. (వాక్యమ్) హితోపదేశమ్ పరిపూర్ణ మాయరుక్మై. (ఉ
 క్త్యా) హితజ్ఞుమాయభ్రాతావాయుమిరుక్కితవన్ ఇంద్రదుర్గతియిలేకై
 విట్టుహ్సానెగితి కుతైతీరచ్చొల్లుమ్ వార్తైయడైయచ్చొల్లి, అవస్థ
 క్కల్ అవకాశమిల్లామెయాలేహోదా. ఇవ్వనుభాషణత్తుక్కు ప్రయో
 జనమ్-రావణనుడైయ అతిక్రమకైక్కణ్డహోతే కాల్యాణప్రాప్తమాయి
 రుక్కు, హితజ్ఞొల్లి మీట్రులామోవెట్టు ఇవనుక్కుణ్డానవభ్యయడైయ
 చొల్లుకై, శొన్న హితమ్మరుషమాకైక్కు హేతుశొల్లుకితతు. (రావణమ్)
 వరబలభుజబలజ్ఞళాలే ప్రబలరోడు దుర్బలరోడు వాశియతి ఎల్లారై
 యమ్ నలిన్దుపోన్దవనుక్కు ఎతిరికళుడైయ బలమ్ శొన్నాల్ పరుషమె
 న్నుమిడమ్ శొల్లవేణుమో? (రావణనుజః) అవన్ కిడన్దకుడలిలే సహ
 వాసమ్మణ్ణిహ్సన్దవన్ కిడీర్ సత్వోత్తరశ్శొల్లుమ్ హితతై చొల్లుకితానెన్దు
 శ్రీవిభీషణాహ్సానెన్దు ఏన్ద్రుత్తైచొల్లుకితాన్ ఋషి. హితజ్ఞొ
 ల్లుమిడత్తిల్ జ్యేష్ఠకనిష్ఠ విభాగమిల్లై, అతియుమవన్ అతియాతవను
 క్కు చొల్లుమత్తనై యెన్దుమామ్. జగామ-ఎన్న అమైన్దిరుక్కు, అజగా
 మ-ఎన్ద్రతు, రావణగోష్ఠియిల్ తనక్కు సంబన్ధమిల్లామెయాలిమ్, రామ
 గోష్ఠి తన్నిలమాయరుక్కితపడియు న్దోన్ద్రుచొల్లుకితాన్ ఋషి. (ము
 హూర్తేన) “న శౌరి చిన్తావిముఖజన సంవాసవై శసమ్! వరంహుతవహ
 జ్వాలా పక్షరాన్త వ్యకన్ధితిః” ఎగ్గిపడియే, నెరుప్పుప్పట్టవకత్తిల్ కా
 ల్యాణమతల్లతు నిక్కుమాట్టాతాహ్సే రావణగోష్ఠియిల్ ధరిక్కుమా
 ట్టాతపడియెచ్చొల్లుతల్. కట్టినిష్ఠ కన్తై విట్టాల్ తాయ్ ములైయిల్ వాయ్
 వైత్తల్లతు ధరిక్కుమాట్టాతాహ్సే, రామగోష్ఠియిల్ పుకున్దల్లతు ధరి
 క్కుమాట్టాతవనాయ్ పుకున్దానెన్నుతల్. “వత్సో గామివమాతరమ్”
 “తాయ్ నాడుకన్తేహోల్” ఎన్నక్కుడవతితే. (యత్రరామః) రామసమ్మ
 న్దైక్కాట్టిల్ రామసమ్మనిదేశమేఉద్దేశ్యమెన్దై. “యత్రపూర్వసాధ్యా

స్పందించేవాః” “నుభగశ్చిత్రకూటోపా” ఎన్నక్కడవతితే. (సలక్షణః) ఇత్యైవపెరుమాళ్ పెరుమాళుక్కు నిరూపకరా యిరుక్కిఱపడియై చొట్టుకొంటు. ఇత్యైవ ఆశ్రితమక్కుఆశ్రయణీయనై యొట్టియచ్చెల్లా తెనై. అపూర్వరెన్నిరుక్కువేణ్ణాతపడి శెల్లుకొవనుక్కు అజ్జేపురుషకా రముణ్డెన్నపుమామ్ మహారాజర్, వధ్యతామ్-ఎన్న, “లక్షణంపుణ్య లక్షణమ్” పెరుమాళివనైక్కైక్కొళ్వతు కాణెన్డు తన్దిరుపుళ్ళత్తిల్తణ్ణలితోన్దు ఇరున్దానితే. తన్శొల్జీవియాత రావణగోష్ఠియిల్ వర్తితనెజ్జాఱల్ తీర తమ్పియిట్ట వల్లక్కాన రామగోష్ఠియిలే పుకున్దానెన్నపుమామ్. ఇల్లోకత్తాల్ భగవద్రుచియుడై యవనుక్కు తద్విముఖిరున్ద ఇడమ్ త్యాగ్యమెన్ను మిడముమ్, భగవత్సన్నిధియుణ్డానఇడమే ప్రాప్య మెన్ను మిడమాళ్ళొల్గిన్దుయిన్దు.

౨౬.

తాత్పర్యము — విభీషణుడు రావణునితో నిట్లు కరిసముగాఁబలికి రామలక్షణుండుచోటికి వచ్చిచేరెను.

పెరియవాచ్చాన్బిళ్ళైతిరువడికళేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము. ౧౭ - వ సర్గము. ౨ - వ శ్లోకము.

అవతారికై. రావణగోష్ఠియిల్ నిన్దుజ్జీళమిబ్బ ఆకాశస్థనానపోతే ఇవనైముతలికళ్ళకణ్డార్కళెన్దితాన్.

మూ. తం మేరుశిఖరాకారందీప్తా మివ శతప్రదామ్ ।

గగనస్థం మహీస్థా నై దదృశు ర్వానరాధిపాః॥ ౨౭

అర్థము.— మేరుశిఖరాకారమ్ మేరుపర్వతముయొక్క శిఖరమువంటి ఆకారముగల, దీప్తామ్-ప్రకాశించుచున్న, శతప్రదామివ-మెరుపువలె, గగనస్థమ్-ఆకాశమునందున్న, తమ్- ఆవిభీషణుని, మహీస్థాః - భూమియందున్న, తే-ఆ, వానరాధిపాః - వానరశ్రేష్ఠులు, దదృశుః-చూచిరి.

వ్యా. (తమ్) కాట్టుత్తెయై తప్పినవకామడువిలే విట్టుమాప్పులే తన్నభినవేశ మెల్లాన్దోడవననై. (మేరుశిఖరాకారమ్) ప్రతిపక్షై విట్టుపోర పెట్టుకైయాలే స్థిరనాయమ్ ఒలిపెదనపడియుమ్ పారత స్త్రీన్దోడవన పడియుమాకిట ఇన్వభావజ్ఞళా లే మేరుశిఖరాకారమ్-ఎన్గితాణ్. ఇత్తలై క్కుప్రధాన అవయవమానశృజమ్ పెదన తెన్దుమ్ రావణనుక్కు ఒరుశృజభజ్జమ్పిఱన తెన్దుమ్ నిన్కై తాణ్, (దీప్తామివళత హ్రదామ్) ముతలికళుడైయ పరివై క్కుణ్ణ పెరుమాళై త్తిరుపడిత్తొళి వొణ్ణాత్తోకిఱతో వెన్గిఱ నడుక్కుముమ్, పువన్దలత్తు ధరిక్కుమాట్టాత త్వరైయన్దోడ యిరుక్కై. ఇవనుడైయ ఒలిక్కు మిన్నలావతు దృష్టాస్తమాక ప్పారామెయాలే, దీప్తామ్-ఎన్గిఱ విశేషామ్ అభూతో ప్పమై. ఇత్తాల్ మేరుశిఖరాకారమ్-ఎన్గిఱపద త్తిల్ ఆర్థమాకనిన్తే తదీప్తియై ఇజ్జేశాబ్దమాక్కినాణ్. (గగనస్థమ్) లజ్జైయిల్ నిన్దుజ్జాలాన్దొన్దొ తేకణ్డార్కళై. (మహీస్థాః) భూమియిత్తా వలక్కుడై త్తవర్కళ తాన్దామధికరియాల గగనరక్షణ త్తిలుమ్ ఆవహితరానారెన్దు అసర్కళుడైయ సావల్ క్కటిక్కిళ్ శొల్లఱు. (తేదవృశుః) ఒరుత్తర్కణ్ణ ఒరుత్తరుక్కుచ్చొన్నాలుమ్ ఎల్లారుజ్జణ్ణారావరితే. అజ్జనన్కి, ఎల్లారుమొక్క కణ్ణాలే కణ్డార్కళై. (వానగాధిపాః) కావలడై పుణ్ణ ముతలికళుక్కుము బే కావలడై త్తముతలికళే విట్టువిడతే యిరున్దకణ్డార్కళై. పెరుమాళ్ పక్కల్ ఇవర్కళుక్కుణ్ణాన పరిపు ఆళిట్ట నిత్తోముతన్న్కి, కావల్ తానివర్కళుక్కుజ్జిన సమాయరుక్కిఱపడి. వానరాధిపాః-ఎన్దు-ఇవర్కళే పరివిలే ఆవహితరానాడి కణ్ణ ఋషికొణ్ణాడుకితా నాకపుమామ్. ఇళ్ళోకత్తాల్ ప్రతికూర్ సమూహ త్తిల్ నిన్దుమ్ పోరప్పెదన లాభత్తుక్కుమేలే అనుకూలర్ కటాక్షత్తుక్కుమ్ విషయమానా నెన్దుకిరుత్తు.

౨౭.

తాత్పర్యము. మేరుశిఖరముపలెగొప్పకారముతో మెరువలె అకసమునం గు వెలుగుచున్న విభీషణుని భూమియంగున్న వానరవినుమాచి

పరియవాచ్చొన్బితై త్తిరుపడిక శేతగణమ్

యుద్ధకాణ్డము. ౧౭- వ సర్గము, ౩- వ శ్లోకము.

అవతారికై. పెరుమాళ్ పక్కల్ పరివాలే వద్దవనుడై య
ఆనుకూల్యమ్ నెజ్జీట్టడాతే ఇవనారో వెన్గిట అతిశక్తైయిలే ఇభిన్దు మ
హారాజర్ముతలికళోడే మన్త్రిత్తిలే ఇత్తిన్దా రెన్గిటతు తమాత్మ
ఇత్యదియాలే

మూ. త మాత్మ పఞ్చమం దృష్ట్వా సుగ్రీవో వానరాధిపః ।

వానరై స్సహ దుర్ధర్ష శ్చిన్తయామాస బుద్ధిమాన్॥ ౨౮॥

అర్థము. - ఆత్మ పఞ్చమమ్-తనతోనై దవవాండైన, తమ్-అవిభీషణుని, దుర్ధషః-పరి
భవంపనశక్యండైన, బుద్ధిమాన్-మంచిబుద్ధిగల, వానరాధిపః- వానరప్రభువైన, సుగ్రీవః-
మంచికంఠముగల సుగ్రీవుడు, దృష్ట్వా-చూచి, వానరైస్సహ - వానరులతో, చిన్తయా
మాస-మోచించెను

వ్యా. (తమ్) పెరియఅభినివేశత్తోడే వన్దల్లతు ధరిక్కమాట్టాత
పడివన్ద అనుకూలనానవనైక్కిడీర్ అతిశక్తిత్తై. (ఆత్మ పఞ్చమమ్)
విభీషణప్పెరుమాళ్ సజ్ఞాపూరక రాస మాత్రమే, అవర్కళోడు సమ
ప్రధానరాయరుక్కై. అతావతు-అన్యోన్యముణ్డైన భవ్యతైయమ్* శెటి
వుమ్. “దై వంచైవాత్రపఞ్చమమ్” ఎన్గిటపడియే, అవర్కళుడై యనత్తై
స్వాధీనై యామ్బడియాన ప్రాధాన్యతైచ్చొల్లిన్దాకవుమామ్. (సుగ్రీ
వఃదృష్ట్వా) ఇవర్కణ్డు తుణుక్కెన్దు తలైయెడుత్తుప్పార్తపోతు గ్రీవా
ళోడై ఇరున్దపడియెన్నెన్దు బుషికోణ్డాడుకితా నెన్దు పిల్వైతిరునత్తెయూ
రైయర్ పణిప్పర్. (వానరాధిపః) తుణుక్కెన్దైక్కు అడి, వానర సే
నైయడై య తమక్కుక్కుత్తై చ్చురక్కాకవుడై యరాకై యాలే రాజకుమ
రర్కళో పక్కల్ పరివు, “రాఘవార్ధే పరాక్రాంతా న ప్రాణే కురుతే ద
యామ్” ఎన్గిటవర్కళువు జ్ఞైల్లక్కడవతితే. (దుర్ధర్షః) శరణమ్వుక్కున్ద
వనుక్కుమ్ పిత్కాలిక్కవేణుమ్బడి అనభిభవనీయరాయరున్దారెన్దై
అతాకిటతు- తమ్ముడైయ అనభిభవనీయతై తోడ్తాతే కూచ్చుమ్మేట్టు
చిన్తైయిలే యిత్తిన్దారెన్దై. (బుద్ధిమాన్ వానరైస్సహ చిన్తయా

మాస) తామేచిన్తిక్కుక్షురాయరుక్మచ్చెయ్తే, కార్యగౌరవత్తాలే ముతలికళై యుజ్జుక్కొణ్ణు చిన్తిత్తార్ (బుద్ధిమాన్ చిన్తయామాస) తూతనో, ఆర్తనో, ఎతిరియో, ఎన్ఱు చిన్తిత్తార్. ప్రశస్తబుద్ధికళాకై యాలే చిన్తిత్తారెన్ఱుమామ్. వరుకిఱవనుడైయ ముఖవికారాది లిడద కళాలే కణ్ణిపోతే ఆనుకూల్యప్రాతికూల్యజ్జళై నిర్ణయిక్కువల్ల ప్రశస్తబుద్ధికళాయరుక్మచ్చెయ్తే స్వామిపక్కఱ్ఱురివాలే కలజ్జీ చిన్తైయిలే యిట్టిన్దారెన్ఱుమామ్. ప్రశస్తబుద్ధియాకైయాలే చిన్తిత్తారెన్ఱుమామ్. స్వామిక్కు ఎన్ఱురుకిఱతోవైల్లైయితే ప్రశస్తబుద్ధియాకిఱతు. “సంస్కృతన్నా సనంశౌరే ర్మహమతిరుపావిశత్” ఎన్నక్కడవతితే. ౨౦.

తాత్పర్యము — నలుగురుమంత్రులతోఁగూడికొనిన విభీషణుని శత్రువులకు భయపడనిబుద్ధికాలియైన సుగ్రీవుఁడచూచి తన సచివులైన వానరులతోఁసిట్లుయోచించెను.

పెరియవాచ్చాన్బిల్భైతిరువడికళేశరణమ్

యుద్ధకాణ్డిము. ౧౭ - వ సర్గము, ౪-వ శ్లోకము.

అవతారికై. శ్రీవిభీషణాద్వాక్ సపరికరరాయ్కొణ్ణుశడక్కె నక్కిట్టిక్కొడుపోకైయాలే మన్ద్రైతిలే విళిమ్మిక్కుక్కడవో మల్లో మెన్ఱు పార్తుచ్చడక్కెన నిర్ణయిత్తు ముతలికళైక్కు టిత్తునిర్ణయిత్త అర్థవైచ్చొల్లుకిఱా.

మూ. చిన్తయిత్యా ముహూర్తము వానరాం స్తా నువాచ హా|

హనూమత్ప్రేముఖాన్ సర్వా నిదం వచన ముత్తమమ్॥౨౦.

అర్థము — ముహూర్తమ్-క్షణకాలము, చిన్తయిత్యా-అలోచించి, హనుమత్ప్రేముఖాన్-హనుమంతుఁడుమొదలగు, తాన్-ఆ, సర్వాన్-అందఁతైన, వానరాన్-వానరులను, ఇనిమ్-ఈ, ఉత్తమమ్-శ్రేష్ఠమైన, వచనమ్-మాటను, ఉవాచ-చెప్పెను, హ-ఆశ్చర్యము.

వ్యా. (చిన్తయిత్యా) చిన్తై నిర్ణయాన్త మూకైయాలే ఇవివిడత్తిల్ చిన్తాశబ్దమనిర్ణయవైచ్చొల్లుకిఱతు. చారనుమల్లక్, తూతనుమల్లక్, బాధక నెన్ఱు నిర్ణయిత్తు. (ముహూర్తమ్) ఎలిర్తుతైయిలే* అరణ్ణిక్కు

లజ్జై, అరణిల్లాతవెలినిల త్రిలే పెరుమాళెన్దు ఇవనై నలియ వరక్కాట్టి
నాన్. మన్ద్రత్తిల్ విళమ్మిక్కిల్ పైయల్ మేలిడుమెన్దు శడక్కెననిర్ణ
యిత్రారెన్దై. (తు) ఎతిరియెన్దునిర్ణయి త్త పిన్బు కూచ్చుత్తాలే పూర్వా
వన్దై యిత్రాట్టిల్ వన్ద వేయిపాడు. (తాన్ వానరాన్ డివాచ) మహారాజ
ర్ కాణవన్దశోరైన్దుమ్బడి పరివిల్ ప్రధానరానవర్ కన్దై మ్మట్టిత్తుచ్చి
న్నార్ (హ) ఒరున్వామియుమ్ పరికరము మిరుక్కుమ్బడి యెన్నెన్దు
ఋషికోణ్డాడుకితాన్ (హనూమత్ప్రముఖాన్) పళమైపార్కిల్, జా
మ్బవత్ప్రముఖాన్-ఎన్న వేణుమ్, పరియట్టముతైపార్కిల్, అన్దగప్రము
ఖాన్-ఎన్న వేణుమ్, ఆవత్తుక్కుళిల్ తిరువడియుడై య తిఱమైయైప్పల్,
హనూమత్ప్రముఖాన్-ఎన్గితాన్ (సర్వాన్) పెరుమాళ్ పక్కల్ పరివిలే
ప్రధానరోడు అప్రధానరోడు వాళియిల్లామైయాలే సర్వా నెన్గిఱతు.
(ఇదంవచనమ్) అర్ధవిధురనూక ఋషివచనసన్ని వే శన్దైక్కొణ్డాడు
కితాన్. (ఉత్తమమ్) అర్ధన్దై ప్పార్వరాల్ సర్వోత్కృష్టమానతైయుడై త్తా
యిరుక్కుమెన్దై అతావచు-సర్వోత్కృష్టమాన కిలక్కన్దై అర్ధమాకవు
డై త్తాయిరుక్కుమెన్దై. వన్దవనచుకూలన్గల్ ప్రతికూల నెన్దు కలఙ్గుకై
ఉత్కృష్టమ్, వన్దవన్ నమ్మళవణిన్దుపోక వన్దానెన్ను మళవన్తిక్కే నమ్మెక్కొల్ల
వన్దానెన్దు తమ్మై ప్పారాతే కలఙ్గుకై ఉత్కృష్టతరమ్, పరికరభూతరాన
నమ్మళవన్తిక్కే, “శరేన్దై కేన రాఘవః” ఎన్దు-ఓరమ్బాలే వాలియై అఱ్ఱియ
చ్చెయ్ తబలజ్జైయుమ్ విస్తరిత్తు నమక్కెల్లామ్ వేర్పల్దాన పెరునూ
లై యుమ్ నలియవన్దానెన్ను మతు ఉత్కృష్టతమమ్.

౨౯

తాత్పర్యము — సగ్రీవుఁడు కొంతసేపుయోచించి అంజనేయగలసిలాదులతో
ఈశ్వర్యమైనమాటలను జెప్పెను.

పెరియవాచ్చాన్బిత్తై తిరువడిక శేశరణమ్.

యుద్ధకాండము. ౧౭-వ సర్గము, ౫-వ శ్లోకము.

అవతారికై. చింతయిత్వాముహూర్తం ఎన్తు-తామనిర్ణయి త్ ప్రకారత్వై*సోపపత్తికమాక వెలియిడుకితాః.

మూ. ఏష సర్వాయుధోపేత శ్చతుర్భు స్సహ రాక్షసైః ।

రాక్షసోఽభ్యేతి పశ్యధ్వ మస్తా వ్వాన్తం నసంశయః॥ ౩౦.

అర్థము — ఏషః ఈ, రాక్షసః-నిశాచరుఁడు, చతుర్భుః-నలుగురైన, రాక్ష సైస్సహ-రక్కసులతోడ, సర్వాయుధోపేతః-సమస్తయుద్ధములతోఁగూడుకొన్న వాఁడై, అస్తాః-మనలను, హస్తమ్ -చంపుటను, అభ్యేతి-ఎదురుగావచ్చుచున్నాఁడు, నసంశయః-సందేహములేదు, పశ్యధ్వమ్-చూడుఁడు.

వ్యా. (ఏషః) పాతకత్వత్తుక్కు ఏకాన్తమాన ఉత్సాహిల్క్రా ర్యమ్ ఇవన్వడివిలే తోఁబడుకొనితియై యో?(సర్వాయుధోపేతః) శ్లోల్క్రా ర్యానుకూలమాన హింసాపరికరజ్జలాలమ్ పూర్ణ నై. “ఉత్పాతగ దాపాణిః” ఎన్తు-ఒరుతడియైకొండువద్దానెన్న చెప్పియేతే, సర్వాయుధో పేతః-ఎన్నానెన్నెన్నిల్, అనుకూలనై ప్రతికూలనాక శక్తిత్రాత్తో లే, ఓరాయుధపేషలకాయుధమాకవు న్తోఁబడలామితే. తోడువాణ్ణినకా తుతోడిట్టకాతు ఎన్నుమాపోలే, కై యమ్ ఆయుధముమ్మెరుద్దినపడి యాలే, సర్వాయుధజ్జలిలుమ్ శ్రమముజ్జేనితారెన్న పుమామ్ పెరుమా లైనలకైక్కు నేరేబ్రహ్మస్త్ర మాన శరణాగతియుమ్ ఇవన్కైయిలే ఉజ్జేనిఱనినై వాలే సర్వాయుధోపేతః-ఎన్గితారెన్న పుమామ్. (రాక్షసః) “సర్వజాతిరియంక్రూరా” ఎన్గిఱపడియే, కీర్తించున్నక్రార్యమ్ జాతి ప్రయుక్తమై. (చతుర్భుస్సహరాక్షసైః) ఇవనుడైయ యుద్ధకాశలజ్జణి లికోలో? పెరుమ్మడైయోడేశెల్లల్ కాఱ్ఱుట్టుపడువుతోమ్, తనియేవరిల్ మీణ్ణుపోకవొణ్ణాతుఎన్తు, పరిమితబలనాయ్ వద్దపడి కణ్ణిలికోలో? (రాక్ష సైః) తక్రార్యజై స్పిక్రైల్లుమ్ సజాతీయరైయొణ్ణువద్దానెన్తే. (అ భ్యేతి) పిత్కాలియాతే తన్నిలత్తిలే పుకురుమాపోలే మతియాతే పుకుర్దపడి. ఇత్తల్ శడక్కు నప్పరిహరిక్కు వేణ్ణుమ్మడివద్దానెన్తే. (పశ్యధ్వ

మ్) నానుపదేశిక్కు వేణుమో? ఉజ్జళ్ ముఖ త్రిలుక్కుణ్ణిలై యో? (అస్తాహాన్తుమ్) నమ్మిలేశిలరై నలియిల్ అల్లాతారుప్పిత్తై క్కలామ్, నమక్కెల్లామ్ వేర్ప్పదానపెరుమాళ్ నలియవదాన్. అవర్ ఉళరాకిల్ నామెల్లామిలై యాకిలుమ్ ఉణ్ణాక్కవల్లవర్. (ససంశయః) సాయుధనాయ్ సపరికరనాయ్ వరుకై యాలే బాధక నెన్నుమిడత్తిల్ సద్దేహమిలై. తూతరాయిరుప్పార్ సాయుధరాయ్ సపరికరరాయిన్బి క్కై యితేవరువతు. 30.

తాత్పర్యము. - ఈవిభీషణుండు నలుగురు రక్కసులను తోడుజేసుకొని మన అసందళిని జంపుటకు ఆయుధము లెత్తుకొని ఇదోపచ్ఛుచున్నాడు చూడుండు సందియంబువలదు.

పెరియవాచ్చాన్బిలై తిరువడిక శ్లేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము. ౧౭- వ సర్గము, ౬ వ శ్లోకము.

అవతారికై. మహారాజర్, “ అస్తాహాన్తుమ్ ససంశయః ” ఎన్తు - కూశివార్తైశ్చోన్నపడియై క్కేట్టు అవరుడై య కూచ్చన్దీరముతలి కళ్ పరికరత్తోడే శ్రీవిభీషణాధ్వైనై నలివర్కళాక శైలవృక్షాదికలై క్కైయిలేకొండు ఇవ్వార్తైశ్చోన్నార్ కళ్.

మూ. సుగ్రీవస్య వచ శ్శ్రుత్వా సర్వే తే వానరోత్తమాః ।

సాలా సుద్యమ్య శైలాం శ్చ ఇదం వచన మబ్రువత్ ॥ 3౧.

అర్థము. - సర్వే - సమస్తమైన, తే - ఆ, వానరోత్తమాః - వానర శ్రేష్ఠులు, సుగ్రీవస్య - సుగ్రీవునియొక్క, వచః - మాటను, శ్రుత్వా - విని, సాలా - చెట్లనున్న, శైలాంశ్చ - పర్వతములనున్న, ఉద్యమ్య - ఎత్తుకొని, ఇదమ్ - ఈ, వచనమ్ - మాటను, అబ్రువత్ - చెప్పిరి.

వ్యా. (సుగ్రీవస్యవచశ్రుత్వా) తద్గళ్ తుణివిలేనిర్వాహకరానమహారాజరుడై య అనుమతియుమ్ పెట్టార్కళై. (సర్వేతే) ఇవర్కళై య వధోత్సాహత్తిల్ ప్రధానరోడు అప్రధానరోడు వాళియ

గ్రీశ్చిరుద్దపడి సర్వేవానరో త్తమాః- ఎన్న అమైద్దిరుక్క, తేషిన్జతు- అవ
రోకళెచ్చుమి త్తనైపోక్కి, అవరోకళుడైయ ఉత్తాహత్తై స్ఫురిచ్చేదిక్క
వాణ్ణాణై. (వానరో త్తమాః) పెరుమాళ్ పక్కలోపరివిల్ మహారా
జరిలుమ్ అతిక్రమి త్తిరుద్దపడి. ఉత్కర్షాపక్కల్ శేషిత్వశేషత్వజల్ల
ప్రయోజకమ్, సాత్తాదుత్కర్ష హేతువాన రామభక్తియై (సాలాను
ద్యమ్యుళైలాంశ్చ) మలైయోడుమరక్కలోడు వాశియ అ కైక్కెట్టినవై
యడల్ల ఎడుత్తార్ కళ్ ఇవరోకళుడైయ వధత్తిల్ తజ్జళుక్కుణ్ణాన ఆద
రాతిశయత్తాలే తని త్తనియే ఉభయపరికర యుక్తరానారొకళై. పె
రుమాళ్ళుడైయ అనుకూలవృత్తియిల్ ఇళైయ పెరుమాళ్ చత్రచామర
పాణియానాటోలే. ఇవరోకళై కొల్లుకై రామకైబ్బర్య మెన్జితే
ఇవరోకళిరుక్కి తార్ కళ్. (ఇదంవచనమ్) తజ్జళుడైయ శేషత్వసిద్ధిక్కాక
ఇవరుడైయ అనుమతి అపేక్షితమాయురుక్క, అత్తైయొచ్చియవే అవరో
కళుడైయ నధనిశ్చయోపపాదకమానవార్తైయై (అబ్రుహ) గుణప్ర
ధానభావముమ్ బేచిత్వముమ్ పారాతే తిరళాకచ్చిన్నానారొకళ్ ౩౧.

తాత్పర్యము, — ఇట్లు సుగ్రీవుఁడు చెప్పఁగా వానర యోధులు విని తటాలునఁ
జేరికందిన చెట్లను పర్వతములను ఎత్తుకొని యిట్లు చెప్పిరి

పెరియ వాచ్చున్బిల్వై తిరువడికళేశరణమ్

యుద్ధకాణ్డము. ౧౭- వ సర్గము, ౭- వ శ్లోకము.

అవతారికై. ఎతిరియాన రావణనుక్కు పరిభవమాకప్పిడిత్తు
క్కట్టియిట్టువై త్తల్ ఇవనైత్తొడు త్తఅమ్బాడే విడుతల్ శెయ్యక్కడవో
మల్లోమ్, వధత్తిలే అనుమతిసన్ణీరెన్జితార్ కళ్.

మూ. శ్రీఘ్రం వ్యాదిశ నో రాజక్ వధానైషా స్థరాత్తనామ్ ।

నిపతన్తు హతా యావ ధరణ్యా మల్పతేజసః ॥ ౩౨

అర్థము. — రాజక్- తేడా, ఏషామ్- ఈ, దురాత్తనామ్ - దుష్టులయొక్క,
వధాయ- సంహారముకొఱకు, సః మఘ్నులను, శ్రీఘ్రమ్- శ్రీగముగ, వ్యాదిశ- అజ్ఞాపించుము
అల్పతేజసో యావత్- స్వల్పవరాక్రమముగలవారంతయును, హతాః- చంపఁబడినవారై,
ధరణ్యాః- భూమియందు, నిపతన్తు- పడుదురు.

వ్యా. (శీఘ్రం వ్యాదిశ్చ) ఇవర్కళకౌలై యుష్టార్కళ త్తనై. అను మతినిశిష్టక్కుమాకీల్ స్వతస్త్వరాయ్ క్కొన్తో మెన్నుమ్ స్వరూపహా నివరుమ్ అతువార తపడిశడక్కెన ఏవవేణుమ్. (సః) “సాలానుద్యమ్య శైలాంశ్చ” ఎన్న-వధ త్తిలేఉద్యుక్తరానెజ్జశై. వధ త్తిలే ఉద్యోగి త్తికో ఖాకిల్వమ్ అనుజ్జెయెన్నెన్నిల్, (రాజన్) రాజాజ్జైయె అనువర్తిత్తో మాకైక్కాకి. (వధాయ) ఉయిరో డేవిడిత్తుక్కట్టివై త్తాలుమ్ ఇజ్జేఱరు ధ్దు శిలఅనరజశై విళైక్కవొణ్ణాతు వధార్ధచూక అనుమతిపణ్ణవేణు మెగ్గై. (ఏషాంచురాత్తనామ్) ఇవర్కళుడైయ దుర్మనోరధమ్ వడివిలే తోత్తొడిఱితిలై యో? (నివతన్తుహతాయావత్) ఎల్లారుమ్పట్టువిళున్దూర్ కళాకబుద్ధిపణ్ణుమ్. “యావత్తావచ్చసాకలే” (ధర్మణ్యామ్) అకాశ త్తిల్ తోడు త్తఅమ్బాడే పోకవిడోమ్, భూమియిలేకట్టువిళుమ్పడి పణ్ణక్కడ వోమ్. యుద్ధ త్తిల్ జయాపజయజ్జళో పాక్షికమన్తోవెన్నిల్, (అల్పతేజ సః) అల్పబలాః. నమ్మడైయబలత్తుక్కుఇవర్కళానై వాయ్ క్కీరైయ నోవెగ్గై.

3౨

తాత్పర్యము — ఈదంబులను నిమిషములోఁజంపి క్రిందఁబడఁద్రోసెను. అట్ల మాత్రమిప్పింపుఁడు.

పెరియవాచ్చాన్బిళైళ్ళ తిరునడికలేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము. ౧౭ - వ సర్గము, ౮-వ శ్లోకము.

అవతారికై. తన్నుడైయ నిరసనత్తిలే వాఱైశొల్లుకిఱుతులి కళుడైయవాఱైయె అనాదరిత్తుత్తాయ్ములైయె*క్కణిశిత్తు చ్చెల్లుక్క స్టుపోలే పరుమాళ్ సన్నిధియాలే ఉద్దేశ్యమాన వడకరైయె అడైన్దు ధరిత్తా నెన్దిఱు

మూ తేషాం సంభాషమాణానా మన్యోన్యం స విభీషణః ।

ఉత్తరం తీర మాసాద్య ఖన్ధ ఏవ వ్యతిర్థత ॥ 33.

అర్థము. — తేషావ - వారు, అన్యోన్యమ్ - ఒంజొరులు, సంభాషమాణానామ్ - ఆరమరలేక మాట్లాడుకొను చున్నవారగుచుండగా, సః-ఆ, విభీషణః - విభీషణుఁడు. ఉత్తరమ్- ఉత్తరపు, తీరమ్ - గట్టును, ఆనాన్య-పొంది, ఖన్ధఏవ-ఆకసమునందున్నవా డయ్యె, వ్యతిర్థత-నిలిచెను

వ్యా. (తేషామ్) తన్నుడైయ నిరసన త్తిలే విరైన్దవర్కళడైయ. అనాదరేష్య్. (అన్యోన్యంసంభాషమాణానామ్) తన్నుడైయవధ్యత్వాను కూలమాక అన్యోన్యమ్ వారైశొల్లానిఱ్కు. ఇతుక్కుసమ్యక్త్వమావతు- నిగ్వాహక రానమహారాజరోడు నిర్వాహ్యరాన ముతలికళోడు వాళియ అవక కణ్ణరాయ్ చొల్లుకై. తన్నుడైయవధ త్తిలే ఉద్యక్త రానవర్కళ డైయ వారైడైయ అనాదరిక్కైక్కు హేతుశొల్లుకిఱ్కు. (సవిభీషణః) ఎఱ్ఱ-భావశుద్ధియైయమ్ త్వరైయైయు ముడైయవనై శుద్ధియావతు- అవర్జనీయమాన సమృద్ధముణ్డానాలుమ్ ప్రతికూలనాన రావణగోష్ఠియి త్పోరున్దామైయుమ్, బాధకరానాలుమ్ విడమాట్టాతధార్కికరానరామ గోష్ఠియిల్ పారు త్తముమ్. త్వరైయావతు- “ఆజగామముహూరైన్” ఎఱ్ఱ-వన్దలతు ధరిక్కుమాట్టాతశతశ్రమ్. (ఉత్తరంతీరమాసాద్య) పెరు మాళైక్కాట్టిల్ అక్కరై ఉద్యేశ్యమెన్దిరుక్కితాణ్, లక్ష్మైయిలేయిరు న్దుముడిశూడియిరుప్పతిఱ్కాట్టిల్ పెరుమాళైయిలే పోయ్ కొలై యు ణ్డుపోక్కై ఉఱ్ఱుమెన్దిరుక్కితాణ్. ౧ తిరువాళీక్కుల్లుక్కు-శ్చే పుకురుకైయా లే, భయస్థాన త్తిల్ నిన్దుమ్ ఒరుకణైయ త్తుక్కుశ్చే పుకున్దాత్పోలేగుమ్, కాట్టు త్రియిల్ నిన్దుమ్ ఒరుకణలిలే పుకున్దాత్పోలేయుమ్ నిన్దై త్తిరు క్కితాణ్. (ఖన్ద ఏవవ్యతిర్థత) ముతలికళో విషయాకారమ్ పెన్దు త్తై యిలేకాల్ వావ్రుతఱ్కుమున్నె ఆకాశ త్తిలే ధరిత్తమై తోన్దనిన్దాణ్. ఇవర్కళ డైయ విషయాకారత్తు క్కుడలాక త్తాఁ వెఱుమైయేఅలమ్మ నమాకనిన్దానెన్దు పిళ్ళాన్నిర్వాహమ్. ౩౩.

తాత్పర్యము - వారిట్లు మాట్లాడు కొనుచుండగా విభీషణుండు పుత్తరపు గట్టుకువచ్చి అకసమునందేనిలిచెను.

పెరియ వాచ్చాన్నిశ్చై త్తిరువడికళేశరణమ్.

* పదశ్రమ్ - తొండరపడుట ౧ ఉఱ్ఱుమ్ - తగును ౨ వెఱుమై ఆకిచ్చునము

౩ తిరువాళీక్కుల్లుక్కు-శ్చే-భగవత్సన్నిధియందు. ౪ కణైయత్తుక్కుశ్చే కొలులో.

యౌధికాణ్డము. ౧౭-వ, సర్గము, ౯-వ శ్లోకము.

అవతారికై తన్నుడైయ నిరసనత్తిలే ఉద్యోగి త మహారా
జరైయుమ్ పరికరత్తై యుక్కుటిత్తు తన్నార్తి యెల్లామ్ మిడత్తోనై
యిలేలోన్ బుప్పడియాక బరువారై శొల్లువతుమ్ శయ్తా.

మూ ఉవాచచ మహాప్రాజ్ఞ స్వరేణ మహతా మహాః |

సుగ్రీవం తాం శ్చ సంప్రేక్ష్య ఖస్థ ఏవ విభీషణః || ౩౪.

అర్థము.- మహాప్రాజ్ఞః-చక్కగఁ దెలిసినవాఁడును, మహా-మహత్తుఁడునైన,
విభీషణః - విభీషణుఁడు, ఖస్థఏవ - ఆకసమునందున్న వాడయ్యె, సుగ్రీవమ్-సుగ్రీవుని,
తాంశ్చ- ఆవానరులను, సంప్రేక్ష్య - చక్కగాఁజూచి, మహతా- గొప్ప, స్వరేణ-కర్ణ
ధ్వనితో, ఉవాచ-చెప్పెను.

వ్యా. (ఉవాచచ) పెరుమాళ్ళుడైయ విషయా కారత్తుక్కుత్త
స్వరపు అపైందిరుక్కు చెప్పియే బరువారై యుజ్జూన్నా న్నెన్గితాన్
బుషి. “పద్యామభిగమాచైవ” ఎన్ఱు-వరపు తానుమ్మికై యెన్దిరుక్కు
మవర్కు అతుక్కు మేలే వారై శొల్లుకై వ్రణతొరమ్బాలే యితే.
(మహాప్రాజ్ఞః) జ్ఞనాకై యావతు- హేయో పాదేయ విభాగజ్ఞ నాకై.
ప్రాజ్ఞ నాకై యావతు- హేయత్యాగ పూర్వకమాక ఉపాదేయ మిన్న
తెన్ఱటికై, మహాప్రాజ్ఞ నాకై యావతు - హేయత్యాగ పూర్వకమాన
ఉపాదేయ లాభత్తుక్కు * శరదమాన ఉపాయత్తై యటికై. అతావతు-
రావణత్తజ్జే యైయుమ్ పెరుమాళ్ పెరుమైయైయుమ్ అటికైయుమ్, అవ
నై విట్టు ఎప్పెరుమానై ప్పల్లవేణు మెన్ఱిటుక్కైయుమ్, అవర్ లాభ
త్తుక్కు అవర్ తిరువడికలే శరదమాన ఉపాయ మెన్ఱిటుక్కైయుమ్.
(స్వరేణమహతా) స్వరత్తుక్కు మహత్తై యావతు- “మరణభమిరజ్ఞుమ్
వక్త” ఎన్ఱిటపడియే-ధ్వనియై క్కేట్టపోతే శరణ్యను క్కున్ఱిక్కే వట్టిప్పో
క్కరుమిరణ్ణవేణుమ్బడి మిక్కి- ఆర్తియై యుడైత్తా యిరుక్కై. (మహాః)
స్వరత్తాలేతోన్ బుక్కి ఆర్తియళవన్ఱిక్కే, ఆశ్రయత్తిలార్తి అపరిచ్చినై

యాయరుక్మిణీ. ఆశ్రయమ్ ఆర్తిక్కుః అడ్డై వెన్దై. మహామహాః-ఎన్నపు
మామ్, అతావత - “వాసుదేవస్సర్వమితి” ఎన్నిటపడియే, పెరుమాళ్
తిరువడికళే సర్వవిధ బంధువుమాయరుక్మిణీ. (సుగ్రీవంతాంశ్చ సంప్రే
క్ష్య) “అస్తాహాన్తుమ్నసంశయః” ఎన్నిటమహారాజరైయుమ్, “సాలామ
ద్యమ్యశ్చైలాంశ్చ” ఎన్దు- తన్నుడైయవధోద్వ్యక్తరానముదలికళైయు
మ్బహుమానమాకిప్పార్తు. అతుక్కడియెన్నెన్నిల్, పెరుమాళ్ పక్క
ప్పరివర్ తమక్కుడేశ్వరాకైయాలుమ్, అవర్కళేతమక్కుప్పరుషకా
రమాకవేణ్డుకైయాలుమ్, ఆశ్రయిక్కిటవనేతేనమ్ కుగ్గవహళనేయాకి
లుమ్, “జ్ఞానీత్వాతైవమేమతమ్” ఎన్దు- తనక్కుఠారకరాచొల్లుమవిర్
కళుడైయ వార్తైయై*మటుక్క మాట్టామైయాలే నిష్ఠ ఇడైతేనిష్ఠ
వార్తైశొన్నాన్. ౩౪.

తాత్పర్యము. - ప్రాప్యోపాయమును జక్కగా నెఱింగిన మహానుభావుడైన
విభీషణుడు ఆకాశమునందుండియే వానరులను తవధవతియైన శుగ్రీవునింజూచి అంద
లువినునట్లు ఎలుగై త్రిచెప్పెను

పెరియవాచ్చాన్నిచ్చై తిరువడికళేశరణమ్.

యాదృకాణ్డము. ౧౭ - వ, సర్గము; ౧౦ - వ, శ్లోకము.

అవతారికై. అనన్తరమ్ శరణాగతిక్కు అజ్గమానస్సనికర్షత్తై
యుమ్పరిగ్రహపరిత్యాగశ్చై యుజ్జ్వాల్లి శరణమ్బకుకితాన్ మేలైనుళ్ళో
కత్తాలే. ఇతిల్ముతల్ శ్లోకత్తాల్ ప్రతికూలశేషత్వత్తాల్ వన్దనికర్షము
మ్ ప్రతికూలనోడు అవర్జనీయసమ్బద్ధతాల్లుణ్డాననికర్షముమ్స్వరూపేణ
వన్దనికర్షముమ్ ఉడైనితాన్.

మూ. రావణోనామ దుర్వృత్తో రాక్షసో రాక్షసేశ్వరః ।

తస్యాహ మనుజో భ్రాతా విభీషణ ఇతి శ్రుతః॥ ౩౪.

అర్థము - రాక్షసేశ్వరః-రాక్షసరాజును, దుర్వృత్తిః - చెడ్డవ్యాపారముగల
వాడునైన, రావణోనామ - రావణుడనెడు పెరుగల, రాక్షసః - రక్కసుడు,
(ఉన్నాడు) అమామ్- నేను, తస్య-ఆరావణునియొక్క, అనుజః- వెనుకబుట్టిన, భ్రాతా-
సహోదరుడను, విభీషణఇతి-విభీషణుడని, శ్రుతః-ప్రసిద్ధుడైనవాడను.

వ్యా. (రావణఃనామ) “రావయతి” ఇతి సర్వలోకజ్గళుజ్జూప్సిడు
 మ్బడి హింసకనాకై యాలే రావణశిష్టగుణనామమ్. నామ-ఎన్టు-ప్రసిద్ధి
 యాయ పరగోష్ఠియిలుమ్ హింసక నెన్నుమిడమ్ ప్రసిద్ధమన్తోవెనై
 దుర్వృత్తః) వృత్తమావతు-ఆచారమ్, దుర్వృత్తమావతు-ఆహారనిద్రా
 భయమైదునాదికళిల్వరై యామై. “నిహీనాచారోఽహంనృపశుః” ఎన్టా
 ర్ ఆళవన్దార్. “బుద్ధిరాచారవర్జితా” ఎన్టాళ్ పిరాట్టి. (రాక్షసః) ఉక్త
 మానదోషభల్ జాతిస్రయుక్తమాకై యాలే దోషమెన్టుశొల్లి నివర్తిస్పి
 క్కనాణ్ణాత్తోట్టై. అభిజాతనుక్కుణ్డాన వృత్తహని జన్మత్తై ఉణ్రిని
 వర్తిస్పిక్కలామ్, నిహీనజాతిక్కు అతుకులధర్మమాకై యాలే అపరిహ
 రణీయమితే. (రాక్షసేశ్వరః) స్వతస్త్వనాకై యాలే ఒరుత్తక్షహితజ్ఞా
 న్నాల్ శేవితాఘ్నుమవనన్లన్, సజాతియర్ పణ్ణమ్బుపత్తుక్కుమ్ ప్రవ
 ర్తక నెన్టుమామ్. వత్తియడత్తు*మూలై యడియేనడప్పా ర్కెల్లామ్ ఒతు
 జ్గనిళిలాయరుక్కుమవనెనై అత్తాల్ ఉనక్కె న్నెన్గిఱశక్టైయిలేశొల్లు
 ిఱతు ఉత్తరాధమ్. (తస్యఅహమ్) “శేషేషః” అహనుక్కు అతిశయై తై
 విత్తైక్కెయితే శేషభూతనుక్కుస్వరూపమ్. “రాజ్యఞ్చాహంఽహరామ
 స్య” ఎన్టు - స్వరూపప్రాప్తమానశేషత్వజై రావణ స్వక్కుల్ వణ్ణిప్పో
 న్డే. (అనుజఃభ్రాతా) అవనాలేదూపితమాన కుడలిలేకిడన్దానొరువన్.
 “భ్రాతాన్వామూర్తిరాత్మనః” ఎన్నుమ్బడి శరీరమోబ్బాలే అవనుడైయఅ
 నీతిక్కెల్లామ్ ఉపరణభూతనెనై. (విభీషణఃఇతిశ్రుతః) రావణసంసర్గత్తా
 లేవన్దదోష త్తళవన్తి క్కే, “వివిధంభీషయతీతివిభీషణః” ఎన్గిఱపడియే,
 బహుప్రకారభయజ్గరనాక లోకప్రసిద్ధక. అవనుక్కుత్తన్నాల్ వన్దదో
 షమేడుళుతు, ఎనక్కు స్వదోష త్తళవన్తి క్కే అవనోట్టెసంసర్గత్తాల్ వన్ద
 దోషముమ్ ఉడ్డెనై. “విభీషణస్తుధర్మాత్తా” ఎన్టు-లోకప్రసిద్ధనాయరు
 క్కుచ్చెయితేయున్తనైత్తాక అనుసన్ధి త్తపడియితే. ౩౫.

తాత్పర్యము — ఆహారనిద్రాభయమైదునములందునియతిలేక చెడ్డనడతలనునడ
 చుచుండు రాక్షసేశ్వరుడైన రావణునితప్పుడును. అనేకవిధములుగ యుపహతు విభీష
 ణుడను పేరుగలవాడను.

పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళైతిరువడికళేశరణమ్.

యద్ధకాణ్డము. ౧౭- వ సర్గము, ౧౧ - వ శ్లోకము.

అవతారికై. కీర్తనోన్నదోషజ్ఞో ప్రాయశ్చిత్తసాధ్యజ్ఞో,
‘నక్షమామి’ ఎన్నిటపడియే, దుష్పరిహరమాన భాగవతాపచారముమ్
ఉద్దెనితాన్. ‘దుర్వృత్తః’ ఎన్టు- పిరాట్టపక్కల్ పణ్ణెన అపచారమ్ ప్ర
స్తుతమాకై యాలే అత్తైవివరిక్కిటతాకవునూమ్.

మూ. తేన సీతా జనస్థానాద్ధృతా హత్వా జటాయుషమ్ |

రుద్ధాచ వివశా దీనా రాక్షసీభి స్సురక్షితా || ౩౬.

అర్థము - జటాయుషమ్ - జటాయువున, హత్వా - చంపి, తేన - ఆరావణునిచేత,
జనస్థానాత్ - జనస్థానమునందుండి, హృతా - అపహరింపఁడిన, సీతా - సీతాదేవి - రుద్ధా -
చెరియించబడినదై, వివశా - కరణములయందు పోయిన స్వాధీనము గలదిగాను, దీనా -
దయనీయురాలుగాను, రాక్షసీభిః - రాక్షసస్త్రీలచేత, సురక్షితా - భద్రపఱచబడి
యున్నది.

వ్యా. (తేనహృతా) ఉక్తసకలదోషజ్ఞభుక్కుమ్ ఆకరనాయి
రుద్ధభృవనాలే ఇవ్వతిక్రమ త్తిలిక్కియుమోబతుమ్ అప్పడిపాపప్రచురనా
కవేణమితే (హృతా) ‘అనన్యారాఘవేణాహమ్’ ‘జలాన్త త్స్యవివో
ద్ధృతా’ ఎన్టు - పిరియప్పడాతవల్ పిరిక్కప్పట్టాల్. (సీతాహృతా) గర్భ
వాసాదిలేశమిట్టిక్కే పరమపద త్తిలిరుప్పిల్ సౌకుమార్యజ్ఞులై యాతప
డిపిటన్దనుకుమారియై పిరితాన్. (జనస్థానాత్ హృతా) తిరువయోధై
యిరుప్పుచ్చితైయెన్ను మృడిపుష్పావచయాదిభోగజ్ఞభుక్కువ కాన్తమా
నజనస్థాన త్తిల్ నిన్టుమ్ హరిక్కిప్పట్టాల్. (హృతా) ‘ఏకమవధిః’ ఎన్టు
వీతరాగర్కుమ్ అసహ్యమానవత్తై యితే శెయ్తతు. ఉద్దెయెయుమ్
అనిరుద్ధాల్ వానై యుజ్జూట్టి చ్చితైయిలేవైతాత్వోలే ఇననరై యు
జ్జూట్టివైతానాకిలుమామితే రాజకుమారౌకత్తై మారీచమామై
యాలే పిరి త్తితేనల్లిన్దు (జటాయుషం హత్వా హృతా) ‘మమప్రాణా
హి’ ‘జ్ఞానీ త్వాత్తై వ మేమతమ్’ ఎన్ను మృడి, అభిమత రానపెరియఉడై

యారైమీట్టలామ్బుడి శిత్రశెయ్యుమళవన్తిక్కే అన్వయవినాశజ్ఞైష్ఠ్య
 ణ్ణయితే పిరిత్తతు చక్రవర్తిత్తిరుమకనోడే ఆత్తివిరున్దపత్తైకొళ్ళుకై
 యాలే సరికిరనాకత్తా నశిక్కుమ్బుడిశూట్త్తుకొణ్డానెన్దై. (రుద్ధా
 చ) ఇప్పడిప్పిరిత్తాలుమ్ అనుతాపమ్మిఱర్దు మీళవిడలామితే దుమ్పా
 పమన అళోకివనికై యిలే మూచ్చువిడవొణ్ణాతపడి రుత్తైయానాళో
 (వివశా) “ఇట్టకాల్లిట్టకై కళాయ్” ఎన్నుమ్బడి, పెరుమాళైప్పిరిన్దఇళివె
 ల్లాన్దోన్ద పరవళై యామ్బుడియిరున్దాళో. (దీనా) ఇవ్వళవిల్ నమక్కుఆ
 శ్వాసకరావారోవెన్దు తన్నుడై యబలహానితోన్ద ఇరున్దాళో. పెరుమా
 లోపైభోగ పరమ్పరై యాలే హృస్టైయాయిరుక్కుమవలై ఇవ్విరుప్పిరు
 క్కుమ్బుడిపణ్ణినానెన్దై. (రాక్షసీభిన్నురక్షితా) వికృతభయజ్కురవేషవ
 చోవృత్తైకళాన ఏకాక్షివకకర్ణిప్రభృతికళాన రాక్షసికళాలే ఆశ్వాసక
 రానతిరువడిక్కుణ్ణొల్లవొణ్ణాతపడి నెరుక్కుణ్డాళో. ఆకర్ణిజ్ఞుశ్లోకత్తాలు
 మ్ సకలవాఙ్మనసాగోచరమాన మహాపాపజ్గళై ప్పణ్ణినవర్కళుక్కుమ్
 భగవత్ప్రాప్తియిలే అధికారముడైన్ను మిడమ్ అఖిలవేదార్థదర్శియాన
 శ్రీవాల్మీకిభగవానాలే సూచితమాయిన్ద “శరణంతాంప్రపన్నానాంత
 వాస్తీతిచయాచతామ్| ప్రసాదంపితృహస్తృణా మపికుర్వన్తిసాధవః|
 కుయోనిష్ఠస్విసజ్జాతోయస్సకృచ్ఛరణజ్ఞతః| తంమాతాపితృహస్తారమపి
 పాతి భవార్తిహః|దురాచారోపిసర్వాశీకృతఘ్నానాన్తికరిపురా|సమా
 శ్రయేదాదిదేవం శ్రద్ధయాశరణంయది|నిర్దోషంవిద్ధితంజన్తుంప్రభావాత్ప్ర
 రమాత్తనః| “తస్మాదపివధ్యం ప్రపన్నన్న ప్రతిప్రయచ్ఛతి” 3౬.

తాత్పర్యము ఆదురాత్ముడైన రావణుడు జటాయువునుజంపి జనస్థానమందు
 షేడుకగ్రూలుగోసి శుకుమారముగ విహరించుచు గర్భవాసాదిదుఃఖముగూడ నెఱుంగని
 సీతిను అనహరించి అశోకవనమందు చెఱినిడి ఏకాక్షి మొదలగు ఘోరరాక్షసశ్రీలను
 కావలియించి యున్నాడుగాన, ఆమె పెట్టినకాలుచేతులుపెట్టిన ప్లేయించి చూచినవా
 రిమ్పొదయంబులెల్లకరిసి నీరగునట్లు అతిదీనస్థితిలోనున్నయది

పెరియవాచ్చాన్బిల్లై తిరువడిక శేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము. ౧౭ - వ సర్గము, ౧౨ - వ శ్లోకము.

అవతారికై. ఇత్యుత్తరం ఉనక్యై సైన్నిల్, ఇహ వజ్జీనాపరాధజై
కృష్ణాల్ సేరుపుష్పట్ట వకత్తిల్ నిష్టుమ్ పుటప్పడుమాహ్సే లే అహ్సే
తేపుటప్పడప్రాప్తమాంబరుక్కు, అవనుక్కుమ్ హితజ్ఞాల్లిమీట్టు ఉజ్జీ
విప్పిక్కవిరుద్ధ పాపిష్ఠా నానెగితా.

మూ తమహం హేతుభి ర్వాక్యై ర్వివిధై శ్చ న్యదర్శయమ్ ।

సాధు నిర్యాత్యతాం సీతా రామాయే తి పునరి పునః॥౩౭

అర్థము — సీతా-సీతాదేవి రామాయ-రామునికొఱకు, సాధు-మంచితనముగ,
నిర్యాత్యతామ్-ఇయ్యుంబడనిమ్ము, ఇతి-అని, వివిధైః-ఆనేకవిధములైన, వాక్యైః-మాటలచే
తన, హేతుభిః-కారణములచేతన, తమ్-ఆరావణునిగూర్చి, అహమ్-నేను, పునరిపునః-
పలుమారు, న్యదర్శయమ్-తెలిపితిని.

వ్యా. (తమ్) ముతల్ శ్లోక త్తిలే తచ్ఛేషత్వత్తల్ శవదోషమితే
శ్లోల్లిమ్, అవ్యభవస్తే ఇతు, “సహస్రస్తుపితుర్దాతా గౌరవేణాతిరిచ్యతే”
ఎఱు-సర్వేశ్వరనిత్యాట్టిల్ సహస్రగుణమ్ అనువర్తనీయాయ, సర్వ
లోకజననియాన పిరాట్టితిట త్తిలుమ్, “సమహాత్మానుదుర్లభః” “ద్వితీ
యమైస్తరాత్తానమ్” ఎఱు-తద్దిరుపుళ్ళ త్తిలే నినై త్తిరుక్కుమ్ పెరియ
ఉడై యార్ తిట త్తిలుమ్ అపచారపరమ్మరై కళై ప్పణ్ణినవనై. (అహమ్)
ఇప్పడిపాపిష్ఠనెన్నుమిడతై యటిన్దువైత్తు అవనై అనాదరియాతేహిత
జ్ఞాల్లియిరుద్దనాన్. (వివిధై ర్వాక్యైః) సామభేదాది ముఖత్తాలే, నానా
విధవాక్యజ్ఞభాలుమ్. (హేతుభిశ్చ) అర్థత్తుక్కు అనురూపమాయురుద్ద
ళ్ళ ఖరదూషణకబద్ధవాలివధముఖమాన నానావిధలిజ్జభాలుమ్. (న్య
దర్శయమ్) అబోధయమ్. ఉఱిగ్గినివనై ఉఱిరుమాహ్సే లే ఉఱిచ్చి
న్నేన్, బోధితమానవర్ధమ్ ఇన్న తెన్గిఱుమేల్. (సాధుని ర్యాత్యతామ్)
నిర్యాతనమాకిటతు ప్రదానమ్. “నిర్యాతనం వితరణం స్పర్శనం ప్రతిపా
దనమ్” ఎన్నక్కడవలితే, సాధుత్రమావతు- అనుతప్తనాయ్ ఆకిళ్ళి

నృతైః పురస్కరితు శరణమ్బుక్కుక్కొడుక్కై. (నీతా) అవనుడై మై
యై అవనుక్కుక్కొడుక్క వేణ్ణువతోత్రియనీబత్తైక్కొడుక్క వేణ్ణువతిత్తై.
తమ్ముడై మైయై తమక్కుక్కొడుక్కైలుమ్ అపహరి త్తవంశ తై ప్పొ
ఱుత్తు ఇవనాలే పెన్దో మెన్నుమ్ గుణాధిక రెన్దై తమ్ముడై మైయైనమ్మా
లే పెన్దో మెన్దొరుద్దాలుమ్ నమ్ముడైయ అపరాధ తై ప్పొఱుక్కొడుక్క
మోవెన్న, (రామాయ) “ సతన్ని పతితంభూమా శరణ్యశ్శరణాగత
మ్ | వధార్హ మపికాకుత్ స్థరి కృపయాపర్యపాలయత్ ” ఎన్నిటపడియే,
కాకాపరాధ తై ప్పొఱుత్తు రక్షిత్తవరన్దో ? (ఇతిపునఃపునః) అవనుక్కు
అపేక్షితమిన్ది క్కే యిరుక్క చెయ్ తేయుమ్ ఇవన్ శెయ్యుమోవెన్నిటన
శై యాలే పలకాలుమ్ అతివిత్తేన్ ఒరువన్ సాపరాధనుమాయ్ అపే
క్షైయుమిన్ది క్కే శ్చేష్టనుమాయరుక్కుమవనుక్కు హితజ్ఞొల్లుకైయు
క్తమోవెన్నిల్, “ ఆకేశగ్రహణాన్తిత్రమ్ ” ఎన్టుమ్- “ అపిననేష్టుమ్
యుక్తమ్ ” ఎన్టుమ్-దుర్గతియైక్కణ్డాల్ హితజ్ఞొల్లుకైయుక్తమ్, ఆనా
లుమ్ ఒరుకాల్ శొల్లవమైయుమ్, పలకాల్ శొన్నవిడమ్, అవనైత్తిరు
త్తి ఉజ్జీవిప్పికై యిలుణ్డాననశై యాలేయితే 32.

తాత్పర్యము — నీవు మహాపరాధముజేసి యున్నావుగాన పశ్చాత్తాపమునొంది
రామునిశరణజొచ్చి అపరాధక్షమజేసికొని నీతన సమర్పించిబ్రతుకుమని అనేకయుక్తుల
తో సనేకనిదర్శనములనబాపి బహువిధములం బెక్కుమారులు ఆరావణునికి దెలిపితిని
పెరియవాచ్చాన్నిచ్చై ధీ తరువడిక శేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము. ౧౭ - వ సర్గము, ౧౩ - వ శ్లోకము.

అవతారికై. మరణోన్ముఖనానవక భిషక్కివా రైయైక్కొ
ళ్ళాతాప్పోలే సాదరమాకనాన్ శొన్నవా రైయై మృత్యుపెరితనాయ్
క్కొణ్డు పరిగ్రహితానల్లెన్దితాన్.

మూ. స చ న ప్రతిజగ్రహ రావణది కాలచోదితః |

ఉచ్యమానం హితం వాక్యం విపరీత ఇవోషధమ్ || 3౩.

అర్థము.— విపరీతః - చావనిచ్చయించువాడు, బోషధమివ - మంచునువలె,
సః-ఆ, రావణః-రావణుడు, కాలచోదితః - కాలునిచే బ్రేరేపింపబడనవాడై,
ఉచ్యమానమ్, చెప్పుబడుచున్న, హితమ్- హితకరమైన, వాక్యమ్- మాటను. సప్రతిజ
గ్రహ-అంగీకరించలేదు.

వ్యా. (సచనప్రతిజగ్రాహ) కార్యజ్ఞాయితీలనే యాకిలుజ్ఞా
న్న వారైక్కు. చెప్పి తాళ్ళ క్కలామితే, అతువుజ్ఞాయితీలన్. (కాల
చోదితః) అతుక్కు హేతు, కాలచోదితనాకై యాలే కైక్కొడ్డిలన్.
(రావణః) భాతావాయ్ హితైషియాన ఎన్నారైన్దుక్కాట్టైక్కు
పుతియనాయ్ శత్రువాయరున్దుళ్ళకాల్ శొన్న వళియేహొక్కైక్కు
హేతు, అపధేప్రవృత్తినాయ్ పోన్దదుమ్మక్కితియాకై యాలే. (ఉచ్య
మానంవాక్యమ్) “త్వాంతుధిక్కులవాంసనమ్” ఎన్దు-కాట్టైక్కు
ళానిట్టైచ్చెయ్ తేయుమ్ అవ్యళిలుమ్ విడతే, “అత్తానంసర్వధార
క్ష” ఎన్దు-అవనుడైయ ఉజ్జీవనమే ప్రయోజనమాక చొన్న వారైన్దు.
(హితంవాక్యమ్) నాన్ శొల్లలుమ్ అహితమాకిల్ విడలామితే. తన్నుడై
య ఉజ్జీవనత్తిల్ ఇత్తోమ్మియ ఉపాయాన్తరమిల్లాత ఇన్దపరిమహితమాన
వారైన్దు, ఎతుపోల వెన్నిల్, (విపరీతఇవోపధమ్) ముమూర్షువానవన్
సమ్యక్ భిషక్కా లేశొల్లపట్టవారైన్దుక్కాట్టైక్కు ఖ్యమాహొలే,
“ముమూర్షు వఃపరేతకల్పాహిగతాయుషోజనాః” ఎన్దానితే కీర్తేఇవన్.
అపరాధమృణ్ణిహొన్ద సమయత్తిల్ విట్టుహొన్దు స్వరూపమ్ పెన్ద్రేన్ద్రేన్;
నాన్ శొన్న వారైక్కు చెప్పి తాళ్ళ మీళ పెన్ద్రేన్ద్రేన్. ఇవనై త్తిరు త్తి
జీవిక్కు విరున్దవెనక్కు స్వరూపహానియేఫలి త్తతెన్దుకరుత్తు. ౩౮.

తాత్పర్యము— చావనిచ్చయించువాడు ఔషధము వద్దనునట్లు ఆరావణుడు
కాలుండనెడు రాక్షసునిచే బ్రేరేపింపబడి నేనుతిసకుహితముగా జెప్పిన మాటను అం
గీకరింపలేదు

పెరియ వాచ్చాన్బిత్తై త్తిరువడిక లేళరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము ౧౭ - ప సర్గము, ౧౪ - వ శ్లోకము.

అవతారికై. నాన్ శొన్న వారైన్దు స్వీకరియామై యన్ది క్కే, హి
తమ్ శొన్నతువే హేతువాకత్తానుమ్ పరుషిత్తు త్తకపరికరత్తాలుమ్ అవ
మానమ్ పణ్ణువిత్కాయాలే, మన్ద్రుముళ్ళ ఔషధిక్కుజ్జై విట్టు పెరు
మాళో తిరువడిక లేళరణమ్ పువన్దేన్ది తాన్.

మూ. సోహం పరుషితస్తేన దాసవచ్చా వమానితః!

త్యక్త్వా పుత్రాం శ్చ దారాం శ్చ రాఘవం శరణం గతః॥౩౯.

అర్థము.— సః-అట్టి, అహమ్-నేను, తేన - ఆరావణునిచేత, పరుషితః-కఠినః క్షులుపలుకఁబడినవాడనై, దాసవచ్చ-దాసునివలెను, అవమానితః-పరిభవించఁబడినవాడనై, పుత్రాంశ్చ - కొడుకులను, దారాంశ్చ - భార్యలనును, త్యక్త్వా-వదలి, రాఘవమ్-రఘురాముని, శరణమ్-రక్షకునిగా, గతః-ఁబొందినవాడనైతిని.

వ్యా. (సఃఅహమ్) ఇవన్ విముఖనాయురక్కు ఇవననర్థశై యేపార్తు హితమ్శొన్ననాఁ. (పరుషితః) హితమ్శొన్నతువేహేతు వాక వాగ్విజ్రుతాలే నెఱుపుణ్ పడుమ్బడి పణ్ణినాఁ. (తేన) నాన్శొన్నహితశై అనాదరితవళవే యన్తిక్కేమృత్యువిన్ వార్తెయైహితమెన్తుపరిగ్రహిత్తవనాలే (దాసవచ్చావమానితః) నాన్ శొన్నతు అహితమానాలుమ్ జ్యేష్ఠనానతాన్ పరిభవిత్తువిడుమళవన్తిక్కే తన్నుడియనాన ప్రహస్తనై యిడువిత్తుమ్, “తాతకనిష్ఠ వాక్యమనర్థకమ్” ఎన్తుకొన్డు ఇన్ద్రప్రకారత్తాలే బాలనాన ఇన్ద్రజిత్తైయిడువిత్తుమ్, ఉచ్చిష్టభోజికభాన అడియారై అవమానమ్ పణ్ణమాప్తోలే అవమానమ్ పణ్ణప్పట్టే. ఇత్తాల్ పాపిష్ఠనాన రావణనుక్కుమ్ ఆకాతానారుత్త నై. ప్రత్యాసన్ననాన భ్రాతావిసుదైయ—బంధవిపాకమ్ ఇతువాక్తై యాలే అల్లాతారుడైయవళవుమ్ ఇవ్విఘ్నాకాడితే యెన్తు సోపాధిక రానబంధక్కుళైవిట్టు నిరుపాధికబంధవాన పెరుమాళైయేపహ్నీనేనెన్తి తాన్ ఉత్తరార్ధత్తాలే. (పుత్రాంశ్చ) నిరయనిస్తారకరాన పుత్ర్రొకత్తైయుమ్. (దారాంశ్చ) సహధర్మచారికళాయరుద్దళ్యభార్యైకత్తైయుమ్. ఇత్తాల్ ప్రపత్తిపణ్ణ మవనుక్కు ప్రాప్త్యాభానజ్గళుమ్ ప్రాపకాభానజ్గళుమ్ త్యాజ్యమెన్ను మిడమ్ తోఁబుకిటతు. (త్యక్త్వా) క్త్వాప్రత్యయత్తాలే పణ్ణకిట ప్రపత్తిక్కుత్యాగమ్ అజ్గమెన్ను మిడమ్ శొల్లకిటతు. (రాఘవంశరణంగతః) “భ్రాతాభర్తాచబంధశ్చపితాచ మమరాఘవః” ఎన్తిపడియే, విట్టఉటవెల్లా న్నామాకవల్లారైప్పహ్నీనే. “కింత్వర్థినామ

రితదానదీక్షాకృతవ్రతశ్లాఘ్యమిదంకులం తే' ఎన్నిటపడియే, ఆశితరు
ద్వైయ సర్వాపేక్షితజ్జలై యమ్ కొడుక్కుజుడిప్పిటప్పడైయవలైప్ప
వ్దనై నెన్దుమామ్. 3౯.

తాత్పర్యము.— రావణుండు ఇట్లుహితము దెప్పిన నన్నుకరినో క్తులువలికిమిక్కి
లిఅవమానపఱచినందున, ప్రాప్యభాసములైన దారాపుత్రాదులనువది రామునే శర
ణుజొచ్చితిని.

పెరియవాచ్చాన్బిత్తై తిరువడ శేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము. ౧౭- వ సగ్గము, ౧౫ - వ శ్లోకము.

అవతారికై. ఎకదుర్గతియై క్కణ్డు పెరుమాళ్ విషయీకరి
క్కుప్పడియాకచ్చడక్కెన ఎకవరవైన్ణిప్పమ్ శెయ్యవేణుమెన్దితాక.

మూ. నివేదయత మాం షీవ్రం విభీషణ ముపస్థితమ్!

సర్వలోకశరణ్యాయ రాఘవాయ మహాత్మనే॥ ౪౦.

అర్థము.— ఉపస్థితమ్ - సమీపమందున్న, మామ్ - నన్ను, విభీషణమ్ - విభీషణు
నిగా, సర్వలోకశరణ్యాయ- సమస్తలోకములకురక్షకుండైన, మహాత్మనే-మహానుభావుం
డైన, రాఘవాయ-రఘురామునిగొఱకు, షీవ్రమ్-వేగముగ, నివేదయత- తెలుపుండు.

వ్యా. మామ్ ఉపస్థితమ్ నివేదయత-ఎన్నప్రాప్తమాయిరుక్క,
ప్రథమత్తిల్ (నివేదయత) ఎన్నిటతు, తన్నుడైయత్వరైయాలే. (మామ్)
“ప్రచ్యుతః” ఎన్నిటపడియే, మున్నుపవ్దనైన్దు పరిగ్రహణై విట్టు ఉద్దేశ్యరా
నపెరుమాళ్ తిరువడియిల్పుకురప్పెతాతే ఆకాశస్థనాయ్, *కాణవా
రాయెన్ద్రు కణ్ణమ్ వాయుమ్ తువర్న్దు నిట్కిటవనై. (షీవ్రమ్);
వద్దవనుడైయగుణాగుణ నిరూపణమ్బణ్ణి అటివిక్క వేణ్డావో వెన్నిల్,
సీజళ్ నిరూపణత్తిలే ఇళివతలుమున్నే నాకముడివణ్; ఉజ్జళుక్కుప్ప
ళివారాతపడి శడక్కెనఅటివియుజ్జోళ్. నీఓరధికారియాయటివిక్కవే
ణ్డావో వెన్నిల్, (రాఘవాయ) సర్వాపాశ్రయమాన రఘుకులత్తిట్పిన్ద
వర్కళుక్కుఓర్ అనధికారికళుణ్డో? (మహాత్మనే) రఘుకులత్తార్కు ఓర్

అసధికారికభుక్తాకిలుమ్ ఎతి రైయిచ్చిఱుమైపారాతే తమ్మళవిలేషిష
యీకరిక్కుమ్ పెరుమాళుక్కు ఆకాతాదుణ్డో? “రామోరామోరామ
ఇతి” ఎన్టుమ్—“తిర్యగ్యోనిగ తాశ్చాన్యే” ఎన్టుమ్—“అన్టుచరాచరజ్జలైవై
కున్దత్తే” “ఎన్టుమ్ శొక్లక్కడవతితే. ఇత్తాల్ పరవ్యూహాద్యవస్థాన్తరజ్జలి
త్తాట్టిల్ రామావతారత్తు కున్డాన నిరవధికాకన్తిక సుహృత్వత్తైచ్చొ
ల్లుకిఱతు (సర్వలోకశరణ్యాయ) “లోక్యన్తర్థతిలోకాః” ఎన్టు-లోకస్థ
రానపురుషర్ కలై నిన్దెక్కిఱతు. ఇరున్ద తేకుడియాక ఎల్లారుక్కుమ్ శరణ
వరణార్హ రన్తో పెరుమాళ్? రావణబన్ధత్తా లేత్యాజ్యనాక నిన్దెత్తిరుక్కిఱ
ఎన్దు కైయలళవో? “ద్విభాభజ్యేయమప్యేవం ననమేయన్తు కస్యచి
త్” ఎన్టు వన్దాన్ వన్దాలుమ్ విడాతవరన్తో. నీజ్జళ్ ఎన్దె విడిల్, ఎన్దో పా
తి పెరుమాత్తై విడె న్నెత్తిరుక్కు త్తెట్టుణ్డో? “మదంశభూతో రామః” సర్వశ
బ్దార్థమ్ మదేక పరితమా యో ఇరుప్పతు. (విభీషణమ్) నీజ్జళ్ తాన్ ఎన్దో
దుబప్పతికలో? పుఱి మ్మెరుసర్ కుమ్ ఆకాతానై పెరుమాళ్ విష
యీకరిత్తా రెన్గిఱవ్వు త్తెవ్వు అవర్కుక్కొడుక్క వన్దవన్దేనో? (ఉపస్థితమ్)
లక్ష్మైయి లేనిన్టు శరణమెన్దేనాకిలుమ్ లక్ష్మై తాన్ మడుక్కురై పట్టుతు
పడవేణ్డో? నాలడివన్దొడమ్ పెరుమాళ్ కార్యమ్ శెయ్ తేన్దో? రం.

తాత్పర్యము.— విభీషణుడు లంకనుండివచ్చి తిమసన్నిధియందు కాచుకొని
యూహించని ఎల్లవారిని గాపాడఁ గంతఱు కట్టుకొని యుండెడు శ్రీరాములతో
విన్నవించుడు.

ఇతి యుక్తాన్తిశ్లోకవ్యాఖ్యానమ్.

అవతారికై నివేదయతమాంక్షిప్రం రాఘవాయ మహాత్మనే ।
సర్వలోకశరణ్యాయ విభీషణముపస్థితమ్ । కీర్త్యోక త్తిలే “సోఽహంప
రుషిత స్తేనదాస వచ్చా వమానితః । త్వక్వాప్రత్రాంశ్చ దారాంశ్చ
రాఘవంశరణంగతః” ఎన్టు- పెరుమాళ్ తిరుపుళ్ళత్తిఱు ప్రియమాక

పుష్ప రావణనుక్కు అనభిమతమాకపుష్ప శిలవాదైకభో శోన్నేక.
 ఇష్టడిచ్చొన్నాల్, “ప్రత్యక్షేగురవస్సుత్యా” ఎన్టుమ్ - “ఎన్నెత్తిను
 నడైదుత్తా యునక్కెణ్ శెయ్ కేణ్” ఎన్టుమ్ - “అఱియాతనవఱి విత్తవ
 త్తానీశెయ్ తన” ఎన్టుమ్ - కృతజ్ఞనాయ్ పుకళి ప్రాప్తమా యిరుక్కి,
 అనకదుప్పకృతి యాకై యాలే, “త్వాంతుదిక్కులపాంసనమ్” ఎన్టు-
 పరుషిత్తు, “ అస్తి ముహూర్తేనభవేత్ ” ఎన్టు తన్నడియార్కు
 గోమశెయ్ తాల్ శొల్లుమాప్పాలేవెట్టివై యాతొన్డేనెన్టు అవమానమ్
 వణ్ణవతాక జ్యేష్ఠనాకై యాలే అవణ్ వేణ్డెన్డొచ్చెయ్ కితా నెన్టరున్డే,
 అవ్యభేదేయన్టిక్కే, తణ్ వయిన్డెన్డేపిఱన్డశిఱుపై యాలై యిట్టు, “కొన్నామ
 తేతాతకనిష్ఠవాక్యమనర్దకంచైవ సుబీతవచ్చు | అస్తి క్కులేయోఽపిభవే
 న్నజాతస్సోసీదృశంచైవ వదేన్నకుర్యాత్ ” ఎన్టు - పరిభవిష్పిత్తుచ్చెయ్
 తాణ్. అత్తాలే అనుకూలరేయాకిలుమ్ అవనడియాక వన్దభార్యాపుత్రా
 దికలై విట్టు, “శేలేయ్ కణ్ణియరుమ్ పెరుజ్జాల్యముమ్ నన్దక్కళుమ్ అవర్ ”
 ఎన్ఱిఱవడియే, విట్టపుఱవముత్రెయ్ ల్లామ్ పెరుమాళే యావ్బడి తిరువడి
 కళిలేవన్డేనెన్టు*నాట్టారో డియల్వాభిన్దు నారణనై నణ్ణి నిన్టాకీశ్-ఇని
 రాజనీతిమర్యదైయిల్ ఒరుశత్రువికతమ్మి పాయ్యేశరణమెన్టు ఎరుక్కా
 ట్టిల్ కైక్కొళ్ళ విరున్దార్కులో? పోకాయ్, ఎన్టుతఱియిరున్దార్కుల్
 ముతలికల్ ఇవర్కులై వ్పార్దు నీజ్గళుతఱుఱిఱుఱిఱు సామికార్యమాకవన్టో?
 రాక్షసరాల్పలివువట్టు శరణమెన్టునన్దవర్కుళుక్కు చ్చుకలాన రఘుకు
 లత్తిలేపిఱన్డ పెరుమాళుక్కు రావణాతమ్మి విభీషణణ్ శరణమ్బుకున్దా
 నెన్టఱివికై తానుమ్ సామికార్యమ్, అనపిన్బు తలై కావలిలే నిట్టె
 ఱవర్కుళఱివిత్తిలర్, ఎన్టు-మునివతఱుమున్నే శడక్కెన విణ్ణప్పమ్
 శెయ్యుజ్గోశ్చెన్టాణ్. దర్శనమర్యాదైయిల్, “విదితస్సహి ధర్మజ్ఞ శ్శరణా
 గతవత్సలః” ఎన్టు - పెరుమాళ్ శరణాగత వత్సలరెన్ను మిడమ్ కేట్ట
 ఱియాయో? నేరేశొల్లమాట్టాయోవెన్న, అప్పడివట్టి శెడప్పోవా నో
 రువనోనాణ్, “తవభరోహ మకార్షిహిధార్మికైః” ఎన్టుమ్*వేదమ్

వల్లార్కుళైక్కొణ్డ విణ్ణోర్పైరుమాన్ తిరుప్పాదమ్మణియు మవన్దాణు
జ్జోళ్ నాన్. ఆనపిన్బు, నీజ్గో పురుషకారమాక పెరుమాళ్ తిరువడిక
ళిలేకొట్టక్కొడుజ్జోళ్ నెటానాకవుమామ్.

*౧ (నివేదయతమామ్) . యంప్రజాపతిర్వేదసపుణ్యోభవతి ఎన్టు-
అవర్ తిరువుళ్ళ త్తిలే పట్టపోతా యిల్ ము ఇ త్తలై క్కు స్వరూపమ్ జీవి
ప్పతు ఆ త్తనై యుముగ్గళాలే పెన్ద్రనాక వేణుమామ్ *౨. (నివేదయత)
'ఉపదేక్ష్యంతి తేజ్ఞానమ్' ఎన్టుమ్. "తైశ్చోక్తమ్మురుష కుత్సాయ"
ఎన్టుమ్. అవనై ఎగ్గళు క్కటివిక్కిఱ మాత్రమ్ ఎగ్గళై యు మవనుక్కు
టివిక్కు వేణుమ్. ఏ తేనుమాకపటివిక్కై ఉగ్గళుక్కుప్పణియన్టో? *౩.
(నివేదయత) 'స్వరేణమహతామహాన్' ఎన్టు-నానుమ్ పెరుమిడలుశె
య్తు కూప్పిట్టపోతే పెరుమాళ్ తిరువుళ్ళమ్మబ్బువర్, నీగ్గళుమటివి
త్తికోళాయ్ ఒరుస్వరూపమ్మె ఆ ప్పారుజ్గోళ్ *౪. (నివేదయత) అటివి
యాతపోతుభాగవతాపచార మ్బుణ్ణువారైప్పోలే ఉగ్గళుక్కు స్వరూప
హాని అటివిత్తాల్ *కూవుతల్ వరుతల్ శెయ్తిలరాకిల్ శరణాగత పరి
త్యాగియానవవరుక్కు స్వరూపహాని. ఇరణ్డతలై యు మిప్పడియానపి
న్బు పరగతాతిశయాధాన మ్బుణ్ణుకైశేషత్వ లక్షణమానాల్, ఆ త్తలై
క్కు అవద్యావహనాకైయాలే శేషభూతనాన వెనక్కు స్వరూపహాని.
ఇవై యి త్తనై యుమ్ వారామల్ అటివిత్తుచ్చేరవిడుజ్గోళ్. *౫. (నివేద
యత) వ్యాఘ్రవానర సంవాదజ్జేట్టటియిర్ కళో? ఇప్పడిశరణాగతరక్ష
ణమ్బుణ్ణిన జాతియిలేపిఱన్దనీగ్గళో శరణాగతనై అటివియుజ్గోళ్. *౬. (నివే
దయత) ఎనై నిర్వేదిప్పియాతే పెరుమాళుక్కు నివేదియుజ్గోళ్.
*౭. (నివేదయత) నిభృతమ్ వేదయత-ఇప్పడిక్కొరు మూర్ఖనోవెన్టుతి
రువుళ్ళమ్మబ్బుమ్మడి ఉద్భటమాక ప్పబ్బోయటియితే, "అటియచ్చె
న్టురైయాయ్" ఎన్నుమాప్పోలే, ఉగ్గళుడై యనవినయగతిప్రశ్నజ్గళాలే
ఇప్పడిక్కొరు సాత్వికనో అవనెన్నుమ్మడి నిభృతమాక విణ్ణప్పజ్జెయు

జ్ఞోశ్. *౮. (నివేదయత) నితరామ్ వేదయత, అతావతు- మస్త్రవ్యా
పారాదికలిలే పరాక్కానపెరుమాళ్ తిరువుళ్ళుత్తిలే పడుమ్పడియాక
ఉన్ఱవిణ్ణప్పజ్జాయ్యుజ్ఞోశ్. *౯. (నివేదయత) ఒరుపెరున్దిరళాయరున్దా
లోఒరుపరిల్లాతోరువరటివిక్కలాకాతే. *౧౦. (నివేదయత) ప్రార్థనా
యాంలొట్టాయ్, “అన్నజ్జోలపీరుమ్ వణ్ణానజ్జోలపీరుమ్ తొయ్ తిరన్దే”
ఎన్నుమాప్పోలే, నీక్కళుమ్ముక్షవానరగోలాన్దూలన్దళాకిఱ వనేకజాతి
యాయరున్దిర్ కోశ్. ఉన్దలై యిరక్కిఱనాన్ నిక్కిఱనిలై యై విణ్ణప్పజ్జా
య్యువేము *౧౧. (నివేదయత) ఒరువనైక్కుఱిత్తుచ్చొల్లాతే సముదా
యత్తిలే శొల్లుకితాన్. ఇత్తిరళుక్కు మున్నుపరిచయమిల్లామైయాలే
సాధకరిన్నా రెన్ఱటియామైయాలే. అన్ఱియిలే, *౧౨. (నివేదయత) ఎన్ఱు-
“తత్రభాగవతాస్సర్వే శ్లోఘ్యురిపూజ్యాశ్చభారత” ఎన్ఱు-రామసమ్మన
మెల్లార్ క్కుమ్ ఒక్కైయాలే అజైయనమక్కు గౌరవ్యరన్ఱోవెన్ఱుసము
దాయత్తిలే శొల్లుకితానాకవుమామ్. అన్ఱిక్కే, *౧౩. (నివేదయత) “లో
కోభిన్నరుచిః” ఎన్ఱుమ్ - “వేటువేటుఞానమాకి” ఎన్ఱుమ్ - “మతివి
యప్పాల్ ” ఎన్ఱుజ్జొల్లుకిఱపడియే పలరాయ్ భిన్నబుద్ధికళా యిరు
క్కైయాలే, ఒట్టేనెన్ఱు ఒరువన్, విడేనెన్ఱు ఒరువన్, కట్టేనెన్ఱు ఒరువన్,
కట్టేన్ను ప్పుకఱలాకాతో వెన్ఱు ఒరువన్, అటివిక్కితేనెన్ఱు ఒరువన్,
జీవిక్కిలావతెన్బాన్ ఒరువన్ ఎన్ఱుమ్ సముదాయత్తిలే శొల్లుకితానాకవు
మామ్. అన్ఱియిలే, *౧౪. గురుఘబహువచనమాన్ ఇప్పడిక్కైల్లామ్ ని
ర్వాహకరాయ్ రాజావాయరుక్కైయాలే, మహారాజరై నొక్కిచ్చొ
న్నానాకవుమామ్. *౧౫. అన్ఱియిలే, (నివేదయత) ఎన్ఱు-రావణగోష్ఠియి
లేదూతవధమాకా తెన్ఱు నల్వారై శొల్లిక్కతోపకారనాకైయాలేతి
రువడియై హృదయాకరిత్తు ప్రతీకోపాదానమ్మణ్ణి, ఒరువనైచ్చొన్నాల్ మ
ల్లవర్ కళో విపరితమ్ పణ్ణువార్కలెన్ఱు సామాన్యమాక చొన్నానా
కవుమామ్. అన్ఱియిలే, *౧౬ (నివేదయత) ఎన్ఱు-పెరుమాళ్ళున్దలై ఎన్ని
దైయాట్టమాక క్కేళ్ళుర్ , అప్పోతుపేశొతిరాతే, శజ్జనీయ నెన్ఱా

కవుమామ్, విశ్వసనీయ నెన్తాకవుమామ్, సజ్జాహ్య నెన్తాకవుమామ్, నిగ్రాహ్య నెన్తాకవుమామ్, ఏతేనుమాకత్తోఽనాత్ తోఽనాత్ సపడిస్వమ తక్తై యటివియుక్తోఽన్తాకవుమామ్ అన్తియిలే, *౧౭.(నివేదయత) “విద్ గులాభే” ఎన్తిఱధాతువిలేయాయ్, “సమహత్తాసుదుర్లభః” ఎన్తు- నేరాక నెన్జ్జాఱఱ్ఱుక్కిడక్కిఱ పెరుమాళుక్కు ఒరు ఆత్తలాభమ్బణ్ణి క్కొడుక్కోళ్. అన్తియిలే, *౧౮. “విదసత్తాయామ్” ఎన్తు-సత్తైయిలే యాయ్, “అహంజీవితంజహ్యమ్” ఎన్తు- ఎన్నె ప్పెత్తాతపో త్తక్కిఱ పెరుమాళుక్కు సత్తైయన్తాక్కివిడుక్కోళ్. అన్తియిలే, *౧౯. “విద విచారణే” ఎన్తు-విచారణ త్తిలేయాయ్ అజ్గద శరభ జాంబవత్ ప్రముఖ రడైయ విచారియుక్తోఽన్తుమామ్.

ఇప్పడచ్చొన్న వాతే, ఆకిఱతువిణ్ణప్పజ్జెయ్కితోమ్, “సోఽహం పరుషితస్తేన ” ఎన్తుమ్ - “రాఘవం శరణజ్గతః” ఎన్తుమ్-ఇరణ్ణరజై చ్చొన్నా యాకిల్, రావణా పరుషిత పడిన్తై ముత్పుడచ్చొల్లవో? శరణాగతనాన వున్నె అటివిక్కువోవెన్న , *౧.(మామ్నివేదయత) అవనుడైయ పారుప్యత్తుక్కు ప్రతిక్రియైఱణ్ణి యరుళువతు నానస్తరజ్గ నానాల్లవో ; ఆసన్పు, ముత్పుడ వెన్నె విణ్ణప్పమ్ శెయ్యుక్కోళ్. నీవైక్కుమ్పొఱుక్కుడమేతో డన్నె అటివిక్కైక్కున్న, *౨. (మామ్) “ఇజ్జుమ్మాడొరుపాడుల్లూ నోరడియానుశ్శణ” ఎన్తిఱపడి యే, నాగపాశ బ్రహ్మస్త్ర జ్జళాలే నీనలిన్దవార్తైక్కు ముడన్దేడాయ్ విడాతేనిత్తైక్కు ఓరడియాన్ వన్దా నెన్తువిణ్ణప్పమ్ శెయ్యుక్కోళ్. ఇతుక్కు మున్ శెయ్తతన్తో మేల్ శెయ్వతెన్న, *౩.(మామ్) “ప్రదీయ తామ్దాశ రథాయమైధిలీ” ఎన్తు - ఇట్టున్దైక్కునల్ వార్తై శొన్న వెన్నె. నుని నాక్కాలే ఒరువార్తై శొన్నా యాకిల్, ఇల్తాల్ పెన్దతెన్న, అతువో పిరాట్టిఇక్కేన్దున్దులివన్దతెన్న, *౪.(మామ్) “యావన్న గృహ్లాన్తిశిరాం సిబాణారామేరితా రాక్షసపుజ్గవానామ్” ఎన్తుమ్ - “విధమేచ్ఛపురిం లజ్జామ్” ఎన్తుమ్-రావణన్తున్నె పెరుమాళ్పెరుమ్మైచ్చొల్లి, “ఋక్సా

మచగేష్టా ” ఎన్టు - అరశుపులవరాన వేదజ్ఞులతోనాతి పెరుమాళ్ కీర్తి
 పటహమానవెన్నై. ఇతువుమ్, “గురుత్వాద్భి తమిచ్చతా” ఎన్టు- రావ
 ణస్నేహతాలే ప్రత్యవాయ పురస్సరమాక హితజ్ఞోన్నవ త్తనైయన్టో!
 ఇప్పడిరావణభ క్తనానవున్నెయో యతివిక్కిఱతెన్న, *౫.(మామ్)
 “ఐరుషిత స్తేన, అవమానితచ్చ” ఎన్టు-ఇవ్వుత్కర్నమ్ పొతామైయాలే
 పరుషిత్తు తల్లివిడవ్పట్టవెన్నై. “జ్యేష్ఠోమాన్యసిత్తుసమః” ఎన్టు-నీతా
 నేశొల్లత్తలై యో?తమైయక ఒరువారై శొన్నానాకల్, ఇ తెన్న తప్పాక
 వన్దాయ,*౬.(మామ్) “త్యక్తాపుత్రాంశ్చ వారాంశ్చ” ఎన్టు-పారువ్య
 మ్పొఱుక్క మాట్టామైయాలే, “ఆత్తావై పురుషస్యచారాః” ఎన్టుమ్,
 “ఆత్తావై పుత్రనామాసి” ఎన్టుమ్-ఎన్నో పాతియాన ఇవర్కలై యుట్టు
 డవిట్టు అవనోడుతువక్కశ్శవెన్నై. నీఅవనోడుతువక్కశ్శాల్, లా
 భమెక? ఇ త్తలై యిలారు పశ్శానై యిలై యో వెన్న, * ౭ (మామ్)
 “రాఘవంశరణగతః” ఎన్టు-“తయరతర్కమక త్తనైయన్టిమశ్శలేక
 తజ్జమాక వే” ఎన్టిగుక్కిఱవెన్నై.*౮.(మామ్) “ఆత్తానంసర్వభారక్ష
 పురీక్షౌవసరాక్షసామ్” ఎన్టు- పరుషిక్కిఱ రావణనోడుమ్, అవనోడు
 శేర్న్దారోడుమ్ వాళియఱ హిశజ్జొల్లకైయాలే, “ఆనుకూల్యమితి
 ప్రోక్తా సర్వభూతానుకూలతా ” ఎన్టిఱవాసుకూల్య సజ్జల్పముమ్
 “జాతక్రోధోవిభీషణః” ఎన్టుమ్ - “క్రుద్ధోహన్యాద్గురూనపి” ఎన్టుమ్-
 రావణనైక్కొల్ల ప్రాప్తమాయరుక్క, “ఉత్పపాతగదాపాణిః” ఎన్టు-
 కైయిలేగదై యరుక్కొల్లా తే పోన్దవనాకై యాలే, “ప్రాతికూల్యశ్చ
 భూతానామ్ సర్వేషాం నసమాచరేత్ ” ఎన్టిఱ ప్రాతికూల్య వర్జన
 ముమ్, “ సుగ్రీవశ్చాభిషేచితః” ఎన్టు - సోదాహరణమాక కొండ్లు
 నమైరక్షిప్పారెన్టు అఱుతి యిడుకైయాలే, “ రక్షిప్యత్యనుకూలాన్నః
 ఇతియానుదృఢామతిః । సవిశ్వాసోభవేత్ ” ఎన్టిఱరక్షిప్యతీతి విశ్వాస
 ముమ్, “ భవంతం శరణగతః” ఎన్టు- ఉపైయేరక్షక రాకప్పగ్గోసేనెన్నై
 యాలే, “ గోపాయితాభవేత్యేవం గోప్తృత్వవరణంతథా” ఎన్టిఱగో

ప్రత్యవరణముమ్, “భవదగతమైరాజ్యంబు జీవిణ్ణునుభానివై” ఎఱ్ఱ-
 ఫలభరన్యాసమ్బంజుకైయా లే, “ఫలేస్వామ్యవిగమక్తతా కేశవార్పణ
 పర్యన్తాహ్యత్తనిక్షేపఉచ్యతే” ఎన్గిట ఆత్మనిక్షేపముమ్, “తేనచాస్త్వ
 వమానితః” ఎఱ్ఱ-పరిభూతనాయ్ కైయైత్తూక్కివిడుకైయా లే, “ఇతి
 యాగర్వహానిస్తదైన్యం కార్పణ్యముచ్యతే” ఎన్గిటకార్పణ్యముమ్, ఆక
 విప్పడి శరణాగతియినుచైయ పట్ప్రకారముమ్ కుఱైయాతపడిపణ్ణిన
 వెన్నై. *౯.(మామ్) “అహమస్త్వపరాథానామాలయోఽకింబునోఽ
 గతిః” “త్వమేవోపాయభూతోమే భవేతిప్రార్థనామతిః” ఎన్గిటపడియే,
 విభీషణనాయ్, దుర్వ్యత్తనాన రావణభ్రాతావాకైయా లే అపరా
 థానామాలయమామ్, ఉపాయా నరసిల్లామైయా లే అకింబుననాయ్,
 రావణసుమకప్పడ త్తల్లివిట్టపడియా లేఅనన్యగతియాన్, వెరుమాళైయే
 ఉపాయమాకప్పణ్ణినపడియా లే*త్వమేవోపాయభూతోమేభవేతి ప్రార్థ
 నామతియైయుచైయనానవెన్నై. *౧౦.(మామ్) “ఉత్తరస్తీరమాసాద్య”
 ఎన్నైయా లే, *అక్కరైయెన్నుమనత్తక్కడలుళ్లున్ది యున్నేరరుళాలి
 క్కరైయేటి యిళైత్తిరుక్కిటవెన్నై. *౧౧.(మామ్) “పరిత్యక్తామ
 యాలంకా మిత్రాణిచధనానిచ” ఎఱ్ఱ - అజ్గుళ్ళారైయెల్లామ్పోక్కి
 ట్టు, “ఖన్ధవవవ్యతిషత” ఎఱ్ఱ-ఆకాశ త్రిల్తడుమాటుకిటవెన్నై. *౧౨.
 (మామ్) “సోఽధ్వనరిపారమాహ్నతి తద్విష్ణోరి పరమంపదమ్” ఎఱ్ఱ-
 వరుమ్వభియెల్లామ్వన్దువిష్ణుపదత్తైప్పల్ శీనవెన్నై *౧౩.(మామ్) “ప్ర
 చ్యుతోవాచిస్తాల్లోకాదాగతోదేవలోకమ్” ఎన్దుమ్-“అజ్గుల్ శీనల్లై”
 ఎన్దుమ్శొల్లకిటపడియే, రావణగోష్ఠియిల్ నిన్దుమ్పుటప్పట్టురామగోష్ఠి
 యిట్టుకురప్పెతాతే ఆస్తరాళికనాయురుక్కిటవెన్నై. *౧౪.(మామ్)
 “ఎఱ్ఱనల్లవాక్కైయు మ్పైయ్యవేపుయక్కల్ శతమ్” ఎన్గిటపడియే, నీళ్ళ
 శటివిత్రాలితువుణ్ణాయ్, అటివియాతపోతు ఇళైయామ్బు డియాంబురు
 క్కిటవెన్నై.

ఆకిఱతు, ఉన్న పేత్తైయైయటివితాయాకిల్, ఆటి విణ్ణప్పమ్ శె
య్కిఱోమెన్న, *౧ (శ్రీప్రమ్) ఒణ్ణాతు, ఇప్పో తేవేణుమ్. ఇప్పడిప్పతఱు
కిఱతెన్నెన్న, *౨. (శ్రీప్రమ్) విరై యమ్ కార్యమ్ తూణ్ణెన తూజుక్కార్య
మ్ విరై యవెన్నుమతు శొత్తేట్టటియార్కళో? విరై యుక్తార్యమా
నపడియెన్నెన్న, *౩. (శ్రీప్రమ్) “చచ్చులమ్ హిమనః” ఎన్ఱుమ్-“చలాహి
ప్రాణినామతిః” ఎన్ఱుమ్-నిన్ఱవానిల్లా నెణ్ణాయన్ఱో ఎల్లారుమిరుప్పతు.
ఆనపిన్బు, ఎనక్కుప్పిఱన్ద వానుకూల్యమ్ పిరివతఱ్కుమున్నే విణ్ణ
ప్పమ్ శెయున్ఱోళ్. *౪. (శ్రీప్రమ్) “శ్రీప్రమ్ రామాయ శంసధ్వం నీతాం
హరతిరావణః” ఎన్ఱు - పిరాట్టిశొన్న పోతే దేవతైకళటియామైయాలే
కణ్డీర్కళో రజనీచరన్వశ త్తిలే యకప్పట్టాళ్. అప్పడియేనానుమ్ మనోర
జనీచరన్వశ త్తిలే యకప్పడువతఱ్కుమున్నే యటివియున్ఱోళ్. *౫.
(శ్రీప్రమ్) “వన్దొలై కూడుమినో” ఎన్ఱుమ్-“ఒలై నీపోతాయ్” ఎన్ఱుమ్-
శడక్కెనవావెన్ఱు నీజ్గళత్తైక్క ప్రాప్తమాయరుక్క నానపేక్షిక్కుమ్బడి
యావతే? *౬. (శ్రీప్రంమానివేదయత) “జీవన్తిమ్ మామ్ యథారామ
స్సంభావయతికీర్తిమాన్. తత్త్వయాహనుమన్ వాచ్యః” ఎన్ఱిపడియే,
ఎన్నతైకిడక్కిఱపోతే అవర్ కైక్కొణ్ణారాయ్ పుకళ్ళుడైక్కుమ్బడి
యటివిత్తుక్కొళ్ళున్ఱోళ్. *౭. (శ్రీప్రంనివేదయత) “త్వక్వాపుత్రాంశ్చ
దారాంశ్చ” ఎన్నుమ్బడి, *మాతరార్కయఱ్కుణెన్నుమ్ వలై యుళ్ళట్ట
బున్ఱు వేనైప్పోతరేఎన్ఱుశొల్లిపున్దియిఱ్కుకున్ద తన్బాలాదరప్పెరుకవై
త్తార్. ఆనపిన్బు, “దత్తమస్యాభయమ్” ఎన్ఱు-ముఱ్వుడువతఱ్కు
మున్నే నీజ్గళ ముఱ్వుడున్ఱోళ్. *౮. (శ్రీప్రంనివేదయత) ఎన్నాల్ పొమ్మై
యాలే ఇన్న మొరుకాల్ శరణాగతిపణ్ణి, “తద్ద్యయం సకృద్ధుచ్ఛాఠో
భవతి” ఎన్ఱుమ్ - సకృదేవప్రపన్నాయ ఎన్ఱుమ్ - సకృత్ప్రయోగమే
అమైన్దిరుక్కిఱ ప్రపత్తిస్వరూపత్తియ్కుమ్ హానివరువతఱ్కుమున్నే
అటివియున్ఱోళ్. *౯. (శ్రీప్రంనివేదయత) “ఉపాయోఽయం సత్తుర్థసే

ప్రోక్షశ్శీఘ్ర)ఫలప్రదః” ఎన్టుమ్- “తావదా ర్హిస్తథావాఞ్ఞా తావన్తోహ
స్తథాసుఖమ్! యావన్నయాతి శరణమ్ ” ఎన్టుమ్ శొల్లుకిటఉపాయ
స్వభావత్తాలే ఫలిత్తుకొండ్లు నిట్కువాయ్దు ప్పకుకిటతు. అతుక్కు
మున్నే నీజ్గభుమానుకూల్కమ్ ప్పణ్ణినీర్కోళాక అటివియుజ్జోళ్. *౧౦.
(క్షీప్రమమామ్నివేదయత) వెరుమాళ్, “యనివారావణస్వయమ్”
ఎన్టు. రావణనైత్తేడిప్పిడిక్కువాయ్దు ప్పకుకిటతు అతుక్కుమున్నే శడ
క్కెనవన్నై అటివియుజ్జోళ్. * ౧౧ (మామ్నివేదయత) “తమేవ
శరణంగచ్ఛ” ఎన్టు - శరణ్యనై అటివిక్కిట నీజ్గళ్ బరుశరణాగతనై
అటివియుజ్జోళ్

ఆకిటతు ఇప్పడిశడక్కెన అటివిక్కిట తారుక్కు? లక్షైయిలే
ఫరిచితరాన తిరువడిక్కో? పడైక్కెల్లామ్ నిర్వాహకరాన మహారా
జర్కో? ఎన్నిల్, *౧. (రాఘవాయ) “ఇత్వైకూణామియంభూమిస్స
శైలవనకాననా” ఎన్టు - అత్తిరువడియోడుమ్, మహారాజ రోడుమ్,
మాల్యవానోడుమ్, చిత్రకూటత్తోడుమ్ వాళియట రక్షకరాయ్, *పా
జ్జోతమ్శూర్ న్దవువనియుమ్ విణ్ణులకుమజ్జాతుమ్శోరామేయాభుకిటపె
రుమాభుక్కు. * ౨. (రాఘవాయ) శరణాగతరక్షకరానకుడియి లేపిటన్దపె
రుమాభుక్కు చ్చరణాగతనాన వెన్నై చ్చొల్లుజ్జోళ్. * ౩ (రాఘవాయ)
“సకృదేవప్రపన్నాయ...అభయమ్...దదామి ఏతద్రవతమమ” ఎన్టు-
శరణాగతత్తాణ్తిలే కాప్పకట్టినవరుక్కు చ్చొల్లుజ్జోళ్. * ౪. (రాఘ
వాయ) “రాఘవాణామయక్తోయమ్ కులస్యాస్యవిపర్యయః” ఎన్టుమ్-
‘ఆప్ససుప్రణయినాంరఘాః కులే నవ్యహస్యత కదాచిదర్థితా’ ఎన్టుమ్-
అపేక్షితార్ అపేక్షితప్రదానమ్ పిటన్దుపడైత్తతలై వర్క్కు చ్చొల్లుజ్జో
ళ్. * ౫. (రాఘవాయ) ‘అప్యహంబీవితంజహ్యమ్ సహిప్రతిజ్ఞాంసం
శ్రుత్య’ ఎన్టు-తన్నైయభీత్తుమ్ ఆశితరక్షామ్ పణ్ణమవర్కు చ్చొల్లుజ్జో
ళ్. * ౬. (రాఘవాయ మాంనివేదయత) *మాటిల్ పోరరక్క మతిళ్
నీతొచ్చెన్దుకన్దపిట శేవకనార్కెన్నై యటివియుజ్జోళ్. * ౭. (రాఘ

వాయమాంక్షీప్రం నివేదయత) “రాఘవస్వయశోహియేత్ ” ఎన్టు-
ఆషాఢపరిషత్ సుగ్రీవకాకప్రముఖరై రక్షిత్తు త్రేడిప్పడై త్త పుకల్లెల్లామె
నై రక్షియాతడడియా లే ఇళక్క వాయిద్యుప్పకుకిటతు , ఆతట్టు
మున్నే శడక్కెన ఆటివియుజ్జోళ్.

“సతిధర్మిణిధర్మాః ” ఎన్టు-ఆవర్ తపైప్పెల్లతాలవ్తోపుకళి వేణ్ణ
వతు, “ప్రాప్తశ్చత్రురతర్కితః” ఎన్టు-శత్రువాయిరుక్కిటవునై యటి
విక్రైయావ తెన్నెన్న, విభూతియాక శత్తుక్కళానాలుమ్ ఒరుపా
ల్లాబ్బునినై క్క వొణ్ణతాయ్ కాణుజ్జోళ్ ఆవర్ పెరుమైరుప్పతు,
*౧. (మహాత్మ నే) “మర్యానామ్ మరణాద్భయమ్” ఎన్గిటవుజ్జలైప్పోలే
యన్టియిలే, “ఉత్తమానాన్తు మర్యానామవమానాత్పరంభయమ్ ”
ఎన్టు-శరణాగతరక్షణ మ్మణ్ణిద్రలోమెన్టు గర్విక్కిల్ శెయ్వి తెన్నెన్టు
భయప్పడుమ్బడియాన పెరుమైయై యుడైయ పెరుమాభు క్కటివి
యుజ్జోళ్ *౨ (మహాత్మ నే) ఆత్మశబ్దమ్ జీవవాచియాయ్, “తదేవాను
ప్రావిశత్, తదను ప్రవిశ్య, సచ్చత్యచ్ఛా భవత్ ” ఎన్టు - తాల్దొన్డు
వన్దాల్ వరవొణ్ణతెన్టు ఏఱ్ఱవే పుకున్డు కలన్దు జ్ఞానస్వరూప నెన్టు
అవనైచ్చొల్లుమ్ శొల్లా లేతపైచ్చొల్లలామ్బడిజీవాన్తర్యామియాయరుక్కి
టవర్కు ఎన్నై యటివి యుజ్జోళ్. *౩ (మహాత్మ నే) ఆత్మశబ్దమ్ భృతి
వాచియాయ్, “ఆపద్యపిన్వకా ర్యేషు కర్తవ్యత్వస్థితిర్భృతిః” ఎన్టు-శత్రు
దేశమాకై యాలే సాపాయమా యిరున్దతేయాకిలుమ్ రక్షకనానతమ్ను
డై యకృత్యత్తిలోనిలై యుడై యవర్ కాణుజ్జోళ్ నెన్టుకవుమామ్. అన్టియి
లే, *౪. (మహాత్మ నే) ఆత్మశబ్దమ్ దేహ వాచియాయ్, “మహాదేహయ”
ఎన్గిటవడి. ఆతావతు- “తద్విశ్వరూప వై రూప్యమ్ రూపమన్యథరేర్ష
హత్ ” ఎన్టుమ్- “సతస్యప్రాకృతామూర్తి ర్తాంసమేదోస్థి సంభవా ”,
ఎన్టుమ్- “నిత్యోనిత్యాకృతిధరమ్” ఎన్టుమ్ శొల్లుకిటవడియే, యారేను
మ్ ఏతేనుమ్ శెయ్యిలుమ్ కఱ్ఱడిత్తుప్పల్ ముటిత్తు త్తజ్జోడే పోమ్బడి
నిత్యవిలక్షణ విగ్రహారాయ్ కాణుజ్జోళ్ భరుప్పతు. *౫. (మహాత్మ నే) అన్తి

యిలే, ఆత్మ శబ్దమ్ స్వభావవాచియామ్, ఆశ్రితవిషయ త్రిల్ అనిష్టనిష్ట
 త్రివిధప్రాప్తికళో పణ్ణియిర్నుకై-అవరుక్కువస్తేటియన్తి క్కే స్వభావమా
 కవుడైయరాయ్ కాణుజ్గో భిరుప్పతు. *౧. (రాఘవాయ మహాత్మ నే)
 ఆత్మ శబ్దమ్ పరమాత్మ వాచియామ్, రఘుకులకుమారరాయ్ తప్తైత్తా
 మ్రివిట్టారేయూకిలుమ్, అత్తుక్కిప్పాల్ తాన్ పరమాత్మావాయ్ కాణుజ్గో
 భిరుప్పతు. * యారుమోర్నిలై పైయ నెన పటివరియ వెంబెరునూనాకి
 లుమ్ * యారుమోర్నిలై పైయ నెన పటివెలియ వెమ్మెరుమానాయితే
 యిరుప్పతు. వేదపురుషమమ్ “సంబాహుభ్యామేతినంపతత్రే” ఎన్టుమ్-
 “ద్యావాప్యధివీజనయన్ దేవవకః” ఎన్టుమ్ - “ వేదాహమేతంపురుషం
 మహాన్తమ్ ” ఎన్టుమ్-ఇప్పడినులభనా యిరుక్కిట వస్తుతానప్పెరియవస్తు
 వెన్టుశొన్నానితే! వైదికపురుషనాన విశ్వామిత్ర భగవానుమ్, “ రా
 మంమహాత్మానంవేచ్చి ” ఎన్టు - శొన్నానితే! అవనై చ్చొల్లవేణుమోః
 “ అయంసకాకుత్స్థభిప్రజ్ఞే ” “త్వమప్రమేయశ్చ ” ఎన్టు - తారై
 ఎన్టుబరువన్ పెణ్డాట్టి యకప్పడవటిన్దతు ముడగుక్కు తైరికిఱితిలైయా!
 * ౨. (మహాత్మ నే) ఆత్మ శబ్దమ్ అరాగ్ని వాచియామ్, రామదివాకరః
 శత్రురక్షోమయంతోయ ముపశోషంనయిష్కతి” ఎన్టుమ్-“అభితఃపావ
 శోపమమ్” ఎన్టుమ్-“ముళై క్కుతిరై ” ఎన్టుమ్- “కజ్జన్ వయి త్రిల్ నెరు
 ప్పన్ననిన్ద నెడుమాలే ” ఎన్టుమ్ - శత్రుక్కుళు క్కు-దాహకమాయన్తో
 అవరిరుప్పతు. నీడభజ్జాతే అవరుక్కుటివియుజ్గోళో. * ౩. (మహాత్మ నే) అన్తి
 యిలే, ఆత్మ శబ్దమ్ మతివాచియామ్ నిజ్గళో మేలెమ్మిన్ద శాఖాచారి
 కళత్తనై పోక్కి శాఖార్ధవిచారికళల్లీర్ఱోళే! “ దేవావై త్వష్టారమజిహం
 సన్. సపత్నీంప్రాపద్యత. తన్నప్రతిప్రాయచ్చత్ తస్తాదపివధ్యంప్రపన్నం
 నప్రతియచ్చతి ” ఎన్టుమ్ - శరణాగతమాహ “ అరిఃప్రాణాన్ పరిత్యజ్య
 రక్షితవ్యరి కృతాత్త నా ” ఎన్టుమ్- శొల్లకిఱుపడియే, వేదవైదిక వచనజ్గ
 లిల్ నిలైవరాయ్ శత్రువేయాకిలుమ్ శరణాగతనైత్తన్నై యభీయమాటి
 యుమ్ రక్షిక్కుక్కుడవతెన్గిఱ పొటివాళరా యిరుక్కిఱువర్కు చ్చొల్లు

జ్ఞోశ్. అన్తియిలే, *౯ (మహాత్మ నే) ఎన్టు-వాతవాచియాయ్, “తస్మై వాతాత్మ నేనమః” ఎన్టుమ్ - “కాలాయ్ ” ఎన్టుమ్ శొల్లకిటపడియే, శత్రుక్కుళుక్కు నాశకగాయ్, శరణాగతరుక్కు ఆశ్వాస కరరా యిరుక్కు మవరెన్టుమామ్.

అథకియతు, నీతానే మహాత్మ నే-ఎన్టు-అవర్పెరుమైయై చొన్నా యితే' అప్పడిక్కు “శెల్వరెప్పరియిర్ శిఱుమానిడవర్ నామ్” ఎన్టుమ్- “అవనెన్విడత్తాయానార్” ఎన్టుమ్ - పర్వతత్తుక్కుప్పరసూనుపోలే యిరుక్కిటనామ్ అవ్వస్తువై అణుకవుమ్ శరణావరణమ్బుణ్ణవుమ్బొమో వెన్నిల్; *౧. (సర్వలోకశరణ్యాయ) పెరుమాళ్ నీడై క్కాకాతారు ణ్డో? *౨. (సర్వలోకశరణ్యాయ) * లోకభర్తారమ్పోలే అన్దసర్వలోక త్తిలే నాను మొరువనన్దో? *౩. (సర్వలోకశరణ్యాయ) “నీశ నేకనిత్తై వొన్టుమిలేక ఎఱ్ఱో పాశమ్వై త్తపరజ్ఞుడర్చితి ” ఎన్టు - ఎత్తనైయే నుమ్తీరపవరాధమ్బుణ్ణినారై యుమ్ అగ్గీకరిత్తు, ఇత్తాలే తేజస్వికళాయి రుక్కిటవర్కు.*౪. (సర్వలోకశరణ్యాయ) “సప్తలొకై కవీరస్యదశకణ్డ కులద్విషః ” ఎన్టు - “భూర్భువస్సువర్తహర్షనస్తపస్సత్యమ్ ” ఎగ్గిట సప్తలోకత్తుక్కు మ్బుకలానవర్కు.*౫. (సర్వలోకశరణ్యాయ) అవ్వళవే యన్తిక్కే, భూర్భువరాదికలోదుమ్, అతలవితలసుతలతలాతలమహాతల రసాతలపాతాళజ్ఞలోదుమ్వాశియట చతుర్దశలోకజ్ఞభుక్కుమ్పుకలాన వర్కు. అన్తియిలే, *౬ (సర్వలోకశరణ్యాయ) ఎన్టు-“పొన్నులకాళీరోపు వనముల్లుతాళీరో” ఎన్టుమ్-“పువనియుమ్ విణ్ణులకు మగ్గొత్తుజ్జోరామే యాల్కిన్ట ” ఎన్టుమ్-“హిరన్యయేపరేలోకే” ఎన్టుమ్- “అన్తికసాంప్రతం లోకే” ఎన్టుమ్ శొల్లకిటపడియే, ఉభయ విభూతిక్కుమ్ ప్రాశ్నరాన వర్కు.*౭. (సర్వలోకశరణ్యాయ) “మఞ్చాః క్రోశన్తి” పోలే, లోకాన్ద ర్వరిజన్తుక్కులై రక్షిక్కిట తాకవుమామ్. అన్తియిలే, *౮. లోకమ్ ఎన్టు - “ లోకస్తుభువనేజనే ” ఎన్టు-జనవాచి యాకవుమామ్. * ౯. (సర్వలోకశరణ్యాయ) సర్వవిధలోకమ్, అతావత్తు-దేవయోనికళా

యుమ్ మనుష్యయోనికళాయుమ్ స్థావరయోనికళాయుమ్, ధర్మార్థ కళాయుమ్ కామార్థికళాయుమ్ మోక్షార్థికళాయుమ్, అనుకూలరా యుమ్ ప్రతికూలరా యుమ్, ఉత్కృష్టరా యుమ్ అపకృష్టరా యుమ్, ఇప్పడి అనేకివిధరాన ఎక్కభుక్కెల్లా మృకలాలనవరవో?

అవలైయిప్పడి ఎజ్జనేకణ్డోమెన్నిల్, “అభీష్టఫల సదానై రికోఽస్యగి ద్రజాపశువతీ పరిపాతి” ఎఱ్ఱ-దేవర్కళాన బ్రహ్మాదికళుక్కు ఇహిందపద మ్మొడు త్తవర్, “విష్ణుభక్తి పరోదేవః” ఎఱ్ఱ- పెరుమాళుక్కు నల్లనా కైయా లేదేవనాన నానిహిందరాజ్యన్దారారో? , సుగ్రీవమేవతద్రాజ్యేరా ఘ వఃప్రత్యపాదయత్” ఎఱ్ఱ- తిర్యక్కుకళాన సుగ్రీవాదికళుక్కు ఇహింద రాజ్యజ్జొడు త్తవర్, “జ్ఞానేనహీనః పశుభిస్సమానః” ఎఱ్ఱ-అటివిల్లామై యాలేతిర్యక్కున నానిహిందరాజ్యన్దారారో? , అథానతేచీరభృతోయ థాస్సంచిరోఽహి తాన్యాశ్రమమణ్డలాని” ఎఱ్ఱ మనుష్యశరీరజ్జళాన జనస్థా నన సిఃళిహింద దేశజ్జొడు త్తవర్, మానుష్యజ్జొణ్డాడి ఉఱవాయవన్దనాని హిందదేశన్దారారో? , “వైలరూపంపరిత్యజ్య ప్రతిపేదేస్వకాన్తనుమ్” ఎఱ్ఱ-స్థావరమానఅహలైయైత్తక్ ప్రకృతియోచే కూట్టివర్, “ఖిన్ద వనవ్యత్యత” ఎఱ్ఱ- స్థావరప్రతిష్ఠైయాక నిట్కిఱవనై ఎక్ ప్రకృతి యోచేకూట్టారో? , “రక్షితవ్యాన్త్యయా శశ్వన్దర్భ భూతాన్తపోభ నాః” ఎఱ్ఱ-తపోఽచుస్తానత్తాలే ధర్మార్థికళాన ఋషికళుక్కు శిష్వకలాలన వర్, “విభీషణస్తుధర్మాత్మా” ఎఱ్ఱ-ఎనక్కుప్పకలాలకారో? “రుద్రాన్రాజ్య మయాచత” ఎఱ్ఱ-అర్థఫలమానరాజ్యజ్జై ఇరన్దచక్రవర్తిక్కుక్కుడు త్త వర్, రాజ్యకాక్షియాన వెనక్కుత్తారారో? తారారుమైకలై విరుమ్మి కా మపరవిశరానమహారాజర్కుదారజ్జలైక్కుడు త్తవర్, “త్యక్త్వాపుత్రాం శ్చదారాంశ్చ” ఎఱ్ఱ- విరాట్టిపక్కలిలే ఆనుకూల్యమ్మణ్ణిన ధర్మదారజ్జ లైయిహింద వెనక్కుత్తారారో? , “గచ్ఛలోకాననుత్తమా” ఎఱ్ఱమ్-“ఆవ హత్పరమాద్గతిమ్” ఎఱ్ఱమ్- జటాయు వాలికళుక్కు మోక్షిజ్జొడు త్త వర్, ఎనక్కు మోక్షన్దారారో? “మజ్జళానిప్రయుజ్జానాః” ఎఱ్ఱ-అను

కూలమాన ఋషికళుక్కు పృథకలానవర్, అనుకూల్య సజ్జల్యాదికలై
 పృణ్ణినవెనక్కు పృథకలాకారో? “క బద్ధన్నా మయా వేణవిక్కితం ఘోరది
 ర్భవమ్! తన్ని హత్యమహాబాహు దదాహస్వర్గతశ్చసః” ఎన్టుమ్-“విద
 దారస్తనాస్తరే” “ప్రతివేదేస్వమాలయమ్” ఎన్టుమ్-ప్రతికూలనానక
 బద్ధనుక్కు శాపజస్తమాన విరోధిశరీరత్తై యుమోబ్బక్కి స్వదేశత్తైయు
 జ్గొడుత్తు, ప్రతికూలనానకాకత్తుక్కు విరోధియైహ్విక్కి స్వదేశత్తైక్కి
 డుత్తవర్, ప్రాప్తశ్చత్రు రతర్కితః” ఎన్నుమ్బడి ప్రతికూలనాన వెనక్కు
 ఎద్దేశన్దారారో? “తమబ్రువకు సురాస్వ ర్వేసమభిష్టాయ సన్న తాః” ఎన్టు-
 ఉత్కృష్టరానదేవర్కళుక్కు పృథకలానవర్ ప్రపన్న నాకైయా లేఉత్కృష్ట
 నాన వెనక్కుత్తారారో? “కపిత్వజ్ఞప్రదర్శితమ్” ఎన్టుమ్- “పాషాణగౌత
 మవఘావపురాత్తి హేతుః” ఎన్టుమ్-అపకృష్టజ్ఞానతిర్కన్థావరజ్ఞళుక్కు
 ఆపన్ని వారకరానవర్. “ప్రకృత్యా రాక్షసో హ్యేషః” ఎన్టు - అప
 కృష్టనాన వెనక్కు ఆపన్ని వర్తకరాకారో? ఇచ్చుదాహరణజ్ఞళిలే కణ్ణు
 కొళ్ళెతాకిఱతు.

ఆరైయటివిక్కిఱతెన్న, *౧. (విభీషణమ్) పరాశరపరాజ్కుశాది
 శబ్దమోల్లై విరోధివిభీషణనెన్టాయ్, రావళాదికలై భయప్పడుత్తువే నె
 న్టునినై త్తిరుజ్గోళెన్టు అవయవశక్తి తానాకిలమామ్ * ౨. (విభీషణమ్)
 “భీషాస్తావ్యాతఃపవతే భీషాదేతిసూర్యః” ఎన్టుమ్-భయంభయానామ
 పహరిణి” ఎన్టుమ్-పరభయజ్ఞరరుమాయ్, ఆశితాభయజ్ఞరరుమాన
 పెరుమాళ్ళరికరత్తుక్కుమ్ వేటారుపక్కుమ్ భయప్పడవేణుమో? * ౩
 (విభీషణమ్) ఆరైయుమ్ శెజ్గోలున్ నడత్తుకైక్కు. “గదాపాణిః” ఎన్టు-
 బరుతడిక్కారనెన్టు శొల్లుజ్గోళ్. అన్తిక్కే, * ౪. (విభీషణమ్) ఎన్టు -
 అనుకూలనెన్టు అటివిక్కిమాట్టిర్కళాకిల్, “ఉత్పాతగదాపాణిః”
 ఎన్టు-కైయుమ్ తడియుమాయెరు త్తళభయప్పడుమ్బడి నిన్టానెన్టాకిలు
 జ్జొల్లుజ్గోళ్. నిదానజ్ఞనానభిషక్కిముక్ వ్యాధిగ్రస్తతాక పణ్ణిన
 వపధ్యజ్ఞలై చొచ్చి అత్కిడాకపరిహరిత్తుక్కుళ్ళుమాహ్మిలే, “నిర్వా

ణంభేషజంభిషక్” ఎన్ఱమ్-“మరు త్వవనాయ్నిన్ఱమామణిషణ్ణక్” ఎన్ఱమ్-
 వేశప్పడుకిఱ సర్వజ్ఞ మున్ను సుసారి స్వదోష జైమున్నిట్టు రక్షిత్తు
 కొల్లుమ త్తైవోక్కె నన్ఱైయైమున్నిడు కై కొల్లు మిన్ఱైయితే, ఆకై
 యాలే, * ౫ (విభీషణమ్) “ననిన్ఱితంకర్త అదస్తిలోకే సహస్రశో
 యన్నమయావ్యథాయ” ఎన్ఱమ్-“కొన్ఱేకపల్లుయిరై క్కుటికోల్లోన్ఱి
 లామైయినాల్” ఎన్ఱమ్- ఎన్నుచైయ పూర్వపు త్తజ్ఞానజ్ఞభివై యెన్ను
 శ్లోశ్. * ౬. (విభీషణమ్) “ఈదృశంవ్యసనంప్రాప్తంభ్రాతరం యది
 పరిత్యజేత్” ఎన్ఱమ్ - “ఉవర్తనిర్పాలవెన్ద నుత్తవర్కొన్ఱు మల్లేక్”
 ఎన్ఱమ్ - సోదరనాన రావణానకప్పడ వెరువుమ్మడి పణ్ణినదోష దుష్టనె
 న్నున్ఱోశ్.

ఉన్నుచైయ పృత్తజ్ఞానజ్ఞభివై యాకిల్, పెరుమాళ్ తిరుముగ్నేయ
 టివిక్కుమ్మడి యెన్నెన్నిల్, *౧. (ఉపస్థితమ్) “దురాచారోఽపిసర్వా
 శీకృతఘ్నానాస్తికఃపురా | సమాశ్రయేదాదిదేవం శ్రద్ధయాశరణంయ
 ద్వినిర్దోష విద్ధి తం జన్తుమ్” ఎన్ఱిఱపడియే మున్నప్పడియేయాకిలుమ్,
 భగవదాశ్రయణమ్బుణ్ణినాల్ నిర్దోషనాయాయ్ శ్రువుత్తు. అప్పడిక్కు,
 *తూయోమాయ్ ఎన్ఱునిన్ఱోమ్ ఎన్ఱుశొల్లున్ఱోశ్. * ౨. (విభీషణముప
 స్థితమ్) మున్నేవన్ద నిన్ఱేనెన్నున్ఱోశ్. నాలడియుమ్వన్ద పెరుమాళ్
 క్కుపకరిత్తే నెన్నున్ఱొల్లున్ఱోశ్, వారాతే లక్ష్మైయిలేయరున్ద శరణ
 మెన్ఱేనాకిల్ కడఱ్కరై మడువిన్కరైపట్టతుపట్టు అరై కులైయ తలై కు
 లైయ అవర్ వన్ద విత్తివేణ్ణావా? * ౩. (ఉపస్థితమ్) ఎన్ఱైక్కు శ్శేనన్దపిన్ఱు,
 “స్థితోఽస్తిగతసన్దేహః” ఎన్నుమ్మడి నిలై వెన్దశ్శ్. * ౪. (ఉపస్థితన్ని వే
 దయత) “ఎన్నిలైయైయరైయాయ్” ఎన్ఱిఱపడియే, ఎన్నుచైయ వ్యవస్థితి
 యైయటియిన్ఱోశ్. * ౫. (ఉపస్థితన్ని వేదయత) మతియా త్తనమాక
 పడుత్తుక్కుడు పుకురాతే, తిరువుళ్ళమ్బార్దు పుకురవేణుమేఎన్ఱు ఉజ్జ
 శరుకేనిఱ్కిఱనిలై యై చొల్లున్ఱోశ్. * ౬. (ఉపస్థితన్ని వేదయత) ఎతిర్
 శూక్రల్పుక్కు త్తిరియాతపడి * ఉడు త్తణిత్రాక వన్దపడిశొల్లున్ఱోశ్. * ౭.

(ఉపస్థితన్ని వేదయత) తద్దామైత్రేడిక్కిడుక్క చెప్పయేతేయుమ్, “జన్మ
గ్గరితటా త్తస్తాదన్యం శిఖరము త్తమమ్” ఎత్తుమ్-“ఓడి నేనోడి” ఎత్తుమ్-
పిఱికిట్టుప్పోమవర్కలై యటివిత్తనీజ్జళ్, ఇరుద్దరిడ నేడి నా నేవన్ద వెన్నె
అటివిక్కలాకాతో? * ౮. (విగ్గీషణముపస్థితన్ని వేదయత) గావణ్
తమ్మియాయ్ నడువేయోరిడ త్తిలే యిరున్దు ఆళ్వరచిట్టు సద్ధివిగ్రహ
మ్మణ్ణిచ్చెయ్యలామ్మడిక్కు పిడియాళ్ళొన్డు పిన్నె వరుకై యన్తిక్కే,
“ ఉన్నె యెయ్ తియ్ తివిన్లెకళ్ తీర్ న్దే ” ఎత్తుమ్ - “పొన్నడియై
అడై యన్దుయ్ న్దే ” ఎత్తుమ్-“ఆలిన్నేలా లమర్ న్దానడియ్ న్దే కళ్ ” ఎత్తుమ్
శొల్లకిఱపడియే, ఫలమ్ పిన్నే పట్టతు పడప్పకున్దుకొన్డునిట్ట నిలైయైవిణ్ణ
ప్పజ్జాయ్యుజోళ్.

ఆకవిత్తాల్, భగవత్సమాశ్రయణమ్మణ్ణువార్కు భాగవత్తున్ని
లై యాకవర వేణుమెన్ను మర్థజ్జొల్లిల్ ద్రాయ్ ద్దు

పెరియ వాచ్చాన్నిచ్చెల్పు తిరువడికి శేశరణమ్.

యుద్ధ కాణ్డము. ౧౭ - వ సర్గము, ౧౬-వ శ్లోకము.

అవతారికై. మహారాజర్, పెరుమాళ్ పక్కల్ పరివాలేశీవిభీ
షణాద్వాన్దుడై య అనుకూలభాషణజ్జలై విప్రలంభ మెన్దుబుద్ధిపణ్ణి, తన్ని
రసనార్ధమాక పెరియపత్త్తై డేకూడ పెరుమాళ్కుకు బరువార్తై
విణ్ణప్పమ్ శెయ్ తారెన్ణిఱతు.

మూ. ఏతత్తు వచనం శ్రుత్వా సుగ్రీవో లఘువిక్రమః ।

లక్షణస్యాఽగ్రతో రామం సంరబ్ధ మిద మబ్రవీత్ ॥ ౪౧.

అథము. - లఘువిక్రమః - వేగమైనడకగల, సుగ్రీవః-సుగ్రీవుడు, ఏతత్ -
ఈ, సంరబ్ధ-వాక్యమునైతే, శ్రుత్వా - విని, లక్షణస్య - ఇతైయ పెరుమాళ్లయొక్క,
అగ్రతః - ఎదుట, సంరబ్ధమ్ - తొట్టుపడునట్లు, ఇదమ్- దీనిని, అబ్రవీత్ - చెప్పెను.

వ్యా. (ఏతత్తు వచనంశ్రుత్వా) “రాఘవంశరణంగతః” ఎగ్గిఱ
వార్తైయైక్కేట్టతుక్కుప్పిన్దుమహారాజర్ వేణుపట్టారెన్ణిఱతు. “చిన్ద

యిత్వాముహూర్తం” ఎన్నిటిని తిలకించుచున్నావో, చారములైనా, తూతనులైనా, శత్రువెట్టు నిర్ణయిస్తావా? కూర్చున్నావు అని అనితానికే, ఇతా తానాతకత్తె మెట్టు పెరుమాళ్ తనై యనుకూలనై స్త్రీక రిక్కుమ్ వార్తై యెచ్చిలి, అమ్మభక్తాలే నిలియవదా నై పిఱవనికై యితే. (సుగ్రీవోలఘువిక్రమః) ఇవశరణోక్తి పెరుమాళ్ శివప్పడు మాకిల్ పినై మీట్టు వొణ్ణాతు, నామ్ అద్దశబ్దత్తుక్కు ముప్పడవేణు మెట్టుశడక్కెనప్పారెన్నిట. (లక్ష్మణస్యాఽగ్రతః) తమ్మోపాతిపరవరా నగ్గళై యెరుమాళ్ సన్నిధియిల్ అవరుమ్ అస్థానే భయశక్తియా నవరాకై యాలే అవరై యుక్కుట్టి కొళ్ళుకితార్ “భరతస్యవధేదో షం నాఽహంపశ్యామి” ఎన్నిటిని తిలకించుచున్నావో. (రామమ్) “రాఘవంశరణంగతః” ఎన్నిటివాక్య శ్రవణత్తాఽన్తాననోపతా లే అభి రామ రాయగుక్కిటవరై. (సంరబ్ధమ్) పెరుమాళ్ళుక్కుమ్ ఇవర్ పోకిటవత్తై అన్యథాకిరిక్కు యొణ్ణాతపడి అడర్తుక్కు. అతాకిట-రాజ్యమ్ విట్టుప్పోనతుమ్ కు వాల్ నాళుణ్డో? రాజనీతియై ముఱువతో? ఇవిడమలక్కా ద్వారమన్దో? రావణ శియ్యమ్ అనీతితియిల్లై యో? బరు త్తశరణమెన్నున్దా ట్టిల్ ఇవన్తై ముఱువతో? ఎన్టాటోలే శొల్లుకై. (ఇదమబ్రవీత్) వద్దవక్ రాక్షసేంద్రనాయకుడొక, అనుకూలభాషణముమ్ పణ్ణినాక్, ఇవనారా యిరుక్కితానో ఎన్టుసనేహితు, పెరుమాళ్ళుక్కు ఇవన్ వరపుశొల్లుకై యిట్టిక్కే, శత్రువెట్టు నిశ్చయిత్తు తత్పరిహరత్తుక్కాక చెప్పయ్యేణుమం శత్రై చొన్నార్. (రామలక్ష్మణస్యాఽగ్రత స్సంరబ్ధ మిదమబ్రవీత్) పెరుమాళ్లై పిరాట్టి ఇళై యెరుమాళ్లెనొక్కి అడర్తువార్తై శొన్నా టోలే శొన్నా రెన్నుమామ్.

౪౦.

తాత్పర్యము — సుగ్రీవుడేమాటయిని విభీషణునిక్రూరహృదయమును పాటిం పక శరణుజొచ్చితి నెడుమాటను వినినమాత్రమున రాముడంగీకరించునేమోయని అతి శంకచే వేగముగ రామునియొద్దకు వెళ్లి లక్షణుని సహాయముజేసికొని ఇట్లు చెప్పెను.

పెరియవాచ్చాన్నిచ్చెల్లై తిరువడిక శేషరణమ్,

యుద్ధకాణ్డము. ౧౭- వ సర్గము, ౧౮- వ స్లోకము

అవతారిక. ఇనర్కథాల్సమైబిస్తుమ్ శెయ్యవొణ్ణాతపడివేర్
మన్త్రాదికళితే ప్రవృత్తిక్కవేణుమెట్టుశొల్లి అవ్యభిలీనిల్లాతపరివాలే
మజ్జభాశాసనమ్పణ్ణకితార్.

మూ. మస్త్రీప్రహే నయే చారే యుక్తో భవితు మర్హసి.

వానరాణాం చ భద్రం తే పరేషాం చ పరంతప || ౪౨.

అర్థము - సరంతపశత్రువులపతనమువాడ! మస్త్రీ, రాజకార్యనిరూ
పణమందును, పూహే - సేనలనుపట్టుచుటయందును, నయే - కార్యనిర్వాహ
మందును, చారే - దూతయందును, యుక్తి-జాగరూకుడవుగా, భవతు- అగుటకు,
అహాసి-తగుచున్నావు, తే-నీకును, వానరాణాం - వానరులకును, పరేషాం - ఇత
రులైన సలక్షణాదులకును, భద్రమ్- సుంగళము

వ్యా (మస్త్రీ) న్యాయవిత్తుక్కులాన సచివరోజే రహసిరాజ
కార్యమనిరూపిక్కు. (పూహే) యుద్ధయోగ్యమాన సేనైక్కులైని
ఱ్ఱుమనిలై కళితేనిటుత్తుక్కు. (నయే) సామాద్యపాయత్తాలే కార్యత్తై
నడత్తుక్కు. (చారే) పరాభిప్రాయపరిజ్ఞానార్థమాక నిపుణనానపురుషునై
వపుక్కు. (యుక్తోభవతుమర్హసి) మున్నుపోలే నమక్కారెత్తు
ఇరుక్కువొణ్ణాతు. గాజకృత్యజ్ఞులీ అవహితరాక్కు యోగ్యమ్. దైవ
పౌరుషజ్ఞులీ పౌరుషజ్ఞైపూర్వాధత్తాలేశొల్లి, దైవసహకారజ్ఞై ఉత్త
రార్థత్తాలే ఆశాసిక్కితార్. (భద్రంతే) సర్వలోకనాథరాన దేవరు-
మజ్జభముణ్ణాక వేణుమ్. (వానరాణాం) “రాఘవాధే పరాక్రాంతా
సప్రాణేకురుతేదయామ్ ” ఎవ్విరుక్కుమ్ వానరగోలాజ్ఞులాదికళు
క్కుమ్. (పరేషాం) అల్లాతలక్షణాది కళుక్కుమ్ మజ్జభజ్ఞ భుణ్ణాక
వేణుమ్. (వానరాణామ్పరేషాం విషయేమస్త్రీప్రహేనయేచా
రేయుక్తో భవతుమర్హసి)వానరకళుడై యపుమ్ శత్రుక్కుళుడై య
పుమ్ విషయమాకమన్త్రాదికళితే అవహితరాక వేణుమ్. (భద్రస్తే) ఇవ
ర్కళిప్పితు భద్రమాక నిసైక్కిఅతు శరణమెత్తువనై క్కొల్లాత్తోట్టిక్కు.

(పరస్తప) శత్రుక్కుశదైయమణ్ణుణ్ణుమ్బడియన్తో దేవర్ప్రతాపమిరుక్కుమ్బడి. ఇత్తిరునామమ్ యథార్థమాకవేణుమ్. ౪౨.

తాత్పర్యము — వాసలగులతో యుక్తాయుక్తవిచారముజేసి సేనలుండవలసినపద్ధతుల నేర్పఱచి శత్రువుల మస్త్రీవ్యూహములను దూతలను బంపి దెలిసికొని సామాన్యపాయములచే కార్యజాలమును జాగ్రతగానిర్వహించినయెడల తమకును తమస్తునమ్మి వచ్చియుండు వాసగులకును లక్షణాదులకును శుభమగును.

పెరియవాచ్చాన్నిచ్చై తిరువడికళేశరణమ్

యార్ధకాణ్డము. ౧౭ - వ సర్గము, ౧౯ - వ శ్లోకము.

అవతారికై. శిలర్ అనుకూలరాయ్ వన్దార్ కళాకిల్, నీర్ ఇప్పడిసంభ్రమిక్కు ఉమక్కువన్దతు ఎన్నెన్న, ఇవర్ కళానుకూల్యమ్ విశ్వసిక్కువాణ్ణాతెన్గితార్.

మూ. అస్తర్థానగతా హ్యే తే రాక్షసాః కామరూపిణః ।

శూరాశ్చ నికృతిజ్ఞాశ్చ తేషు జాతు న విశ్వసేత్ ॥ ౪౩.

అర్థము — ఏతే - ఈ, రాక్షసాః - రక్కసులు, అస్తర్థానగతాః - కనుబడక సంవరించువారును, కామరూపిణః - ఇచ్చవచ్చినరూపమునెత్తవారును, శూరాశ్చ - పరాక్రమవంతులును, నికృతిజ్ఞాశ్చ - కపటోపాయమెఱిగినవారును హి? - కదా? తేషు - వారియందు, జాతు - ఒకవ్వడును, నవిశ్వసేత్ - నమ్మకముంచగూడదు.

వ్యా. (ఏతేస్తర్థానగతాహి) ఏతే-ఎన్ఱప్రత్యక్ష సిద్ధరానవర్కతై అస్తర్థానగతాః ఎన్గిటపడి ఎన్నెన్నిల్, ఇవర్కళో కాణ్ణిటపళవల్ల, ఓపతిపడై ఉణ్ణెన్నుమ్ నినైవాలే.(రాక్షసాఃకామరూపిణః) ఇవర్కళుడై యుజకారమే అవిశ్వసనీయత్వతై చొల్లిన్తారానిష్ఠతెన్నై. ఇవర్కళో నాలెన్దువేర్ వన్దనపైచ్చెయవ తెన్నెన్నిల్, (శూరాశ్చనికృతిజ్ఞాశ్చ) నేర్కొడునేర్ నలియమాట్టార్ కళాకిలుమ్, వఱ్ఱిక్కివిరకటివర్కళో ఉమక్కు చ్చెవ్వైయిలుణ్ణాన అభియోగ మత్తనైయుమ్ వఱ్ఱునత్తిలే

ఉజ్జుకాణమ్ అవర్కళుక్కు. (తేషుజాతుసవిశ్వసేత్) ఆనసిన్బు. ఆయు
రమ్ప్రపత్తివణ్ణినాలుమ్ ఇవర్కళో పక్కల్ నిరూపకనా యిరుక్కుమ
వక్ విశ్వసిప్పానల్లక్.

౪౩.

తాత్పర్యము. - ఈరాక్షసులు తమకిష్టమువచ్చిన రూపములనుధరించి కండ్లకగు
పడకసంచరించుచుఁ బ్రచ్ఛన్నముగ విప్రియము నేయువారును శూనులునుగానవారినిగొం
చెమైనను నమ్మఁగూడదు

పెరియవాచ్చాన్బిల్వై తిరువడికళేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము. ౧౭- వ సర్గము, ౨౦- వ శ్లోకము

అవతారికై. అనుకూలనల్లనాకిల్ ఇవక్ ఆరాయ్ వన్దాక్, వన్దవక్
తాక్ అవహితరాఫ నప్తైచ్చెయ్యుక్కార్య మెన్నెన్నిల్, అవత్తైచ్చొల్లకి
అతు ప్రణిధిః ఇత్యాదియాలే

మూ. ప్రణిధి రాక్షసేంద్రస్య రావణస్య భవేదయమ్।

అనుప్రవిశ్య సోఽస్తాసు భేదం కుర్యాన్న సంశయః॥ ౪౪.

అర్థము. - అయమ్ - ఈవిభీషణుఁడు, రాక్షసేంద్రస్య-రక్కసులకధిపతియైన,
రావణస్య - రావణునియొక్క, ప్రణిధిః - దూతగా, భవేత్ - అగును, సః - ఆతఁడు,
అస్తాసు - మనయంగు, అనుప్రవిశ్య - అనుసరణతోఁబ్రవేశించి, భేదమ్ - భేదమును,
కుర్యాత్ - చేయును, సంశయః - సందేహములేదు.

వ్యా. (అయమ్ ప్రణిధిర్భవేత్) సీరశరణాగతనాక భృమిక్కి
అఇవక్ రావణా వరవిట్టానొరుత్తనాక క్కడవక్. ఒరుత్తనాకిల్ముత
లిలే తన్నై అమైత్తుక్కిణ్ణు పుకుమతోఱ్ఱియ, “విభీషణఇతిశ్రుతః” “విభీ
షణముపస్థితమ్” ఎన్ఱమ్ - “రాఘవంశరణంగతః” ఎన్ఱమ్ - తన్నై వెళి
యిట్టక్కిణ్ణుశరణమ్ పుకుమోశరణమెన్ఱు పుకున్దార్శిలర్ ఛన్నర్
చ్చెయ్యుక్కార్యత్తై చెయ్ వర్కళోవెన్నిల్, (రాక్షసేంద్రస్య రావ
ణస్య) “వచస్యన్యన్తనస్యన్యత్ కర్తవ్యన్యత్” ఎన్ఱిఅపడియే, తాక్ వే

౨౦౨ అభయప్రదానసారమ్—అభవాస్వయమేవైషః.

తొరు త్తనాయరుక్కు వేతొరు త్తనాకచ్చొల్లి క్కార్యకాలత్తిలేవేతొరు
రువనాకచ్చెల్లుమ్ దుర్వర్గత్తుక్కు నిర్వాహకనాన రావణమతిత్తువర
వ్వివనాకక్కడవణ. ఆనాల్ తాన్ పుకున్దు శెయ్ వ తెన్నెన్నిల్,
(సోఽస్తాస్వ సుప్రవిశ్య) నమక్కు ప్రతికూలనానన నమ్ పక్కలిలే
అనుకూలవేషత్తోడే ప్రవేశిత్తు. (భేదుకుర్యాత్) “ఏకం దుఃఖం సుఖంచ
నా” ఎత్తిరుక్కుమ్ దేవరైయుమ్ ఎన్నైయుమ్ ఎతిరికళామృడిపణ్ణమ్.
(సంతయః) రావణసంసర్గత్తాలే శత్రువాకనినైక్కుమ్మడి యిరుక్కిఅ
ఇవనోశరణమ్ముకున్దాన్, ఆనాల్ అనుకూలనో ప్రతికూలనో వెన్దు సంశ
యిక్కునెట్టో అడుప్పతు ఎన్న, అతువేణ్డా, దుష్ప్రకృతియాకై యాలే
ఆచూర్యామ్ సంభవియాతు, వజ్చుకనాయే వన్దానెన్టునిశ్చితమ్. ౪౪.

తాత్పర్యము — ఈవిధీషణుడు రావణునిదూతగానుండును మనకు అనుకూలు
నివలెనటించి మనలను సర్దుంచి పిమ్మటనిస్సంభేదముగ మనలొనొక్కొక్కరికిని మనస్సు
ర్థబుగలగఁజేయును.

పెరియవాచ్చాన్నిలై తిరువడికళేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము ౧౭ - ౨ సర్గము, ౨౧ - ౨ శ్లోకము.

అవతారికై నామేకరసరాయరుక్కు, సమ్మక్కలిలే ఇవనుక్కు
బుద్ధిభేదమ్ పణ్ణలాయరుక్కుమో వెన్నిల్, అవతాశ మ్మెల్లలనాకిల్
అనుకూలనెన్దు నామ్ విశ్వసిక్కు-మళవుమ్ సమ్మాడే ఒరునీరాకక్కలన్దు
ఇడమ్మెల్లతొరు పోలిలేతానే ప్రహరిక్కిలుమ్ ప్రహరిక్కుమెన్దితార్.

మూ. అభవాస్వయమేవైష ఛిద్రమాసాద్య బుద్ధిమాన్.

అనుప్రవిశ్య విశ్వస్థై కదాచి త్ప్రహరేదపి. ౪౫.

అర్థము— అభవా - లేనియెడల, బుద్ధిమాన్-బుద్ధిమంతుడైన, ఏషః- ఈవిధీ
షణుడు, ఛిద్రమ్-లోప-మయమును, అస్యా-పాండి, స్వయమేవ-తానే, విశ్వస్థై-శతి-
సమ్యక్ముగలవాడవగుచుండఁగా, అనుప్రవిశ్య - వెంబడించిప్రవేశించి, కదాచిత్ - ఒక
వ్వుడు, ప్రహరేదపి - చక్కగమర్చించినను మర్చించును

వ్యా. (అథనా) “భేదంకుర్యాత్” ఎన్ది అనన్తః వ్యాసః డిక్కి అతు (స్వయమేవై షః) ఎన్నైక్కొండ్లు ఉన్నై నలితల్ ఉన్నైక్కొండ్లు ఎన్నై నలితల్ శెయ్యి ఇడమ్ పెన్ద్రులనాకిల్ తానే నలియిలున్ నలియున్. ఎప్పొత్తు ఇన్క నలివ తెన్నెన్నిల్, (అనుప్రవిశ్య విశ్వస్థే) నామ్ విశ్వసిక్కు మళపుమ్ నమ్మాడే ఒరునీ రాకక్కలన్దు, నామ్ విశ్వసి త్తవళవిలే. విశ్వసిత్తా లుమ్ నజ్జేర్తియిలే ఇవనుక్కునలియ అవకాశమున్దో వెన్నిల్, (చిక్ర సూసాద్య) నామ్ విశ్వసి యూళపోరు ఇవనుక్కు ఇడమిచ్చిక్కి యొర్తీ యుమ్ త్తనై పోక్కి, విశ్వసిత్తాల్ అవనుక్కునలియ ఇడమరితో? (బుద్ధి మాన్) ఇడమిల్లా విడిలుమ్ కాణవల్లబుద్ధి కూర్చై యై యుడై యవనెన్దై. రక్షణధర్మత్తిల్ అవసరప్రతీక్ష రాన ఉమక్కుళ్ళ బుద్ధియోగ త్తళపున్దు కాణుమ్ ఇవనుక్కు ప్పరహింసైయిల్. (కదాచిత్ ప్రహరేదపి) ఇడమ్ పెన్ద్రు ఒరుపోతిలే ప్రహరిక్కిలుమ్ ప్రహరిక్కుమ్. అథవా, ఇవన్కరాన ణనుడైయ ప్రణిధిమాత్రమన్దిక్కి, రావణన్ తాన్ముచ్చు సన్యాసివే షజ్జొండ్లు నలిన్దాత్పోలే, శరణాగత వేషత్తై కొండ్లు నమ్మాడే ఒలన్దు నామ్ విశ్వసి త్తవాతే ఇడమ్ పెన్ద్రుపోతిలే నలియవన్దానాక పుజ్జాడు మెన్టుమామ్. రగ్గ.

తాత్పర్యము, — లేక అనుకూలనివలెఁ బ్రచేశించి సమయమునగు పెట్టి తానే మనలను గొట్టిననుగొట్టును.

పెరియ వాచ్చాన్బిళ్ళై తిరువడిక శేశరణమ్.

యుద్ధ కాణ్డము. ౧౭- వ సర్గము, ౨౨-వ శ్లోకము.

అవతారికై. నామ్ ఎతిరికళో మేలే ఎడు స్తువిట్టవళవిలే అన్దియై యిల్ నిన్టుమ్ శెవ్వియనాయ్ వద్దవన్ అడియన్ద్రు వద్దవనాక పేయమ్. అవనై స్త్రీకరిక్కై రాజనీతియన్దో? రాజాక్కళా యిరుక్కి-అక్కి సుక్కు ఇగురిటియ వేణ్ణావో వెన్న. అతునీతియన్దైన్దితార్.

మూ. మిత్రాటవీ బలం చై వ మా లం భృత్యబలం తథా।

సర్వ మేత ద్బలం గ్రాహ్యం వర్జయిత్వా ద్విషద్బలమ్॥౪౬

అర్థము.— ద్విషద్బలమ్-శత్రువులబలమును, వర్జయిత్వా-వదలి, మిత్రాటవీబలమ్-మిత్రసంబంధమైనబలము అడవిజనులబలము, మా లమ్ - పరంపరగావచ్చిన దాసవర్గము, తథా- అట్లు, భృత్యబలమ్-భటులననుసరించినబలము, ఏతత్ - ఈ, సర్వమ్-సమస్తమైన, బలమ్ - బలము, గ్రాహ్యమ్ - పరిగ్రహించఁదగినది.

వ్యా. (మిత్రబలమ్) అతావతు-సమదుఃఖ సుఖరాయరుక్తైః. తథాకామన్దకే- “ఔరసమ్మిత్రసంబంధం తథావంశక్రమాగతమ్ । రక్షకం వ్యసనేభ్యశ్చ మిత్రంజ్ఞేయం చతుర్విధమ్” (అటవీబలమ్) వన్యప్పజ్ఞైః. (మా లమ్) శత్రువై తామహాక్రమాగతమాసదాసవర్గమ్. (భృత్యబలం తథా) కూలిష్ఠజైః. (సర్వమేతద్బలం గ్రాహ్యమ్) ఇన్దచతుర్విధ బలముమ్ గ్రాహ్యమ్. (వర్జయిత్వాద్విషద్బలమ్) శత్రుబలమ్ గ్రాహ్యమన్టు-తథా కామన్దకే, “అరిర్చిత్రమరేర్చిత్రం మిత్రామిత్రంతతఃపరమ్ ” ఇత్యాది. ఇతుక్కుబరుశాస్త్ర మ్ వేణుమో? అవన్తే లే అముబ్బపడక్కణ్ణినీర్ పాయమ్ ఇవనై యో నమక్కు బలమాకక్కొళ్ళువతు. ౪౬.

తాత్పర్యము.— మిత్రబలము అడవిజనులబలము మూలబలము భృత్యబలమనెడు చతుర్విధబలములను పరిగ్రహించి శత్రుబలమును వదలవలయును.

పెరియ వాచ్చాన్బిళ్ళైతిరువడిక శేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము. ౧౭-వ సర్గము, ౨౩-వ శ్లోకము.

అవతారికై. “వర్జయిత్వాద్విషద్బలమ్” ఎన్టు-సామాన్యతాలే అనాదరిక్క క్కుడవోమో? అఱ్ఱుత్తై నశై యల్ ముప్పొన్దవన్ విశ్వసనీయ న్నో? అనాల్ అవనై పరిగ్రహిక్క త్తటై న్నెన్న్, అఱ్ఱుత్తై నశై యల్ ముప్పొరామైక్కుమ్ అత్తాలే విశ్వసనీయ న్నల్లామైక్కుమ్ హేతుక్కుళై చ్చొల్లుకిఱతు ప్రకృత్యా-ఇత్యాదియాలే.

అభయప్రదానసారమ్-ప్రకృత్యారాక్షసోహ్యేషః. ౨౦౫

మూ. ప్రకృత్యారాక్షసోహ్యేష భ్రాతా ౨ మిత్రస్య వై విభో!

ఆగత శ్చ రిపోఽఽపితృధ మస్మిం శ్చ విశ్వసేత్ ॥ ౪౭.

అర్థము — విభో - న్వామి! ఏషః - ఇతఁడు, ప్రకృత్య - జాతిచేత, రాక్షసోహి - రక్కసుఁడుగావా. అమిత్రస్య - శత్రువుయొక్క, భ్రాతా - సహాదరుఁడుగావా, రిపోః - శత్రువుయొక్క, పితృ - ప్రక్కనుండి, ఆగతశ్చ - వచ్చినవాఁడునుగా. అస్మిన్ - వీనియందు, కథమ-ఎట్లు-విశ్వసేత్, నమ్మవచ్చును.

వ్యా. (ప్రకృత్యారాక్షసోహ్యేషః) పిఠప్పల్ రాక్షసనెమ్ము మిడమ్ ఉమక్కు సంప్రతిపన్న మే. ఆనాల్, అవనై అనాదరిత్తు విసజాతి యరాననస్తైప్పల్ సంభావనై ఉడ్డో? (హి) సంప్రతిపత్తై. (భ్రాతా ౨ మిత్రస్య) “భ్రాతాస్వామూర్తిరాత్మనః” ఎన్టునమ్ శత్రువుక్కు శరీరమెన్టు శొల్లలామ్మడి యిరుక్కి అవనన్తో? (వై) “రాహస్యానుజోభ్రాతా” ఎన్టు తజావాయాలే శొల్లుకై యాలే పసిద్ధమన్తో? నీరుమ్ భ్రాతావై విట్టన్తోనస్తైప్పల్ నతెన్న, (ఆగతశ్చ రిపోః పితృ) ఎన్టై పోలేనిరస్తనా యవనవనన్తై అవనోలక్కు త్రిలోనిన్టుమ్ వనవనన్తో? (విభో) ముతలికళెన్నా ఆరాయ్ చ్చియైక్కు విడతేకోళ్ళిర్. (కథమస్మిం శ్చ విశ్వసేత్) ఇప్పడి అవనై అనాదరిక్కు అనేక హేతు ఉణ్డాయరుక్కు, ఎన్న యుక్త్యా భానజ్జొణ్ణ ఇవనై విశ్వసిప్పతు. ౪౭.

తాత్పర్యము. — ఈవిధీపఁడు జాతియందో రాక్షసుఁడు, పుట్టుకయందో రాహునితోఁబుట్టు, వచ్చినదో శత్రుపక్షమునందుండి, ఇట్టివానినెట్లు నమ్మవచ్చునో స్వామి మీరేమోచింపుడు

పెరియ వాచ్చాన్నిలై తిరువడిక శేరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము. ౧౭ - వ సర్గము, ౨౪ - వ శ్లోకము.

అవతారికై. అవక తనైప్పరిభవిక్కైయాలే శనైయన్లు ఆరనాశరణమ్ముకున్టు వందానెన్టు విశ్వసిక్కుత్తైన్టెన్నెన్న, అద్దప్రతి పత్తి విప్రలమ్భ కృతైయెన్ను మిడతై సహేతుకమాక చ్చొల్లుకితార్. రావణేన ఇత్యాదియాలే.

మూ. రావణేన ప్రణిహితం త మవేహి నిశాచరమ్!

తస్యా౭ హం నిగ్రహం మన్యేక్షమమ్ క్షమవతాం వర! ర౮.

అర్థము.—క్షమవతాంవర! - యుక్తములను దెలిసినవారిలో 'శ్రేష్ఠుఁడా' తమ్ము. ఆ, నిశాచరమ్ - రక్కసుని, రావణేన - రావణునిచేత, ప్రణిహితమ్ - చారకృత్యము నందు నియమింపఁబడినవానినిగా, అవేహి-ఎఱుంగవలయు అహమ్-నేను, తస్య-ఆతని యొక్క, నిగ్రహమ్-చంపుటను, క్షమమ్-ఈ క్షమనదానినిగా, మన్యే-తలఁచుచున్నాఁ.

వ్యా. (తంనిశాచరంరావణేనప్రణిహితమ్) నీరొ అనుకూలనాక భృమిక్కిఱ ఇవనై ననుక్కు శత్రువాన రావణానాలే ప్రణిధికృత్య త్తిలేని యుక్తనాకబుద్ధిపణ్ణీర్. (అవేహి) ఉమక్కుఇవన్ ప్రణిధి ఎన్నుమిడమ్ తోశ్శుక్కితిల్లైయాకిల్, ఎన్ పక్కలిలే బరు అపూర్వవృత్త్య త్తిపణ్ణీర్. అతీయాతవై ఎల్లార్కుజ్జేట్టటియవేణుమ్. అనాల్ ఇవనై చెయ్య వదుప్పతెన్నెన్న; (తస్యా౭హంనిగ్రహంమన్యేక్షమమ్) నాన్ అవను డైయనిగ్రహమే యుక్తమాకనినైక్కితేన్. ఇవనై ఉళ్ళపడియటిన్ననాన్ వళ్ళుకనానఇవనుడై యనిగ్రహమేయుక్తమాక అఱుతియిట్టేనెన్. భగ వద్విరోధముణ్డానవిడ త్తిల్ వధమేకర్తవ్యమెన్నుమిడమ్ శాస్త్ర సిద్ధమ్. 'ద్యావుమేవధకార్యే౭స్త్రి' నక్షస్త్రవ్యకధంచన! యజ్ఞవిఘ్నకరం హ న్యాంపాణ్డవానాంచ దుర్హృదమ్ " " కర్ణాపిథాయ నిర్యాయాత్ " "యస్యా౭మృతామలయశః" "నా౭హమాత్మానమ్" (క్షమవతాంవర) యుక్తశ్శెల్లా మఱివారుత్తలైవరల్లీరో? యుక్తశ్శెల్లామ్ అతీన్దరుళ వేణ్డావో! అధవా, తస్యా౭హంనిగ్రహంమన్యేక్షమమ్-ఎన్నిఱపోతు అవ్వ శవిల్ పెరుమాళో తిరుముఖ త్తిల్ ఇరక్కత్తైప్పార్తు ఉమ్ముడై యక్షమా తిశయత్తుక్కు దుష్టనానఇవనో విషయమ్, ఆశితరన్ద్రో విషయమెన్గితా రెన్దుమామ్.

ర౮.

తాత్పర్యము — స్వామి! దేవరవార్లకుఁ దెలియనియంశములేకున్నను నామనవి యొకటిచేకొనవలయు ఆరాక్షసుఁడు రావణునిచేఁబంపఁబడిన దూతగాని యథార్థము గళరణుజొచ్చి వచ్చినవాఁడుగాదుగాన నతఁడు తమనిగ్రహపాత్రుఁడుగావలయునే కాని అనుగ్రహపాత్రుఁడుగాఁగూడదు

పెరియ వాచ్చాన్బిల్వైతిరువడిక శ్శరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము. ౧౭- వ సర్గము, ౨౫ - వ శ్లోకము.

అవతారికై. “తస్యైహానిగ్రహంమన్యే” ఎఱ్ఱ ప్రణిధివధమ్
యుక్తమెన్నక్కడవీరోవెన్న, కేవలమ్ప్రణిధిత్వమేయఱ్ఱ, దుష్ప్రకృతి
యాకై యాలే ఇడమ్వెడవిడ త్తిలే నలియక్కుడుమాకై యాలే కొ
ల్లత్తట్టిలై ఎన్ఱితార్ రాక్షసః ఇత్యాదియాలే.

మూ. రాక్షసోజిహ్వాబుద్ధ్యా సద్విప్రో య ముపస్థితః ।

ప్రహర్తుం మాయయా ఛన్నో విశ్వస్తే త్వయిచానఘోరః.

అర్థము — అనఘ! - దోషరహితుడా! అయమ్ - ఈ, రాక్షసః - రక్కసుఁ
డు, జిహ్వా-కుటిలమైన, బుద్ధ్యా-బుద్ధిచేత, సంద్విష్టః-పంపించినవాడై, త్వయిచ-జేప
రవారును, విశ్వస్తే - నమ్మకముగలవారగుచుండగా, ప్రహర్తుమ్-ప్రహరించుటకు, ఉపస్థి
తః - సమీపమందున్న వాడై, మాయయా-కపటముచేత, ఛన్నః-కప్పబడినవాడుగా
నున్నాడు.

వ్యా. (అయంరాక్షసః) రావణా ప్రణిధియాయ్ వద్దరాక్షసా
కేవలమ్ ప్రణిధికార్యత్తిలే వ్యాపరిప్పాయ్ వద్దానల్లఁ. ఎకాశ్చయ్య
వద్దానెన్నిల్, (జిహ్వాబుద్ధ్యాసద్విష్టః ప్రహర్తుముపస్థితః) కుటిలబు
ద్ధ్యానెరితః త్వంప్రహర్తుముపస్థితః. రాక్షసరాకితార్ కుటిలబుద్ధికళె
న్నుమిడమ్ నమక్కు అనుభూతమన్తో? రావణేన సద్విష్టః కుటిలబుద్ధ్యా
ఉపస్థితః-ఎన్నపుమామ్. నస్తైయిజ్ఞనేనలియలా యిరుక్కుమోవెన్నిల్;
(మాయయాఛన్నః) కృత్రిమత్తాలేతనై మత్తైత్తు వద్దవనాకై యాలే
నలియలామ్. అతావతు - శరణాగతవేషత్తాలే తక్రార్యత్తై మత్తైత్తు
వరుకై. ఎవ్పీతుఅవన్నలివ తెన్నిల్, (విశ్వస్తేత్వయి) ఇవకాకవాం
ఆరాయాతే ఉక్తిమాత్రజైక్కిణ్ణు శరణాగతనెఱ్ఱు ఉపైఅవకా అధీన
మాక్కినవళవిలే. చశబ్దత్తాలే లక్ష్మణాదికళై యుమ్ సముచ్చయిక్కిఱతు.
‘అప్యహంజీవితంబహ్యమ్’ఎఱ్ఱ-ఆశ్రితరుక్మిణీపుక్కిట్టవడివాక త్తనై
నినై తిరుప్పారెఱ్ఱుపార్తు ఉమక్కునెఱ్ఱొరియుమ్ లక్ష్మణాదికళై యుమ్

౨౦౮ అభయప్రదానసారమ్-ప్రవిష్టశ్శత్రునైనయమ్.

నలియుమెన్నితార్, (అనఘ) ఆత్మానుమానత్తాలేపిఱర్ పక్కల్ దోష
జ్ఞానఁజేయియి, నాణ్ శొల్లవాకిలుమ్ అఱిన్దరుభీర్. ౪౯.

తాత్పర్యము — స్వామి! తాము దోషము లెఱుంగనివారుగాన కుటిలబుద్ధితో
రావణునిచేఁజేరేసిఁపఁబడిన యారాక్షసునిదోషము నెఱుంగకున్నారు. కపటోక్తులతోఁ
దమనిజన్మభావమును మరిపించి తమకును లక్షణాదులకును నమృతమునుబుట్టించి పిమ్మటఁ
ఇక్కఁగఁ గొట్టుటకు దిగ్గఱకువచ్చియున్నాఁడు.

పెరియవాచ్చాన్బిల్లై తిరువడిక శ్లేశరణమ్,

యుద్ధకాణ్డము, ౧౭ - వ సర్గము, ౨౬ - వ శ్లోకము.

అవతారికై. స్వనికర్ష పూర్వకమాక నమ్మక్కలిలే శరణమ్మకు
న్దవివకపక్కలిలే దోషత్తైనినైత్తు ఆరాయ్ కై నమక్కు పోరుమో
వెన్నిల్, శత్రువానవకనత్తైనిలికైక్కాక శరణమ్మకున్దాల్ ఇవనై ఆరా
యాతే స్త్రీకరిత్తాల్ మహానరథమ్ విల్లైయుమెన్నితార్ ప్రవిష్టః ఇత్యా
దియాలే.

మూ. ప్రవిష్ట శ్శత్రునైనయమ్ హి ప్రాప్త శ్శత్రు రతర్కితః!

నిహన్యా దస్తరం లభ్యా ఉలూకా నివ వాయసః॥ ౫౦.

అర్థము — అతర్కితః - పరిశీలించఁబడని, శత్రుః - పగతుఁడు, శత్రునేనయమ్ -
శత్రునేనను, ప్రవిష్టః హి - ప్రవేశించి వాఁడయ్యెనదా, ప్రాప్తః - అస్తరజ్ఞతను పొంది
నవాఁడై, అస్తరమ్ - రంధ్రమును, లభ్యా - పొంది, వాయసః - కాకి, ఉలూకానివ -
గుడ్డసూబలనువలె. నిహన్యాత్ - చంపుచు.

వాగ్. (అతిర్కితశ్శత్రు శ్శత్రునైనయప్రవిష్టః హి) ఇవకాను
కూలనో ప్రతికూలనో ఎన్దు ఆరాయాతే అనుకూల వేషత్తాలే ఒరుత్త
నాయ్ కొల్లపోమో వెన్నిల్, (ప్రాప్తః) అస్తరజ్ఞనాయ్ ప్రాప్తనాన
శత్రువానవక శత్రునైనయత్తైనలియమ్. ఒరుతిరకై ఒరువనాల్ నలియ
పోమోవెన్నిల్, (అస్తరం లభ్యా నిహన్యాత్) స్వాపాదికభుజ్ఞానవళ

విలేకొల్లుమ్ సహజశాత్ర వత్తుక్కుమ్, ఒచ్చే అనేకజై నశిప్పిక్కుమ్ మెన్ను
మిడత్తుక్కుమ్, దృష్టాత్తజ్జొల్లుకీతార్. (ఉలూకానివవాయసః) కాక
మొట్టమే తనక్కు సహజశక్తిక్కుళాన నివాభీతజ్జలై తనక్కువకాశ
మాన అవాస్సీలే నలియుమావ్వాలే. ౪౯.

తాత్పర్యము — శత్రువులనుబరిశీలింపక సైన్యమునందుఁ బ్రవేశ పెట్టితి మేని క్రమేణ
ఆస్తరజ్ఞుడై సమయమువచ్చినప్పుడు కాకి గడ్డగుబలనువలెచంపుచు.

పెరియ వాచ్చాన్బిల్వై తిరువడికలేశరణమ్

యాద్యకాణ్డము, ౧౭ - ప సర్గము, ౨౭ - వ శ్లోకము.

అవతారికై. ఇప్పడి ఇవనాల్ బహుముఖమాకవరుమనర్థతై
విణ్ణప్పజ్జాయ్ తిరుక్కుచ్చెయ్ తేయుమ్, పెరుమాళుక్కు అవకాపక్కుల్
తణ్ణళిమాతాతేయిరుక్కయాలే భీతభీతరాయ్+చ్చినమ్తోడై తామే
ఇవనుడై యవధత్తై ఆజ్ఞాఙ్కితార్ వధ్యతామ్ ఇత్యాదియాలే.

మూ వధ్యతా మేష తీప్రేణ దణ్డేన సవివై స్సహా

రావణస్య నృశంసస్య భ్రాతా హ్యేష విభీషణః॥ ౫౦.

అర్థము — ఏవః - ఇతఁడు, సవివై స్సహ - ముక్తులతోడ, తీప్రేణ - కాద్రమైన,
దణ్డేన - శిక్షచేతి, వధ్యతామ్ - చంపఁబడఁబలయు, హి-ఎందువలననఁగా, ఏషః-ఈ,
విభీషణః - విభీషణుఁడు, నృశంసస్య - క్రూరకర్తగల, రావణస్య - రావణునియొక్క
భ్రాతా-తమ్ముడు.

వ్యా. (ఏషవధ్యతామ్) ఇవనైక్కట్టియిట్టువైతల్, మారీచనై
హ్వాలేమేలే ఓరనర్థతై విలైక్కుమ్బడి తొడుత్త అమోబడే విడుతల్
శెయ్యక్కడవోమల్లోమ్, కొన్టేవిడువోమ్ (తీప్రేణదణ్డేన) కొల్లుమిడ
త్తిలుమ్ ఓరమ్బాలే ఓడితినాల్పోలే కొల్లుకై యన్విక్కే, తలైయి
లేముడివై త్రాల్పోలే శిజ్జవిళక్కెరిక్కుడవోమక్తై. (సచివై స్సహ)

నసైనలికై క్కు కూట్టప్పడైయాయ్ వనవర్కళై త్తలైయై యలు
త్తుఇవ్కళై యిలే కొడుత్తు ప్పిన్బు ఇననై కొల్లక్కడవోమ్. తీవ్రదణ్ణ
త్తాలేనలికై క్కు హేతుశొల్లకిటరుమేల్. (ఏషవిభీషణః రావణస్యసృ
శంసస్యభ్రాతాహి) ఇవ్క బాధకనెన్నుమిడమ్ విహితమాయిరుక్క,
క్రూరకర్తావాన రావణసుడైయ భ్రాతానెన్నుమిడమ్ సంప్రతిపన్నమితే,
*శురికుళుఱ్ఱనివాయ్ త్తిరువినై ప్పిరి త్తక్రూరకర్తావితే, అవ్క పెన్ద
తాడైయమ్ తకప్పనై గుఱ్ఱేర ప్పాతాతవనితే. ఉడలై యముయి
రై యుమ్పిరిత్తాత్పీలే నిత్యునసాయనియాన పిరాట్టియైయమ్ పెరు
మాళై యుమ్, కడలూరుపుఱముమ్ మలైయెరు పుఱముమాకపుమా
క్కిన పైయలుక్కు, “భ్రాతాస్వామూర్తిరాత్తనః” ఎన్నిటపడియే, అవ
యవమెన్బు శొల్లలామ్బడి ప్రత్యాసన్ననన్దో? (హి) సంప్రతిపత్తై ఇతుప్రణి
ధియెన్బుమ్ శత్రువెన్బుఱ్ఱొల్లకిట పూర్వపత్తుత్తుక్కు మూలయుక్తి. ౫౧.

తాత్పర్యము:— ఈవిభీషణుడు క్రూరుడైన రావణునిశరీరమేయనఁదగినతమ్మ
డుగానతినిని చులకనగవఁడెఁచుడడు, ఇతనిమంత్రులనుముందుచంపివారితలలను ఇత
నిచేతికిచ్చి తలయందు దీపముబెట్టి మానభిజ్ఞముజేసి కుట్టాపిరియైనను బెట్టక ఖండితముగ
జంపియేతీరవలయును

ప్రాప్తః ఆచటకు బదులుప్రాప్తః అనిపాశాంతరము.

పెరియవాచ్చాన్నికై తిరువడిక శేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము, ౧౭ - వ సర్గము, ౨౮ - వ శ్లోకము.

అవతారికై. ఇప్పడి పెరుమాళై క్కుఱిత్తు విణ్ణప్పణ్ణాయ్త
విడత్తిలుమ్ పెరుమాళు క్కువప్పక్కలుణ్ణాన ఆభిముఖ్యతై క్కుణ్ణు,
ఇనిఅవరరులిచ్చెయ్యుమ్వారైక్కు అనుకూలమాక వారై శొల్లక్కడ
వోమెన్బుపేశాతే యిరున్దొరెన్నిటరుమేల్.

మూ. ఏవ ముక్త్యా తు తం రామం సంరభో వాహినీపతిః ।

వాక్యజ్ఞో వాక్యకుశలం తతో మాన ముపాగమత్ ౫౨.

అర్థము — వాక్యజ్ఞః - (సోరేత్తరుడని) మాటలనెఱంగిన, సంరభః - ప్రేమచే బలాత్కారముగఁజెప్పిన, వాహినీపతిః - సేనాధిపతియైన సుగ్రీవుఁడు, తమ్-ఆ, వాక్యకుశలమ్ - వాక్యములందు సమర్థుఁడైన, రామమ్ - శ్రీరాముఁఁగూర్చి, ఏవమ్ - ఇట్లు, ఉక్త్యాతు - చెప్పి, తతః - పిమ్మట. మానం - ఊరకండుటచు, ఉపాగమత్ - పొందెను.

వ్యా (ఏవముక్త్యాతు) తుశబ్దత్వాల స్వవాక్యా నాదరముమ్ విభీషణపక్షపాతముమ్ పెరుమాళ్ తిరుముఖత్తిల్ తోడైనవాతే భయతాత్పిఱ్ఱవేఱుపాటైచ్చొల్లుఁజితు (తంరామమ్) స్వవాక్యనాదరముమ్ విభీషణపక్షపాతముద్దోడనిరుద్దపెరుమాళ్తై. (సంరభః) పెరుమాళ్ తిరువుళ్ళత్తైప్పిళ్ళెల్లాతే ప్రేమపరతత్వరాయ హరాత్కరిత్తుచ్చొన్న. (వాహినీపతిః) పరివిల్వద్దాల్ అవర్కళుక్కు నిర్వాహకరెన్ఱు శొల్లలామ్బడి యిరుక్కుమవర్. ఇత్తాల్ ఇవర్ వారై మతలి కళుక్కుల్లామ్ ఇష్టమెన్ఱుకరుత్తు. (వాక్యజ్ఞః) పెరుమాళ్ళుక్కు మఱునాక్కుడుక్కువొణ్ణాతపడిశొల్లమ్ వారైకళై యతియుమవర్. (వాక్యకుశలమ్) వక్రసిద్ధాన్తతైయతిన్ఱు అత్తైప్పరట్టిత్తన్నినై విలే విఱుమ్బడివారై శొల్లవల్లరై. (తతః) ఇనిఇవర్ వారై శొల్లమ తోఱ్ఱియత్తాళ్ళొల్లమ్ వారై యడైయచ్చొల్లుకైయాలే. (మానముపాగమత్) అరుళిచ్చియుమ్ వారైక్కు అవసరప్రదానమ్ పణ్ణియిరుద్దార్. ౫౩.

తాత్పర్యము.— సర్వసేనాధిపతియైన సుగ్రీవుఁడీట్లు ప్రేమాంధుఁడై బలాత్కారముగ మాతాఁడఁగూడనిమాటలను కుతర్కములు ఎదిరియంజేరి సమించునటుల మాటలాడుటయందు సమర్థుడైన ఆశ్రీరాములతో విన్నవించి తాచుచెప్పెఁడు మాటలు వారికిఁ బ్రసంగి మతముగానున్నదని ముఖవికాసముచేఁ గనిపెట్టి వారేమి జవాబుచెప్పెదరోమాతమని మిన్నకుండెను.

పెరియవాచ్చాన్నితై తిరువడికలేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము, ౧౭ - వ సర్గము, ౨౯ - వ శ్లోకము.

అవతారికై. మహారాజర్ ప్రేమాన్ధ రాకై యాలే నమ్వారై
కేట్టుమాట్టారెన్దు పెరుమాళ్ తిరువడిముతలానారై క్కుటిత్తువారై
యరుళిచ్చెయ్ కితార్.

మూ. సుగ్రీవస్వ తు తద్వాక్యం శ్రుత్వా రామో మహాబలిః ।

సమీపస్థా నువాచేదం హనూమత్ప్రముఖా స్తర్కః. ౫౩.

అర్థము — మహాబలి - గొప్పమనోబలముగల, రామః - శ్రీరాముడు, సుగ్రీవ
స్వ - సుగ్రీవునియొక్క, తత్ - ఆ, వాక్యమ్ - మాటను, శ్రుత్వా - విని, సమీపస్థా -
సమీపమందున్న, హనుమత్ప్రముఖా - తిరువడిమొదలగు, హరీక్ - వానరులనుగూర్చి,
ఇదమ్ - ఈమాటను, ఉవాచ - చెప్పెను

వ్యా. (సుగ్రీవస్వతద్వాక్యమ్ శ్రుత్వాతు) విప్రతిపన్నతైచ్చో
న్నానుమ్, ఇవర్ వారైయన్తోవెన్దు స్వీకరిక్కవేడ్డియరుక్కు మవరుడై
యయుక్తియుక్తమాన వారైమైకేట్టుతుశబ్దతాలే ఇవర్ వారై కేట్టు
పిన్బు పెరుమాళ్ తిరువుళ్ళ తిట్టిటన్దు విశేషతై చ్చొట్టుకీటతు. అతా
కీటతు-నామ్ కైవిట్టార్ కుమ్ ఇవర్ ఉళరెన్దునిన్దోమ్, ఇవరుడైవిడు
మ్బడి దియనీయ దినైయై ప్రాప్తనాన విభీషణుక్కు నామల్లతుఇల్లై
యాకై యాలే ఎన్దుతిరువుళ్ళ తిట్టిటన్దు పక్షపాతమ్. (రామోమహా
బలిః) మహారాజర్ శొన్నయుక్తికళాల్ కలగ్గాత † తిజైయైయుడైయ
రానారెనై. (సమీపస్థా) మహారాజర్ వారై కేట్టు నిన్దుముతలికల్తై.
(హనూమత్ప్రముఖా) మహారాజరోపాతి ప్రేమాన్ధరా యరుక్కు
చ్చెయ్ తే యుక్కురు త్తటిన్దు కాగ్గజ్జాయ్ నాన తిరువడిముతలానా
రై. (హరినువాచ) ‘ప్రియోనాసేనాపతినా’ ఎన్దు-సేనై ముతలియార్ పెరు
మాళ్ తిరువుళ్ళున్దుతిత్తు విణ్ణప్పజ్జాయ్ తిరుక్కల్గళాలే అనుమతిపణ్ణి

హ్వయమతుతవిర్ద్రు, రామకార్యత్తుక్కు క్కుడవరాకిల్ కురణ్ణకళాక
వుమ్, అవర్కళి అనుమతియై ఆపేక్షిత్తుత్తామ్ వారై కేట్టువుమాయ్
విఘ్నవతే! ఎఱ్ఱు-బుష్పిగొడ్డాడుకితాన్. (ఇదమువాచ) తక్కార్యఽసఱుతి
క్కువేణ్ణిమ్ వారైయై ఆనన్తరమ్ కేట్టు ప్రాప్తమాయరుక్క, మహా
రాజరుడై యవైభవప్రకాశకమాన హారైయైచ్చొన్నార్, ౫౩.

తార్పిర్యము — మహాసభాపుత్రశ్రీరాములు శుగ్రీవుడు విన్నవించినమాలగు
ఆలకించి తమసన్నిధియందున్న తిరువడిమొదలన వారరక్రభువులతోసఱు ఆనతిచ్చిరి.

పెరియ వాచ్చాన్బిళ్ళై తిరువడికి శ్లేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము, ౧౭- వ సర్గము, ౩౦-వ శ్లోకము.

అవతారికై. మహారాజర్ తమ్మక్క-ల్ ప్రేమాతిశయత్తాలే శొ
న్నవారైయెఱ్ఱు తిరుప్రళ్యమ్బుడ్రు అత్తైక్కొడ్డాడుకితార్.

మూ. యదుక్తం కపిరాజేన రావణావరజం ప్రతి

వాక్యం హేతుమ దధ్యంచ భవద్భిరపితచ్చుతమ్ ౫౪.

అర్థము.— కపిరాజేన- వానరాధిపతియైన శుగ్రీవునిచేత, రావణావరజంప్రతి-
రావణునితమ్మునిగురించి, యత్- ఏవాక్యము, ఉక్తమ్- చెప్పబడెనో, తత్-ఆ, హేతు
మత్-యుక్తియుక్తమైన అధ్యక్ష-ప్రయోజనమునుండివచ్చునని, వాక్యం - మాట, భవ
ద్భిరపితచేతన, శ్రుతం - వివరించెను.

వ్యా. (యద్వాక్యము క్తమ్) మహారాజన్ సమక్కు సల్లర్ పోలేనా
ముమ్నణ్ణోమాకిలితే అవ్వారై క్కు*స్సాశురమిడలావతు, యదుక్తమ్
ఎన్నుమిత్తనై. (కపిరాజేన) కుడైచ్చరక్కుడైయార్ ఇతుక్కు ఎన్నరు
కిఱతోవెఱ్ఱు అఱ్ఱివారై శొల్లప్రాప్తమితే. అధవా, (కపిరాజేన యదు
క్తమ్) తమ్ముడైయ ముతనైతోడ్రచ్చొల్లప్పట్టవారై యాతోఱ్ఱు, “సంర
భమిదమబ్రవీత్” ఎఱ్ఱు-అడర్తువారై శొల్లిడ్రు. (రావణావరజంప్రతి)

౨౧౪ అభయప్రదానసారమ్ - సుహృదాహ్వానకృచ్ఛ్రీషు.

రావణ సంబంధమై పార్వతీ ఇప్పడి కలజీవారై శొల్లుకై కుక్క తట్టితై
యెమ్మ ఇవరుడై యకలకక్కత్తుక్కు హేతుశొల్లుకితార్. (హేతుమత్)
“వధ్యతామ్” ఎన్టు-ప్రతిజ్ఞామాత్రమా యరుక్కై యన్తిక్కే, రావణా
ఽవరజత్వాత్ ఉపపత్తియుక్తమాయరుక్కై (అర్థమే) ఒరుత్తరుడై య
పరివేవారై శొన్నప్రకారమెన్టుకేట్టార్ క్కెల్లామ్ ప్రార్థనమాయరుక్కై.
(చ) శబ్దతాలే, “అర్థవన్తధురంబఘు” ఎన్టాత్పోలే, మఝిముణ్డానవచన
గుణజ్ఞతై సముచ్చయిక్కి-అతు. (భవద్భిరపితచ్చు)తమ్) ఆపిప్రశ్నే.
ముతలికళాల్ కేట్టుప్పట్టతిత్తై యో? ప్రతమాకిల్ ఒన్టై నియమియాతే
తినావిష్కృతరాయరుక్కై ప్రాప్తమో వెన్టుకరుత్తు. సానునయప్రశ్న
మాయ్ స్వపక్షత్తుక్కు క్కూట్టుమ్బడిఅనునయసహితమాయ్ ప్రశ్నమ్
పణ్ణుకితార్ ఎన్టుమామ్.

౫౪.

తాత్పర్యము. - విభీషణవిషయముగ ననేక హేతువులను పపాదించి మధురము
గను అభ్యాసుగను శుగ్రీవుడు పర్యసించిన వాక్యజాలమును మిరుసు వింటిరిగదా ?

పెరియవాచ్చాన్నిత్తై తిరువడిక శేషరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము, ౧౭ - వ సర్గము, ౩౧ వ శ్లోకము.

అవతారికై. “భవద్భిరపితచ్చు)తమ్” ఎన్టు - నిర్ణయాపేక్షమాన
వారై యైక్కేట్టు, ఉభయపరతన్త్రరాన నామ్ నిర్ణయిక్కైయుక్తమో
ఎన్టుముతలికళోనినై వాక, ఇవ్వళవిల్ సుహృత్త్వత్తాలే ఉపదేశమ్యుక్త
మెన్దితార్. సుహృదా ఇత్యాదియాలే.

మూ. సుహృదా హ్వానకృచ్ఛ్రీషు యుక్తం బుద్ధిమతా సతా।

సమర్థేనాఽపి సద్దేష్టుం శాశ్వతీం భూతిమిచ్ఛతా॥ ౫౫.

అర్థము: - కృచ్ఛ్రీషు - కార్యసంకటములయందు, బుద్ధిమతా - బుద్ధికారియు,
సతా - సత్పురుషుడును, శాశ్వతీం - నిత్యమైన, భూతిం - సంపత్తును, ఇచ్ఛతా - కో
రుచున్నవాడును, సమర్థేన - నుశబుడునైన, సుహృదాపి - స్నేహితునిచేతను, సం
దేష్టుమ్ - ఉపదేశించుటకు, యుక్తంహి - ఉచితముగదా.

వ్యా. (సుహృదాహి) 'శోభనమాశంసతీతిసుహృత్' అనన్ని ధానత్తిలుమ్ శోభనత్తై ఆశంసిక్కుమవనితే, సుహృత్తావాన్, ఒరు త్తరుడై యఅనర్థత్తిల్ సెజ్జెరివుడై యనాయరుక్కుమవనాల్. (అర్థకృచ్ఛేషు) కర్తవ్యాఽకర్తవ్య నిర్ణయసజ్కుటజ్జలిల్. "రాఘవంశరణంగతః" ఎన్టు-వన్ద విభీషణాత్ వాన్, తన్నై స్వీకరియా తోఱ్ఱియిల్ పిత్తై యాతా నాయరున్దాన్. "తస్మాఽహంనిగ్రహంమన్యే" ఎన్ఱిట మహారాజర్ హింసి యాతోఱ్ఱియిల్ పిత్తై యాతారాయరున్దార్, ఇప్పడియానసజ్కుటత్తిల్. (బుద్ధిమతా) ఇతు కర్తవ్యమ్, ఇతు అకర్తవ్యమ్ ఎన్టు నిర్ణయిక్కుడుమనా యిరున్దుళ్ళవనాలే. (సమర్థేన) నిర్ణయిత్తపడిన్ఱై ఎతిరియాల్ మఱునా క్కెడుక్కుప్పోకామల్ తల్లిచ్చొల్లశ క్తనానవనాలే. (శాశ్వతీంభూతిమిచ్చతా) ఒరువనుక్కునిచ్చొన్ఱిమానతివిభూతియై ఆకాజ్జిత్తిరున్దవనాలే. ఇప్పోతు ఇవర్ శాశ్వతియాన విభూతియాక నిన్ఱై త్తిరుక్కిఱతు, శరణాగత సంరక్షణ సజ్కుల్పానుపాలనత్తై; యశశ్శరీరత్తై శాశ్వతియాక నిన్ఱై త్తిరుక్కిఱవరాకై యాలే, నమ్మశరీరత్తుక్కు ఎకవరుకిఱతో వెన్ఱిరుక్కుమ్ మహారాజర్ అశాశ్వతియాన భూతియై ఇచ్చిక్కితా రెన్ఱునిన్ఱై క్కితార్. (సతా) పరసమృద్ధైక ప్రయోజననా యిరున్దుళ్ళవనాలే. (శాశ్వతీంభూతిమిచ్చతాసతా) శాశ్వతియానభూతియై ఇచ్చిత్తు, అతున్ఱానాల్ అత్తాల్ తాణ్డళనా యిరున్దుళ్ళవనాలే యెన్ఱుమామ్. (అపిసన్దేష్టుంయుక్తమ్) అపిశబ్దోఽవధారణే- ఏవంవిధనానసుహృత్తాలే, "ఆకేశగ్రహణాన్పిత్రమ్" ఎన్ఱిటపడియే, హితజ్ఞాల్లకై యుక్తమ్.

ఇశ్లోకత్తాల్ ఆశ్రితర్ ఛన్దానువృత్తికళన్తిక్కే షోభకరరానా లుమ్ అన్దఱ్ఱోభమ్ అవర్కరాలే ఊమిక్కువేణుమెన్ఱిట పెరుమాళ్ళుడై య ఆశ్రితపారతన్త్ర్యజ్ఞాన్లిష్టా.

౫౫.

తాత్పర్యము:— బుద్ధిమంతుఁడును సమర్థుఁడును శాశ్వత సుఖమును ఇచ్చయిండు వాఁడునగు స్నేహితుఁడుగదా ఇట్టిసంకటసమయములందు హితోపదేశముజేయవలయు.

పెరియవాచ్చాన్బిత్తై తిరువడిక శేషరణమ్.

౨౧౬ అభయప్రదానసారమ్-ఇత్యేవంపరిపృష్టానై.

యదృశకాణ్డము, ౧౭-వ సగము, ౩౨-వ శ్లోకము.

అతఃతారికై ఇప్పడి పెరుమాళ్ అరుళిచ్చెయ్ తవాతే ముతళి కళో సోపచారమాః తన్నామితస్తైవిణ్ణిష్పజ్జాయతా గెన్నిఱతు ఇత్యేవమ్ ఇత్యాదియాల్

మూ. ఇత్యేచిం పరిపృష్టాస్తే స్వం స్వం మత మతద్విత్తాః!

సోపచారం తదా రామ మూచు ర్ద్వితచిక్షీవః॥ ౫౬,

అర్థము. — తే-ఆవానరులు, ఏవం-ఇట్లు, ఇతి-అని, స్వంస్వమ్-తమతమ, మతం-మతములు, పరిపృష్టాః-అడుగెడినవారై, అతద్విత్తాః-జాగరూకులును, హితచిక్షివః-హితముచేయనిచ్చయించువారునునై, తదా-అప్పుడు, సోపచారమ్-ఉపచారహితముగ, రామం-శ్రీరామునిఁగూర్చి, ఊహః-చెప్పిరి.

వ్యా (ఇత్యేవమ్) ప్రకారవాచియాన సదద్యయత్తాలుమ్ఉక్త వచనప్రకారజ్ఞేయమ్ అరునమప్రకారజ్ఞేయమృణాల్లకిఱతు. (పరిపృష్టాస్తే) పరిపృష్ణమావతు-పరితః ప్రశ్నమాతల్, పరిస్థిత్యా ప్రశ్నమాతల్ పరితః ప్రశ్నమావతు - నేర్ నేర్ కేట్రైయన్తి క్కేతన్నినై విలే విల్లుమ్బడికేట్రై. విభీషణాగ్రీకారమ్ మహారాజరై పోలే ఉద్గళుక్కు ఇష్టమోఅనిష్టమో ఎన్టునేర్ నేర్ కేట్రైయన్తి క్కే, “ సుహృదాసన్దేష్టుమ్యుక్తమ్ ” ఎన్టు సామాన్యేన కేట్రై. పరిస్థిత్యా ప్రశ్నమావతు-అపిశబ్దత్తాలే వస్తసానునయప్రశ్నమ్ అతాకిఱతు. అనుసరిత్తుక్కేట్రై. ఆకవిత్రాల్ తమ్మైత్రోగ్గ్ ప్రశ్నమ్బణ్ణుకై యన్తి క్కే, ఆచార్యనైశిష్యో కళో కేట్టుమాన్పాలే కేట్రై. కేట్టత్తుక్కుక్కరుత్తు, అఱి కై యమ్, కార్య నిర్ణయత్తుక్కు వేణ్ణుమళవుడైమైయుమ్. (స్వంస్వంమతమ్) “ తేషుజాతుసవిశ్వసేత్ ” ఎన్టు-మహారాజర్ మతత్తిలే విల్లుమ్బడియాక పరితా హేతుభేదజ్ఞళా లేతన్దాముకై యమతజ్జై (అతద్విత్తాః) రామకార్యత్తిలే సావధానరాయుల్పార్. (సోపచారమ్) పెరుమాళునై య పెరుమైయై పుకల్ న్దుకొణ్ణు. (తదా) పెరుమాళుక్కుత్తాల్గ్ హితజ్ఞాల్లుకై అవే

క్షీతమానదశ్చైయిలే. (హితచిక్షీర్షవః) పెరుమాభుడైయస్రియమ్ ఒరుత
లైయానాలుమ్ హితత్తై ఇప్పేణువార్ ఇచ్చెయ్యుడైయరా యిరుక్కు
మవర్కళ్. (రామమూచుః)

౫౬.

తాత్పర్యము,— శ్రీరాములు ఆవాసరులతోనిట్లు సెప్పఁగా వారుహితమునజేయ
నిచ్చయించి శ్రీరాములను స్తోత్రముజేయుచు సతిజాగ్రతిగాఁ దమతమ యభిప్రాయము
లను విన్నవించిరి.

పెరియవాచ్చాన్బిత్తై తిరువడిక శ్లేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము - ౧౭ - వ సర్గము, 33-వ శ్లోకము.

అవతారికై. తద్దాముడైయమతత్తై చొచ్చిల్లువార్కళాకనినైత్తు
క్కిఱ్ఱిల్ సోపచారమ్ - ఎన్ఱు ప్రస్తుతమాన ప్రకారత్తై చొచ్చిల్లుకీతా
ర్కళ్ మేల్ ఇరణ్డుళ్లోకత్తాలే. అతిల్ ముతల్ శ్లోకత్తాల, దేవర్ సర్వజ్ఞ
రాయిరుక్కుచ్చెయ్తే ఎజ్జత్తై క్కేట్కిఱతు, ఆత్రితర్ శొల్లిల్లత్తు శెయ్
తరుళా రెన్దిఱవ్వుమ్ దేవర్ క్కు ఉణ్డాకైక్కాక వితే ఎన్దిఱతు.

మూ.— అజ్ఞాతం నాస్తి తే కించి త్రిషు లోకేషు రాఘవ !

ఆత్మానం పూజయన్ రామ పృచ్ఛస్యస్తాన్ సుహృత్తయః॥౫౭.

ఆర్థము — రాఘవ - రఘుకలోద్భవుడా! త్రిషు - మూడైన, లోకేషు - లో
కములయందు, తే - నీకు, ఆజ్ఞాతమ్ - తెలియనిది, కించిత్ - కొంచెమైనను, నాస్తి -
లేదు. రామ- శ్రీరాముడా, సుహృత్తయ - స్నేహభావముచేత, ఆత్మానమ్ - మిమ్ము
లను, పూజయన్ - ప్రకాశింపించుచు, ఆస్తాక్ - మమ్ములను. పృచ్ఛసి - అడుగుచు
న్నావు.

వ్యా. (త్రిషులోకేషు తే అజ్ఞాతమ్ కిఞ్చిన్నాస్తి) అనుకూలప్ర
తికూలమధ్యస్థకోటి త్రయరూపమా యిరున్దుళ్ళచేతనర్ నిమిత్తమాక
స్వతస్సర్వజ్ఞ రాయిరున్దుళ్ళదేవర్ క్కు అవర్కళుడైయ స్వరూపస్వభావ
జ్ఞత్తెన్ను, ఉత్కర్షాపకర్ష విభాగమెన్ను, త్యాజ్యోపాదేయ విభాగమెన్ను,
ఇవశ్రీలజ్ఞాతమాయిరుప్పత్తోన్దిత్తై అజ్ఞాతంనాస్తి-ఎన్ఱున్యతిరేకత్తాలే

ఇ పేణువార్ - ఇచ్చయించువాడు.

౨౦౮ అభయప్రదానసారమ్-త్వంహి సత్యవ్రతశ్శూరః.

శొలిల్ల అర్ధదైర్ఘ్యము కాక (రాఘవ) ఇంద్రసావ్యజ్ఞమెన్ను, వక్ష్యమాణ స్వభావజ్ఞతెన్ను, ఇవై యెల్లామ్ రఘుకులోద్భవత్వత్తాల్ వందతెనై. “య శస్వీజ్ఞానసంపన్నః” ఎన్నక్కడవతితే. (రామసుహృత్తయా ఆత్మానా పూజయన్న స్తాన్ పృచ్ఛసి) ఆశ్రితర్కు నత్తై యే ఎణ్ణుదిదువుళ్ళత్తైయు డై యీ రెన్గిట ఇమ్మహాగుణత్తై ప్రకాశిప్పిక్కైక్కాక ఆరమ్మిత్తీర్. ఇత్తాలుమ్ ఆశ్రితశొన్న పడియల్లతు శెయ్యా రెన్డుదేవర్కువరుమ్ ఏ ధ్దత్తై లోకి జ్ఞోణ్ణాడుకైక్కాక, సర్వజ్ఞరానదేవర్జ్ఞానత్తు ంక్కడై విల్లాత తిర్యగ్జాతియాన ఎజ్జలై క్కేట్టరుభుకిటత్తై త్తనై. ౫౭.

తాత్పర్యము — న్యామి! కృతకము అకృతకము కృతకాకృతకము అనియెడిముట్లొకములయందును దేవరవారికిని విషయ మేమైనను గలవా? తమ ఆశ్రితపారతత్త్వమును బ్రకాశింపజేసి భక్తులను రమింపజేయుటకు సర్వజ్ఞులైన దేవరవారు తిర్యగ్జాతియందుంబుట్టి ఘ్నములేని దాసులనడుగుచున్నారు

సూచయన్-జానన్ అని పారాస్తరము

పెరియవాచ్చాచ్చిలై తిరువడికలేళరణమ్,

యుద్ధకాణ్డము - ౧౭ - వ సర్గము, ౩౪-వ శ్లోకము.

అవతారికై. ఆశ్రితార్థమాక చ్చెయ్యవేణ్ణుమవై దేవర్కుబరుత్తరై క్కేట్టు చ్చెయ్యవేణ్ణాతేయరుక్కు, ఎజ్జళోపక్కల్ ఇప్పడిభరన్యాసమ్మణ్ణివైత్తీర్, ఇతు ఎన్న స్వభావమెన్డు త్తెజ్జళో ప్రీత్యతిశయత్తాలేశొల్లు కిత్తార్కళో త్వంహి ఇత్తాదినా.

మూ.- త్వం హి సత్యవ్రత శ్శూరో ధార్మికో దృఢవిక్రమః ।

ఁ రీక్ష్యకారీ స్తుతిమా ని సృష్టా ౭౭ త్తా సుహృత్సుచ ॥ ౫౮.

అర్థము — త్వమ్-నీవు, సత్యవ్రతః - తప్పనిసంకల్పముగలవాడవు, శూరః- ఆశ్రితనిరోధములను బోగొట్టెడు శౌర్యముగలవాడవు, ధార్మికః-ఆశ్రితరక్షణ ధర్మమునందు స్థిరుండైనవాడవు, దృఢవిక్రమః - స్థిరమైనవ్యాపారము గలవాడవు, పరీక్ష్యకారీ - పరిశీలించికార్యములను జేయువాడవు, స్తుతిమాన్ - సమయమందు జ్ఞప్తితెప్పనివాడవు, సుహృత్సు-న్నేహితులయందు, నిసృష్టాత్తాచ- ఉంచబడిన మనస్సుగలవాడవును.

వ్యా (త్వమ్) వక్ష్యమాణ గుణాశ్రయమాన దర్శియుడై య
వై లక్షణ్యజ్ఞోల్లకితః. చగవద్యతిరిక్తర్కు గుణాధీనమితే స్వరూ
పోత్కర్షమ్. ఇవిషడ త్తలే గుణోత్కర్షమ్ స్వాశ్రయజైష్ఠ్యశ్చ యరు
క్కుమై. “గుణాయ త్తం లోకే” ఎవ్వారితే ఆత్మవాన్. (హి) కీర్తు
క్తమాన సుహృత్తా ప్రతిపాదనపూచకమ్. (సత్యవ్రతః) అమోఘస
జ్కుల్పః. అతాకితః - “అభయం సర్వభూతేభ్యో దదామ్యేతద్వ్రత
మ్మమ” ఎవ్వు - ఆశ్రితసంరక్షణ సజ్కుల్పమ్ అమోఘమాయరుక్మై.
(శూరః) అన్దరక్షణజ్గుక్కు విఘ్నశతమ్వద్దాల్, అవశ్శైయశ్చీయచ్చె
య్యమ్ హింసా సామర్థ్యమ్శూరత్వమ్. (ధార్మికః) అతుతాన్ శైవై
ప్పుశలాలేయాయరుక్మై. అధవా, అన్దరక్షణధర్మమ్ స్వప్రయోజనత్తు
క్తాయరుక్మై యన్తిక్మై తద్రక్షణైక ఫలమాయరుక్కుమెష్టుమామ్. (దృ
ఢవిక్రమః) దృఢవ్యాపారః శైయతతొత్తై ఒరుత్తరాల్సన్ అఙ్కిక్కువొ
ణ్ణామై. అతాకితః - ఆశ్రితర్ తద్గళాలుమ్ పిఱరాలుమ్ అఙ్కిక్కువొణ్ణా
తిరుక్మై. (పరీక్ష్యకారీ) ఆశ్రితార్థమాక పరాక్రమిక్కుమిడ త్తిల్పార్తు
చ్చెయ్తై. అతాకితః - పిఱరాలవరుమ్ విరోధత్తై విక్రమత్తాల్ అఙ్కి
ప్పోమ్, అవస్థన్నాల్వరుమ్విరోధత్తై ప్పొత్తైయాలేయఙ్కిప్పొమ్మెన్దుపా
ర్తుచ్చెయ్తై. “దాస్యమైశ్వర్యవాదేన” “యస్యైమ్యతామలయశ
శ్చైవణావగాహః”. (స్మృతిమాన్) మున్దుపిఱిన్దజ్జానమ్ అవసరేన్ద్రుతి
విషయమానై. అతాకితః - ఆశ్రితర్ బుద్ధ్యాపణ్ణుమ్ అవరాధత్తైప్పొఱు
క్మైక్కుడి, ఇవన్ అడియిట్టణ్ణిన ఆభిముఖ్యత్తైయే నిన్దైత్తిరుక్మై.
(నిస్మష్టాన్ద్రాసుహృత్సుచ) ఆశ్రితర్ పక్కల్ ఇన్ద్రుడిసర్వప్రకారరక్ష
రాయరుక్కుచ్చెయ్తే దేవర్కాద్యమ్ ఆశ్రితర్పిన్ద్రుక్కుమ్మడి అవర్క
శ్ పక్కలిలే సమర్పిత్తువై తీర్. కీర్తుశ్శుగూణజ్జైక్కుణ్ణుక్కులుమ్ ఇమ్మ

హాగుణతై ఒరు త్రరాలుమ్ ఉణ్ణుక్కుప్పోమో వెన్ఱు కరుత్తు. చ శబ్ద
త్రాల్ అను క్తమాన గుణజ్జలై సముచ్చయిక్కిటతు. ౫౮.

తాత్పర్యము - మీరు సత్యసంకల్పలు. ఆశ్రిత విరోధి నిరసనకూరులు. శరణా
గతరక్షణ ధర్మనిష్ఠాగరిష్ఠులు స్థిరమైన వ్యాపారముజేయువారు. ఏ కార్యముజేసిననుచక్క
గవిచారించి చేయువారు. సమయమువచ్చినప్పుడు మరుపనివారు. ఆశ్రితపరాధీనులునుగా
నన్నారు.

పెరియవాచాచ్చిలై తిరువడిక శేషరణమ్.

యద్ధకాణ్డము - ౧౭ - వ సర్గము, ౩౫-వ శ్లోకము.

అవతారికై. ఇప్పడి దేవర్ కార్యతై ఆశ్రితరిట్టవ్వుక్కాక్కివై
త్తీరెప్పతుయాతోన్ఱు, అత్తాలే దేవరుడై య సచివరాయిరున్ఱుళ్ళు అజ్గద
ప్రముఖర్ నాల్వరుమ్ తని త్తనియే తజ్జళ్ కరుత్తుక్కులై విణ్ణప్పజ్జాయ్య
క్కడవర్ కళ్, అతు ఎజ్జళుక్కెల్లామ్ కరుత్తాక క్కడవతు ఎన్ఱు మేల్ వి
ణ్ణప్పజ్జాయ్య ప్పుకుకీఱ నాలు ముతలికలై యుమొట్టిన్దొ శీరడజ్జచ్చిల్లు
కితార్ కళ్.

మూ.- తస్తా దేకైకశస్తావ ద్భూవన్తు సచివాస్తవ ।

హేతుతో మతిసంఘన్నా సమర్థా శ్చ పునస్తథా ॥౫౯.

అర్థము:-తస్తాత్ - అందువలన, మతిసంఘన్నాః - బుద్ధిమంతులైన, సమర్థా
శ్చ - కుశలులైన, తేవ - నీయొక్క, సచివాస్తావత్ - మంత్రులందఱును, పునః -
మఱల, హేతుతో-కారణములతో, ఏకైకశః-ఒక్కొక్కరుగా, బ్రువన్తు- నుడువుచు.

వ్యా. (తస్తాత్) దేవరైఆశ్రిత పరతన్త్రరాక్కి అడియోజ్జళ్
శొన్నపడి శెయ్యక్కడవతాక ఎజ్జలైవైత్త వైప్పాలే.(ఏకైకశః)తని త్త
నియే తన్దాముడై యకరుత్తుక్కులై విణ్ణప్పజ్జాయ్య క్కడవర్ కళ్. (తా
వద్భూవన్తు) మున్దుఱిమున్దుమ్ ఎల్లారుమ్ విణ్ణప్పజ్జాయ్యక్కడవర్ కళ్,

అభయప్రదానసారమ్—ఇత్యుక్తే రాఘవాయా ౭౪, ౨౨౧

కార్యవేళై యితే తిరువుళ్ళమానపడి శెయ్ తరుభుకిఱతెన్దై (తవసచి
వాః) ఆశ్రితరక్షణ మహా ౭ధ్వర త్తిలే దీక్షితరా యిరుక్కిఱదేవర్కు ఆ
ర్విజ్యమ్బుణ్ణుకిఱవర్ కళ్, ఇప్పడి తాజళ్ శొల్లుకిఱతు, పెరుమాళ్ శ
రణగతరక్షణత్తుక్కు సహకారికళాక త్తజ్జలై నిసై త్తిరుక్కైయా లే
(హేతుతః) ప్రతిపన్నజ్జలైన్దు పెరుమాళ్ళుక్కు ఉపేక్షిక్కువొణ్ణాతపడి
సహేతుకమాక. (మతిసంపన్నాః) కార్యనిర్ణయ త్తిల్ తనిత్తనియేని
పుణరెన్దై. (సమర్థాశ్చపునస్తథా) యాతొరుపడి నిర్ణయిత్తార్ కళ్, అప్ప
డియే పిన్ను పెరుమాళ్ తిరువుళ్ళత్తిలేపడుమ్బడి ప్రతిపాదన సమర్థ
రాయరుక్కుమవర్ కళ్. ఇప్పడిముతలికళ్, ఇవర్ కళ్ నాల్వర్ వాల్తై
యైయుమ్ పెరుమాళ్ గౌరవిక్కైక్కాక ప్రశంసిత్తు విణ్ణప్పజ్జైయ్
తార్ కళ్.

౫౯.

తాత్పర్యము— మీరు పూర్వోక్తగుణసంపన్నులుగానబుద్ధిమంతులైన తమమం
త్రులందఱును గ్రమముగఁచగిన కారణముల నుపపాదించి తమతమ యభిప్రాయముల
జెప్పవలయు

పెరియవాచ్చాన్బిళ్ళై తిరువడికళేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము - ౧౭ - వ సర్గము, ౩౬-వ శ్లోకము

అవతారికై. అనన్తరమ్ సర్వప్రధానరాయ్ యువరాజరాయు
ళ్ళ అజ్గదప్పెరుమాళ్ తమ్ముడైయమతత్తై ఉపన్యసిక్కిఱార్ ఇత్యుక్తే
ఇత్యాదియాల్.

మూ.— ఇత్యుక్తే రాఘవాయా ౭౪ మతిమా నజ్గదో ౭గ్రతః ।

విభీషణపరిక్షార్థ మువాచ వచనం హరిః ॥ ౬౦.

అర్థము,— అధ-పిమ్మట, ఇతి - ఇట్లు, ఉక్తే-చెప్పఁబడుచుండఁగా, అగ్రతః -
మొదట- మతిమా -బుద్ధిమంతుడైన, అజ్గదః - అజ్గమండనెడు. హరిః-వానరుడు,
రాఘవా - రఘురామనికొఱకు, విభీషణపరిక్షార్థమ్ - విభీషణపరీక్షయే ప్రయోజనము
గాగల, వచనమ్ - మాటను, ఉవాచ - చెప్పెను.

౩౨౨ అభయప్రదానసారమ్—శత్రోస్సకాశాత్సంప్రాప్తః.

వ్యా. (ఇత్యుక్తే) ఎల్లార్కుమ్ అవర్కళ్ నాల్వరుమే క కడవ రాక ముతలికళ్ విణ్ణప్పణ్ణాయ్తుళ్ళవిడ త్తిల్. (గాఘవాయహారిర్వచ నమువాచ) రఘుకులత్తార్ కార్యమ్ ఒరుకురగ్గినుడైయ వార్తైకోణ్ణు + ఈడఱుక్కుమ్మడియావతే ఎన్దు పెరుమాళ్ళుడైయ ఆశ్రితపారతన్త్ర్య త్తైఱుపికోణ్ణాడుకితాక (అథా౭గ్రతః) ఎన్నిఱతు-పరియట్టముతై యాలే మహారాజ ర్కనన్తర మవరాకై యాలుమ్, ముతలికళ్ళెల్లార్కుమ్ ప్రథాన రాకై యాలుమ్ (మతిమానగ్దః) పరియట్టముతై యొళియ కార్యని ర్ణయత్తుక్కుప్పరికరమాన జ్ఞానాధిక్యతై యుడైయ అగ్దపప్పెరుమాళ్. (విభీషణపరితూర్థమ్) వధ్యతామ్-ఎన్టార్ మహారాజర్ సత్యజేయమ్-ఎన్నుమళవాయిరున్దతు పెరుమాళ్ తిరువుళ్ళమ్, ఇవైయిరణ్ణుమ్ ఆరా యామత్సైయ్తై యుక్తమల్లవెన్దు పరితూర్థమాక వార్తైయెచ్చొల్లు కితార్.

తాత్పర్యము— ఇట్లు నెప్ప యవరాజైన అంగదప్పెరుమాళ్లు విభీషణునిబరి షించి పిమ్మట కర్తవ్యాంశమును నిశ్చయింపవలయునని శ్రీరాములతో విన్నవించిరి.

పెరియవాచ్చాన్నిళైళ్ళ తిరువడికళ్ళేళరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము. ౧౭ - వ సర్గము, ౩౭-వ శ్లోకము.

అనతారికై. శత్రుసకాశ త్తిల్ నిన్దుమ్ వద్దవిభీషణ సహసా విశ్వాసయోగ్యసల్లక శజ్జ్యనెన్దితార్ శత్రోః ఇత్యాదియూల్.

మూ. శత్రో స్సకాశా త్సంప్రాప్త స్సర్వథా శజ్జ్య ఏవహి।

విశ్వాసయోగ్య స్సహసా స కర్తవ్యో విభీషణః॥ ౬౦.

అర్థము,— విభీషణః-విభీషణుడు, శత్రోస్సకాశాత్-వైరివద్దనుండి, సంప్రాప్తః-వచ్చినవాడు, సర్వథా-సర్వప్రకారములచేత, శజ్జ్యఏవహి-సందేహింపఁదగినవాఁడేనా?, సహసా-తటాలున, విశ్వాసయోగ్యః-సన్దేహగినవాడుగా, సకర్తవ్యః-చేయఁదగినవాడుగాడు.

వ్యా. (శత్రోస్సకాశాత్ సంప్రాప్తః) ద్వేషాతిరేకత్వాలేనామ గ్రహణమృణ్ణాతే శత్రోః ఎన్లితార్. భగవద్విరుద్ధరై శత్రుక్కుశ్చన్తితే తదీయన్ నినై త్తిరుప్పతు. తదీయరుడైయ శత్రుక్కుశ్చై త్తనక్కుశత్రువా కవితే అవనుమ్ నినై త్తిరుప్పతు. ఇతితే శేష శేషిక భుక్కుఅన్యోన్యమ్ పరి విరుక్కుమ్మడి. అల్లతు స్వశత్రుక్కుశ్చన్తు శిలరై మతియార్ కళితే (సకా శాత్సంప్రాప్తాహి) అవశత్రువాకిల్ ఇవనుక్కున్నెన్న, అవనోలక్కు త్తిల్ నిన్తుమ్ వద్దవగెన్ను మిడమ్ దేవదుమ్ సంప్రతిపన్నమన్తో? ఆసన్ న్ను, అవశ కార్యత్తుక్కు వద్దానాకక్కుడాతో? (సర్వభాశజ్యుషవ) ఆకైయాల్ సర్వప్రకారత్తాలుమ్ శజ్యునే. వధ్య్ ఎన్నాతోక్కివత్తు; పెరుమాళ్ తిరుముఖ త్తిల్ ఇవశమేలుడ్డానతణ్ణళియాలే. అవనుడై యసకాశ త్తిల్ నిన్తుమ్ వద్దపడియాలమ్, అవశతమ్మియెన్తుతానే శొల్లు కై యాలుమ్, రాక్షస జన్తమాన పడియాలమ్, విశ్వసిక్కైక్కు ఒరు హేతువిడై. (విశ్వాసయోగ్య స్సహసాపక ర్తవ్యః) శరణమెన్తు వద్దవశ విశ్వాసయోగ్యనల్లనో వెన్తు పెరుమాశభిప్రాయమాక, అప్పడితన్నా లుమ్, శడక్కున విశ్వసిక్కైక్కు యోగ్యనల్ల. అతుఎత్తాలేయెన్నిల్, (విభీషణః) పరహింసైయాలే సర్వలోకభయజ్కురనానవశ పణ్ణిన శత్రు శరణాగతియాకై యాలే, నత్తైనలికైక్కు ఇన్దగోష్ఠియిలే విలైచ్చెల్లుమ్ వార్తైయైచ్చొల్లి వద్దానాక సంభావనైయుడ్డు, ఆకైయాల్ సహసా విశ్వసిక్కువడుక్కాతు, శజ్జిక్కువడుక్కుమెడై.

౬౦.

తాత్పర్యము,— శత్రుపక్షము లోనుండి వచ్చినవాడుగాన సర్వప్రకారముల చేతి శజ్జింపవలసియున్నది. అవిచారితముగ నితనినమ్మగూడదు. ఏలనన్న, పరహిం సచేత లోకమును భయపఱచువాడని రాధాస్తముగ పేరేపెట్టుకొని యున్నాడు.

పెరియవాచ్చాన్నిచ్చై తిరునడికలేశరణమ్.

౧౨౪ అభయప్రదానసారమ్-ఛాదయిత్వాఽఽత్తభావమ్.

యుద్ధకాణ్డము- ౧౭- వ సర్గము, ౩౮- వ శ్లోకము.

అవతారికై. ఆర్థితోఽహ్వయం శరణ మ్ముకుందవనై విశ్వసిక్ష్మ
పేణ్డావో వెన్దురామాభిప్రాయమాక, శరణాగత నానాలుమ్ సహసా
విశ్వాసయోగ్యవల్ల నెన్నుమిడతై సహేతుకమాక ప్రతిపాదిత్తు విశ్వ
సితైల్వరుమ్ అనర్థతైచ్చొల్లుకిఱతు.

మూ. ఛాదయిత్వాఽఽత్తభావం హి చరన్తి శరబుద్ధయః।

ప్రహరన్తి చ రన్ధ్రేషు సోఽనర్థస్తత్కృతో భవేత్॥ ౬౨.

అర్థము, — శరబుద్ధయః - దుష్టబుద్ధిగలవారు, ఆత్మభావమ్ - తమఅభిప్రాయ
మును, ఛాదయిత్వా-కప్పిపెట్టి. చరన్తిహి-సంచరించుచున్నారనిగా! రన్ధ్రేషు- భిద్ర
ములయందు. ప్రహరన్తిచ-చక్కగమర్దింతురు సః-ఆ, అనర్థః, అనర్థము, తత్కృతః-
ఆతనిచేతః జేయఁబడినదిగా. భవేత్-ఆగును.

వ్యా. (శరబుద్ధయః ఆత్మభావంఛాదయిత్వాచరన్తి) (శరబుద్ధ
యః) దుష్టబుద్ధయః-తామసప్రకృతికథాకైయాలే రాక్షసర్ దుష్టబుద్ధి
కథాయితే ఇరుప్పడు. (ఆత్మభావంఛాదయిత్వా) నలియక్కడవతాక
నిశ్చయిత్తువరుకిఱ తక్షనినైవై మత్తెత్తు. (చరన్తి) సాధువత్ చరన్తి-తజ్జ
భుజైయభావదోషత్తు క్కెతిర్ తట్టాన అనుకూలవేష తైక్కొండు వ్యవ
హరియానిట్పొర్ కళ్. (హి) బాధకరానరాక్షసర్ అనుకూలవేషత్తోడే
సజ్జరిప్ప రెన్నుమిడమ్ మారీచన్మక్కలిలుమ్ రావణ న్మక్కలిలుమ్
సమక్కనుభూతమన్తో? ఇవ్వళవాల్ సహసా విశ్వాసయోగ్యవల్ల నెన్ను
మిడతైచ్చొల్లుకిఱతు. స్వదోషతై మత్తెత్తు అనుకూల వేషత్తోడేతా
వద్దాల్ అవకాశమైచ్చెయివతెన్నెన్న, (ప్రహరన్తిచరన్ధ్రేషు) ఇడజ్జలిలే
సలియానిట్పొర్ కళ్. అతాకిఱతు-తనియిరుప్ప, అన్యపరతై, తన్నోడే
జురురీరాకక్కలక్కై, ఇవైయితే. (సోఽనర్థస్తత్కృతోభవేత్) అన
ర్థమ్ సహసా విశ్వసితవనుడైయ ఫలమాకక్కడవతు. ౬౨.

తాత్పర్యము — తామసప్రకృతులు పరహింసయందు నిశ్చయింపబడిన తమ ఆభిప్రాయమును బయలుపడనియ్యక లోపలనే పెట్టుకొని సమయమును వెదకుచుండును. దుర్బలసమయమువచ్చినప్పుడు చక్కగమర్చించి తమ ఆభిప్రాయమును కొనసాగించుకొనుదురు ఇట్టి ఆనర్థమును విమర్శింపక తటాలున నమ్మువాని పాలగును.

 సుమహాః ఆనిపారాంతరము.

పెరియవాచ్చాన్నిచ్చై తిరువడిక శేశరణమ్,

యుద్ధకాణ్డము, ౧౭ - వ సర్గము, ౩౯ - వ శ్లోకము.

అవతారికై. ఇవనుడైయత్యాగోపాదానత్తుక్కుఁబాప్పనపరీక్షా ప్రకారమై చొప్పులుకీటఁగు.

మూ. అథాఽనర్థా వినిశ్చిత్త్య వ్యవసాయం భజేత హి!

గుణత స్సజ్జగిహం కుర్యాద్దోషతస్తు విసర్జయేత్ || ౬౩.

అర్థము — అథాఽనర్థాచ- గుణదోషములను, వినిశ్చిత్త్య - చక్కగనిశ్చయించి, వ్యవసాయమ్-ఉద్యోగమును, భజేతహి-పొందవలెనుగదా! గుణతః- గుణనిశ్చయముచేత, సజ్జగిహమ్-అగ్రీకారమును, కుర్యాత్-చేయవలయు, దోషతః- దోషనిశ్చయముచేత, విసర్జయేత్-విడువవలయును.

వ్యా.(అథాఽనర్థావినిశ్చిత్త్య) ఇవనై ప్పరిగ్రహిత్తు ఒరుకార్యత్తి లే నియోగిత్తాల్ ఇవనాల్వరుమ్ ప్రయోజనజ్గల్గినిశ్చయిత్తు. (వ్యవసాయంభజేతహి) త్యాగపరిగ్రహ వ్యవసాయత్తై ప్పణ్ణవతు ఇప్పడిపరీక్షియాతే సహనైవ త్యాగపరిగ్రహమ్ కార్యమల్ల. (హి) ఇతు నీతిశాస్త్రప్రసిద్ధమన్తో? నీరీ అతియాతతోన్తనే. (గుణతస్సజ్జగిహం కుర్యాత్ దోషతస్తువిసర్జయేత్) నక్కార్యమ్ ముఁదుచ్చెయ్యున్దనై యుమ్ గుణవానాకిల్ పరిగ్రహిప్పతు, నక్కార్యత్తై క్కెడుక్కున్దనై యుమ్ గుణహీననాకిల్ కడుకవిడువతు. గుణజ్గణువైత్తే పరిగ్రహియా తొఱ్ఱిన్దాల్ ఇవనాత్కొళ్ళుక్కార్యమ్ ఇళక్కువరుమితే. దోషజ్గణు విట్టిలనాకిల్ స్వనాశతోడే తలై క్కట్టుమితే. ఆకై యాలే, విసర్జయేత్ ఎన్నిటతు. ౬౩.

తాత్పర్యము — ఒక కార్యమునందుఁ బ్రవర్తించునపుడు గుణదోషములను జక్కగ విచారించి గుణములున్నచో సంగీకరించవలయు దోషములున్నయెడల విడువవలయును.

పెరియవాచ్చాన్నిచ్చై తిరువడిక శేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము, ౧౭- వ సర్గము, ౪౦ - వ శ్లోకము

అవతారికై. :: కట్టడగుణవానా యిరు తల్ దుష్టనాయురు తల్
లోశేయవారోరు త్తరితై యాకై యాలే త్యాగపరిగ్రహజ్ఞుక్కు ఇవై
హేతువాకమాట్టాతెన్న, తత్తత్ ప్రాచుర్యజ్ఞులై కొండ్లు త్యాగోపా
దానజ్ఞులై పుణ్యత్తటిలై యెనితార్.

మూ. యది దోషో మహాం స్తస్మిన్ స్త్యజ్యతా మవిశజ్జితః।

గుణాన్వాపి బహుళజ్ఞాత్వా సజ్గ్రహపక్రియతాం నృప॥౬౪.

అర్థము— తస్మిన్ - ఆవిభీషణునియందు, దోషః - దోషము, మహాన్వాపి -
అధికమైనయెడల, అవిశజ్జితః - సందేహింపఁ బడనివాడై, త్యజ్యతామ్ - విడువబడవ
లయు, నృప - రాజా, గుణాన్ - గుణములను, బహుళ - అనేకములుగా, జ్ఞాత్వా
వాపి - తెలిసినియే, సజ్గ్రహః - ఆశీకారము, క్రియతామ్ - చేయఁబడవలయు.

వ్యా. (నృప) నాడాళ ఇట్టు ప్రియదేవర్ కు ఇంద్రుని నాజ్ఞభువ
దేశిక్కవేణుమో? దేవర్ కు సంప్రతి పన్నమన్తో ? (తస్మిన్ దోషోమ
హాన్వాపి అవిశజ్జిత స్త్యజ్యతామ్) దోషముహానాయురుక్కు మాకిల్,
అల్పమానగుణమ్ అత్తాలే అభిభూతమాకై యాలే, అతుజీవిక్క మా
ట్టాతు, ఆకై యాలే, అన్దగుణలేశజ్ఞొన్వీకారజ్కుర్తవ్యమన్తు. - కణ్డబ్దు
విడప్పడుమ్. (గుణాన్ వాపి బహుళజ్ఞాత్వా సజ్గ్రహపక్రియతా
మ్) అప్పడియేగుణమ్ పువాలాయురుక్కు-మాకిల్, అత్తాలే అభిభూత
మాన అల్పదోషన్దలై యెడుక్కు మాట్టామైయాలే, అన్దదోషలేశత్తైక్కొ
ణ్డు కై విడక్కడవోమల్లోమ్, స్వీకారమ్ కర్తవ్యమ్, ౬౪.

తాత్పర్యము. - ఆవిభీషణునియందు గుణదోషములు కలిసియున్నయెడల, దో
షముధికముగానుండెనేని విడువవలయు. గుణముధికముగానుండెనేని పరిగ్రహింపవలయు.

పెరియవాచ్చున్నిచ్చై తిరువడికలేతరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము. ౧౭ - వ స్తవము, ౪౧ - వ శ్లోకము.

అవతారికై. ఇప్పటి అజ్ఞదప్పెరుమాళ్ స్వమతజై ప్రతిపాదిత్తు నిష్టవళవిలే, అన్దగోష్ఠియిల్ ద్వితీయరాన శరభర్ స్వమతజై ఉపపాడి క్కితార్.

మూ. శరభ స్తవ్యధ నిశ్చిత్య సాధ్యం వచన మబ్రవీత్ ।

క్షీప్ర మస్మి న్నరవ్యాఘ్ర చారః ప్రతివిధీయతామ్ ॥ ౬౫.

అర్థము — అధ - పిమ్మట, శరభః - శరభుఁడు, సాధ్యమ్ - చేయఁదగినదానిని, నిశ్చిత్య - నిశ్చయించి, వచనమ్ - మాటను, అబ్రవీత్ - చెప్పెను, నరవ్యాఘ్ర - పురుషోత్తముఁడా! అస్తిక - ఇతిసఃపయముగ, చారః - చూత, క్షీప్రమ్ - క్షీఘ్రముగ, ప్రతివిధీయతామ్ - పంపఁబడవలయు.

వ్యా. (శరభ స్తవ్యధ) పరియట్టముత్రయాల్ అజ్ఞదప్పెరుమా ఖుక్క నస్తరమ్ ప్రాప్తరాయరుద్దుళ్ళ శరభర్ మతమ్ క్కీఱ్ఱిప్పిక్షిత్తి త్కాట్టిల్ సుశకత్రైయినాలే వన్దవిశేపత్రై చొచ్చిల్లుకిఱితు, తుశబ్దత్రాలే. (సాధ్యం వచనం నిశ్చిత్యాబ్రవీత్) వచనత్తుకు సాధ్యత్రైయావతు-అర్థ త్తినుడై యకర్తుమ్ శక్యత్రై. (సాధ్యం నిశ్చిత్య వచనమబ్రవీత్) శైయ్యక్కడ వపడిమైనిశ్చయిత్తువారై శొన్నారెన్నపుమామ్. (నరవ్యాఘ్ర) దేవర్ ఆణ్ పులియన్తో? వన్దవనుడై య త్తజై పారాతేః నోక్కక్కడవతో? ఆనాల్ శైయ్యక్కడవతెన్నెన్న, (అస్తికచారరిప్రతివిధీయతామ్) దుష్ట నో శుద్ధనో వెన్టుసంశయాక్రాంతనాన ఇవస్సక్కలిలే ఇవనుడై యస్వరూ పనిర్ణయార్థమాక చారనిష్ఠపృథువాన్. (క్షీప్రమ్) అనుకూలనాకిల్, ఇవనుడై య పరిగ్రహత్తిల్ విళిమ్మియాతపడి శడక్కెన విడప్పార్ ప్పతు. ౬౫

తాత్పర్యము.— ఇట్లు అజ్ఞదప్పెరుమాళ్ళు చెప్పినపిమ్మట శరభుఁడు, ఇంకఁజేయఁ దగిన కార్యమును నిశ్చయించి చెప్పినదేమనగా, ఇతనియొద్దను చూచి క్షీఘ్రముగఁబవలయునని చెప్పెను.

పెరియ వాచ్చాన్నిచ్చై తిరువడిక శేశరణమ్.

౨౨౮ అభయప్రదానసారమ్-ప్రణిధాయ హిచారేణ.

యుద్ధకాణ్డము. ౧౭ - వ సర్గము, ౪౨-వ శ్లోకము.

మూ ప్రణిధాయ హి చారేణ యథావత్ సూక్ష్మబుద్ధినా |

పరీక్ష్య చ తతః కార్యో యథా న్యాయం పరిగ్రహః || ౬౬ ||

అర్థము. — ప్రణిధాయ - పంపి, సూక్ష్మబుద్ధినా - మంచిబుద్ధిమంతుడైన, చారేణ - దూతచేత, యథావత్ - న్యాయప్రకారము, పరీక్ష్య - పరీక్షింపజేసి, తతః - పిమ్మట, యథాన్యాయమ్ - యుక్తప్రకారము, పరిగ్రహః - అగ్రీకారము, కార్యః - చేయఁబడవలయు

వ్యా (ప్రణిధాయ) ఇవశ్చైన్దు అవశ్చైన్దు త్త పరీక్షణ మృణ్ణలా మృడిఅవసోదేసజతనాయ్ పరీక్షిక్కడవణ. “ప్రణిధానం సమాధానుసమాధిశ్చ సమాస్సృతాః” ఎన్నక్కడవతితే. (సూక్ష్మబుద్ధినా చారేణయథావత్ పరీక్ష్యచ) ఇజ్జితనిమిత్తజ్జళాలే అవనుడైయగుణదోషజ్జలై అతీయవల్ల బుద్ధిమానానచారనాలే అవనుడైయ గుణదోషజ్జలై నిశ్చయిస్తు జ్ఞాయేతు. (హి) కణ్ణిట్టు క్కణ్ణాత్పోలే చార ముఖతాలే అతీయవేణ మెన్నుమిడమ్ రాజావాన ఉమక్కుత్తెరియాతో? “రాజానశ్చారచతుషః” ఎన్నక్కడవతితే. (యథాన్యాయం పరిగ్రహస్తతఃకార్యః) అనుకూలనాకిల్ శరణాగతనై అగ్రీకరిక్కుమ్ ప్రకారత్తిలే ఇవనై పరిగ్రహిక్కైపిన్బుకార్యమ్. సహసాకార్యమన్వైన్దుకరుత్తు. గుణతస్సజ్జహంకుర్యాత్ దోషతస్తు విసర్జయేత్ ఎన్దు-వికల్పియాతే, పరిగ్రహః కర్తవ్యః - ఎన్దు, అవన్బక్కల్ పెరుమాళుక్కుణ్ణానతణ్ణలియైప్పవ్వు || ౬౬ ||

తాత్పర్యము — మంచిబుద్ధిగలచారునింబంపి నీతికాన్త్రప్రకారము అంగీకరించవలయు.

పెరియవాచ్చాన్బిల్లై తిరువడిక శేశరణమ్.

అభయప్రదానసారమ్—జాంబవాంస్త్యధస్సంప్రేక్ష్య. ౨౨౯

యుద్ధకాణ్డము. ౧౭- వ సర్గము, ౪౩ - వ శ్లోకము.

అవతారికై, అగ్గోష్ఠియిల్ తృతీయరాన జామ్మవమహారాజర్
స్వమగజైయుపన్యసిక్కితార్.

మూ. జాంబవాంస్త్యధ సంప్రేక్ష్య శాస్త్రబుద్ధ్యా విచక్షణః।

వాక్యం విజ్ఞాపయామాస గుణవద్దోషవర్జితమ్॥ ౬౭.

అర్థము.— అధ - పిమ్మట, విచక్షణః - కుశిలుడైన, జాంబవాక్ - జాంబవం
తుండు, శాస్త్రబుద్ధ్యా - శాస్త్రపర్యాలోచనచేత, సంప్రేక్ష్య - నిరూపించి, దోషవ
ర్జితమ్ - దోషముచేవిడువబడినదియు, గుణవత్ -గుణముగలిగినదియైన, వాక్యమ్ -
మాటను, విజ్ఞాపయామాస - విన్నవించుకొనెను.

వ్యా. (జాంబవాంస్త్యధ) అధ-ఎన్నిటవితు మున్నుపోలే.తు-ఎన్నిటతు,
మున్నుజై పక్షగ్ధో పోల్పి కే, అవశ్యమ్ పరిగ్రహణీయ నెన్నిటవిశేష
తైచ్చొల్లుకిటతు. (విచక్షణః) అజ్ఞదశరభాదికభుమ్ నీతిశాస్త్రజ్ఞరాయి
రుక్క, విచక్షణః- ఎన్నిటతు ఇవరుక్కు నీతిశాస్త్రత్తిలుడైన అవగా
హనాతిశయత్రాలే. (శాస్త్రబుద్ధ్యాసంప్రేక్ష్య) పెరుమాళ్ తిరువుళ్ళతై
ప్పారాతే శాస్త్రబుద్ధియినాలే అక్షికితాకనిరూపిత్తు. (గుణవద్దోషవర్జి
తంవాక్యమ్) వాక్యత్తుక్కుగుణవత్తైయావతు-స్వార్థత్తిల్ పెరుమాళ్ళు
క్కుమ్ సేహమశ్శీరుక్తై. దోషవర్జితమాకై యావతు-బరుపక్షతై
యనువర్తిత్తుచ్చొల్లాతోళికై. (విజ్ఞాపయామాస) ౬౭.

తాత్పర్యము — పిమ్మట నీతిశాస్త్రజ్ఞుడైన జాంబవంతుండు శాస్త్రపర్యా
లోచనచేనిరూపించి పక్షపాతాది దోషములులేక మహాగుణవత్తరమైన వాక్యమును
బలికెను.

పెరియవాచ్చాన్పితై ౪ తిరువడిక శేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము. ౧౭ - వ సర్గము, ౪౪ - వ శ్లోకము.

అవతారికై. అవ్యాకృమ్ ఇన్న తెన్గిఱతుమేల్.

మూ. బద్ధవైరాచ్చ పాపాచ్చ రాక్షసేంద్రా) ద్విభీషణః

అదేశకాలే సంప్రాప్త సర్వథా శబ్ద్యతా మయమ్" ౬౮.

అర్థము. — అయమ్ - ఈ, దిభీషణః - విభీషణుడు, బద్ధవైరాత్ - దృఢమైన శాత్రువముగల, పాపాత్ - పాపకర్తగల, రాక్షసేంద్రాత్ - రావణునిచేతనుండి, అదేశకాలే - ఆగనిదేశకాలమందు, సంప్రాప్తః - వచ్చివచ్చువాడు, సర్వథా - అన్నివిధములచేత శబ్ద్యతామ్ - సంభాషించబడువలయును.

వ్యా. (బద్ధవైరాచ్చ పాపాచ్చ) కృత్రిమశత్రు విన్నాడు నిన్ముమ్. అతావతు-సర్వలోకశరణ్యరాన వెరుమాభుడైయ తిరువుళ్ళమ్ పుణ్ణుడుమ్బడి తానేహూత్తు కొణ్డవనెన్దై. శత్రుక్కల్ ఇరణ్ణుపడి ప్పట్టిరుప్పర్కల్, “సహజరికార్యజన్మైవ ద్వివిధశ్శత్రురిష్యతేసహజ స్వీకులోత్పన్న ఇతరరికార్యజన్మైతః” ఎన్తు. ఇవకార్య శత్రువాకై యాలే దుష్టసహనెన్తుకిరున్తు సహజశత్రుశైయ్యుమవ్దుక్కు శత్రు బుద్ధిడిణ్డైకై యాలేవీఱ్ఱుక్కోలి పరిగ్రహిక్కలామ్. (పాపాత్) ఎన్తు-వచ్చుకనెన్తుమామ్. (రాక్షసేంద్రాత్) హింసకజాతిక్కు నిర్వాహకనాయిరుక్కు మవన్బక్కల్నిన్తుమ్. (దిభీషణః అదేశకాలేసంప్రాప్తః) అవకావపడియానాల్, ఇవిన్నిర్దోషనాక త్తటైన్నిన్నిల్, శుద్ధకవరుమ్ దేశముమన్తు, కాలముమన్తు. ఎజ్జనేయెన్నిల్, ఇవక శుద్ధనాకిల్ పిరాట్టి యైప్పిరిన్ద బుశ్యమాగిరియిలే వరవేణుమ్, ఇవన్యజ్జాలముమ్ అతువే, అజ్జనన్తిక్కే, లజ్జైక్కుప్రత్యాసన్నమానకడఱ్ఱురైయిలేవన్దాన్. అకాలేవరుక్కై యానతు- నీ అడైమతిట్టుట్టదనైయిలే నప్పైవళ్ళిక్కైక్కు విరికుపార్తువన్దాన్. పకలిలేవరలాయిరుక్కు రాత్రియిలేవన్దానెన్తు మామ్. (సర్వథాశబ్ద్యతామయమ్) అకైయాలే ఉక్తసర్వప్రకారతా

లుమ్ ఇవన్ శరణాగతనాయ్ వన్దాలుమ్ శజ్జీక్క ప్పడువా నొరుచ నెన్దుకరుత్తు. ౬౮.

తాత్పర్యము — ఈవిభీషణుడు కృత్రిమశత్రువును పాపితుఁడునైన రావణునిచెంతనుండి లంకకుసమీపమైన అదేశమందును రాత్రియైన అకాలమందును వచ్చినవాఁడుగాన సర్వదనుల శంకింపఁబడియున్నాఁడు.

పెరియవాచ్చాన్బిత్తైతిరువడిక శేశరణమ్.

యద్ధకాణ్డిము. ౧౭-వ సర్గము, ౪౫-వ శ్లోకము.

అవతారికై. అనన్తరమ్ శ్రీమైన్దర్ స్వమతమై ఉపన్యసిక్కిఱార్.

మూ. తతోమైన్దస్తు సంప్రేక్ష్య నయాఽపనయకోవిదః |

వాక్యం వచనసంపన్నో బభాషే హేతుమత్తరమ్ ౬౯.

అర్థము.— తతః - పిమ్మట, నయాఽపనయకోవిదః - న్యాయాన్యాయపండితుఁడును, వచనసంపన్నః-శ్లాఘ్యమైనమాటలతోఁగూడినవాఁడునైన, మైన్దస్తు-మైన్దుడైతే, సంప్రేక్ష్య-చక్కఁగాచూచించి, హేతుమత్తరమ్ - మంచిహేతువులుగలదిగాన మేలైనదియైన, వాక్యమ్ - మాటను, బభాషే. సంభాషించెను

వ్యా. (తతోమైన్దస్తు) తుశబ్దతాలే, సర్వథా శబ్ద్యతామయమ్- ఎన్దు విడుమశవన్దిక్కే, అనుకూలరాకకూక్కుట్టిక్కొణ్ణుఆరాయక్కడవతానవిశేషతైచ్చొల్లుకీఱు. (నయాఽపనయకోవిదః) న్యాయాఽన్యాయనిశ్చయ త్తిల్ పండితనాయిరున్దుశ్శవన్ (వచనసంపన్నః) కేట్టారెల్లార్ క్కుమ్ శెవిచ్చెల్లవుమ్, నెజ్జిలేపడుమ్మడి యాకవుమ్, నిశ్చయిత్త పడియేవాయ్ విడవల్లనాకై. (హేతుమత్తరమ్) హేతుమదర్థ్యంచ-ఎన్నిట మహారాజర్ వారైయిఱ్కొట్టే ఉత్కృష్టమా యరుక్కై. (సంప్రేక్ష్యవాక్యంబభాషే) శబ్దనీయ నెన్దుమ్, ఆరాయుమ్మడి ఇన్న తెన్దుమ్ నిశ్చయిత్తువారై విణ్ణప్పజ్జాయ్ తార్. ౬౯.

తాత్పర్యము.— పిమ్మట న్యాయాన్యాయనిశ్చయమందుఁ బండితుడైన మైన్దుడు చక్కఁగాచూచించి హేతువులను చూపించుటయందు అర్హుడగుట వాక్యములకంటె శ్రేష్ఠమైనశ్లాఘ్యవచనములనుజెప్పెను.

పెరియవాచ్చాన్బిత్తైతిరువడిక శేశరణమ్.

౨౩౨ అభయప్రదానసారమ్—వచననామ-భావమస్యతు.

యుద్ధకాండము, ౧౭ - వ సర్గము, ౪౬ - వ శ్లోకము.

అవతారికై. అతిల్ ఆరాయన్దు వైక్కొళ్ళ వేణుమెన్నుమిడత్తై సంప్రతిపత్తిపణ్ణి, సర్వభావజ్ఞతామయమ్ - ఎన్నాతే ఆరాయమ్మడి శొల్లకీతార్.

మూ. వచనం నామ తస్యైష రావణస్యవిభీషణః ।

పుచ్చ్యతాం మధురేణాఽయం శనై ర్నురపతీశ్వర ॥ ౭౦.

అర్థము సరపతీశ్వర! - రాజాధిరాజా! ఏషః - ఈ, విభీషణః - విభీషణుడు, తస్య - ఆ, రావణస్య - రావణునియొక్క, వచనమ్ - వాక్యమైతే, పుచ్చ్యతామ్, అడుగబడవలయు, అయమ్ - ఈతఁడు, శనైః - మెల్లఁగా, మధురేణ-ప్రియవాక్యము చేత, పుచ్చ్యతామ్ - అడుగబడవలయును

వ్యా. అతిల్ అనుకూలనాక కూట్టిక్కొణ్డు నమ్మిలొరుత్తనా క్కివాఱై కేట్టువడుక్కుమ్. కేట్టుమ్మడియెన్నెన్నిల్, (ఏషవిభీషణస్తస్యరావణస్యవచనం నామపుచ్చ్యతామ్) నమక్కు శత్రువాన రావణకానమ్విషయ త్తిలే ఎన్నశొల్లి యిరుక్కితానెన్టుకేట్టుతు. (శనైర్నధురేణాఽయంపుచ్చ్యతామ్) కేట్టుమ్మొతు ఇవన్ననై, అశితాతపడిపతతాతే ఆతి ఇనియపేచ్చాలే కేట్టుప్పడుమ్. (సరపతీశ్వర)లోక త్తిల్ రాజాక్కళుక్కు నిర్వాహకరాన దేవక్కితే ఇప్ప్రకారత్తాలే కేట్టుమిడమ్ నీతిఎన్నుమిటదైరివతు. ౭౦.

తాత్పర్యము.— రావణుడేమి చెప్పెనని ఈవిభీషణుని తియ్యనిమాటలతో మెల్లఁగానడుగవలయును

పెరియవాచ్చాన్నిచ్చై తిరువడికళేశరణమ్.

యుద్ధకాండము, ౧౭ - వ, సర్గము- ౪౭ - వ శ్లోకము.

అవతారికై. ఇప్పడియాలే ఆరాయన్దు వైక్కొళ్ళవేణుమెన్నిఅతుమేల్.

మూ. భావమస్యతు విజ్ఞాయతత్త్వతస్తస్యం కిరిష్యసి।

యది దుష్టో నదుష్టో వా బుద్ధిపూర్వం సరన్నభ ॥ ౭౧.

అర్థము.— సరన్నభ! - పురుషశ్రేష్ఠుఁడా! దుష్టోవా-దుష్టుఁడైనను, నదుష్టోవా-యది - దుష్టుఁడుకాకపోయినను, అస్య - ఇతనియొక్క భావస్త-అభిప్రాయమునైతే, తత్త్వతః - యథార్థముగా, విజ్ఞాయ-తెలిసికొని, బుద్ధిపూర్వమ్-ఇష్టప్రకారము, త్వమ్-నీవు, కిరిష్యసి-చేయఁగలవు

† ఆశితాతపడి - సుదైహంపకుండునట్లు.

¶ పతతాతే - తొంరపడకుండు.

వ్యా. (యదిదుష్టఃనదుష్టోవా, అస్యభావంతుతత్త్వతో నిజ్ఞాయ, త్వం బుద్ధిపూర్వంకరిష్యసి, మహారాజర్ నినై విస్మడియే దుష్టనాకపుమామ్, దేవర్ నినై విస్మడియే అదుష్టనాకపుమామ్, ఇవర్ నినై వాలుమ్ అప్రయోజకమ్, నాశోన్నప్రకారత్తాలే ఇవనుడైయనినైవై ఉశ్మపడి యతి స్తుకైక్కోశ్వవేణుమ్, ఉక్తిమాత్రమేపోరాతు. ఇవనై ఇన్నా నెన్టటిన్దాల్, పిఱర్ కరుత్తోడే కూట్టిచ్చెయితరుళవేన్దా, దేవర్ తిరువుళ్ళు త్రిన్మడియే శెయితరుళుకిఱతు ఉక్తిమాత్రమేకొన్డూ స్వీకిరిక్కైక ర్తవ్యమన్టెన్టు కరుత్తు. (నర్వరభ) ఎతిర్ త్తలైయినుక్తియి శీర్తైయైప్పార్క అమైయుమో? దేవరుడైయ శీర్తైయైప్పారాతోఁగ్గిఱతుఎన్నెన్టుకరుత్తు. ౭౧.

తాత్పర్యము — ఈతఁడు గుగ్గివుని యభిప్రాయప్రకారము దుష్టుడైనను సరియే, లేక దుష్టుడుకాకపోయినను సరియే, ఇతని అభిప్రాయమును మాత్రము నిక్కముగాఁ దెలిసికొని తమ తిరువుళ్లప్రకారము జరిగింపవలయును.

పెరియవాచ్చాన్నిచ్చై త్తిరువడిక శేళరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము, ౧౭ - వ సర్గము, ౪౮ - వ శ్లోకము.

అవతారికై. ఇవర్ కళో నాల్వరుడైయకరుత్తు ఎల్లార్ కుమ్ ఇష్టమూకై యాలే ఎల్లారుమ్ వేశాతిరున్దార్ క ఛాకై యాలే, నద్యతామ్-ఎన్టవరోడే, ఆరాయ వేణుమెన్టవర్ కళోడుచాళియఱ, ఇవర్ కళో వారై కేట్టపెరుమాళో తిరువుళ్ళన్దళర్ న్దు తిరుమేనివెళుక్కిఱ పడియైయుజ్జణ్డు, తిరువడి, నాయకరత్నమాన పెరుమాళో ఉళరాక వేణుమెన్టు మున్నుళ్ళవారైకళై పూర్వపక్షిత్తు సిద్ధాన్తై విణ్ణప్పజ్జాయకితాన్. పెరుమాళో తిరువుళ్ళత్తుక్కు అభిమతన్నాకై యాలే తిరువడివారైయై క్కోన్డాడుకితాన్ ఋషి ముతల్ శ్లోకత్తాలే.

మూ. అధ్యసంస్కారసంపన్నో హనూమాన్ సచివోత్తమః ।

ఉవాచ వచనం శ్లక్ష్య మర్ధవ న్నధురం లఘుమ్ ౭౨.

అర్థము. — అధ - పిమ్మట, సంస్కారసంపన్నః- జ్ఞానవాసనతోఁగూడుకొన్న, సచివోత్తమః-మంత్రిగులలో శ్రేష్ఠుడైన, హనుమాన్ - ప్రళస్తమైనహనువులుగలఅంజనేయుఁడు, శ్లక్ష్యమ్- అమరిన, అర్ధవత్-మంచిఅర్థముగల, మధురమ్- తియ్యని, లఘు-సంగ్రహమైన, వచనమ్- మాటయ, ఉవాచ- చెప్పెను.

వ్యా. (అథ) పూర్వపక్షోపన్యాసానంతరమెన్నుతల్, సిద్ధాంతోపక్రమమెన్నుతల్. (సంస్కారసంపన్నః) శాస్త్రజ్వలిలున్ రాజకులజ్వలిలుముణ్డైన చిరపరిచయతాలే, ప్రకృత్యాదికలిలుమే సన్నివిగ్రహాదికలిలుముణ్డైన జ్ఞానవాసనైయాల్ కుజై చక్రవక్త (హనూమాన్ సచివోత్తమః) పెరుమాళ్ళుక్కు అతిశయతై విజైక్క పృథుకిఱవనాకై యాలే, రాజకార్యనిర్వాహకరిల్ ఉత్కృష్టతమః. (శ్లక్షమ్) పూర్వాపరజ్ఞో సజ్జతమాయరుక్మై. శబ్దత్తుక్కుమ్ అర్థత్తుక్కుమ్ ఉణ్డానసజ్జతియైచ్చొల్లిన్దాకపుమామ్. (అర్థవత్) శబ్దత్తళపుమన్త్రిక్కే అర్థమిరుక్మై. విలక్షణచూనఅర్థకైయుడై య సన్న్తమామ్. ప్రయోజన బహుళమాయరుక్కు మెన్నపుమామ్ అతావతు-పెరుమాళ్లై పెఱుకైయుమ్, శ్రీవిభీషణాళ్ల వానై పెఱుకైయుమ్, మహారాజప్రభృతికళ కలక్కన్దిర్కైయుమ్. (మధురమ్) నిరర్థకమా యరున్దతే యాకిలుమ్, పాశురమినితాయరుక్మై. (లఘు) అర్థమేనుగ్రహమామ్బడి పాశురమ్ పరప్పన్దీరుక్మై. (వచనమువాచ) ఇవనుడైయ వారై అనుష్ఠానపర్యంతమాకాతపోతు అనర్థమాకై యాలే, “మనువచనమ్” ఎన్ఱాటోలీయరుక్కిఱవారైయైచ్చొన్నాన్. ఎల్లావిడ త్తిలుమ్ ఇప్పడియేయితే ఇవనుడైయ ఉక్తిచాతుర్యమ్, “సంస్కారక్రమ సంపన్నామద్రితా మవిళంబితామ్! ఉచ్చారయతి కల్యాణీంవాచం హృదయహ్నిణీమ్” ఎన్ఱు. ౨౨.

తాత్పర్యము — పిచ్చటసకలశాస్త్రనిశారదుండును మంత్రపుంగవుండునైనహను మంతుండు పాండికగలగంభీరమైన సుడువులనుమధురముగఁజెప్పెను.

పెరియవాచ్చొన్బిత్తైతిరువడికళేశరణమ్

యుద్ధకాణ్డము ౧౭-వ సర్గము, ౪౯-వ శ్లోకము.

అవతారికై తిరువడి, పెరుమాళ్ళుడైయనినై వే తనక్కుసిద్ధాంతమాకై యాలే, ఉమ్ముడైయ నినైవై ఒరువరాలుమ్ నిర్ణయిక్కువొణ్ణాతెన్ఱు పెరుమాళ్లైక్కిణ్డాడుకిటాన్.

మూ. సభవంతః మతిశ్రేష్ఠం సమర్థం సరతాం వరమ్!

అతిశాయయితుం శక్తో బృహస్పతి రసి బ్రుచన్ ౨౩.

అర్థము — బృహత్-బాగుగజెప్పెడివాడగు బృహస్పతిఁగి-గురువున, వరతాంవరమ్-చెప్పవారిలో శ్రేష్ఠులైన, అతిశ్రేష్ఠమ్-అత్యుత్కృష్టులైన, సమర్థమ్-విచక్షణులైన, సభవంతః-దేవరవారిని, అతిశాయయితుమ్ వించుటకు-సశక్తః-సమర్థుడగువాడు

వ్యా. ఎఱుక్కాక వెన్నిల్ నమనైన వెఱుమ్ కరుత్తనై పెఱ్ఱమాకాణేఎఱ్ఱువెరుమాళోతరాకైక్కాక. (మతిశ్రేష్ఠమ్) త్యాజ్యోవాదేయజ్ఞులెన్న, కర్తవ్యాకర్తవ్యజ్ఞులెన్న, ఇవశ్శనుడైయ నిష్కర్వత్తిల్ ప్రశస్యతమరాయరుకై. (సమర్థమ్) నిర్ణయిత్తపడియే శెయ్తుతలైక్కట్టుమ్ సామర్థ్యతై యుడైయరా యరుకై. (వదతాంవరమ్) శెయ్యుమిడత్తిల్ ఇశైయాతారు మిశైయమృడి నెజ్జిల్ పడ వార్తై శొల్లనల్లవకోకళిల్ తలైవరాయరుకై. (సభవన్) ఆవ్యళవేయో ప్రకృతమాసవర్ణజుక్కు ఉయోగియాయ్, అనుక్తమాయరున్దుళుకల్యాణ గుణజ్ఞులల్ పరిపూర్ణరత్తిరో? (అతిశాయయితుమ్ సశక్తః బృహస్పతిరపిబ్రుచన్) అర్థజాతతై వ్యక్తమాయ్ చొల్లుకితి బృహస్పతియుమ్ దేవరై అతిశయిక్కుమ్బడివార్తై శొల్లువానాసశక్తనల్లన్. అతిశయిక్కుయావతు- నిష్ఠనిలైయైప్పొక్కై. అస్తగాదికళో ఆశక్తరెన్ను మిడమ్, కింపునర్నాయసిద్ధమెఱ్ఱుకరుత్తు.

౨౩.

తాత్పర్యము — నామో బృహస్పతివాడ వక్తృత్వమునందు సర్వోత్కృష్టులైన దేవరవార్లను అతిశయించుటకు సమర్థుడగువాడు. దాగునిపంటివారికిఁజెప్పినట్లు. అది కింపునర్నాయసిద్ధమేకదా

పెరియవాచ్చాన్బిచ్చైతిరువడిక శేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము, ౧౭ - వ సర్గము, ౫౦ - వ శ్లోకము

అవతారికై. స్వసిద్ధానమాన విభీషణశుద్ధియై ప్రతిపాదిక్కుక్కాక పూర్వోక్తపక్షదూషణత్తుక్కు. క్కారణజ్జై మహారాజరైక్కుఁటిత్తుచొల్లుకితాన్.

౨౩౬ అభయప్రదానసారమ్ - నవాదాన్నాపిసభ్యర్హత్.

మూ నవాదాన్నాపి సభ్యర్హత్ నాపిసభ్యర్హత్ చ కాంతః।

వత్సామి వచనం రాజన్ యథార్థం రామగౌరవాత్॥ ౭౪.

అర్థము — వాదాత్ - వాదసామర్థ్యమువలన, న - కాదు, సభ్యర్హత్ - అనూచవలన, న - కాదు, అధికార్యత్, హెచ్చువలన, న - కాదు, కామతశ్చ - పక్షపాతమువలన, న - కాదు, రాజక - ప్రభువా, రామగౌరవాత్ - శ్రీరాములయొక్క గౌరవమువలన, యథార్థమ్ - నిక్కమైన, వచనమ్ - మాటలు, వత్సామి - చెప్పుచున్నాను.

వ్యా. (నవాదాత్) వాదసామర్థ్య ప్రకాశనార్థమాక విజిగీషు తయాశొల్లకితేనల్లేన్. (నాపిసభ్యర్హత్) నమ్నకాశ త్తిల్ శిలర్ వార్తై శొల్లకై యావతెన్నెన్గిట పాతామైయాలే శొల్లకితేనల్లేన్. (నాపిసభ్యర్హత్) నాన్ ఎల్లారిలుమ్ అధికనాయ్, ఎన్నార్తైయాలే కార్యవర్తై క్కట్టవేణుమెన్టు శొల్లకితేనల్లేన్. (వచకామతః) వరుకిటవస్థక్కల్ సేహత్తినాలే శొల్లకితేనల్లేన్. విభీషణస్థక్కల్ ఎనక్కుబరుపక్షపాతముణ్డాయ్, అత్తాలే ఇతుశెయ్తరుళవేణుమెన్టు శొల్లకితేనల్లేన్. అవస్థక్కలారు ప్రయోజనత్తై క్కణిశిత్తు చొప్పల్లకితేనల్లేన్. తోగ్గోశ్శిరు చొప్పల్లకితేనల్లేనెన్నుచుమామ్. తాన్ ఇత్తనై పరిహరిత్తు చొప్పల్లవేణుకి అతఱ్ఱు హేతుశొల్లకిటతు. (రాజన్) రాజహృదయత్తుక్కు విరుద్ధమానకార్యమ్ శొల్లకిడ త్తిల్ ఇత్తనై పరిహరిత్తుచొప్పల్లవేణుమితే. (యథార్థం వచనంవత్సామి) యథావస్థితార్థమాన వార్తైయొచ్చొల్లకితేన్. ముతలికళుడైయ మతగ్గళ్ దోషయుక్తనూకైయాలే అతిరుద్దపడిశొల్లకితేనెన్నుతల్, విభీషణాహ్వాన్ శుద్ధనా యిరుక్కైయాలే శుద్ధియైఉళ్ళపడి శొల్లకితేనెన్నుతల్. స్వామిహృదయత్తుక్కు ప్రతికూలమాకిల్ యథార్థనాన్ శొల్లక్కడవతోవెన్నిల్, (రామగౌరవాత్) పెరుమాళుడైయ శీర్తైయాలే శొల్లకితేన్. నాన్ అర్థమిరుద్దపడి శొల్లకితేనాకిల్, పెరుమాళై ఉమక్కుడైయాలెన్ను నుత్తాలే శొల్లకితేనెన్టుకరుత్తు.

తాత్పర్యము.— నేనువిన్నవించెడుమాట నావాదకులతనముచూపించుటకుఁగాదు, నాతోడి మంత్రులయందఁగూడచేతగాదు, నేనుగొప్పవాడననియెడి యభిమానముచేతగాదు, ఇష్టమువచ్చినట్లు మాటలాడవలయుననికాదు, విభీషణునియందుఁ బక్షపాతముచేతగాదు. ప్రభో! శ్రీరాముల సుగుణసంపత్తివలనను కార్యగౌరవమువలనను ఉన్నది యున్నట్లుమనవిజేసెద.

పెరియవాచ్చాన్నిలై శ్రిరువడికళేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము, ౧౭-వ సర్గము, ౫౧-వ శ్లోకము.

అవతారికై. ప్రథమమతమాన అజ్గదప్పెరుమాళ్ మతత్తుక్కుదోషత్తైచ్చొల్లుకితాన్ అర్థానంద ఇత్యాదియాలే.

మూ. అర్థానంద నిమిత్తంహి యదుక్తం సచివైస్తవ ।

తత్ర దోషం ప్రపశ్యామి క్రియాన హ్యుపపద్యతే ॥ ౭౫.

అర్థము.— తవ - నీయొక్క, సచివైః - మంత్రులచేత, అర్థానందనిమిత్తమ్-ప్రయోజనాప్రయోజనములు కారణముగాఁగల, యత్ - ఏమాట, ఉక్తంహి, చెప్పబడెనో-తత్ర - దానియందు, దోషమ్ - విరోధమును, ప్రపశ్యామి - చూచుచున్నాను, క్రియా-పరీక్షించిచేయుట, నోపపద్యతేహి - యుక్తముకాదుగదా.

వ్యా. (అర్థానందనిమిత్తంహి యదుక్తమ్) ప్రయోజనాప్రయోజనజ్గళే ఇవనుడై యత్యాగస్వీకారజ్గళుక్కు హేతువెట్లు యాతొట్టుశొల్లపట్టతు. (తవసచివైః) దేవరుడై యప్రకృతియఁజేయఁజే శాస్త్రత్తైచ్చొల్లుచ్చొన్నార్కశ్చనై. బహు వచనతాలే, అజ్గదప్పెరుమాళ్ పక్షిత్తారెల్లార్కుమ్ అవరుడైయవాక్యమ్ అనుమతమెట్లు శొల్లుకిటతు. అవర్పక్కల్ గౌరవ్యతైయాలెన్టుమాప్, కార్యమల్లామెయాల నిషేధిక్కితానిత్తనై, అవర్పక్కల్ గౌరవ్యతై యిఱ్ఱులైయిలైయెనై. (తత్ర దోషం ప్రపశ్యామి) అవహితమాక చొన్నమతత్తిలే దోషన్దోహానిన్దతు, అన్దదోషమేతెన్న చొల్లుకితాన్. (క్రియానహ్యుపపద్యతే) క్రియా-పరీక్షా క్రియా-అన్దపరీక్షా క్రియైఅనుపపన్నై యెన్దిటతు. ౭౫.

౨౩౮ అభయప్రదానసారమ్ - ఋతేనియోగాత్సమర్థమ్.

తాత్పర్యము - విభీషణుని స్వీకరించుటకుఁ దమమంత్రులలో నొకరైన అంగద పెరుమాళ్ళు నెప్పిన మతమందు దోషములగుపడుచున్నవి ఏలనన్న, పరిక్షించి స్వీకరించుటయుక్తము కాదుగదా.

పెరియవాచ్చాన్నిళ్ళై తిరువడికళేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము. ౧౭ - వ సర్గము, ౫౨-వ శ్లోకము.

అవతారికై. అనుపపన్నై యెన్నుమిడతై యుపపాదిక్కిఱ తుమేల్.

మూ. ఋతేనియోగాత్సమర్థ మవబోధ్యం న శక్యతే ।

సహసా వినియోగో హి దోషవాన్ ప్రతిభాతి మా॥ ౭౬

అర్థము. - నియోగాద్భుతే - నియోజనములేక, సామర్థ్యమ్ - మంచిప్రయోజన మగుటను, అవబోధ్యమ్ - తెలిసికొనుటకు, నశక్యతే - సాధ్యముగాదు, సహసా - హఠాత్తుగ, వినియోగః . నియోజనము, మా - నన్ను సూర్తి, దోషవాన్ - దుష్టప్రేసదిగా గదా, ప్రతిభాతి - తోచుచున్నది

వ్యా. (నియోగా ద్భుతే సామర్థ్య మవబోధ్యం నశక్యతే) సామర్థ్యమావతు - సమ్యక్ ప్రయోజనభావః. అన్వప్రయోజన జ్ఞానార్థమాకనియోగితక్ తత్యైన్నైన్నిల్, (సహసా వినియోగో హి దోషవాన్ ప్రతిభాతిమా) ఇవనాల్ ప్రయోజనముజ్ఞానటియాతే శడక్కెన ఏవుతోమా కిల్ కార్యత్తుక్కు అనర్థనూమెన్టు తోల్ శానిన్టు. ప్రయోజనముజ్ఞాన టిన్దాలల్లతు ఏవనొణ్ణాతు, ఏవినాలల్లతు ప్రయోజన మటియనొణ్ణాతు, ఆక ఇతరేతరాశ్రయగ్రస్తమాకై యాలేపరిత్రాక్రియై అనుపపన్నై. ౭౬

తాత్పర్యము. - ఈ విభీషణుని నొక కార్యమునందుఁ బ్రవేశపెట్టక యతనిగుణదోషములుడెలియవు గుణదోషములు దెలియనిది యే కార్యమునందుఁ బ్రవేశపెట్టఁగూడదు. ఇది ఆనోయ్యాశ్రయముగానున్నదిగాన ఈమతము దోషయుక్తముగానున్నది.

పెరియవాచ్చాన్నిళ్ళై తిరువడికళేశరణమ్,

అభయప్రదాన సారమ్-చారప్రణిహితం యుక్తమ్. ౨౩౯

యుద్ధకాణ్డము - ౧౭ - వ సర్గము, ౫౩-వ శ్లోకము.

అవతారికై అనన్తరమ్ శరభమతః ప్రాదూషిక్కితాః.

మూ. చారప్రణిహితం యుక్తం యదుక్తం సచివైస్తవ |

అర్ధస్యాఽసంభవాత్తత్ర కారణం నోపపద్యతే || ౭౭.

అర్థము — చారప్రణిహితమ్- దూతసుబంధులు, యుక్తమ్-ఉపపన్నమని, తవ-నీ యొక్క, సచివైః - మంత్రులచేత, యత్ - ఏమట, ఉక్తిమ్ - చెప్పబడెనో, తత్ర- అవిషయమందు, అర్ధస్య-ప్రయోజనముయొక్క, అసంభవాత్-లేమివల్ల, కారణమ్-హేతువు, నోపపద్యతే - అమరియుండులేదు,

వ్యా. (చారప్రణిహితం యుక్తం యదుక్తంతవసచివైః) ప్రణిధానమ్- భావేనిష్ఠా, (తత్ర కారణం నోపపద్యతే) అన్యమతత్త్విత్ కారణము పపన్నమస్తు. హేతుకార్యమేనై. (అర్ధస్యాఽసంభవాత్) ఇవన్ ప్రత్యక్షీర్తు నిత్యాయాలే ఇవన్బుక్కుల్ చారనుక్కుల్ రవ్యమిల్లామైయాలే. అధవా, (అర్ధస్యాఽసంభవాత్ కారణం నోపపద్యతే) అర్థశబ్దతాలే, సామన్తాఽన్తఃపురసమాజాత్స వాదికశ్శోల్లప్సట్టన. (కారణమ్) చారణమ్, చారవ్యాపారః. అతాకిఅతు- “వణిక్ కృషివలోభిక్షుకః” ఇత్యాదికశ్.

౭౭.

తాత్పర్యము — విభీషణుండు ప్రత్యక్షముగఁ గనఁబడుచున్నందున నతనియొద్దకు దూతసుబంధి తెలిసికొనవలయునని శరభుండు చెప్పినది యుక్తముగాదు.

పెరియవాచ్చాన్నిచ్చై తిరువడిక శేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము. ౧౭ - వ సర్గము, ౫౪-వ శ్లోకము.

అవతారికై, శ్రీజాంబవ మహారాజర్ పక్షత్తైదూషిక్కితాః.

మూ. అదేశకాలే సంప్రాప్త ఇత్యయం యద్విభీషణః |

విశ్వాచాఽత్రమేఽస్త్రీయం తానిబోధ యథామతి || ౭౮.

౨౪౦ ఆభయప్రదానసారమ్—అదేశకాలే, సపషదేశః.

అర్థము.— అయమ్ - ఈ, విభీషణః-విభీషణుడు, అదేశకాలే-అదేశమందును ఆకాలమందును, సంప్రాప్తః - వచ్చినవాడాయెను, ఇతియత్ - అటుదేదయో, ఆత్ర - దీనియందు, ఇయమ్ - ఈ, వివక్షా - చెప్పటకిచ్చు, ఆస్తి - ఉన్నది, యథామతి-నా బుద్ధికవగాహించినంతవఱకు, తామ్ - దానిని, నిబోధ-విసవలయు.

వ్యా. (అయంవిభీషణః) “త్వాంతరిక్కులపాంసనమ్” “దా సవచ్చాఽవమానితః” ఎన్టు-రావణనాలే అవమానితనాయ్, “తస్యాఽహమనుజోభ్రాతా విభీషణఇతిశ్రుతః” ఎన్టు - స్వనికర్షతై మున్నిట్టుకొన్ఱు, “రాఘవంశరణంగతః” ఎన్టు-దేవర్ తిరువడికళిలేశరణమ్బుకు న్దునిట్కిఱవిభీషణన్.(అదేశకాలే సంప్రాప్తఇతితవసచివై ర్యదుక్తమ్, అత్రమేఇయంవివక్షాఽస్తి-యథామతి తాం నిబోధ) ఇప్పక్షత్తిల్ ఎనకు- ఇందవివక్షై యుక్తాకానిష్ఠతు, నాన్ అతీందపడికొల్ల, అవశ్తై కేట్టరుళవేణుమ్. చ శబ్దః-తుళబార్థమ్. మున్బుళ్ళపక్ష త్రితా-ట్టిల్ ఇప్పక్ష త్తుక్కుణ్డాసదూషణ విశేషతై చ్చొల్లుకిఱతు. ౭౮

తాత్పర్యము, విభీషణుడు అదేశమందును ఆకాలమందును వచ్చినవాడుగాన విడువదగినవాడని కొందలు మంత్రులునుడివిరిగదా, ఆవిషయముగ నాకుఁదోచినంతవఱకు విన్నవించెద స్వామీ దయచేసి ఆకర్ణింపుఁడు

పెరియవాచ్చాన్బితై తిరువడికళేశరణమ్

యుద్ధకాణ్డము - ౧౭ - వ సర్గము, ౫౫-వ శ్లోకము.

అవతారికై. అనవివక్షై ఇన్నతెన్దిఱతుమేల్.

మూ. సపషదేశః కాలశ్చ భవతీహయథా తథా ।

పురుషా త్పురుషంప్రాప్య తథాదోషగుణావపి ॥ ౭౯.

అర్థము.— ఇహ - ఇచ్చట, సః - ఆ, ఏషః - ఈ, దేశః - దేశము, కాలశ్చ-కాలమును, యథా - ఎట్లు, భవతి-ఆగుచున్నదో, తథా- అట్లు, పురుషాత్ - అధమను సజానినుండి, పురుషమ్- ఉత్తమపురుషుని, ప్రాప్య-పొంది, దోషగుణావపి - దోషగుణములను, తథా - అట్లు విమర్శించి.

అభయప్రదానసారమ్-చారాత్మ్యం రావణే దృష్ట్యా. ౨౪౧

వ్యా. (ఇహ సవపదేశః కాలశ్చయథాభవతి తథాతానిబోధ) ఇతి పూర్వేణానన్వయః. యాతొరు కాల త్తిలే యాతొరు దేశ త్తిలేనన్దాన్, ఇవన్ వరపుక్కు ఇతువే దేశముమ్. ఇతువే కాలముమ్, యాతొరుపడి యామ్, అప్పడిప్పట్ట వివత్తై కేట్టరుళవేణుమ్. ఎజ్జనేయన్నిల్, (పురు షాత్ పురుషంప్రాప్య తథాదోషగుణావపి) తమఃప్రకృతియాకై యాలే హింసైయే యాతైయావ రావణునై కాట్టిల్ సత్వోత్తరరాకై యాలే షరరక్షణమే యాతైయామరుక్కిఅదేవరై ప్రాప్యగాక బుద్ధి ప్పణ్ణి, ప్రాప్య-బుద్ధ్యా (తథాదోష గుణావపి) అవనై అవ్యళవిలేవిట్టు ప్పొరాతొత్తిన్దాల్ వరుమ్దోష తైయుమ్ దేవరీరై ప్పశ్శనాల్ వరుమ్ న్దైయైయుమ్ బుద్ధిప్పణ్ణి. దోషమావతు-అవనుడై యకృత్యత్తుక్కు సహ కారియామ్ అన్ద ప్రాతికూల్యత్తోడే ముడిద్దుపొకై. నన్దైయావతు - ధార్తి కరోడేకూడ ప్పెణుకై యుమ్, అతిన్ ఫలమానదేవర్ తిరువడికళిల్ కై జగర్వముమ్. ఇన్దవై షమ్యజ్ఞానముడై యవనుక్కు వరుకై యుక్తమ్.

తాత్పర్యము — ఏదేశమందు ఏకాలమందు శరణాగతుండేతెంచుచున్నాడో ఆతనిస్వీకారమునకు ఆదియేదేశము ఆదియేకాలము. నీచుండైనరావణునిబరితొంచి పురుషోత్తిమలైన మిథును ఆశ్రయించినట్లు రావణసహవాసదోషమునువదలి మీసన్నిధితెంచిన మహాగుణమును బొందియున్నాడగునక విభీషణుండిచ్చుటికి రాదగును.

పెరియవాచ్చాప్పిల్లైతిరువడికళేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము. ౧౭ - వ సర్గము, ౫౬ - వ శ్లోకము.

అవతారికై. కిళ్ళు.

మూ. చారాత్మ్యం రావణే దృష్ట్యా విక్రమం చ తథా త్వయి!

యుక్త మాగమనం తస్య సచ్చశం తస్య బుద్ధితః || ౮౦.

ఆర్థము — రావణే-రావణునియందు, చారాత్మ్యమ్-దుష్టతనముచ, తథా-అట్లు, త్వయి-నీయందు, విక్రమం-చ-పరాక్రమమును, చృష్ట్యా-చూచి, తస్య-ఆవిభీషణునియొక్క, ఆగమనమ్-వచ్చుట, యుక్తమ్-తగును, తస్య-ఆతనియొక్క, బుద్ధితః-బుద్ధిచేత, సచ్చశమ్-అనుమానము

వ్యా. (రావణేదారాత్మ్యం తథా త్వయివిక్రమం చ దృష్ట్వా, తస్యా ౨౨ గమనం యుక్తమ్) దేవర్ తిరువుళ్ళత్తి లే పుణ్బుడుమ్మడి రావణప్పణ్ణిన తణ్ణెయైక్కణ్ణు, దురాత్తాక్కళై అనాయాసేన కొల్లవల్లఅణ్ణిళ్ళై త్తన త్తై దేవర్ వక్కలిలేక్కణ్ణు వరుక్కైయుక్తమ్. (తస్యబుద్ధితస్సదృశమ్) న్యాయత్తిలే సజ్జురిక్కు మవన్బుద్ధిక్కుమ్ సదృశమ్. రావణస్తన్నైక్కొల్లిప్పక, దూతవధమ్ యుక్తమల్లవత్త వనాకై యాలే కైక్కొణ్ణానితే. రాం

తాత్పర్యము — రావణుడు లోకమాతను ఎడబాసిన ఘోరకృత్యమును, వానినిశ్చింతించుచున్న మీషరాక్రమమునుజూచి ఇచ్చోటికేతెంచినాడుగాన నతడు వచ్చుట సరియే అతనిబుద్ధితే యేమిదోషములేదు

పెరియ వాచ్చాన్బిళ్ళై తిరువడిక శేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము. ౧౭ - వ సర్గము, ౫౭ - వ శ్లోకము.

అవతారికై. అనన్తరమ్ మైన్దపక్షత్తై దూషిక్కితాః.

మూ. అజ్ఞాతరూపైః పురుషైః స్స రాజన్ పృచ్ఛ్యతామితి ।

య దుక్తం తత్ర మేవేతా కా చిదస్తి సమీక్షితా ॥ ౮౧.

అర్థము — రాజన్-స్వామి! అజ్ఞాతరూపైః- తెలియఁబడని అభీప్రాయముగల, పురుషైః పురుషులచేతి, సః-ఆవిభీషణుడు, పృచ్ఛ్యతామితి-ఆడుగఁబడనివ్వని, యత్-ఎయ్యది, ఉక్తమ్-ఉప్పఁబడెనో, తత్ర-అద్దానియందు, సమీక్షితా-చక్కఁగ విమర్శింపఁబడిన, ప్రేతా-యుక్తి, మే-నాకు, కాచిత్-ఒకానొకటి, అస్తి-ఉన్నది.

వ్యా. (అజ్ఞాతరూపైః పురుషైః) అజ్ఞాతాభిప్రాయైః, తన్దామ్ నివైవై ఎతిరికళటియాతపడి మఱెత్తుచ్చొన్న పురుషర్కళాలే. (సపృచ్ఛ్యతామితి, తవసచివైః యదుక్తం రాజన్) దేవర్ రాజాక్కళానాల్ వక్తాక్కళ్ సుహృత్తుక్కళెన్దాల్, న్యాయబహిష్టమాన వాత్తెయైక్కేట్టుక్కడవతోన్దై. (తత్ర సమీక్షితా ప్రేతా కాచిదస్తి) ఇప్పుతత్తిలేనీతివిరోధత్తైప్పల్లె ఎన్నాల్ నిరూపితైయాయరుప్పతోరుబుద్ధియున్దు. ౮౧.

తాత్పర్యము — తెలియనిస్వరూప స్వభావములుగల వారిచే విభీషణుని అభిప్రాయము చెలిసికొనవలయునని కొంచఁబు చెప్పిందా, అందుకు మంచియుక్తియొకటి నాకు దొరుకుచున్నది

పెరియ వాచ్చాన్బిళ్ళై తిరువడిక శేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము. ౧౭- వ సర్గము, ౫౭ - వ శ్లోకము.

అవతారికై. అతు ఎన్నెన్న, ఇన్నె తెనితాన్.

మూ. పృచ్ఛ్యమానో విశజ్జేత సహసా బుద్ధిమాన్యచః !

తత్ర మిత్రం ప్రదూష్యేత మిథ్యాప్రప్టు స్సుఖాగతమ్॥౧౭-౨.

అర్థము. - సహసా-హతాత్మగ, వచః-మాటలు, పృచ్ఛ్యమానః-అడుగఁబడుచున్న, బుద్ధిమాన్-మతిమంతుఁడు, విశజ్జేత- సంజేహించును, తత్ర-అచ్చట, మిథ్యాప్రప్టుః- ఒకటితలఁచియొకటిసడుగువానికి, సుఖాగతమ్-అనాయాసముగవచ్చిన, మిత్రమ్-స్నేహితుఁడు, ప్రదూష్యేత-దూషింపఁబడును

వ్యా (సహసావచః పృచ్ఛ్యమానస్సబుద్ధిమాన్ విశజ్జేత) తన్నైస్సీకరిప్పతఱుమున్నే రావణన్ వచనమై ప్రశ్నమృణ్ణినాల్, ఇతు స్వీకారత్తుక్కుప్పిన్ను కార్మవిచారసమయ త్తిలేకేట్టునుతువెన్వటియుమ్ బుద్ధియోగమై యుడైయవన్, స్వనికర్షమై మున్నిట్టుశరణమ్బుక్కనమ్బుక్కలిలేశత్రుబుద్ధియైపృణ్ణినారోవెన్వ మిశపుమ్ శజ్జేకుమ్. శజ్జేయిల్వరు మనర్థమైచ్చిట్టుకిఱుతు మేల్ అర్థతాలే. (తత్ర)శజ్జీతవళ విలే. (మిథ్యాప్రప్టుః) ఒత్తైనినైత్తు ఒత్తైకేట్టుమ్-మవనుక్కు. (సుఖాగతమిత్రం ప్రదూష్యేత) ఇరుకైముడవన్ తలైయిలే గజ్జేకుతిత్తాత్సీలే, అనాయాసేన వద్దమిత్రమ్ ఇల్లిక్కవరుమ్. (మిథ్యాప్రప్టుమ్) ఎన్వ - పాఠమానపాఠు మిత్రవిశేషణమాయ్, పాఠ్యేశిలవత్తై కేట్కిఱుమిత్రమెన్వమామ్.

౧౭-౨.

తాత్పర్యము. - విభీషణుని మనగోష్ఠియందుఁజేర్చుకొనిన పిదప అడుగ వలసిన రావణునిసంగతులు మునుపే హరాత్తుగనడిగినయెడల సంజేహమునకు నెడమై మనకు అనాయాసముగ లభ్యమైన స్నేహితుని వదలవలసినవచ్చును.

పెరియవాచ్చాన్నిచ్చైత్తిరువడిక శేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము. ౧౭- వ సర్గము, ౫౭ - వ శ్లోకము.

అవతారికై. మిత్రమై ఇల్లిక్కుమళవేయన్వ, అవన్నినైపు ఆరాయపు మొణ్ణా తెనితాన్.

౨౪౪ అభయప్రదానసారమ్-అశక్యస్సహసా. నత్వస్యబ్రువతోజాతు.

మూ. అశక్య స్సహసా రాజన్ భావో వేత్తుం పరస్య వై ।

అస్తస్వభావైర్గీతై నై రై పుణ్యం పశ్యతో భృశమ్॥ ౮౩.

అర్థము — రాజన్-స్వామీ, భృశమ్-మిక్కిలి, నై పుణ్యమ్-సామర్థ్యమున, పశ్యతో-చూచునట్టి, పరస్య-ఇతరునియొక్క, అస్తస్వభావైః-గూఢాభిప్రాయముగల, తైః-ఆ, గీతైః-సంభాషణములచేత, భావః-అభిప్రాయము, సహసా-తటాకున, వేత్తుమ్ తెలుసుటకు, అశక్యవై-అసాధ్యముగదా.

వా. (పరస్యవై భావ స్సహసా వేత్తుమశక్యః) చిరపరిచయత్తా లే అన్యనుడై యహృదయజ్ఞై యతీయుమతోభీయ, శడక్మేన అతీయ పోకాతు ఎజ్జనేయన్నిల్, (భృశం నై పుణ్యం పశ్యతరిపరస్య అస్తస్వ భావై నై గీతైః భావో వేత్తుమశక్యః) దుష్టస్వభావనాయ స్వార్థజ్ఞైనిపుణమాః స్పార్ క్కిటవనుడై య గూఢాభిప్రాయమాన ఉత్తరవ చనజ్గళా లే భావమ్ అతీయపోకాతు. (అస్తస్వభావైః) తన్నుడై య భావమ్ వచన త్తిలేతోద్ధృతే నెజ్జోలేకిడక్మే. (రాజన్) నీతిజ్ఞ రానదే వర్కు అజ్ఞాతముడోవెనై. నీడున్నుడై యభావతైమత్తైత్తు ప్రశ్నప్య ణ్ణినవోపాతి అవనుద్దన్నుడై యభావతైమత్తైత్తు తాన్ ఉత్తరజ్ఞాన్నాల్ అతీయపోమో అవనుడై యభావమెనై. ౮౩.

తాత్పర్యము — చిరపరిచయముచేత నొకని యభిప్రాయము యథార్థముగ దెలి యునుకాని తటాకున అడిగినయెడల తనఅభిప్రాయమును మఱుగుపఱచి వేరుమాటలు నెప్పును.

పెరియవాచ్చాన్నిళ్ళై తిరు వడికి శేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము. ౧౭ - వ సర్గము, ౬౦-వ శ్లోకము.

అవతారికై. ఇప్పడి పరమతజ్ఞై నిరసనమ్బణ్ణి స్వసిద్ధాన్తజ్ఞై ఉ పస్యసిక్కితాన్.

మూ. న త్వస్య బ్రువతో జాతు లక్ష్మ్యతే దుష్టభావతా ।

ప్రసన్నం వదనం చాపి తస్మా నై నా లస్తి సంశయః॥౮౪.

అర్థము.— ఆస్య-ఈతడు, బ్రువతో-(సతః)-చెప్పుచుండగా, దుష్టభావతా-చెడ్డతలంపు, జాతు-చికప్పడును, సలక్ష్మ్యతే - కనుబడలడు, వదనంచాపి - ముఖమును, ప్రసన్నమ్- నిర్మలము (గానున్నది), తస్మాత్-అందువలన, మే-నాకు, సంశయః- సందే హము, నా స్తి-లేదు

వ్యా. (అన్యబ్రువతోదుష్టభావతా జాతునలక్ష్యతే) ఇవన్ వా
 దైశొల్లుకిఱవిడ త్తిల్ దుష్టభావతై ఒరుకాలుమ్ కాణప్పడుకిఱితిల్లై.
 అనాదరేషక్కి. (జాతు) దుష్టభావనాకిల్ తణదోషతై మత్తైత్తాలుమ్ ఓర
 శవుకలిలే ప్రకాశిక్కుమ్, ఇవన్బక్కల్ సర్వకాలమున్దో ధ్మకిఱితిల్లై. దుష్ట
 భావమావతు-దుష్టగుడై యచేష్టై అతావతు-ముఖవికారమ్, స్వేద
 కంపాదిః, గతిః, నిరీక్షణమ్, ఆలోకనమ్, ఇవై తోడక్కమానవై దుష్ట
 చేష్టితజ్జళాక శాస్త్రజ్ఞలిలే ప్రసిద్ధమ్. తథాచ యాజ్ఞవల్క్యః- “దేశా
 ద్దేశాన్తరంయాతి సృక్విణీపరిలేఖిచ| లలాటస్విద్యతేచాన్త్రముఖంవై
 వర్ణ్యమేతిచ| పరిశుష్యత్ స్థలద్వాక్యో విరుద్ధం ప్రతిభాషతే| స్వభావా
 ద్వికృతింగచ్ఛేన్ననోవాక్కాయ కర్తభిః” ఇత్యాదిః. మనురసి, “బాహ్యై
 ర్విభావ్యతేలిజైర్భావ మన్తర్గతంస్మణామ్| స్వరవల్లజ్గతాకారైశ్చక్షుషా
 చేష్టితేనచ| ఆకారైర్జగత్తైర్గత్యాచేష్టయా భాషితేనవా| నేత్రవక్త్రవి
 కారైశ్చదృశ్యతేన్తర్గతమ్నః” ఇత్యాదిః. ఇవన్బక్కల్ దుష్టలిజ్జగల్లిల్లామై
 యేయన్తు, శుద్ధనెన్నుమిడత్తుక్కు లిజ్జముడైన్దితాన్, (ప్రసన్నంవదనం
 చాన్పి) ఎన్నిఱవాక్యతాల్. ఇవనుడైయ ముఖమ్ ప్రసన్నమాయేయి
 రానిష్టతు వక్రియడియున్డువన్ తాయ్ ముఖత్తిలే విక్రితాత్పోలే,
 ఇవన్ ముఖమ్ కులిర్న్దన్తో ఇరుక్కిఱతు. ముఖప్రసాదమ్ శుద్ధలిజ్జమా
 కప్రసిద్ధమ్. యథాశ్రీమత్కిష్కిన్ధాకాణ్డే - “నముఖేనేత్రయోర్వా
 ఽపి లలాటేచభ్రువోస్తథా | అన్యేష్యపిచసర్వేషు దోషస్సంవిదితః
 క్వచిత్” ఇతి. (తస్మాన్నేనాన్త్రసింశయః) ఇవన్బక్కత్తిల్ దోషరాహి
 త్యత్రాలుమ్, గుణచేష్టావై లక్షణ్యత్రాలుమ్, “సర్వభాశజ్ఞ్యవపి”
 “సర్వభాశజ్ఞతామయమ్” ఎన్తు - ముతలికళుక్కున్డాన సంశయమ్
 ఎనక్కిల్లైయెన్దితాన్.

౮౪.

తాత్పర్యము.— శుతఁడుమాటలాడుటనుజూడ నితనికిదుష్టభి ప్రాయమండునటు
 లగాని, చెమట తొట్రుపాటు మొదలగు దుష్టచేష్టలుగాని కనుబడలేదు, ముఖంబును
 ప్రసన్నముగానున్నదిగాన నితనియందు నాకెంతమాత్రము సందేహములేదు,

పెరియవాచ్చాన్నితైతిరువడికళ్ళేరణమ్.

౨౪౬ అభయప్రదానసారమ్—అశక్తితమతి స్వస్థః.

యుద్ధకాణ్డము, ౧౭ - వ సర్గము, ౬౧ - వ శ్లోకము.

అవతారికై. ఇవన్ వద్దపడియూలుమ్, వాచై శొన్న పడియాలుమ్, ఎనక్కేయల్ల; ఇవనళవిల్ సర్వరుక్మమ్ శక్తిక్క ఇడమిలై ఎన్ఱి తాన్.

మూ. అశక్తితమతి స్వస్థో న శరః పరిసర్పతి ।

నచాఽస్య దుష్టవాగస్తీ తస్మాన్నాఽస్తీహ సంశయః॥౮౫॥

అర్థము — అశక్తితమతిః - సందేహింపని బుద్ధిగలవాఁడును, స్వస్థః - నిర్భయఁ డును, శరః - విప్రియమునుజేయనివాఁడై, పరిసర్పతి - సమీపముగవచ్చుచున్నాఁడు. అస్య - ఈతనికి, దుష్టవాక్ - చెడ్డసోదరుని, న - తేదు, తస్మాత్ - ఆకారణమువలన, ఇహ - ఇతనివిషయమునందు, సంశయః, - సందేహము, న - లేదు.

వ్యా. (అశక్తితమతిస్వస్థః) ముతలికళ్, “సాలానుద్యమ్యైలాంశ్చ” ఎత్తు - తన్నై క్కుఱ్ఱు క్కుల్లు న్తడియుమానవళి విలుమ్, బుద్ధియిల్ ఇవర్ కళ్ పక్కల్ ప్రతికూలశక్తై యిన్ఱిక్కేవన్దాన్. (నశతఃపరిసర్పతి) పరిసర్పణమావతు - పరిసమాగమనమ్. తనక్కు ఓర పాశ్రయ న్దేదివరువారై ప్పొలేటివన్దాన్. “రాక్షసోఽభ్యేతి” ఎత్తు - నన్నై మతియాతే మేలిట్టువన్దా నెత్తు ముతలికళుమ్ భయప్పడుమ్మడియితే కిట్టి కొంఱునిన్ఱు. ఇప్పడియో? దుష్టభావరుడై యపడియరుప్పతు. (నచాఽస్య దుష్టవాగస్తీ) ఇవన్ వాగ్వాపారత్తిల్ తళప్పమిలై. దుష్టరుడై యవాగ్ వ్యాపారమ్ ప్థలనాదిదూషితమాయితేయరుప్పతు (తస్మాన్నాఽస్తీహ సంశయః) ఎనక్కేయల్ల, అస్థానేభయశక్తికళుక్కుమ్ ఇవన్ విషయత్తిల్ శక్తై వేణ్డా.

౮౫.

తాత్పర్యము — వానరులు చెట్టుతీసికొట్టెదమని చెప్పినమాటలను వినియుగ్ం చెమైనను శంకింపకస్వస్థుఁడై చెంత జేరియున్నాడు ఈతని మాటలు విన్ననుచెడ్డ విగానుండలేదు. కనుక నీతనియందు నేనిధమైన శంకయుగనుబడలేదు.

పెరియవాచ్చాన్నిలై తిరువడికళేరరామ్

యుద్ధకాణ్డము. ౧౭-వ సర్గము, ౬౨-వ శ్లోకము

అవతారికై - అవన్ విప్రలబ్ధుత్తై మెయ్యైకనినైత్తుచ్చొల్లుకి
తాయెన్టు ముతలికళుడైయ నినై వాక చొల్లుకితాన్.

మూ. ఆకార శ్శాస్త్రమనోఽపి న శశ్యో వినిగూహితుమ్ ।

బలాద్ధి విప్రో త్యేవ భావ మన్తర్గతం నృణామ్ ॥ ౮౬.

అర్థము. - ఆకారః-ముఖవికారము; ఛాద్యమనోఽపి-కష్టబడుచున్నదైనను, వినిగూ
హితుమ్-దాచుటకు, నశశ్యమ్- అలవిగాదు, హి-నిందువలననగా, నృణామ్-మనుజుల
యొక్క, అన్తర్గతమ్ - లోపలనున్న, భావమ్-అభిప్రాయమును, బలాత్ - బలాత్కా
రముగ, విప్రోత్యేవ - బయలుపడుచుమానదు.

వ్యా. (ఆకారః) శరీరవికారః. (ఛాద్యమనోఽపి) ఛాదిక్కక్క
డవతాక ఇవన్ ప్రవర్తితాల్ము. (నశశ్యోవినిగూహితుమ్) మనస్సు అ
న్యథాకరిత్తిరుక్కైయాలే, ఇవనాల్ మత్తైక్కప్పొకాతు, మత్తైక్కప్పొ
కామైక్కు హేతుశొల్లుకితతు, (నృణామన్తర్గతంభావం బలాద్విప్రో
తోత్యేవ) ఇవన్ మత్తైయానిఱ్ఱుచ్చెయ్ తేయుమ్, ఇన్దవికారమ్ స్వబల
త్తాలే పురుషునై అభిభవతిత్తు తనక్కడియాయ్ నమక్కుతో న్ననాతేయి
రుక్కుమ్ భావదోషత్తై ప్రకాశిప్పియానిఱ్ఱుమ్. (హి) హేతో. అవధా
రణత్తాల్ తప్పాత్తెన్. అత్రమనుః- “ ఆకారైరిజ్జితైర్గత్యా ” ఇత్యాది.

తాత్పర్యము. - ఈతని ప్రవర్తనమువంచకముగా నేలనుండగూడదన్న, మనుజుని
మనస్సునందున్న అభిప్రాయములు బయటరాకుండ వలయునని యెంతప్రయత్నముజేసి
మూసిబెట్టినను అంగవికారములచేత బయలుపడునుగానిదాగ నేరదు.

పెరియవాచ్చాన్నిచ్చై ప్పిరువడికళేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము, ౧౭-వ సర్గము, ౬౩-వ శ్లోకము.

అవతారికై. ఇప్పడిపరిశుద్ధమాయ్ దైవాదాగతమాన మిత్రత్తై
పరిగ్రహిత్తు, దేవరుడైయరక్షకత్వత్తై యుమ్, అవనుడైయవరవై యు
మ్, సఫలమాక్కియరుళవేణుమెన్టు సిద్ధాన్తత్తై నిగమిక్కితాన్.

౨౪౮ అభయప్రదానసారమ్—దేశకాలోపపన్నంచ.

మూ. దేశకాలోపపన్నంచ కార్యం కార్యవిదాం వర !

సఫలం కురు తే షీప్రం ప్రయోగేణాభిసంహితమ్ || ౮౭.

అర్థము — కార్యవిదాంవర! - చేయవలసినవాని నెఱింగిన వారిలో శ్రేష్ఠుడూ! దేశకాలోపపన్నమ్ - దేశముచేతను కాలముచేతను నమరియున్న, కార్యమ్ - క్రియను, షీప్రమ్ - వేగముగ, ప్రయోగేణ - చేయుటచేత, అభిసంహితమ్ - కూడుకొనినదై, తే - నీకు, సఫలమ్ - ప్రయోజనముతోఁగూడుకొనునట్లు, కురు - చేయుము,

వ్యా. (దేశకాలోపపన్నంచకార్యం షీప్రంప్రయోగేణాభిసంహితంతే సఫలంకురు) (దేశకాలోపపన్నంచ) ఎన్ఱు - అవన్ వరపుక్కు దేశకాలజ్ఞో యోగ్యమానాత్పోలే, దేవరుడై యపరిగ్రహాత్తుక్కుమ్ యోగ్యమాన దేశకాలజ్ఞశ్చై, (కార్యమ్) కర్తవ్యమ్. స్వీకారరూప కర్తవ్యతై. (షీప్రంప్రయోగేణాభిసంహితం తేసఫలంకురు) “అజగా మముహూర్తేన” ఎన్ఱు - అవన్తుడిత్తు వద్దవరపుక్కు సదృశమామ్బడి శడక్కెనవేణమ్. (కార్యవిదాంవర) కాలానుకూలమాకపుమ్ కర్తవ్యజ్ఞై యతీయుమవర్కభుక్కు వరణీయరన్ఱోదేవర్, అథవా, (దేశకాలోపపన్నంచకార్యం షీప్రంప్రయోగేణాభిసంహితం సఫలంకురుతే) కర్తవ్యజ్ఞానముడైయపురుషన్, దేశకాలజ్ఞభుక్కుచితమానకర్తవ్యజ్ఞైప్రయోగేణ అభిసంహితమాక్కి సఫలమాకప్పణ్ణానిఱ్ఱుమితే యెన్ఱుమామ్. (కార్యవిదాంవర) కర్తవ్యజ్ఞానముడైయార్పడి ఇతువానాల్, అవర్కభుక్కు వరణీయరానదేవర్క్కు అనుస్థాన మిన్ఱికై యొఱ్ఱియక్కడవతో?

తాత్పర్యము. — దేవరవాడు కాలానుగుణముగను దేశానుగుణముగను జరిపించు వారిలో నగ్రగణ్యులైన వారిలో శ్రేష్ఠులుగదా? దేశకాలాను గుణముగఁబ్రసత్తిచేసిన విభీషణుని శీఘ్రముగ సంగీకరించి అతఁడుజేసినప్రపత్తిని తమరక్షకత్వమును సఫలము జేయుడు

పెరియవచ్చాన్నిళ్ళై తిరువిడికళేశరణమ్,

యుక్తకాణ్డము, ౧౭ - వ సర్గము, ౬౪ - ౬౫ - వ శ్లోకములు.

అవతారికై. బంధుక్కలై యుమ్ విశ్వర్యజ్ఞేయుమ్ విట్టు వెఱుమ
నే నవ్వుక్కల్ మిత్రైత్రయ ప్రయోజనమీక వరక్కుడుమోవెన్ని
ల్, అతుకూడాతెన్నిరుద్దిరాకిలుమ్, భ్రాతృనిరసన పూర్వకమాక నవ్వు
క్కలిలేరాజ్యతై యపేక్షిత్తు వరక్కుడుమ్, అహ్వేతుమ్ పరిగ్రాహ్య
నెన్నితాన్ ఉద్యోగమ్ ఇత్యాదియాలే

మూ. ఉద్యోగం తవ సంప్రేక్ష్య మిథ్యావృత్తిం చ రావణమ్!

వాళినం చ హతం శ్రుత్వా సుగ్రీవం చాభిషేచితమ్॥౧౮.

రాజ్యం ప్రార్థయమానస్తు బుద్ధిపూర్వ మిహ౨౬౬౧తః!

ఏతావత్తు పుకసక్రూత్య విద్యతే త్వస్య స్కంహా॥ ౧౯.

అర్థము.— తవ - నీయొక్క - ఉద్యోగమ్ - ప్రయత్నమును, సంప్రేక్ష్య - చూచి,
రావణమ్ - ౨౪౬౪౪౪ని, మిథ్యావృత్తిమ్ - మాయావ్యాపారముగలవానినిగాను, వాలినిమ్ -
వాలిని, హతంచ - చంపబడినవానినిగాను, సుగ్రీవమ్ - సుగ్రీవుని, అభిషేచితంచ - పట్టా
భిషేకముచేయబడినవానినిగాను, శ్రుత్వా - విని, రాజ్యమ్ - రాజ్యమును, ప్రార్థయమా
నః - కోరుచున్నవాడై, బుద్ధిపూర్వమ్ - సంకల్పపూర్వముగ, ఇహ - ఇచ్చటికి, ఆగ
తః - వచ్చినవాడాయెను ఏతావత్తు - ఇంతమాత్రమును, పుకసక్రూత్య - చుండుబెట్టు
కొని, అస్య - ఈతనియొక్క, స్కంహా - అంగీకారము, విద్యతేతు - ఉన్నదియే.

వ్యా. అవిన్ రాజ్యశ్రద్ధై పణ్ణివరుకై కు హేతుశొల్లుకిఱు. (తవ
ఉద్యోగం సంప్రేక్ష్య) ఖరదూషణ త్రశిరాక్కల్ ముతలాసపతినాలా
యిరమ్ రాక్షసరై యుమ్ మూన్తేముక్కాల్ నాభ్యైకై యిలే తనియేఅత్తి
యచ్చెయ్తదేవర్, వెలినిలమానకడల్లరైయిలేసపరికరమాక ౪ ఇట్టు
కొణ్డిరుక్కిఱ బహుపాట్టైక్కణ్డు. (మిథ్యావృ తంచ రావణమ్. వాలినంచ
హతంశ్రుత్వా, సుగ్రీవంచాభిషేచితమ్, రాజ్యప్రార్థయమానస్తు బుద్ధి
పూర్వమిహ౨౬౬౧తః) దేవర్ కు ఎతిరియానరావణనుడైయ మాయా
వ్యాపార త్రైయుమ్, రావణనిలుమ్ అతిప్రబలనాన వాలియై ఓరమ్బా
లేఉప్తైయాశ్రయి త్త తేమ్మిక్కాక అత్తియచ్చెయ్తపడియై క్కైత్తైయా

౨౫౦ అభయప్రదానసారమ్—యథా శక్తి మయోక్తంతు.

లుమ్, వాలియచుడై యరాజ్యత్తిల్ ఉమక్కునలై యిన్కిళ్ళై తమ్మిళ్ళై
కొడు త్తపడియాలుమ్, రావణనై యభయచ్చెయ్తు రాజ్యత్తైత్తరు వా
రెన్ఱు రాజ్యకాక్షి యాయ్కొన్ఱు ఎరుకైయాలే శబ్దన్లక్, పరిగ్రా
హ్యన్. (ఏతావత్తపురస్కృత్య ఆస్యసద్గ్రహస్తు విద్యతే) నమక్కు
అప్పడియేఒన్ఱు వాయ్ వన్ఱు నెన్ను మిడమ్ ఉమ్మడై యపరికిరత్తుక్కుశబ్ద
నీయమానాలుమ్, ఏతావన్ఱాత్తై మున్కిట్టాకిలుమ్ ఇవనుడై యసద్గ్ర
హమ్కార్యమే. ప్రథమత్తిల్ తు-శబ్దమ్, సముచ్చయార్థమ్, చరమత్తిల్
తు- శబ్దమ్, అవిధారణార్థమ్.

౮౮ ౮౯.

తాత్పర్యము — నీవుఖరమామణామలసంపి చాసరిసేసలతో దండెత్తివచ్చి
యున్న ప్రయత్ని మునుజుచియు, రావణని దెడ్డనడికలు మీరు వాలినిచంపి శుగ్రీవునికి
బట్టాభిషేకము చేసినదియునియు రాజ్యకాక్షియై బుద్ధిపూర్వకముగ నిక్కడికివచ్చెను.
ఈతనియంగీకారమునకు నింతమాత్రమేచాలును

పెరియ వాచ్చాన్కిచ్చై తిరుపడిక శ్లేశరణమ్.

యథాకాణ్డము- ౧౭ ఎ సర్గము, ౬౬-ఎ శ్లోకము.

అవతారికై. ఆకి ఇప్పడిలోక స్రసిద్దియాలుమ్ ఇదన్ సక్రాహ్య
నెన్ను మిడన్ఱొచ్చొల్లి, మేల్ ఇవనుడై యశుధ్యతిశయన్ఱై ఉపపాదిత్తు
కొన్ఱు ఉక్తిత్తై నిగమిక్కిటాన్.

మూ. యథా శక్తి మయోక్తంతు రాక్షసస్యా ౭౭ర్జవంప్రతి ।

ప్రమాణం త్వం హి సర్వస్య శ్రుత్వా బుద్ధిమతాం వర॥ ౯౦.

అర్థము — రాక్షసస్య - రక్కసునియొక్క, ఆర్జవంప్రతి - ఋజుత్వమున నూ
ర్చి, మయా - నాచేతి, యథాశక్తి - శక్తియున్నచేతము, ఉక్తమ్ - చెప్పబడెను,
బుద్ధిమతామ్-బుద్ధిమతులతో, వరః. క్రేయండా! శ్రుత్వా- విని. సర్వస్య - సకలమున
కు, త్వంహి - నీవుకదా, ప్రమాణమ్ - నిర్ణయముడు.

వ్యా. (రాక్షసస్యా ౭౭ర్జవంప్రతి) ముతలికళో జాతిమాత్రైత్తై
స్వగ్రో శిష్కీ-అవిదనుడై య ఆర్జవత్తైక్కుటిత్తు. (మయా) వాసర

మాత్రమాననిన్నా లే, (యథాశక్తి ఉక్తమ్) యథానుతిశోల్లస్పష్టతః.
 (బుద్ధిమతాంవర) స్వదేశ సర్వకాల వర్తి సకలచదార్థజ్ఞైశ్చ యుమ్ స్వ
 తపవ అత్యయమ్ దేవరీరేయితే ఇవనుదైయ శుద్ధియతే క్మశక్తిర్.
 (శ్రుత్వాసర్వస్య ప్రమాణంత్యంహి) ఇవనుదైయగుణాధిక్యమెన్న, స్వ
 రూపమెన్న, స్వీకారమెన్న, ఇవై నాన్ విణ్ణిష్టాన్యైశ్చ క్షేప్తాల్మమ్,
 అవై యెల్లావశ్చిదుక్మమ్ నిర్ణాయకర్ దేవరీరేయితే, శ్రుతిమైస్త్వతి పిన్
 శెల్లుమాప్సోలే అడియోజ్ఞో దేవరీర్ తిరువుళ్ళవై ప్పిన్ శెల్లుమి త్తనై
 యెన్దుకరుత్తు.

౯౦.

తాత్పర్యము. — ఈశ్వరియుజత్వమును గుఱించి నాశక్తికొలది విన్నవించుచు
 బిని. పిన్దుట సర్వముచెఱిగిన దేవరవాక్కుకదా తమతిరువుళ్ళప్రకారము అన్నిటిని నిర్ణ
 యించవలయు

ఇతియుద్ధకాండే సప్తదశస్తకమ్.

పెరియవాచ్చాచ్చిలై తిరునడిక శేశరణమ్.

యుద్ధకాండము - ౧౨ - వ స్తకము, ౧-౪, శ్లోకము.

అంతారికై ముట్టుడ మహారాజర్ వారై యాలే కృచ్చితై ప్పా
 ప్రరాన పెరుమాళ్, ఇప్పోతు తిరువడివారైయాలే ప్రతిష్ఠితరాయ్
 ముతలికలై క్కుటిత్తు బరువారైశొన్నా రెన్దిఱు.

మూ అథ రామః ప్రసన్నాఽఽ త్తా శ్రుత్వా వాయుసుతస్య మా

ప్రత్యభాషత దుర్ధ్వశ్శు తవా నాత్మని స్థితమ్॥

౯౧.

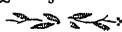
అథము — అథ-పిన్దుట, దుర్ధ్వశ్శి - ధయవఱుచుఁచిని, శ్రుతవాన్. మిక్కిలి
 వినియున్న, రామః - శ్రీరామఁడు, వాయుసుతస్య - వాయుపుత్రుఁడైన అంజనేయు
 నియొక్క, అత్మని-మనస్సునంగు. స్థితమ్ - ఉన్నగానిని, శ్రుత్వా - విని, ప్రసన్నాత్తా-
 నిర్మలమైనమనస్సుగలవాఁడై ప్రత్యభాషత . ఎగులుచెప్పె

వ్యా (అథరామః) అనంతరమేవమూళ్ ఉళరానార్ అతా
 క్షితో-రక్షితత్వమేస్వరూపమాత్మైశ్చ, శరణమైస్తపోతే రక్షిక్మప్పె

తాశస్వరూపహానిహాకై. సంసారిచేతననుక్కు భగవద్జ్ఞానాఽజ్ఞాన
జ్ఞభాలే సద్భావాఽసద్భావజ్ఞోపోలేయితే రక్షకనుక్కు రక్షకత్వసిద్ధి
యాలే సద్భావముమ్, తదభావత్తాలే అసద్భావముమ్. సర్వాశ్రయ
ణత్తుక్కు ఏకాస్తమాక చక్రివర్తిత్తిరుమకనాయోవద్దు అవతరి త్తతామ్
ఆశ్రయణోన్ముఖనాయోవద్దవనై విషయీకరియామైయా లే ఇలరాయ్,
తిరువడివార్తైయా లే ఉళరానారెఱ్ఱుమామ్ (ప్రసన్నాఽఽత్మా)ప్రసన్న
మనాః- ధర్మయుక్తానవాతే ధర్మముక్తాయుక్తు. అతావతు-మహారా
జర్ వార్తైయా లే కిలజ్జీన తిరువుళ్ళమ్ప్రసన్నమాయ్, “ నిలైవెల్లైన్
జ్ఞమ్వెల్లైన్ఁకుచియిర్” ఎన్నిఱపడియే, స్వలాభ త్తిల్ ఆశ్రితరైవోలే
యానారెన్దై. (వాయుసుతస్యఆత్మనిస్థితంశు)త్వా సర్వప్రాణిప్రాణన
హేతువాన వాయువినుడైయత్తద్గుణోపేతన్న హత్తాలే యథాభూత
నానపుత్రనుడైయ నెజ్జిత్కిడన్దత్తైక్కేట్టు. (స్వాఽఽత్మనిస్థితం వాయు
సుతస్యశు)త్వా తమ్ముడైయ తిరువుళ్ళత్తిత్కిడన్దపడియే తిరువడిశొల్ల
క్కేట్టు ఎఱ్ఱుమామ్. (హ) ఒరువన్, సర్వరక్షకచుక్కు త్తన్వార్తైయా
లే రక్షకనావతే? ఎఱ్ఱు ఋషికోణ్డాడుకితాన్. (దుర్ధర్షః) పూర్వపక్షజ్ఞ
భాలే అప్రథమప్రాయ్ స్వమతస్థాపన సమర్థరానార్. (శుతవాన్)
వసిష్ఠాదికల్ పక్కల్ తమక్కుణ్డానప్రతర్గల్ ఉతవిల్లు. అతావతు. కపో
తకణ్డావాఘానాదికల్. (ప్రత్యభాషత) ముతలికలైక్కుఱిత్తు ప్రతివ
చనకుదరానార్. (ఆత్మనిస్థితంప్రత్యభాషత)ఎఱ్ఱుమామ్. తమ్ముడైయతి
రువుళ్ళత్తిత్కిడన్ద వర్ధత్తై ముతలికట్రురళిచ్చెయ్తార్. ౯౦.

తాత్పర్యము.- పిన్దుట పూర్వకాశముచేతి చలించుకూడనివాడును పెద్దలసన్ని
ధియందు విశేషార్థములను వినినవాడునగు శ్రీరాములు తమ తిరువుళ్ళాయనారముగ తిరు
వడి విన్నవించిన మాటలయవిని శుగ్రీవాది పూర్వపక్షములచే గలతిసొందిన మనసంత
యుతేరి నిర్మలమై యిట్లు బదులుచెప్పిరి.

పెరియవాచ్చాన్నిచ్చై తిరువడికళేశరణమ్.

శీ తద్గుణోపేత- సర్వప్రాణిప్రాణనహేతువైన.

యథాభూతనాన - సకలజుతువులకు ప్రాణనహేతువైన.

యుద్ధకాణ్డము ౧౮-వ సర్గము, ౨-వ శ్లోకము.

అవతారికై. ఉజ్జ్వల వార్తయై నాన్ కేట్టనోపాతి, ఇవన్ విషయ
మాక నాశశొల్లనినై క్కీ-అవార్తయైయుజ్జ్వల తరవేణుమెన్టు ముతలి
కల్తై ఇరక్కితార్.

మూ. మమూపితు వివత్తూస్తి కాచి త్ప్రతి విభీషణమ్ ।

శ్రుత మిచ్చామి త త్వర్వం భవద్భిశ్చేయసి స్థితైః॥ ౯౨.

అర్థము.— విభీషణప్రతి - విభీషణునిగూర్చి, మమూపి - నాకును, కాచిత్ -
ఒకానొక, వివత్తూ - చెప్పటకిచ్చు, అస్తి-ఉన్నది శ్రేయసి - ఆభివృద్ధియందు, స్థితైః-
ఉన్న, భవద్భిః - మీచేత, తత్ - దానిని, సర్వమ్-అంతయు, శ్రుతమ్-విసంబధింపదగున
ట్లు, ఇచ్చామి-శోరుచున్నాను.

వ్యా (మమూపితు) ఎల్లారిలుమ్ తమ్ముడైయ మతత్తుక్కుణ్డా
ళవిశేషతై చొల్లకితార్. (కాచిద్వివత్తూస్తి) ఒరువివత్తేఉణ్డాకాని
న్దతెన్దై. (విభీషణం ప్రతి) విభీషణనైక్కుటిత్తు ఒరువివత్తై యుణ్డాకా
నిన్దతెన్దై. (త్వర్వంశ్రుతమిచ్చామి) వివత్తూగతమాయ్, మిత్రభావే
న-ఎన్టు తొడగ్గి, కణ్వుత్రపర్యంతమాన అర్థజాతవై ఇతువే అర్థమె
న్టు స్వీకరి త్తిలికోళాకిలు జ్ఞావితాత్కవమైయుమెన్టు ఇరక్కితార్.
(శ్రేయసిస్థితై భవావద్భిః) ఎన్నుడైయశ్రేయస్సితే నిలైనిన్దతాలే సత్తై
యుణ్డాకానిన్దళ్ళ ఉజ్జ్వలాయెన్టుమామ్.

౯౨.

తాత్పర్యము — ఈవిభీషణుని విషయముగ నేచుచెప్పఁదలంచిన మాటలునుకొన్ని
కలవు నాశ్రేయస్సును గోరిన మీరు వానినన్నిటిని విసవలయునని శోరుచున్నాను.

పెరియవాచ్చున్బిల్తై తిరువడికశేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము - ౧౮-వ, సర్గము, ౩-వ శ్లోకము.

అవతారికై. అనన్తరమ్, కడఱ్ఱరైయిలే వానరసమాజ త్తిలే
సర్వపాణిప్రాణనహేతుభూతమాన తప్రకృతియై ప్రాసగ్గికమాక
వెళియుడుకితార్.

మూ మిత్రభావేన సంప్రాప్తం న త్యజేయం కథం చ న ।

దోషో యద్యపి తస్య స్యాత్ సతా మేత దగర్హితమ్॥ ౯౩.

అర్థము. - మిత్రభావేన-స్నేహితునియొక్క న్యాపారముచేత, సంప్రాప్తమ్ - సమీపమునకువచ్చినవానిని, కథంచన, ఎంతకష్టమైనను, నత్యజేయమ్-వలెను దోషః-పాదము, యద్యపి-చండినను, తస్య, అతనికి, స్యాత్-వనికావలయు సతామ్-సత్యములగు, ఏతత్ - ఇది, అగర్హితమ్ - అనినీతము.

చ్యా. (మిత్రభావేన) ‘మితాత్తా’యతఇతి మిత్రమ్” ఎఱువు వ్యుత్పత్తియానపోతు, సర్వేశ్వరన్ వణ్ణిన ఉపకారత్వైకీప్పరిచ్ఛేదిత్తుఅతు కు-సదృశమాన ప్రత్యుపకారమృణ్ణ యుడియామెయూలే, ఇమ్మిత్రశబ్ద త్తుక్కు అనుపాదశస్టు. మిత్రమావతు- విశ్వసనీయస్థలమ్, “తన్నిత్రం యత్రవిశ్వాసః” ఎన్నక్కడవతితే, అతావతు - స్పనికర్వోక్తిపూర్వక మాక, ‘రాఘవశరణంగతః’ ఎన్దే. అతువిప్రలమ్భ కరర్కుమోబుతు వన్తోవెన్నిల్, (భావేన) భావః-క్రియాం. విశ్వసనీయరుడైయ ఉక్తివ్యాపారమే శ్రీఅపైయుమ్. (సంప్రాప్తమ్) ఇందఉక్తిలక్తైయిలేయానాల్, అరైకులైయ త్తలైకులైయమడుక్కరైయిలే శెన్టాత్తోలేనమకు-చ్చెల్లవేణ్ణిరుక్క, ఇజ్జేవన్దుశొన్న విడమ్ నమ్ కార్యవన్తోశేయతతు. (నత్యజేయమ్) ఇవణ వన్దువరపుతన్నైయే శ్లాఘిక్క వేణ్ణిరుక్క, విడసంభావనైయిన్దై. సంభావనాయాలిక్. విడసంభావనైయున్డాకిలన్తోఆరాయ వడుప్పతు. విడసంభావనైయిన్దైక్కే యొక్కికిట తెన్నెన్నిల్, ఇవనై విట్టాల్ ఉళరావార్క్కన్తో ఆరాయసంభావనైయుళ్ళుతు, పరిషీయాతే స్వికరిక్కుమవర్కతో తన్దామెఉపేక్షిత్తు స్వీకరిక్కతార్కళన్తో? ఉమ్మై ఉపేక్షిత్తు అవనైస్వీకరిక్క స్పార్తిరాకిల్, ఉమ్మైవిట్టుధరిక్క మాట్టాత ఎగ్గలై విడుకైయన్తో? అతావతు ఏతెన్నిల్, (కథంచన) అప్పడిదుప్పరజలైచ్చెయ్యపుమ్ ఇన్దనై విడే న్నితార్. రావణభా)తా, రాక్షసణ, లోకభయజ్కుర నెన్నుమిడమ్ సంప్రతిపన్నమ్, అస్తద్యధభేదనాదికర్తా వాకప్రజ్ఞాదుమ్ ఇన్దదోషయుక్తనా యిరుక్కిట ఇవనై సర్వప్రకార

త్రాలుమ్ విదోమన్తిఁ తెన్నెన్నిల్, (దోషోయద్యపి తస్యస్యాత్)
 దోషభ్యోఽనుక్కు ఉడ్డేయాకిలుమ్, శరణాగతిక్కు జన్మవృత్తనియతి
 యిల్లామైయాలే, ప్రపత్తిపణ్ణినఁదన్బక్కుల్ ఎకపక్షత్తాల్దోషమిచ్చె.
 (తస్యయద్యపిదోషః, తథాఽపినత్యజేయమ్) వధభేదనాని క్తువెన్టు
 ఉజ్జల్పక్షత్తాలే దోషముడ్డేయాకిలుమ్ నాఁఅవనైవిడే. ఇవనైదుష్ట
 నెన్టు అఱిన్దిరుక్కు చెప్పయితే స్వీకరిత్తాల్ నాట్టార్ గర్హియార్ కిలో
 వెన్నిల్, (సతామేతిదగర్హితంన్యాత్) అస్తానే భయశఙ్కకళానఉజ్జభు
 క్కుగర్హివిషయమే యాకిలుమ్, సత్తుకళభుక్కు ఇవశ్వీకారమగర్హి
 తమాకిక్కుడవతు అధవా, (దోషోయద్యపి)దోషముడ్డాకిల్ అవనుడైయ
 దోషమన్తో? (స్యాత్) ప్రార్థనాయాంలి. నామ్ ప్రార్థిత్తిరుక్కుమతన్తో
 గుణవానైరక్షిత్తాల్ అతు గుణత్తుక్కు విలెయాయ్, దుష్టనైరక్షిత్తో
 మెన్తిఁపవోమ్ సమక్కుక్కిట్టుమో? నిరూపిత్తు. “వధ్యతామ్” ఎన్తిఁ
 నీరేశుద్ధనెన్తిరే అధవా, (దోషోయద్యపి) నవైసలియనినైత్తు, నామ్
 స్వీకరిక్కైక్కాక, “రాఘవంశరణంగతః” ఎన్టానాకిల్, (తస్యస్యాత్)
 అవనినైత్తకార్యనలై క్కుట్టిమనాకిఱతు మేల్కపోతాపాఖ్యానమాకై
 యాలే ఇతువే పారుళాకఉచితమెన్టు భట్టరరులిచ్చెయ్సర్ అన్తిన్నరే,
 “తస్మాదపివధ్యం ప్రపన్నంన ప్రతిప్రయచ్ఛతి” ఇతి. ఇష్పడిదుష్టనా యి
 రుక్కిఱవనైవిడాతోభ్రీకిఱతు. విడిల్ప్రత్యవాయముడ్డెన్తో? పురుషార్థ
 సిద్ధిఁకాకవో? పాపకుయార్థ నూకవో వెన్నిల్, (సతామేతిదగర్హి
 తమ్) ఇవై యుష్టుమల్ల, సద్గోషియిల్ననైభీభీఎన్నామైక్కాక. సత్తు
 క్కుళాకిటార్ - తన్దాయభ్రీయమాటి యాకిలుమ్ పిటలైనోక్కుమ
 కిపోత విశ్వామిత్రాదికళో.

ఇతఁకు తనిశ్లోక వ్యాఖ్యానమ్

అవతారికై, పెరుమాళ్ దూరవిరుద్ధారెన్టు ఆఱియిరుక్కైయ
 వ్విక్కే, సడైకుట్టి క్కుడఱురైయిలే కుఱుకవిట్టవన నెరమ్, రావణసమ్,

తస్మద్ధక్తులై యుమ్, సచివసామస్తపురోహితవర్గతైయుమ్తిరట్టిక్కు
 టుకవిరుద్ధకార్యవిచారమ్పణ్ణుకీటవళవిలే, ప్రహస్తమహాపార్శ్వేంద్రగిజి
 త్రముఖరానవర్కశ్ అవణశోభితైయుణ్ణు అవనుక్కుభిమతజ్జలై చొచ్చెల్ల,
 ఇతుక్కురావణను మ్మేలెట్టు త్తిట్టు త్తోళువ్చార్పు మ్బార్పు శి ఇటుమా
 ద్దిరుక్కు, “నిశాచరేంద్రస్య నిశమ్యవాక్యమ్ సకుమ్భకర్ణస్యచ గర్జితాని।
 విభీషణో రాక్షసరాజ ముఖ్య మువాచ వాక్యంహిత మర్ధయుక్తమ్”
 ఎట్టు-విడవొణ్ణోక్తుడబ్బడకైప్పార్పుఇవనుడై యవనర్ధస్థన్నుడై య
 తాకక్కురుతి చ్చుడక్కెన ఇత్తైప్పరిహరిక్కువేణుమెన్దిట బుద్ధియాలే,
 “యావన్నగృహ్ణాన్తి శిరాంసిబాణాః” ఎట్టు-శడక్కెనఇవనిశై యుమ్బడి
 ప్రత్యవాయ పురస్సరమాక, “ప్రదీయతాండాశరథాయమైధిలీ”ఎట్టు-శ్రి
 యరిపతియాయ్ అవాప్తసమస్తకామనానవవర్కుః ఎలియెలుమ్బునాన
 నీకొడుక్కు వేణ్ణువతిశై, అవరుడైమైయై అవరతాకయిశై య వమైయు
 మెట్టువారైశొల్ల, ఇత్తైక్కేట్ట ఇంద్రగిజితానవక, “కిన్నామతేతాత కని
 ప్తవాక్యమనర్థకంచైవ సుభీతవచ్చు । అన్తికకులేయోఽపిభవే న్నజాత
 స్సోఽపీదృశన్నైవ వదేన్నకుర్యాత్” ఇత్తై యవర్ శొన్నవారైయిరు
 న్దపడియె? కార్యత్తిలుమ్ఇళమైతోబ్బీయిరున్దతు ఇక్కుల త్తిల్ పుకున్ద
 వర్కళుమివ్వారై శొల్లువార్కులేయెట్టునెక్కివారైశొల్ల, “పుత్రప్రవా
 దేనహి రావణస్య త్వమింద్రజిత్సితముఖోసి శత్రుః”ఎట్టు-వాడా! రావ
 ణసుక్కు పెరుమాళోశత్రు? గోముఖవ్యాఘ్రమ్బాలే మకనెన్టుపేరై
 యిట్టు ఉళ్ళేనిన్టు క్కుత్తటుక్కిట నీయన్తోశత్రు, “త్వమేవవధ్యశ్చనుదు
 ర్తతిశ్చ” ఎట్టు-శత్రుక్కుత్తైత్తలై యటుక్కుప్పార్క్కి లున్నైయల్లవో
 తలై యటుక్కువడుప్పతు, ఎన్టాటోప్పలే శిలవారైకళై చొచ్చెల్ల, “అబ్రవీ
 త్పరుషంవాక్యం రావణః కాలచోదితః” ఎట్టు తొడజ్జి, రావణా కుపిత

శి ఇటు రుద్దిరుక్కు- మిక్కిలిసన్తోషించియుండగా + కుడబ్బడకై -

గర్భసంబంధము ఎలియెలుమ్బునాన - టుగ్రుండైన.

నాయ్ మకనుమ-పరిస్థు, “జానామిశీలం జ్ఞాతీనాం సర్వలోకేషు రాక్షసః హృష్యన్విన్యసనేష్వేతే జ్ఞాతీనాంజ్ఞాతయస్సనా॥ “ప్రథాసంసాధనంవైద్యం ధర్మశీలంచరాక్షసః । జ్ఞాతయోహ్యవమన్యస్తే శూరంపరిభవన్తి॥ నిత్యమనౌన్య సంసృష్టావ్యసనేహ్వతతాయినః । ప్రచ్ఛన్నహృదయాఘోరా జ్ఞాతయస్తుభయాసహః” ఎన్టు - జ్ఞాతీయినుడైయ శీలమఱియోమో? “శ్రూయస్తేహస్తి భిర్గితాశ్శౌకారి పద్మవనేక్వచిత్” ఇతుక్కుచ్చిలఉపకథై కథై యజ్ఞోల్లి, “యోఽన్యస్తేవంవిధంబ్రూయాద్వాక్యమేతన్ని శాచరః । అస్తిన్తువచారే సభవేత్త్వాన్తు ధిక్కులపాంససమ్” ఎన్టు - ఉన్దై యొట్టియ వేటారుత్త ఇన్దవార్తైశోన్నానాకిల్, ఇహ్వేతేవేలికమునైయిలేయాతల్, ఆనైయి కొమ్మిలేయాతల్, కమ్మివిత్తలైయిలే యాతలా యొట్టిన్దానితే, “సతురాక్షసచేష్టితః” ఎన్నుమ్బడి, ఇక్కులత్తుక్కు ౧ ఇక్కుక్కాయ్ ప్పిఱన్దాయ్, ఉన్దై నామ్ వేణ్డోమ్, ఎకణ్ ముకప్పిల్ నిన్టుమ్ ఓడిహ్వేవెన్న, ఇవరుమ్ జ్యేష్ఠవచనాతిలబ్ధ సమ్ పణ్ణలాకాతెన్టు, “ఉత్పపాతగదా పాణిశ్చతుర్భుజస్సహరాక్షసైః” ఎన్టు - సంసారసాగరత్తైక్కడక్కైక్కొరు తెప్ప మోచిలేయిరుక్కిరగదై యుమ్ తాముమాయ్, కరచరణాద్యవయవజ్జళోహలేయిరుక్కిఱ నాలురాక్షసర్ కళున్దానుమాయ్, రాహునైవిట్టపోతేయెల్లారుక్కుమ్మేలానానెన్టుతోఁబ్బుమ్బడికళమ్మి, “అన్తరిక్షగతశ్రీమా” ఎన్నిఱపడియే, మేల్ వెఱపకుఁకిఱ లజ్జైశ్చర్యత్తుక్కు ౨ అడియుణ్డామ్బడిశివిష్ణుపద తైప్పశ్శి, “ఆజగామ మహచారేన” ఎన్టుమ్ - “వరమ్బొట్టివన్దొలైక్కాడుమినో” ఎన్టుమ్ - “బలై నీపోతాయ్” ఎన్టుమ్ - పిఱరుపదేశిక్క వేణ్డాతపడి తానేశడక్కెనవన్ద, “యత్ర రామస్సలక్ష్మణః” ఎన్టు - విశేషణ భూతరాన ఇత్తైయ పెరుమాళ్ తిరుమేనియిలే శాయ్న్దు, పెరుమా భిరుక్కిఱ విడత్తిలే, “నాకడై మిళై నమ్మిరా” శరణేశరణ్ణమక్కు” ఎన్టుమ్ - గగనస్థంసహీస్థాస్తే దదృశుర్వా

౧ ఇక్కుక్కాయ్-అగుముడై ౨ అడియుణ్డామ్బడి కారణముసంభవించునటుల
 ౩ నిన్టువకత్తై - ఆకాశమును ౪ విష్ణుపాదమును (గర్వసి.)
 ౫

స రాధిసాః” ఎన్టుమ్-తలైక్కావలిలిరుక్కిటవర్ కళో కావల్ తుడిప్పాతే
 ఆకాశ త్రిల్ తో ద్దశీనహితేకణ్ణు, మహా రాజరనుమతియోడే, “సాలానుద్య
 మ్యశైలాంశచ్చ” ఎన్టు-కల్లున్దడియుమ్ కొళ్ళ, “ఉపాచచమహాప్రాజ్ఞస్య
 రేణమహతామహాః” ఎన్టుమ్-“మరజ్జభిమిరజ్జుమ్వక్తైమణివణ్ణివో వెన్టు
 కూవుమాల్” ఎన్టుజ్జాల్లుకిటపడియే, “సాలానుద్యమ్య” ఎన్టు-ఇవర్ కళె
 డుత్తచురత్తోడు, “వాసుదేవతరు” ఎన్టుమ్-“బ్రహ్మతయ” ఎన్టుమ్-“నివాస
 వృక్షః” ఎన్టుమ్ శొల్లుకిట పెరియమరత్తోడు వాళియట నెజ్జళే ఇరక్కమ్
 పిటక్కుమ్బడి పెరుమిడఱుశెయ్ తుకూప్పిట్టు “రావణోనామదుర్వృత్తో
 రాక్షసో రాక్షసేశ్వరః । తస్యాహమనుజోభ్రాతా విభీషణ ఇతిశ్రుతః”
 ఎన్టు-స్వదోషతై మున్నిట్టు, “నివేదయతమాం క్షిప్రం రాఘవాయమ
 హత్త నే” ఎన్టు- రాక్షసర నిమిత్తమాక అజ్జివార్ కుళ్ళ ప్పకలిడమానకు
 డిప్పిటప్పళ్ళ పెరుమాళుక్కు, “చఞ్చలంహి” ఎన్టుమ్ - “నిన్దవానిల్లా
 నెజ్జు” ఎన్టుమ్ శొల్లుకిటపడియే, నెజ్జిలానుకూల్యమ్ పిరివతఱుము
 న్నే అతివియుక్తోళ్, “విభీషణముపస్థితమ్” “అన్తే వన్దడై నేక్” ఎన్
 టపడియే, నెజ్జిలీరమిళై యాకిలుమ్ కైయిలీరముణరు వతఱుము న్నే
 వన్దే నెన్టు వాడై శొల్ల, “ఏతత్తువచనంశ్రుత్వా సుగ్రీవో లఘువిక్రమః ।
 లక్ష్మణస్యాగ్రతో రామం సంరబ్ధమిదమబ్రవీత్ ” మహారాజరుమ్, “స్వ
 రేణమహతా” ఎన్టు-అవర్ కూప్పిట్టకురల్ పెరుమాళ్ తిరుచ్చెవియి
 ల్ పడువతఱుము న్నే శెన్టు విలక్కవేణుమెన్టు కడునడైయిట్టోడి,
 రావణానుజ నాయరుప్పా నొరురాక్షుపకవన్దా, వరుకిటవిడన్దన్నిల్,
 “శరణమ్” ఎన్టు విప్రలంభతై ప్పణ్ణినాక్, ఇప్పడిక్కువన్దుతో ద్దశీలన్ద
 ర్భేదమ్ పణ్ణుతల్ నలితల్ శెయ్యవన్దా, “తస్యాహం నిగ్రహమ్మన్యే
 త్తమమ్” ఎన్టు - కల్లుత్తిలు జ్కాలిలు జ్కోర్ క్కవడుక్కుమెన్పుతు,
 అతు పెరుమాళ్ వాటుత్తవాడే, “వద్యతామేష త్రివేణదణ్డేన సచి
 వైస్సహ” ఎన్టు-ఇవనైక్కొన్టుప్పొకడవమెయుమెన్న , ఇత్తైక్కేట్ట పె
 రుమాళ్, “యదుక్తంకపిరాజేన రావణావరజంప్రతి వాక్యం హేతుమద

ధర్మించభవద్భిరపితచ్చుతమ్” ఎన్ఱు-ఁ తి వ్యాఘ్రుని వానరసంవాద త్తిలేశరణా
గతసంరక్షణమ్ పణ్ణినన్దిగ్ధభమ్, శరణాగతవధనిమిత్తమాక ఉజ్జల్లనాయ
నార్ శొన్న వార్తైకతై క్కేట్టికోలో? యదుక్తంకపిరాజేన” నెరుప్పెన్న
వాయ్ వేమెన్ఱు భయప్పడువార్తెప్పలే, మహారాజర్ శొన్న పాశురమ్
తమ్మల్ అసుభాషికకవుమ్ పోకామెయాలే, “యత్” ఎన్ఱిరార్.
“ఉక్తమ్” తోఱినారితై నినైప్పతు మన్ఱిక్కే శొల్లువతుమ్ శెయ్వ
తే “కపిరాజేన” శెల్వర్ శొల్లువజ్ఞానెన్ఱుణ్ణితే. “కపిరాజేన” ఇవర్
రక్షకరాకనన్ఱుకఉణ్ణవిరున్దీర్ కోళి. “కపిరాజేన” జాతప్రయుక్తమానవ
టివు కేడుమ్ విశ్వరూపైవద్దవటివు కేడుమ్ ఇరణ్ణుముణ్ణితే. “కపిరాజేన
రావణావరజంప్రతి” తన్ఱమెయనైక్కొన్ఱుముడిసూడిన తామ్ కిడిర్ ఇప్ప
డిక్కువద్దరావణా తమ్బియైచ్చొల్లుకితానెన్ఱుళిచ్చెయ్య, “ఇత్యేవం
పరిపృష్టాస్తే స్వం స్వంతుతమతన్ఱిత్తాః” ఎన్ఱు - ముతలికళు న్ఱనామ్
నినైవుకతైచ్చొల్ల, ఇవైపెరుమాళ్ తిరువుళ్ళుత్తు క్కసవ్యామాక,
ఇతైయటిన్ఱ తిరువడియుమ్ ఇప్పక్షజ్జలై యెల్లామ్ అనుపవత్తికళాలే
దూషిత్తు, విభీషణా నిర్దోషా స్వీకార్యా ఎన్ఱునిధాన్తిక్క, ఇత్తాలే
పవనసుతనాలేల్బసత్తాకరానపెరుమాళ్, “మమాపితువివత్సాన్తికాచి
త్వత్పివిభీషణమ్ । త్రితమిచ్చామితత్సర్వం భవద్భిక్కేయస్మిన్ఱైః”
ఎన్ఱు-నాముమ్ శిలవార్తై శొల్లుప్పారానిన్ఱోమ్, ముతలికళితై క్కేట్టుత్త
రవేణుమెన్ఱు నీర్ మెయాలేయవేక్షిన్ఱు, సదోషనాకిలుచూమ్, నిదో

ఁ తి వ్యాఘ్రవానరసంవాద త్తిలే-ఒక మనుజుని నొకపులి తరుమ, వాండొకచెట్టెక్కి
అక్కడనుండు వానరమునుజూచి భయముజెంద, తానున్నచోటికివచ్చినందున నాతనికి
నావానరము అభయముసంగెను. వానరభూతకుండైన నరునిచెట్టుచుండి క్రిందబడదోసి
తివేసి నీవుబ్రతుకుతువు, లేనిచో నమయముచూచి నన్ను వాడుచుంపును నేనును ప్రద
లనని పులింజెప్ప, నశ్వరమైన నాప్రాణముపోయినను బోనియు, నాచెంతజేరిన వానిని
సర్వవిధముల కాపాడుదునేగాని ఇంచుకైనను అవకాశముజేయుటయును టెక్కడి
మాటయని కోరిచెప్పెను. పిమ్మటనాకోరి నిద్రించుచో నావ్యాఘ్రునిమామనుజుని భేదింప
నతడా కృతేన్ను తిరుటోబడి దానినిక్రిందికినెట్టెనుగాని దైవవశంబున నాకాఖాయుగంబు
క్రిందపడక తొమ్మలసహాయముచే నిల్చెను ఇదిజూచి యాద్విపాత్తు గడగడపణక నాశ
రణ్య మాశరణుఁజొచ్చినవాని యముఁదిర్పిడ్డ కాపాడెను. బెబ్బలియనికడజేయఁగలది
లేదని చెల్లెను.

షనాకిలుమామ్ శరణాగతనానవనై యోరుకాలుక్కైవిడువతిత్తై ఎన్దు
స్వసిద్ధాన్తతై యరుళిచ్చెయ్కితార్.

ఇవిభీషణశరణాగతితనక్కు, “అహమస్మ్య పరాధానామాల
యోఽకిచ్చువోఽగతిః! త్వమేవోపాయ భూతోమే భవేతిప్రార్థనామతిః!
శరణాగతిః ” ఎన్నిఱశరణాగతి లక్షణముద్దోవెన్నిల్, లక్షణమ్ నేరాక
వుణ్డు, “రావణోనామ దుర్వృత్తో రాక్షసోరాక్షసేశ్వరః! తస్యాసామ
నుజోభ్రాతా విభీషణ ఇతిశ్రుతః ” ఎన్దు - స్వయంసూర్జితమాయుమ్
రావణసంబంధతాలుమ్ తనక్కుణ్డానదోషభూయస్తేయై చ్చొన్న పడియా
లే, “అహమస్మ్య పరాధానా మాలయః ” ఎన్ను మర్దజ్ఞుల్లుకిటతు.
పెరుమాళ్ తమక్కు యుద్ధసాహాయ్యత్తుక్కాక అత్తైత్తువిడవద్దవ
నన్తిక్కే, “రాజ్యంప్రార్థయమానశ్చ బుద్ధిపూర్వమిహగతః” ఎన్దు- తాన్
రాజ్యమ్ వేణ్డినవ్దవనాయ్, ఇట్టుత్తేక్కోరు ఉపకారమిల్లాపైయా లే, అకి
చ్చునః! ఎన్ను మర్దమ్ శొల్లుకిటతు “సోఽహం పరుషితస్తేన దాసవచ్ఛావ
మానితః” ఎన్దుమ్- “త్యాంతుధిక్కులపాంసనమ్” ఎన్దుమ్- భ్రాతావాన
రావణగోష్ఠికప్పడఅనర్హనాయ్ పోన్దవడిమాలే, అనన్యగతిత్వమ్
శొల్లుకిటతు. ,, రాఘవఁశరణంగతః ” ఎన్దు- పెరుమాళ్లై యే ఉపాయ
మాకప్పద్రీనవడిమాలే, “త్వమేవోపాయ భూతోమే భవేతిప్రార్థనా
మతిశ్శరణాగతిః” ఎన్ను మర్దతై చ్చొల్లుకిటతు. ఆకై యాలే లక్షణమ్
వుష్కులమ్

మహాభారత త్రిలే కృష్ణచరమ శ్లోకమ్బాలే శ్రీరామాయణత్తు
క్కుమితోరు చరమశ్లోకమాయ్, ముడిహాకై యాలే చరమమాకిటతు.
ఇట్లు సర్గమధ్య త్రిలేచరమమామ్బుడి యెన్నెన్నిల్, ఆర్యస్తగ్గళ్లు ఇన్విడ
త్తిల్ చరమార్థత్తుక్కుప్రయోజకమ్, అజ్గుకర్తాద్యపాయజ్గల్లై పురక్త
మున్నే విధిత్తు ప్పిన్నుచరమోపాయమాక ప్రపత్తియై విధిక్కై యా
లేచరమమాక విరుద్ధతు, ఇట్టుమ్, అజ్గు శరభ ప్రభృతికళ్ విభీషణా
స్వీకారత్తై తని త్తనియేశొల్లు, అవదైత్తు పూర్వపక్షీకరిత్తు చ్చరమమాక
సిద్ధాన్తి త్తే శ్లోకమాకై యాలే చరమమాకిటతు. ఇట్టుమ్ భృషీశ్వర్య

నైలభైశ్వర్యనాక్కిల్లు ఇట్లమ్ భగ్నేశ్వర్యనైలభైశ్వర్యనాక్కిలితము. అట్లమ్ సేనైక్కునడువేనిష్టుశొన్న వాడై, ఇట్లమ్ సేనైక్కునడువేనిష్టుశొల్లుకిటవాడై. అట్లమ్ శోకనివృత్తిక్కాక చొచ్చున్న వాడై, ఇట్లమ్ శోకనివృత్తిక్కాక చొప్పుల్లుకిటవాడై. అట్లమ్ మొరుగోపాలవాక్యమ్. ఇట్లమ్ మొరుగోపాలవాక్యమ్. అట్లమ్, “యచ్చేయ సాస్యన్నిశ్చితంబ్రాహ్మితస్తే” ఎట్టు-శ్రేయోర్ధి కేట్ల-చొచ్చున్న వాడై, ఇట్లమ్ “శ్రుతమిచ్ఛామి తత్సర్వం భవద్భిశ్చేయసిద్ధితైః” ఎట్టు-శ్రేయోర్ధి కేట్ల-చొప్పుల్లుకిటవాడై.

అట్లమ్ చరమశ్లోక త్తి లిట్ల చరమశ్లోకత్తుక్కు వాశియుట్లు. అతావతు-అట్లమ్ కేట్టి-టవనుక్కు తేర్ మేలెళినిష్టుశొన్న వాడై, ఇట్లమ్ నిల త్తిలేయిరున్దు ప్రప్తితిత రాయ్ చొప్పుల్లుకిటవాడై. అట్లమ్, “మాంప్రజ ఎట్టు-తనై ప్పత్తైన్దు శరణ్యనాకై ప్పట్టపడిశొల్లిల్లు, ఇట్లమ్, “సంప్రాప్తమ్” ఎట్టు-ఎతిరియుడన్దు ప్పత్తైన్దు పడి శొల్లుకిటము. అట్లమ్, “ధర్మాన్ పరిత్యజ్య” ఎట్టు ధర్మత్యైగ మ్మబ్బణ్ణిల్లు. ఇట్లమ్, “పరిత్యక్తానుయాలక్కా మిత్రాణిచ ధనానిచ” ఎట్టు- ధర్మత్యైగ మ్మబ్బణ్ణికిటము. అట్లమ్, “షడశస్త్రీ సహస్రాణి” ఎట్టు- బహుదార పరిగ్రహ మ్మబ్బణ్ణివన్ వాడై; ఇట్లమ్, “సరామః పరదారాంశ్చ చతుర్భ్యో మపిపశ్యసి” ఎట్టు- ఏకదారవ్రతన్ వాడై. అట్లమ్, “వేతైక్కుప్పాయ్ కుటిత్తు” ఎట్టుమ్ - “బరువర్క్కు మ్మెచ్చునలై” ఎట్టుమ్ - అసత్యనాన కృష్ణన్ వాక్యమ్, ఇట్లమ్, “సత్యవాక్యః” ఎట్టుమ్ - “రామోద్వి నాభి భాషతే” ఎట్టుమ్ - సత్యరాస రామన్ వాక్యమ్. అట్లమ్, కైయుముట్లువుశోలుమాన సారధివాక్యమ్, ఇట్లమ్ కైయుమ్ విల్లుమానదాశరధివాక్యమ్ అట్లమ్, శరణాగతాధ్యవసాయమ్ శొల్లిల్లు; ఇట్లమ్ శరణాధ్యవసాయమ్ శొల్లుకిటము. అట్లమ్ శరణాగతనై ప్పాపజ్గభిల్ నిష్టుమ్ విడువిప్పే నెన్దుతు, ఇట్లమ్ నాన్ కైవిడే నెన్దిటము. అట్లమ్ సదోషనై విడువిప్పే నెన్దుతు, ఇట్లమ్ దోషనానాకిలుమ్ విడే నెన్దిటము. అట్లమ్ కాలాన్తరభావి

యాన అదృష్టఫలమ్ శొల్లిల్లు, ఇక్లుసద్యః ఫలమాన దృష్టఫలభాల్లు
కిఱుతు. అక్లు ప్రతిబద్ధకరిన్తి క్కే యిరుక్క రక్షిత్తపడి శొల్లిల్లు, ఇక్లు
ప్రతిబద్ధక రుక్టాయిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్ రక్షిత్తపడి శొల్లుకిఱుతు.

ఇనిఇశ్లోకన్దన్నాల్, బుద్ధిపూర్వమాకిలుమామ్, అబుద్ధిపూర్వమాకిలు
మామ్. నప్తైప్పత్ శ్రీనవర్ కలై దోషముణ్డేయాకిలుమ్ విడువతిత్తై యెన్గితా
ర్. ఇ తెల్లామ్ నీర్ శెయ్యవేణువతు ఉప్తైబద్ధబుద్ధిపణ్ణివన్దువత్ శ్రీనాల్వన్టోవె
న్న, * ౧. (మిత్రభావేనసంప్రాప్తమ్) సోదరభ్రాతావనరావణనై యుమ్
విట్టు నప్తైయేబద్ధువాకవన్దు పత్ శ్రీనిఱ్కిఱు నిలై కణ్డిరేయెన్గితార్. * ౨.
(మిత్రభావేనసంప్రాప్తమ్) సతుశత్రుభావేన “ప్రాప్తశత్రురతర్కిఱుఁ
ఎన్టు-తోళినార్ శత్రువెన్టు పొల్లా తాకచ్చొన్నార్, మిత్రనాయేవన్దాన్
కాణుమ్. * ౩. (మిత్రభావేన) క్రుబ్బనాయ్ వన్దానల్లన్ కాణుమ్, మిత్ర
నాయ్ వన్దాన్. * ౪. (మిత్రభావేన) ‘మితాత్ త్రాయత ఇతిమిత్రమ్’
ఎన్టు-పణ్ణిసఉపకార తైయళవిట్టు అతుక్కు సదృశప్రత్యుపకారమ్ పణ్ణుకై
యిఱే మిత్రశబ్దార్థమాకిఱుతు, అప్పడిక్కు తాటకా తాటకేయవిరాధ
ఖరదూషణ కబన్దప్రభృతికలై కొన్టు కూఱైయాడి ప్రాతికూల్యమృణ్ణి
బరు ఉపకారమృణ్ణామైయాలే ప్రత్యుపకారమ్ పణ్ణివేణువతిత్తై. దేవ
రీర్ తాముపకరిక్క ప్పార్తిరాకిల్, “ఏషసర్వస్వభూతస్తు పరిష్వజః”
ఎన్టుమ్ - “పోకమ్ నీయెయ్ తిప్పిన్నుమ్ నమ్మిడై క్కే పోతువా యెన్టు పా
న్నరుళ్ ” ఎన్టుజ్జొల్లుకిఱుపడియే, కొడుత్తరుళువతు ఉభయవిభూతియా
తల్, విభూతిమానాన దేవరీరై యాతలాయిరుక్కు మితుక్కు సదృశ
మాకపృణ్ణలా సతొరుప్రత్యుపకారమిల్లా మైయాలే, మిత్రభావమివనుక్కు
ణ్డానపడిఎన్నెన్న, అతు కేళీర్, మైత్రియావతు-పరసమృద్ధి సహమానచిత్త
పరికర్తమ్. ఆనప్పిచ్చు, నమ్మిడైయపక్కలిలేయిత్తనై ఉణ్డేషణ్ణాల్ పా
తామైపణ్ణుకైయన్తి క్కే యిత్తైన్దిరున్దవితుతాన్దాణుమ్ మిత్రభావమావతు.
అన్తిక్కే, * ౫. (మిత్రభావేన) ఎన్టు-“ ఇమిదాన్నేహనే ” ఎన్గిఱుదా

తువిలేయాం, స్నేహియాకైయాలే రక్షిక్కైమకు- వందానెన్దుమా
మ్. * ౬. (మిత్రభావేన) ఇతుతాన్ అవన్బుద్ధ్యాశోన్నో మత్తనై
పోక్కి నమ్బుద్ధియైప్పార్తూల్ ఇత్తనై^౧యకవాయ్ వేణ్డాకాణమ్ “భా
వోలీలాక్రియాచేష్టు భూత్యభిప్రాయజన్తుషు” ఎన్దు-ఇష్వర్దగ్గళిలే భావశ
బ్దమాయ్, * ౭. (మిత్రభావేన) ఎన్దుతు లీలై యాయ్, లీలై యావతు
తాన్- హర్షప్రయుక్త చేష్టువిశేషమితే, ఇన్ రాజావిన్ తిమ్బియాయ్
చ్చెరుక్కిన్ మికుతియా లే మిత్రమానార్ వేషపరిగ్రహమ్ పణ్ణి ఎఱ్ఱియ
ణిన్దు వరవుమామ్. అన్తిక్కే, * ౮. (మిత్రభావేన) ఎన్దిఱతు క్రియై
యాయ్, బుద్ధిపూర్వమిన్దియిలే వాయూదకాది ప్రేరితరై పోలే * శోల్ వి
ఱ్ఱుక్కాట్టిలే మిత్రమానార్ శెయ్యుమ్ శెయలై చ్చెయ్ తారెన్దుకవుమా
మ్, అన్తిక్కే, * ౯. (మిత్రభావేన) ఎన్దు చేష్టైయాయ్, స్నేహమిలై యా
కెలుమ్, “రాజ్యకాక్షీ” ఎన్దు-బరుప్రయోజనోద్దేశేన వాకిలుమిత్తనై చే
ష్టైపణ్ణినానెన్దుకవుమామ్. అన్దియిలే, భావశబ్దమ్ భూతియాయ్ భూతి
శబ్దమ్ సంపద్వాచియానపోతు, * ౧౦. (మిత్రభావేన) ఎన్దు-తన్బుద్ధియా
లే నష్టైమిత్రమాకవఱుతియిట్ట, నమక్కెల్లాననై యు ముణ్డాక వేణుమెన్దు
వందానాకవుమామ్. అన్తిక్కే, * ౧౧, భూతిశబ్దమ్ భవనవాచియానపోతు
మిత్రభావతోడేవన్దానాకవుమామ్ * ౧౨ (మిత్రభావేన) ఎన్దు-భావశబ్దమ్
సత్తావాచియాయ్, మిత్రమాననమ్ సన్తైకిడక్కైక్కాక వందానాకవుమా
మ్, అన్తిక్కే, * ౧౩ (మిత్రభావేన) ఎన్దు-భావశబ్దమభిప్రాయవాచియాయ్,
పోక్కల్ మురాజ్యకాక్షి యాయ్ వన్దవళవన్దియే, “పరిత్యక్తమయాలజ్ఞా
మిత్రాణిచధనానిచభవన్దతమ్మై రాజ్యంచ జీవితంచ సుఖానివై” ఎన్దు-పుఱ
మ్బుళ్యవై యెల్లావన్ద యుమ్ కై నిట్టు నామేడ్దేశ్యమెన్దిఱ నినై వోడే
వందానెన్దుకవుమామ్. అన్దియిలే, * ౧౪. (మిత్రభావేన) ఎన్దు-భావశబ్దమ్
జన్తువాచియాయ్, “చతుర్భుస్సహరక్షోభిర్భవన్తం శరణంగతః” ఎన్దు-

^౧ అకవాయ్-అన్దరగ్గత, * శోల్ విఱ్ఱుక్కాట్టు-శోలకొయ్యవుద్దేశ్యఫలమంచుపడుట.

తానేవరుకై యన్తిక్కే, బన్ధుజనతోడే వద్దానాకవుమామ్. ఇత్తాల్ఒన్ద్రు
నాయ్ నలియవద్దా నాకిల్ ఇత్తనైసేరోడే వరక్కుడాతెనై. అన్తి
యిలే, *౧౫. (మిత్రభావేన) ఎన్టు - వరుకిఱవిడవన్నిల్ రావణనోడే
రుప్తనాయ్ ప్పరుషజ్జొల్లిప్పోరుకై యన్తిక్కే, “సత్వంభ్రాతాసిమేరాజ
న్ బ్రూహిమాం యద్యదిచ్చసి । జ్యేష్ఠోమాన్యః పితృ సమో నచధ
ర్మపధేస్థితః ” ఎన్టు- ఉన్నోస్తే క్కుడన్ద్రుడక్కాలుమ్, నీగౌరవ్వనా
కై యాలుమ్, నీవాన్దుక్కుతోన్ద్రున తెల్లామ్ శొల్లక్కడవై, నాన్ ఇ
తుక్కు వెఱుక్కిలే, నీథార్క్కు నల్లమైయాలే ధర్మాత్తావానవెనక్కు
చ్చేరామైయాలే పోకితేని త్తనై , “ఆత్మానం సర్వధారక్ష ” “స్వ
స్తితేఽస్తుగమిష్యామి నుశ్చిభవమయావినా” ఎన్టు-ఇనిపైయోడే వద్దానె
న్టాకవుమామ్ “ రాఘవంశరణంగతః ” ఎన్టాన్, శరణాగత భావేన
ఎన్నాతే, “ మిత్రభావేన ” ఎన్నానెన్నెన్నిల్ , పిఱరైత్తాళివిట్టు త్త
పైయుయరవైత్తుప్పోరుమ్-పుల్లియర్క శల్లామైయాలేఇశ్శీరియతాకవరు
ళిచ్చెయ్కితార్. గుహప్పెరుమాతై యకప్పడ, “ ఉకన్దతోఱిసి ”
ఎన్నక్కడవ వివర్ ఇవనైప్పెన్ద్రులో విడుకితారో! ఇతుత్తనై, “ఆత్మ
సమస్సఖా ” ఎన్టు పిఱరుజ్జొల్లి, “ సోహంప్రియసఖారామః ” ఎన్టు-
అవర్ తాముజ్జొల్లుమ్బడియితేః పురైయఱనడ త్తినపడి “ తేనమైత్రిభవ
తుతే ” “మిత్రమాపయికంకర్తుమ్” ఎన్టుమ్- అరుళిచ్చెయ్ తారితే

మిత్రభావమ్ ఎణ్ణినెత్తాల్ ప్రయోజనమెన్ అవన్ లజ్జెయిలే
యన్తో ఇరుక్కిఱతెన్న , * ౧. (సంప్రాప్తమ్) అక్కణ్ణిళివుతీర్తా
నెన్గితార్ * ౨. (సంప్రాప్తమ్) “అజగమముహూరైన” ఎన్టు -
లజ్జెక్కుమేలే కిళమ్బక్కుణ్డోమ్, ఇక్కరైయిలే నిఱ్ఱక్కుణ్డోమ్, వన్ద
శడక్కు కాణుమ్ * 3 (సంప్రాప్తమ్) అక్కరైయిలే శరణమెన్టా
నాకిల్ మచువిన్క రైపట్టతువట్టు అరైకులై యత్తలైకులై ను నము

— పుల్లియర్-నీచులు (*) శీరియతాక గౌరవముగ,

? పురైయ-అన్దెక్కముడే

క్కుచ్చెల్లవేణ్డియరుస్తుమ్, ఇన్నా లడియమ్ వస్తు సమక్కుపకరిత్తాన్ కాణుమ్. *౪. (సంప్రాప్తమ్) “పద్యాభిమతానైచ్చవ” ఎస్తుమ్ - “శిర్మజ్జేలుకాలేవస్తు” ఎస్తుమ్ - పోతల్లాప్పొతిలే వట్టియిల్లావట్టియేవస్తవరత్తుకాణుమెస్తు నెజ్జాటప్పడుకిఱార్. * ౫. (సంప్రాప్తమ్) నామిబ్బువరుకిటవిడిత్తిల్, శృజ్జేబేరపుర భరద్వాజాశ్రమ చిత్రకూట పజ్జువటి మాల్యవత్ప్రముఖమాస ఎత్తనైయిడత్తిలే తజ్జే త్తాత్తు వన్దోమ్, ఇవనజ్జనన్దియిలే, వట్టియిలే యొరుతజ్జు తావడియట ఒరుము హూర్తత్తిలేవస్తపడికాణుమ్. *౬. (సంప్రాప్తమ్) వరుకిటవిడన్దిల్ అళికియతాకవన్దాన్ కాణుమ్. అతావతు - మైధిలిక్కు తన్ పెజ్జై అనలైయైయిట్టు ఆశ్వాసవచనమ్ పణ్ణియుమ్. హనూమానై నలియవుక దూతవధమాకా తెన్టువిలక్కియుమ్, “ప్రదీయతాం దాశరథాయ మైధిలీ” ఎస్తు. రావణనశవిలే నల్వైరైశొల్లియుమ్, ఇప్పడిబహుముఖమాక ఉపకారక నాయేవన్దానెల్లై. * ౭. (సంప్రాప్తమ్) వరుకిటవిడత్తిల్. లజ్జై యట్టిన్దు పోక్కన్దువరుకై యన్దిక్కే, లజ్జై కోప్పక్కులైయా తిరుక్కు నమ్మైయకన్దువన్దాన్ కాణుమ్ * ౮. (సంప్రాప్తమ్) తానిరున్దు విడత్తిలే నామ్ శెల్లక్కొళ్ళు, “జన్మరితటా త్తన్నదన్యం శిఖరము తమ్” ఎస్తు - ఇరున్దు మలైయైవిట్టు వేటారుమలైయేటప్పొకై యన్దిక్కే, నామిరున్దువిడత్తిలేతానేవన్దాన్ కాణుమ్. * ౯. (సంప్రాప్తమ్) వరుకిటవిడన్దిల్, “బాహురేషః ప్రసారితః” ఎస్తు-కైన్దిట్టి నమ్మైసామ్య బుద్ధిపణ్ణుకైయన్దిక్కే, “పాదయోశ్చరణాన్వేషీ” ఎస్తు - కాలైప్పిడిత్తు త్తన్నై త్తాత్తివిట్టువన్దాన్ కాణుమ్. * ౧౦. (సంప్రాప్తమ్) “విజితారిస్సదారశ్చ రాజ్యేమహతిచ స్థితః” ఎస్తు-తమ్మై యొట్టియచ్చెల్లాత నునితరైమిన్నుక్కు మిడిక్కుమిరైయాక్కి వెళ్ళాత్త రాజ్యదారజ్జళోడేవాత్త కిటవనల్లన్ కాణుమ్, “త్యక్త్వాపుత్రాంశ్చదారాంశ్చ రాఘవం శరణంగతః” ఎస్తు-రాజ్యదారజ్జళై కాక్కుడైకొణ్డు నమ్మైయేవన్దాన్ కాణుమ్. * ౧౧. (సంప్రాప్తమ్) నమ్మైప్పొలేంబన్దనాయేవన్దానో

౧ తాత్తొత్తు-తామసించి, ౧ తావడి-ప్రయాణము. ౨ ఒన్దనాయ్-అవరణంజై.

నలియవద్దానో, నిగ్రాహ్యనో అనుగ్రాహ్యనో, స్వీకార్యనో బహిష్కార్యనో, వధ్యనో అవధ్యనో, ఎస్తు అశప్పతు ముకప్పతాకై యన్తి క్కేముతలడియిలే దృఢచిత్తనాయ్ నస్తి విశ్వసిత్తువద్దాన్ కాణుమ్. *౧౨. (సంప్రాప్తమ్) *సమిత్యేకీకారేయాయ్, తాన్ రాక్షసనుమ్ నామ్ క్షత్రియసుమాకవన్తి క్కే, “అస్తాభిస్తుల్యోభవతు” ఎగ్గిపడియే, నస్తిలే యొరువరామ్బడి ఏకరసనాయ్ వద్దాన్ కాణుమ్. * ౧౩. (సంప్రాప్తమ్) “కాణవారాయ్” ఎస్తుమ్-“కూవుతల్ వరుతల్ శెయ్యాయ్” ఎస్తుమ్-శొల్లకిటపడియన్తి క్కే, “యత్రరామః” ఎస్తు-నామిరుద్దవిడ త్తిలేతాన్ వద్దాన్ కాణుమ్.

తానేవద్దానెన్తోరథమో, నమ్ముడైయ కాలాలేయో నడక్కిటతు, రావణాసుజనాయ్ బాధకనానవివనై, “ఆతతాయినహాయ్ న్తమ్ హన్యాదేవావిచారయన్” ఎస్తుమ్ శాస్త్రగతియైప్పార్ త్తాల్, వరుకిటపోతే కొల్ల ప్రాప్తమాయరుక్క, కొల్లాతోళిన్దాల్ విడవాకిలుమ్ ప్రాప్త జ్ఞాణమెన్న, *౧. (నత్యజేయమ్) నీర్ శొల్లకిటవాడైయైక్కై విడుమి త్తనై పోక్కి అవనై యొరుకాలుమ్ కైవిడోమ్. * ౨. (నత్యజేయమ్) “శకిలిన్” ఎస్తులిజ్జాయ్. తోళినార్ శొల్లమాన్ద్రామైక్కు విడనినైత్తోమాకిలుమ్ శక్తితానేయిడై. * ౩. (నత్యజేయమ్) తోళినార్ మహారాజరాకై యాలేత్యాగమ్ పణ్ణకిటీర్, తాపసరాననాజ్జళెన్న త్యాగమ్ పణ్ణకిటతు * ౪. (నత్యజేయమ్) “పరిత్యక్తామయాలజ్గా” “త్యక్తాన్ పుతాంశ్చదారాంశ్చ” ఎస్తు-నాట్టిల్ త్యాజ్యమాయ్ ప్పిఱున్దవై యడైయ వవన్ కై కొణ్డాన్, నమక్కు త్యాగవిషయమాన ఒత్తైక్కాణ్ణిటిలోమ్. * ౫. (నత్యజేయమ్) నామ్ విడప్పార్ త్తాలుమ్. “చరణౌగాధమ్ నిపీడ్య” “ఇనినాన్ వాకలొట్టేన్” ఎస్తుమ్ - “తిరువాణ్డెనిన్నాడై” ఎస్తుమ్ - “అమరవల్లుమ్ పుత్తుఱ్ వియెన్నా వియమరత్తల్లువిత్ శ్శినియకలుమో” ఎస్తుమ్ - అవన్ షణ్ణిన ఊర్ త్తాలే నమ్మూల్ విడప్పో కాతుకాణుమ్.

ఆనాల్, అవనై విడవొణ్ణాతాకిల్ విడలావారైవిడుమి త్తనై
యన్తోవెన్న , * ౧. (కథంచన) “అప్యహంజీవితమ్జవ్యమ్” ఎన్నిటప
డియే, నమ్ప్రాణనారుతలై యాక విడిలుమ్ అవనై విడోమ్. “నజీవేయం
క్షణమపివినాతామసి తేక్షణామ్” ఎన్నిటపిరాట్టియై ఇళక్కువరిల్ శెయ్ వ
తెన్నెన్న, * ౨. (కథంచన) “త్వాంవాసీతో” ఎన్నిటపడియే, * ప్రాణేభ్యోపి
గరియసియానఅవలైవిడిలుమ్ ఇవనై విడోమ్. “అవైవాహంగమిష్యా
మిలక్ష్మణేనగతాంగతిమ్” ఎన్ట్రొ, ఇలై యవెరుమాళోపక్కల్ దేవరీర్ తి
రువుళమిరుప్పతు, “లక్ష్మణేవామహాభాగే” ఎన్నిటపడియే, అప్పడిక్కొత్త
వరళవిలారుత్తిక్కువరిల్ శెయ్ వతెన్నెన్న, * ౩ (కథంచన) “సలక్ష్మణామ్”
ఎన్టు - అన్తఃపురత్తైవిడప్పార్ త్తాల్ అన్తఃపురపరికరత్తై యొట్టియ
వో, అప్పడిక్కువనవాన బద్ధవాసలక్ష్మణునై విడిలుమ్ ఇవనై విడప్పార్
క్కిటిలోమ్. “త్వయికించితస్మాపన్నేకింకార్యంసీతయామమ” ఎన్టన్తో,
ఎన్నళవిల్ దేవరీరుప్పతు, అప్పడిక్కు దేవరీరైప్పత్తీ యిరుక్కిట
అడియేనుక్కొరుత్తిక్కువరిల్ శెయ్ వతెన్నెన్న, * ౪. (కథంచన) అప్పడి
మైధిలియైవిట్టుప్పత్తుమ్బడియాన వుమ్మైవిడవుమామ్, అవనై విడప్పార్
క్కిటిలోమ్.

అతెన్ ? శరణాగతనై విడమైక్కాకిల్ దేవరీరు మరుళిచ్చె
య్ కిటతు, ఎన్నుడైయశరణాగతియిలే పామ్బుశ్శ్శతోవెన్న, “అనీష్ట
కన్ఠక్కాక మున్నీన్ఠకత్తై క్కొమ్మిలుమ్కుళమ్మిలుమ్కొళ్ళమ్” ఎన్ఠుమ్
వుతుచ్చొల్లుమఱన్దీరో, “పూర్వాపకారిణాన్త్యాగే నహ్యధర్మోవిధి
యతో” ఎన్ఠు - దారాపహారమ్ పణ్ణిన రావణానుజనోద్ధనాయ వద్దవి
డమఱిన్ఠ నలియవద్దా; నామ్ తమ్ పడై వీట్టిత్తుల్లా తిరుక్కు త్తానేన
మ్మాళయ త్తిలేవన్ఠ ము త్తిమ్బుశెయ్ త ఇత్తనైదోషదుష్టనై విడక్కా
ణుమడుప్పతెన్న, * ౧ (దోషోయద్యపి) “ మిత్రభావేన సంప్రా
ప్తమ్” ఎన్ఠు-అవన్నిర్దోష నెన్ను మిడత్తై యుజ్జళుక్కుపదేశితోమ్, అతో
న్ఠుమ్ శెవియిఱ్ఱుకాతే సదోష నెన్ఠే ప్రతిపత్తియాకిల్ నీజ్గళ్ శొన్న

వళవేయన్తియిలే యిన్నముమ్ శిలదోషజ్గళు ముణ్డాకిలుమ్ విదోన్మ.
 * ౨ (యద్యదోషః) ఉజ్గళుక్కె ఆ మెయ్పడవే దోషముణ్డో ,
 (తస్యస్యాత్) తస్యాధికార సమ్పత్తయేస్యాత్. అతావతు- “అహమ
 స్వ్యపరాధానా మాలయోఽకించనోఽగతిః । త్వమేవో పాయభూ
 తోమేభవ” ఎన్తుమ్-“సధర్మనిష్ఠోస్తి.. శరణంప్రపద్యే” ఎన్తుమ్-శరణా
 గతనుజ్జయ దోషమన్తో. ఒరుధర్మియైక్కైక్కొళ్ళుమోబ్బతు ధర్మజ్జై
 విట్టోక్కైక్కొళ్ళునటెన్తుమామ్. * ౩. అన్తియిలే, (దోషోయద్యపితస్య)
 ఎన్తు- అవనుక్కు దోషముణ్డోవెన్తు శశ్శిత్తు, (స్యాత్) ఎన్తు-పరిహార
 మాకప్రమామ్. బౌపాధికబన్ధముళ్ళ విడత్తిలే ప్రజైపణ్ణిన తప్పన్మపా
 టుక్కువేణ్ణియిరానిన్తు, అత్తోపాతియుమ్ పాతాతే యవనుజ్జయదో
 షమెన్గితార్. * ౪. (స్యాత్) ఎన్తు ప్రార్థనాయాం లిజ్జాయ్, అవను
 క్కుదోష ముణ్డాకి లతు సమక్కులభ్యలాభమన్తో? ఒరుగుణవానైర
 ష్శిత్తోమాకి లతుక్కు విలైయాయ్పోమ్, ఒరుకుఢ్ఢవాళనై రష్శిత్తో
 మెన్గిటవిప్పేటు పెటువతుకాణుమ్. అన్తియిలే, అవనుక్కు ముతలిలే దో
 షమిలై, ఉణ్డో? * ౫ (తస్యదోషః) అవనుజ్జయదోషమన్తో, అవనిలుమ్
 శ్లోఘ్యమన్తోనమక్కెన్గితార్. అభిమతవిషయత్తి లఘుక్కుకప్పాయిరు
 క్కుమాపోలే. అన్తియిలే. * ౬. (దోషోయద్యపి) దోషముణ్డాకిలో
 (తస్యస్యాత్) తస్యాభిమతసిద్ధిస్యాత్, అవన్నినైత్తువన్తు పెఢ్ఢానాకి
 తార్ ఎన్తుమామ్, అన్తియిలే, * ౭ (దోషోయద్యపితస్యస్యాత్)
 “సమః” ఎన్టాయ్, అతుణ్డాయిఢ్ఢాకిలో అవక్కుగ్గమాకిటతు, రష్శిత్త
 సమక్కు కుఢ్ఢమిలైయే. అన్తియిలే, * ౮. (దోషోయద్యపితస్యస్యాత్)
 ఎన్తు - అవనుక్కుకాకి కాల్కాణుమ్. అతుఎజ్జనే యెన్టాల్, ఒరువక్
 సౌభాగ్రిత్రమిరున్దపడి, తమయక్కపడైక్కు టియభీయాతే యిరుక్కుప్పడై
 వీడు కోప్పక్కులై యాతేయిరుక్కు ఉడవిర్^౧ వడుప్పడాతేయిరుక్కు
 విరోధియై యభీత్తుక్కుడుత్తపడి కాణెన్తు కొణ్డాడుమ్బడి యిరుక్కు,
 అన్తిక్కే, * ౯. (దోషోయద్యపిస్యాత్తస్య) అన్తో! “దురాచా

రోపిసర్వాశీ కృతఘ్నానాస్తికరిపురా । సమాశ్రయే దాదిదేవం శ్రద్ధ
యాశరణంయదినిర్దోషంవిధితం జన్తుమ్” ఎన్తుమ్ “జ్ఞానాగ్నిస్సర్వకర్తా
ణి భస్మ సాత్కురుతే” ఎన్తుమ్- “మన తినాత్పిద్ధిక్కు పోయపిత్తై యు
మ్ముకుతరుచానిష్టనవుమ్ తీయినిల్ తూశాకుమ్ ” ఎన్తుమ్ - “పావక్కు
డుతీక్కుభీతివేకిన్ట తాల్ ” ఎన్తు జ్ఞాన్లుకిటపడియే, మున్ను సదోష నే
యాకిలుమ్ శరణాగతనానపోతే యవై యెల్లామ్ నశిత్తు నిదోకషనా
య్ కాణుమిరుప్పతు. *౧౦. (తస్యదోషోయద్యపి)నప్తైక్కుల్లవద్దానో,
(స్యాత్) ఆతున్డావతుకాణ్, “ఆరిఃప్రాణాన్ పరిత్యజ్య రక్షితవ్యం
కృతాత్తనా ” ఎన్గిటపడియే, నప్తైయత్తియమాటి శరణాగత రక్షణమ్
పణ్ణినోమ్ ఎన్తు వేర్ పడైప్పతుకాణ్.

ఇప్పడి సదోషనేయాకిలుమ్ విడతొట్టిన్దాల్ ప్రయోజనమెన్నె
న్నిల్, * ౧. (సతామేతదగర్హితమ్) “శాతుకోట్టియుట్కాళ్ళప్పడు
వార్” ఎన్గిటపడియే, శరణాగతనానయయాతియై రక్షిత శై బ్యాదిగో
స్తిక్కుమ్ శునశ్చేఘాదికతై రక్షిత విశ్వామిత్రాది గోష్ఠిక్కుమ్ బహి
ష్టరన్తిక్కేపోకిటోమ్ *౨.(సతామేతత్ స్యాత్) ఇతుసత్తు క్కుళానభా
గ్యవాన్తళుక్కు సిద్ధిక్కుమిత్తనైపోక్కి, మహారాజరుక్కు ప్పరతన్త్ర
రాన నమక్కు క్కిడైక్కు ప్పకుకిటతో వెన్టుమామ్ *౩. (సతామేతత్
స్యాత్)కపోతవానరాది తిర్యక్కుక్కుళుక్కు సిద్ధిక్కుమిత్తనైపోక్కి మ
నుష్యశరీరపరిగ్రహమ్ పణ్ణిన నమక్కు సిద్ధిక్కుప్పకా నిష్టతోవెన్టుమామ్.
* ౪. (అగర్హితమ్) సన్ధ్యావన్దనాదిపణ్ణినాల్ ఫలమిన్దియే యొట్టిన్దా
లుమ్ పణ్ణాతపోతు ప్రత్యవాయమున్డామాప్పోలే, “క్షతాత్ కిలతాయత
ఇత్యుదగ్రంక్షతస్య శబ్దోభవనేషురూఢః” ఎన్తు-క్షత్రియరాన నమక్కు
ఆపన్నివారణమ్ స్వరూప ప్రయక్తమ్ , ఆతుపణ్ణాతపోతు గత్తై
పిటక్కుమ్, తన్నివృత్తియే యుళ్ళతు (అగర్హితమ్) ఎన్గిటనకుక్కు
తదన్య తదభావ తద్విరోధియెన్టు మూన్టున్డాకైయాలే, *౫.(అగర్హితమ్)
ఎన్తు- తదన్యమాన “స్వర్గంస్యాత్తు ఫలోదయే ” ఎన్తు - స్వర్గాదిసిద్ధి

—౨౦— అభయప్రదానసారమ్—సుగ్రీవస్తవ్యధతద్వాక్యమ్.

ప్రయోజకమెన్దుమామ్, అన్తిక్కే, * ౬. తదభావమాన గర్వానివృత్తి
ప్రయోజనమాకపుమామ్, అన్తిక్కే, * ౭. “యశసశ్చ” ఎన్దు. తద్విరో
ధియాన శ్లాఘ్యతైతానే సిద్ధిక్కు మెన్దుకపుమామ్.

ఆకవిన్ద్యోకత్తాల్ శొల్లొత్తాయీల్లు, ఇవ్వధికారిక్కువేణ్ణవతు
అల్పమానుకూల్యమ్, ఇవ్వళవాలే, “నస్తరత్యపకారాణాం శతమప్యా
త్తవత్తయా! కథంచిదుపకారేణకృతేనైకేనతుప్యతి” ఎన్దుమ్- “తాన్త
మిత్యబ్రవీధరిః ” ఎన్దుమ్ - “ మాంప్రజ .. సర్వపాపేభ్యోమోక్షయి
ష్యామి” ఎన్దుమ్- “మద్భక్తం నయామి పరమాం గతిమ్” ఎన్దుమ్- “శిన్ది
ప్పేయమైయుమ్” ఎన్దుమ్- “ఎణ్ణిలుమ్ వరుమ్” ఎన్దుమ్- ఇత్యాదికలితాన్
ల్లకిపడియే, అవనుక్కేతేనుమ్ ఆరేనుమ్ ప్రతిబద్ధక ముణ్డాక్కిలుమ్
ఓరళవిలుక్కైవిడాతే తన్నైక్కొడుక్కుమెన్ను మర్ధమ్ శొల్లొకితు.

తాత్పర్యము. — ఎవ్వఁడైనను మిత్రునినూటలచెతగాని క్రియచేతగాని నన్ను
బొందినయెడల నతని రక్షణమునందు ఎన్నికష్టములున్నను అతనియందెంత దోషమున్న
నువానిని రక్షించకవలదు. ఇట్లుచేయుటయే శిష్టసమ్యతము.

పెరియవాచ్చాన్బిళ్ళై తిరువడికలేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము - ౧౪ వ సర్గము, ౪-వ శ్లోకము.

అవతారికై. రామప్రకృతియైక్కేట్ట మహారాజర్, అతిసాహ
సమెన్దు మికపుమ్ భయప్పట్టు బరువార్తై విణ్ణప్పణ్ణాయ్కితార్.

మూ. సుగ్రీవస్తవ్యధతద్వాక్య మాభావ్యచ విమృశ్యచ ।

తత శ్శుభతరం వాక్య మువాచ హరిపుంజవః ॥ ౯౪.

అర్థము. — అధ - పిమ్మట, హరిపుంజవః - వానరశ్రేష్ఠుఁడైన, సుగ్రీవః - సుగ్రీ
వుఁడు, తత్-ఆ, వాక్యమ్-మాటను, అభావ్య-అచభావించి, విమృశ్యచ - అర్థపరా
మర్శజేసియు, తతః-అంతకంటెను, శుభతరమ్-మిక్కిలిమేలైన, వాక్యమ్-మాటను, ఉవాచ-
నుడిచెను.

వ్యా. (సుగ్రీవస్తు) ఇతి. (తు)కీశీల్ సర్గత్తిల్, “చిన్తయిత్వాము
హూర్తస్తు” ఎన్నిట తు శబ్దత్తాల్ రావణభవనత్తిల్ నిన్దుమ్ వన్దవివన్ స
ప్తై నలికై నిశ్చితమెన్దు ఇవరుడై యహృదయ త్తిట్టి అన్ద వేళుపాట్టైచ్చొన్
ల్లిల్, “ఏతత్తువచనంశ్రుత్వా” ఎన్నిట తు శబ్దత్తాల్, పెరుమాళ్ బ్రహ్మతి
యైయుమ్ ఇగ్గోష్టియిల్ విలైచ్చెల్లుమ్ వార్తైయైయుమటిన్దు, “రాఘ
వంశరణంగతః” ఎన్దు తు, “నివేదయత” ఎన్దు-ఇజ్జనేశిలరై పురుషకారనూ
కప్పిడిప్పతాకనిన్దున్, ఇతు పెరుమాళ్ శేవిప్పడుమాకిల్, నమ్వార్తైకొ
ళ్ళార్తై త్తరి త్తివిశేషజై చ్చొల్లిల్, ఇన్ద తు శబ్దత్తాల్, పెరుమాళ్
నామ్పోనవభీవరువర్, ఎలిరికల్తై అవరైక్కొన్దు వెల్లలామెన్దురున్దార్,
మిత్రభావముడైయార్ నన్దైనలియవన్దార్ కళాకిలుమ్ అతుక్కిశైన్దోమె
న్దురుళిచ్చెయ్ కైయాల్, ఇవరుమ్ అవరుక్కు కూటా యిరున్దార్,
ఇని ఇవరై నోక్కలావతు ఎన్ శేయ్ శాలెన్నిట భయాతిశయత్తాల్ వేళు
పట్టపడి. (అథ) స్వామి వార్తైశొన్నాల్, శేషభూతనానవన్, కరుజై
యుమటిన్దు తన్ శేషత్వత్తైయుమ్ పార్ త్తువిచారిత్తు అతుక్కుచ్చేరవార్
తైశొల్లవేణ్డియిరుక్కు, అతిసాహసమ్ విళైన్దపడియాల్ క్రమమ్ పారా
తే వార్తై ముడివతుక్కుమున్దే శడక్కెన ప్రతివచనమ్బున్దు త్తొడగ్గినపడి.
(తద్యాక్యమ్) పేల్ పల్ శ్లోతవార్తైయై. అతావతు-ఇవన్ దుష్టస్థితే
శొల్లలావతు, అత్తైయుమిశైన్దోమెన్దైయాల్ :: పోక్కడియిత్తైయై.
(ఆభాష్యచ) పదశఃపుమ్ తిరళపుమనుభాషిత్తు. (విమృశ్యచ) వేళ్ళున్ద
యానపదత్తై విమర్శిప్పతుజ్జాయేతు. (అథవా) వాక్యనుభాషణముమ్
అతినుడైయా అర్థవిమర్శముమెన్నపుమామ్ (తతశ్శుభతరం వాక్యము
వాచ) పెరుమాళ్ రుళిచ్చెయ్ త వాక్యమ్ శుభమ్, అతిత్కాట్టిల్ శుభత
రమానవాక్యజైచ్చొన్నార్. అతావతు - “ఎన్దై ప్పల్, వారుక్కు
మిత్రభావమే అమైయుమ్, అవర్ కున్దమ్ పార్ త్తువిదోమ్” ఎన్దు-తప్తై
ప్పల్ నోర్ కు ఇవ్వార్తై యిన్నిళులిలే జీవిక్కలామ్ వార్తైయాకై

౨౭౨ అభయప్రదానసారమ్-సుదుష్టోవాప్యదుష్టోవా.

యాల్, అశుభభమ్, “నీర్ పోనవత్తియేపోయ్ ఉమ్ముడైయ సద్బావత్తై యిత్తక్క-మాట్టేన్” ఎత్తువార్తైయాకై యా లేశుభతరమ్. (హరిపుణ్యమ్) “రాజవిద్యా” ఎన్నిటపడియే, తమ్ముడైయ కలక్కత్తుక్కు- పోరుమ్మడి పెరుమాళుక్కు అవ్వరుకేవిణ్ణిప్పజ్జైయత అశవుడైమై. ౯౪.

తాత్పర్యము — పిమ్మటవానరశ్రేష్ఠుడైన శుగ్రీవుఁడు, ఇట్లు శ్రీరాములు ఆనతిచ్చిన శ్రీసూక్తులన ఆకర్ణించి ఆశబ్దములను అనుభాషించి వానియర్థమును విమర్శజేసింతకం పేను జ్ఞాఘ్నిమైనమాటనుజెప్పెను

‘పెరియవాచ్చాన్నిలై తిరువడిక శేళరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము - ౧౮-వ, సర్గము ౫-వ శ్లోకము.

అవతారికై. దూషణాన్తర జ్ఞాల్లువారాక, సంగ్రహిపన్నదూ షణ్ణై యనువదిక్కితార్.

మూ. సుదుష్టో వా ప్యదుష్టో వా కి మేష రజనీచరః ।

ఈదృశం వ్యసనం ప్రాప్తం భ్రాతరం యది పరిత్యజేత్ ॥౯౫॥

కో నామ స భవేత్తస్య యమేష న పరిత్యజేత్ ।

అర్థము — ఈగృహమ్-ఇట్టి, వ్యసనమ్-దుఃఖమును, ప్రాప్తమ్-పొందిన, భ్రాత రమ్ - సహోదరుని, యది-ఎవ్వఁడు, పరిత్యజేత్-విడుచునో, ఏషః-ఈ, రజనీచరః - రాత్రించరుఁడు, శుగుప్తోవా-దుష్టుడైనను, అదుప్తోవా, దుష్టుఁడు కాకపోయినను, కిమ్-ఏమి, యమ్-ఎవనినొకనిని, ఏషః-ఈతఁడు, నపరిత్యజేత్-విడువఁడో, తస్య - అత నికి, సః-వాఁడు, కోనామ-ఎవఁడు, భవేత్-అగును.

వ్యా. (సుదుష్టోవాప్యదుష్టోవా) గుణజగతిలేయితేవిప్రతిపత్తి, “సర్పజాతిరియంక్రూరా” ఎన్నుమాప్పోలే, రాక్షసనెన్ను మిడమ్ సప్రతిపన్నమన్తో. (కిమేషరజనీచరః) కింజే పే ఇననాల్ ఎన్నప్రయో జనముణ్డు, ఇవన్ రాక్షసనానాలుమ్, కిమేషః-ఎన్నక్కడవతో? స్వనికర్ష పూర్వకమాకశరణమ్ పుకున్దవన్ నమక్కు సహకారియామ్ ఎన్న-శొల్లు కిఱుతు. (ఈదృశమ్) రాజావాకై యాలే అధ్యనానవనై. (వ్యసనంప్రా ప్తమ్) శత్రుక్కళాననమ్మాలే పీడితనానవనై, వ్యసనమావతు - లజ్జా

దహనమ్ ఒన్మవధమ్ ఇత్యాదిః శ్లో. (భౌతనమ్) వ్యసనమన్తిక్ష్ణయోక్తి
 న్దాలుమ్ విడవాణ్ణాతబన్ధముడైయవనై. (యరిపరిత్యజేత్)యావనోరు
 వక్ సహసనమాక విట్టానెన్మ గర్హిక్కితాక్. గర్హాయాం లిఖ్. కీర్న్
 చొన్నవై ఓరోన్మే విడామైక్కు హేతువా యిరుక్క, ఎల్లావన్మై
 యుముడైయవనా యిరుక్కిఱవనై విట్టాక్ యావనోరువక్, అన్మఇవనా
 ల్ ఎన్న ప్రయోజనముణ్డెన్మ కీర్హోడేఅన్వయమ్. అథవా, “ఈదృశమ్”
 ఎన్మ- వ్యసనవిశేషణమాకప్రమామ్ అతావతు-మాతాపితాక్కళాలు
 మ్ పరిత్యాజ్యరాయ్ వధార్హరాయరుప్పార్కుమ్ ఉమ్ముడైయ నిఱ
 లితే ఒతుజవేణ్మమ్బడి యిరుక్కిఱ దేవర్ పులిశీఱినాల్పోలే శీఱి అఱ్ఱ
 యచ్చెయ్వతాక ఎదుత్తువిట్టిరుక్కిఱ ఇన్మవ్యసనజ్జెయన్మో ఇవక్ప్రాప్త
 నాయిన్మ. ఇప్పడి అవనోడుళ్ళుతో త్తఱవిట్టుప్పన్మ నమ్మక్కలిలేవన్మవక్
 నమక్కు సహకారియాక కూడాతోవెన్న, శొల్లుకితార్, (కోనామ)
 ఇతి. (తస్యాస్యకోనామసభవేత్, యమేష విభీషణో నఱరిత్యజేత్)
 గర్హాద్రవర్తనాకవన్మ ఇన్మవిభీషణనుక్కు అవక్ఆరావాక్, యావనోరు
 వనై ఇన్మవిభీషణవిడాక్, ఇవక్ విడాతోఱ్ఱీకైక్కు ఒరు త్తనిజైయె
 న్నై. అతావతు- నాట్టిల్ పరిత్యాజ్యరావార్-సమ్మత్తివిపత్తిబన్ధత్వజల్లై
 త్తని త్తనియే యుడైయరాయరుప్పార్ మూవరుమ్, ఇవన్మల్ ఇరజ్జై
 యుముడైయూర్ మూవరుమ్, సముదితగుణనాయరుప్పానోరువనుమ్,
 ఆక ఎమ్మివరుమాయిన్మ. ఇవర్ కళిల్ సముదితగుణనాస రావణనై విట్ట
 ఇవనుక్కు అపరిత్యాజ్యనా యిరుప్పానోరు అప్తమనిల్లమైయాలే ఇవక్
 విడమాట్టాతానోరువక్ ముళలిలేయిజైయెన్నై. ౯౫౪.

తాత్పర్యము.— లంకాదహనము మొదలగుచుచున్న సమయము పొందిన సహా
 దరునివిడనాడినవాఁడు దుష్టుఁడైన నేమి శిష్టుఁడైన నేమి మనశేమి ప్రయోజనములేదు
 ఈతఁడు రాక్షసుఁడుగాన దీక్షజెప్పినెవ్వరికిని నలవిగాదుగదా. ఇట్టివాఁడు ఎవనియొద్ద
 సునిలకడగ నుండునోరడు. ఎవని చెంతజెరినను సమయమువచ్చినప్పుడు వానినివిడనాడును

పెరియవాచ్చాన్నిజ్జై తిరువడిక శ్లేశరణమ్.

యునక్థాణము, ౧౮ - వ సర్గము, ౭-వ శ్లోకము

అనితాళకై. మహారాజర్వా రైయై క్కేట్టు పెరుమాళ్, తామ్ నోక్కనినైత్త నడైయుమ్ పార్తు. ఇతిలోరు ప్రేమస్వభావమిరుద్దపడి యెన్నెన్దు మునువల్ శెయ్తు, ఇవరుడై యురికరత్తిల్ నమక్కాళావారు ఙ్డో వెన్దుపార్తు, అణ్ణేయొరువరై క్కాణామెయాలే తమ్మడైయకరుత్త టియుమ్ ఇళైయ పెరుమాళైక్కుటిత్తు వారైయరుళిచ్చెయ్ కితార్.

మూ. వానరాధిపతే ర్వాక్యం శ్రుత్వా సర్వా సుదీప్త్యచ F ౬.

ఈష దుత్సయమనస్తు లక్షణం పుణ్యలక్షణమ్!

ఇతి హ్యేవా వాచ కాకుత్స్థో వాక్యం సత్యపరాక్రమః F ౭.

ఆర్యము.— సత్యపరాక్రమః యథార్థమైన పరాక్రమముగల, కాకుత్స్థః—శ్రీరాముడు వానరాధిపతేః—శుగ్రీవునియొక్క, వాక్యమ్—మాటను, శ్రుత్వా—బని, సర్వా—అందఱిని, ఉదీప్త్యచ—చూచియు, ఈపల్—కొంచెము, ఉత్పయమానః—చిటునగవుగల వాడై, పుణ్యలక్షణమ్—శుభచిహ్నులుగల, లక్షణమ్—ఇతైయ పెరుమాళ్లనుగూర్చి, ఇతి—ఇట్లు, వాక్యమ్—మాటను, ఉవాచ—చెప్పెను.

వ్యా. (వానరాధిపతే ర్వాక్యం శ్రుత్వా) పేరళవుడై యరాకై యాలే, ఎట్టానిలత్తిలే వారైశొన్న సరుడై య వారైయై క్కేట్టు. తామ్ పోనవధి ఎల్లారుక్కుమ్ శిరసావహిక్క వేణ్ణున్పుడియాన నిర్వాహకత్వైయై యైయైయైయై (సర్వాసుదీప్త్య) ఇవర్ కళన్ నపైయుమ్ పార్ ప్పార్ కళో? ఇవర్ పోనవధియేపో వార్ కళో? ఎన్దుపార్తు. అధవా, 'ఆచార్యప్రాచార్యసన్నిపాతే ఆచార్య ఏవోపసక్తాహ్యః' ఎన్నిటన్వాయత్తాలే. నాముమ్ మహారాజరుమానాల్ నపైయనువిధానమ్ ప్లణ్ణువార్ కళో వెన్దుపార్తు ఎన్దుమామ్. (చ) శబ్దత్తాలే ముఖిమ్ పార్ త్తవళవిలేయునున్ని క్కే ఇణ్ణిత్తళైయైయైయైయై త్తిలే ఓడుకిటవారై యైయైయైయై పార్ త్తపడియై సముచ్చయిక్కి టతు (ఈషదుత్సయమానః) తామ్ నోక్క ప్పుక్క నడైయుమ్ పార్ త్తపడి ఆన్ధ్రై ప్లణ్ణుమళవన్ని క్కే, నామ్ శొన్న పత్తుక్కు దూషణమ్ శొల్లున్పుడి తెలివై యుమ్ పిఱప్పిక్కుచూ

కాతే ఇతోరుచేమస్వభావమరున్దపడి యెన్నెన్లు త్తితమ్బణ్ణెనఁడి. “న
 లమేవలితుకొల్” ఎన్నక్కడవతితే. (తు) మహారాజర్ శొన్నపక్ష
 పైత్తల్లి అతుక్కవ్వరుకే వారైశొల్ల నినై త్తవేఱుపాడు. అతాకిఱతు.
 “యమేషసపరిత్యజేత్” ఎన్నిటవరై క్కటిత్తు, “వ్యసనేషు ప్రహర్తారస్త
 స్తాదయమిహగతః” ఎన్ఱవన్దాన్, విట్టుష్వాన్దా నెన్ఱుశొల్లుకై. (లక్షణమ్)
 మహారాజర్ యరికరత్తిల్ తన్వారైకేట్పారిల్లామైయాలే, “ప్రాగే
 వతుమహాప్రాజ్ఞః” ఎన్ఱు-తమేనినై పుక్కు ముట్టుడక్కడవరాన ఇల్లై
 యపెరునూలైక్కుటిత్తు అరుళిచ్చెయ్ తార్. (పుణ్యలక్షణమ్) ఇవ్వ
 పుశగణాగతరై విడాతవారైయాలే మహారాజర్ పక్షత్తుక్కు అవ్వ
 రుకేవారై శొల్లక్కడవరెన్ఱు తచ్చ)పణ కాతూహలమ్ వడివిలేతోబోలు
 మ్మడియాన నఱుక్కుటియెయ్యచైయవర్. (ఇతివాక్యమువాచ) మహా
 రాజర్ తప్తైక్కొన్ఱాడుమ్మడి అవర్ ప్రేమాతిశయప్తైక్కొన్ఱాడినప్రకా
 రత్తైయుమ్, అవర్ శొన్నపక్షత్తుక్కు అవ్వరుకేవారై శొన్నప్రకారత్తై
 యుజ్జుల్లకిఱతు. (హ) తప్తేన్దేపారాతే ఇప్పడికొన్ఱాడువతే! ఇతెన్న
 నీరైయెన్ఱుమ్ అవర్ పక్షత్తు క్కవ్వరుకే ఉత్తరక్లాంబితే! ఎన్ఱుమ్ ఋషి
 కొన్ఱాడుకితాఁ. (కాకుత్స్థః) ఇన్ద్రాధికభుక్కుమ్ ఇక్కుడియిట్పిట
 ద్దారైక్కొన్ఱు తగ్గళ్ వన్నియ ముత్తుత్తు కొంభుమ్మడియాన తగ్గుడి
 యిట్పిటప్పల్ వన్దమేన్దేపారాతే తాళివారై శొల్లునతేఎన్దే. (సత్య
 పరాక్రమః) అమాఘ పరాక్రమః. వ్యాపరిక్కు వొణ్ణాళపడి ఎతిరికళ్
 ముడికినాల్ పరాక్రమిక్కువల్లారైప్పోలే, పతకమ్ ముడిన్దాలుమ్ ఉత్తర
 గుణుప్రతివాదికత్తై వెల్లవల్లవర్.

౯౭.

తాత్పర్యము.— ఇట్లు సుగ్రీవుఁడాడిన మాటలను శ్రీరాములు విని అందఁజినిజూచి
 చిలునగవునవ్వి లక్షణునితో నిట్లు పక్కాఁచిరి.

వెరియవాచ్చున్బిత్తై తిరువడికళేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము, ౧౮-వ సర్గము, ౮-వ శ్లోకము.

అవతారికై. అవర్ తామ్ శొల్ల ప్పకుకిట ఉత్తర త్తినుదైయ వీర్మమ్ తోన్దుకైక్కాక ఇవర్ శొన్న వారైయైకనత్తై క్కొడ్డాడు కితార్.

మూ. అనధీత్య చ శాస్త్రానికి వృద్ధా ననుపసేవ్యచ ।

న శక్య మీదృశం వత్తుమ్ య దువాచ హరిశ్వురః ॥ ౯౮.

ఆర్థము.— హరిశ్వురః-వానరానిపతియైన శుగ్రీవమహారాజు, యల్ - ఏమాట ను ఉవాచ-చెప్పెనో, (దానిని) శాస్త్రానికి-శాస్త్రములను, అనధీత్యచ- చదువకయు, వృద్ధా - పెద్దలను, అనుపసేవ్యచ-సేవింపకయు, ఈదృశం-ఇట్లు, వత్తుమ్ - చెప్పటకు, నశక్యమ్-సాధ్యముకాదు

వ్యా. (శాస్త్రానినధీత్య, వృద్ధాంశ్చానుపసేవ్య, ఈదృశంవత్తుంనశక్యమ్)ఒరుశాస్త్రజ్ఞేయుమ్ ఒరుఆచార్యునై యుమ్ ఒరుకిఅడిప్పాడానబుద్ధియై యుముడై యవనుక్కుచొచ్చిల్లలామ్వారైయన్లు (ఈదృశమ్) ఇవ్వారై ఒరుపిఱర్కు పోలియాకవు జ్ఞాల్లవాణ్ణాతు. “తై” ప్పయంశాస్త్ర సమూహేషుప్రాప్తః” ఎన్టుమ్- “వృద్ధోపసేవీ” ఎన్టుమ్ - “యస్తుదోష స్త్వయాస్రొక్తః” ఎన్టుమ్ మేలేశొల్లప్పడుకిటతమ్మారుజ్ఞాల్లపోకాతెన్టుకరుత్తు. (యదువాచ) సామాన్య నిర్దేశత్తాల్ ఇవర్వారైయై అనుభాషిక్కువుమ్ ముడియాతెన్తై. (హరిశ్వురః) ఇతుక్కునదృశ మేతెన్నిల్, ఇవర్ పెరువైక్కునదృశమెన్తై.

౯౮.

తాత్పర్యము.— సమప్రవాసదులకు అధిపతియైన శుగ్రీవ మహారాజుచెప్పిన మాటలనువినగా శాస్త్రములను జదువక సంప్రదాయార్థములనుదెలిసిన పెద్దలనుతమ పచేయక యంత్రేప్యముగాఁజెప్పటకు సాధ్యముగాదు.

పెరియ వాచ్చాన్నిత్తై తిరునడిక శ్లేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము, ౧౮- వ సర్గము, ౯ - వ శ్లోకము.

అవతారికై. ఇప్పడి ఇత్తైయ పెరుమా తై నొక్కి మహారాజరై ప్రశంసిత్తు, శ్రీవిభీషణాశ్రవానై విశ్వసనీయ నెన్టు తామ్ శొల్లప్పకుకిట

వారైరాజాక్కళైల్లార్ పక్కలిలుముళ్ళు తెన్ఱు మహారాజరై క్కుటిత్తువారై శొల్లుకితార్.

మూ అస్తి సూక్ష్మతరం కించి ద్య దత్ర ప్రతిభాతి మే ।

ప్రత్యక్షం తాకికం వాఽవిద్యతే సర్వరాజను॥

FF

అర్థము, — ఆశ్ర. ఈవిషయమందు, సర్వరాజసు-సమస్తరాజాలయందు, ప్రత్యక్షమ-అగుపడునట్టిదియు, తాకికమవాసి లోకసిద్ధమైనదియు, యత్ - ఏది, విద్యతే - ఉన్నదో, మే-నాకు, ప్రతిభాతి - స్పించుచున్నదో, సూక్ష్మతరమ్ - (అట్టి) అతిసూక్ష్మమైన, కించిత్ - ఒకానొక అర్థవిశేషము, అస్తి-ఉన్నది

వ్యా. (అస్తిసూక్ష్మతరమ్) మహారాజర్ కీర్త్ చొచ్చెన్న వారై సూక్ష్మమ్, ఇతు-సూక్ష్మతరమ్, ఇతుక్కు మేలారు అర్థమిల్లామైయాలే, ఒరుతప్పైప్పొలుప్ప తెన్ఱిల్లామైయాలేయుమ్, ఎల్లావల్లుక్కుమ్మేలానవారైయెన్ఱై. ఎజ్జనేయెన్నిల్, మహారాజర్ పక్కలిలుమ్ ఉక్తానుభాషణ మొట్టియ అర్థాస్తరమిన్ఱై, పెరుమాళ్ళుమ్ ఇవర్ ప్రేమాన్ధ్యతైప్పొక్కు కైక్కుత్త ద్దోళ్ పలియైప్పేళుకితారిత్తనై, ఆక్తెయాలే, ఎల్లావల్లుక్కుమ్మేలానవారై యితు, (కించిత్) మహారాజర్ వారైక్కు అవ్వరుకాయుక్కచ్చెయ్ తే, “కించిత్” ఎన్ఱు-స్వోక్తి యాకై యాలే లఘువాకప్పేళుకితార్. (యదత్రప్రతిభాతిమే) విభీషణ విషయాకారత్తిల్. (ప్రత్యక్షమ్) సర్వప్రత్యక్షసిద్ధమ్. (తాకికంవాసి) ప్రత్యక్ష మేయాకిలుమ్జ్ఞాతి వధమదోషమన్ఱోవెన్నిల్, ఎల్లార్ క్కుమ్ పలువతోన్ఱు, ఎజ్జనేయెన్నిల్, (విద్యతేసర్వరాజను) ఎల్లారాజాక్కళో పక్కలిలుమ్. ౧ పరిమాలువతోన్ఱు “సర్వరాజను” ఎన్ఱైయాలే, మహారాజర్ పక్కలిలుమ్ ఉళ్ళతోన్ఱు, నన్బుక్కల్ ప్రేమాన్ధ్యతై మఱుదారిత్తనై.

FF.

తాత్పర్యము, — శుగ్రీవుడు చెప్పిన దానికంటెను సూక్ష్మమైనదై, సమస్తరాజాలయందు గనుపడుచున్న లోకసిద్ధమైన అర్థవిశేషమొకటి నాకుదోచుచున్నది.

పెరియవాచ్చాన్నిలై తిరువడిక శేషరణమ్.

— ౨౭౮ — అభయ స్రదానసారమ్—అమిత్రాస్తత్కులీనాశ్చ.

యుద్ధకాణ్డము, ౧౮ - వ సర్గము, ౧౦ - వ శ్లోకము.

అవతారికై. అష్టర్థమ్ ఇన్న తెన్రితార్ అమిత్రాః ఇత్యాది
యా లే

మూ. అమిత్రాస్తత్కులీనా శ్చ ప్రాతిదేశ్యా శ్చ కీర్తితాః ।

వ్యసనేషు ప్రహర్తార స్తస్తాదయ మిహాగతః ॥ ౧౦౦.

అర్థము— వ్యసనేషు—ఆపత్తులయందు, ప్రహర్తారః—ప్రహరించువారు, తత్కు-
లీనాః—ఆకులమునందుబుట్టిన శ్వాతులును, ప్రాతిదేశ్యాశ్చ—ప్రక్కదేశమందుండువారును,
అమిత్రాశ్చ—శత్రువులుగా, కీర్తితాః—చెప్పబడియున్నారు. తస్తాత్—అందువలన ఆయమ్—
ఈతఁడు, ఇహ—ఇక్కడికి, అగతః—వచ్చినవాడాయెను

వ్యా. (వ్యసనేషుప్రహర్తారః, తత్కులీనాశ్చ, ప్రాతిదేశ్యాశ్చ,
అమిత్రాః కీర్తితాః) రాజాక్కళుక్కు వ్యసనజ్ఞో వద్దాల్, ప్రహర్తాక్క-
ళావార్ ఇరణ్డుకోటి, తత్కులీనరాస అమిత్రరుమ్, ప్రాతిదేశ్యరాస అ-
మిత్రరుమ్. తత్కులీనరాకితార్, వీరకులజాతర్, ప్రాతిదేశ్యరాకితార్,
ప్రాతిదేశవర్తికల్, అనన్తర దేశవర్తికశ్చైవపడి, (వ్యసనేషు) అవర్కళిల్
అన్యతమనై వ్యసనజ్ఞో ప్రాప్తజ్ఞళాయుభృవిడత్తిలే. (ప్రహర్తారః కీర్తి-
తాః) ప్రహరిప్పార్కళెన్టు నీతిశాస్త్ర విత్తుక్కుళాలే శొల్లప్పడా నిన్టా-
ర్కళి. అమిత్రాః - కీర్తితాః ఎన్టుమామ్. (తస్తాదయ మిహాగతః)
రావణన్టునక్కు నమ్మాలే వ్యసనజ్ఞో వద్దవాతే, కులీననాసనపై ప్రహరి-
క్కు మెన్టు అవన్నలియ కూడుమెన్టు అత్తాలే వద్దాన్. జ్ఞాతికళెల్లార్
క్కుమెన్టావ్వాతో? ఇననుక్కు విశేషమే? ఎన్నవొణ్ణాతు, అవనుక్కు
హితజ్ఞొల్లకిఱవిడత్తిలే నమ్మడైయ ఉత్కర్షముమ్ అవనుడైయ అప-
కర్షమున్దోఁడవొన్నాన్, అత్తాలే ఇవన్నక్కలిలే శత్రుబుద్ధిపణ్ణక్కడ
వన్, అత్తాలే వద్దాన్ అధవా, అవనుక్కు వ్యసనమ్వద్దవళిలే అవనుక్కు
ఇవన్జ్ఞాతియాకైయాలే నపైకొన్టు అవనై నలియవద్దానాకవునూమెన్టు
ఒరువ్యాగ్యాతాశొన్నాన్. ఇవైయిరణ్ణిలుమ్, “యమేషనపరిత్యజేత్”

ఎఱ్ఱుకొన్న ఇరురైక్కు తీర్పు ఇవరుడై య శుద్ధియే సాధిక్కితా రాకై యూలుమ్, మేల్ 'మానయ నిస్వకాకాహితాకా' ఎఱ్ఱుకొల్లుకై యూలుమ్, ముఱ్ఱియై తేపారుళాకక్కడవతు.

ఆక ఇశ్లోకతాల్, అవనుక్కు అజ్ఞీవన్దానాకిలుమ్ సజ్గాహ్యక, నవైకొణ్డ అవనైనలియవన్దానాకిలుమ్ సజ్గాహ్యక, ఉభయ పక్షతాలుమ్ "యమేషనవరిత్యజేత్" ఎన్నుమవనల్లక, నమక్కు సహకారియై తాయీల్లు. ౧౦౦.

తాత్పర్యము.— విపత్కాలమునందు హానిజేయువారు శత్రువులుగానుండు వాడులును అనన్తరదేశస్థులుగానునూరు. గాన నీతంతరికక్కడికివచ్చి చేరెను.

పెరియవాచ్చాన్నిలై తిరువడిక లేశ్వరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము, ౧౮ - వ సర్గము, ౧౧ - వ శ్లోకము.

అపతారికై. స్వకులజరాయ్ అభిమతరాయరుప్పరై కొణ్డొడుమతోళియ సలియక్కుడుమోవెన్న శొల్లుకితార్.

మూ. అపాపాస్తత్కులీనాశ్చ మానయ నిస్వకాకాహితాకా ।

ఏష ప్రాయో నరేంద్రాణాం శిష్కనీయ స్తు శోభనః॥౧౦౧

అర్థము — అపాపాః-దోషరహితుతులైన, తత్కులీనాః-ఆకులముందుబుట్టినవారు, స్వకాకా - స్వకీయులైన, హితాకా-హితమరులైనవర్ణాశులను, మానయ స్త్రైవ-బహుమానితురే. నరేంద్రాణామ్-రాజులను, శోభనః-గుణవస్తుడైన, ఏషః ఈశ్వరీ, ప్రాయః-తటచుగ, శిష్కనీయః-శిష్కంపఁడనినవాడుగానున్నాడు

హ్య. (అపాపాః, తత్కులీనాశ్చ, స్వకాకాహితాకా మానయ ని) స్వకులజగనాలుమ్ అపాపరాకవేణుమ్. తనక్కు-ఇష్టవినియోగార్హనామ్మడి హితరానార్ బుద్ధికలై కొణ్డాడుమ్బాతెనై. చ శబ్దః - అవధారణే. అపాపరేయాక వేణుజ్గాణెనై. (నరేంద్రాణాం ఏష శోభనః ప్రాయశ్శిష్కనీయః) లోక త్తిల్ పాపిష్ఠర్ పెరు త్తిరుక్కయాలే, రాజాక్కళుక్కు బద్ధుసంభావనారూపమాన ఇద్దశోభనస్వభావప్రాయశ్శిష్కనీయమ్. ఇద్దస్వభావముడై యారుక్కు చురుక్కమెనై. రాజాక్కళిల్ వైత్తుకొణ్డబసుసంభావనారూపమాన ఇద్దశోభనస్వభావతై

౨౮౦ అభయప్రసాదసారమ్—యస్తుదోషస్త్యయా.

యుద్ధైయవ శబ్దనీయనెన్దు పురుషపరమాకృతమామ్ నిర్ధారణేషట్టి.
(తు)శబ్దః-అవధారణే శబ్దనీయనేయైన్దై. “హితంవాక్యము క్తవస్తమ్”
ఎన్దుమ్-“మయాహితైషిణా” ఎన్దుమ్ అనుకూల నాకై యాలే ఇష్టవిని
యోగార్థనాయురున్దానే యాకిలుమ్, విభీషణా పరహింసా రుచియా
య పాపిష్ఠనాయ్ పాపన్ద రావణనైక్కిణ్డాడ సంభావనైయిల్లై, హింసై
యే సంభావితమైన్దై. ౧౦౧

తాత్పర్యము — హితపరులైన తమజ్ఞాతులను సన్దానించుధర్మస్తులైన రాజులు
గూడ ప్రజాశౌర్యములుగల జ్ఞాతియెడల శబ్దతోడనే వర్తించుదురు, ధర్మలేశముచెలి
యనిరావణునినంటిపాపి యదోషమునకువడిగట్టుడు?

పెరియవాచ్చాన్బిల్లై తిరువడిక శేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము, ౧౮- న సర్గము, ౧౨-వ శ్లోకము.

అవతారికై. “వర్జయత్వా ద్విషద్బలమ్” ఎన్దు శత్రుబలపరిగ్ర
హత్తిల్ హూతోరు దోషమ్ శొల్లప్పట్టతు, అవ్యళవిలే ఒరువి శేషమున్దు,
అన్దైనాశొల్లక్కేళుమెన్దిటార్

మూ. యస్తుదోషస్త్యయా ప్రోక్తో హ్యేదానేఽరిబలస్యచ ।

తత్ర తే కీర్తయిష్యామి యథా శాస్త్రమిదం శృణు ॥ ౧౦౨.

అర్థము — అరిగలస్యచ-శత్రు బలముయొక్కయు, ఆదానే-పరిగ్రహించుటయం
డు, యః-ఏ, దోషస్త-ప్రత్యవాయమైతే, త్వయా-నీచేత, ప్రోక్తః-చెప్పబడెనో, తత్ర-
ఆవిషయమగు, తే-నీకు, యథాశాస్త్రమ్-శాస్త్రప్రకారము, కీర్తయిష్యామి-చెప్పెదను,
ఇదమిదం దీనిని, శృణు-వినుము

వ్యా. (అరిబలస్యచ ఆదానే హియో దోషస్త్యయా ప్రోక్తః
తత్రతు) శత్రుబలంపరిగ్రహ్య మల్లవెన్దు దోషభృక్కెల్లామ్ నీర్ తల్లై
యాకచ్చొన్న నతిలే సక్రాహ్యనాయురుక్కెల్కొ దుహేతువున్దు, అన్దు
విశేషత్తై క్కేళుమెన్దిటార్. (యథాశాస్త్రమ్) శత్రుబలమ్ అపరిగ్రా
హ్యమెన్దు నీర్ నీతిశొల్లకిటీరాక ఉప్పుచెయ ప్రేమత్తై వెళియట్టిరి త్తనై.

అనన్తాకైయాలే - ఎన్దుపాదానరమ్.

అప్పడియన్తి కే, శాస్త్రీయానతిక్రమేణ శొల్లుకితోమెన్తై. (తేకీర్తయి
మ్యామి) దోషజ్ఞాన్లు ఉమ్మడైయ మృదయమిన్తై యుమ్బడిమ్మ
చ్చొల్లుకితోమెన్తై. (ఇదంశృణు) నాశొన్నతుక్కు విరుద్ధమెన్తాతల్,
రాజాక్కలెన్తాతల్, నమ్మక్కల్ సజ్గత్తాలెన్తాతల్, ఉపేక్షియాతే ఇత్తై
కేట్టుత్తారుమెన్తై. ౧౦౨

తాత్పర్యము — శత్రుబలమును పరిగ్రహింపగూడని దోషములలో మొదటిది
గానీపుజెప్పినదానిలోనే పరిగ్రహించుటకు శాస్త్రీయమైన హేతువున్నది. ఆవిశేష
మును జెప్పెనును

పెరియవాచ్చాన్బిల్లై ల్ తిరువడిక శేతరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము, ౧౦-వ సర్గము, ౧౩-వ శ్లోకము.

అవతారికై. కీర్త తు శబ్దత్తాలే శొన్న విశేషమ్ ఇన్న తెన్నిఱార్.
మూ. న వయం తత్కులీనా శ్చ రాజ్యకాక్షీ చ రాక్షసః॥

పండితా హి భవిష్యన్తి తస్మాద్ద్రాహ్మ్యా విభీషణః॥౧౦౩.

ఆర్థము.— రాక్షసః-రక్కసుడు, రాజ్యకాక్షీ - రాజ్యాపేక్ష కలిగినవాడు,
వయమ్-మేము, తత్కులీనాః-అతలమునందు బుట్టినవారము, న-కాదు, పండితాః- విచ
క్షణులు, భవిష్యన్తిహి-ఉండురుగదా, తస్మాత్ ఆకారణమవల్ల, విభీషణః-విభీషణుడు,
ద్రాహ్మ్యః- పరిగ్రహించరానివాడు.

వ్యా. (రాక్షసఃరాజ్యకాక్షీ చ, నవయంతత్కులీనాశ్చ, పండితా
హిభవిష్యన్తి,తస్మాత్ద్రాహ్మ్యోవిభీషణః)నాట్టిలే ఒరు రాజావుక్కువ్వస
నమ్ వద్దవళవిలే తత్కులీనరా యిరుప్పార్ కుమ్ అన్దరాజ్య స్పృహై
యున్దాకై యాలే అవర్ కళ తనక్కు సహకారికళ్లమ్మాయులుమ్,తత్కు
లీననానవమడై య రాజ్యపైయాళై ప్పడుకై యాలుమ్,తత్కులీనరల్లా
మ్మైయాలే అన్దరాజ్యత్తిల్ స్పృహైయు మిన్తి కే- ప్రబలరుమా యిరు
ప్పరైప్పల్లీ రాజ్యత్తై ప్పెఱుకైక్కు యత్నమ్ పణ్ణానిఱుమ్. ఆకై
యాలే,ఇవనుమ్, రావణనుక్కు నమ్మాలే ఓరాపత్తు వద్దవళవిలే రాక్షస

౨౦౨ అభయప్రదానసారమ్—అవ్యగ్రాశ్చప్రదుష్టాస్తే.

కులీనత్వేన రాక్షసరాజ్య కాజ్ఞీయాకైయాలుమ్, కార్యాన్తరజ్ఞై
 పృథ్వీ రావణనై యభీయ చ్చైయ్యక్కడవతాక పెరియ సంధిచుత్తోడ
 కిట్టినతాకఎడుత్తు విట్టిరుక్మిణునమక్కు అన్దక్కులీనరాజ్య స్పృహైఇల్లా
 మైయాలుమ్, నప్తైపృథ్వీ త్తన్నుడై యరాజ్యమ్ పెఠ్ఠానాకిల్ తట్టెట్టై, ఒరు
 రాక్షసనుక్కు ఇన్దబుద్ధియెల్లామ్ ఉణ్ణాకక్కుడుమో? ఉమ్ముడై య పేర
 శవాలే అరుళిచ్చెయ్ కీటిరి త్తనైయన్టోవెన్న, (పణ్డితాహిభవిష్యన్తి)
 రాక్షస నెన్దిఱ జాతిమాత్రజ్ఞోన్డు ఎల్లారైయుజ్జక్రమోన్ణాతు. ఇవ్వ
 శ్రవణెన్దులూరుమున్డు కాణుమెన్దితార్. (తస్తాత్ గ్రాహియా విభీషణః)
 నప్తైక్కున్డు తా రాజ్యమ్ పెటవన్దవనై యభీయ చ్చైయ్ కై అప్రాప్తమ్,
 మేల్ హితకారియాకి క్కడవనాకై యాలుమ్ నమక్కు గ్రాహ్యం. ౧౦౩.

తాత్పర్యము.— రావణునికి రాజ్యభంశము కలిగినయెడల వానికులమునందుబు
 ట్టినరాక్షసుండు వానిరాజ్యమును ఆశపడవలయుగాని అత్యవశ్యమునందు బుట్టిన
 మనకు ఆకాశేశముండనుగదా గనుక మనకునహాయగనుండు శత్రువులమీద తనప్ర
 తాపమునుజూపించి వారినిఓడించి రాజ్యముగైకొనవచ్చుచున్నాఁడు. రాక్షసునికి ఇంత
 యోచనయుండునాయని సందేహించుచునెలగు, వారిలోను దీర్ఘాలోచనచేయతగినబుద్ధి
 మంతుల నేకులుండవచ్చు, గనుక విభీషణుని ఎరిగహించుటయేయొక్కము.

పెరియపాచ్చాన్నిచ్చై తిరువడికి శేశరణమ్.

యుద్ధకాండము, ౧౦-వ సర్గము, ౧౮-౧౫-వ శ్లోకములు.

అవతారికై. తిరువడి అవణ పరవుక్కు హేతువాకప్పిట్టడచ్చ
 న్న ఐశ్వర్యాధిత్వమ్ తమక్కు పూర్వపక్షమూకైయాలే అత్తైముట్టడ
 ఉపపాదిత్తు అవనుడై య శుద్ధి ప్రకర్షతైయే సిద్ధాన్తిక్కితార్ అవ్య
 క్తాః ఎచ్చు తొడగ్గిమూన్తు అర్థతాలే.

మూ. అవ్యగ్రాశ్చ ప్రదుష్టాస్తే న భవిష్యన్తి సజ్జతాః।

ప్రకాశ శ్చ మహా సేష స్తతో ౨ స్య భయమాగతమ్॥ ౧౦౪.

ఇతి భేదం గమిష్యన్తి తస్తాన్ గ్రాహియా విభీషణః ।

అర్థము — స్రుశుష్టాః మహాదుచ్చలైస, తే-వాయ, అవ్యగ్రాః-పరమండువాయు, సజ్జతాశ్చ-చేరినవాయు, సభవిష్యన్తి-గారు, ఏషః-ఈ, ప్రచాపః-ప్రేమచెబుట్టినధ్వని, మహా-గొప్పది, తతః-అందువలన, ఆస్య-ఈతనికి, భయమ్-భీతి, అగ్రః-వచ్చెను, ఇతి-గనుక, భేషమ్ వేరుబాటుచు, గమిష్యన్తి-పొందుగలరు, తస్మాత్-అందువలన, విభీషణః-విభీషణుడు, గ్రాహ్యః-పరిగ్రహించునవాడు.

వ్యా. (ప్రదుష్టాః తే) మికపుమదుష్టరాకితార్-నినైపుమ్ శోలపుమ్ శెయలుమ్ భేదిత్తిరుక్కు మవర్కళి. (అవ్యగ్రాశ్చసభవిష్యన్తి) పతతాతేయుమిరార్కళి. ఇల్లుల్పార్, “వధ్యతామ్” ఎన్నాదుమ్ “ఆరాయవేణుమ్” ఎన్నాదుమాకానిష్టాల్, పతతాతిరుప్పారిలై. ఇవర్కళి పక్కల్ పతత్తజ్జిలోమ్. (సజ్జతాశ్చసభవిష్యన్తి) “సుగ్రీవంతాశ్చ సంప్రేక్ష్యి” ఎన్టుమ్-“నివేదయతమామ్” ఎన్టుమ్ శొల్లుకిఱవిడత్తిల్ ఎల్లారుమొరుమిడతాయిరున్దార్కళి. ఇవర్కళితన్ని లేశేర్న్దార్కళి. (ప్రణాదశ్చ) ఇవనుడై యధ్వనియుమ్ నమ్మాడేసంబంధన్తోబుమ్మడియాయిరున్దతు. “ప్రణాదస్తు శబ్దస్వాదనురాగజః” ఇత్యమరః. (మహానేషః) ధ్వని కేట్టార్క్కుమ్ ఇవ నవేక్షిత పూరణమ్పణ్ణి యల్లతు కుడియరుక్కువాణ్ణాతపడి ఆర్తితోబ్బయన్తో ఇరుక్కిఱతు. (ఏషః) నాన్ కేట్టు ఉమక్కు పదేక్కిఱేనో? నామిరువరుమ్ కూడ కేట్టతన్తో. (తతో-౨ స్యభయమాగతమ్) “వ్యసనేషుప్రహర్తారః” ఎన్ఱిఱపడియే, అవన్ నమ్మైక్కొల్లుమెన్టురావణనాలేభయప్పట్టువన్దాన్. (ఇతిభేదంగమిష్యన్తి) ఇతి-హేతౌ. శిలరాలేశిలర్క్కుభయమ్ పిఱన్దాల్, అవర్కళై అవర్కళివిట్టువోవువర్కళి. (తస్మాత్ గ్రాహ్యోవిభీషణః).

౧౦౪౪.

రాశ్వర్యము — ఆదుష్టరాక్షసులకు ఓర్పులేదు వికమత్యములేదు ఈతనిగొప్పధ్వనియు మనయందలి అనురాగమునకు సూచకముగనున్నది. ఈతనికితిన్నచంపు సనెడుభీతికలిగింది. ఈకారణములయబట్టి రాక్షసులనవదిలి వచ్చుచున్నాడుగాని వేరుగాదు. గనుక విభీషణుని పరిగ్రహించుటయే యుక్తము

పెరియ వాచ్చాన్బిల్లై తిరునడిక శేశరణమ్.

యుష్ధికాణ్డము - ౧౮ వ సర్గము, ౧౬-వ శ్లోకము.

అవతారికై. భరతాదికభోడు దేవర్ పరిమాటపోస్తవై దేవర
రుళిచ్చెయ్య క్కేట్టరుద్దోమ్ , క్కేష్టభ్రాతా నలియప్పక ఇవన్ అజ్ఞ
పోనానాకై యాలే, ఇవన్ సమక్కు గ్రాహ్య నెట్టు దేవరరుళిచ్చెయ్ అతు
యక్తమోవెన్న, శొల్లుకితార్.

మూ. స సర్వే భ్రాతర స్తాత భవన్తి భరతోపమాః॥ ౧౦౫

మద్విధా వా పితుః పుత్రాః సుహృదో వా భవద్విధాః॥

అర్థము,— తాత! నాయనా! సర్వే-అందఱు, భ్రాతరః-సహోదరులు, భరతో
పమాః-భరతుడుపమానముగాగలవారుగా, సభవన్తి-కారు, పితుః-తండ్రీకి, పుత్రాః -
కొమరులు, మద్విధావా- నాబోటివారును- సుహృదః- స్నేహితులు, భవద్విధావా-మీ
బోటివారును (ఉండరు).

వ్యా. (తాతసర్వేభ్రాతరః భరతోపమానభవన్తి) పితౌభర
తనుడై యిచ్చి భ్రాతృత్వ ప్రయుక్తమల్లభరతత్వప్రయుక్తమై, “పడి
యిల్ కుణత్తుప్పరతనమ్మి” ఎన్నక్కడవతితే. అతాకితతు-నడునిలొచ్చి
రాజ్యశుల్కెయ్యకై యాలుమ్, దేవాసుర సక్లామిత్తిల్ వరప్రదాన
త్తాలుమ్, వియర్తమక్కు రాజ్యజ్ఞోడుక్క, నాముమ్ అవర్ సన్నిధి
యిల్ కొడైయై నాదరిత్తుక్కాట్టిలేపోనసిన్ను, తాయ్ పట్టియేబరుజ్జ
ప్రాప్తనూయిరుక్క అతుకెయ్యాలే కాట్టిలేతోడర్ న్దవన్దు, “ఉమ్ముడై
య రాజ్యజ్ఞై నీరేకై కొళిమ్” ఎన్టు-నిర్బన్ధిప్పానొరు భ్రాతాపుడ్డో?
అతుక్కుమేలే సమక్కుప్రీత్యర్థమాక తనక్కుప్పొరున్దాతరాజ్యజ్ఞై యే
టిట్టుకొట్టు నాన్ కాట్టిట్టకేళ తళవన్తికే పడై పీట్టిలేయిరున్దుపడు
వానొరుభ్రాతాపుడ్డో? ఇతువేయన్దు లోక వ్యవహారత్తుక్కు దృష్టాన్తమ్,
అన్తికే, ఉల్లోకమాయిరుప్పతు ఇన్నమ్ శిలవృక్తిక భుడైన్దు ప్రస్తుతశ్చై
ర్యార్థమాక ప్రతిపాదిక్కితార్. (మద్విధావాపితుః పుత్రాః) పితృ
మాన్గళిల్ సమ్మాణోప్పరికై. అఱుపతినాయరమాణ్డ మలడునిన్దు

పిన్ను, “మహతాతపసా” ఎన్టు-కనత్తతపనై ఎప్పణ్ణినపైప్పెల్ల నపైక్కొ
ణ్ణుప్రాణధారణమ్మణ్ణిప్పొన్దు నమ్మడైయవ్యతిరేకత్తిలే లోకాన్తరగత
రాననపైయరైప్పోలే యిరుక్కుమ్పితాకకలై యుడైయరాయిరుప్పా
ర్ నపైయొట్టియఉణ్ణో? సమక్కేఉళ్ళతోరేల్లమన్తోవితు. అభవా-పి
తుః పుత్రకకళిల్ సమ్మోడొప్పారిలై, రాజ్యత్తు క్కురియోమాయ్
నపైయరాలే స్వేచ్ఛాదత్తమాయిరుక్కిట యాసరాజ్యత్తు క్కునదువి
లాచ్చియాలే విఘ్నమ్పిఱక్క, అతిల్ వివాదమ్పణ్ణితే సితృవచనత్తై
యేయాదరిత్తు నెడునాళో వనవాసమ్ పణ్ణిప్పొన్దునపైప్పోలేయిరుప్పారుమ్
శిలరాజపుత్రరుణ్ణోవెన్టుమామ్. “వ్యాసస్సాధుః” ఎన్టాత్పోలే మహా
రాజర్ తెలివు క్కుఱుప్పాన యథార్థోక్తియాకైయాలే అత్తప్రశం
నైయిలై (సుహృదోవాభవద్విధాః) ఉమ్మడైయసాహార్దముమ్ సుహృ
త్త్వసామాన్య ప్రయుక్తమన్టు. నీర్మున్ వరక్కడవతాకప్పణ్ణినసమయ
త్తైఅల్పమ తిలక్కి, అతుపాతాతే, “త్వాంతుసత్యా దతిక్రాంతం
హనిష్యామి సబాధనమ్” ఎన్టు-నాన్కుపితనాయ్ పిల్లైయొక్కొడువర
క్కాట్ట, అవనుమ్ అతికుపితనాయ్ చొల్లక్కడవతల్లాతవార్తైయొచ్చి
న్నవిడత్తిలుమ్, ఒన్దత్తైయేపార్త్తు భీతరాయ్, సమ్పక్కల్ ప్రేమాతి
శయత్తాలే శరణమ్బుకున్దవనై యుమ్ శత్రువెన్టు అస్థానేభయశఙ్కికళా
యిరుప్పార్ శిలసుహృత్తుక్కిళ్ పుఱిమ్పేయుణ్ణో? ఉమ్క్కేఉళ్ళతోన్టు
న్తో? ఆనపిన్ను, లోకవ్యవహారత్తైప్పార్త్తాల్ రావణన్ ఇవనై నలియని
నైక్కెయుమ్, అవనోడు ఇవన్ భిన్ననాయ్ పోరుకై యుజ్జు
డుమెన్దై.

౧౦౫౪.

తాత్పర్యము — తనకురాజ్యమిచ్చునటుల తనతల్లిపొందిన వరము సనాదిరించి
నావెనుక అడవికివచ్చి రాజ్యముగైకొమ్మని బలాత్కరించుభ్రాతయు గుఱోస్తరమైన
రాజగృహమునంబుండియు నాముఖోల్లాసము కొఱకు తనకిష్టములేని రాజ్యమునైత్తిమీ
దవేగుకొని నేనడవియందు పడుకొట్టవలయు నావిక్లేషముచేబడునట్టి భ్రాతయుభరతు
డుడక్కరికలఁడా? నావిక్లేషముందు ప్రాణమువదలునంత చాత్సల్యము గలతండ్రులు
గలవారు నాకంటె నెవ్వరున్నారు చెప్పినగడువుకురాక కొంతతడిపుడేసిన మాత్రమున

౨౦౬ అభయప్రదానసారమ్-ఏవము క్తస్తు రామేణ.

కోపగించి బంధుమిత్రసహితముగ హతముజేసెదనని ధనుస్సుయొక్క బెట్టినను ప్రతి
 కోపింపక ప్రైత్రిబంధమునుతుంచక శరణుజొచ్చినవాడును అనుకూలినీగూడ ప్రతికూ
 లుడేమోనని అతిశంకజేయు ప్రేమాంశముగల స్నేహితులును నీకంటె వేరుగలరా? లో
 కమునంగిట్టి మహాచుభావులు అరుదుగనుండినను సాధారణముగ లోకవ్యవహారమునుజూ
 చిన అన్నయైనరావణుని బాధపడలేక శరణుజొచ్చుచున్నాడని ఎలచుటయు క్తముగా
 నున్నది

పెరియవాచ్చాన్బిల్వై తిరువిడిక శ్లోశరణమ్.

యగ్ధకాణ్డము, ౧౮-వ సర్గము, ౧౭ - వ శ్లోకము.

అవతారికై ఇప్పడి శరణాగతనాన విభీషణార్థవాన్బక్కుల్
 పెరుమాళ్ళుక్కుణ్డాన పక్షపాతాతిశయజైక్కణ్డు, నుహారాజరుమ్ సాన్వా
 పేక్షితస్థిక్కాక ఇల్లైయ పెరుమాళ్లై యుమ్ కూట్టిక్కొణ్డు శరణమ్ పు
 క్కుఒరువాల్లై శోల్లుకితార్.

మూ. ఏవ ము క్తస్తు రామేణ సుగ్రీవ స్సహ లక్షణః । ౧౦౬.

ఉత్థాయేదం మహాప్రాజ్ఞః ప్రణతో వాక్యమబ్రవీత్ ॥

అర్థము — రామేణ-శ్రీరామునిచేత, ఏవమ్-ఇట్లు, ఉక్తః-చెప్పబడిన, మహాప్రా
 జ్ఞః-విశేషజ్ఞానముగల, సుగ్రీవస్తు-సుగ్రీవుండైతే, సహలక్షణః-లక్షణునితోగూడకొ
 న్నవాడై, ఉత్థాయ-లేచి, ప్రణతః-నమస్కారముజేసినవాడగుచు, ఇదమ్-ఈ, వాక్యమ్-
 మాటను, అబ్రవీత్-నుడివెను.

పాల్. (రామోఏవము క్తస్తుగ్రీవస్తు) పెరుమాళ్ తమైయను
 కూలిత్తు చొన్న పడియాలుమ్, తమక్కుప్పదకమ్మట్టినపడియాలుమ్, అవ
 ర్ వభియేపోక ప్రాప్తమాయరుక్క, సిన్నైయుమవరోడు వేళుపట్టు
 అవరై తమ్మివ్భయిలే పోక్కయత్తుమ్ పణ్ణినపడి (సహలక్షణః) తమ్మిలు
 మ్ పరినరెన్ఱు, “లక్షణస్యాగ్రతః” ఎన్ఱు-ప్రథమత్తిలే కూట్టిక్కొణ్డాతో
 లే, ప్రపత్తిక్కుమవరైక్కుట్టిక్కొళ్ళుకితార్. (ప్రణతః) శత్రుక్కుశోప
 ణ్ణమ్ ప్రపత్తియేయన్ఱితే ప్రపత్తియావతు, అనుకూలర్ పణ్ణమ్ ప్రప
 త్తిక్కు మిరణ్ణవేణ్డావో? ఎన్ఱు అవనుడైయ ఒరుశరణాగతిక్కు అప

వాదమాక ఇరణ్డుశరణాగతియైష్వణ్ణకీతారెన్దుకరుత్తు. (మహాప్రాజ్ఞః) తమక్కు పృథకఘ్నట్టిన దశైయిలుమ్ శరణాగతి సాధ్యర్ పెరుమా శెన్దు అటికై. (శిథాయ గ్రణతః ఇదం వాక్యవబ్రవీత్). పెరుమాళ్ తన్నై అల్లియెడుత్తు, “నీర్ శొన్న కార్యమ్ శెన్దీతోమ్”, ఎన్దు శొన్దుమ్మడి తిరు వడికలిలే విఘ్నస్థుత్తన వాన్దైయై విణ్ణప్పజ్జాయ్ తార్. ౧౦౬౪.

తాత్పర్యము - శ్రీరాములిట్లు నెలవొసంగ సుగ్రీవుడు అత్తణునితో గూడ లేచి సమస్కరించి మఱి శ్రీరాములతో నిట్లు విన్నవించు ఖాసుచున్నాడు

మెరియ వాచ్చుచ్చిత్తై తిరువడిక శేశరణమ్

యుద్ధ కాణ్డము, ౧౮-వ సర్గము, ౧౮-వ శ్లోకము.

అపతారికై. ఇప్పడి ప్రసన్నరాయ్ ప్రపన్నవాక్యమ్ కేట్టరు భుమవరెన్దు, “రావణేన ప్రణిహితమ్” ఎన్దు- ముట్పడవిణ్ణప్ప జ్జాయ్ తనై తన్నైయై విణ్ణప్పజ్జాయ్ కితార్.

మూ. రావణేన ప్రణిహితం త మవేహి నిశాచరమ్ । ౧౦౭.

తస్యాహం నిగ్రహం మన్యే త్తమం తమవతాంవర ॥

అర్థము - తమ్ - ఆ, నిశాచరమ్ - రక్కసుని, రావణేన - రావణునిచేతి, ప్రణిహితమ్ - ప్రణిధి కార్యమునందునియోగింపబడిన వానిగా, అవేహి - ఎఱుంగుము, తమవతాంవర - తాళిమిగలవారిలో క్రేస్తుండా! తస్య-ఆతనియొక్క! నిగ్రహమ్-చింపుటను, త్తమమ్ - తగినదానినిగా, మన్యే- తలంచుచున్నాను.

వ్యా. పునర్వచ నత్తుక్కు ప్రయోజనమ్-అవన్ శరణమెన్దు వారైయిలే అపహృత చిత్తరాయరుద్ద వళవిలే యాయ్దు నామవైశొల్లిదు, నామ్ శరణమ్బుక్కపిన్దు తెల్లిదు సల్ వారై కేట్పురెన్దు ముచ్చశొన్న వైతన్నైయై తిరువుళ్ళత్తిలే పడుత్తుకై. (నిశాచరమ్) కళ్ళరై ప్పొలే మధ్యరాత్రియిలే పుఱప్పట్టు ప్పరహింనైయై ప్పణ్ణిక్కొణ్డుతిరియుమ్ జన్మపాన్తు ఇవన్ తన్నై తిరువుళ్ళత్తి అప్పడమైయితే ఇవన్ స

౨౦౨ అభయప్రదానసాగమ్-రాక్షసోజిహ్వాయాబుద్ధ్యా.

మక్కు సహకారియై న్నరుళిచ్చెయితతు, అత్తలే “ నిశాచరమ్ ”
ఎన్గితార్.

౧౦౨౪

తాత్పర్యము. — మునుపు నెప్పినదేమటల చెప్పెదనని కోపగించుకుండు ఒక్క
నిశరణాగతికి బదులు మేమిద్దరము శరణాగతిజేసెనము, మామనివిఅలకింపుడు, వాడు
దొంగలవలె రాక్షులయందు బదులుకెడలి పరహింసజేయు జాతియందువుట్టి న విషయ
మునుగమనించినయెడలతామిట్లు నెలవిచ్చియుండరు వాడునిక్కముగరావణునిదూతయే.
వానిని చింపుటయేయొక్కము అపరాధములను తీమించుటయందు మీరెంతటర్పుగల
వారైనను అటర్పుకు విషయము పీడుగాగు

పెరియవాచ్చాబ్బిల్వై తిరువడికళేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము, ౧౨ - వ సర్గము, ౧౯ - వ శ్లోకము.

మూ. రాక్షసో జిహ్వా యా బుద్ధ్యా సద్విప్లవోఽయ మిహాగతః|౧౦౨.

ప్రహర్తుం త్వయి విశ్వస్తే ప్రచ్ఛన్నో మయి చా నఘ !

లక్ష్మణే వా మహాబాహూ స వధ్య స్సచివై స్సహా| ౧౦౩

అగమ — అనఘ! దోషరహితుఁడా! అయమ్-ఈ, రాక్షసి-రక్కసుండు, జిహ్వా
యా-కుటిలమైన, బుద్ధ్యా-బుద్ధిచేత, సద్విప్లవి-పంపబడినవాఁడై, త్వయి - నీవు, విశ్వస్తే-
సమృతము గలవాఁడవగుచుండగా, ప్రచ్ఛన్నో-కనుబడనివాఁడై, మయి-నావిషయముగను
లక్ష్మణేచ-లక్ష్మణునివిషయముగను, ప్రహర్తుమ్-కొట్టుటకు, ఇహ-ఇక్కడికి, ఆగతః-వచ్చిన
వాఁడాయెను మహాబాహో! - గొప్పభుజములుగలవాఁడా! నీ ఆతిండు, సచివై స్సహా-
మంత్రులతోగూడ, వధ్యః-చంపదరిగినవాడు.

వ్యా (అయం రాక్షసః జిహ్వాయాబుద్ధ్యా సద్విప్లవోప్రచ్ఛన్నః ఇహ
ఆగతః) నీచజాతి యానవిషన్ స్వజాతిమ్ క్కార్యజ్ఞాయ్యమత్త
నైపోక్తి ధార్మికరాస నమక్కు క్కార్యజ్ఞాయ్యనాణమ్. (ప్రహర్తుం
త్వయివిశ్వస్తే) దేవర్ విశ్వసితవాతే సహకారియై క్కే యొట్టియు
మళపన్తి క్కే ఉన్తై సలివతుజ్ఞాయ్యమ్. “ దోషోయద్యపిఃసృస్యత్ ”
ఎన్టు-అతుక్కు ఇన్తెన్తోమితేయెన్తు వవరుక్కు ప్పరిహారిక్కై క్కాక, (మ
యిచ) ఎన్గితార్. “త్వయికిచ్చిస్సమాపన్నే క్కీజ్కార్వంసీతయామమ”

ఎన్టుమ్ - “సుహృదో వాభ వద్విధాః” ఎన్టుమ్-నీర్ నివై త్తిరుక్కిఱ ఎన్న్ క్కలిలుమ్ నలియుఱ్ఱాఱుమివన్. (లత్తణేవా) “ముహూర్తమపిడివా పః” ఎన్టు-అరుళిసీరాకిల్ ఉళరాయరుక్కు మవరైయుమ్ నలియుమ్. శరణాగతరక్షణమెన్టు ఒరువ్యాజత్తాల్ ఒరురాతు సనుక్కా క ఎగ్గలిరువరై యుమ్ నీర్ ఇళిక్కక్కిడీర్ పుకుకిఱతు. (అనఘ) ఇద్దప్పొల్లాఱుకళో ఉమక్కువారాతోఱ్ఱునిడుక నెన్టుకరుత్తు. (మహాభాహో) ఉమ్ముడై య తొళై అత్తై కొణ్డిరుక్కిఱ వెణ్డలై శత్రువిన్ కై యిలే కాట్టిక్కొడుక్కలా మో. ఎడళో పక్కలిలే తణ్ణలియుమ్ అవన్ పక్కలిలే తోళో వలియుమా కై యన్టో యుక్తమ్. (సఃసచివై స్సహపథ్యః) అకై యాలే సపరికరనాక అవన్ పథ్యన్.

౨౦౯.

తాత్పర్యము. — ఈరాక్షసుఁడు కుటిలబుద్ధితోఁ బంపబడినవాఁడుగాన ననుకూలనివలెనెఱింగించి తమకునష్టకమును బుట్టించి పిష్టులబాధించుట కిక్కడికివచ్చియున్నాఁడు. వానికిదోషముండినను ఉండనివనియెదనోమో నీబోటిన్నేహితుఁడు లేడనిమించిన నన్నును మిమ్మునువిడచి తుణమైననుజీవింపఁనియెడి లక్షణునిబాధించును. ఒకరాక్షసునికొఱకు ఆశ్రతులనైన మాయద్దటిని చేవిడుచుటధర్మముగాదు మీరుదోషరహితులుగాన ఈపాపమునకుపడికట్టఁగూడదు మీరుమహాబాహువులైనందుకు తమభుజులమును ఈశత్రునియందు జూపవలయుగాని తమబాహుచ్ఛాయయందు నొదిగియున్న మమ్మును చెయివిడనాడుట ధర్మముగాదు. గాన నతఁడును అశనిపరికరమును చంపఁచిగినవారు.

పెరియవాచ్చాన్నిళై తిరువడికళేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము - ౧౮-వ, సర్గము ౨౦-వ శ్లోకము.

మూ. ఏవముక్త్యరఘుశ్రేష్ఠం సుగ్రీవో వాహినీపతిః।

వాక్యజ్ఞో వాక్యకుశలం తతోమాన ముపాగమత్ ॥ ౧౧౦.

ఆర్థము — వాహినీపతిః-నేనావతియు, వాక్యజ్ఞః-వాక్యములనెఱింగిన, సుగ్రీవః-సుగ్రీవుఁడు, వాక్యకుశలమ్-వాక్యములయందు సమర్థుఁడైన, రఘుశ్రేష్ఠమ్ రఘుకులతిలకుఁడైన రామునిగూర్చి, ఏవమ్-ఇట్లు, ఉక్త్వా-చెప్పి, తతో-పిమ్మట, మానమ్-మిన్నఘండులను, ఉపాగమత్-పొందెను.

౨౯౦ అభయప్రదానసారమ్—సుగ్రీవస్వతుతద్వాక్యమ్.

వ్యా. (రఘుశ్రేష్ఠమ్) శరణాగతనుక్కాక తన్నై యభీయమా
 టిన రఘువినుడై య కులత్తార్ క్కుళశస్యరెన్నుమ్బడి శరణాగతనరక్ష
 ణత్తిల్ ప్రశస్త్రాయుశ్యవరై. (సుగ్రీవోవాహినీపతిః) తామ్ పోనవభీ
 ధైయనువిధానమ్బణ్ణుమ్ పరికరజైయడైయవర్. (వాక్యజ్ఞః) సర్వవ
 చనవ్యక్తికళుడైయ గుణదోషజ్ఞులై యజియుమవర్. (వాక్యకుశలమ్)
 ఎతిరికళుడైయ అభిప్రాయపూర్వకమాక వారైశొల్లవల్లరై. (ఏవము
 క్త్వాతతో మానముపాగమత్) తమ్—శీర్త్తయతియాతవరై నామ్ శొ
 ల్లవతుడ్డోవెన్టు ప్రణయరోషత్తాలే వేశాతిరుద్దార్. ౧౧౦.

తాత్పర్యము — సర్వసేనాధిపతియైన సుగ్రీవుడిట్లు రామునితో విన్నవించి మా
 నమునుబొందెను.

పెరియవాచ్చాన్బిల్లై తిరువడిక శేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము - ౧౮- వ, సర్గము ౨౧- వ, శ్లోకము.

అవతారికై. తదనస్తరమ్ నిదానజ్ఞ రానపెరుమాళ్, మహారా
 జరుడైయ అతినిర్బంధ హేతువైత్త తిరువుళ్ళత్తిలే నిరూపిత్తుత్తదను
 రూపమాకవారై యరుళిచ్చెయ్ కితారెన్గిటతు.

మూ. సుగ్రీవస్వతుతద్వాక్యం రామ శ్రుత్వా విమృశ్య చ|

తత శ్శుభతరం వాక్య మవాచ హరిపుంగవమ్|| ౧౧౧.

అర్థము.— రామః-శ్రీరాముఁడు, సుగ్రీవస్వ-సుగ్రీవునియొక్క, తత్ - ఆ,
 వాక్యమ్-మాటను, శ్రుత్వా-విని, విమృశ్య-చరిశీలించి, తతః-పిమ్మట, హరిపుంగవమ్-వాన
 రశ్రేష్ఠునిసూక్ష్మ, శుభతరమ్-శ్రేష్ఠతరమైన, వాక్యమ్-మాటను, ఉవాచ-చెప్పెను

వ్యా. (సుగ్రీవస్వతుతద్వాక్యమ్ శ్రుత్వా) ప్రేమాన్ధరాయ్ హృద
 యనుజియూతే శొన్నవారైయైక్కెట్టు. (రామస్తు) ఇవర్ ఉపపత్తి
 సాధ్యరణైన్ద్రాన్ద్రనిశేషమ్. (విమృశ్యచ) ప్రేమాన్ధరాయరుక్కుమవర్ క్కు
 ప్పరిహరమేతైర్పు విచారిష్వతుజ్ఞాయేతు (తతః) ఇనిఇవర్ క్కునవైక్కు
 టిత్తువారైయిజ్జైయెన్టు నిశ్చయిత్తపిన్బు వారైశొన్నార్. (శుభత

— శీర్త్త - అధికము.

శ శర్గర్ - పొగడఁదగినవారు.

రంవాక్యమువాచ) ప్రేమాన్ధ్యజ్వలనిఱ్ఱు చెప్పయితే స్వామయైయెతిరిడు
జ్జులక్కు మెల్లా నీర్ న్దు తదనుచ ర్తనమ్ పణ్ణివై క్కుమ్ వార్తైయాకై.
(హరిపుజనమ్) రాజాక్కళా యిరుక్క-చెప్పయితే నీతిసాధ్యరాయరు
క్కై యిన్దిక్కై-యిరుక్కఱ ప్రేమాన్ధ్యజ్వల యనుసన్నితు ఋషికో
ణ్డాడుకితాకై. ౧౧౧.

తాత్పర్యము - శుగ్రీవుండిట్లు ప్రేమాంధుడై చిన్నచిన్నమాటను శ్రీరాములు
విని తగినయిట్లరమెయ్యనియని విచారించి వానరశ్రేష్ఠుడైన శుగ్రీవునితోనట్లు ఆన
తిచ్చిరి.

పెరియ వాచ్చాన్నిచ్చై తిరువడికళేశరమ్.

యుద్ధకాణ్డము - ౧౮-వ, సర్గము ౨౨-వ, శ్లోకము,

అవతారికై. ముద్దటమున్నమ్ అతిక్షుద్రనాన రాక్షసక్ నమ్మ
క్క లపకారత్తై నినై క్కువుమ్ శక్తనల్లనెన్దితార్.

మూ. సుదుష్టో వా ప్యదుష్టో వా కి మేష రజనీచరః |

సూక్ష్మ మప్యహితం కర్తుం మమాశక్తః కథం చన || ౧౧౧౨.

అర్థము - ఏషః-ఈ, రజనీచరః-రాక్షసుడైనవిభీషణుడు, సుదుష్టోవా-మి
క్కిలిదుష్టుడైనను, అదుష్టోపివా దుష్టుడు కాకపోయినను, కిమ్-ఏమి, కథంచన-ఎట్లును,
మమ-నాకు, సూక్ష్మమపి-స్వల్పముగూడ, అహితమ్- కీడును, కర్తుమ్-చేయుటను, ఆశ
క్తః-శక్తిలేనివాడుగానున్నాడు

వ్యా. (సుదుష్టోవాప్యదుష్టోవా) ఇవక్ నీర్ శొన్న పడియే దుష్ట
నాకవుమామ్, నాక్ శొన్న పడియే అదుష్టనాకవుమామ్, ఇవై యిరణ్డు
మప్రయోజకమ్ ఎజ్జనేయెన్నిల్, శరణాగతనానవన్మక్కలిలే బహుప్రకా
రజ్జళాకదోషజ్జలై చొన్నీరేయాకిలుమ్, నుష్టనెష్టు ఎన్నెజ్జోప్పడమా
ట్టాతు, ఉమక్కుమిమముమాల్ మిల్లాతపడి హేతుక్కళాలే ఇవనుజై
యనైర్దోష్యజ్జైయేదోత్తనాలుమ్, అస్థానేభయ శిష్కికళానడున్ముడై
యనెజ్జోప్పడమాట్టాతు. (కిమేషరజనీచరః) నీర్ నినైత్తపడియే బాధక
నాయ్ వన్దవనాయిడుక, ఆనాలుమివన్దనైక్కణ్డిలీరో? (వా) హితమాత్ర

౨౯౨ అభయప్రదానసారమ్—పిశాచాన్ దానవాన్ యతౌన్.

నానవివక్, నమక్మైన్న వపకారమ్బుణ్ణవాన్, ఇవను క్కజ్జీన నీరెజ్జనే రావణనిధమ్బుణ్ణ క్కడవతాక[†] ఎదుత్తువిట్టిరుక్మిణపడి వజ్జుకరాయరు ప్పారైదుర్బలరెన్దు పరీక్షిక్కులామోవెన్న, (మమసూత్త మప్యహిత జ్జుత్తుమశక్తః) ‘, బాహుచ్ఛాయామవష్టభోయస్యలోకోమహాత్మనః’ ఎన్దు-కణ్డార్ కవిపాడుకిట తోలై ఇవన్ కణ్డల్ నెజ్జాలు మోరహిత తై యివన్ పణ్ణశక్తనల్లన్. (కథంచన) నీరనుకూలనెన్దు విశ్వసిత్తాల్ నలియలామేయెన్న, పులికిడనత్తూతై క్కణ్డజ్జువా[†]రెప్పోలే నన్తోవలియైక్కుణ్డు అవనెప్పోతుమ్ మాట్టాన్.

౧౧౨.

తాత్పర్యము.— ఈవిభీషణుడు నీవు నెప్పినట్లుదుష్టుడైనను సరియే, నేజెప్పినట్లుదుష్టుడు కాకపోయినను సరియే ఎట్లయినను మనము భయపడవలసినపనిలేదు, ఏవిధము చేతను నాకుఁగొంచెమైనను విప్రియముజేయనతనికి బొత్తిగనసాధ్యమని యెఱుంగవలయు

పెరియ వాచ్చాన్బిత్తై తిరువడిక శేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము - ౧౦-వ, సర్గము ౨౩-వ, శ్లోకము,

అంతారికై, ఇప్పడియరుళిచ్చెయ్య చెప్పయ్ తేయుమ్, ఎతిర్ తలైయిల్ జాతిప్రయుక్తమాన క్రూర్యమేమేఱ్ఱిడన్దు నెజ్జుతెలియామై యాలే, ఇవర్ తెలికై క్కాక ఇవనళవేయల్ల, లోక త్తిలేకూరజాతియెన్దు పేర్ పెత్తనవత్తైయడల్ల అనాయాసేన అభిక్కువల్ల తమ్వీర్యతైయా విష్కరిక్కితార్.

మూ. పిశాచాన్ దానవాన్ యతౌన్ పృథివ్యాం చైవ రాక్షసాన్ |

అజ్గుళ్యగ్రేణ తాన్ హన్యా మిచ్ఛన్ హరిగణేశ్వర || ౧౧౩.

అర్థము.— హరిగణేశ్వర!- వానరయూధములకురాజైనవాడా, పిశాచాన్ - పిశాచులను, దానవాన్ - దినుపుత్రులను, యతౌన్ - యతులను, పృథివ్యాంచైవ-భూమియందు, రాక్షసాన్ - రిక్కునులను, తాన్ - వారినందితినీ, ఇచ్ఛన్ - ఇచ్చుచును, అజ్గుళ్యగ్రేణ - కొనవ్రేలితో, హన్యామ్-చంపెదను

† ఎదుత్తువిడుకై - నైన్యమునుయుద్ధమునకుఁబంపుట.

వ్యా. (పితౄచాక్షదానవాక్యము) కళ్యూర్, పల్లకళ, వలెయ
ర్, కొలైయరెన్నుమాప్పోలే హింసకజాతియినుడైయ అవాన్దరభేద
మిరుక్కిటపడి ఇంద్రుర్యగముడై య అన్యోన్యముణ్డైన సహజశాత్రవత్తై
చ్చొకట్టు నప్పైసలికై కాక ఏకకణ్డరాయ్సరుకై. (పృథివ్యాశ్చైవ రా
క్షసాక్ష) లక్ష్మైయిలుళ్ళ రాక్షసరళవన్దికే, పజ్జాశతోటివిస్తీకై
యాన భూమియిలుళ్ళ రాక్షసజాతియడగ్గ క్కీర్తుచ్చొన్నవర్కళోడే
ఏకకణ్డరాయ్సరుకై. (అజ్గుళ్యగ్రేణతాహన్యామ్) ఇవర్కళడైయ
అభీయచ్చెయ్యమిడత్తిల్ నమ్మలమెల్లామ్వేణ్డా, ఆయుధముమ్వేణ్డా,
విగలిలేకదేశత్తై తేనలియవల్లోమ్. ఒరుపరికరత్తైలోల్లప్పొమ్మొమ్మొ
రాక్షసిమీటిటాదికలై విగలితలైయాలే తేయ్కుమాప్పోలే తేయ్త్తు
చ్చొకడుకితోమెనై. ఆనాల్ నమ్మడైయ ప్రతిపక్షజ్జుటియభీయాతే
యిరుప్పానెన్నెన్నిల్, (ఇచ్చ) అరుమైయాలన్దు, శెయ్యనినైయామై
యాలేయెన్దితార్. నమ్మయిర్ మర్కమాన నిలైయిలే నలిన్దరావణనై
నలికైక్కుఁగ్గిలై విష్టికే యిరుప్పానెన్నెన్నిల్, విభీషణనైప్పోలేడియి
రోడేతలైశాయ్కుమాకిల్ వృధమేలోల్లకిట తెన్నెన్నుమ్ నినైవా
లేయెన్దుకరుత్తు. (ఇచ్చ) అజ్గుళ్యగ్రన్దానుమ్ వేణ్డా, నమ్మడైయ సజ్గు
ల్పమేహేతువాక అభీక్కువల్లో మెన్దివరుడైయ భయనివృత్తికా
క తమ్మడైయ ఈశ్వరత్వత్తైయావిష్కరిక్కితారెన్దుమామ్. (హరిగణే
శ్వర) నామ్ మాట్టాతోట్టెన్దాల్ సపరికరరాన సిగరుభీరెన్దు కరుత్తు.
ప్రమాన్ధరాయ్ నప్పైయటియా తొళిన్దా లుప్పైయు మటియా తొళియ
వేణుమో?

౧౧౩.

తాత్పర్యము — ఓశుగ్రీవా! ఒకవిభీషణనిగూర్చియేలనిట్లుజడినెదవు' ఈపజ్జా
శతోల్లకిటాదిముసందున్న రాక్షసులందఱునపోగైవచ్చినను, మటియునట్టి క్రూర
స్వభావముగల పితౄచులుచదానవులును యక్షులును సహాయముగవచ్చినను నించుకైన
లక్ష్యపెట్టఁబనిలేదు. వీరినందఱినిహతముజేయుటకు ఆస్త్రమువలదుశిస్త్రమువలదు, ఇచ్చి
నూత్రమువచ్చిన యెడల కొనవ్రేలేచాలును.

పెరియవాచ్చాన్బిత్తై తిరువడిక శ్లోరణమ్.

ఋగ్వేదము - ౧౮-వ, సర్గము ౨౪-వ, శ్లోకము.

అవతారికై, తమ్ముడై యబలత్తై క్కట్టక్కణ్డమహారాజర్ నెజ్జు
‡ నెక్కిన్దవళవిలే, నాముమ్ బలహీనరాయ్ అవనుమ్నమక్కు బాధక
నానాలుమ్ విడవొణ్ణామై క్కడియాన సత్తుక్కళనుష్ఠితై ఇతిహాసత్తై
క్కేళీరెన్డు కపోతో సాఖ్యానత్తై యరుళిచ్చెయ్కిణార్.

మూ. శ్రూయతే హి కపోతేన శత్రు శ్శరణ మాగతః ।

అర్చిత శ్చ యథాన్యాయం వై శ్చ మాంపై ర్నిమన్తి ॥

అర్థము.— శరణమ్. వాసస్థానమును, ఆగతః - పొందిన, శత్రుః - ఔరియైన
హోయవాడు, కపోతేన-పావురముచేత, యథాన్యాయమ్-న్యాయప్రకారము, అర్చితః-
పూజింపబడినవాడై, వైశ్చ-తనదైన, మాంపైశ్చ-మాంసములచేతను, నిమన్త్రితః-ఆహార
మియ్యబడెను, శ్రూయతేహి - వినిపించుచున్నదిగా.

వ్యా (శ్రూయతే) “స్తర్యతే” ఎన్నాతే, “శ్రూయతే” ఎన్ని
అతు-వేదమొబ్బలేకేట్టుప్పొరువతోన్టు. వర్తమాననిదేశమ్, “పూర్వేపూ
ర్వేభ్యోవచవతదాచుః” ఎన్నుమ్బడియే, సంప్రదాయవిచ్ఛేదమిన్తికే
పోరుకై. అజ్ఞనన్తికే, కేట్టేపోమి శనైపోక్కి అనుష్ఠిక్కివరితెన్గిఅతెన్టు
మామ్. (హి) ఇత్వాకురాజ్యత్తైప్పోలే వానరరాజ్యత్తి లితుప్రసిద్ధమ
న్తో. (కపోతేన) శాస్త్రాధికారికళాయ్ వివక్షితరాసనామ్ విచారియా
నిన్తోమ్, ఒరుతిర్యగమస్థిత్తు నివృత్తెన్టు కరుత్తు. ఏకవచనత్తాలే నస్తై
ప్పోలే విలక్కుకైక్కుప్పరికరమిల్లామైయాలుమ్, తన్నభిమానాన్తర్భూ
తైయానపేడై సన్నిహితైయాయ్ అతిలేమూట్టుకై యాలుమితే శరణా
గతసంరక్షణమ్ పణ్ణలాయ్ శ్రాన్తుకరుత్తు. (శత్రుః) శత్రుసంబంధత్తాలే
నామ్ విచారియానిన్తోమ్, సాక్షాత్ శత్రువితే అవః. (శరణమాగతః)
బంధుక్కుళైయడై యవిట్టు స్వనికర్షపూర్వకమాక ప్పకున్ద వివనై విచా
రియానిన్తోమ్, తానిరున్దనిత్రిలిలేనన్దతువే హేతువాకరక్షీత్తతు. (అర్చి
తశ్చ) నామివనై స్వీకరిక్కుయిలే సన్దేహియా నిన్తోమ్, అతుపూజ్యరై
ప్పోలే ఆరాధిత్తతు. అతాకిఅతు-శీతపరిహారాదికలై ప్పణ్ణుకై. (యథా

న్యాయమ్) శత్రువైయారాధితృతు న్ననక్ష్మేనమాక నివైత్తిరుక్తై
యన్తిక్ష్మే ప్రాప్తమైర్దుక్తై. శీతపరిహారాదికళా మాత్రమ్ ఋణై
యన్తిక్ష్మే, (నైశ్చల్యమాంనైః) పక్షికళుక్కు దేహత్వ విభాగజ్ఞానమిల్లామై
యా లే, తానానమాంసజ్జలా లే. స్వశబ్దమ్ స్వరూప త్తిలుమ్ వర్తిక్కుమ్,
స్వత్తిలుమ్ వర్తిక్కుమ్. ప్రకృత్యాత్మ వివేకబుద్ధి యిరుక్కిఁజనామితే
సద్దేహిక్కిఁజామ్. (నిమన్త్రితశ్చ) తన్నైయభ్యయమాటికివిరున్దిట్టతు.

తాత్పర్యము - పరంపరాప్రాప్తమైన యొకయితినఁగము నీచెవియందునుబ
డియందున సహజముగసాక్షాచ్ఛ్రీత్రువైనబోయవాఁడుచలిచేతనుఆకలిచేతనుబాధన
డుచు నొకపావురముండు చెట్టుక్రిందఁజేరగాఁ దనముక్కుననెండన పుడకలనుపట్టుకొని
వచ్చిపోగుఁజేసిమంటబెట్టి తనశత్రువును శీతబాధానివర్తిజేసి తనమాంసముచక్కుగ పచన
మైవానికి మృష్టాహారముగనట్లు తానుఆచితియందుఁబడెను. ప్రత్యక్షశత్రువైనను శరణా
గతునియాకలిదీర్చు జ్ఞానములేని పక్షితనప్రాణమునుగూడన నాదింప, శత్రుసంబంధమా
త్రముణాగతుని నిత్యుపపంశముగందుబుట్టి ఎట్టివిరోధములు వచ్చిననుగమర్థింపక త్తం
డనై యుండి నేనెట్లునిరాకరింపఁదగునో చక్కుగయోచింపుము.

పెరియవాచ్చాన్బిల్లై తిరువడిక శేతరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము. ౧౮-వ, సర్గము ౨౫-వ, శ్లోకము.

మూ. స హి తం ప్రతిజగ్రహా భార్యాహరార మాగతమ్!

కపోతో వానరశ్రేష్ఠ కిం పునర్త్వద్విధో జనః॥ ౧౧౫.

అర్థము - వానరశ్రేష్ఠ!-వానరోత్తముఁడా! సః.ఆ, కపోతః-పావురము, భా
ర్యాహరారమ్-భార్యనుచంపినవాడై, ఆగతమ్-వచ్చిన, తమ్-వానిని, ప్రతిజగ్రహ-అంగీ
చెను, మద్విగః-నావిధముగల, జనః-జనము, కింపునః-ఏమిచేయవలయు?

వ్యా. (సః) భార్యావిరహత్రా లే తళర్న్దస్థశ్శ. (తమ్) జాతి
ప్రయుక్తమాన శాత్రవత్తైయుదైయవనా యుళ్ళవనై. (భార్యాహరార
మ్) తమక్కు ఆపత్తుక్కు ఉతవక్కడవళాయ్ సహధర్తచారిణియా
య్ తన్నైప్పిరియ మాట్టాత భార్యైయై ఉడలై యు ముయిరైయమ్
పిరిత్తాత్పిలేపిరి త్తవనై. (ఆగతంహి) తానిరున్దవిడ త్తిలే వన్దతువేచే

తువాక. (కపోతఃప్రతిజగ్రాహ) రక్షణ త్తిలే అయోగ్యమాన జన్మ త్తిలే
పిఱిందకపోతమానతు, త్యాగ హేతుక్కు శనేకముణ్డాయరుక్కు స్వరక్ష
ణత్తైయున్బుణ్ణక్కడవతి క పరిగ్రహి త్తతు. ఇందశిష్టాచారత్తాల్, రావణ
నానేవరిలుమ్ నమక్కుప్పరిగ్రహిక్కు వేణ్ణిక్కాణుమిరుప్పతు. (వానర
శ్రేష్ఠ) వ్యాఘ్ర వానరసంవాదత్తాలుమ్, నానుజ్జో శరణాగతసంరక్షణ
త్తిల్ తప్పినాలుమ్ ఉనుక్కు త్తిరు త్త వేణ్ణిక్కాణు మిరుక్కిఱతు. (కింపున
ర్న ద్విధోజనః) తిర్యక్కినుడైయ వనుష్ఠానమితువానాల్, రఘువంశ త్తి
లేపిఱిందనమక్కు ఎ త్తనై శెయ్యువేణుమ్. ‘‘దోషాయద్యపితస్యస్యాత్’’
ఎస్తు-నాశౌన్న ఏత్తముమ్, తిర్యక్కుకొణ్ణుపోయిత్త త్తనైయి. అతు
శెయ్ తాలుమ్ అతుశెయ్ తత్త చెయ్ తో మి త్తనైయి. ఇన్వళవిలే
అరుళాళప్పరుమా శెప్పరుమానార్, అన్తిమ త్తిత్పొన్న వార్తైయై
స్సరిప్పతు. ౧౧౫.

తాత్పర్యము — శరీరముతో బ్రాణమును వేరుపఱచినట్లు ఆపాపురాయిభార్య
ను చంపినవాడు తానున్న చోటికివచ్చి సంతమాత్రమువనిట్లు రక్షించియుండ నేనేమి
నేయవలయునోచెప్పును, ఇచ్చట విభీషణునికిబోయకంటెను దోషముచాలతక్కువ,
గుణమో చాలహెచ్చు కపోతమునకంటె నాశుభానమధికము, చేయవలసిన కార్యము
అతిస్వల్పము కపోతినువలెనాప్రాణము విడుదలబనిలేదుగదా. నేపారబాటుబడినను
హితము నెఱిగించెడి వానరశ్రేష్ఠుడవైయుండి యిట్లు చెప్పవలసినా

పెరియవాచ్చాన్బిల్లై తిరువడికళేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము, ౧౮-వ, సర్గము, ౨౬-వ, శ్లోకము

అవతారికై. ఆక.కపోత త్తినుడైయ వనుష్ఠానత్తాలుమ్, శరణా
గతసంరక్షణమ్ కర్తవ్యమ్, అతుక్కుమేలే ఆప్తతమరానకణ్ణువాక్యత్తా
లుమ్ శరణాగతసంరక్షణమ్ పణ్ణక్కడవేణ, అత్తైక్కేళు మెన్ఱితార్.

మూ ఋషేః కణ్వస్య పుత్రేణ కణ్ణునా పరమర్షిణా|

శృణు గాథాం పురాగీతాం ధర్మిస్తాం సత్యవాదినా|| ౧౧౬.

అర్థము.— కణ్వస్య కణ్వుడనెడు, ఋషేః-మునియుక్కు, పుత్రేణ కొమరుడైన,
సత్యవాదినా యథార్థమునుజెప్పనట్టి, కణ్ణునా- కణ్ణువనెడు, పరమర్షిణా-మహామునిచేత,
పురా-మునుపు, గీతామ్ చెప్పవలసిన, ధర్మిస్తామ్ ధర్మమునున్న, గాథామ్-కథన, శృణు-
వినుము

వ్యా. జ్ఞానహీనమాన తిర్యక్తైర్యుమ్ జ్ఞాన్యగ్రేసర రానఋషి
యైయుమ్ శరణాగత రక్షణత్తుక్కు ప్రమాణమాక చొల్లుకైయాలే.
శరణాగతరక్షణమ్ పై తన్యప్రయుక్తమ్, జ్ఞానసంజ్ఞోచ వికాసహేతు
వానజన్మత్తిల్ తాళవేద్యజ్ఞ శ్రవయోజకజ్ఞ శ్రేష్ఠతాయిత్యుః (ఋషేః
కణ్వస్య) సకలవేదాంతతత్పర్యమాన తత్వహితజ్ఞతై సాక్షాత్కరిత
కణ్వభగవానుడైయ (పుత్రేణకణ్డనా) “సహోవాచవ్యాసఃపారాశ
ర్యః” ఎన్టు - పరాశరపుత్రరెన్టు వ్యాసరుక్కాప్తిశొన్నాత్పలే, కణ్వ
పుత్రరెన్టు కణ్డవచనత్తుక్కాప్తిశొల్లుకణ్డార్. (పరమర్షిణా) కణ్వరు
క్కుత్తపోబలత్తాల్ వందసాక్షాత్కారమ్, ఇవసుక్కు చివకవయిత్యుః
అన్దాత్పలే సర్వసాక్షాత్కారముమ్పిఱన్దవేద్యజ్ఞాల్లుకిఱతు. (శృణు)
మున్నేకేట్టుప్పోరానిఱ్కు. “శృణు” ఎన్టుశొల్లువా నెన్నెన్నిల్, తమ్ముడైయ
మిడుక్కు కాట్టినవిడత్తిట్టిఱన్దతెలివై యొల్లెయ విభీషణవిషయా
కారత్తుక్కాక ఇవర్ శొల్లుకిఱవచనజ్ఞన్ నెజ్జిట్టుడామైయాలే, అనైచ్చ
ప్పాడువారై ప్పోలేయరుక్క, “కేళీర్” ఎన్టిటార్. (పురాగీతామ్)
ఇప్పోతు ఉమ్ముడైయ నెజ్జిల్ తెలివుక్కాకచొల్లుప్పట్టతల్ల, విలక్షణర్
క్కనుష్ఠిక్క ప్పడుమతోన్దెన్టు మున్నేశొల్ల ప్పట్టతోన్టు. “ఉక్తామ్”
ఎన్నాతే “గీతామ్” ఎన్టుతు- భగవదుక్తిపోలే అతిగౌరవత్తాలే శొల్లు
కిటార్. (ధర్మస్థాంగధామ్) ధర్మజ్ఞలిల్ * వెలిఱుకభీనధర్మమ్ శరణా
గతరక్షణమెన్టు శొల్లుకైయాలే “ధర్మస్థామ్” ఎన్టిఱతు. (సత్యవాదినా)
విప్రలంభకవాదమన్టు, యథార్థవాదియాలేశొల్లుప్పట్టతెన్దై. భూతహిత
వాదినాఎన్టుమామ్.

౧౧౬.

తాత్పర్యము— ఈవిషయమందు జ్ఞానములేనిపక్షిసడవడికయేగాక సంపూర్ణజ్ఞా
నముగల కణ్వపుత్రుడైన కణ్డమహామునిచే జెప్పబడినగాఢయొకటియన్నది. దాని
నివిషయము.

పెరియవాచ్చాన్బితై తిరువడిక శేశరణమ్.

* వెలిఱు - అసారము.

యుద్ధకాండ ౧, ౧౮-వ స్కంధము, ౨౭-వ శ్లోకము.

అవతారికై. శరణ మ్ముఖకిఱవత్ శత్రువే యాకిలుమ్, అవసు
క్కుముఖ్యమాన శరణాగతియై యేయాకిలుమ్, హింసిక్కులాకాతెన్ని
అతు బద్ధాజ్ఞలి ఇతిశ్లోకతాతే

మూ బద్ధాజ్ఞలిపుటం దీనం యాచంతం శరణాగతమ్ ।

న హన్యా చాన్యశంస్సార్థ మపి శత్రుం పరంతప ॥ ౧౧౭.

అర్థము.— పరంతప! శత్రువులనుతపింపజేయువాడా!, బద్ధాజ్ఞలిపుటమ్- అగులవ
లెనేచేర్చబడిన అంజలిగలవాడును, దీనమ్ ఏయనీయుండును, యాచంతమ్-ప్రార్థించు
వాడునునైన, శరణాగతమ్ ఇంటికివచ్చిన, శత్రువునుపి-వగతుని నైనను, అన్యశంస్సార్థమ్-
క్రూరవ్యాపారము గలవాడుగానుండుటకొఱకు, నహన్యాత్-హింసించకూడదు.

వ్యా. (బద్ధాజ్ఞలిపుటందీనం యాచంతమ్) కాయకమాన అజ్ఞలి
యాతల్, మానసమానఅదరమీతిల్, వాచికమానప్రార్థనై యాతల్,
ఒన్మేయమైయుమెన్మై. (శరణాగతమ్) గృహేఆగతమ్, అధవా, బద్ధాజ్ఞలి
ప్రభృతికల్ గౌణమ్, “శరణాగతమ్” ఎఱ్ఱ అధ్యవసాయాత్మక జ్ఞాన
విశేషమైచ్చొల్లుకిఱ తెన్నవుమామ్ (శత్రుమపినహన్యాత్) కీర్తించొ
న్న పడియే గౌణమాక శరణమ్ముకవుమామ్, ముఖ్యమాక శరణమ్ముక
వుమామ్ శరణమ్ముకువననై రక్షిక్కుమి తనైయొఱ్ఱియ, అపన్నక్కు
లిలే శత్రుత్వముణ్డితేయెఱ్ఱు హింసిక్కు క్కుడవతెఱ్ఱు (అన్యశంస్సార్థమ్)
హింసియాతోఱ్ఱికిఱతు రక్షితప్రసిద్ధికో, పాపమ్ పోకైకో, పుణ్య
సిద్ధికో వెన్నిల్, ఇత్తనైక్కుమఱ్ఱు, నాట్టార్ క్రూరకర్తా వెఱ్ఱు కూశా
మైక్కాక. (పరంతప) కేవలమ్ శత్రువానాలన్తో నీర్ హింసిక్కు క్కుడ
వతు, అవత్ శరణాగతనానాలుమ్ హింసిక్కుక్కుడవీరో, ౧౧౭.

తాత్పర్యము.— శత్రువైనను తన గృహమునకు వచ్చి కాయక ప్రపత్తియైన
అంజలిగాని, మానసికప్రపత్తియైన ఆదరమునుగాని, వాచికప్రపత్తియైన ప్రార్థననుగాని
జేసినయెడల వానిని యింతమాత్రము చంపకూడదు ఎవడేనియు శాస్త్రము తెలియక
చంపెనేని వానిని క్రూరకర్తుడగు లోకము సిందించును

పెరియవాచ్చాన్నిలై తిరువడిక శేశరణమ్.

యుక్తకాష్టము, ౧౮-వ శ్లోము, ౨౮-వ శ్లోము.

అవతారికై. ఏతేను మొదలవచ్చియి లే యాకిలుమ్ శత్రువస్తుశరణమ్
పుకుద్దాల్ హింసియాతేవిడుమతుపోరాతు, అత్తవానానాల్ తప్రాణ
నై డిసేర్ వాకిలుమ్ రక్షిక్కప్పడుమెన్నిఱతు ఆర్తోవా ఎన్నిఱల్లోకత్తాలే.
మూ. ఆర్తోవా యదివా దృష్టః పరేషాం శరణాగతః।

అరిః ప్రాణాన్ పరిత్యజ్య రక్షితవ్యః కృతాత్మనా॥ ౧౮౮

అర్థము. పరేషామ్-శత్రువులను, శరణాగతః శరణుఁజొచ్చిన, ఆరిః-పగతుఁడు,
ఆర్తోయది-భయముఁజెందిన వాఁడైనను, ఏప్రోవా-భయముఁజెందినివాఁడైనను, కృతా
త్మనా- శిక్షింపఁబడిన స్వరూపముగలవాఁడేత, ప్రాణాన్-పాణిములను, పరిత్యజ్య-
వదిలి, రక్షితవ్యః-కాపాడఁబడినవాఁడు.

వ్యా (ఆర్థః యదివాదృష్టః) భీతనాయవస్తు శరణమ్ పుకవు
మామ్. అభీతనాక భావిస్తువస్తు శరణమ్ పుకవుమా మెన్నిఱార్.
(దృష్టః) ప్రపన్నునుమ్ రక్షిక్కప్పడుమెన్నిఱ విత్తాల్, తామ్ “మిత్రభా
వేనసంప్రాప్తమ్” ఎన్ఱవతుక్కు ప్రాప్తవచనము మున్ఱెన్నిఱార్. (పరే
షాంశరణాగతః అరిఃరక్షితవ్యః) శత్రుక్కులిల్ వైత్తుక్కున్ఱు శరణాగత
శత్రువాసవక్ రక్షిక్కప్పగుమ్. “పరేషామ్” ఎన్నిఱవిడ త్తిలేశాత్రవన్తో
హ్మయిరుక్కు ప్పిన్ను మరిశబ్ద ప్రయోగమ్ పణ్ణినతు - అవచ్చైయశా
త్రవానుచ్చ త్తి ద్యోతనార్థమాక. శరణాగతనానాల్ శాత్రవమున్ఱోవె
న్నిల్, ప్రకృతివశ్య రాకై యాలే గుణానుగుణమాక శాత్రవమనువ ర్తి
క్కవున్ఱాడుమ్, అజ్ఞపన్ఱిక్. “కొట్టేన్ అన్ఱేవన్ఱై న్దే” ఎన్నిఱపడియేరి క్త
హస్తనాయ్కొన్ఱు శరణమ్ పుకుకున్ఱై యాలే అక్కాల త్తిలుమ్ శత్రుబు
ద్ధిపణ్ణిలామ్మడి యిరుక్కై యాలే శొల్లిహ్మకవుమామ్. (ప్రాణాన్ పరి
త్యజ్య) ప్రాణానపరిత్యజ్య ఎన్నా తొట్టెన్ఱు-శరణాగత రక్షణత్తుక్కు
ప్రాణనై పరిత్యజ్జై యోరేహమన్ఱెన్ఱు తోహ్మకై క్కొక. (కృతా
త్మనారక్షితవ్యః) కృతస్వరూపనాల్ రక్షిక్కప్పడుమ్, అత్తవానాలే

రక్షిక్కుప్పడుమెనై. అజ్ఞనన్తి క్కే, గురుకులవాసత్తాలే సుశిక్షితమాన
మననైన్దియుడై యవనాలే రక్షిక్కుప్పడుమెన్టుమామ్. ౧౧౮.

తాత్పర్యము. — భయపడియో భయపడియోశత్రువులను శరణుజొచ్చినవా
నిని గురుకులవాసముచే శిక్షింపబడిన స్వయంపస్వభావములుగల వివేకితసప్రాణములను
పదలికాపాడవలయును.

పెరియవాచ్చాన్బిచ్చై తిరువడిక శేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము, ౧౮ - వ సర్గము, ౨౯ - వ శ్లోకము.

అవతారికై. ప్రాణచాపలత్తాలే శరణాగతనై రక్షియావిడిల్
వరుమ్ దృష్టదోషత్తై చ్చొల్లుకిఱు.

మూ. సచేద్భయాద్వా కామాద్వా మోహాద్వా పిన రక్షితి ।
స్వయా శక్త్యా యథాతత్త్వం తత్త్వాపం లోకగర్హితమ్॥

అర్థము. సః-వాడు, భయాద్వా-ప్రాణభీతివలనగాని, కామాద్వా-ధనతృప్త్యవలన
గాని, మోహాదపివా-అజ్ఞానమువలనగాని, యథాతత్త్వమ్-యథార్థముగ, స్వయా-తన
దైన, శక్త్యా-శక్తిచేతనరక్షితిచేత్-కాపాడఁడేని, తత్త్వాపమ్-అట్టివానిపాపము, లోక
గహికాతమ్-జరులచేత నిందింపబడినది.

వ్యా (భయాద్వా) ప్రాణభయాద్వా (కామాద్వా) ఇవను
క్కుబాధకనానవన్నక్కలిలే కైక్కులి కొళ్ళుతల్, అవన్నక్కల్ప
క్షపాతత్తాలే యాతల్. (మోహాద్వాపి) ఇతుకర్తవ్యమ్, ఇతు అకర్త
వ్యమ్, ఎన్ఱటియామైయాలేయాతల్. (సఃయథాతత్త్వం స్వయాశక్త్యా
నరక్షితిచేత్) అవక్ మెయ్యక త్తేశక్తియుళ్ళునిళ్ళవుమ్ రక్షియానా
కిల్, తన్నెన్ఱటియ*యానత్ ప్రాణాన్రక్షియానాకిలెనై. (తత్ పాపం
లోకగర్హితమ్) శరణాగతనై రక్షియాతోన్ఱిన్దపాపమ్, “సతామేతదగర్హి
తమ్” ఎన్ఱిఱవళవన్ఱి క్కే ✓ ఇరున్దలేకుడియాకగర్హిక్కుమెన్ఱిఱు. ౧౧౯.

తాత్పర్యము — తనప్రాణము పోవుననియెడి భీతిచేతగాని, ధనముఁబంపలే
ననియెడియాశచేతగాని, యుక్తాయుక్తము దెలియకగాని, శరణుజొచ్చినవానిని వాస్త
వముగ యథాశక్తిగ వంచనలేక రక్షింపఁడేని ఆత్మని మహాపాపియని లోకమంతయు
నిందించును

పెరియవాచ్చాన్బిచ్చై తిరువడిక శేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము - ౧౪ వ సర్గము, 30-వ శ్లోకము

మూ. విసప్టః పశ్యతస్తస్య రక్షిణ శ్శరణాగతః ।

ఆదాయ సుకృతం తస్య సర్వం గచ్ఛే దరక్షితః ॥ ౧౨౦.

అర్థము — రక్షిణః - కాపాడునట్టి, తస్య - అతడు, పశ్యతః (సతః) - చూచుచుండగా, అరక్షితః - కాపాడఁబడినివాడై, విసప్టః - నశించిన, శరణాగతః - శరణుజొచ్చినవాడు, తస్య - ఆరక్షకునియొక్క, సర్వమ్ - సమస్తమైన, సుకృతమ్ - పుణ్యమును, ఆదాయ - పుచ్చుకొని, గచ్ఛేత్ - వెడలును

వ్యా. (రక్షిణస్తస్యపశ్యతః అరక్షితః విసప్ట శ్శరణాగతః తస్య సుకృతం సర్వమాదాయగచ్ఛేత్) ఎవ్వ న్వయమ్. రక్షకనానవఙ్ కాణానిఙ్గా అవననాదరిక్తైయా లే ముడిదై శరణాగతనానవఙ్, అత్తైక్కుమున్ను శరణ్యాజిత సుకృతజ్జై యదైయవాగ్జీక్కుంఱు ఇవనుడై యసుకృత ఫలమానలోక త్తైఱప్పోమ్. ౧౨౦.

తాత్పర్యము — శరణుజొచ్చినవాడు రక్షకుని చేరక్షింపబడక యతనియెదుట నశించెనేని, ఆరక్షకుని సుకృతమంతయు గ్రహించుకొని తస్సుకృతఫలమైన యుత్తమ లోకములనుబొందును.

పెరియవాచ్చాన్నిళ్ళై తిరువడిక శ్శేరణమ్

యుద్ధకాణ్డము, ౧౪-వ సర్గము, 3౧-వ శ్లోకము.

అవతారికై. దృష్టాదృష్టజ్ఞ భిరణ్ణిలుమ్ వరుమనర్థజ్ఞాబ్లికిఱతు అస్వర్గ్యమ్ ఎన్నిఱశ్లోక త్తాలే.

మూ. అస్వర్గ్య మయశస్యం చ బలవీర్య వివాశసమ్ ।

అర్థము — అస్వర్గ్యమ్ - స్వర్గప్రదముకానిదియు, అయశస్యమ్ అక్లిరికరమును, బలవీర్యవివాశసం - భుజబలమును అనాయాసముగ నిర్వహించుశక్తిని పోఁగొట్టినదియు.

వ్యా (అస్సర్గమ్) 'ఆదాయసుక్ష్మం తస్యగచ్ఛేత్' ఎన్టు-అవణ
కొణ్డపోక వేణ్డాతే తానేనిష్ఫలమామ్. (అయశస్యంచ) మున్బుపలరై
యుమ్ రక్షిత్తు సుపాదిత్తయశస్సు నశిక్కుమ్. (బలవీర్యవివాశనమ్)
బలమాకిఱతు-తోళ్ వలి. వీర్యమాకిఱతు-రక్షణధర్మత్తిల్ అనాయాస
జై అవైయిరణ్ణముణ్డాయరుక్క శరణాగతనై రక్షియామైయాలే,
ఇవై తానేనశిక్కుమ్ ౧౨౦౪

తాత్పర్యము — ఇట్లు ప్రపన్నునిగాపాడుటకు శక్తియిండుగా గాఢపాడకుండు
ట వచ్చెడు స్వర్గమునుపోగొట్టిన, అపయశస్సున పొందించును, తనకున్న బాహుబల
మును అనాయాసముగ జేయుశక్తినిబోగొట్టును.

 ఏవందోషో మహాశక్తిప్రపన్నానామరక్షణే, ఆనపూర్వాధ్యము సప్తమ
గాన వ్యాఖ్యానము చేయలేదు

పెరియ వాచ్చాబ్బళ్ళై తిరువడిక శ్లేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము ౧౮-వ, సర్గము. 3౨-వ శ్లోకము

అవతారికై. దృష్టాద్విష్టజ్జలిరణ్డిలుమ్ నన్నై నైత్తిరువతాయరు
న్దుళ్ళి కణ్డనినుడైయవచనన్తై యనష్టిప్పేనైన్తిటార్.

మూ కరిష్యామి యథార్థంతు కణ్డో ర్వచన ముత్తమమ్!

ధర్మిష్ఠం చ యశస్యంచ స్సర్గ్యం స్యాత్తుఫలోదయే॥౧౨౨.

అర్థము.— కణ్డోః - కణ్డమహామునియొక్క, ఉత్తమమ్ - శ్రేష్ఠమైన, యథా
ర్థమ్ - ప్రశంసాగులులేని, వచనమ్ - మాటలు, కరిష్యామి - చేసెదను, ధర్మిష్ఠమ్ -
ధర్మమువలని, యశస్యంచ - కీర్తికరమును, ఫలోదయే-ఫలప్రవాస కాలమందు, స్సర్గ్యం
చ-స్వర్గమునిచ్చునదియు, స్యాత్ - అగును.

వ్యా. (కరిష్యామియథార్థంతు) ఉత్తమాన వర్ణజ్జలిల్ ప్రశం
సాదికల్లి క్కేమెయ్యాయేయరుక్కై. (కణ్డో ర్వచనముత్తమమ్) వచనత్తా
క్కు ఉత్తమత్వచూపతు-శరణమ్ పుకుఱివణ శత్రువెన్టాలుమ్, రక్షి

క్కుమిడర్తుత్తనై న్నుభీయమాటియిరున్దతేయాకిలుమ్, అవనైరక్షిక్క వేణుమెన్నుమ్ పాశురత్తైయుడైతాయిసక్కై (ధర్మిష్ఠంచ) అవనుడై యవచనానుష్ఠానమ్ ధర్మాదనవేతనూయిరుక్కుమ్. అతాకిఱతు-ఆనృశం సృమాకిఱపరమధర్మత్వైప్పశ్శీయిరుక్కై, “దోషోయద్యపితస్యస్యాత్” ఎఱ్ఱ - ధర్మనూయిరుక్కై (యశస్యంచ) నాటారిరుద్దతే కుడియాక కొణ్ణాడుమ్బడియాన ఏల్లైత్తైయుడైతాయిరుక్కుమ్. (స్వర్గంస్యాత్తుఫలోదయే) స్వఫలోదయత్తిల్ స్వగర్వత్తైత్తరక్కడవతాయిరుక్కుమ్. స్వర్గమెగ్గిఱతు. నిరతిశయనుఖై “నిరన్తాతీశయాన్లోదనుఖభావః”

తాత్పర్యము — ప్రశంసాగుణలేక జ్ఞాన్యులుగ కణ్ణుమహామనిషినిన వాక్య ములప్రకారము అనన్తించెడి అట్లుఅనన్తించినయెడల ఇహలోకమునందుచాపనివృత్తి యు కీర్తియుఁగలుగును పరలోకమునందు నిరతిశయ గుణమును కలుగును.

పెరియవాచ్చాన్బిళ్ళై తిరువడికిళ్ళేరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము ౧౮-వ, సర్గము 33-వ శ్లోకము.

అవతారికై. ఇప్పడిశొన్నవిడత్తిలున్ నుహారాజర్ నేరాకత్తై భిమాతే చలితహృదయ రాయినుక్కిఱపడియైక్కణ్డరుళి, ప్రకృత్యనుగుణమాక ప్రపన్నపరిత్రాణ ప్రతిజ్ఞైయైప్పణ్ణి యరుభుకితార్ సకృదేవ ఎన్నిఱ్ళోకత్తాల్.

మూ. సకృదేవ ప్రపన్నాయ తవాస్తీతివ యాచతే ।

అభయం సర్వభూతేభ్యో దదామ్యేత ద్రవ్యత మ్ముమ్ ॥ ౧౨3.

అర్థము — సకృదేవ - ఒక్కతూడే, ప్రపన్నాయ - స్రవత్తిచేసినవానికొఱగును, తవ - నీకు, అస్తి (దాగుఁడు) - అగుచున్నాను, ఇతి - అని, యాచతేచ- (ప్రార్థించువానికొఱకుచ, సర్వభూతేభ్యః - (ప్రపన్నసంబంధులైన) సమస్తభూతముల కొఱకును, అభయమ్ - భయనివృత్తిని, దదామి - ఇచ్చుచున్నాను. ఏతత్ - ఇది, మమ - నాకు, వ్రతమ్ - చదలగూడని సంకల్పము

అవతారికై “మిత్రభావేన” ఎన్నిఱ్ళోకత్తిల్ ప్రకృతియరుభిచ్చెయ్ తార్, ఇతిల్ తదనుగుణమాక ప్రతిజ్ఞైయైప్పణ్ణికితార్.

వ్యా. (సకృదేవ ప్రపన్నాయ) సకృచ్ఛబ్దత్తుక్కు సహసాఆదే శమాయ్, సహపైవప్రపన్నాయ-ఎన్నిటవడి. అతాఃఃః-తథా యోగ్యతైయైప్పార్ త్తు తైజ్ఞాతే, నమ్ గుణతైవిశ్వసిత్తు సప్రన్న నాకై ఇతుఆత్మ వాన్నిర్వాహమ్. కీలనాదికాలమ్ సంసరిత్తుప్పొద్దవణ్ మేల్ అనన్తకాలమ్ ఫలానుభవవృణ్ణ ప్పుకుఃఃః నాకై యాలే, యావదాయుషమసు వర్తితాల్ము, “సకృత్” ఎన్దైక్కుప్పొరు మత్తనైయన్దొవెన్టు ఎమాబ్బర్ నిర్వాహమ్. ఈశ్వరవిషయాకారత్తు క్కొరుకాలమైయుమ్, ఆవర్తిక్కిఱతు-ఉపాయవై భవత్తాల్ వద్ద రస్యతై యాలే, ఎన్దుభట్టర్ నిర్వాహమ్. “సకృదేవ” ఎన్దై యాలే, ఉపాయత్తుక్కు విహితమాన అసకృదావృత్తియై వ్యావర్తిక్కిఱతు (తవాన్తి ఇతిచయాచతే) ఇతుక్కు మేలున క్కడియేనాః వేణుమెన్దు ఉపాయజైయుమ్ చార్ధిక్కు మవనుక్కు, “సకృదేవ ప్రపన్నాయ” ఎన్నిటప్రపత్తి, “తవాన్తి తిచయాచతే” ఎన్నిట వర్తమాన నిర్దేశత్తాల్, అనవరతభావనారూపమాన భక్తియైచ్చొల్లుకః ఐతెన్దు నిర్వహిప్పారుముణ్డు. (అభయంసర్వభూతేభ్యఃదదామి) సర్వభూతజ్ఞో నిమిత్తమాక భయనివృత్తియై వృణ్ణిక్కొడుప్పణ్. “భీతా” థానాంభయహేతుః” ఇతిహేతుపఞ్చమీ. మహారాజర్ ఎతిరిడిలుజ్జాట్టిక్కొడోమ్, ఇవణ్తాణ్ అకలుమళవిలుమ్ అవణ్కైయిలు జ్జాట్టిక్కొడోమెన్దు పడి. (ఏతస్యతమమ) ననుక్కు అనుపాల నీయమాన సజ్గుల్పమితు. అమోఘ సజ్గుల్పరాన నమక్కు సజ్గుల్పజ్ఞభద్రైయ క్కులైయిలుజ్గులై యాత సజ్గుల్పమాకుమితు ౧.౨౩.

తాత్పర్యము.— తనదోషరాశినిజూచి వెనుకతీయక నాశరణ్య స్వరూపమునే నమ్మి ఒకతూరియైననుకాయకప్రపత్తియో వాచిక ప్రపత్తియో చేసిన వానికిని తిత్సంబంధులకును సర్వభూతములకును భయనివృత్తి చేయుటయే నాముఖ్య సంకల్పము. దేనిని తప్పినను దీనినితప్పటలేదు. ఈశ్లోకము రామచరమశ్లోకము

పెరియ వాచ్చాన్బిలై తిరువడికళేశరరామ్.

శ్లో॥ సకృదేవ ప్రసన్నాయ తవా స్తీతి చయాచతే

అభయం సర్వభూతేభ్యో దదామ్యేత ద్విగ్రత మ్ముమ్॥

అవతారికై, “స గానిణశ్చ స్త్రభృతామనస్వినాం మహాబలానాం స్తరసామ
నస్వీతస్యాంసభాయాం ప్రభయాచకా శేమధ్యే వసూనామివ వజ్రహస్తః”
ఎన్టు - పెరుమాళుమ్మరికరముమాక క్కడఱ్ఱురైయిలే కుఱుకవన్దువిట్ట
కొక శ్చెన్టుకేట్టరావణ్, సచివసామస్త మన్త్రిపురోహితాదివర్గతైక్కు
తైవఱుక్కుట్టి, “భవద్భిర్నస్త్ర్యతామస్త్ర సునీతిశ్చాభిధీయతామ్”
ఎన్టునియమిత్తుక్కార్యవిచారమ్ పణ్ణః అవతాన శెయ్తు నిన్తునిలై కళై
యుమ్ శెయ్యవేణుజ్కార్యజ్జైయుజ్జొల్ల, “తస్య కామపరీతస్య నిశమ్య
పరిదేవితమ్! కుంభకర్ణః ప్రచుక్రోధ వచనశ్చేదమబ్రవీత్” ఎన్టు - ఇతై కే
ట్టకుంభకర్ణనుమ్ కుపితనాయ్, “యదాతుర మస్య సలత్తణస్య ప్రస
హ్యానీతాఖలుసా ఇహ హృతా । సకృత్సమీత్యైవ సునిశ్చితం తదా భజేత
చిత్తం యమునేవయామునమ్” ఎన్టు - ఇవనవహరి తవన్తే ఇప్పడివిలైయు
మెన్తుఱుతియిట్టో మేయెన్తు స్వబుద్ధిసంవాదతై సంపదిత్తు, “సర్వమేతన్న
హారాజకృతమద్రతిమస్తపావిధీయేతసహస్రాభి రాదావేవాస్య కర్తవ్యః”
ఎన్టు - శెరుక్కినాన్ శెయ్తవన్దుకొప్పన్డోవెన్తు రావణనైయధితే
పిత్తు, ఎగ్గళ్ శొత్తేట్టు చ్చెయ్యవిరున్దాయాకిల్ ఇన్తునీతావహారత్తుక్కు
మున్చేయన్డో శెయ్యతెన్తుమ్, “యః పశ్యాత్సూర్య కార్యాణి కృత్వా సస్త
ప్యతే సరః । పూర్వం చ షరకార్యాణి న సవేద నయూనయా” ఎన్టు - పూ
ర్వోత్తరకార్యజ్జై క్రమహీనమాక ప్పణ్ణః అవన్ నయావసయన్దులై
యఱియానెన్తుమ్, “సిష్యై త్వాన్నా వధీద్రామో విషచిశ్రమివామిషమ్”
ఎన్టు - నజ్జొట్టిన్ పతిమ్బొలే ఇనియరా యిరుక్కు చ్చెయ్తేయు మ
ఱుక్కుడియ పెరుమాళవరున్దై కొల్లాతోభిన్దుతు డ్కపుణ్యమెన్తుమ్,
అఱిట్కోపిన్దు ఇవన్ వెఱుక్కు నొన్ణాతెన్తు “సమీకరిష్యామి” ఎన్టు - పళ్ళ
త్తుక్కు మేన్తునిరవుమాప్పోలే ఉన్ననీతియై యెన్తో వలియా లే ఒక్క
విడుకితే నెన్తు సమాధాన మ్బణ్ణ, మహా పార్శ్వను మవనుక్కు

పా + సమితే. ౩ కమాణ్యభిచీకాతి,

ప్రియమాక చ్చిలవారైకతై చ్చొల్ల, “నిశాచరేంద్రస్య నిశమ్యవాక్యం
సకుంభః కర్ణస్యచగర్జితాని విభీషణోరాక్షస రాజముఖ్య మువాచవాక్యం
హితమధః కుక్తుమ్ ఎన్తు-అపర్కితో నిరధఃకమాకప్పితశ్శనవారై
కతై క్కేట్టు విభీషణప్పెరుమాళ్, హితరూపమాక, “వృతోహిబా
హ్వనరభోగరాశి శ్చిన్తాః పస్వస్తిక తీవ్రదంష్ట్రః | పశ్చాద్భ్రాతీః పశ్చ
శిరోతికాయ స్సీతామహాహిస్తవకేన రాజన్ ” ఎన్తు-పామ్బాడారు
కూరైయిలే పయిలువారైప్పోలే సీతైయాఃకిల పెరుమ్బామ్బినరుకే కై
యైసీట్టువారుణ్డో; “యాచన్నలజ్గాం సమభిద్రవన్తిలీమఖాః పర్వ
తకూట మాత్రాః|దంష్ట్రాయుథాశ్చైచ సఖాయుథాశ్చ ప్రదీయతా
దాశరథాయమైధిలీ || యావన్నగృహ్లాన్తి శిరాంసి బాణారామేరి
తా రాక్షస పుజ్గవానామ్ | వజ్రోపమావాయుసమప్రవేగాః ప్రదీయ
తాందాశరథాయమైధిలీ ” ఎన్తు తొడగ్గి, కురజ్జుకళ్ కడలైయడైత్తు
ప్పడైవీట్టై యడర్క్క ప్పార్క్క ప్పుకుకితార్కళ్, రామశరజ్జళ్కు
ఱునైరువు నెడునైరువుమాకప్పకున్దు తలైకతై త్రియకప్పకున్దిన్దు; అతు
క్కుమున్నే పిరాట్టియైప్పెరుమాళ్ పక్కలిలే పోకివిడాయెన్డాత్పోలే
శిలవారైకతై చ్చొల్ల, ప్రహస్తేంద్రజిత్రపథ్యతికళుమ్ అతుక్కువిపరిత
మాకచ్చిలవారైకతై చ్చొల్ల, శ్రీవిభీషణప్పెరుమాళుమ్కుపితరాయ్,
“నతాతమస్త్రేతివినిశ్చయోస్తి బాలస్తవమద్యా ప్యవిపక్వబుద్ధిః| తస్మా
త్త్వయాప్యాత్మవినాశనాయవచోర్ధహీనం బహువిప్రలబ్ధమ్||పుత్రప్రవా
దేనతు రావణస్య త్వమిన్ద్రో జిన్తిత్ర ముఖోనిశత్రుః| యశ్చేదృశం రా
ఘవతోవినాశంనిశమ్య మోహాదనుమన్య సేత్వమ్||త్వమేవవద్యశ్చ సుదు
ర్మతిశ్చ సచాపివధోయశ్చహానయత్త్వామ్ | బాలందృఢం సాహసికంచ
యోద్య ప్రావేశయన్తప్రక్రమితాం సమీషమ్”ఎన్తుతొడగ్గి, ఉనక్కివల్ల
లభియోగమిడై, పెల్ల పిల్లైసీతాక పుత్రనెన్దురు శత్రువాయరున్దా
య్, తపిప్పననర్దతైయిప్పడిన్దు శైవారుణ్డోశత్రుక్కతై కొల్లొల్ముల్పు
డపున్నై కొల్లవేణుమ్, అఱివిలై యాయ్ * మకనాన పున్నై

యథైత్తవనైయుమ్ పుకురవిట్ట వనైయుమ్ కొల్లవేణుమెన్టువారైశొల్లి,
 ‘ధనానిరత్నాని విభూషణాని వాసాంసిదివ్యాని ముశీంశ్చ చిత్రాన్ ।
 సీతాంశరామాయ నివేద్యదేవీం వసేమరాజన్నిహవీతశోకాః’ ఎన్టు-
 ఉపహరపురస్సరమాక ప్పిరాట్టియై ఉడైయవన్ వశత్తిలే విట్టు ఉజ్జశో
 ముడియోడేనెజ్జొఱల్ కెట్టిరుక్కవ్పారుజ్జోళెన్టు సర్వర్కుమ్ హిత
 జ్జొల్లి, ఇతైక్కేట్టరావణన్, “సునివిష్టః హితం వాక్య ముక్త వస్త్రం విభీ
 షణమ్ । అబ్రవీత్పరుషం వాక్యం రావణః కాలచోచితః ” ఎన్టు- ఇప్పడి
 హితజ్జొన్నాల్, “ఎన్నై త్రిమనక్కెడుత్తా యునక్కెన్ శెయ్
 కేన్ ” ఎన్టుమ్ - “అఱియాతినవటివిత్త వత్తానీశెయ్తన ” ఎన్టుమ్
 కాలిలే విత్తప్రాప్తమా యిరుక్కత్తన్ వశమిన్టియిలే కాలపరవశనా
 నపడియాలే పరుషజ్జలై చొల్లి, “త్వాంతుధి క్కులపాంసనమ్ ”
 ఎన్టు ధిక్కరిక్క, “ఉత్పపాతగదాపాణి శ్చతుర్భిస్సహరాక్షసైః ”
 ఎన్టు- సోదరభ్రాతాపుమాయహితోపదేశిమృణ్ణిన వేన్నై యిప్పడిశో
 న్న విశన్ ఎన్నడవుకుకితా నెన్టుతళర్న్డు తడియూన్టియెన్టుదిర్దుత్తనక్కు
 భవ్యరాయరుప్పార్ నాలుపేరోడే కిళప్పి, పిన్నైయుమ్, “ఆత్తానం
 సర్వథారక్ష. పురిళ్ళేనుం స రాక్షసామ్ । స్వస్తితేఽస్తుగమిష్యామి” ఎన్టు
 నాలువారైశొల్లి, “ఆజగామయుహారైన యత్ర రామస్సలక్షణః ”
 *నిన్డు వానిల్లానెళ్లు పిరివతఱ్కుమున్నే తమ్మిశొల్లి జీవియాత రావణగో
 ప్పియిల్ నిన్టుమ్ తమ్మిశొల్లుజీవిక్కిఱ రామగోప్తియై నోక్కినన్డు, “నివే
 దయతమాంక్షిప్రం రాఘవాయమహాత్మనే” ఎన్టు- నెటికెడమడుత్తుక్కు
 ణ్డుపుకలాకాతు, అలిశెక్కెయమ్ పణ్ణవర్కళ, ద్వారశేషికలై కొం
 ణ్డు పెరుమాళుక్కు విణ్ణప్పజ్జాయ్తు, “ఆనయ ” ఎన్నపుకవేణుమెన్టు
 నిన్డునిలైయిలెనిన్డు విణ్ణప్పజ్జాయ్, ఇతైక్కేట్ట మహారాజర్, “వత
 త్తవచనంశ్రుత్వా సుగ్రీవోలఘువిక్రమః” ఎన్టు- ఇవన్ వారైయైక్కేట్టు
 పెరుమాళ్ ముత్వాడ రాయ్ వరువతఱ్కు మున్నే తానుకడునడైయిట్టు
 చెన్టు, రాజకార్యజ్ఞో విచారిక్కవేణ్డావో, ఒక్కరైప్పొక విడవేణ్డా

వో, నమ్మిలుమివర్కళి ముట్టుట్టార్కళి, “ప్రణిధిరాక్షసేంద్రస్య రా
 వణస్యభవేదయమ్” ఇక్లేకకశ త్తిలే నిజ్జిటవివన్ ఒద్దనాకవేణు
 మ్, రావణన్తమ్మిమూర్ఖన్, నలియవద్దవన్, ఇవనైక్కియత్తిలుజ్జాలి
 లుమ్కోక్కి వడుక్కు మెన్బతు, అతుపెరుమాల్ శెవిక్కుమ్మె
 అత్తవాతే వద్దవర్కళై యు మివనై యజ్జొల్ల ప్రాప్తమెన్టుశొల్ల, ఇత్తై
 క్కేట్టరుళినపెరుమాల్ తిరువుళ్ళ న్తళుమ్మిముతలికళై ప్పార్ త్తు, “యదు
 క్తం కపిరాజేన రావణావరజంప్రతి వాక్యం హేతుమవర్థ్యంచ భవద్భి
 రపితచ్చుతమ్” ఎన్టు - తోళినార్ రాజాక్కళాయ్ శెరుక్కి వొన్న
 వార్తైయై శరణాగతరక్షణమ్ పణ్ణినజాతియిలేపిటన్ద నీజ్జళుజ్జేట్టికోళే,
 ఉజ్జళీనినైవుకళై చొల్లుజ్జోళెన్న, “స్వంస్వమ్మతమతన్దితా! సోపచా
 రన్తదారాను మూచుర్న్వితచీర్నవః” ఎన్టు - పెరుమాళ్ళుక్కాకమాట్టా
 ర్కళి, మహారాజర్క్కాకమాట్టార్కళి, ఉభయానిరుద్ధమాక పరిక్షి
 త్తు ఒడ్డుకివిచారిత్తు కైక్కిళ్ళప్రాప్త మెన్టుశొల్లిత్తలైక్కిట్ట, ఇత్తై
 క్కేట్ట తిరువడియుమెడ్డుదిరున్ద, “నవాదాన్నాపిసంభ్రాన్తా న్నాధిక్యాన్న
 చకామతః! వత్సామివచనం రాజన్యథార్థం రామగౌరవాత్” ఎన్టు-ఇప్ప
 ట్టళైయళిక్క పుకుకిటవనాకైయాలే, శిలరోడే పిణక్కుణ్డాయల్ల,
 ఎల్లార్కుమ్మేలాయ్ నియామకనాయల్ల, ప్రతిపన్న వాదియాయల్ల, “అ
 ప్యహంజీవితంజహ్యమ్” ఎన్టిటపెరుమాళై యిళిక్కవరుమెన్టు పెరుమా
 ల్ పక్కలాదరత్తాలే శొల్లుకితేనెన్టు అవైయడైక్కు జ్జొల్లి, పుకుర
 విట్టాల్ పరిక్షిప్పతు, పరిక్షిత్తాల్ పుకురవిడువతెన్టు అనోన్యాశ్రయణ
 మ్పరుమ్, “తత్రమిత్రంప్రదూష్యేత మిథ్యాప్రస్తుస్సుఖాగతమ్” ఎన్టు-
 సామభేదమ్బణ్ణి క్కులైత్తైక్క ప్రాప్తమూయరుక్క తన్నడై యేవిశ్వ
 సిత్తువద్దవనై యతిశజ్జైపణ్ణినాల్ కులైన్దుపోమ్, అహ్పుతురాజనీతియల్ల,
 శాస్త్ర విరుద్ధమెన్టు పరచతుదూషణజ్జొల్లి, “నత్వస్యబ్రువతో జాతు ల
 క్ష్యతేదుష్టభావతా! ప్రసన్నంపదనశ్చాపి” ఎన్టుమ్-“అశక్తితమతిస్స్వ
 సోనశరః పరిసపఃతి” ఎన్టుమిప్పుడైకళిలే స్వపక్షస్థాపనైయమ్బణ్ణి,

తిరుమున్నే నాముమ్మిలవడిన్దోమాక వొణ్ణాతెన్టు, ‘యథాశక్తిమ
యోక్తన్తు రాక్షసస్యాష్టవంప్రతి! ప్రమాణంత్యంహిసర్వస్య శ్రుత్వాబు
ద్ధిమతాంవర’ ఎన్టు-అడియేనుక్కుత్తోగ్గన వళవున్ణిప్పజ్జాయ్ తేనత్త
నై, “నల్లారటివీర్ తీయారటివీర్ ఇప్పులకత్తెల్లామటివీర్” ఎన్టు- దేవ
రీర్ తిరువుళ్ళత్తి లకలత్తెక్కుళైత్తే, ఇనిత్తిరువుళ్ళమానపడి శేయ్త
రుళీరెన్టు తలైక్కట్ట, “అధరామః ప్రసన్నాత్తాశ్రుత్వా వాయుసుత
స్యహి! ప్రత్యభాషతదుర్ధ్వ శ్రుతవానాత్తనిస్థితమ్” ఎన్టు - కాన్దీన్
కనాన తిరువడియాలే లబ్ధసత్తరాన పెరుమాళ్ తన్ తిరువుళ్ళత్తిట్కిడ
న్ద తరుళిచ్చెయ్వతాక కొలి, ‘మిత్రభావేనసంప్రాప్తమ్’ ఎన్గిళ్ళో
కత్తాలే, “మిత్రభావేనసంప్రాప్తమ్” సదోషనేయాకిలుమ్ కై విడెనెన్టు
శొల్లి, “తస్యానుబంధాః పాప్తానస్సర్వే నశ్యంతితక్షణాత్” ఎన్టు-ప్రప
న్ననానపోతే నిర్దోషక, ఇప్పడిప్రపన్ననాయ్ నిర్దోషనానవనుక్కుడ
మ్మాలు మెన్నాలుమ్ పిఱరాలు మెల్లారాలుమ్ వగుమ్ భయజ్గళై పో
క్కుక్కడవనెన్గిఱానిన్దొక్కత్తాల్.

“వేదోపబృంహణార్థాయతావగ్రాహయతప్రభుః” ఎన్టు- వేదోపబృం
హణప్రపణప్రబంధమన్తోనితు ఇవిడ్డత్తి లుపబృంహిక్కిఱ వేదార్థమెత్తు,
వేదవాక్యిన్దానెత్తెన్నిల్, “తంహదేవమాత్మబుద్ధిప్రసాదంముముత్తురై
శరణమహంప్రపద్యే” “ప్రయతపాణి శ్శరణంప్రపద్యే” “స్వస్తిసంబా
ధేష్వభయగ్నోఅస్తు” ఎన్టుమ్-శొల్లకిఱప్రపత్యపాయవై భవమివిడ్డత్తి
లుపబృంహిక్కిఱతు. వాక్యముమ్, “ప్రయతపాణిశ్శరణమహంప్రపద్యే”
ఎన్గిఱవితు. “చరణౌశరణ మహంప్రపద్యే” ఎన్టుమ్ - “చరణౌగాఢం
నిషీడ్య” ఎన్టుమ్ - తిరువడికళైక్కెయాలే పిడిక్కు మోబతు శుద్ధహస్త
నాకవేణుమ్, అన్దశుద్ధహస్తతైయావత్తు-“సర్వధర్మాపరిత్యజ్య” ఎన్టుమ్
*పితరమ్మాతరంతోడజ్జి ‘సర్వధర్మాంశ్చసన్త్యజ్య సర్వకామాంశ్చ సాక్ష
రాక’ ఎన్టుమ్- ‘వీడుమిన్దున్దవుమ్’ ఎన్టుమ్- “మన్ద్రాదుమ్బున్ద్రలేక”
ఎన్టుమ్- ఉపాయాన్దర్గళై పిట్టుప్పన్దుకై. అత్తైయితే “ప్రయత

పాణిః” ఎగ్గిటతు- ‘మాంప్రజ’ ‘శరణప్రపద్యే’ ‘ప్రార్థనామతిశ్శరణాగతిః’ ఎన్టు- ఉపాయప్రార్థనారూప జ్ఞానతై ‘శరణంప్రపద్యే’ ఎన్టుశోట్టుకిటతు.

ఇవ్యాక్యతై ఇశ్లోక ముపబృంహితపడి యెన్నెన్నిల్, ‘సకృదేన’ ఎగ్గిట పదజ్ఞతాలే అసకృదావృత్తి సాపేక్షైయాన భక్తియై వ్యావర్తికైయాలే, సర్వధర్మత్యాగపూర్వకమాన, ‘ప్రయతపాణిః’ ఎగ్గిటపదతై యుమ్, ‘ప్రపన్నాయ’ ఎగ్గిట పదతాలే, ‘శరణంప్రపద్యే’ ఎగ్గిటపదజ్ఞతై యుమ్, ‘తవాస్తీతిచయాచతే’ ఎగ్గిటపదజ్ఞతాలే, ‘స్వస్యస్తు’ ఎగ్గిటపదజ్ఞతై యుమ్, ‘అభయందదామి’ ఎగ్గిట పదజ్ఞతాలే, ‘అభయమస్తు’ ఎగ్గిట పదజ్ఞతై యుమ్ ఉపబృంహిక్కిటతు.

ఆకివితు, ‘ప్రపద్యే’ ఎన్టు ప్రపదనదశై యిల్ ఏకివచనమాయిరానిష్టతు, ఫలదశై యిల్, ‘నః’ ఎన్టు బహువచనమాయిరానిష్టతు. ఇతు శెయ్యమ్బడియెన్నెన్నిల్, ‘వైష్ణవో నఃకులేజాతః’ ఎన్టు-ఏకవచనమాక చొల్లి, ‘తేనర్వేచుక్తిమాయాన్తి’ ఎన్టు-బహువచనమాక వుమ్, ‘యేచవైష్ణవసశ్రయాః తేనైవతేప్రయాస్యన్తి’ ఎన్టు-ఏకవచనబహువచనజ్ఞతాలమ్, ఇప్పడిబహుప్రమాణజ్ఞ భుక్తాకై యాలుమ్, లోకత్రిలుమ్ బరువక్రాజసేవై కృష్యాదిక తైష్ఠ్యజ్ఞ, అవక్యత్న ఫలమానఅన్నధనధాన్యవస్త్రాదిఫలజ్ఞతై అవసభిమానత్తిలే భార్యాపుత్రశిష్యదాసాదికళో పరుత్తమఅభుజిక్కక్కాన్తై యాలుమ్, ఇప్పడిలోక వేదజ్ఞలిలే అనుభూత పరమాకైయా లే, బరువక్రప్రపన్ననాక అవసభిమానత్తిలే యెతుజ్ఞినార్ క్కెల్లామ్ ఫలమాక క్కడవశెన్గిటతు.

ఆకిటతు, ప్రపత్యుపాయమెన్బెతు-ఎమ్మెరుమానుపాయమెన్బెతా కానిష్టతు, ప్రపత్తియావతు- ‘త్వమేవోపాయ భూతోమేభవేతిప్రార్థనామతిః శరణాగతిః’ ఎన్టు-చేతననుగైయప్రార్థనారూపజ్ఞానమాయిరానిష్టతు, ఎమ్మెరుమానాకితా - ప్రార్థనీయనా యిరుప్పా నొరు పరమచేతననాయిరానిష్టతు, ఇనుశేరుమ్బడియెన్నెన్నిల్, పరామృష్టలిగ్గ

మచుమానమాయిరుక్క, “లిజ్గపరా మర్పోనుమానమ్” ఎన్టు-పరామర్ష ప్రాధాన్యతైప్పడై, ఔపచారికమాక పరామర్షతై చొన్నాతోప్పలవుమ్ “సీలజ్ఞానమ్ పీతజ్ఞానమ్” ఎన్టాల్-జ్ఞానత్తుక్కరునైల్వ పీతిమాదికి శ్లోకరుక్క విషయగతమాన నైల్వ పీతిమాదికలై విషయయాన జ్ఞానత్తిలే ఉపచరిత్తు, “సీలజ్ఞానమ్ పీతజ్ఞానమ్” ఎన్టాతోప్పలేయుమ్, స్వీకార ప్రాధాన్యతైప్పడై స్వీకారవిషయమాన భగవద్గతోపాయ సృనిహారతై విషయయాన స్వీకారరూప ప్రప త్తిజ్ఞానత్తిలే ఉపచరిత్తు చొల్లుకిట తాకై యాలే ఒరువిరోధముమిలై.

ఆకిటతు, “సన్న్యై వళలప్రదః ఫలమపిన్న్యై వ నారాయణః” ఎన్టుమ్-“మాంబ్రజ మామేవైష్యసి” ఎన్టుమ్-“ఇతైవా నీతాగాయపతై” ఎన్టుమ్ - “ఉష్టన్నో డుద్ధోమేయా వోమునక్కే నామా ట్పెయోవోమ్” ఎన్టుమ్-ఎమ్మెరుమా నేడ పాయము ముపేయ ముమెన్టి తేళొల్లుకిటతు; అన్దపాయోపేయజ్గళాకిటతు కార్యకారణజ్గళితే, “యదనన్తరంయద్దృశ్యతేత త్రస్యకారణమ్” ఎన్టుమ్ - “నియతపూర్వభావికారణమ్” ఎన్టుమ్-పూర్వభావియుమాయ్ పూర్వకాలత్తిలే సత్తుమాయితే కారణమిరుప్పతు, “నియతపశ్చాద్భావిత్వంచకార్యత్వమ్” ఎన్టుమ్ - “ప్రాగ సత్సత్తాయోగిత్వంచకార్యత్వమ్” ఎన్టుమ్-పూర్వకాలత్తిలే సత్తుమాయిరాతే, అత్తాలేపిఱక్క క్కడనతుమాయ్ పశ్చాద్భావియు మాయితే కార్యమిరుప్పతు, ఇప్పడియిరుక్క, “నిత్యంవిభుమ్” ఎన్టుమ్- “సత్యం జ్ఞానమ్” ఎన్టుమ్- “ఏకమేవా ద్వితీయమ్” ఎన్టుమ్-నిత్యముమాయ్ ఏకముమా యిరుక్కిట భగవద్రస్తువుక్కు పరస్పరవిరుద్ధమాన భావా భావాత్మ కిత్వజుక్కుడవ్బడియె, పూర్వోత్తరభావిత్వ జుక్కుడువ్బడియెన్నెన్నిల్, “సదేవసామ్యేదమగ్ని ఆసీత్ ఏకమేవా ద్వితీయమ్” ఎన్టుమ్ “అవికారాయ శుద్ధాదసనిత్యాయ” ఎన్టుమ్-అవికారముమాయ్ నిత్యముమాయ్ ఏకముమాన బ్రహ్మత్తుక్కు, “బ్రహ్మవసం బ్రహ్మసవృక్ష ఆసీత్” ఎన్టుమ్- “సోఽకామయత బహుస్యాం ప్రజాయేయేతి”

“సవవసృజ్యస్వచసగ్గకర్తా సవవసాత్యత్తిచవాల్యతేచ ” ఎఱ్ఱమ్-త్రివిధ
 కారణత్వముమ్ సృష్టృసృజ్యత్వముచే పరస్పర విరుద్ధమూ యిరుక్క,
 ‘సూక్ష్మచిదచిద్విశిష్ట బ్రహ్మమ్ కారణమ్, స్థూల చిదచిద్విశిష్ట బ్రహ్మమ్
 కార్యమ్ ” ఎఱ్ఱమ్- అవిరుద్ధధర్మజ్ఞో విశేషణజ్ఞలిలేయాంచ్ విశిష్టైక్య
 త్తాలే నిర్వహితాత్పోలే ఇజ్ఞుమ్, ‘ ధాతుః ప్రసాదాన్తహిమానమీ
 శమ్ ” ఎఱ్ఱమ్- తస్మిన్ ప్రసన్నేక్షేషసజ్జయః ” ఎఱ్ఱమ్ - “ ప్రహర్షయ
 మ్మమి ” ఎఱ్ఱమ్- “ త్వత్ప్రీతయే ” ఎఱ్ఱమ్ - “ తిరువుళ్ళమిడర్ కెమ
 న్దోఱుమ్వియక్కవిచ్చుళుతుమ్ ” ఎఱ్ఱమ్ - ప్రసాదవిశిష్టనుపాయమ్,
 ప్రీతివిశిష్టనుపేయమ్ ఎఱ్ఱమ్ విశేషణభేదజ్ఞీడక్కచ్చెయ్ తే విశిష్టైక్యత్తాలే
 ఉపాయోపేయ మెమ్మెరుమా నెన్గితాకైయాలే ఎల్లాజ్కుడుమ్,
 ‘ఇరక్కముపాయమ్ ఇనిమైడిపేయమ్ ” ఎఱ్ఱ తేజీయగరుళిచ్చెయ్యమ్బ
 డియుమ్. “ అనన్యసాధ్యే స్వాభీష్టే ” ఎఱ్ఱ-ప్రపత్త్యాది సాధ్యమితేమో
 త్తమ్; సాధ్యమావతు మున్బిన్దియిలే పిన్బుడత్పన్నమావతు, “ ఉత్పన్న
 స్యవినాశయోగాత్ ” ఎఱ్ఱ- ఉత్పన్నమాయ నశిక్కుమాకిల్ ఉపేయ
 మానభగవత్ప్రాప్తి రూపమోక్షమ్ నశిక్కుమాయరున్దతీ ఎన్నెన్నిల్
 నశియాతు, ఇతుక్కుఇరణ్డుప్రకారముణ్డు, అతిలోఱ్ఱు సాధ్యన్దా “ ఉత్పా
 ద్యమ్ ఎఱ్ఱమ్, ప్రాప్యమ్ ఎఱ్ఱమ్, వికార్యమ్ ఎఱ్ఱమ్, సంస్కార్యమ్
 ఎఱ్ఱమ్, నాలుప్రకారమూ యిరుక్కుమ్. అవశ్శీలుత్పాద్యమావతు-
 * ఘటంకిరోతి ఘటం కరోతిపోలే మున్బిన్ది యిలే పిన్బుణ్డావతు. ప్రాప్య
 మావతు- “ గ్రామంగచ్ఛతి రాజానంగచ్ఛతి ” “ గాంధోగ్ధిపయః ” ఎఱ్ఱ
 మున్బేసిద్ధరూపమానవస్తువై అసికారిక్కిడుకై. వికార్యమావతు- “ క్షీర
 మశ్యజ్జనుతి ” “ త్రుప్తుసీసేఱవర్తయతి ” పాలైత్తయిరాక్కు కైయుమ్
 ఈయద్దళురుక్కుకై యుమ్. సంస్కార్యమావతు, “ వ్రీహీప్రోక్షతి ”
 ‘ వ్రీహీనవహన్తి ’ వస్తుతన్నై క్కార్త్యాత్తర యోగ్యమాక ప్పణ్ణుకై.
 ఇజ్ఞుమ్, “ బ్రహ్మవిదాపౌతిపరమ్ ” ఎఱ్ఱమ్. ‘ పరాత్పరం పురుషము
 పైతిదివ్యమ్ ” “ ఛరణ్ణ్యోతియససంపద్య ” ఎఱ్ఱమ్ - “ ఉన్నైయైతి ”

ఎన్టుమ్-పణ్డేసిద్ధరూపనాన పరమాత్మావై ఇవన్కీటుకైయాల్, ప్రాప్యమ్
నిత్యమేయాకిఱతు. ఇవిమల్దై ప్రకారమ్-“నిత్యో నిత్యానామ్” ఎన్టు
మ్-“అఱ్ఱోహ్యేకః” ఎన్టుమ్ - “నహివిజ్ఞాతుర్విజ్ఞాతేవికపరిలోహో
విద్యతే” ఎన్టుమ్-“పరనన్మలర్ చోత్తి” ఎన్టుమ్-ఆత్మాక్కళ్ నిత్యరా
కైయాలుమ్ ఇవర్కళుక్కు భర్తమాన జ్ఞానానన్దాదికళ్ నిత్యజ్ఞానాకై
యాలుమ్, “తమసాసూధమగ్రేప్రకేతమ్” ఎన్టుమ్, తయాతిరోహిత
త్వాచ్చశక్తిః క్షేత్రజ్ఞసంజ్ఞతా” ఎన్టుమ్-ఆత్మస్వరూప భర్తజ్ఞభుక్కు
త్తిరోధాయకమాన ప్రకృతి సంస్కర్మమ్, “స్వేనయాపేణాభి నిష్ప
ద్యతే” ఎన్టుమ్ - “ఆవిర్భూతస్వరూపస్తు” ఎన్టుమ్-“అవబోధాదయో
గుణాః” ఎన్టుమ్-“ప్రకాశ్యస్తేనజన్యస్తే నిత్యానవాత్తనోహితే” ఎన్టు
మ్-స్వాభావికాకారమ్ విస్తృతమాయ్ ఉత్పాద్యమన్తిక్కే యుట్టికై
యాలుమ్ నిత్యయాకిఱతు ఎన్టుప్రకారమ్.

ఆవై యమప్పడియాకిఱతు, ఇప్ప్రదేశమ్ ప్రపత్యుపబృంహణమ్
పణ్డేసిద్ధతాకిల్, “అహమస్త్వపరాధానామాలయోఽకిచ్చనోఽగతిః ।
త్వమేవోపాయభూతోమే భవేతిప్రార్థనామతిః ॥ శరణాగతిః” ఎన్గిఱ
ప్రపత్తిలక్షణ జ్ఞేయత్వోవెన్నిల్, “రావణోనామ దుర్వృత్తో రాక్ష
సోరాక్షసేశ్వరః । తస్యాహ మనుజోభ్రాతా విభీషణఇతిశ్రుతః” ఎన్టు-
రావణసమ్బంధతాలుమ్, “భీషయసేన్దభీరో” ఎన్టు నామనిర్వచనతాలు
మ్, స్వదోషస్తై మున్నిడుకైయాల్, “అహ మస్త్వపరాధానా
మాలయః” ఎన్నుమర్థజ్ఞోల్లకిఱతు, “రాభ్యంప్రార్థయమానశ్చ” ఎన్టు-
తనక్కురాజ్యమ్ వేణ్డివన్దననాయ్ పెరుమాళ్కుక్కొరు కిచ్చితార్మ్
పణ్డేవన్దననల్లాపైయాల్, “అకిచ్చనః” ఎన్నుమర్థజ్ఞోల్లకిఱతు, “త్వాం
తుధిక్కులపాంసనమ్” ఎన్టు-తల్లివిడుమ్బడి సోదర భ్రాతాకుట్టు
డ ఆభన్తిక్కే పోరుకైయాల్, “అగతిః” ఎన్నుమర్థజ్ఞోల్లకిఱతు, “భవ
న్తంశరణజ్గతః” ఎన్టైయాల్, “త్వమేవోపాయ భూతోమేభవేతిప్రార్థ

(పా) - ఆవిర్భూతమాయ్.

నామతిశ్శరణాగతిః" ఎన్నుమర్థజ్ఞోల్లుకిఱతు, "పాదయో శ్శరణా నేవ
 పీనివపాత" ఎన్నై యాలే, "సాదేవేన్దిన్ద్రయుజ్యతామ్" ఎన్నుమర్థజ్ఞో
 ల్లుకిఱతు, ఆకై యాల్ ఇరునేరాకక్కిడవ్వుతు. ఆనుకూల్యసజ్జల్యాది
 కళుజ్జిడవ్వుతువెన్నిల్, అన్దలక్షణముమ్ పుష్కలమ్, "ఆత్మానం సర్వ
 థారక్ష పురించేమాంసరాక్షసామ్స్వస్తితేస్తు" ఎన్దు-రావణనుక్కుమ్
 పడైవీట్టుక్కుమ్ నచ్చైయై సూశాసిక్కైయాలే; ఆనుకూల్యస్యసజ్జల్య
 జ్ఞోల్లిఱ్లు, "ఉత్పపాతగదాపాణిః" ఎన్దు కైయిలేతడియరుక్కు, పరిభ
 విత్తవనై క్కరై యవడిత్తు పోరామైయాలే; ప్రాతికూల్యస్యవర్జనజ్ఞో
 ల్లిఱ్లు, "వానినఞ్చహతందృష్ట్యా సుగ్రీవంచాభిషేచితమ్ | : జ్యంప్ర
 ధయామానశ్చ" ఎన్దు-సోదాహరణమాక రాజ్యస్తరవల్ల రెవ్వుతియిట్టు
 వరుకై యాలే*రక్షీప్యతీవిశ్వాసజ్ఞోల్లిఱ్లు, "భవస్తంభరణంగతః"
 ఎన్దుశ్లోల్లుకై యాలే,*గోప్యత్వవరణజ్ఞోల్లిఱ్లు, "భవస్తతేష్టే రాజ్యంచ
 జీవితంచసుఖానివై" ఎన్దు-అఖిలభరసమర్పణమృణ్ణుకై యాలే, ఆత్మనిక్షే
 పజ్ఞోల్లిఱ్లు, ప్రణాదశ్చమహానేషస్తతోస్యభయమాగతమ్" ఎన్దు-స్వ
 రత్తిల్ తళర్ త్రియాలుమ్, "శీఘ్రంవ్యాధిశనో రాజన్వథాయైషాంధరా
 త్తనామ్" ఎన్దు-పెరుమాళో పక్కల్ పోకవొణ్ణాతపడి నడువల్లయిలే
 కొల్లనిత్తైయాలుమ్, "చైన్యంకార్పణ్యముచ్యతే" ఎన్దిఱ కార్పణ్య
 జ్ఞోల్లిఱ్లు, ఆకైయాలే ఇన్దలక్షణముమ్ పుష్కలమ్.

ఇప్పడి పుష్కల లక్షణైయాన ప్రపత్తియైప్పణ్ణి ఇతుక్కు- షుల
 మాక కొల్లైక్కు పుక్కుక్కుక్కు శమెడుత్తలోపాతి, నామిరుక్కు
 ఫలస్తరజ్జైయానైప్పడాతే నమైయైన్దువన్దవనుక్కు సకలభయ
 నివృత్తియుమ్బుణ్ణి వేన్, ఇతునమక్కు ప్రతమెన్దిటార్ ఇన్దశ్లోకత్తాల్,

ఇప్పడి అభయప్రదానమ్బుణ్ణి వతుఆర్ క్కెన్నిల్,* (సకృదేవప్రప
 న్నాయ) సలక్షణప్రపత్తి పణ్ణివనుక్కు. అతావతు- సకృదేవప్రపన్న
 రాయరుక్కై సకృత్తనక్కుప్పారుళెన్దెన్దైల్, "ఆవృత్తిరసకృదుపదేశా

త్ " ఎన్ఱమ్-“అనేకజన్త సంసిద్ధః” ఎన్ఱమ్- భక్తిపోలే స్వరూపవిష్పత్తి
 యమ్ ఫలనిష్పత్తియుమ్ చిరకాలసాధ్యైయన్తిక్కే, “తద్వయంసకృదు
 చ్చాగోభవతి” ఎన్ఱమ్-“ఉపాయోయజ్ఞుతున్ధస్తేప్రోక్తశ్శీఘ్రిఫలప్రకః”
 ఎన్ఱమ్-స్వరూపవిష్పత్తియుమ్ ఫలనిష్పత్తియుమ్ మొగుకాలేయాయరు
 క్కే, “సకృదేవ” ఎన్ఱమ్-అపధారణమ్-ప్రపన్న నెఎన్ఱమ్-ఒరుకాలే ఇరుకా
 ల్ మట్టిలై యెన్ఱమ్-అయోగవ్యవచ్ఛేదమో? అన్యయోగవ్యవచ్ఛేదమో
 వెన్నిల్, ప్రపన్న నేఎన్ఱ పోతు, ప్రపన్ననై యనునదిన్ఱుఅవసుక్కుఅభయ
 ప్రదానమృణ్ణవనెన్ఱు వాక్యత్తుక్కు విధేయ మిత్తనై పోక్కి, ప్రపన్ననో
 అప్రపన్ననోవెన్ఱు విమర్శమాయ్ ప్రపన్న నేయెన్ఱు విధేయమల్లామైయా
 లుమ్, “సకృదుచ్చారోభవతి” ఎన్ఱమ్-“సకృదేవహిశాస్త్రార్థః” ఎన్ఱమ్
 - ప్రపత్తియాకిల్ సకృత్ప్రయోజ్యాయాయ్ అసకృత్ప్రయోజ్యై
 యల్లామైయాలే సకృదావృత్తియా యరుప్పతోరు ప్రపత్తియిల్ వ్యవ
 చ్ఛేద్య మిల్లామైయాలుమ్ అయోగవ్యవచ్ఛేద మల్లామైయాలుమ్,
 “అభయంగతోభవతి” ఎన్ఱమ్-అప్రపన్ననాన భక్తినిష్ఠనుక్కుమ్
 అభయప్రదానమృణ్ణనపడియాలే అన్యయోగవ్యవచ్ఛేద మల్లామైయా
 లుమ్ వ్యావర్త్యమిలై యెన్ఱిట్టువ్యర్థమ్, ఇని “సకృదేవ” ఎన్ఱమ్ ఇన్ఱే
 హుట్టినపోతు - “సకృదేవకుర్యాత్ నాసకృత్” ఎన్ఱమ్-ప్రపత్తి
 స్వరూపాభిధానమృణ్ణుకితన్ఱిక్కే ప్రపన్నననూద్యనాయ్ అభయప్రదా
 నత్తిలే తాత్పర్యమాకైయాలే సకృతోడే కూట్టినాలుమ్ వ్యర్థమ్, ఇన్ఱ
 ఉడపత్తికళాలే సకృత్ప్రదనయోగముమ్ వ్యర్థమ్, “సకృదేవాభయం
 దదామి” ఎన్ఱమ్-అన్వయిత్రాలో వెన్నిల్, ఒరుశరీరిక్కు-ప్పిఱక్కుక్కడవ
 భయజ్గళ్లా మొగుకాలే సహితమాయ్ అవశ్ననుడైయ నివృత్తియై
 యెరుకాలే పణ్ణుకితల్ల, భూతికాలత్తిల్ భయజ్గళ్లపడ్డే యను
 భవిత్తుప్పోయిన్ఱున, ఆగామికాలత్తిల్ భయజ్గళ్ల ఉత్పన్న మల్లామై
 యాలే తన్నివృత్తిఇపోతుపణ్ణువొణ్ణాతు ఇన్నముమ్, “దదామి” ఎన్ఱమ్-
 ప్రారబ్ధమాయ్ ౪౯ సమాప్త మల్లాత ఇల భయజ్గళ్ల ఉత్పన్నజ్గ

శల్లామైయా లే మేల్వరుమవై యడైయ వరవరప్పొక్కుకిణ్ణే నెన్ఱిఱి
 వర్తమానన్తుక్కుమ్ బరుకా లేఎన్ఱిఱి సకృత్పదర్తుక్కుమ్ వ్యాహతియు
 మ్మవరుమ్. అభయప్రదానమ్బుణ్ణుకిఱిన్ఱుతోడన్ఱి రావణవధవర్యన్తమాక
 వుమ్ భయజ్గళుక్కుమ్ పరిహారజ్గళుక్కుమ్ అవిధియిల్లామైయా లే అను
 ప్పాన విరుద్ధము మాకై యాలే, “సకృత్” ఎన్ఱుమ్- “ఏవ” ఎన్ఱుమ్-
 ప్రస్తుతపదజ్గళుక్కువై య్యర్థ్యమ్మవరుమ్ ఎన్నిల్, వారాతు, ప్రపన్న నె
 న్ఱార్ పెరుమాళ్, అతుక్కు అనుపపత్తియాక మహారాజర్, సకృత్ప్ర
 యోజ్యాయాన ప్రపత్తియై, “రాఘవం శరణంగతః” ఎన్ఱుమ్-“భవన్తం
 శరణంగతః” ఎన్ఱుమ్-“పాదయో శ్శరణాన్వేషీ నిపపాత” ఎన్ఱుమ్-ము
 క్కాల్ పణ్ణి ప్రపత్తిలక్షణ హనియుమ్ ప్రపత్త్య స్వరూపహనియుమ్
 ప్రపత్త్య స్వరూపహనియుమ్ పణ్ణినానెన్ఱు దూషణజ్జొల్ల, “సకృ
 దేవప్రపన్నాయ” అవకపలకాల్ పణ్ణిశ్శీలక; బరుకాల్ పణ్ణినానెన్ఱి
 తార్. నాలుమూన్ఱుపణ్ణి పణ్ణిశ్శీలాక ఎడు త్తప్రమాణజ్గళో శెయ్యుమ్బడి
 యెన్నెన్నిల్, “రాక్షసోభ్యేతి పశ్యధ్రువన్తా హన్తుం నసంశయః”
 ఎన్ఱు-అభికాపజ్జాన్ఱు ఉజ్జతైప్పార్తు, “సోహం పరుషితస్తేన దాసవ
 చ్చావమానితః త్యక్తాపుత్రాంశ్చ దారాంశ్చ రాఘవంశరణంగతః”
 ఎన్ఱుపడి విరోధియాయ్ వన్దవన్లక, అవన్దానేపరిభవిత్తుప్పొక్కుచ్చొల్ల అవ
 నోట్టైసంబన్దజ్గళై యుమ్విట్టు పెరుమాళ్ శరణమ్మకవన్దేనెన్ఱుతన్నరుళో
 పాడుళొన్నాన్ ముట్పడ “శరణంగతః” ఎన్ఱిఱినిస్తై, ఉమ్మడైయవా
 రైకళాలేకలన్ఱిసోమోవెన్ఱుశజ్గిత్తు నస్తైత్తెలియవిడుకైక్కు, “భవన్తం
 శరణంగతః” ఎన్ఱు విణ్ణప్పజ్జాయ్తపడి, బాధకనాయ్ వన్దవన్లక,
 ఉస్తైశరణమ్మపుకువతాక వన్దవనెన్ఱునమక్కు ప్పట్టాణుళొన్నా నిరణ్డామ్
 పణ్ణి. “ఆనయ” ఎన్ఱునాముమ్మత్తై, “అస్తాభిస్తుల్యో భవతు” “సఖి
 త్వశ్చాభ్యుపైతునః” ఎన్ఱు-నీ రచమతిపణ్ణినపిన్బాయిశ్శు, “భాత్పపా
 తావనిమ్” ఎన్ఱు భూమియిలేయిన్ఱిన్ఱు, “పాదయో శ్శరణాన్వేషీ నిప

పాశ ' ఎస్తు-సజ్జాల్లిలేవిహున్త తాకైయా లే, ఒరుకా లేయాయ్ ము
అవక శరణమ్ము కున్దము, ఒరుహానియున్పుణ్ణిన్ శైల నెన్గితార్. ఆకై యా లే
“సకృదేవ” ఎన్గిటప సమ్ సస్రయ జనమాకిఱుతు. అన్బియి లే, * ౨. (సకృదేవ
ప్రపన్నాయ) ఎస్తు-“అనేక స్తాద్వాప్య వృత్తోధర్మోనేకధర్మః” ఎన్గితా
ప్పోలే, సకృదేవ నిశ్చిత్య ప్రపన్న నెన్బాయ్, మధ్యమ పదలోపియాస
సమాసమాయ్, “విచార్యచపునఃపునః” ఎస్తు-దుష్టనో అదుష్టనో, శ
త్రువో అశత్రువో, మిత్రనో ఆమిత్రనో, వధ్యనో అవధ్యనో, స్వీకా
ర్యనో బహిష్కార్యనో ఎన్బనామ్పుట్టాటో లే, లజ్జామిత్రధనాదిక తై విదు
వేనో పశ్యువేనో, రావణానై విదువేనో పశ్యువేనో, పోకుకిఱ విడత్తిల్
కైక్కొళ్ళువర్కళో తళ్ళువర్కళో, రాజ్యజ్ఞైదైక్కుమోకిదై యాతో,
ఎన్బిప్పిదై కళిలే బహుముఖమాయ్ నిచారిత్తు అశప్పతు ముకప్పతాకై
యన్బిక్కే * సకృత్సమీత్యైవ సునిశ్చితం తదా-పోలే ఒరుకా లేయలు
తినున్బువన్దవ నెన్గితారాకవుమామ్. అన్బియి లే, * 3 సహసాశబ్దస్య సకృ
దాదేశమాయ్, సహనైవ ప్రపన్నాయ ఎన్బాయ్, అతావతు-“అజగా
మముహూర్తేన” ఎన్బమ్-“ఒత్తై నీపోతాయ్” ఎన్బుజ్జూల్లుకిఱ పడియే,
* నిన్దవానిల్లా నెజ్జెట్టిఱన్ద వానుకూల్యమ్ పురిగితల్కు మున్నేవన్దా
నెన్బై. అన్బియి లే, * ౪. (సహసాప్రపన్నాయ) ఎన్బ-ఒత్తై యుమ్నిరూపియా
తేసాహసికనాయ్ వన్దా. అతావతు- రావణగోష్ఠియిలేనిన్బు కడ
ఱురై యిలేయిరుక్కిఱ పెరుమాళై శరణమ్ పుక్కాల్ అవర్ పిడిత్తు
కొన్డుపోయ్ విలక్కిలేయిడిల్ శెయ్ వతెన్బెన్బు భయప్పడాతే పట్ట
తుపడుకిఱుతు ఎన్బు అవక వన్ద సాహసజ్గాణు షెన్గితా రాకవుమామ్.
ఇప్పడిశరణాగతరక్షణమ్ పణ్ణుకిటీరాకిల్ అడియే శరణాగతియిలే సర్వ
మృతియున్దోవెన్న , * ౫. (సహసాప్రపన్నాయ) * అన్బిన్దకన్తుక్కాక
మున్నీన్దకన్తై కొమ్మిలు జుళమ్మిలుమ్ కొళ్ళుమ్ తాదైప్పోలేపాల్
పాయశరణాగతనాయ్ ఫలముమ్మెతాతవివసక్కే యామత్తనైపోక్కి
సర్వశరణాగతనాయ్ రాజ్యదారఫలముమ్ పెన్బు వుమ్క్కాకోమ్.

ఇప్పుడి యావళు అపద్దాన్ శరణాగతనాకిలన్తో, “శీఘ్రం వ్యా
దిశనో రాజః వధాయై హం దురాత్మ నామ్” ఎన్టుమ్-“ వధ్యతామేష
తీవ్రేణ దణ్డేన సచివై స్సహ” ఎన్టుమ్- నాజ్గో శొన్న వారైయై క్కేట్టు
వెరువిప్పొకనిట్కిఱవనన్తోవెన్న * (ప్రపన్నాయైవ) నావిప్పడివిక్రతిప
న్న రానవళవిలుమ్ అవక్రప్రపన్న సే, వోకాన్గాణుమెనిఱూర్, ప్రపన్న సే
కాణుమెన్టరుళిచ్చెయ్యనిస్టీర్, ఇవక్రభక్తినిష్ఠరైప్పోలే అగ్రమాకిచ్చిల
భర్తానుస్థానమ్బణ్ణి, “ప్రదీయతాం దాశరథాయ మైథిలీ” ఎన్టు సల్ వా
రై శొల్లువతుమ్, దూతవధమాకాతెన్నతుమ్, తక్రమకళో అనలైయైయి
ట్టుసల్ వారై శొల్లువతాయ్ అనేకిమ్ పురశ్చరణమ్ పణ్ణియన్తోవన్దతు,
ఆనపిన్బు అవక్ర భక్తినిష్ఠ నెన్టూర్ మనోరాజర్, పెరుమాళ్, * ౨, (ప్రప
న్నాయైవ) అవక్రసల్ వారై శొల్లిల్లు నమక్కాకవల్ల, “ విభీషణస్తు
భర్తాత్మా సతు రాక్షసచేష్టితః” ఎన్టు-ప్రకృత్యాధార్తికనాకై యాలుమ్,
“గురుత్వాద్ధితమిచ్చతా” ఎన్టు-తమయోగవిషయ త్తిలే హితపరనాకై
యాలుమ్, “ ఆనుకూల్యస్య సజ్గుల్పః ” ఎన్టు-ప్రపత్త్యధికారియాయ్
చ్చొన్నాని త్తనై, ఆకై యాలితుఅన్యథాసిద్ధమ్, “నేనయోరుభయో
ర్మధ్యే రథంస్థాపయ” ఎన్టు పళ్ళరు మ్పత్తై యరుమ్ పార్ ప్పా
రుమ్ + పార్ క్కరుమాన విరుపడైక్కునడువే తేరై నిటు త్తిచరమన్లోక
ముపదేశి త్తపోతు, అర్జున నెగ్గేకుళిత్తు క్కులై కుడుమియుమ్ శోతన త్తి
యుమాయనిన్టా, “ఇన్న ముఱిఱుతియో” ఎన్న, “సశ్చై మీర్ పోతరుకి
ష్టేన్” ఎన్టుమ్- “తూయోమాయ్ పన్దోమ్ తుయి లెఱిపాడువాక్” ఎన్టు
మ్-తిరువాయ్ ప్పాడియిల్ పెల్లళ్ నోన్సుక్కుప్పొకిఱపోతు || అనన్దలిలే
కణ్ణై యుజ్కడై వాయెయున్దుడై త్తువన్దూర్ కిళ త్తనై పోక్కి ఎచ్చ శిడవర్ క్కు
ఱ్ఱియి లేకుళిత్తువన్దూర్ కళో, అప్పడియే ఇవనుమ్, “యోవిష్ణుం సతతం
దేష్టే తం విద్యాదన్త్యరేతసమ్” ఎన్టు - విష్ణుదేష్టియాయ్ కర్న

† పార్ క్కర్ - బాధలు || (పా) ఆన్దనిలైయిలే. శి ఉవర్ క్కుఱ్ఱి.
సముగ్రము శి తోతవత్తి - బాతవత్తము.

చణ్డాశనాన రావణన్ గోష్ఠియి లేనిస్తు పోరుకిఱహోహు, “ఖస్థవివృత్తిషత”
 ఎస్తు - ఆకాశ త్రిలే నిష్ఠాని త్తనైపోక్తి ఎన్న కడలాడి ‡ పునలాడిన
 న్దాన్? “యదహరేవవిరజేత్ తదహరేవప్రవజేత్” ఎస్తుమ్ - “నాస్తి నాక్ష
 త్రసంబద్ధో ననిమి త్తపరీక్షణమ్ | శ్రద్ధైవకారణం నిత్య మష్టాక్షరపరిగ్ర
 హే” ఎస్తుమ్ - “పోతువీర్ పోతుమినో” ఎస్తుమ్ - రుచిపిఱద్దహోతే వద్దా
 న త్తనై గర్తై యాడువతఱ్కు ఒరుఉవిర్ కుఱ్ఱియి లేకుఱ్ఱిక్కు వేణుమో?
 “భగవాన్ పవిత్రం నాను దేవః” “పవిత్రమ్” “సవిత్రాణాం పవిత్రమ్”
 “పావనస్సర్వలోకానాం త్వమేవరఘునందన” ఎస్తువేశపృష్ట సమ్భక్కు
 ల్యరుకిఱవనుక్కు ఒరుపురశ్వరణమ్ వేడ్డాప్రపన్న నాకేల్ ఎన్గితార్, అతి
 రున్దపడిఎన్? భక్తిక్కు శాస్త్ర విహితమాన వర్ణాశ్రమధర్మజ్ఞభుక్తాయ
 రం నిష్ఠతు, ఇతుక్కు, “సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య” ఎస్తు - ఉళ్ళధర్మజ్ఞతై
 యుమ్ విడచొల్లానిష్ఠతు, ఆకై యాలే ప్రపత్తియిల్ భక్తి విలక్షణై
 యాయ్ త్తోఽనానిష్ఠ తీయెన్నిల్, అతుశొల్లవొణ్ణాతు, “శబ్దప్రమాణ
 కేహ్యర్థే యథాశబ్దం వ్యసస్థితిః” ఎస్తు - శాస్త్ర ప్రమాణకరానా లతు
 శొన్న పడి కొళ్ళక్కడవోమ్, అతావతు - “బహవోహియథామా
 గ్గావిశస్త్యైకం మహాపురమ్ | తథాజ్ఞానాని సర్వాణి ప్రవిశంతి తమీశ్వరమ్”
 ఎస్తు - ఓరూరుక్కుప్పోకవెన్డాల్, పలవళియాయరుక్కుమావ్పోలే, భగ
 వత్ప్రాప్తిక్కు స్పలఉపాయజ్ఞభుక్తైస్తుశొల్లి, ఒరుఉపాయమ్ స్వయ
 మశక్తరూకై యాలే శిలసహకార్యన్తరజ్ఞతైవిధిత్తు, ఒరుఉపాయమ్ స
 ర్వశక్తియాకై యాలే సహకార్యన్తరజ్ఞతై వేడ్డావెన్ఱతు ప్రకారభేదత్తాలే
 యొన్ఱుక్కున్ఱువై లక్షణ్యమ్ వారాతు. స్వరూపనిరూపకధర్మజ్ఞతైస్తుమ్
 నిరూపితస్వరూపత్తుక్కు విశేషసమర్పకధర్మజ్ఞతైస్తుముణ్ణు, అన్దవిశేషస
 మర్పకజ్ఞతైప్పార్ త్తాల్ ప్రపత్తియే విలక్షణై, ఎన్ఱనేయెన్ఱిల్; “సోఽ
 స్వేష్టవ్యసనిజిజ్ఞాసి తవ్యః” ఎస్తుమ్ - “బ్రహ్మవిదాప్నోతి పరమ్” “జ్ఞాత్వా
 దేవమ్ సుచ్యతే సర్వపాపైః” ఎస్తుమ్ - “తమేవైకం జానథాత్మానమ్, అన్యావా

చోవిముఞ్చధ, అమృతనైవ సేతుః” ఎన్టుమ్-“ముముక్షుర్వైశరణమ
హంప్రపద్యే” ఎన్టుమ్-వేదాంతవిహితత్వముమోక్షాదిసాధనత్వముమ్
ఒత్తిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్, భక్త్యుపాయస్వరూపమౌబలే “సాధ్యభ
క్త్యైకగోచరః” ఎన్టు - ఇవనాలే సాధ్యమాకవన్తి క్కే, ప్రపత్త్యుపా
యస్వరూపమ్ “సిద్ధరూపంపరంబ్రహ్మ” ఎన్టుమ్-“నిత్యంనిత్యాకృతిధర
మ్” ఎన్టుమ్-పడేసిద్ధరూపమాయ్, “థ్యాయతే” “ధ్రువాస్తృతిః” ఎన్టు-
స్తృతిసంతానరూః జ్ఞానమాయ్ అచేతనమాకైయన్తి క్కే, “యస్సర్వ
జ్ఞస్సర్వవిత్” “సత్యంజ్ఞానమ్” “సర్వంసర్వత్రసర్వదాజానాతి” ఎన్టు -
జ్ఞాతావాయ్ సదాతన జ్ఞానస్వరూపమాయ్, స్వీకరిక్కుమిడత్తిల్,
“ఆవృత్తిరసక్మదుపదేశాత్” అనేకజన్మసంసిద్ధమాయ్ చిరకాలసాధ్య
మాయరుక్కైయన్తి క్కే, “తద్వయంసకృదుచ్చారోభవతి” “ఉపాయ
భూతోమేభవేతి ప్రార్థనామతిశ్శరణాగతిః” ఎన్టు - సకృత్ప్రయోగ
త్తిలే కైపుకురక్కడవతాయ్, “తస్యతావదేవచిరం యావదధికార
మ్” ఎన్టు-శిశువృత్తఫలప్రదమాకైయన్తి క్కే, “ఉపాయోఽమృతమర్థస్తే
ప్రోక్తశ్శీఘ్రఫలప్రదః” “తావదార్తిస్తథావాఞ్ఞ తావద్దోహస్తథా
సుఖమ్” యావన్న యాతిశరణమ్” ఎన్టుశీఘ్రఫలప్రదమాయ్, “తపసా
౭నాశకేన” ఎన్టుమ్-“యజ్ఞోదానంతవన్తేచ” ఎన్టుమ్-పఞ్చాగ్నయో
యేచతృణాచికేతాః” ఎన్టుమ్-“తపస్సంతాపలబ్ధస్తే సోయంధర్మపరి
గ్రహః” ఎన్టుమ్-“కార్యస్త్రిప్వభిషేకశ్చ కాలేకాలేఽనిత్యశః” ఎన్టు-
మ్-“ఓతి నామఙ్కుళిత్తుచ్చితన్నాల్ ఒలిమామలర్ ప్పాతనాభుష్ప
ణివోమ్” ఎన్టుమ్-మారి కోడై యిన్తియిలే యుప్పునీరిలుమ్ & ఉవర్
నీరిలుమ్ శుష్టనీరిలుమ్ శునై నీరిలుమ్ తోయ్దమ్ నాలుపాడుమ్, ఉ
చ్చిరులుమ్ / ఆహ్లాతూవనిన్తు క్లేశిక్కుమ్బడి యాకైయన్తి క్కే, “ఆన
ందోబ్రహ్మ” “ఆనందంబ్రహ్మ” “కంబ్రహ్మఖంబ్రహ్మ” ఎన్టుమ్ - “సర్వగన్ధ
స్సర్వరసః” ఎన్టుమ్-సుఖరూపమాయ్, “మిథ్యాప్రయుక్తోయజమానం

హిసన్తి” “జ్ఞానదోష పరివ్రష్టశ్చష్టాలిం యోగమాగతః” ఎన్టు-
అల్పస్తప్సల్ కర్తా నశిక్తైశ్చయన్తి క్షే, “యథాతథావాపిసకృత్కృత్యో
జ్ఞానిః తద్దైవ ముష్టా త్యశుభాన్యశేషత ఇష్టభాని పుష్టాతి నజాతు హీయ
తే” ఎన్టుమ్- “దురాచారోపిసర్వాశీ కృతఘ్నానాన్తికః పురానసూ
శ్రయేదాదిదేవం శ్రద్ధయాశరణంయది” నిర్దోషంవిద్ధితంజన్తుం ప్రభావా
త్పరమాత్మనః” ఎన్టుమ్- “పయనన్తాకిలుమ్పాజలరాకిలుమ్ శేయల్స
న్తాక త్తిరుత్తిప్పణికోశ్వాన్” ఎన్టుమ్- అదైపుకెడ ప్పణ్ణినాలుమ్
దోషజ్జలై ప్పొక్కి త్తిరుత్తి అనుష్ఠాతావై ఉజ్జీవిప్పిక్క-క్కడవతాయ్,
“అవిద్యయామృత్యున్త్యన్త్యో విద్యయాఽమృతమశ్ను తే” “కమాయప
క్తికర్తాణి జ్ఞానస్తుపరమాగతిః కమాయేకర్తభిఃపక్వే తతోజ్ఞానం ప్రప
ర్తతే” ఎన్టుమ్- “తర్తుమ్ మృత్యుమవిద్యయా” ఎన్టుమ్- సోస్తప్సత్తి
ప్రతిబద్ధకనిప ర్తకమాయ్, “అస్తనదేవాన్యశ్చర్భవతి” “నహ్యధ్రువైః
ప్రాప్యతే” “ప్లవాహ్యేతే అదృఢాయజ్ఞగూపాః” ఎన్టుమ్- నశ్యద్భ్రవ్యో
ప కరణమాయ్ నశ్యరక్రియారూపమునూయ్ స్వయమశక్తదేవతా
శ్చ కముమాయ్ స్వర్గపశుపుత్రాది ఫలసాధారణముమాన కర్తాదికల్లై
అగ్రమాక అపేక్షిక్తైశ్చయన్తి క్షే, “తమేవైకం జానథాత్మానమ్
అన్యావాచోవిముఖ్పథ” “సర్వధర్తాన్ పరిత్యజ్య మామేకం శరణం
నజ” ఎన్టుమ్- “తదేకోవాయతాయాన్తు” ఎన్టుమ్- “మామేవైష్యసి”
ఎన్టుమ్- సృష్టియిల్ త్రివిధకారణమున్తానే యాకితాహ్వానే ఆత్యన్తిక
ప్రళయమాన మోక్షత్తిలుమ్ అగ్రముమ్ అగ్గీయుమ్ ఉపాయముమ్
ఉపేయముమ్ బద్ధేయాన్, సర్వముక్తివైషమ్య నైర్ఘృణ్యాదికల్
వారామైక్కాక అధికారిస్వరూపయోగ్యతా పాదకమాన ఆనుకూల్య
సజ్జల్పాది మూత్రనాపేక్షైయాయ్, ఇష్టడి కొత్తలనేకగుణ పౌ
ష్కల్యజ్గళాలేభక్తియిల్ ప్రపత్తియే అత్యన్తివిలక్షణై. ఇష్టడికొత్త
ప్రపత్తియైష్ట్యజ్ఞేనననుకు, * 3. (ప్రపన్నాయైవ) “మన్తేహ్యహేన
యేచారేయతో భవితుమర్హతి” ఎన్టు-కర్తయోగనిష్ఠరాన ఉమకు.
మాకోమ్, “జామ్బవాన్స్త్యధసంప్రేక్ష్య శాస్త్రబుద్ధ్యావిచక్షణః”
ఎన్తి జ్ఞానయోగనిష్ఠరానజామ్బవానుకు మాకోమ్, “భక్తిశ్చని

య తావీర" ఎన్నిటి భక్తియోగనిష్ఠరాస హనూమానుక్కుమారకోమ్,
 "రాఘవశరణంగతః" ఎఱ్ఱు-వ్రవన్న నాన విభీషణనుక్కే యాకక్కడ
 వోమ్. *ర. (ప్రపన్నామైవ) "అకారాధాయైవ" ఎఱ్ఱుమ్- "తనక్కే
 యాక వెనైక్కొళ్ళుమీతే" ఎఱ్ఱుమ్ అవన్ నమక్కేయా యరుక్కుమా
 పోలే, "ఎనక్కే తనైత్త న్ద కట్టుకమ్" ఎఱ్ఱు - అభియుక్తర్ శొన్నప
 డియే నామ్ ప్రవన్న పెక్కేయాకక్కడవోమ్.

అవన్ ప్రవన్న నా తు తుద్రప్రయోజనత్తుక్కాకవఱ్ఱో? "రాజ్యం
 ప్రాప్తయమానశ్చ బుద్ధిపూర్వమహంగతః" ఎఱ్ఱు-ఉన్నువైయ హనూమా
 నఱ్ఱో శొన్నా నెన్న, *౧ (తవాన్తి తచయాచతే) అనిన్యప్రయోజన నా
 యేవద్దాన్ కాణుమెన్గితార్, అతావతు - చకార మనధారణార్థ
 మాయ్, దూతవధమాకాణెఱ్ఱు తనక్కు స్పణ్ణిన ప్రపకారత్తుక్కు ప్ర
 త్యుపకారిమాకి రాజ్యజ్ఞోడుక్కు వేణుమెఱ్ఱు అభిప్రాయమాక హనూ
 మాన్ శొన్నానత్తనైపోక్కి విభీషణన్ శొన్నానో, "నదేవలోకాక్ర
 మణం నానురత్వ మహంవృణే | ఐశ్వర్యం వాపిలోకానాం కానుయే
 సత్వయానినా" ఎఱ్ఱుమ్- "ఉన్నాల్లాల్ యావరాలు మొఱ్ఱు జుత్తై
 వేణ్డే" ఎఱ్ఱుమ్-లక్ష్మణసుమ్ శరకోపసుమ్ శొన్నాతోలే, "త్యక్త్వా
 పుత్రాంశ్చ దారాంశ్చ" ఎఱ్ఱుమ్- "పరిత్యక్తా మనూలజ్కామిత్రాణిచ
 ధనానిచ | దన్దతప్తే రాజ్యశ్చ జీవితంచనుఖానిచై" ఎఱ్ఱుమ్-పుటమ్బుళ్ళ
 పల్లెయడై యవిట్టు*శేలేయ కణ్ణియరుమ్పెరుళ్ళైల్వముమ్ నన్దక్కళుమ్
 మేలాయ్ త్రాయ్ తడై యుమ్ తామేయాకి వన్దవన్గెన్గితార్ *౨ (తవాన్తి తి
 చయాచతే) "తవై వాక్త్య హమచ్యుత" ఎఱ్ఱుమ్- "ఉన్దన్నోడువ్తోమే
 యావోమునక్కేనానూచ్చెయ్ వోమ్" ఎఱ్ఱుమ్-అనన్యప్రయోజననా
 యేవద్దాన్. *౩ (తవాన్తి) "నమమ" "నిరావణస్య" స్వాతంత్ర్యముమి
 లై, పరపారతంత్ర్యముమిలై, మత్పారతంత్ర్యమేవస్వరూపమెఱ్ఱువన్దవన్.
 *ర. (తవై వాన్తి) అవన్న పైసోక్కి 'తవై వాన్తి' ఎఱ్ఱాన్, నాముమ్,
 "భక్త్యాచభోగా విపులా తతో నేమత్ప్రసాదతః | మమానుస్మర్త
 నాప్రాప్య మగులోకం సగచ్ఛతి" "పోకమనీయేతి ప్రిష్ఠమ్ సమ్మి
 డైక్కేపోతు వాయ్" ఎఱ్ఱుమ్-ల జ్కారాజ్యముమ్ కైజ్కర్య సామ్రాజ్య

ముమ్, “తవై వాన్తు” ఎన్న క్కడవోమ్ “శ్రీమతారాజరాజేన లజ్జా-
యానుభిషేచితః” ఎన్టుమ్-విభీషణవిధేయం హి లజ్జై-శ్వర్యవిదంకృ
తమ్” “లబ్ధాకులధనం రాజాలజ్జాం స్రాయాన్విషణ,” ఎన్టుమ్
ఇప్పడి ఇరన్జుజ్జొడుత్తువిట్టరుళినానితే. కులధనమెన్న కోయిలా
వ్వారై క్కాట్టుకిఱుడియెన్నెన్నిల్, “ఇదంవిమానమాశ్చర్య నిత్వో
కుకులై వతమ్” ఎన్టుమ్-“మనువంశ ప్రసూతానాం క్షత్రియాణా మగం
ధనమ్ కామగం కామదం కాన్తం విమానం రజసంజ్ఞ తమ్” ఎన్టుమ్-ఉపపు
రాణ త్తిలుమ్, బ్రహ్మపురాణ త్తిలుమ్ స్వప్నమాన త్తై ఇజ్జే అనుచదిక్కిఱ
తాకైయాలేమత్తెయిల్లై. *౫. (తవాన్తి) “స్థితమాత్మని శేషత్వమ్”
ఎన్టుమ్-“స్వత్వమాత్మని సజ్జాతమ్” ఎన్టుమ్-“ఆత్మ నాస్యమ్” ఎన్టుమ్-
ఆత్మస త్తై మున్డాకిఱునాతే శేషమాయత్తో ఇరుప్పతు. *౬ (తవాన్తి)
అహంబ్రహ్మస్మి సోలేసామానాధికరణ్యతాలే శొన్నా లుమ్ శేష శేషిభా
వమ్ సిద్ధిక్కుమితే, అప్పడిశొల్లాతే వ్యధికరణమాక చొచ్చిల్లొను,
పూర్వాపరస్థభాలుమ్ ప్రమాణాన్తరస్థభాలుమ్ ఉపపాదిక్కువేణ్ణి ఆచా
తత్తిల్ స్వరూపైక్యమ్బాలేతోన్ణి భ్రమిక్కు-వాణ్ణా తెన్టు జీవపరమాత్మ
భేదముమ్ వ్యక్తమాకై క్కాక.

(ఇతి) ఇవ్వాశురం రసి త్తపడియాలే : తవాన్తి” ఎన్టు ప్రకార
త్తైచొచ్చిల్లునతేయెన్టు అనుభాషిత్తు ప్రీతరాకితార్ (ఇతి) “ఇత్యాహ
మాల్యోసజీవనః” ఎన్టాత్తోలే యారాకచొచ్చిక్కుడవ పాశురత్తై
యూర్ శొల్లుకితార్, పులస్త్యపులహాదిక లితిహాసమాక చొచ్చిక్కుడ
వపాశురత్తై మొరురాక్షసన్ శొల్లునతే

*౧. (స) ఉపాయమాత్రత్తై యపేక్షిత్తు విడతే ఫలత్తైయుమ్
వేణ్ణునతే ఎన్టు-సముచ్చయార్థమాకి పుమావ్ *౨ (తవాన్తి తిచ) “చతు
ర్విధాభజస్తేమాంజనాః” ఎన్టు - ఫలచతుష్టయ సాధారణమాన ఉపా
యత్తై యపేక్షిత్తాల్. ఉపేయజ్జలిల్ త్రిసర్గత్తై యపేక్షియాతే పరమ
పురుషార్థమానఅచపర్గత్తై యపేక్షిప్పతే *౩. (తవాన్తి తిచ)
పూర్వార్ధత్తిల్ ఉపాయత్తై యపేక్షిత్తు శరణాగతనాయ్ పోకాతే
ఉత్తర్వార్ధత్తిల్ కై జ్జుర్యత్తైయుమ్ అపేక్షిత్తు ద్వయచ్ఛనానతే.

* ౪. (తవాస్తీతిచ) “తవాస్తీత్యపి” ఎన్టాయ్, అతావతు-“చరిపాల
యనోరాజన్ వధ్యమానాన్ని శాచరైః” ఎన్టయుషికశ్చైయుమ్, “త్రా
తుకామిమంలొకంసర్వంవై విచచారహ” “త్రీలోకాన్ సంపరిక్రమ్య
తమేవశరణంగతః” ఎన్టజయన్తనైయుమ్బాలేక్షుద్రశరీర కక్షణత్తు
క్కాకవన్తిక్కే స్వరూపాను రూపమాన పురుషార్థమాన నప్తైయైన్తై
* ౫. స్వరూపాను రూపమాన పురుషార్థమ్, “శ్రీమతేనారాయణాయ”
ఎన్టమ్-“సహవై దేహ్య అహంసర్వం కరమ్యామి” ఎన్టమ్ - ఇరువగు
మాన శేర్ త్తియిలేయన్తో, తనిత్తియిక్కిఱ ఉమక్కుశేషమానాల్
ఏకాయన నాకానోవెన్న్, “పితౄచపరిత్యక్తః” ఎన్టిఱవిడత్తిల్,
“మాతౄచపరిత్యక్తః” ఎన్ట - అనుక్తసముచ్చయమానాత్పోలే,
ఇజ్జుమ్, “తవాస్తీతిచ” ఎన్టతు, “వైదేహ్యాచాన్తి” ఎన్ట -
అనుక్తసముచ్చయమాయ్ మిధుచవిషయ త్తిలేకాణుమ్అపేక్షిత్తతెన్తై.
* ౬. అన్తియిలే ఉజ్జతైపోలే శాఖామృగమాయ్ శాఖైక్కుమేలే సళ్ళు
రిక్కైయన్తిక్కే, “అగ్నిహోత్రాశ్చ వేదాశ్చ రాక్షసానాం గృహే
గృహే । శుక్రావబ్రహ్మఘోషాం శ్చవిరాత్రే బ్రహ్మరక్షసామ్” ఎన్ను
మకత్తుక్కుళ్ళే శాఖాసళ్ళారియానవనుక్కు త్తైయుక్కాణుమ్, అతావ
తు- “శ్రద్ధయాదేవోదేవత్యమశ్నుతే” ఎన్టమ్-“నిత్యేవేషా నపా
యినీ” ఎన్టమ్-“అనిన్యారాఘవేణాహం భాస్కరేణప్రభాయథా” ఎన్ట
మ్-అప్పధక్ నిర్ధ నిత్యధర్తమాయ్ చవ్వుక్కుళ్ళే ఉడ్డెన్తటిన్త శొన్నాన్దా
ణుమెన్తితారాకివమమ్.

ఇప్పడి యెల్లామణిన్దిరుక్కిఱ ఇన్క పరతన్త్రనాయ్ చెయిత
పడికణ్డిరుక్క ప్రాప్తమిత్తనైపోక్కి నిర్బన్ధిక్క పెఱుమోవెన్నిల్,
* ౭. (యాచతే) తనక్కితు అభిమతమెన్ను విడన్తోన్ విరిన్దాని త్తనై.
* ౮. (యాచతే) “రక్షాపేక్షాంప్రతీక్షతే” ఎన్టమ్-“అర్థితో జజ్ఞే”
ఎన్టమ్-“వేణ్ణితేవరిగక్క” ఎన్టమ్-అత్తలైయిలరన్తై నామ్ పారిత్తిరు
న్దపడియాలే యిరన్దాన్. * ౯. (యాచతే) “సదాహమైకాన్తిక నిత్యకి
జ్జరః ప్రహర్షయిష్యామి” ఎన్టమ్-“వభీవిలాపడిమైశెయ్య వేణ్ణనామ్”
ఎన్టమ్ - ప్రార్థిక్కితాన్, అవక్ కిణ్ణుక్కియుమ్పై యాప్పుజ్జణ్ణాల్
ఆర్ క్కుమఱుక్కిలామ్.

ఇప్పడియరుద్దాల్ అవనుక్కు చెప్పయితరుళప్పుకుఱితెన్నెన్నిల్,
 *౧. (అభయందదామి) “అధసోఽభయజ్ఞతోభవతి” ఎన్నుమ్మడిపణ్ణు
 వక్. (అభయమ్) తదన్యతదభావ తద్విరోధికతైయితేకాట్టువతు, అకై
 యాలే, *౨. తదన్యమాన మజ్జశ్శతై కొడుప్పణ్. *౩. తదభావమా
 నఅచ్చమిల్లామైయైప్పణ్ణువక్ *౪. పరకిరిష్యమాణమాన అపత్చిన్తై
 యితేభయమ్, తద్విరోధియాన ఇవక్భుజబలరజ్జితరాన పరరాల్ పణ్ణ
 ప్పడుఱిఱి ఉపకారసన్తుష్టియుడై యనామ్బడి పణ్ణువక్. *౫. (అభయమ్)
 “అతీతేశోః” “వర్తమానేవ్యధా” “అగామినిభయమ్” ఎన్తైలక్ష
 ణమ్, అకైయాలే మేలారుఅనర్థమ్ వారాతపడి పణ్ణువక్.

ఆర్ నిమిత్తమాక భయనివృత్తి పణ్ణువతెన్న, * ౧ (సర్వ
 భూతేభ్యః) ఏతేమాక భయస్థానమాయుళ్ళవై యెల్లామ్ నిమిత్తమాక.
 * ౨. (సర్వభూతేభ్యః) భూతజ్ఞభాఱిఱిన అచిత్సంస్పృజ్జళితే, అతావ
 తు-దేవతిర్యజ్నుష్యస్థావర త్తక్మాయితేయిరుప్పతు, ఇన్తైయిన్తై
 యమ్ సలియాతఁడిఁణ్ణువక్. *౩. (సర్వభూతేభ్యః) రావణాలోఁట్ట
 పరిభవత్తాలే అవతమిబ్బయెత్తు ఇన్ద్రాదికళాల్ వరుమతు, నమ్బక్కు
 లిల్ సరివాలే “వధ్యతామ్” ఎన్టు-తిర్యక్కాన వుమ్మాల వరుమతు, రావ
 ణవిజయత్తిలే పరిభూతరాన మరుత్తక్తోడక్కమాన మనుష్యరాజా
 క్కళాల్ వరుమతు, వీరత్తోడేసిడుక్కున్ద స్థావరమాన కైలాసమడియాక
 వరుమతు, ఇవ్వాపత్తడైయ ప్పరిహరిప్పణ్. *౪. (సర్వభూతేభ్యః) “ప
 జ్ఞుభూతాత్త కేదేహే” ఎన్టుమ్-“భౌతికాన్ద్రియాణ్యాహుః” ఎన్టుమ్-
 ప్రక్రియైయాలే పృథివ్యాదిభూతకార్యమాన శరీరేన్ద్రియ విషయాదికళో
 నలియుమ్ పరిహరిప్పణ్. *౫. (సర్వభూతేభ్యోఽభయన్దదామి) “నా
 నేనానావితనరకమ్పుకుమ్ పావమ్ శెయ్ తే” ఎన్గిఱిఱిన్నాల్వరుమ్భయ
 ముమ్, “జగత్సన్తైలం పరివర్తయామి” ఎన్టుమ్-“క్షిపామి” “నక్షమా
 మి” ఎన్టుమ్, నమ్మాల వరుమ్ భయముమ్, హిరణ్యరావణాది పితృభాతృ
 ప్రభృతికిళానపేరాలే వరుమ్ భయముమ్ పోక్కువక్. *౬. (సర్వభూ
 తేభ్యః) “సర్వపాపేభ్యః” ఎన్టు-అచేతనమానపాపజ్జళుమ్, అవోపా
 పజ్జళడియాక బాధిక్కుమ్ జన్తుక్కుళుమ్, అతడియాక వరుమ్ భయముమ్

అదైవేహాక్కువణ్. ఇప్పడి, ‘భీతాగ్రీధానాం భయహేతుః’ ఎఱ్ఱమి
యాకవుమామ్

అస్తి యిలేచతుర్థియాయ్, ప్రపన్ననాయ్, ‘తవాస్తీ తిచయాచతే’
ఎఱ్ఱ-శరణాగతనాయ్, ఫలార్థియాన విభీషణనారువనుక్కు-మోభయని
వృత్తిపణ్ణవతెన్టాల్, ‘ఇతిచ’ ఎన్గిఱ-చవ్వె ఇజ్జేకూట్టి, * ౧. (సర్వ
భూతేభ్యశ్చ) అవనుక్కేయల్ల, ‘చతుర్థిస్సహరాక్షనైః’ ఎఱ్ఱ-అవ
నోడు కూడవన్దరకళుక్కుమ్ అవర్ తజ్జలైప్పిన్దనారుక్కుమ్ అభ
యప్రదానమ్బణ్ణవ నెన్టాకవుమామ్. భయనిమిత్తమ్ శొల్లవేణ్ణావోవె
న్నిల్, ‘రామవేణాభయేదతే’ ఎన్గిఱవిడ త్తిలుణ్డో? ‘భయంభయా
నామపహరిణి’ ఎన్గిఱవిడ త్తిలుణ్డో? అతు తన్నడై యేవరుమ్ అస్తి
యిలే, ‘ప్రపన్నయ’ ఎఱ్ఱ-ప్రపన్నరుక్కేయో పణ్ణవతు? భక్తినిష్ఠరు
క్కుమ్ పురుషకారనిష్ఠరుక్కు-మిత్తైయో? * ౨. (సర్వభూతేభ్యః)
భక్తినిష్ఠరోడుపురుషకారనిష్ఠరోడువాశియఱ, ‘అస్తిబ్రహ్మేతిచేద్వేద
సన్తమేనంతతోవిదుః’ ఎఱ్ఱ-భగవద్ జ్ఞానత్తాలే సన్తైప్పెన్దారెల్లా
ర్కుమామ్ ఇప్పడి కైముతలుడైయరాన విలక్షణాధికారికళుక్కో
కొడు త్తరుళువతెన్టాల్ కింబహునా, * ౩. (సర్వభూతేభ్యః) విలక్షణో
పాయనిష్ఠరాకివేణ్ణా, అతిప్రసజ్గమ్ వారాతడడి, ‘భవద్విషయవాసినః’
ఎఱ్ఱ-నమ్మెన్దైక్కు శ్చే కిడక్కైయే యుళ్ళతు. ‘యదివారాహస్వయ
మ్’ ఎఱ్ఱ-శత్రువాన రావణనోడు, ‘విభీషణోవా’ ఎఱ్ఱ-మిత్రనానవి
భీషణనోడు, ‘పాదమూలంగమిష్యామి యానహంపర్కచాగమ్’ ఎఱ్ఱ
ఉదాసీనైయాన శబరియోడు ‘ఆహత్యరమాంగతిమ్’ ఎఱ్ఱ-మృగ
మానవాలియోడు, ‘గచ్ఛలోకాననుత్తిమాన్’ ఎఱ్ఱ-పక్షియానజహ
యువోడు, ‘పాపాణగౌరమ వధూవపురాప్తిహేతుః’ ఎఱ్ఱ-స్థావర
మాన అహల్యాశిలైయోడు, ‘ప్రతివేదేస్వమాలయమ్’ ఎఱ్ఱ-జగమ
మాన జయన్తరోడు, పుత్పాముతిలా పుల్లెణ్ణుచ్చాతియొచ్చియే,
నత్పాలయోత్తియిల్వామ్ శరాశరమ్ముత్తపున్ నత్పాలుక్కుయ్
త్తనన్’ ఎఱ్ఱ-తృణగుల్లివీరుధాదికళోడు, ‘పితామహపురోగాస్తే’
ఎఱ్ఱ-అడిగులే నచ్చైప్పెణ్ణవేణుమెన్ట అపేక్షి త్తబ్రహ్మాదికళోడు వాశియ
అబ్రహ్మాది పిషీలికాన్తమాన సర్వచక్రుక్కుళుక్కుమామ్.

ముడియుమళపుమ్విడాతే నడక్కుమతితే త్రతమాయిద్యు, “నతిప్ర
తిజ్ఞాంసంశ్రుత్య బ్రాహ్మణేభ్యోవిశేషతః” ఎత్త పడియిలె శొన్నోమే.
*3. (ఏతద్వత్) “పరిత్రాణాయ సాధూనాం-సంభవామ్” ఎత్తుమ్-
“శరీరగ్రహణం వ్యాపిన్ ధర్మత్రాణాయ కేవలమ్” ఎత్తుమ్-“పొమ్మితే
మ్మక్కొత్తల్ పూణ్ణ” ఎత్తుమ్-“కాక్కుమియల్వినన్” ఎత్తుమ్-ఇతుసమ
క్కుసత్తాప్రయుక్తమ్.

ఇతనుష్టేయమారుక్కెన్న, *౧ (మమ) “అర్థితో మానుషే
లోకే” ఎత్తుమ్-“వేణితేవరిరక్క” ఎత్తుమ్-పరావేత్తైయాయితుక్కెన్తు
ఇట్టుప్పి అచనమక్కు *౨. (మమ) స్రష్టావానబ్రహ్మపుక్కు మ్పణియల్ల,
సంహర్తావానరుద్రనుక్కు మ్పణియల్ల, “నహిపాలన సామర్థ్యమృతే
సర్వేశ్వరాధరే” ఎత్తుమ్ - “రక్షార్థం సర్వలోకానాం విష్ణుత్వ
ముపజగ్న్యవాన్” ఎత్తుమ్-రక్షణమ్ నమక్కేపణియెన్గితార్ *3. (మమై
తద్వత్) నమ్మక్కల్ పరివాలేవిలక్కుకై యుమ్ ఉమక్కు ప్పణియా
నాత్పోలే ఆశ్రితరక్షణమునమక్కు ల్మొక్కిల్ కాణమ్ *౪. (ఏతద్వత్
మ్) “సతామేతదగర్హితమ్” పోలేసత్తాప్రయుక్తనుక్కుప్రయోజనమిట్టై,
శైయ్యాతపోతుకపోతవాసవిశ్వామిత్రాదికభిరుద్దు, “ఎక్లల్ కమ్మ వినిల్
పుకుతలాట్టోమ్” ఎత్తు కతవై యత్తైప్పార్ కళ్. అతుశైయ్యాతే, *
శాతుకోట్టి యుట్ కోళ్ళప్పడుకిఱితే ప్రయోజనమాక వితు నమక్కును
ప్పేయిమెన్గితార్ *౫ (ఏతద్వత్పును) ఇతు నమక్కునుష్టేయమ్
ఇత్తై త్తలైక్కట్టితారీరెన్తు మహారాజరై ఇరక్కితార్.

ఇప్పడి పెయమాళ్ మహారాజరైప్పార్తు అభయప్రదానమ్బణ్ణి
ఆశ్రితనాన విభీషణ రక్షణమ్బణ్ణి వేణుమెత్తు ఇన్ద్రోకత్తిల్ తాత్పర్యార్థ
మరుళిచ్చెయ్ తారాయిద్యు.

పెరియవాచ్చాన్బిత్తై ఇతిరుపడిక శేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము, ౧౮-వ సర్గము, 3౪-వ శ్లోకము.

అవతారికై. “మిత్రభావేన” విలే ప్రకృత్యుజ్జ్వల, “సకృ
దేవప్రసన్నాయ” విలే సమ్ముదైయసజ్జల్పమజ్జ్వల, అక్షతే స్వీకరి
క్తైక్కు “విశాచాకా” ఎన్నిట త్తలే సమ్ముదైయమిడుక్కు జ్జుజ్జీర్,
బరుతిర్యక్కుజ్జూడ అనుష్ఠితత్తాకైయాలే సమక్కు అనిష్ఠిక్కువేణు
మెన్ను మిడమజ్జుజ్జీర్, శరణమెవ్వువనై రక్షితార్క్కుమ్ రక్షియాతా
ర్క్కుమ్ ఉణ్డాసలాభచ్చేదజ్గో, కణ్డ వచనత్తిలేకజ్జీర్. ఆనవిన్ను, అవకా
ఆరేనుమాకిలుమ్, “రాఘవంశరణంగతః” ఎన్నిటావోతే అవనుక్కు
అభయమ్ దత్తమ్, అత్తై నీర్ క్షయైశెలుత్తిరెన్నితార్.

మూ. ఆనందైశ్వర్యం హరిశ్రేష్ఠ దత్త మస్యాభయం మయా ।

విభీషణో వా సుగ్రీవ యది వా రావణ స్వయమ్ ॥౧౮॥౪.

అర్థము. — హరిశ్రేష్ఠ - వానరోత్తమశ్రేష్ఠ, సుగ్రీవ - సుగ్రీవుడా! ఏనవ-
ఈవిభీషణుని, ఆనంద-పిలవిశానిరమ్ము, అస్య-ఈతనికి, మయా-నాచేత, అభయమ్-భయ
నివృత్తి. దత్తమ్ - ఇయ్యంబడినది, విభీషణోవా- విభీషణుడుగాని, స్వయమ్ - సాక్షా
త్తుగ, రావణోవా యది - రావణుడుగాని.

వ్యా. (ఆనందైశ్వర్యం) “సేవేదయతమామ్” ఎఱ్ఱు-పరికరరాన
ఉష్టై పురుషకారమాక పుకుర ఆశైష్వర్యవక్త నెజ్జాజల్ తీర్న్దు పుకు
ద్దానావతుమ్, నామ్ స్వీకరిత్తోమావతుమ్, నీర్ అననై ఛ్చెన్దు అత్తైత్తు
వద్దాలన్తో. (హరిశ్రేష్ఠ) అవన్ నెజ్జాజల్ తీరుమళవేయో? సమ్మక్కల్
పరిపుడైయారెల్లారాలుమ్ ప్రశస్యతమరాన ఉష్టుడైయ అనుమతియై
యొఱ్ఱియ నామ్ స్వీకరిక్కుశక్తరో. (దత్తమస్యా భయంమయా)
(అస్య) తణువన్దువన్దువన్దువన్దువన్దువన్దువన్దువన్దువన్దువన్దువన్దు
పుకున్దువనుక్కు. (మయా) మిత్రభావమే అమైన్దున్దువన్దు సమ్మాలేశరణమె
న్దువోతే అభయమ్ దత్తమ్ “అధసోభయజ్గతోభవతి” నామ్ స్వీకరి
త్తోమాయ్ అవనుమ్ స్వీకరిక్కుప్పట్టసనామ్మడి అనుమతి పణ్ణువీర్. అత్తై

క్కప్పొకిటవరై అత్తైత్తు అరుళిచ్చెయ్ కితార్. (విభీషణః వారాహణః
స్వయంయదివా) విభీషణనై యితే అత్తై క్కచ్చొల్లిల్ శ్రేష్ఠమిళాతే రావ
ణన్ తానేయాకిలుమ్ అత్తైత్తుక్కొణ్ణుపోరుమ్. విభీషణనైక్కొక్కొ
ణ్ణోమాకిల్, “విభీషణస్తు ధర్మత్తా” ఎన్నిటపడియో, తన్నక్కలిలే ఒరు
ముతలుడైయవనై స్వీకరిత్తోమావుతోమ్, “రావణస్యవృశంసస్య” ఎన్ని
టపడియే అవన్యశంసనై స్వీకరిత్తోమాకిత్కొణుమ్ నమక్కు నిటము
ళుతు. విభీషణనై స్వీకరిత్తాల్ అవనోడేకూడిన నాల్వరుమ్ పిత్తైత్తుప్పొ
రుమిత్తనై, రావణనై స్వీకరిత్తాల్ తుఱుప్పుక్కుట్టోడే లక్ష్మైయడై
యనోక్కెనోమావుతోమ్ (సుగ్రీవ) నమక్కువరుమ్ ఏల్లమడైయ,
“ఏకందుఃఖంసుఖిశ్చనా” ఎన్నిరుక్కిట ఉమ్మడైయ ఏల్లమడైయ. ౧౨౪.

తాత్పర్యము - ఓ శుగ్రీవుండా! నీపురుషకారముచేత విభీషణుండు శరణుజొ
చ్చు నిచ్చయించినందున, నీయనుమతి లేనిది నేనే కార్యముజేయ నొల్లనందున నీవే
శుగ్రీవుని బలచిహ్నిరమ్ము శరణున్నపుడే యీతనికినభయమిచ్చితి ఈశంజేకాదు సాక్షా
త్తు రావణుండువచ్చినను అభయమియ్యక మానను.

పెరియవాచ్చాన్బిచ్చైత్తిరువడిక శేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము, ౧౮-వ సర్గము, 3౫-వ శ్లోకిము.

అవతారికై. పెరుమాళ్ అరుళిచ్చెయ్ తవార్తైయైక్కేట్టు కడ
ల్ తెల్లిన్దాట్పోలే తెల్లిన్దు ప్రీతిరాయ్ ఒరువార్తైశొన్నార్.

మూ రామస్వతు ఏచ శ్రుత్వా సుగ్రీవః ప్లవగేశ్వరః ।

ప్రత్యభాషత కాకుత్స్థస్స సౌహార్ద్వేనాభిచోదితః॥ ౧౨౫.

అర్థము. - ప్లవగేశ్వరః - వానరాధిపతియైన, శుగ్రీవః - శుగ్రీవుండు, రామ
స్వ - శ్రీరామనియొక్క, వచః - వాక్యమును, శ్రుత్వా - విని, సౌహార్దవ - ప్రీతిచేత,
అభిచోదితః - ప్రేరేపించబడినవాడై, కాకుత్స్థస్ - కక్షత్థస్స వంశమునంపతరించిన శ్రీరా
మునిగూర్చి, ప్రత్యభాషత - బులుచెప్పెను.

వ్యా. (రామస్వయం వచశ్శ్రుత్వా) తమ్ముడై యవడిపుకణ్డార్ కు
ఉణ్డమిక్కువొణ్డాతాతోలే, కేట్ట ఆశ్రితవర్గత్తుక్కు ఉణ్డమిక్కువొణ్డా
తవా రైవైకేట్టు. (తు) ప్రేమాన్ధరాయ్ పెరుమాళోడు విరోధిత్తని
లై కులైన్దు పెరుమాళోడు ఏకకణ్డరాన వేటుపాడు. (నుగ్రిహః స్లవగే
శ్వరః) ఇవరుడై యపరికరముమ్ మున్నునన్దు నిలై కులైన్దు ఇవరైప్పోలే
ఏకకణ్డార్ కళానార్ కళెన్దుకరుత్తు. (సౌహార్దేనాభిచోదితః) తమ్మక్కలో
పెరుమాళుక్కుణ్డాన సౌహార్దత్తాలే ప్రేరితరాయ్ చొన్నార్. సౌహార్ద
మానతు - ‘దత్తమస్యాభయమ్మయా’ ఎత్తు-స్యామికళాన తాణ్డె
యేతలై నమక్కుప్పిణ్ శెల్ల వేణ్డియరుక్కు నస్తై బహుముఖమాక తైళి
విత్తు నామ్ ఇన్దైన్దాల్ స్వీకరిక్కుక్కడవోమెన్నుమ్నీరై. (కాకున్ధ్యంప్ర
త్యభాషత) ఇన్నీరైక్కడియాన కుడిప్పిటప్పై యుడై యవరై బరు
వారైశొన్నార్. తమ్ముడై య సౌహార్దమ్ ప్రేరకమాక వొణ్డాతితే,
అతుకలక్కత్తుక్కు హేతువాకై యాలే.

౧౨౫.

తాత్పర్యము — ఇట్లు శ్రీరాములానతిచ్చిన వార్తలను విని ఇదియేమి సౌహార్ద
మని విన్నయమనొంది విభీషణుడు శ్రీరామునితోనిట్లుచరితన.

పెరియవాచ్చొన్నిచ్చై తరువడికి శేరరణమ్.

యుధకాణ్డము, ౧౨ - వ, సర్గము, 3౬-వ శ్లోకము.

అవతారికై. లోక త్తిల్ రక్షకాపేత్తై యుడై యా రడైయ
ఇవ్వార్తైయిన్నిళిలై ఒత్తున్దలామ్బడి వారైశొన్నీ రెన్నుమితు దేవ
త్ కు వీరమోవెన్దితార్

మూ. కిమత్రచిత్రం ధర్మజ్ఞ లోకనాథ సుఖావహ!

యత్ప్రమార్గ ప్రభాషేథాస్వత్వవాక్ సత్వధేన్ధిపః॥౧౨౬.

అధము.— ధర్మజ్ఞ! - శరణాగతరక్షణధర్మమునెఱిగినవాడా! లోకనాథ!
ప్రపంచమునకు నిర్వాహకుడా! సుఖావహ! సుఖమునుజేయువాడా! ఆర్య-పూజ్య

డా! సత్యవాక్ - మంచి ఆధ్యపనాయముగల, సత్పథే-మంచిమార్గమునందు. స్థితః, ఉన్న, త్విష్ట - నీవు, యత్ - నీని, బ్రహ్మే థాః - ఎలికితివో, అత్ర - దీనియందు చిత్రమ్ - ఆశ్చర్యము, కిమ్ - ఏమి

వ్యా. (కిమత్ర చిత్రమ్) ఉష్టై యోభీంద్రార్ ఇవ్వారై శో
న్నార్ కథాకిలన్టో ఆశ్చర్యమానతు, దేవరీరదులిచ్చయతీరెన్టాల్ ఆశ్చ
ర్యమో? ఆశ్చర్య మన్టెన్ను మిడన్తుక్కు హేతుక్కల్ శొల్లుకిఱతు మేల్.
(ధర్మజ్ఞధర్మజ్ఞలిల్ వెలిఱుకభీంద్రధర్మ శరణాగతరక్షణమెన్టు అఱియు
మవరల్లిరో? (లోకనాథ) అవ్వళవేయో? శిఱియై పెరియతునలియా
తపడి నోక్కాతోభీంద్రాల్ కుత్తయూమ్బడియాన సర్వనిర్వాహకత్వైతై
యుడై యారల్లిరో? (సుఖావహ) ఉమ్ముడైయ నిర్వాహకత్వమ్ దుఃఖని
వర్తకమాననశవేయో? సుఖహేతుప్రమాకవన్టో ఇరుప్పతు. (సత్య
వాన్) “త్వయికిచ్చిత్వమాపన్నే” ఎన్టుపోననీర్, నాన్ “వధ్యతామ్”
ఎన్న, “సత్యజేయమ్” ఎన్టు - నెళ్ళిల్ తూయైయై యుడై యరల్లిరో?
(సత్పథేస్థితః) అభిమతరాననర్కతై యమ్ బహిష్కరిత్తుచ్చెయ్యవేన్టు
మ్బడి శరణాగతరక్షణత్తిల్ నిష్ఠరానవరల్లిరో? (ఆర్యత్వం ప్రభాషే
థాఃయత్) సర్వలోకముమ్ ఉష్టై యోభీయ వే ఉమ్ముడైయవారైయిక్
నిఱిలిలే బతుజ్గలామ్బడి నీర్ శొన్నీరెన్టతు యాతోన్టు అతాకిఱతు-
“దోషాయత్యపితస్యస్వాత్” ఎన్టుమ్-“అభయంసర్వభూతేభ్యో రదా
మ్యేతద్రవత్తుమ్” ఎన్టు జ్ఞాన్న వారైయై ఇస్సభావగ్లతై యుడై యదే
వరీర్ అరులిచ్చయతీరెన్టు ఇతోరు ఆశ్చర్యమో? ఉష్టై యోభీంద్రారొరువర్
శొల్లిలన్టో ఆశ్చర్యమానతు. ౧౨౬.

తాత్పర్యము. ఈమాటలు ఎవరైనను నెప్పినయెడల ఆశ్చర్యముగా నుండును
గాని విశిష్టపాపములు, ఏలవన్న-మీరు శరణాగతరక్షణ మేయుత్తమధర్మమనియెఱిగి
నవాడు సర్వలోకనిర్వాహకులు అట్టినిర్వాహకుకూడ శుభకరముగజేయువాడు అశ్ర
తుల్యపదలకుండు సర్వపరమాయము గృహముగగలవారు అభిమతులనుకూడ నిరాకరించి
ణాగత రక్షణచేయు సత్సద్గతిస్థాగర్హులు.

పెరియ వాచ్చాన్బిళై తిరువడికళేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము, ౧౮ - వ, సర్గము, 3౭ - వ, శ్లోకము.

అవతారికై. నమ్మడైయవార్తైయై నీర్ కొణ్డాడిన ఇత్తాల్
యోజనమెక్ ఉన్నడైయ నెఱ్ఱు తెలిన్దాలన్తో ఇననై స్వీకరిక్కలావలె
ఎన్న, అతుక్కుమ్ ఒరుకుత్తైయిలై యెన్ఱిటార్.

కూ. మమచా ప్యస్తరాత్తా యం శుద్ధం వేత్తి విభీషణమ్ ।

అనుమానా చ్చ భావా చ్చ సర్వత స్సుపరీక్షితః । ౧౨౭

అర్థము, - మమ - నాయొక్క, అస్తరాత్తాపిచ - మనస్సున, యమ్ - ఏ, విభీషణమ్ - విభీషణుని, శుద్ధమ్ - పరిశుద్ధునిగా, వేత్తి - ఎఱుఁగుచున్నదో, (అతఁడు) అనుమానాచ్ఛ, - ముఖవికారాది చిహ్నములచేతను, భావాచ్ఛ - మృదుస్వభావమున లనను, సర్వతః - అంతటను, స్సుపరీక్షితః - చక్కఁగ బరిశీంపబడిన

వ్య. (అనుమానాచ్ఛ) ముఖవికారాది లిద్దగ్ధభాలుమ్, (భావాచ్ఛ) అవనుడైయవార్తై ధ్వనికళాలే ప్రకాశిప్పిక్కప్పట్ట నెఱ్ఱిల్ మేన్తై యాలుమ్. చ శబ్దత్తాల్, నాన్ “వధ్యతామ్” ఎత్తపోతోడు, నీర్ “నత్యజేయమ్” ఎత్తపోతోడు, తిరువడి, “విద్యతేత్వస్యసజ్గహః” ఎత్తపోతోడువాళియట ఏక రూపనాయురద్దపడియాలుమ్. (సర్వతః) ఇప్పడి సర్వప్రకారగ్ధభాలుమ్. (సుపరీక్షితః) సంశయ విపర్యయరహితమాక ప్పరీక్షిక్కప్పట్టాన్.

౧౨౭.

తాత్పర్యము, - విభీషణుఁడు పరిశుద్ధుడని శ్రీరామునికేకము నాకునఁజూచు చున్నది పఠియు ముఖవికారాది చిహ్నములచేతను అర్థిధ్వనిచేఁ బ్రకాశింపబడినమృదుస్వభావముచేతను ఎవ్వరెవ్వరేమేమి జెప్పినను కలంకముందిక నేకరీతిగఁబడుటపల నను సంశయవిపర్యయములు లేక చక్కఁగ బరిశీంపబడినవాఁడాయెను

పెరియ వాచ్చాన్బిలై తిరువడిక శేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము, ౧౮ - వ, సర్గము, 3౮ వ శ్లోకము.

అవతారికై. ఇప్పడి శుద్ధస్వభావనాకై యాలుమ్ నాఱ్గళెల్లారు
మేపెన్దోపేన్దోడై ఇననారుననుమ్ పెఱవేణుమెన్ఱిటార్.

మూ. తస్తాత్ షీప్రం సహా స్తాభి స్తుల్యో భవతు రాఘవ ।

విభీషణో మహాప్రాజ్ఞ స్సఖిత్వం చాభ్యుపైతు నః॥౧౨౮.

అర్థము, రాఘవ! - రఘుకుఱోబ్బువుఁడా! తస్తాత్ - ఆకారణమువలన, మహాప్రాజ్ఞః - చక్కఁగదలసిన, విభీషణః - విభీషణుఁడు, షీప్రమ్ - శీఘ్రముగ, అస్తాభి స్సహ - మాఱోఁగూడ, తుల్యః-సమానఁడు, భవతు - కాఁగలఁడు, నః-మాకు, సఖిత్వ చ - చెలిమిని, అభ్యుపైతు - పొందఁగలఁడు

వ్యా (తస్తాత్ షీప్రమ్) ‘ఆజగామమువలన’ ఎఱ్ఱ-పతఁ జీవన్మరణములు, ‘దత్తమస్యాభయంమయా’ ఎఱ్ఱ దేవర్షియాలము, విశంబహేతువిష్ట క్షయిరుక్కు, ఎన్నాలేయమునైన అవనై స్వీకరికైయిల్ విశంబముణ్డయిల్లు. నాకతెలివపెన్ను శడకైన విషయాలకరికవేణుమ్. (సహాస్తాభి స్తుల్యోభవతు) ఎఱ్ఱకై యెల్లారై యుజ్జొణ్ణకొణ్ణాడిమైయై ఇవనై యెరువనై యుజ్జొణ్ణకొణ్ణరుళవేణుమ్. ‘కణ్ణకవానాడమరు నైయ్యత్తిసమోరనైయార్కళాయ్’ ఎఱ్ఱ - నిత్యసూరికళెల్లారై యుమ్ ఆత్మోరుక్కు ఒప్పకచ్చిల్లకడవతితే. (సహాస్తాభిః) ఇవనై అడిమైకొళ్ళమిడత్తిల్ ఇవర్ ప్రధానరాయ్ ఇవర్ కునాజ్గళో పరికరభూతరాయ్ అడిమైశెయ్యుమ్మడి విషయాలకరిత్తరుళవేణుమ్. ‘సహాయక్తేప్రధానే’ (రాఘవ) ప్రపన్న యిత్రాణమ్ పణ్ణాతపోతు స్వరూపతై యభిక్కుమ్మడియాన కుడిప్పిటివై యుడైయారల్లిరో (విభీషణఃమహాప్రాజ్ఞః) జ్ఞానాకై యావతు-వచ్చెళువలుమైయేకద్రాశాక విషయాలకరిప్పరెన్చిగుక్కు, ప్రాజ్ఞనాకై యావతు-రావణ సంసర్గతాల్వదదోషకళై వ్పారాతే విషయాలకరిప్పరెన్చిరుక్కు, మహాప్రాజ్ఞనాకై యావతు - ఎత్తనైయేనుమ్ అస్తరజ్గరనార్ ‘వధ్యతామ్’ ఎఱ్ఱాలము తామ్ పిత్రాలియాతే ఇవనై తెలియవిట్టు విషయాలకరిప్పరెన్చిరుక్కు. ఇప్పడి ఉపైడిళ్ళుడి అటయమ్ పేరటివాళనల్లనో. (సఖిత్వభ్యుపైతు) సహాదాలోన్చి’ ఎఱ్ఱమ్మడియే నాకపెద్రు పేటు పెటవేణుమ్. ఎఱ్ఱకు సఖిత్వతై అడైయవేణుమెఱ్ఱుమామ్ ‘తోఘ్రనీ’ ఎఱ్ఱ-నీర్ అడిమైకొళ్ళునూపోలే అవనుమ్ ఎఱ్ఱకై అడిమైకొళ్ళవేణుమ్.

తాత్పర్యము. - శరణాగత రక్షణ దీక్షితులైన రఘుకులమునం దవతరించిన స్వామి! మేమందఱ మొకమొత్తుగను ఈవిభీషణుడొకయొత్తుగను కైలకర్యము తిరువుళ్లపట్టవలెను. తమస్వభావము తలపుర్యగ నేటింగిన ఈవిభీషణుడు మిత్రుడాయనను మునుకైంకర్యము స్వీకరించునటులయ నావలనగలిగిన విశంబమంతయు దీరునట్లును అంగీకరించవలయు

పెరియ వాచ్చాన్నిచ్చై తిరుచడిక శేషరణమ్

యుద్ధకాండము ౧౮ - వ, సర్గము, ౩౯ -వ, శ్లోకము,

అవతారికై. మహారాజర్ శొన్నపడియే తక పేతాక క్కిట్టి నారెన్గిటతు

మూ. తతస్తు సుగ్రీవ వచోనిశమ్య త ధరీశ్వరేశా భిహితం నరేశ్వరః
విభీషణేనాశు జగామ సజ్జమం పతత్రిరాజేన యథాపురస్థరః ||

అర్థము. - తతస్తు - పిమ్మట, తత్ - ఆ, సుగ్రీవవచః - సుగ్రీవవాక్యమును, నిశమ్య-విని, నరేశ్వరః-నరేంద్రుడైనరాముడు, హరీశ్వరేశా-వానరాధిపతియైన సుగ్రీవునిచేత, అభిహితమ్-చెప్పుబడిన, విభీషణేన-విభీషణావ్వారుతోటి, సజ్జమమ్-సంయోగమును, పతత్రిరాజేన . పక్షితుడైన గరుత్మంతునితో, పురస్థరోయథా - ఇంద్రుడువలె, ఆశు - శీఘ్రముగ, జగామ - పొందెను.

వ్యా. (తత్ సుగ్రీవవచః నిశమ్యతు) “వధ్యతామ్” ఎష్టమహాణా జరుడై య అనుకూలమాన అన్దవారైయై క్కేట్టపిన్బు త్రితియా లేపిజన్దవిశేషమ్. (నిశమ్యతతః నరేశ్వరః అభూత్) అవర్ వారైయై క్కేట్టపిన్బు నరేశ్వరరుమానార్. తిరువడివారైయై క్కేట్టపోతు తామ్ ఉళరానార్. మహారాజర్ వారైయై క్కేట్టపిన్బు సర్వనిర్వాహకరానార్. (హరీశ్వరేశాభిహితం విభీషణేన సజ్జమమాశుజగామ) (హరీశ్వరేశాభిహితమ్) సపరికరరాయ్కొణ్ణు పుకురవొట్టోమెన్దతామే, సపరికరరాయ్కొణ్ణు విషయీకరిక్క వేణుమెన్గితారెన్దుకరుత్తు. (ఆశుజగామ) కట్టువిడప్పట్ట తరుణవత్సధేను కన్దిన్బేరిలే విఱుమాప్పోలే శడక్కెన

క్కిట్టినాగ్. మహారాజరుడై యువేమమ్ మఱువలిడిల్ శెయవతె న్నెన్దు
అవర్ ఇన్దై న్దహోతే శడక్కెనక్కిట్టినారెన్దుమామ్. (పురన్దరఃపతతి)
రాజేనయథా) ఇన్ద్ర) తవేతాక పెరియతిరువడియై క్కిట్టినాటో
లే ఇరరుమ్ తమ్వేతాక క్కిట్టినారెన్దై. ౧౨౯.

తాత్పర్యము — ఇట్లు సుగ్రీవుడాడిన ఆనకులవచనములను వినినపింప యే
రఘునాథుడు లోకనాథుడాడెను ఇంగ్రుండు గరుత్మంతుని స్వయంపురుషార్థముగబొం
దిసట్లు, తడవుచేసినయెడల సుగ్రీవునిబద్ధి మారునేమోయని అతివేగముగ సుపరికరుడై
న సుగ్రీవుని సమీపించెను

పెరియనాచ్చాన్బితై తిరువడికి శేశరణమ్.

ఇతి శ్రీయుద్ధకాండే అష్టాదశస్కంధః.

యుద్ధకాండము, ౧౯ - వ, స్కంధము. ౧-౨-వ శ్లోకములు.

అవతారికై. అనన్తరమ్ పెరుమాళుమ్ విషయీకరిత్తు మహా
రాజరుమ్ ఇన్దైన్దతుక్కుప్పిన్దు శ్రీవిభీషణార్థాన్ శెయ్తపడి శొల్లు
కితితు.

మూ. రాఘవేణాభయేదత్తే సన్నతోరావణానుజః ।

విభీషణోమహాప్రాజ్ఞో భూమిం సమవలోకయన్ ॥ ౧౩౦.

భాత్వపాతా వనిం హృష్టో భక్తై రచుచరైస్సహ ॥

అర్థము — రాఘవేణ - రఘువలోద్భవుడైన రామునిచేత, అభయము, దత్తే-ఇయ్యించిడినదగుచుండగా, సన్నతో-నన్రుండైన, రావణానుజః -రావణుని
తమ్ముడైన, మహాప్రాజ్ఞః - మహాజ్ఞావిరుడైన, విభీషణః - విభీషణుడు, భూమిమ్ -
భూమిని, సమవలోకయన్ -చూచుచు, భక్తైః -ఆచరన్తులైన. ఆచుచరైస్సహ-మంత్రు
లతోగూడ, హృష్టః - సంతృప్తుడై, భాత్ - ఆకసమనంకుండి, అవనిమ్ - భూమిని
గూర్చి, పపాత - పడినను

వ్యా. (రాఘవేణ) గ్రహన్నపరిత్రాణమ్ తమక్కువీల్ మన్త్రి క్కే
కులభర్త మెన్దై. (అభయేదత్తే) “దత్తమస్యాభయంమయా” ఎన్దైతు జీవి-
త్తతు మహారాజర్ ఇన్దైన్దతుక్కుప్పిన్దై. (రావణానుజో విభీషణ

సన్నతః) 'సనమేయమ్' ఎన్నిరున్ద రావణా తస్మియాదున్దవైత్తు
 ప్పిఱ్ అల్లియెడుక్కవేణ్ణువ్వుడి తిరువడికళిలేవన్దు విఱ్వువతే! ఎన్ఱు ఋ
 ప్పికోణ్ణాడుకితాన్. (మహాప్రాజ్ఞ సన్నతః) తమక్కు అభిమతిరాయున్దు
 శ్శమహారాజప్రభృతికళి 'ఎద్యతామ్' ఎన్నె, 'నత్యజేయమ్' ఎన్ఱు-
 విషయీకరిత్రడిపకారన్ఱై యఱిన్దవనాన్ఱై యాలే విషయీకారమాకిఱ
 మహాపకారత్తుక్కు త్తోన్ఱు తిరువడికళిలే విఱ్వున్దాన్ఱై. (భూమింస
 మవలోకయన్ సన్నతః) 'ఏత్తైయేతిలన్ఱీత్రమక నెన్నా తిరన్ఱి' ఎన్ఱిఱప
 డియే, ఎన్నుడైయ నికర్నమ్ పారాతే తన్ఱుడైయ పేతాక మేల్ విఱ్వువతే!
 ఎన్ఱు లజ్జావిప్లనాయ్ కొన్ఱు తిరువడికళిలే విఱ్వున్దపడి. (ఖాల్ పసాతా
 పనింహృష్టః భక్తై రనుచరై సహ) మహారాజర్, 'ఎద్యతామ్' ఎన్ఱు
 తు తరైయిల్ కాల పావవిరక్తినిక్కే ఆకాశస్థనాయ్ నిన్ఱవన్, అవర్ తా
 మేళెన్ఱు అత్తై త్తపిన్బు పిఱన్ద ప్రీతిప్రకర్నత్తాలే పెరుమాళ్ తిరువడికళ
 శ్శున్ఱెల్లాతే ప్రియపరికరనాయ్ కొన్ఱు ఆకాశత్తిల్ నిన్ఱు నరైయి
 లే విఱ్వున్దాన్. 'ఉత్పపాతగదాపాణి శ్చతుర్భిసహరాక్షసైః' ఎన్ఱు
 అవన్లక్కా సంబన్ధమన్ఱోహాతు తాన్దళుమ్ సంబన్ధమన్ఱోహోన్దార్ కళి,
 'ఎద్యతామేవతీవ్రణదణ్డేన సచివై సహ' ఎన్ఱు వధ త్తిలుమ్ భాగికళా
 నార్ కళి, స్వీకార త్తిలుమ్ అన్తహృత్తరానార్ కళి.

ఇత్తాత్పల్లిగ్గోదాయ్ న్దు - బరువనై క్కున్ఱిట్టివన్ఱువైష్టవనెన్ఱు
 నిర్ణయిత్తాల్, అవనై ప్పిరియమాట్టాతన్నే హత్తైయుడైయారై ప్పరిక్షి
 క్కుక్కడవత్తల్లవెన్ఱు కరున్తు. ౧౩౦౪.

తాత్పర్యము — ఇట్లు రఘురాముడభయప్రదానముఁజేయ రావణానుజుడై
 న విభీషణుఁడు స్వామి చేసిన శునుహోపకారము నెఱిగినవాఁడుగాన నముండై
 క్రిందఁజూచుచు అతరత్తులైన సకాచదులతోఁగూడ పరమానందితుఁడై ఆకాశమునం
 దుండి భూమియందఁబడెను

పెరియవాచ్చాన్బిళ్ళై తిరువడికళేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము, ౧౯-వ, స్కంధము, 3-వ శ్లోకము.

అవతారికై పిన్ను పతన్మస్తీర్న్ధు పెరుమాళుడైయ టిరువడి కళై న్పులిడమాకనినైత్తు సహరికరనాయ్పన్దు విఱ్ఱున్దా నెన్గిఱతు.

మూ. స తు రామస్య ధర్మాత్మా నిపపాత విభీషణః । ౧౩౧.

పాదయో శ్వరణాన్వేషీ చతుర్భుస్సహ రాక్షసైః ॥

అర్థము - సః - ఆ, ధర్మాత్మా - ధర్మనిష్ఠుడైన, విభీషణః - విభీషణుడు, శరణాన్వేషీ - రక్షపనివెదకుడు, చతుర్భుః - నలుగురైన, రాక్షసైః - రాక్షసులతో గూడ, రామస్య - అభిరాముడైన రామునియొక్క, పాదయోః - తిరువడికళలందు నిపపాత - పడెను.

వ్యా (సతు) ఇప్పడి కలజైన కలక్కస్తీర్న్ధువేటువాడు. (విభీషణః ధర్మాత్మా) ఎల్లావనస్తైయిలుమ్ శరణాగతిధర్మత్తిల్నిన్ఱుమ్ నెన్ఱుకులైయాతేయిరుక్కమవణ. అతాకిఱతు-“వద్యతామ్” ఎన్ఱపోతోడు, “శక్యతామ్” ఎన్ఱపోతోడు, “సత్యజేయమ్” ఎన్ఱపోతోడు, “ఆనయైనమ్” ఎన్ఱపోతోడు, “అన్తాభిస్తుల్యోభవతు” ఎన్ఱపోతోడువాళియఱ, “రాఘవశరణంగతః” ఎన్ఱ తాపద్రోహినఱద్రోహిల్కులైయాతోఱ్ఱికై. (రామస్యపాదయోః శరణాన్వేషీనిపపాత) తన్నక్కల్ ఆవరాతిశయన్తోదొమ్మడి అభిరామమానపడివుడైయ రాయుళ్యవరుడైయ. (పాదయోఃశరణాన్వేషీ) ప్రనన్ధయప్రజై మాతావినుడైయ ప్రనాజ్జత్తైయే అపాశ్రయమాక చెప్పలుమాపోలే తిరువడికళిలే తనక్కు ప్పుకలిడత్తైనినైత్తపడి (నిపపాత) శిలర్ అళియెడుక్కుమ్మడి విఱ్ఱున్దాన్. (చతుర్భుస్సహరాక్షసైః) “తాళున్దక్కై యుజ్కాప్పిప్పణియుమవర్” ఎన్నుమాపోలే తన్నుడైయవిఱ్ఱుక్కాట్టిలే అవర్కళస్తభూతరామ్మడి విఱ్ఱున్దాన్.

౧౩౧౪.

తాత్పర్యము - చంపవలయునన్ను స్వీకరించవలయునన్ను మరక, శరణాగతధర్మమందు ధీరుడైయున్న అవిభీషణుడు తన నలుగురుమంత్రులతోగూడ ప్రసంగ

మద్రజ తనతల్లిస్తనమును నోటబెట్టుకొనునట్లు అభిభోగ్యమైన శ్రీరామ.ల తిరువడిక
భులందుబడి శరణుజొచ్చెను.

పెరియవాచ్చాన్నిచ్చై తిరువడికి శేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము, ౧౯ - ప, సర్గము, ౪ - ప, స్లోకము.

మూ అబ్రవీచ్ఛ తదా రామం వాక్యం త త్ర విభీషణః! ౧౩-౨.

ధర్మయుక్తం చ యుక్తం చ సామ్రాతం సంప్రహృణమ్ ||

అర్థము. — తదా - అప్పుడు తత్ర - అరామగోష్ఠియందు, విభీషణః - విభీషణుడు, రామమ్ - శ్రీరామనిసూచి, ధర్మయుక్తఞ్చ.ధర్మముతోఁగూడుకొన్నదియు, యుక్తఞ్చ - యోగ్యమైనదియు, సాంప్రతమ్ - ఇప్పుడు, సంప్రహృణమ్ సంలొపముచుబుట్టించునదియైన, వాక్యమ్ - మాటను అబ్రవీత్ విన్నవించుకొనెను

వ్యా. (విభీషణః అబ్రవీచ్ఛ) “సాదయోర్నిపపాత” ఎన్టు-కాయికమాన శరణాగతియైప్పణ్ణినాన్ కీఠ్, అవ్వళవే పెరుమాళుక్కుమ్ అమైన్దిరుక్క, అవ్వళవిల్ తనక్కు పర్యాప్తియిల్లామైయాలే వాచిక మాకవుమ్ శరణమ్ పుకున్దాన్. (తదా) తిరువడికళితే విక్రున్దసమయ త్తి లే, (తత్ర) పెరుమాళుమ్మహారాజరుమ్ ముతలికళున్ వీరకణ్డరాయరు క్కిఱగోష్ఠియిలే. (రామంవాక్యమ్) “సుగ్రీవతాంశ్చసంప్రేక్ష్య”ఎన్టు-తనై న్నివేదిక్కైక్కాక మహారాజరై యుమ్ ముతలికళై యుమ్ కుటి త్తుచ్చొన్న వారైయన్టిక్కే, శరణ్యరానపెరుమాళో తమై క్కుఱిత్తుచ్చొన్న వారై. (వాక్యమ్) సర్వార్థతై ప్పరిపూర్ణ మాకచ్చొల్లుకై (ధర్మయుక్తఞ్చ) శరణాగతిక్కు అర్థజ్ఞాన ధర్మజ్ఞులొడేకూడియుళ్ళనై. (యుక్తఞ్చ) శరణ్యవిషయజ్ఞైక్కుఱిత్తు ప్రయోగిక్కిఱతాకై యాలేయుక్తమాయరుక్కై. (సామ్రాతంసంప్రహృణమ్) “రాఘవంశరణంగతః” ఎన్టుతుపోలే మహారాజరుక్కుమ్ పరికరత్తుక్కుమ్ శ్రవణకటుక మాయరుక్కైయన్టిక్కే, ఇప్పోతు ఎల్లారుక్కుమ్ హృదయజ్ఞమనూయరుక్కుమై

తాత్పర్యము — ఇట్లు విభీషణుడు కాయక శరణాగతిజేయగా శరణాగతికి అర్హములైన సంకల్పాదిగర ములతోఁగూడుకొన్నదియు సమయోచితమైనదియుగోష్ఠియందుండువారికెల్లఁగల సంతోష జనకమునైన వాక్యమును రానుగోష్ఠియందు విన్నపించుకొనెను.

పెరియవాచ్చాచ్చిల్లై తిరువడికి శేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము, ౧౯ - వ, సర్గము, ౫ - వ, శ్లోకము.

అవతారికై. అవ్యాక్యమ్ ఇన్నతెన్ఱిఱతు మేల్.

మూ అనుజో రావణస్యాహం తేన చాస్త్వ్యవమానితః । ౧౩౩.

భవంతం సర్వభూతానాం శరణ్యం శరణంగతః ॥

అర్థము — ఆహమ్ - నేను, రావణస్య - రావణునియొక్క, అనుజః - తమ్ముడను, తేన ఆతనిచేత, అవమానితశ్చ-పరిభవింపబడినవాఁడుగాను, అస్మి-అగుచున్నాను. సర్వభూతానామ్ - ఎల్లభూతములకు, శరణ్యమ్ - రక్షకుఁడైన, భవంతమ్ - దేవరవారిని, శరణమ్ - శరణమును, గతః - పొందినవాఁడనైతిని.

వ్యా. (అహంరావణస్యానుజః-తేనావమానితోస్త్వివ) ఇప్పాశురత్వైచ్చొల్లి మున్నేశరణమ్ పుక్కానవ్తో. పునరపి ఇప్పడిశరణమ్ పుకుఱిఱతు ఎన్నెన్నిల్, “సుగ్రీవం తాంశ్చసంప్రేక్ష్య” ఎన్ఱు-సుగ్రీవరై యుమ్ పరికర వైయుఱ్ఱుఱిత్తు, “నివేదయత” ఎన్ఱిఱప్రయోజనత్తుక్కాక “ రాఘవంశరణంగతః ” ఎన్ఱు-పరోక్షరూపేణశొన్నాన్ అఱ్ఱు, ఇఱ్ఱు, “భవంతంశరణంగతః” ఎన్ఱు-ఇవరోతవై యేకుఱిత్తుచ్చొల్లకైయాలే పునరుక్తియిలై. “అనుజః” ఎన్ఱిఱ స్వదోషఖ్యాపనమ్. ఆకిఱ్ఱిన్యత్తుక్కుమ్ ఉపలక్షణమ్. (సర్వభూతానాంశరణ్యమ్) పాపప్రచురనాయరున్దుళ్ళ రావణాన్కిడన్దుళ్ళ కుడలిలేకిడన్దు అవనిలు న్నణ్ణియనాకైయాలే, “రావణస్యనృశంసస్యభ్రాతా” ఎన్ఱు-ఉమ్ముడైయగోష్ఠిక్కు ఆకాతవళవేయన్ఱి క్కే, “త్వాంతుధిక్కులపాంసనమ్” ఎన్ఱు-అవసుక్కుమ్ ఆకాతవళక్కు శరణార్పదాన దేవర్క్కుమ్ ఆకాతారున్దో

(భవ స్తంభరణంగతః) జ్ఞానశక్త్యాదికళాలుమ్ పూర్ణరానదేవరై ప్పుక
లాకప్పబ్బీసేన్.

౧౩౩౪

తాత్పర్యము.— రావణునితమ్ముండనైన పాపిష్ఠుండను. ఆతనిచేతను అపమానింపఁబడి
న యశించుండను శర్వభూతఃకాదీక్షీతులను జ్ఞానశక్త్యాది సమస్తకల్పాణి గుణ
పరిపూర్ణులునైన దేవరవారిని శరణుజొచ్చుచున్నాను.

పెరియవాచ్చాన్బితై తిరువడికళేశరణమ్

యన్దకాణ్డము, ౧౯ - వ, సర్గము, ౬ - వ, శ్లోకము.

అవతారికై. అనన్తరమ్ ప్రాప్యన్తర నిరసన పూర్వకమాక
ప్రాప్యమిన్న తైఱితు.

మూ. పరిత్యక్తా మయాలజ్కా మిత్రాణి చ ధనాని చ । ౧౩౪.

భవద్గత మ్మై రాజ్యం చ జీవితం చ సుఖాని వై ॥

అర్థము — మయా - నాచేత, లజ్కా-లజ్కాపట్టణము, పరిత్యక్తా- విడువఁబ
డెను, మిత్రాణిచ - స్నేహితులును, ధనానిచ-ధనములునువిడువఁబడినవి, మే- నాయొ
క్క, రాజ్యిచ్చ - రాజ్యమును, జీవితచ్చ - ప్రాణమును, సుఖానివై - సుఖము
లును, భవద్గతమ్ - మీయధీనమైనవి

వ్యా. (పరిత్యక్తా మయాలజ్కా మిత్రాణిచధనానిచ) రావణ
సంబంధతాల్ వందలజ్కైయెన్న, తదనుబద్ధమిత్రజ్గళెన్న, తద్వారాసంప్రా
ప్తమాన ధనమెన్న, మల్లము సోపాధికజ్గళాన సంబంధజ్గళై సవాసన
మాకవిట్టువద్దవక. ఇతముముఠుచుక్కుకా స్త్ర సిద్ధమాక త్యాజ్యమాన
ప్రాప్యభానజ్గళుక్కుమ్ ఉపలక్షణమ్. (భవద్గతమ్మైరాజ్యిచ్చజీవితచ్చ సు
ఖానివై) “రాజ్యమ్” ఎన్టు పరిగ్రహజ్గళుక్కుల్లామ్ ఉపలక్షణమ్, “జీవిత
మ్” ఎన్టు-ధారకపోషక భోగ్యజ్గళుక్కుమ్ ఉపలక్షణమ్, “సుఖాని”
ఎన్టు-ఉభయత్తాలుమ్ వందసుఖజ్గళుమ్ దేవర్ తిరువడికళే, సకలభాగ్యజ్గ
ళుమ్ దేవర్ తిరువడికళిల్ కైజ్గర్యసుఖత్తిల్ అన్తర్భూతమ్. “మా
తాపితాయువతయః”, “భ్రాతాభర్తాచబద్ధశ్చ పితాచమమరాఘవః”

“శేలేయ్ కణ్ణియరుమ్” ఎన్నక్కడవతితే. విట్టవై టర్ ఉఱవాక మాట్లాడు, “సంబన్ధోపి న సంబన్ధ ఆత్మనః ప్రాణకాయయోః । పుత్ర మిత్ర కళత్రాది సంబన్ధః శేసహేతునా ॥ ఎల్లావుఱవుమ్ ఆకవల్లిర్ దేవర్, “పితృమాతృసుతభ్రాతృ దారపుత్రాదయోపివా । వృక్షేకిఫల లాభాయ సర్వలాభాయ కేశవః” ఎన్నక్కడవతితే. ౧౩౪౪

తాత్పర్యము.- లజ్జను స్నేహితులయస్వరూపత్వమతక్కినప్రాప్యభాసముల ను వదిలి నారాజ్యమును నాప్రాణమును నాశుఖములను అన్నిటిని మియిస్తేముఁ జేసి తిని. తమకైంకర్యముకొఱకు వానిని అనుగ్రహించవలయు.

పెరియ వాచ్చాన్నిటైల్లై తిరువడిక శేరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము, ౧౯ - వ, సర్గము, ౭ - వ, శ్లోకము.

అవతారికై. ఇవర్ తమ్ స్వరూపానుగూపమాన వార్తైయై క్కేట్టు, తమక్కు ఇవర్ పక్కలుణ్డాన ఆదగాతిశయమెల్లాజ్జటాక్షు త్తిలే తోబ్బుమ్బడి విశేషకటాక్షమ్బుణ్డి యరుళి ఒరువార్తై యరుళిచ్చె య్కీతార్.

మూ. తస్య తద్వచనం శ్రుత్వా రామో వచన మబ్రవీత్ ॥౧౩౫॥

వచసాసాన్త్యయిత్వైవనం లోచనాభ్యాం పిబన్ని వ ॥

అర్థము.- రామః - శ్రీరాముఁడు, తస్య- అవిభీషణునియొక్క, తద్వచనమ్- ఆమాటను, శ్రుత్వా - విని, ఏసమ్ - ఈతనిని, వచసా - మాటచేత, సాన్త్యయిత్వా - మంచితనముచేసి, లోచనాభ్యామ్ - నేత్రములచేత, పిబన్నివ - పానముచేయువానివ లె, వచనమ్ - మాటను, అబ్రవీత్ - చెప్పెను.

వ్యా. (తస్య) తన్నుడైయ సకలపరికరజ్గతై యుమ్ విట్టు పెరుమాళ్ళుడైయ తిరువడికజ్గైయే శరణమాకప్పబ్బనవనుడైయ. (తద్వచనంశ్రుత్వా) పెరుమాళ్ తిరువడికలిల్ కైజ్జగ్యమే ఎనక్కు సకల

భోగజ్ఞానమ్ ఎన్ఱు శొన్నహరైయైక్కేట్టు. (వనంవచసాసాన్వయిత్వా) పూర్వచృత్తమ్ పారాతే నప్తైఞ్జనే విషయాకిరిస్పతే ఎన్ఱు హృష్టరాయగున్దుళ్ళ ఇవరైక్కుటిన్ఱు సాపరాధన్ తూపణమ్ ఇన్ఱుసూప్పోలే వాయూలే ఇన్ శొన్ఱైచ్చొల్లి అతాకిఱతు - నమ్మడైయవై భవజ్ఞైచ్చొన్న తేపేతువాక, రావణ, “యోన్యస్త్వేనం విధంబ్రూయాద్వాక్యమేతన్నిశాచర । ఆస్మిన్మహారేనభవే త్వాన్మధిక్కులపాంససమ్” ఎన్ఱు పరిభవిక్కిఱ దశైయిలేవన్దు కైక్కొళ్ళవేణ్ణావో? కుటైవాళర్కళ శైయితలై స్పొంకుమి త్తనైయన్ఱోవనై. (లోచనాభ్యాంపిబన్నివరామో వచసమబ్రవీత్) అన్దర్కళొల్లాలే ఇవనై నీరాక్కిక్కణ్ణాలే పరుకువారైప్పోలే విశేషకటాక్షమ్ శైయితరుళానిన్ఱుకొన్ఱు పెరుమాళ్ళబరువారై యరుళిచ్చెయితరుళినార్. “ఎన్నిల్ మున్నమ్ పారెత్తై నెనై మున్దోప్పరుకినా” ఎన్ఱు క్కడవతితై. ౧౩౫౪.

తాత్పర్యము — విభీషణుండిట్లు విన్నవించినదానినివిని శ్రీరాముండు తియ్యని మాటలచే విభీషణుని కరగించినుజేసి నేత్రములతో ద్రాగునటులచల్లంగకటాక్షించుచు మధురముగనిట్లు పలికెను.

పెరియవాచ్చాన్చిత్తై తిరువిడికలేశరణమ్

యుద్ధకాణ్డము, ౧౯ - వ, సర్గము, ౭ - వ, శ్లోకము.

అవతారికై. ఉన్ఱుడైయ విరోధికలై యభీయచ్చెయ్తులక్కారాజ్యత్తిలే ఉప్పై అభిషేకమ్పణ్ణక్కడవోమ్. ఉన్ఱుడైయ ఎతిరికళుడైయ బలమిరుక్కుప్పడిశొల్లీక్ ఎన్ఱిఱార్. యద్వా-నమ్మక్కల్ అనుకూలవృత్తియే ఉమక్కు ప్రయోజనమాక చొన్నీరే” కాయకమానవృత్తియై పిన్నైక్కొళ్ళుకితోమ్, వాచీకనూయిరుప్పతోరు వృత్తియై ప్పణ్ణీర్ ఎన్ఱిఱార్. “యాయాచేష్టాతదర్శనమ్” శ్రీవిభీషణాధ్వోనుడైయ ముఖమలర్ త్తికాణ్డైక్కాక.

మూ ఆఖ్యాహిమమతత్వేన రాక్షసానాం బలాబలమ్ | ౧౩౬.

అర్థము — రాక్షసానామ్ - రక్షసులయొక్క, బలాబలమ్-బలదుర్బలములను, ఋమ, నాకు - తత్వేన - సశ్చయముగ, ఆఖ్యాహి - చెప్పుము.

వ్యా. (ఆఖ్యాహిరాక్షసానాం బలాబలమ్) అవర్కలిలన్యతమ నాయిరుక్మిణి అవనై విజాతీయరుదైయ బలజ్ఞేట్వాప్రైప్వలే కేట్వా నెన్నెన్నిల్, “సతురాక్షిసచేష్టితః” ఎన్నుమళవన్తిక్నే రాక్షసజాతీయరుమల్లర్ ఇవర్ ఇత్వాకువంశ్యర్ ఎన్నుమ్ నివై వాలే. “పజ్జై క్కులత్తైత్తవిర్న్దు” ఎన్టుమ్-“కులన్దరుమ్” ఎన్టుమ్ శొల్లలామ్బడియితే భగవత్సమాశ్రయణ వైభవమిరుప్పతు. “విప్రాద్విషద్గుణయుతాత్” “సశథావివిధైర్దానైః” “తమరావార్” (మమతత్వేన ఆఖ్యాహి) రాక్షసబలత్తై అభ్యయచ్చెయ్యక్కడవోమాయ్ అన్దబలత్తినుడైయ అళవఱియూతసమక్కు నిలవరాయరున్దుళ్ళ నీర్నన్దుస్సే ఎతిరికళుడైయ మిడుక్కై చొల్లువతెన్నెన్దిరాతే ఉళ్ళపడి ఎనక్కు చొల్లుమెన్దితార్.

౧౩౬.

తాత్పర్యము — విభీషణాభ్యాయ శరణుపొందిన వెనుక భగవత్సమాశ్రయణ ప్రభావమువలన ఇత్వాకు వంశస్థులైరిగాన రాక్షసుల బలాబలములు నాకుయథార్థముగ క్షిప్తమని శ్రీరాములానతిచ్చిరి.

పెరియవాచ్చాన్బిల్లై తిరువడిక లేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము, ౧౯ - వ, సర్గము, ౨౩-వ, శ్లోకము.

అవతారికై. “అహత్వారావణం సజ్జ్యేసపుత్రం సహబాన్ధవమ్ | ఆయోధ్యాన్న ప్రవేష్యామి త్రిభిన్నైర్భౌతృభిశ్శపే” ఎన్టు ఇవరుడైయ అభిషేకపరిబన్ధియాక బలత్తైన్దిర్ణయిత్తార్, పెరుమాళ్, ఇవరుమ్, “రాక్షసానాం వధేసాహ్యం లక్ష్మణయాశ్చప్రధర్షణే | కరిష్యామియథాప్రాణంప్రవేష్యామి చవాహినీమ్” ఎన్టు-తామ్ అడిమైశెయ్యుమ్బడిమైచొల్లుకితార్. పెరుమాళ్ అరుళిచ్చెయ్తపడియే తామును విజాతీయరాయ్ వేపుకుకితార్.

మూ. రాక్షసానాం వధే సాహ్యం లజ్కాయా శ్చ స్రధర్షణే ।

కరిష్యామి యథాప్రాణం ప్రవేక్ష్యామి చ వాహినీమ్ || ౧౩౭.

అర్థము.— రాక్షసానామ్ - రక్కసులయొక్క, వధే - సంహారమందుచు, లజ్కాయాః - లజ్కాపురియొక్క, స్రధర్షణేచ-తిరస్కారమందుచు, నాహ్యమ్ - సహాయమును, యథాప్రాణమ్ - ప్రాణముండు వఱకు, కరిష్యామి-చేయఁగలను వాహినీమ్ - సేనను, ప్రవేక్ష్యామిచ - ప్రవేశింపఁగలను

వ్యా (సాహ్యమ్) ఎవ్వఁడు-దేవర్ అధికరితైకార్యత్తిల్ ఎన్నుడైయస్వరూపసిద్ధిర్థమాక యుద్ధత్తిలే అమృదుత్తుక్కుదుక్కితేనెన్గితార్. (యథాప్రాణమ్) ఎట్లు “రాఘవాధేనరాక్రాంతా నప్రాణేకురుతేదయామ్” ఎన్ని ముతలికలుడైయ నిలైయిలేనిట్లు వేళుకితార్.

భట్టర్ శ్రీపాదత్తిలే అభయప్రదానజ్జేట్టారొరు శ్రీవైష్ణవర్, ఇప్పకరణత్తిల్ శేయతతాయిత్రనైన్దుకేట్ట, “సదోషరాయరుప్పారశరణాగతరాకార్” ఎన్దుమహారాజర్ పక్షత్తాలే పూర్వపక్షిత్తు, “దోషగుణజ్జల్ అప్రయోజకజ్జల్, చేతనర్ నిష్టనిలైయిలే శరణాగతిక్కు-అర్హర్” ఎన్దు పెరుమాళ్ తిరువుళ్ళత్తాలే సిద్ధాంతమ్. ౧౩౭

తాత్పర్యము.— రాక్షససంహారమునకును లజ్కా-తిరస్కారమునకును సాప్రాణముండువఱకు సహాయముగానుండుటయే గాక సేయందును ప్రవేశించియుండును.

అభయప్రదానసారమ్ ముద్రశ్రీః.

పెరియవాచ్చాన్బిళ్ళై తిరువడికళేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము, ౧౭ - వ సర్గము, ౫౦ - వ శ్లోకము.

మూ. నవాదా న్నాపి సజ్గ్నా న్నా ఛిక్యాన్నచ కామతః ।

వక్ష్యామివచసం రాజన్ యథార్థం రామగౌరవాత్ || ౧౩౮.

దీనికి అర్థము ౨౩౬-వ పుటలో ముద్రించియున్నది.

అవతారికై. విభీషణప్యేరుమాళ్ రావణనైన్దిట్టు ప్యేరుమాళ్ తిరువడికళిలే శరణమ్ పుకుఱి అత్తైళ్కేట్టు మహారాజర్ ప్రతిఘాలనాన వివన్ విప్రలుభిక్కితాన్, “వధ్యన్ బధ్యన్” ఎన్దు వార్తైశొల్లనమక్కు

“మూర్ఖురస వివర్ణి నైపు ఇతువాయిరానిష్ఠతు, మేలేశయ్యమ్బడియె
 నైష్ఠు సజ్జటప్పట్టు, ఇత్తిరళిల్ నమక్కావారుణ్డోవెన్ఱు “సుహృదా
 హ్యర్థకృచ్చేషు యుక్తంబుద్ధిమతాసతా! సమర్థేనాపిసద్దేష్టుం శాశ్వ
 తీంభూతిమిచ్ఛతా” ఎన్ఱు పత్తుమ్పత్తాక వెణ్ణవల్లనాయ్, రాగదేవ్విజ్గళి
 నియిలే సమీచిననాయ్ అఱుతియిట్టాఱ్పేలే శెయ్తు ముడిక్కవల్ల
 నాయ్, నిష్ఠ నిలైక్కునన్ఱై వేణుమెన్ఱు ఇరుక్కుమచనురూస బన్ఱు
 వాల్, కార్యసజ్జటగళిలిన్ఱు పడి శెయ్యత్తుమెన్ఱు శొల్లుకె న్ఱాప్తమ
 న్ఱోవెన్ఱుసామాన్యత్తిలే పెరుమాళరులిచ్చెయ్యి, “అజ్ఞాతంనాస్తిలేశిన్ఱి
 త్రిషులోకేషురాఘవా! ఆత్మాచంపూజయన్ర్రామపృచ్ఛస్యస్తాన్ సుహృ
 త్తయా” ఎన్ఱు దేవర్ తిరువుళ్ళత్తిల్ కిడవాతతుణ్డో, ఒన్ఱుమఱియాత
 ఐడియోజగ్గై క్కేట్టరుళుఱిఱతు, ఎజ్గళై త్తిరువుళ్ళమ్బళ్ శీన నన్ఱైయితే,
 ఇళెల్లాజూడ, పెరుమాళ్ నీన్ఱై యిరున్దపడియెన్ఱెన్ఱు నాట్టార్ దేవ
 రీన్ఱై కొండ్రాడుకైక్కితే, ఎన్ఱు కి విణ్ణప్పజ్జాయ్తు పిన్ఱై యుమ్
 శొఱిట్టువళర్ న్ఱ మహారాజరుక్కాక మాట్టాతే అవర్ తమక్కు
 జూడ ముతలియారాన పెరుమాళుక్కాకి వ్రమ్మాట్టాతే అవిరుద్ధ
 మాక, పరిక్షిత్తుక్కొళ్ళవేణుమెన్బారుమ్, సర్వథా శజ్జనీయ నెన్బా
 రుమ్, సహసా విశ్వాసయోగ్యనన్ఱెన్బారుమాయ్కొండ్లు అజ్గదశర
 భజాంబవత్ ప్రియతతో*స్వస్వమతమాకచ్చిన్ఱు వాన్ఱైయైక్కేట్ట
 తిరుపడి, ఇవర్ కళో నిన్ఱైపునిన్ఱై వాక పెరుమాళై యిళిక్కవాకాతే
 పుకుఱిఱెన్ఱు భయప్పట్టు యుక్తికళోలే ఇవర్ కళో పక్షజగ్గైయళిత్తు
 పెరుమాళ్ తిరువుళ్ళత్తుక్కునుగుణమాకవుమ్ శాస్త్రోచితమాకవుమ్
 అవసరోచితమాకవుమ్ వాన్ఱైశొల్లకోలి, ముతలికళో శివత్కెన్నాత
 పడి అవై యడక్కమాక, హేత్వేన్దరజ్గళాలే శొల్లుకిఱవనల్లెన్, పెరు
 మాళ్ పక్కలాదరత్తాలుమ్, రాజకార్యన్దానితువాన్ఱైయాలమ్, అర్థ

స్థితియినుడై య ఇనిమైయోలుమ్, నాను మొరు వాడై శొల్లప్పకుతేన్ ఎనితాన్.

వ్యా. (సవాదాన్నాపి సజ్జమాన్ నాధిక్యాన్నచకామతః) నాట్టా రొరు సదస్సుక్కళీలే యిరుద్దాల్ ఒరుత్తరుక్కొరుత్తర్ మికైక్క వాడై శొల్లమొబ్బతు ఇవ్వో హేతుక్కళాలేయితే, అవై యెమ్మొమ్మ ఇప్పోతెనితాన్ (సవాదాత్) గౌరవ్యరాస ఉజ్జళోడు ఎనక్కొరు వివాదముడైయ్ అత్తాలే ఆగ్రహసహితనాయ్ చొల్లుకిఱవనల్లేన్. (నాపిసజ్జమాత్) విభీషణన్బక్కలిలే ఎనక్కొరుపక్షపాతముడైయ్ అత్తాలే ఇతుశెయ్తుతర వేణుమెన్దు నిబళన్ద్రతాల్ శొల్లుకిఱవనల్లేన్. (నాధిక్యాత్) “మత్తఃప్రత్యవరఃకశ్చిన్నాస్తీసుగ్రీవసన్నిధౌ” ఎన్దిరుక్కిఱవనాకై యాలే, ఉజ్జళైక్కాట్టిల్ నాన్మికైక్కచొల్లుకిఱవనల్లేన్. (సచకామతః) పిచ్చనాయ్ నివారక నిన్దియే వేణ్డోలు చొల్లుకిఱవనల్లేన్.

అన్దియిలే, (సవాదాన్నాపి సజ్జమాన్ నాధిక్యాన్నచకామతః) ఎన్దు, వాడివితణ్డాజల్పాభినివేశజ్జళాలల్ల. (సవాదాత్) “వీతరాగకథా వాదః” ఎన్దుప్రమాణయుక్తికళాలే తత్వనిష్కపకమృణ్ణివిడుకై యెన్దు రు పురుషార్థమాకచొల్లుకిఱవనల్లేన్. (నాపిసజ్జమాత్) వై తణ్డికనాయ్, అసదుత్తరజ్ఞాల్లియాకిలుమ్ పిఱరై యభీక్క వేణుమెన్దుఆగ్రహగ్రస్తనాయ్ అత్తాలే శొల్లుకిఱవనల్లేన్. (నాధిక్యాత్) “జల్పొస్యవిజయఃఫలమ్” ఎన్దుజల్పకదై శొల్లి ప్పిఱరై జయిత్తు ఓరాధిక్యత్తుక్కాక చొల్లుకిఱవనుమల్లేన్. (సచకామతః) విభీషణన్బక్కల్ ఓరర్ధస్పృహైయాలే శొల్లుకిఱవనుమల్లేన్. ఒరుసజ్జైయిట్టు ఇవై తొలు మభీత్తుక్కొళాళితే తనిత్తనియే సజ్జిట్టతు ఇవై తనిత్తనియే నిరపేక్ష హేతుక్కళెన్దుమ్ ఇవై యిత్తనై యున్ తన్యక్కలిన్దై యెన్దైక్కుమాక

ర్వంగచ్ఛేదరక్షితః' ఎన్ఱమ్ శరణాగతరక్షణబుద్ధ్యా తపోతువరుమ్ అనర్థ
ప్రాచుర్యత్తా లేశొల్లకితే నెన్ఱాకపుమామ్, అన్ఱియిలే, *౧౧. (గౌరవాత్)
ఎన్ఱు “విభీషణస్తుధర్మాత్తానతురాక్షసచేష్టితః” ఎన్ఱు ఎతిరికై యాలే శి
విడుత్తిట్టు అవర్కళి తాజ్జళేపరమభార్మిక నెన్ఱు శొల్లుబుడియాయ్
తాన్ సామాన్యధర్మమన్ఱియిలే శరణాగతియానవిశేషధర్మ నిష్ఠనుమా
న శ్రీః భీషణపైరుమాభుడైయ వైలక్షణ్యత్తా లేఎన్ఱాకపుమామ్ అన్ఱి
యిలే, *౧౨. “జ్యేష్ఠాకన్యానలానామవిభీషణసుతాకపేతయామమై
తదాఖ్యాతమ్” ఎన్ఱు తన్ పెణ్ పిల్లై యై యిట్టుప్పిరాట్టిక్కాశ్వాస
మ్ పణ్ణవిత్తమ్, “సదూతోపధమన్వతి” ఎన్ఱు రావణనెన్ఱై నలియ
ప్పక విలక్కియుమ్, “ప్రదీయతాం దాశరథాయ మైథిలీ” ఎన్ఱు పిరా
ట్టివిషయ త్తిల్ నల్వై శొల్లియుమ్, “యావన్న గృహ నిశిరాంసి బాణా
రామేరితారాక్షసపుజ్జవానామ్” ఎన్ఱు నమక్కాకణ్ణనైప్పా రామల్ శొ
ల్లియుమ్, “బాలస్తవమద్యాప్యవిపక్వబుద్ధిః” ఎన్ఱుమ్ “త్వమేవవధ్యశ్చ
నుదుర్మతిశ్చ” ఎన్ఱు మిన్ఱ గిజిత్తై వ్పా రామత్పిల్లియుమ్, ఇప్పడియవ
న్నమక్కుప్పణ్ణినడపకారప్రాచుర్యత్తా లేఎన్ఱుమామ్. అన్ఱియిలే, *౧౩.
(గౌరవాత్) ఎన్ఱు “స్వస్తితేఽస్తు” ఎన్ఱు ఆనుకూల్యసంజ్ఞా ల్పముమ్ “ఉత్ప
పాతగదాపాణిః” ఎన్ఱు కైయిలే పిడి తగదై యిరుక్క ప్పరుషి త్తవనై
క్కరైయవడియామైయాలే ప్రాతికూల్యవర్జనముమ్, “వాల్మీకిహతం
దృష్ట్వా గుగ్రివంచాభిషేచితమ్ రాజ్యం ప్రార్థయమానశ్చ” ఎన్ఱు సోదా
హరణమాకవిశ్వసిత్తుప్పజుకై యాలే రక్షిష్యతీతి విశ్వాసముమ్, “భవ
న్తం శరణంగతః” ఎన్ఱై యాలే గోప్యత్వవరణముమ్, “భవన్తతమై
రాజ్యం చ జీవితం చ నుఖానినై” ఎన్ఱై యాలే ఆత్మనిక్షేపముమ్, “ప్రణాద
శ్చమహానేషస్తతోగ్య భయమాగతమ్” ఎన్ఱు దైన్యరూపకార్పణ్య
ముమాణిజ శరణాగతిలక్షణపాష్కల్యత్తా లే ఎన్ఱుచూమ్. అన్ఱియిలే,
*౧౪. (గౌరవాత్) ఎన్ఱు “నత్వస్య బ్రువతోజాతులక్యతేదుష్టభావతా

ప్రసన్నంవదనంచాపి” ఎన్ఱుతోడజ్జి వారై శొల్లుకిఱవిడ త్తిల్ ఒరుదోష
జ్జుణ్ణిలోమ్, ముఖిమ్ కుళిర్ నిరున్దతు, అదుప్పహృదయ నిప్పడి త్తేజ్ఞా
తవన్, వారై తడుమాఱుతల్, కుఱుఱుతల్, వ్యాహతమాకుతల్.
నాక్కువఱుఱుతల్ శెయ్ కిఱిల్లై, అభిప్రాయమ్ మత్తైత్తాలుమ్ పిన్నై
యుమ్ పిట్టుళ్ళొన్ఱుపుఱప్పడుమ్, అతుకణ్ణిలోమాకై యాలే దుప్పనల్లై
శుద్ధభావన్ ఎన్ఱైక్కిడానయున్ఱైనాచుర్యత్తాలే ఎన్ఱాకవుమామ్ ౧౩౮.

తాత్పర్యము.—లోకమందు వారు వారు చెప్పనటులనేను విన్నవించెడుమాటలు
నావాద సామర్థ్యముచూపి ఇతరులను జయించుటకు గాదు. విభీషణునియంగరి పక్షపా
తముచే నిర్బంధించుటకు గాదు మీకంటే గొప్పవాడననికాదు యధేచ్ఛగా ప్రేటుట
కాదు నాబోటిదాగులు విన్నవించెడు మాటలను చెవియిచ్చి సంతోషముగ వినెడు
వారుగదా స్వామి! తాము రాజకార్య గౌరమువలనను, శ్రీరాములకు నాశ్రితరక్ష
ణమందున్న ఆసక్తి గౌరమువలనను, మీరును కాపాడవలసిన రామగౌరమువలనను,
శరణాగతరక్షణవిధి గౌరవమువలనను, తమకుగౌరవమురావలయుననియు, విభీషణుని
గౌరవమువలనను, విభీషణుండు మనకుజేసిన ఉపకార గౌరవమువలనను, యుక్తిగౌ
రవమువలనను ఉన్నది యున్నటుల కుయుక్తులచే జలింపఁగూడని కాస్త్రసమృతమైన
కూటలనువిన్నవించెదను.

పెరియవాచ్చాచ్చిల్లై తిరువడికి శేశరణమ్.

మందరకాణ్డము, ౧౬ - వ సర్గము, ౩౦-వ శ్లోకము.

మూ. హిమహతసలినివ నష్ట శోభావ్యసన

పరంపరయూ తిషీడ్యమానా | సహచరరహితేవ

చక్రవాకీ జనకసుతా కృపణాం దశాం ప్రపన్నా|| ౧౩౯.

అర్థము.—హిమహతసలినివ - మంచుచే జెఱుపఁబడిన తాచరపున్నమువలె,
నష్టశోభా-సోయిన కాన్తిగలదియు, వ్యసనపరమ్పరయా - దుఃఖముల వరుసచేత,
అతిషీడ్యమానా - మిక్కిలి బాధింపఁబడిన, జనకసుతా- జానకి, సహచరరహితా -
కూడతిరిగెడు మొగవత్సని విడనాడిన, చక్రవాకీవ-అడుచక్రవాకపక్షివలె, కృపణామ్
దీనమైన, దశామ్ - అవస్థను, ప్రపన్నా - పొందినదిగా (నాయెను)

అవతారికై, పెరుమాళ్లైప్పిరిన్దవాన్ద్రామై తోన్ద్రు ఎల్లున్దరుళి
యిరున్ద పిరాట్కిక్కుప్పోలి శోల్లుకితార్.

వ్యా (హిమహత నలినీవ నష్టశోభా) నాన్ద్రమ్ మెత్తైకుళిర్
త్తిశెప్పై శెవ్వి వికాసమెన్దిట స్వభావజ్గళై యుడైల్లాయ్ వైత్తకన్
వాక్లాతపడి దర్శనీయమాయ్ మున్పళియ తాయిరున్ద తామరైప్పువా
నతుపనియిలే నోవుపట్టి రుక్మిణాప్పోలే ఇవళుమ్ నోవుపట్టిరుక్మి
టపడి, (స్వసంపరంపరయాతిపీడ్యమానా) ఇతుణాక్ ప్రకృతియాక
మేల్వరుమ్ వ్యసన పరంపరైకళ్ ఆశ్రియిత్త వళవన్తిక్కే నోవుపడు
త్తానిన్దతు, (సహచరరహితేవచక్రవాకీ) 'నిన్నజ్జితైయ శేవలుమాయ్'
ఎన్దిటపడియే పిరివుపాతాత ప్రకృతియైక్కొన్డు తనియే ఇరున్దాళ్.
(జనకనుతా) దుఃఖజ్గళుక్కిడుపడాత పిటప్పై యుడైయవళో కిడిర్
ఇప్పడినోవుపడుకితాళ్. (జనకనుతా) పెరుమాళ్లై కైప్పిడిత్త శెల్వ
మన్తు; పిటప్పినుడైయ శెల్వమ్. (కృపణాందశాంప్రపన్నా) పడక్కు
డవతలొన్తు జ్జుత్తైయామల్ పట్టాళ్. ౧౩౯

తాత్పర్యము.— జనకమహారాజు గృహమునందవరించి ఎంతో శుఖముగనుండి
ఇప్పుడు పెరుమాళ్లను విడనాడి రావలనిచేజిక్కి, వానిచేతను వానిచే నియమించబ
డిన రాక్షసస్త్రీలచేతను ఎకతెగక పడరాని బాధలెల్లనుపడుచు అశోకవనికయం
దున్న సీతాదేవి, ఒకపుష్కరతటాకమునందు బహుదినములుగ కన్పనివాసము పొందుచు
నతిరమణీయముగనున్న తామరపుష్పము మంచుచే జీకాకుబడి వెలవెలపోయినటులను,
ఆనందరతము కూడసంచరించుభర్తచే విశ్లేషించిందిన చక్రవాక పక్షివలెను, మిక్కిలి
దీనదశనుబొందియుండెను.

పెరియవాచ్చాన్నిలై తిరువడిక శ్లోరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము, ౨౧ - వ సర్గము, ౨౨-వ శ్లోకము.

మూ. చాప మానయ సౌమిత్రే శరాం శ్చాశీవిషోపమాన్ ।

సాగరం శోషయిష్యామి పద్భ్యం యాన్తు ప్లవణమాగ్రగరం.

అర్థము. సౌమిత్రే - అర్హణా ' చాపమ్ - ధనుస్సును, ఆశీవిహాపమాన్ - సర్పములతో సమానమైన, శరాంశ్చ బాణములను, ఆనయ - తెచ్చు సాగరమ్ - సముద్రమును, శోషయిష్యామి - ఎండించెదను, ప్లవక్తమాః - దుమికెడు వానరులు, పద్యాన్యమ్ - కాశ్చచేతి, యాస్తు - (నడచి) వెడలసిమ్ము.

అవతారికై. కడలైనోక్తి వరజ్జీడన్ద పెరుమాళ్, జడప్రకృతి యానవన్ వన్దు ముఖిబ్బాట్టాతడడియాలే* అభ్యయైచ్చిటి “మామయం మకరాలయః, అసమర్థం విజానాతి” ఎన్టు - మీన్ పడుక్కుట్టమాన వితు నష్టైమతిక్కిఱతిజ్జై. కొణ్ణువా తక్కాణై ఎన్గితార్.

వ్యా. * ౧. (చాపమానయ) గుణహీననాన వివసై నియమి క్కుమ్మడిగొణువానానవిజ్జై కొణ్ణువారీర్ ఎన్గితార్. * ౨. (చాపమానయ) ఇతినుదైయ ఇటునూపై పోక్కుమ్మడి నన్దైన్దవిజ్జై కొణ్ణువారీర్ * 3. (చాపమానయ) ఇతిక కట్టైక్కులైక్కుమ్మడి కట్టుదైయవిజ్జై కొణ్ణువారీర్. * ౪ (చాపమానయ) ఇతు పుల్లై క్కుమ్మడి విజ్జై కొణ్ణువారీర్. ఎన్దు ఇళివే ఇళైయ పెరుమాళ్ తామ్ పడుక్కుయానపడియాలే పడుక్కుప్పల్లై స్పడైప్పల్లొక్కనొణ్ణాతెన్దుకుజై తాజ్జినిఱ్కు, * ౧. (సౌమిత్రే) తాయ్ మార్ శొల్లిల్లు చెయ్యమతోట్రియ తమయన్దార్ శొల్లిల్లు చెయ్యవొణ్ణాతో. * ౨. (సౌమిత్రే) “రామేప్రమాద మ్మాకార్షిః” ఎన్టు ఆయ్ చ్చిశొన్నడడి శెయ్యవేణ్ణావో వెన్టాకపుమామ్. * 3. (సౌమిత్రే) “ఏకండుఃఖంసు ఖంచనా” ఎన్టు మైత్రియైప్పార్ త్తాల్ నన్దుదైయ పరిభవముమక్కిజ్జై యో! ఎన్దు వాతేభయప్పట్టువిజ్జై కొణ్ణువన్దుకొడుత్తార్. * ౧. (శరాంశ్చ) ఇనికుతైయున్దారీ చెన్గితార్. * ౨. (శరాంశ్చ) * అమ్బుక్కుమ్మైయిట్టభీక్కువేణుమ్ “కట్టకేసేవకట్టకమ్” ఇతే “ఏకేనమహేషుణా” ఎన్దుటరమ్మమైన్ది రుక్కుప్పలవమ్ము వేణ్ణువానె న్నెన్నిల్, “సమిత్రజ్ఞాతిబాన్ధవమ్” ఎన్దు ఇక్కుడలోడు తువక్కాన వేణ్ణుకడల్ కళైయుమ్ అభ్యైక్కుయిలుణ్ణానతిరు

పుశ్యత్రాతే “బిభేదచపునస్సాలాన్ సప్తైశ్చేన మహేషుణాగ్రిన్ సత
 లక్ష్మణైః” ఎన్తు మరామరమేముమ్మలైయేముమ్ కీర్తిలేములోకముమా
 కమావేధీరుపత్తోత్తైయుమ్ ఓరమ్బాలే తులై యరువిప్పణ్ణినవర్ క్కు
 ఓరేముక్కుప్పలవమ్బువేణుమోవెన్న, ఆనై త్తకబలమతియా తాతో
 లేకోఁ త్తి మికుతియాలే త్తమ్మడై యమికుక్కుమలన్దుఅరుళిచ్చెయ్కి
 తారాకపుమామ్, “శోషయిష్యామి” ఎన్తు శరుజ్గప్పణ్ణిపుకుటిచరుక్కు
 అమ్బెన్నెన్న, +3. (శరా) “భిన్నంభిన్నంశరైద౯గ్ధమ్” ఎన్తుమ్, “దీప్త
 పావకసంజ్ఞానైశ్చరైః” ఎన్తుమ్ శరజ్గోతనక్కేదాహాశక్తియుణ్డాకై
 యాలేయరుళిచ్చెయ్కితార్, ఎన్తు వాతే పోలియాయరుప్పనశిలవమ్బై
 కొండుతార్. (ఆశీవిషోపమా) ఇవైయన్తే, ఉపైప్పోలే ఉక్తానుష్ఠా
 నమ్మణ్ణుమ్మడి యానవగ్గైకొండువారీర్. (ఆశీవిషోపమా) ఆశీ
 విపమాః టితుదృష్టివిషమ్. వాయిట్టుక్కడిక్కవేణ్డాతేకణ్ణిట్టుప్పార్ త్త
 పోతే పడుమ్మడియాయరుక్కుమతు, అప్పడియే ఇన్దుమ్ వాయ్పడ
 వేణ్డా, ఉడలిల్ కణ్ పట్టపోతే ఎతిరియభీయుమ్మడియాయరుక్కు.

ఎకతాన్తిరుపుశ్యత్తిలోడుకిఱతెన్న, +౧. (సాగరంశోషయిష్యామి)
 ఊణడగ్గినిడన్దు మే ఇత్తకజీవన శైచ్చువఱప్పిడిక్కిక్కాణుమ్ పార్క్కి
 టతు, +౨. (సాగరంశోషయిష్యామి) నాముణ్డాక్కిన వరుత్తముణ్డో
 ఇశ్చైయభీక్కుమ్బొతు. * ౩. (సాగరంశోషయిష్యామి) “ఏకస్త్యమసి
 లోకస్య స్రష్టాసంహరకస్తథా” ఎన్దిఱపడియే సృష్టిసంహరజ్గళిరణ్ణు మొ
 రువక పణియితే. * ౪. (సాగరంశోషయిష్యామి) “అషవససగ్ధాదౌ”
 ఎన్తు-సృష్టిక్కుముఱ్ఱట్టాతోలే సంహరత్తిలుమ్ రావణనుక్కు ము
 త్పాడవాక్కుకితోమ్. * ౫ (సాగరమిత్యాది) కృతమ్నమానవిత్తై
 త్తుడిక్కుత్తుడిక్కు వెళున్తరైయాక్కుకితోమ్. * ౬. (సాగరమిత్యాది)
 “అచ్చేద్యోయమహాహ్యాయ మ్లేద్యోఽశోష్యవవచ” ఎన్దిఱ అత్త
 ఎన్దువన్తే, అచేతనమాననీకైయాలేకలర్ త్తివిడుకితోమ్. * ౭. (సాగ

రమిత్యాది) ఇతన మోక్షజ్ఞాతిత్వజ్ఞానాదుమాకిల్ నామిత్రోజ్ఞాతిత్వ
జ్ఞానాదుకితోమ్ “జ్ఞాతేకార్యం మహేంద్రాదిః” ఎన్నక్కడవతితే.
*౧. (సాగరమిత్యాది) అష్ట అటుపతినాయరమ్పేర్ కల్గినవై నామొ
రువరుమే అల్లవాక్కుకితోమ్. *౨. (సాగరమిత్యాది) “విషవృక్షోపి
సంవధక్య స్వయంచేస్తుచు సాంప్రతమ్” ఏమి నామాక్కినవై యభిక్కు
లాకాతు నీర్ కల్గిపై యటుమ్బడి యులర్ త్తి విడుకితోమ్. *౩.
(శోషయిష్యామి) ఇతైయాక్కు మోక్షాత్వో నామ్ వేణువతు, అభిక్కు
మిడ త్తిల్ ద్రాదికలై యిట్టాతోలే అమైబ్బయిట్టాక్కితోమ్.

ఇత్రాల్ పెటప్పోకితి ప్రయోజనమెన్నెన్న, * ౧ (పద్యాం
యాన్తు స్లవజ్గమాః) ఇవర్ కళో మరక్కొమ్బు పాయామేమణియున్
లేపాయ్ న్దుపోవతాక. * ౨. (పద్యాంయాన్తు స్లవజ్గమాః) ఇవర్ కళో
కైసీచ్చునీజ్ఞామే కాలిట్టనడప్పనవాక. * ౩. (పద్యాంయాన్తు స్లవ
జ్గమాః) ఇవర్ కళో నీరుక్కుమేలే యున్దుమామే మణ్ణి లేనడన్దుపోవతాక.
* ౪. (సాగరంశోషయిష్యామి పద్యాంయాన్తు స్లవజ్గమాః) ఇవర్
పణ్ణినపారామైక్కు ఇతిక పెరుమైయెల్లాన్దరై మట్టమాక్కిక్కురజ్జుకళో
కాలికీక్రే తుక్రై యున్దుమ్బడి పణ్ణికితోమ్. ౧౮౦.

తాత్పర్యము - ఓలక్షణా! నీతల్లి చెప్పినవే చేయవలయునా? నేజెప్పినది
చేయకదా? కొంచెములరమ్ము, గుణహీనుడైన ఈసమగ్రుని శిక్షింప గుణ (అల్ల
త్రాడు) పూర్ణ మైనవిడిగి, మాచినంతట భస్మము జేయఁదగిన సర్పములవంటి బాణ
ములను వేగముగఁ దెమ్ము ఈసమద్రమందలి జలమునంతయు నొకబొట్టుజేక నాగజ్ఞా
న్ని చేతచుండబెట్టెదను. వారధియే? వానరులందఱును గంతులుచేయుచు శుభము
గనడచి వెడలనిమ్ము అని పెరుమాళ్లు ఇతైయ పెరుమాళ్లతో నుడివిరి

పెరియవాచ్చాన్బిల్లై తిరువడికి శేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము, ౧౧౮-వ సర్గము, ౧౮-౧౫-౧౬-౧౭-వ శ్లోకములు.

స్వక్రమేష మహాయోగీ పరమాత్మా సనాతనః |

అనాదిమధ్యనిధనో మహతః పరమో మహాః || ౧౮౧.

తమసః పరమో ధాతా శఙ్ఖచక్రగదాధరః |

శ్రీవత్సవత్వా నిత్యశ్రీ రజేయ శ్శాశ్వతోధ్రువః || ౧౮౨.

మానుషం వపు రాష్ట్రాయ విష్ణు స్సత్యపరాక్రమః |

సర్వైః పరివృతో దేవైర్వానరత్వ ముపాగతైః || ౧౮౩.

సర్వలోకేశ్వర స్సాక్షాత్తో కానాం హితకామ్యయా |

సరాక్షసపరివారం హతవాం స్త్వా మ్మహాద్యుతిః || ౧౮౪.

అర్థము ఏమః - ఈశ్రీరాముండు, మహాయోగీ - గొప్పతపస్సుగలవాండును, సనాతనః - ఎల్లప్పుడుండువాండును, అనాదిమధ్యనిధనః - మొదలునడుమ అంతములేని వాండును, మహతః - మహత్తత్వమునకంటెను, పరమః - గొప్పవాండును, మహాః - ఉత్కృష్టుండును, తమసః-మూలప్రకృతికంటెను, పరమః - అధికుండును, ధాతా - ఆధార భూతుండును, శఙ్ఖచక్రగదాధరః-శ్రీపాశ్చజన్య సుదిర్భుకౌమోదకులనధరించిన వాండును, శ్రీవత్సవత్వాః-శ్రీవత్సవనెడుమచ్చనువడ స్థలమునందుంగలవాండును, నిత్యశ్రీః-ఎల్లప్పుడు లక్ష్మీవిగలవాండును, అజేయః-ఘోరింపన సాధ్యమైనవాండును, శాశ్వతః పడ్యావవికారరహితుండును, ధ్రువః-అప్రకంపుండునునైన, పరమాత్మా-సర్వాన్తర్యామియైన సర్వేశ్వరుండు వ్యక్తమ్-స్పష్టము. మహాద్యుతిః-గొప్పతేజస్సుగలవాండును, సర్వలోకేశ్వరః - సమస్తలోకములకుఁ బ్రభువునునైన, విష్ణుః- సర్వవ్యాపియైన సర్వేశ్వరుండు, సత్యపరాక్రమః - సత్యమైనవిక్రమముగలవాండును, వానరత్వమ్ - వానరరూపమును, ఉపాగతైః - పొందిన, సర్వైః - సమస్తమైన, దేవైః - దేవతలచేత, పరివృతః- పరివేష్టించబడినవాండునునైన, మానుషమ్ - మనుష్యసంబంధమైన, వపుః - శరీరమును, ఆస్థాయ - పొంది, లోకానామ్ భువనములకు, సాక్షాత్-ప్రత్యక్షముగా, హితకామ్యయా - హితముజేయవలయుననియెడియిచ్చచేత, సరాక్షసపరివారమ్ - రాక్షసపరిజనముతోఁగూడుకొనిన, త్వామ్ - నిన్ను, హతవాః - సంహరించినవాండాయెను.

అవతారికై. వేదాన్తగ్రంథితే “నకిరిన్ద్రిత్యద్రుత్తరో నజ్ఞాయా నస్తివృతహాః” ఎన్టుమ్-“మాముపాస్వ” ఎన్టుమ్ - “విశ్వాధికారు

ద్రోమహర్షిః శివవకోధ్యేయశ్శివశ్శుభ్రుః ” ఎన్టుమ్ “ప్రజాపతిర
కామయత ” ఎన్టుమ్ “థాతాయథాపూర్వమకల్పయత్ ” ఎన్టుమ్
“ప్రజాపతేస్సశాంవేత్తప్రపద్యే ” ఎన్టుమ్ ఏవమాది వాక్యజ్ఞభారే,
సమాఖ్యాప్రమాణజ్ఞైయిట్టు ఇంద్రియద్రవ్యోదికభో కాణజ్ఞభాకవుమ్,
మోక్షప్రదరాకవుమ్, సర్వాధికరాకవుమ్ శజ్జిత్తు “ఏకోహవై
నారాయణ ఆసీత్ నబ్రహ్మ సేశానః ” ఎన్టుమ్ “అథపునరేవ నారా
యణస్సోన్యంకామయత, బ్రహ్మచతుర్తుభోఽజాయత ” “త్ర్యక్షశూల
పాణిః పురుషోఽజాయత ” “నారాయణాద్భుక్తజాయతే .రుద్రో
జాయతే ..ఇంద్రోజాయతే” “తత్త్వన్నారాయణఃపరః ” “నారా
యణపరంబ్రహ్మ ” “బ్రహ్మవిదాప్నోతిపరమ్ ” “బ్రహ్మవేదబ్రహ్మైవ
భవతి ” “సోస్వేష్టవ్యస్సవిజిజ్ఞాసితవ్యః ” “పరాత్పరంపురుషముపై
తిదివ్యమ్” ఎన్టుమ్, ఏవమాద్యనన్యపరనారాయణానువాకమహిమ
నిషత్ సుబాతోపనిషత్ ప్రభృతిశ్చితిగోవాక్యజ్ఞభాలుమ్, “శుశ్రి
లిజ్ఞవాక్యప్రకరణ స్థానసమాఖ్యానాం సమవాదేదౌర్బల్యమర్థవిచక్ష
న్నాత్” ఎన్టు, శుశ్రిలిజ్ఞాధికరణన్యాయత్రాలే పూర్వపూర్వజైష్వల్ని
ఉత్తరోత్తరమదుర్బలమాయసమాఖ్యైదుర్బలమూకైయాలుమ్, ఉప
క్రమాధికరణన్యాయత్రాలుమ్, అస్తర్యామిషర్యస్త సావధానభిధాయి
యాకైయాలుమ్, అవయవశక్తియాలుమ్, నారాయణసేసర్వకారణమ్,
పరతత్త్వమ్, ఉపాస్యన్, మోక్షప్రదన్, ఎన్టు అఱుతియడవేడ్డివ్యుత్పన్నా
ధికారమాయ్, “భక్త్యాశాస్త్రీద్వేద్విజనాదానమ్” ఎన్టుపుణ్యాధికార
ముమాయ్ క్లేశిక్కిఱపడియైక్కణ్ణశ్రీవాల్మీకిభగవాన్చతురనాకైయాలే
ఆస్త్రీబాలం ప్రసిద్ధమెన్నుమ్మడి ఉలక్లైప్పాట్టాక భర్తృహీవైకభా
య్ ప్రలాపిక్కిఱ తారామందోదర్యాదికవైయిట్టు తత్త్వనిర్ణయమ్ పణ్ణ
వతాకొక్కిలి, కీర్తేవాలివధానస్తరమాక స్త్రీబాలర్కభాన తారాజ్ఞ
బాదికవైయిట్టు “త్యమప్రమేయశ్చ” ఎన్టుతోడగ్గి తత్త్వనిర్ణయమ్పణ్ణి,
ఇష్టోతు రావణవధానస్తరమాక మందోదరియైయిట్టు తత్త్వనిర్ణయమ్ ప
ణ్ణకితాన్ ఇప్ప్రదేశత్తాల్.

ఎజ్జనేయన్నిల్, ‘‘రావణం నిహంతంశ్రుత్వా రాఘవేణమహాత్మ
నా|అస్త్రపురాన్ద్రనిష్పేతూ రాక్షసృశ్శౌకకర్కశాః’’ ఎన్ఱు పెరుమాళ్
కైయిలే రావణన్ పట్టానెన్ఱుకేట్టు అస్త్రపురత్తిల్నిన్ఱుమ్ పెన్ఱుకళ్
పుటప్పట్టు ‘‘ఉత్తరేణవినిష్క్రమ్యద్వారేణసహరాక్షనైః | క్రవిశ్యా
యోధనంఘోరంవిచిన్ఱన్యోహతంపతిమ్’’ ఎన్ఱు వడక్కువాశలాలేపు
టప్పట్టుప్పోయ్ పడుకళ్ త్తిలేశెన్ఱు, ‘‘తాఃపతింసహసాచృష్ట్యా శయా
నంరణవాంసుషు | నిపేతుస్తస్యగాత్రేషు చిన్నావనలతాశవ’’ ఎన్ఱురా
వణనైక్కణ్ణు అఱుప్పుణ్ణుకొడికళ్ పోలే ఇవన్ మేలేవిఱున్ఱు, ‘‘బహుమా
నా త్పరిష్వజ్య కాచిదేనంరురోదహ | చరణౌ కాచిదాలిజ్యకాచితేక
శ్లేవలంబ్యచ | ఉద్ధృత్యచభుజౌ కాచితే భూమాస్త పరివర్తతే’’ ఎన్ఱు వల్ల
భై యాయరుప్పాలోరుత్తి సర్వాజ్ఞపరిష్వజ్యమ్పణ్ణిక్కిడన్ఱుకూప్పిడ, అడి
యాళ్ కూత్తియా యరుప్పాలోరుత్తి కాలైక్కట్టిక్కిడన్ఱు కూప్పిడ,
వేతూరుకన్ఱరప్పిరాట్టి పార్శ్వత్తిల్నన్ఱు కఱున్ఱైక్కట్టి కూప్పిడ, ఆ
ఠ్ఠాపై మికున్దిరుప్పాలోరు అకప్పరివారత్తాళ్ పఱిక్కొడుత్తాట్పోలే
కైయెడుత్తుక్కుప్పిట్టు త్తరైయిలేకిడన్ఱుపురళ, ‘‘తాసాంవిలపమానా
నాంతథారాక్షసయోషితామ్ | జ్యేష్ఠాపత్నిప్రియాదీనా భర్తారంసము
దైక్షత’’ దశగ్రీవంహతందృష్ట్యరామేణాచిన్ఱ్యకర్తణా | పతింమన్దోద
రీతత్రకృపణాపగ్యదేవయత్’’ ఎన్ఱు అవర్కకళప్పడిక్కుప్పిడానిఱ్ఱుప
థాసమహిషియాయ్ అభిమతైయుమాయరుక్కిట మన్దోదరియాసవళ్
నినైక్కవొణ్ణాత తొక్కిలైయుఱైయ పెరుమాళ్లాలే కొలైయున్ఱు
కిడక్కిట రావణనై ఏటవిఱ్ఱియప్పార్త్తునెఱ్ఱిన్ఱు ప్రలాపిత్తు అఱుకి
త్తాళ్. అఱుతపడి-‘‘ననునామమహాబాహూతపవైశ్రవణానుజ | క్రుద్ధ
స్యప్రముఖేష్ఠాఽఽత్రస్యత్యపిపురన్దరః|| ఋషయశ్చమహీదేవాగన్ధర్వాశ్చ
యశస్వినః | ననునామతవోద్వేగాచ్చరణాశ్చదివంగతాః || సత్వమ్నా
నుషమాణ్ణేణరామేణయుధినిర్జితః | సహ్యవత్రపసేరాజన్కిమిదంరాక్ష
సగ్ధభ’’ ఎన్ఱును ‘‘మానుషాణామవిషయేచరతఃకామరూపిణః | వినాశ

స్తవరామేణ సంయుగేనోపపద్యతే” ఎన్టుమ్ నాట్టారిరణ్ణతోళ్ పడై
 ప్పార్కళాకి లిరుపతుతోళ్ పడైత్తవనన్, “నశోభార్థా విమాబా
 హూ” ఎన్టు నాట్టార్ ప్పట్టిలుక్కుత్తోళ్ పడైత్తార్ కళాకిల్ అల్లలుక్కు
 మాడైక్కుమ్తోళ్ పడైత్తాయనీయన్తో? ఆరుడైమైక్కుమ్ విశ్వర్యనుడై
 మైక్కుమ్ వై శ్రవణ తమ్మియన్తో? నీయుమాయ్కో పిత్తాల్ నాట్టిల్
 పడైవీ డెల్లామట్టిత్తు త్తిరిన్ద ఇన్ద్రమ్ మున్నేనిఱ్ళువల్లనో? శాపాసుగ్ర
 హశక్తరాన ఋషికళ్ బ్రహ్మణర్ దివ్యరాన చారణగన్ధర్వాదికళకప్ప
 డ ఉనక్కజ్జిదిగ న్దజ్జలిలేయన్తో ఓడిప్పోయ్క్కిడప్పతు, ఇప్పడిమతిప్ప
 నాయిరుక్కిఱనీక్షుద్ర రానమచుప్పర్ క్కుత్తోరోమెన్టు వెట్కువుమటిన్ది
 లైయా, వరజ్కోళ్ళుకై క్కుజూడప్పత్తమ్బారాతమచుప్పర్ కిట్ట
 వొణ్ణతనిల త్తిలేనిన్టు, ఓరుడప్పిలేయమప్పపట్టాల్ అవ్వడివై విట్టువేటొ
 రువడివుకొళ్ళవల్లై యా యిరుక్కిఱ ఉనక్కు రామనాల్ పిఱన్దవి నాశమ్
 ఎనక్కుక్కుడిరుక్కిఱతిల్లై యెన్టు అచుపప త్తిపడువతు, “యదైవ
 వానరై ఘోరైబద్ధసేతుర్న హర్ణవే! తదై వహృదయేనాహంశజ్జే
 రామమమానుషమ్” ఎన్టుమ్, “యదైవహజనస్థాశేర శునైర్బహుభిర్వృ
 తః! ఖర స్తవహతోభ్రాతాతదైవాసౌనమానుష ” ఎన్టుమ్ కురణ్ణుపడై
 కొణ్ణు అట్టిక్కిడలై యళవిట్టుఅడై కట్టినపడియాలమ్, ఉనక్కకప్పడ
 త్తలై క్కావలాయ్ అళవిల్లాత పరికిరముమ్ తానుమాయిదన్ద ఖరనై
 కొన్టు పడియాలమ్, ఇన్దయుక్తికళాలే ఇవనై మనుప్పర్లర్, దివ్యరె
 న్దఱుతియిట్టు, “అధవా వాసవేనత్వన్ధర్షితోసి” ఎన్టు ఇన్ద్రనాలే
 నలివుపట్టాయో? యమకుబేరాదికళాలేయో? సంహర్తావానరుద్రనా
 లేయో? ఎన్టు శజ్జిత్తు “వాసవస్యకుతశ్చక్తిస్తాన్ద్రిష్టుమపిసంయుగే”
 ఎన్టుమ్ - “యేనవిత్తాసి తత్తక్రోయేనవిత్తాసి తోయమః । యేనవై
 శ్రవణోరాజా పుష్పకేణవియోజితః ” ఎన్టుమ్ - “జేతారంలొకపా

లానాంక్షేప్తారంశజ్జరస్యచ" ఎన్యుమ్||తూశియి లేనిన్ట ఉన్ మకక్ కై యి
 లేకట్టుణ్డపోనఇన్ద్రిన్ ఉన్ మున్నిలైయి లేని ట్టపుమ్ మాట్టా, ఎల్లారుక్కు
 శి కూర్బ్ మనానాకిలుమ్ ఉనక-జ్జేబ్రహ్మవైయిట్టు ఉటపు శేయ్ తునమ్ము
 వినయమనుమాట్టా, తమయ నేయాకిలుమ్* ఏర్బపురవియాసపుష్పక
 తై యకప్పడప్పటికొడుత్తు ఇన్టుకూడమీట్కుమాట్టాతవైశ్రవణసుమ్మా
 ట్టా, చన్ద్రిహాసమ్ కొడుత్తు ఉపకారకనాయరుక్కుచ్చెయ్ తేయుమ్ పీర
 త్తోడేఎడుప్పుణ్డవనాకై యాలేరుద్రనుమ్మాట్టా, ఎన్టుకభ్రీత్తు, సతాంహి
 సనేహపదేషువస్తుషుప్రమాణమన్తకరణప్రవృత్తయః" ఎన్టుమానసప్ర
 త్యక్షతాలుమ్, రావణవధత్తిల్ దిన్ద్రియప్రత్యక్షత్తాలుమ్, సేతుబద్ధఖరవ
 ధవాలివధాదికరణజ్జలాల్ పరుకిటనుమానత్తాలుమ్, "పరాస్యశక్తిర్వి
 విదైషశ్రూయతే స్వాభావికీజ్ఞానబలక్రియాచ" ఎన్యుమ్ "విచిత్రాశ్చక్త
 యశ్చైతాన్యపయత్రప్రతిషితాః 'ఎన్యుమ్-సీతాలక్ష్మీభవాన్విధ్మః" ఎ
 న్నుమ్, "భవాన్నారాయణోదేవః" ఎన్టుజ్ఞోల్లుకట ఆగమక్రమజ్గళాలుమ్,
 పరవస్తుఎన్టుతానేయటుతియిట్టుత్తానజిన్దప్రకారత్తైప్పిఱర్క్కు మఱి
 విప్పతాకకోలి రావణనైనోక్కి, ఇవర్ కేవలరల్ల, పరవస్తువాన నా
 రాయణ, దేవాదికలాల్ పడాతపడి బ్రహ్మన్తర్యామియాయ్ నిన్టు వర
 జ్ఞొడుత్తపడియా లేసత్యవాక్యప్రయోగరాకైక్కుత్తామ్ మూడి మనుష్య
 శక్తైదైయిట్టు + ఒటుప్పుణ్డదేవర్ కిశైయుమ్ ఋక్షవానరగోపుచ్ఛవిగ్ర
 హజ్జైక్కుళ్యువిత్తు తమ్ముడైయవిభూతియానలోకత్తై "ప్రవృద్ధం లో
 కకణ్టికమ్" ఎన్నుమ్బడి నీనలిన్దపడియా లేతమక్కువేణ్డియన్తి క్కే లోక
 హితార్థమాకసపరికరనాన ఉన్నైక్కున్టు పెరియపుకరున్తాముమాయ్
 నిన్టా రెన్టునిమ్మర్నిత్తు తలైక్కుట్టుకిఱాల్లిప్పదేశ త్తిలిచ్చతుశ్లోకియాల్.

ఇతిల్ ముతల్ శ్లోకత్తాల్ లీలావిభూతియి లే యావరోడు మొ
 క్కుక్కలన్దునిఱ్కిట వివర్ చేతనాచేతన విలక్షణమాన వస్తు వెన్టుటిన్దే
 నెన్టితాల్.

|| తూశి - సేనాముఖము. శి కూర్బ్ మన్ - శిక్షకుడైనయముడు. * ఏర్బ
 పురవియాన - తగినవేగముగల + ఒటుప్పుణ్డ - వ్యాకులముండైనది.

వ్యా. * ౧. (వ్యక్తమ్) అవరో ఇవరో వెన్యు అలమన్దుతిరిన్దోమ్, ఇహోత్తో
 రుపడివెలియా యిల్లమ్ * ౨. (వ్యక్తమ్) దేవతా న్తరవిషయ విచారమాన
 పోతు తెరియా తపడి ఇరుళో మూడిక్కిడన్దతు, భగవద్విషయ త్రిలేపన్దవాతే
 ప్రకాశమాయతీయ వాయిల్లమ్. “దదామిబుద్ధియోగంతమ్” ఎన్టుమ్.
 “మత్తస్సృతిజ్ఞానమహానభ్య” ఎన్టుమ్ “అతీయాతనవతీవిత్ర”
 ఎన్టుమ్ జ్ఞానత్తుక్కు|| ఊల్లమ్ వాయ్ ఇవనితే. * ౩. (వ్యక్తమ్) “ఇని
 యతీన్దేనీశఱ్ఱుమ్ నాన్దుకఱ్ఱున్దెయ్ వమ్ ఇనియతీన్దే నెమ్మెరు
 మానున్నై” ఎన్నుమాహోలే ఇత్తనై పోతు మతీన్దిలేన్, ఇహోత్తతీన్దే
 నెన్దితాళ్. * ౪. (వ్యక్తమ్) కణ్డపోతే “సర్వలోకేశ్వర
 స్సాక్షాత్” ఎన్నుమ్ పుడియానార్. * ౫. (వ్యక్తమ్) “కాత్వంభ
 వసిరుద్రాణాం మరుతాం వావరాననే | వసూనాం వావరానోహే దే
 వతాప్రతిభాతిమా|| కిన్ను చన్ద్రమసాహీనా పతితా విబుధాలయాత్ |
 రోహిణీ జ్యోతిషాం జ్యేష్ఠా శ్రేష్ఠా సర్వగుణాన్వితా || వసిష్ఠం
 కోపయిత్వా త్వన్నాసికల్యాణ్యురధతీ ” ఎన్టు తిరువడియానవన్ రుద్ర
 మరుద్వసుక్కుళుడైయ దేవతైయో, చన్ద్రునైప్పిరిన్ద రోహిణియో,
 వసిష్ఠనైప్పిరిన్దతిరున్దతియో, ఎన్టుశజ్జిత్తు యుక్తికళాలే పిరాట్టియెన్టు
 అఱుతియిట్టాటోల్లన్తిక్కే, కణ్డపోతే పెరుమాళెన్టుమ్ పెరుమాళైప్పరవ
 న్తువెన్టుమ్ అఱుతియిట్టెనెన్దితాళ్. * ౬. (వ్యక్తమ్), మహావ్యక్తమ్.
 “మయాజ్ఞాతమ్ ” ఎన్దితాద్రాపదిమైహోలే శొల్లుకితాళ్. “మహా
 త్యాపది సంప్రాప్తే స్మరవ్యో భగవాన్సరిః | ఇత్యేవంయత్ పురా
 గీతం వసిష్ఠేన మహాత్మనా || తదిదానీం మయాజ్ఞాతమ్ ” ఎన్టాళితే.
 “జ్ఞాతమ్” ఎన్టు సామాన్యవాచియానజ్ఞానశబ్ద మివ్విడత్తైల్లవినిశేష
 త్రిలే పర్యవసిక్కిఱతు. * ౭. (వ్యక్తమ్) “సహిదేవైరుదీర్లస్యరా
 వణస్య వధార్థిభిః | అర్థితోమానుషేలోకే జజ్ఞేవిష్ణుస్సనాతనః” ఎన్టుమ్

“వేణి తేవరిక్క” ఎన్ఱమ్ రాహవధార్ధికళాన దేవర్కళవేత్తై యా
లే వన్దుపిఱన్దానెన్దిఱ దేవరహస్యమిహ్పోతు వెళియాయ్గోలు. * రా’
(వృత్తమ్) పరవిరోధమ్ నరుమెన్ఱు రాహణన్ పడున్దనెయుమ్ తన్నై
మత్తైత్తు*నాట్టోల్ పిఱన్దుపడాతనపట్టుమనిశర్క్కాయ్ త్తిరిన్దు రాహణన్
పట్టవాతే ఇహ్పోతు వెళియాయ్గోలు.

వెళియానపడియెజ్జనేయెన్నిల్, (ఏషమహాయోగీ పరమాత్మా
శజ్ఞచక్రగదాధరః నిత్యశ్రీరితివా) పరవన్ఱు వెన్ను మిడమానాల్ “వృత్త
మేషః” ఎన్ఱుసమానాధికరిక్క వేణ్డానోవెన్నిల్, ఎక్తావినుఱైయ వి
ఎత్తూవశమితే వాక్ప్రవృత్తి, రాహణవదమ్ రామసాల్ కూడాతెన్నతు,
ఇన్ద్రాగికళో వెన్నతు, అతువుమ్ కూడాతెన్న తాయ్ సామాన్యత్తి లేవిచా
రిత్తుయు క్కిళాలారుపడియఱిన్దోమెన్ఱు సామాన్యత్తి లేనిశ్చున్ఱుత్తని
యేబరువాక్యమాయ్ క్కిడక్కిఱతు, “మైనాకః కిమ మందుణ్దిగగ నేమ
న్దార్గమవ్యాహతం శక్తిస్తస్యకుతస్సవజ్రపతనాద్భితో మహేన్ద్రాద
పి । తాత్ప్ర్యః స్సోపిసమనిజేన గురుణాజానాతిమాం రాహణమ్” ఎన్ఱు
బహుముఖమాకవికల్పమాయ్ “ఆజ్ఞాతంసజటాయారత్రీ జరసాక్ల
ష్టోవధం వాఞ్ఘృతి” పోలేక్కిఱతు “వృత్తమ్” ఎన్ఱు తానఱిన్దాళా
కిల్ “ఏషమహాయోగీఽరమాత్మా” ఎన్ఱు మేలేశోల్లుకిఱతెన్నెన్నిల్,
“సత్వప్రమానుషమాత్రేణ రామేణయుధినిజ్జితః” ఎన్ఱుమ్ “సరాక్షిసప
రివారం హతవాంస్తావమ్” ఎన్ఱుమ్ రాహణనై నోక్కి చ్చొల్లుకిఱవళా
కై యాలే అవరో ఇవరోవెన్ఱుసన్నేహితవళే “ఆరానుమల్లనఱిన్దే నవ
నైనాన్” ఎన్ఱాల్ ముట్పడ, అనన్తరమ్ ” ఉమక్కటియక్కూఱుకే
నో” ఎన్ఱురాహణనుక్కు మ్పిఱర్క్కుమఱియ చ్చొల్లుకిఱాళో, పిణమా
య్ క్కిడక్కిఱవనుక్కు చ్చొల్లుకిఱతెన్నెన్నిల్, విరహిణికళుమాయ్ పతి
హీనైకళుమానవర్కళోనాయన్దార్ అసన్నిహితం యిరుక్క మున్ని
లై యాకళావిత్తుచ్చొక్కడవతు, “ననునామావినీ తానాంవినేతాసిప
రన్తప” ఎన్ఱుమ్ “క్షమసేతమ్మహీపతే” ఎన్ఱుమ్ “హారామ హలక్ష్మణ

హాసుమిత్రే హారామమాతస్సహమేజనన్యా” ఎన్టుమ్ “ముఖిల్
 వన్జాతకవతో” ఎన్టుమ్ “నట్కిలల్లితైయుమ్మశీవన్జా” ఎన్టుమ్ “ఎన్ తక
 విలైతకవిలై యేనీకన్జా” ఎన్టుమ్ అశోకవనికై యిలే యిర్క్కుఱపిరాట్టి
 నూల్యవానిలే యిరుక్కిఱపెరుమాళై నోక్కిచ్చొన్నాళ్ , తన్దా
 మూర్కళిలేయిరుక్కిఱఅఱ్ఱవార్కళాఱిఱ నాయ్చ్చిమూర్ తన్దాన్దిరు
 ప్పతికళిలేయిరుక్కిఱనాయన్దా రైనోక్కిచ్చొన్నార్కళళ్ , తారై యుమ్
 వాలిపట్టుక్కిడక్కిఱపోతు, “ఉత్తిప్పహరిశార్దూల భజస్వశయనోత్త
 మమ్ | నైవంవిధా శ్శేరతేహి భూమాన్మపతిస త్తమాః || అతీవఖలుతే
 కాన్తావనుధావనుధాధిప | గతాసురపిమాంగాజై స్త్రిహంవిహాయ ని
 మేవసే” ఎన్టుశొన్నాళ్, మన్దోచరియుమ్ “ననునామమహాభాగ
 తవవైశ్రవణానుజ” “ఉత్తిష్టోత్తిష్టకింశేషే” ఎన్టుశొన్నాళ్, ప్రశ్యక్ష
 శూక తాకికవిలాసజ్జ్ తానే కాణానిన్తోమ్.

ఇవళ్ తాక్షణకుఁ వ్యక్తమాయ్చ్చొన్న పాశుర మెన్నెన్ని
 ల్, “ఏవపరమాత్మానిత్యశ్రీర్లోకానాం హితకామ్యయా, సరాక్షస
 పరీవారం హతవాంస్తా వ్వుహద్యుతిః” ఎన్టి ప్పుడై కళిలే.*౧ (ఏషః)
 ‘ మానుషం వపురాస్థాయ ” ఎన్టు మనుష్యశఙ్ఘైయిట్టు త్త పైమత్తైత్తు
 కొండునిట్కిఱ వివర్, * ౨. (ఏషః) “రామశ్లోకసమావిష్టమిత్య
 వాచవిభీషణమ్. త్రియోనిహతస్సజ్ఞేనశోచ్య ఇతినిశ్చయః” ఎన్టుమ్
 “సంస్కారః క్రిమతాంభ్రాతు స్త్రియలై చ తానివర్తయ ” ఎన్టుమ్
 ఎజ్జళుక్కెల్లామ్నియామకరాయ్ప్పుశలిల్ పట్టార్క్కు వెఱుక్కిఱతేఱ;
 సంస్కారత్తిల్ ప్రవర్తిక్కలాకాణో? పెణ్ణకళై మీశవిడుమెన్టు ఉత్త
 రక్యశ్శజ్జళుక్కు విధాయకరాయి రుక్కిఱవివర్ * 3 (ఏషః) విభీషణ
 స్త్రికళై ఆధరణభూషితైకళాక్కి ఎన్టై వై ధన్యభూషితైయాక్కి
 ఖిన్కిరవివర్, * ౪ (ఏషః) * కొంబుననార్ పెణ్ణకళై అన్తఃపురవి
 భూషితైకళాక్కి ఎజ్జళై రణభూషితైకళాక్కినిట్కిఱవివర్ * ౫.

(ఏషః) “ధర్మసంస్థాపనార్థాయ” ఎన్ఱమ్ “ధర్మపాలోజనస్యాస్య” ఎన్ఱమ్ ఋషికభుక్కుధర్మజ్ఞైక్కుడుత్తు, “విభీషణవిధేయంహిలజైశ్చైర్వమిదంకృతమ్” ఎన్ఱమ్ విభీషణనుక్కులజైశ్చైర్వ్యజ్ఞైక్కుడుత్తు, “భజస్వకామంసుగ్రీవ” ఎన్ఱమ్ సుగ్రీవనుక్కు కామజ్ఞైక్కుడుత్తు, “మయా త్వంసమనుజ్ఞాతో గచ్ఛలోకాననుత్తమాన్” ఎన్ఱమ్ “ఆవహత్పరమాగతిమ్” ఎన్ఱమ్ జటాయువాలికభుక్కు మోక్షజ్ఞైక్కుడుత్తు, * అటమౌబురులిన్ద్రమ్ వీడ్గెఱిపురుషార్థమ్ నాలువ్వాణ్ణవాతే ఎనక్కుక్కైవల్యజ్ఞైయే తద్దనిత్కిఱివివర్. * ౬. (ఏషః) “సర్వశక్తిస్తుభగవానశక్త ఇవచేష్టతే” ఎన్ఱిఱపడియే, ఖరవాలివధాదిసేతు బన్ధలజ్ఞాభగ్గరావణవధాద్యతిమానుష చేష్టితశ్చైవ్విణ్ణి ఒన్ఱుమఱియాతారెప్పోల్నిత్కిఱివివర్, * ౭. (ఏషః) “నూనుషీంతనుమాశ్రితమ్, పరంభావమజానంతః” ఎన్ఱు అబలైకళాన ఎనోబ్బల్వారుక్కు ఆశ్రిత సౌకర్యార్థమాకత్తావిట్ట నీరైయై తజ్జేయాకనినైక్కుమ్మడి ఎలియరాయిరుక్కిఱివివర్.

ఇప్పడి ఎలియరాయిరుక్కిఱి వివర్తానూరెన్నిల్, * ౮. (మహాయోగీ) కేవలరల్ల, “సమస్తకల్యాణగుణాత్తతోసా” ఎన్ఱు కట్టడజ్ఞనన్ఱానదివ్యగుణజ్ఞతైయుడైయవర్. * ౯. (మహాయోగీ) “ఏమాంవిభూతియోగంచ” ఎన్ఱమ్ “యోగయక్ పరమాత్మా సౌనిత్యమజ్ఞశ్విగ్రహః” ఎన్ఱమ్ శొల్లుఱిఱపడియే, “యునక్తీతియోగః” ఎన్ఱు గుణజ్ఞభుక్కుప్పేరాయ్ “ఆనపథి కాలిశయాసజ్ఞేయ కల్యాణగుణగణః” ఎన్ఱమ్ “ఉయర్వఱ ఉయర్ నలముడైయవర్” ఎన్ఱమ్ అతివిలక్షణమాన గుణజ్ఞభుక్కు ఆకరమానవర్. (మహాయోగీ) “యోగస్సన్నహనోపాయ ధ్యానసజ్జతియుక్తిషు” ఎన్ఱిఱ వివర్థజ్ఞలిలే యాకిలుమామ్, * ౧౦ ముతల్ సన్నహనమాయ్, “సన్నహాకవచచ్ఛదః” ఎన్ఱు ఉడమ్బక్కిడాయ్, మహాయోగమెన్ఱు కేవలమాన మానుషసన్నాహమన్ఱియిలే ఇన్ద్రా వరక్కాట్టినతాయ్, దివ్యమాయ్ రావణశస్త్రాస్త్రజ్ఞభుక్కిడుపడాతే విలక్షణమాన ఉడమ్బక్కిడుడైయరాయిరున్దారెన్ఱునూమ్, “శన్నాకమ్” ఎన్ఱు తమిళును

ఇహాన్నానితే.అన్తియిలే, *౪. (మహాయోగీ) ఎన్టు “సన్నద్ధౌవిచరిష్య
తః” ఎన్తిపడియే సన్నాహమ్ ఉద్యోగమాయ్, “ఉద్యోగస్తవసంప్రే
త్య” ఎన్టు రాజ్యభ్రష్టరెన్టుముశి త్తిరాతే పడైకూట్టువతు, తుడైయడై
ప్పతు, అడైయడైప్పతు, లడైయెయడైక్కప్పాయ్ చ్చువతు, శుడువతు,
ఇడిప్పతు, గరుడనైయడైప్పతు, ఔషధమడైప్పిప్పతాయ్ పెరియఉత్సా
హముడైయరాయిరున్దారెన్టుమామ్. అన్తియిలే, * ౫. (మహాయోగీ)
ఎన్టు ఉపాయమాయ్, “ఉపాయఃకోవధేతస్య” ఎన్టు ఇనర్కేట్టుతు,
“ప్రవిష్టోమానుషీ ననుమ్, అవధ్యందైవతైర్విష్టోసమరేజహి” ఎన్టు దేవ
ర్కళేశొల్లువతాయ్ ఇప్పడివర త్తిన్వరియిలకప్పడాతపడి ఇశోరుపాయ
ముడైయరాయిర్శైన్టుమామ్. అన్తియిల్, * ౬. (మహాయోగీ) ఎన్టుధ్యా
నమాయ్ “ధ్యాచిన్తాయామ్” ఇతే. దశరథయజ్ఞత్తిల్ దేవర్కళేతిరణ్డ
వన్టుతోడగ్గిరావణపథపర్యస్తమాకనడువుళ్ళకార్యచిన్తైకళిల్ ఒన్టు మ్మ
ఘ్రతుపోకాతపడిపత్తుమ్మత్తాకక్కార్యవిచారముడైయరాయిరున్దారెన్టు
మామ్. అన్తియిలే * ౭. (మహాయోగీ) ఎన్టు సజ్గతియాయ్, “నా
సహాయస్యసిద్ధతి” ఎన్టు తుడైయిల్లాతవనుక్కొన్టాకామైయాలే ఇతు
ముడియుమ్బడియాన హనుమత్సుగ్రీవవిభీషణాదికళాన సహాయ సజ్గతి
యుడైయరాయిరున్దారెన్టుమామ్. అన్తియిలే, * ౮. (మహాయోగీ)
ఎన్టుయుక్తియాయ్, “ఉత్తరోత్తరయుక్తౌచ వక్తావాచస్పతిర్యథా”
ఎన్నుమాప్పాలే వచవాన నివృత్తిక్కిళైయపెరుమాళైత్తల్లియుమ్,
జాబాలిశొన్న ధర్మాక్షేపపక్షజ్ఞతైత్తల్లియుమ్, నాలివధానస్తరమ్ అ
వకశొన్నపక్షజ్ఞతైత్తల్లియుమ్, విభీషణ శరణాగతిక్కు సుగ్రీవశరభ
జాంబవత్ప్రభృతికళుడైయపక్షజ్ఞతైత్తల్లియుమ్, ఇప్పడిసలరోడేకలన్దవి
డత్తిలుమ్ ఇత్తనైపేరైయున్తల్లిమ్బడియాన ప్రబలయుక్తికళైయుడై
యరాయిరున్దారెన్టుమామ్. అన్తియిలే, * ౯, (మహాయోగీ) ఎన్టు
తలైయుళ్ళపైయుమ్ అరైయుమ్మరమ్మరియుమా సవేషత్తాలుమ్, ఇత్తనై
పెణ్ణకళే తిరణ్డుకిడక్క ముఖమెడుత్తుప్పారాత విరక్తియాలుమ్,

వెన్తుకొడ్డ రాజ్యజ్ఞో నుగ్రీవవిభీషణాదికళుక్కుకొడుస్తు త్తామవ
బ్రోబ్రో నలై పణ్ణామైయాలుమ్, నిలై త్తుముడిక్కుప్పడియాన తపోను
స్థానత్తాలుమ్, ఇవర్ తామ్ పెరియయోగికళా యిరున్దా రెన్ఱుమామ్.

ఇప్పడి యోగికళాకీల్ కర్తవశ్యరాన సంవారియూరున్దారో
వెన్నిల్, *౧. (పరమాత్మా) అప్పడియల్ల, సర్వాస్తయామియాన
పురుషోత్తమః. *౨ (పరమాత్మా) “పరోమాఅస్తాదితిపరమః” ఎన్ఱా
య్, “యస్తాత్పరం నాపరమస్తికి ఇచ్చిత్” ఎన్ఱుమ్ “సతత్సమశ్చాభ్యధి
కశ్చిద్యశ్యతే” ఎన్ఱుమ్ “ఒత్తార్మికార్మైయిలై యాయమామాయ”
ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిఱపడియేసమాభ్యధికదరిద్రనానవన్. (పరమాత్మా) “ఆత్మా
జీవేద్యతాదేహే స్వభావేపరమాత్మని , య త్నే ౭ ర్కే ౭ గ్నోమతౌ
వాతే” ఎన్ఱు ఇవ్వర్జజళిలుమామ్. *౩ (పరమాత్మా) ఎన్ఱు జీవవాచియా
య్ “సచ్చత్యచ్చాభవత్” ఎన్ఱుమ్ “సవనసర్వమ్యదస్తియన్నాస్తి”
ఎన్ఱుమ్ “ఇల్లతుముళ్ళతుమ్” ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిఱపడియే, శరీరాత్తభావ
త్తాలే ఆనః తానెన్ఱుశొల్లలామ్బడి యిరుక్కిఱవర్. అన్ఱియిలే, *౪.
(పరమాత్మా) ఎన్ఱు ధృతియిలేయాయ్, “ఆపద్యపిస్వకార్యేషు కిర్తవ్య
త్వస్థితిర్ధృతిః” ఇతే. రాజ్యభ్రంశ వనవాససీతాదర్శన జటాయుషధా
దియాన వ్యసనజ్ఞో వందనశవిలుమ్ శెయ్యుజ్ఞార్వజ్ఞో శెయ్తీడేఱుమ్బ,
డియాన నిలై యైయుడైయరా యిరున్దా రెన్ఱుమామ్. అన్ఱియిలే, *౫.
(పరమాత్మా) ఎన్ఱు దేహత్తిలేయాయ్, “నిత్యంనిత్యకృతిధరమ్”
ఎన్ఱుమ్ “సభూతసజ్ఞ సంస్థానో దేహేహాస్యపరమాత్మనః” ఎన్ఱుమ్ “మ
ణియురువిల్ పూతమైన్దాయ్” ఎన్ఱుమ్ ఎతిరికళుక్కిడు పడాతపడియా
ననిత్యనిరవద్యమాన విగ్రహారాయున్దా రెన్ఱుమామ్. అన్ఱియిలే, *౬.
(పరమాత్మా) ఎన్ఱు స్వభావత్తిలేయాయ్, “సంబాహుభ్యాన్న మతిసం
పతతై” ఎన్ఱుమ్ “వాజ్తననైకభూమయే” ఎన్ఱుమ్ “ఎలివరుమియల్వి
నన్” ఎన్ఱుమ్ “నహిపాలనసామగ్ధ్యమృతేసర్వేశ్వరాధారే” ఎన్ఱుమ్
“కాక్కుమియల్వినన్” ఎన్ఱుమ్ సౌలభ్యరక్షకత్వాదియాన స్వభాగము

చైయరాయరుద్ధారెన్టుమామ్, *౭. అన్బియిలే (పరమాత్మా) ఎన్టు శర
మాత్త వాచియామ్, “అన్తబహిశ్చతత్సర్వం వ్యాప్యనారాయణస్థి
తః” ఎన్బిఅపచియే, సర్వముమ్ వ్యాప్యమామ్ త్తామ్ వ్యాపకరెన్నలా
మ్బుడియిరుద్ధారెన్టుమామ్. అన్బియిలే, *౮. (పరమాత్మా) ఎన్టు యత్న
త్తిలేయామ్, “యత్న వాంశ్చ భవిష్యామి” ఎన్టుమ్ “ఉత్సాహః
పౌరుషం సత్వమ్” ఎన్టుమ్ మేల్ మేలే ఉత్సాహముచైయరాయరుద్ధా
రెన్టుమామ్. అన్బియిలే, *౯. (పరమాత్మా) ఎన్టు అర్కవాచియామ్,
“కపేరామదివాకరః” ఎన్టుమ్ “తేజసాసూర్యసజ్జాశః” ఎన్టుమ్
“ములైక్కతిరై” ఎన్టుమ్ “శుడర్కళిరణ్డాయ్” ఎన్టుమ్ ప్రతా
పాదికళాల్ ఆదిత్యన్ తానాయరుద్ధారెన్టుమామ్. అన్బియిలే, * ౧౦.
(పరమాత్మా) ఎన్టు అగ్నియామ్, “అగ్రంపదన్నయతీత్యగ్నిః” ఎన్టుమ్
“నయామిపరమాంగతిమ్” ఎన్టుమ్ “కాలాగ్నిసదృశఃక్రోధే”
ఎన్టుమ్ “నిదకాహేదపికాకుత్స్థః క్రుద్ధస్తీవేణచక్షుషా” ఎన్టుమ్
“నిలనాయ్ త్రియామ్” ఎన్టుమ్ దాహకత్వాదికళాలే అగ్ని తానా
యిరుద్ధారెన్టుమామ్. అన్బియిలే, * ౧౧, (పరమాత్మా) ఎన్టు మతివా
చియామ్, “బుద్ధిమాన్తధురాభాషీ” ఎన్టుమ్ “బుద్ధ్యాహ్యష్టాశ్చయాయ
క్తః” ఎన్టుమ్ “మతియినాల్ కుఱళిమాణాయ్” ఎన్టుమ్ అవస
రోచితబుద్ధియోగ ముచైయరెన్టుమామ్. అన్బియిలే, * ౧౨. (పర
మాత్మా) ఎన్టు వాతవాచియామ్, “తస్సైవాతాత్త సేనమః” ఎన్టుమ్
“కాలాయ్” ఎన్టుమ్ సర్వప్రాణి ప్రాణనహేతువాన కాశ్చైవానా
యిరుద్ధార్.

ఇతెల్లామ్ “పరమాత్మేతిచావ్యుక్తో దేహేస్తిన్నరుషఃసరః”
ఎన్టు పరమాత్మశబ్దమ్ ముక్తనాకుమ్ పేరాయరుద్దతు, ఇతువ్యావర్త
కమాక మాట్టాతెన్న, (సనాతనః పరమాత్మా) ముక్తన్ నెడు
జ్జాలమ్ బద్దనాయ్ త్తిరిన్దు పిన్ను ముక్తనానాల్ నో పరమాత్మశబ్ద
వాచ్యత్వమ్ ఏరువతు. ఇదనెప్పోతుమ్ పరమాత్మశబ్ద వాచ్యనాయ్

ఇరుక్కుమ్, (సనాతనః పరమాత్మా) ఇవన్ “ నిత్యంవిభుంసర్వ
గతమ్ ” ఎన్టు సర్వకాల త్తిలుమ్ సర్వదేశ త్తిలుమ్ సర్వవస్తుక్కుళిలుమ్
ఇరుక్కుమ్.

“సనాతనః పరమాత్మా” ఎన్టాలుమ్ ఆత్మన్ శబ్దమ్ దేహ
వాచియామ్ అచిత్తాకైయాలుమ్, “ నిత్యంసదసదాత్మకమ్ ”
ఎన్టుమ్ “ నిత్యాసతతఃక్రియా ” ఎన్టుమ్ అచిత్తుతాన్ సనాతనమా
కైయాలుమ్, పరవస్తువాకక్కుడాతు ఎన్నిల్, (అనాదిమధ్యనిధ
నః) అచిత్తుస్వరూపేణ నిత్యమాకిలుమ్ ఆదిమధ్యావసానజభుండు.
ఇవన్ “ అనాదిమధ్యాన్తమజ మవృద్ధిక్షయమచ్యుతమ్ ” ఎన్టు అచిత్తు
ప్పోలే ఆదిమధ్యావసానజభున్తి క్కే. యిరుక్కుమ్ (అనాదిమధ్యనిధనః)
ఆదిమధ్యనిధనజ్జో మాన్యుక్కుమ్ ఒవ్విన్తుక్కిరణవస్తైయామ్, “ అ
న్తి, జాయతే, పరిణమతే, విసర్ధతే, అపక్షియతే, వినశ్యతి ” ఎన్టు అచిత్తు
షడ్భావవికార యు కైయాయిరుక్కుమ్, ఇననప్పడి యన్తిక్కే- “ అప
క్షయవినాశాభ్యాం పరిణామర్థిజ్జభిః । వర్జితశ్చకృతేవత్తుమ్ యస్సదా
న్తీతికేవలమ్ ” ఎన్టు సర్వదాస త్తైయేయామ్ వ్యతిరిక్తావస్థాపక్షుకజ
భిన్తిక్కే ఇరుక్కుమ్.

“స్థూలసూక్ష్మాత్త నేనమః” “ అవ్యక్తవ్యక్తరూపాయ ” ఎన్టు
అచిత్తుత్తాన్ సూక్ష్మామాయ్, అవ్యక్తమాయ్, స్థూలమాయ్, వ్యక్త
మాయ్, ఇరణ్డవస్తై యాయిశ్శీరుప్పతు. స్థూలమాయ్ వికారమెన్టు
వేరై యుడైత్తాన పృథివ్యాదికభుక్కాయిశ్శీరు ఆదిమధ్యాదికభుళ్ళతు,
సూక్ష్మామాయ్, ప్రకృతివికృతియాన మహదాదికభుక్కు, “ త్రిగుణం
యజ్జగద్యోని రనాది స్రభవాప్యయమ్ ” ఎన్టు ఆదిమధ్యాదికభిన్తి యే
యెన్న, (మహతః పరమః) అప్పడియిరుక్కిఅ మహానుక్కుమ్ అవ్య
రుకాయిరుక్కుమ్. (మహతః పరమః) ఇవ్వరుకుళ్ళకార్యవగఽజ్జలిల్
వెరుత్తుమహా నెన్టు శొల్లలామ్బడియాన మహాత్తత్వత్తుక్కు మవ్వరు
కాయిరుక్కుమ్.

“మహతః పరమః” ఎన్టాల్, “మహతఃపరమవ్యక్త మవ్యక్తా త్పురుషఃపరః” ఎన్టు మహాపక్కుప్పరమవ్యక్త మవ్యక్త? అతుతానానానో వెన్న, (మహా౯) “మహతోమహీయాన్” ఎన్టుమ్ “మహాంతంవిభు మాత్తానమ్మత్వాగ్నిరోనశోచతి” ఎన్టుమ్ పెరియతుక్కు మ్పెరియతాయ్ ముముక్షూపాస్యముమా మురుక్కుమ్.

ఆక ఇన్ద్రశ్లోకత్తాల్ లీలావిభూతియోగముమ్ అఙ్గుళ్యచేతనాచే తనవై లక్షణ్యముమ్ శొల్లిల్లు.

ఇగన్డామ్ శ్లోకత్తాలే, “మహతః పరమోమహాన్” ఎన్టుమహాదవ్యక్తజ్జ లీల్ వ్యావృత్తనాయ్ పెరుత్తిరుక్కుమెన్డేశొల్లినిష్టతు, “అవ్యక్తమక్ష రేలీయతే, అక్షరస్తమసిలీయతే” ఎన్టుమ్ “మమయోనిర్తహద్భ్రష్టా” ఎన్టుమ్ “తేనాగ్రేసర్వమేవాసీద్వ్యాప్తమ్” ఎన్టుమ్ “తదనస్తమ సజ్ఞాత ప్రమాణఞ్చ” ఎన్టుమ్, “శూన్యోద్ధకన్తాత్స్థయర్థముడివిల్ పె రుమ్బాత్” ఎన్టుమ్ ఇన్వరుకుళ్యవైక్కెల్లామ్మేలాయ్ పెరుత్తిరుప్పతు తమశ్శబ్దవాచ్యైయాన మూలప్రకృతియన్తోవెన్న, (తమసః పరమః) “ఆదిత్యవర్ణస్తమసః పరస్తాత్” ఎన్టుమ్ “క్షయస్తమస్యరజసః పరాకే” ఎన్టుమ్ రజస్తమశ్శబ్దవాచ్యైయాన మూలప్రకృతిక్కు మవ్వరుకాయరుక్కుమ్ (తమసః పరమః) “అధయదతః పరో దివోఞ్చోత్తిర్దిప్యతే” ఎన్టుమ్ “హిరణ్మయేపరేలోకే” ఎన్టుమ్ “వైకుణ్ఠేతుపరేలోకే.. ఆస్తే” ఎన్టుమ్ ప్రాకృతతైక్కడన్టు అవ్వరు కాయరుక్కు అవన్.

“తమసఃపరమః” ఎన్టాల్, “అతీత్య ప్రాకృతాన్ లోకాన్” ఎన్టుమ్ “తద్విష్ణోః పరమంపదమ్” ఎన్టుమ్ “విశ్వతః పృష్ఠేషుసర్వతః పృష్ఠేషూత్తమేప్వనుత్తమేషులోకేషు” ఎన్టుమ్ ఇష్టాక్రమత్తుక్కు మేలాయరుప్పతుపరమపదమన్తోవెన్న, *౧. (థాతా), “విష్ణుభ్యాహు మంకృతన్న మేకాంశేనస్థిరోజగత్” ఎన్టుమ్ ఉభయవిభూతియన్తార్థమి

తనైపోక్తిధారకనానవనన్తో. * ౨. (థాతా) “దుథాజ్ఞాథారణపోషణయోః” ఎన్టుమ్, “రసంప్యేవాయంలభ్యానస్థిభవతే” ఎన్టుమ్, “ఎనక్కేతనైత్తద్దకన్టుకమ్” ఎన్టుమ్ తనై సర్వస్వదానమ్ పణ్ణియిరుక్కిఱవన్, * 3. (థాతా) “ముకున్దః” ఎన్టుమ్, “సకలఫలప్రదః” ఎన్టుమ్, “భుక్త్యాచభోగాన్విపులాన్.. మమలోకమవాప్స్యసి” ఎన్టుమ్, “పోకమ్ నీయేయతిప్పిన్నునమ్మిచైక్కి పోతువాయ్” ఎన్టుమ్ భోగమోక్షప్రదనెన్టాకవుమామ్. * ౪. (థాతా) కరణకళేబరైః” ఎన్టుమ్ సజ్జల్పా దేవాస్యపితరస్సముత్పిన్నై” ఎన్టుమ్, “సవకథాభవతి, సహస్రథాభవతి” ఎన్టుమ్ సంసారికభుక్కుస్వప్రాప్త్యపాయోపకరణమాకవుమ్ ముక్తర్ముక్కు స్యానుభవోపకరణమాకవుమ్ కరణకళేబరప్రదనెన్టాకవుమామ్. అన్వియిలే, * ౫. (థాతా) “యద్ద్రవ్యమ్ యద్ద్రవ్యస్య సర్వాత్తనాస్వాధేనియన్తుం ధారయితుఞ్చశక్యన్తచ్ఛేషతైకస్వరూపఞ్చ తత్తస్య శరీరమ్” ఎన్టుమ్, “యస్యాత్తాశరీరంయస్యపృథ్వీ శరీరమ్” ఎన్టుమ్ స్వశరీర భూతచేతనాచేతనజ్గతై ఆత్మతయానిన్టు ధరిక్కు మెన్టాకవుమామ్.

ఇతెల్లామెన్? “తమసఃపరమోథాతా” ఎన్టాల్ ప్రకృతిమణ్డలత్తుక్కుమేలాయ్ “భక్తైర్భాగవతైస్సహ ఆస్తేవిష్ణుః,” ఎన్టుమ్ “క్షయస్తమస్యరజసః పరాకే” ఎన్టుమ్ “ప్రజాపతే స్సభాంవేశ్శప్రపద్యే” ఎన్టుమ్ శ్రీవైకుణ్ఠనాథమహా సూరికభుమ్ ముక్తరుమెన్టున్దరుళియిరుక్కైక్కు ఆధారమాయిరుక్కిఱతు తిరుమామణి మణ్డపముమ్ దివ్యలోకముమన్తోవెన్న, (శబ్దచక్రగదాధరః) “కరుహ్నూరనాటుమో కమలహ్నూనాటుమో, తిరుప్పవళిచ్చెవ్వాయ్ తాఁ తిత్తిత్తిరుక్కుమో” ఎన్టు కేడ్కలామ్మడి అనుకూలర్క్కాశ్వాసమ్ పణ్ణికిఱ శ్రీపాఞ్చజన్యమెన్న, “అహంచక్రేణమాధవః” ఎన్టుమ్ “కరుతుమిడమ్పొరుతు” ఎన్టుమ్ ప్రతికూలరైనిరసిక్కిఱ తిరువాట్టియాత్తా నెన్న, “కామోదకిం జ్ఞానవికాసహేతుమ్” ఎన్టు ఆశ్రితర్క్కు జ్ఞానవికాస

హేతువాయ్ బుద్ధ్యభిమానినియానగవై యెన్న, ఇవశ్శై యుడై
యవర్. “శబ్దచక్రగదాధరః” ఎన్టు శ్రీవఞ్చాయుసోపలక్షణమాక పు
మామ్.

ఇత్తాలెన్ ‘ ‘మమసాధర్మ్యమాగతాః.’’ ఎన్టుమ్ ‘ ‘తప్తై
యేయైక్కువరుళ్ శైయివర్’’ ఎన్టుమ్ పరమసారూప్యమ్ పెల్లొసూ
రికళుమ్ ముక్తరుమ్ శబ్దచక్రదిధరరాయన్తో విరుప్పైతెన్న, (శ్రీవత్స
వత్సానిత్యశ్రీః) అచిత్తత్వాభిమానినియాకైయాలే ‘ ‘యవనికామా
యాజగన్తోహినీ” ఎన్టురుక్కిఱ అన్తః పురమ్ నాయ్ చ్చిమారై యుడై
యవర్. (శ్రీవత్సవత్సానిత్యశ్రీః) ఇరణ్డత్తోన్టు అమైన్దిరుక్కు ఇరణ్డ
విశేషణమెన్నెన్నిల్; “సమస్తహేయరహితమ్” ఎన్టుమ్ “అశఱుశీ
లనై” ఎన్టుమ్ “మాశఱుశోతి” ఎన్టుమ్ ఒరు*మఱువశ్శోరుక్కిఱ వను
క్కుమ్ మఱుపుడై యనెన్టల్ అవద్యమామెన్టు ‘ ‘నిత్యశ్రీః” ఎన్టుఱ
వితువేవివక్షితమ్, ప్రధానమహిషిక్కు ఉచిత పరికర క్కన్దిరస్కరిణి
యాకైయాలే వరుకై యాన శ్రీవత్సత్తైక్కుట్టిచ్చొల్లుకితాళ్. అనుక
రిత్తపాణ్డరిక వాసుదేవనై వ్యావర్తిక్కులామ్. అతు పిఱప్పట్ట అవతాగ
త్తిలే యాకైయాలమ్, సూరికళిలే వ్యావర్తిక్కిఱ ప్రకరణమాకై
యాలే సంసారికళై వ్యావర్తిక్కుప్పొకాతాకైయాలమ్, అనుచితమ్.
(నిత్యశ్రీః) “నిత్యైవేపానసాయినీ” ఎన్టుమ్ “ఇత్తైయు మకలశీ
లేన్” ఎన్టుమ్ ఉపాయదశైయిల్ పురుషకారత్వేనవిడాళ్, ఉపేయ
దశైయిల్ ప్రాప్యస్తర్గతైయాయ్విడాళ్, ఇప్పడిక్కప్పొతుమ్ అశ
సరప్రతీక్షైపణ్ణివిడాతే ఇరుక్కుమ్

“నిత్యశ్రీః”. ఎన్టూల్తాన్ తవిర్నదతో? “లక్ష్యణోలక్ష్మీసంప
న్నః” ఎన్టుమ్ “అన్తరిక్షగతశ్శ్రీమాన్” ఎన్టుమ్ “సతునాగవర
శ్రీమాన్” ఎన్టుమ్ “పరమనైప్పయిలున్దిరుపుడైయార్” ఎన్టుమ్

నిత్యకూసదాస్య శ్రీయుమ్ కైజ్కర్య శ్రీయుముడైయ గాయ్, అవన్ భార్యత్వేన నిత్య శ్రీయా యిరుక్కుమోబ్బతు మాతృత్వేన స్వామి త్వేనచ నిత్యశ్రీకళుమా యన్తో సూరిపరిషత్తిరుప్పతెన్నిల్, (అజేయః) అవర్కళెల్లారుమ్ జేతవ్యరాయరుప్పార్కళి, ఇవనారువనుమేజయిక్క వొణ్ణాతపడి యాయురుప్పన్ (అజేయః) “జితస్తేపుణ్డరికాత్” ఎన్ఱుమ్ “జితంభగవతాజగత్” ఎన్ఱుమ్ “తోడ్రోద్దుడనెజ్జుమ్ ఎమ్మెరు మా న్నారణిల్కు” ఎన్ఱుమ్ ఎల్లారున్తోడ్రొక్కిడక్కుమిత్తనై పోక్కి ఇవరై యెరువరాలుమ్ తోత్తిక్కవొణ్ణాతు.

ఇవర్కేల్లారుమ్! “సర్వవిజయః” ఎన్ఱుమ్ “అపరాజితః” ఎన్ఱుమ్ “కూణాయనీతాయ్ నిలనాకిక్కొడువల్ల శురర్ కులమెల్లారుమ్ శీతావెరియున్తిరునేమి” ఎన్ఱుమ్ ఆధ్వాన్ శత్రుక్కుళుక్కు జేతా వాయ్ అవర్కళుక్కజేయరాయన్తో విరుప్పతెన్నిల్, (శాశ్వతః అజేయః) ఆధ్వాన్ పూశలుణ్డనాలప్పోతు జయిత్తిరుక్కు మత్తనై యన్తో, ఇవర్ సర్వకాలముమ్ అజేయరాయరుప్పర్ (శాశ్వతః అజేయః) కాదాచిత్తమల్ల, “సశ్యేనలొకాన్ జయతి దీనాన్ దా నేనరాఘవః! గురూన్ శుత్రూషయావీరోధనుషాయుధిశాత్రవాన్” ఎన్ఱుమ్ “గుణైదాకస్యముపాగతః” ఎన్ఱుమ్ ఎప్పోతుమనుభోక్తా క్కుళుణ్డాకై యాలుమ్ అతుతానారు ప్రకారిమిన్ఱి కేల్ల స్వరూప రూప గుణవిభూతి చేట్టెకళెల్లవల్లీలుమ్ ఆత్తిజ్గాల్ పట్టిరుక్కై యాలుమ్ ఎప్పోతుమ్ ఇవర్ కేల్లారుమ్ నోడ్రోసిరుప్పార్కళి, ఇవరెప్పోతుమ జేయరాయరుప్పర్.

“ఇదానీంసర్వత్రదృష్టాన్నాధికమిష్యతే” ఎన్ఱులోకవ్యాప్తి విరుద్ధమాకవరువతుణ్డో? “భజ్జాయజ్ఞాపతిరద్యవస్థామ్” ఎన్ఱుమ్ “అవ్యవస్థాహిదృశ్యేతే యుద్ధేజయివరాజయా” ఎన్ఱుమ్ జయాపజయ జగదవ్యవస్థితజగదవో? ఏకరూపమాక క్కుడుమోవెన్న, *౧. (ధ్రువః)

“సర్వస్యవశీ, సర్వస్యేశానః, నతస్యేతేశశ్చన, తస్యనామమహాద్యశః”
 ఎన్టుమ్ “నతత్సమశ్చాభ్యధికశ్చదృశ్యతే” ఎన్టుమ్ “ఒత్తార్మి
 క్కారైయైయాయ” ఎన్టుమ్ సర్వాధికనాయ్ సర్వవిలక్షణనాయ
 రుక్మైయాలే లోకసామాన్యశ్చైష్ణవోష్ణాతు, జయముమ్ వ్యవ
 స్థితమాయరుక్ము * ౨. (అజేయశ్శాశ్వతోభువః) ఎన్టు
 అజేయరాయరుక్ముమిరుప్పిల్ సర్వకాలసంబన్ధియాయ్ “భువమచ
 లమమృతం విష్ణుసంజ్ఞం సర్వాధారంధామ” ఎన్టు వ్యవస్థితాశ్రయ
 ముమాయరుప్పర్. * 3. (ద్రువః) “విష్ణుః పరమః” ఎన్టు లోక
 త్తిల్ విలక్షణ పురుషర్కళిల్ మేలామిడత్తిల్ ఎత్తైనిలమాయరు
 ప్పర్. * ౪. (భువః) “ఉభేభవతటవనః, మృత్యుర్యన్యోపసేచనమ్”
 ఎన్టుమ్ ఏకోహవైనారాయణ ఆసీత్, నబ్రహ్మసేశానో నేమేద్యా
 వాప్యధివీ” ఎన్టుమ్ “యాతుమిల్లావన్తు నాన్తుకన్తున్నాడు తేవ
 రులకోడుయిర్ పడెత్తాన్” ఎన్టుమ్ బ్రహ్మేశానాదిసర్వముమ్ సం
 హృతమానవన్తు ఎల్లావల్లైయుముణ్డాక్కుకైక్కు త్తానారువనుమే
 యుళనాయ్ స్థిరనానవన్.

ఆక ఇంద్రశ్లోకత్తాల్ నిత్యవిభూతి భూషణాయుధ పణ్నిపరిచ్ఛ
 దాదియోగముమ్ స్వేతరవిలక్షణత్వముమ్ శొల్లిల్లు.

ఇప్పడి వ్యావృత్తరానసర్, “దివితిష్ఠతి” ఎన్టుమ్ “దివ్యో
 దేవ ఏకోనారాయణః” ఎన్టుమ్ “హిరణ్యయేవరేలోకే” ఎన్టుమ్
 పరమపదత్తిలే యన్తో? “ఏషః” ఎన్నుమ్బడి కర్మభూమియిలేసన్ని
 హితరాయ్ మానుషవేషముమ్ కైయుమ్ విల్లుమాన వివరెన్నెన్న,
 “మానుషంవపురాస్థాయ. విష్ణుస్సత్యపరాక్రమః” ఎన్టు అవర్ తాన్
 దేవాదికళాల్ పడాతపడి బ్రహ్మాదిముఖత్తాలే వరజ్గొడు త్తపడియాలే
 తామ్పాయ్కాతపడి తప్తైక్కా క్కమన్ణిలే ఇట్టుమయక్కిచ్చుగ్గు
 మ్పరికరమున్తాముమాక నరవానరజ్గళాయ్ అవతరిత్తు నిట్కిటపడి
 కాణ్ ఎన్నిరాళ్ మూన్టామ్ శ్లోకత్తాలే.

*౧ (మానుషంవపురాస్థాయ) “దివితిష్ఠతి” ఎఱ్ఱమ్ “వైకుంఠేతుపరేలోకే. ఆస్తేవిష్ణుః” ఎఱ్ఱమ్ పరమపదత్తిలిరుద్ద విష్ణుతాన్ కిడిర్ * ఆతియజ్ఞోతియురువై అజువై తిజుప్పిఱ్ఱవర్. *౨. (మానుషంవపురాస్థాయ) “వరమస్యత్రమానుషాత్” ఎఱ్ఱ వరజ్ఞోభ్యుక్త క్కుప్పాత్తమ్ పోరాత తుద్రమనుష్యర్ శరీరఁజైక్కిడిర్ పరిగ్రహిత తు. *౩. (మానుషంవపుః) “వేదనూల్ పిరాయమ్ నూఱుమనిశర్ తామ్ముకువరేలుమ్” ఎఱ్ఱ ఉపాలంభవిషయమానఁజైక్కిడిర్ ఆదరిత్త రుభిల్. * ౪. (మానుషంవపుః) “ఇచ్ఛాగృహీతాభిమతోరుదేహః” ఎఱ్ఱ వడివైమాతాట్టు మిత్తనై పోక్కి “వస్తువస్తాత్త కంకుతః” ఎఱ్ఱ స్వరూపఁజైమాతాట్టువొణ్ణాతే *౫. (మానుషంవపుః) “అజాయమానోబహుధావిజాయతే” ఎఱ్ఱమ్ “పిఱప్పిల్ పల్ పిఱవిప్పెరుమాన్” ఎఱ్ఱమ్ “ఉయిరళిప్పానెన్నిన్ఱ యోనియుమాయ్ ప్పిఱన్దాయ్” ఎఱ్ఱమ్ కర్తనిబన్ధనమానపిఱవి తనక్కిన్ఱి క్కేయిరుక్క అనుగ్రహాత్తాలేఆత్రితరక్షణార్థమాక అవకోలిన వడివుకళిలే యితువు మొన్ఱి త్తనై యన్తో? “బహుధావిజాయతే” ఎఱ్ఱ ఉప్పేన్ద) మత్స్యకూర్ వరాహనారసింహ వామనాదికళాన దేవతిర్యజ్ఞ సుష్యాది జన్త పరిగ్రహమ్ పణ్ణకి అతు పోరామల్ “వివిధజ్ఞాయతే” ఎఱ్ఱ నరజ్కులన్ద శిజ్ఞమాయుమ్ హయజ్కులన్ద నరమాయుమ్ హంసజ్కులన్ద దేవనాయుమ్ * అడుత్త తోరురువాయ్ వేటారువడివోడేకూడి వేటేయొరు వడివాయున్దో బ్బిలనో?

(ఆస్థాయ) స్వతస్సిద్ధమిన్ఱియిలే కొణ్ణకూట్టాయరున్దపడి. (ఆస్థాయ) ఆసమన్తాత్ స్థిత్యా అణుపరిమాణనాన జీవనైష్ఠ్యేలే “హృది హ్యయమాత్తా” ఎఱ్ఱ ఏకదేశత్తిలేయడజ్కుకై యన్ఱి క్కే విభువాకై యాలే శరీరమ్ముక్కవ్యాపిత్తు (ఆస్థాయ) శరీరత్తళవో, “అనేనడి వేనాత్తనా” ఎఱ్ఱమ్ “దేహస్తేవ్యాప్యతిష్ఠతి” ఎఱ్ఱమ్ “ప్రాణోస్త్రిప్రజ్జాత్తా” ఎఱ్ఱమ్ అడియేనుళ్ళా” ఎఱ్ఱమ్ “ఊనిలుయిరిలుణర్ వి

నిల్ నిష్టవాస్తై” ఎన్టుమ్ ఆత్మశరీరేన్ద్రియ ప్రాణప్రజ్ఞాదికశ్చెల్లాత్తిలుమ్ నిష్టమ్.

ఇప్పడి ఎఱ్ఱుఱ్ఱులన్దుళనాకై క్కడియెన్నేన్నిల్, *౧. (విష్ణుః) “విషుల్ వ్యాప్తై” విలేనిష్టన్న పదమాకై యాలే వ్యాపకనాకై యాలే యెన్గిఱతు, అన్తియిలే, *౨. (విష్ణుః) ఎన్టు “విశప్రవేశనే” ఎన్టు భాతువాయ్ “సోన్తరాదన్తరంప్రావిశత్” ఎన్టుమ్—“తత్సృష్ట్యా తదేవానుప్రావిశత్, తదనుప్రవిశ్య, సచ్చత్యచ్ఛాభవత్” ఎన్టుమ్ సర్వానుప్రవేష్టావాకై యాలే యెన్టుమామ్. *౩. (విష్ణుశృభచక్రగదాధరః) “ఏతస్మిన్నన్తరేవిష్ణు రుపయాతోమహాద్యుతిః శభచక్రగదాపాణిః” ఎన్టు భాగప్రతిగ్రహార్థమాక త్తిరణ్డదేవర్కళ్ తిరళిలేవన్దవన్తానే యివ నెన్టు ప్రతిసన్దానమ్ పణ్ణకితాన్ బుషి, *౪. (విష్ణుః) బుషియెల్ల, “సాతమ్ సమాసాద్యవిశద్ధసత్వామనస్వినీ” ఎన్టు తారైయైప్పాలే రామసన్నిధియిలే * మయర్వఱమళి నలమ్పిఱన్దు ఒరుపాకీసాత్మాత్కరిత్తు ఇవళున్దానుమ్, “తత్రత్వమ్నానుషోభాత్వా ప్రవృద్ధంలోకకణ్డకమ్...సమరేజహిరావణమ్” ఎన్టు దేవర్కళపేక్షిత్తవర్ తామేయివరెన్గితాళ్.

ఇప్పడియే పరవన్తుతానాకిల్ మనుష్యత్వమేటిట్టుక్కొళ్ళుకై క్కడియెన్నేన్నిల్; *౧. (సత్యపరాక్రమః) సత్యవాక్యరాకై యాలే యెన్గిఱతు, *౨. (సత్యపరాక్రమః) “క్రముపదవిక్షేపే” యితే. పదవిక్షేపమాకిఱతు—పదప్రయోజనమ్ పదవాక్యరూపమాయితే పచనవ్యక్తియిరుప్పతు, ఇత్తాల్ దేవర్కళాల్ పడాతపడి అడియిలేవరజ్జొడుత్తపడియాలే తామానతనైయిల్ కొల్లవొణ్ణాణెన్టు సత్యనచనమ్పణ్ణినత్తుక్కాక ఇన్విడివుణ్ణారై. వేషమ్నాతాడినాల్ వీర్యశౌర్యాదికళుమ్ మాతాడుమోవెన్నిల్, *౩. (సత్యపరాక్రమః) “సత్యకామస్సత్యసంకల్పః” ఎన్టుమ్ “తథామేసత్యా కామాః” ఎన్టుమ్ “స్వాభా

విశ్వానాథలక్ష్మియాచ' ఎస్టేమ్ విగ్రహాద్వారానాటమ్ పరాక్రమాదిగు
 ణ్యై సదైకరూపమా యిరుక్కుమెస్టనూమ్. *౪. (సత్యపరాక్రమః)
 ఒరుపడిప్పట్ట పరాక్రమముణ్డు. పరచై ఆక్రమిక్కై-శత్రుక్కుళైప్పరి
 భవిక్కై, అస్టైయుడైయరాయరుప్పర్.

ఇప్పటి పరిభవము చిట్టచివరికి తనయెనివ్తో వెన్నిల్, *౧. (సర్వైః పరివృతోదేవైః) అవనాలేశిశువులు దేవర్కళడైయకూడినార్కళి. *౨ (సర్వైదేవైః) పూర్వదేవర్కళాన అనురర్కళోడు అన్యదేవర్కళోడు వాళియఱకూడినార్కళి. *౩. (సర్వైర్దేవైః) దేవదానవ యక్షగన్ధర్వ కిన్నరకింపురుష ప్రభృతినమస్తదేవజాతియ మ్మహాత్మనతు. *౪. (సర్వైఃపరివృతైః) ముప్పత్తముగోటిదేవర్కళి లారువర్ కుతైనారిజై. (దేవైః) “దివుక్రీడావిజగీషా వ్యవహరద్యుతి స్తుతిగతిషు” ఎత్తిత్తనై యుడ్డితే ధాత్వర్ధమ్, ముతల్ క్రీడైయిలేయా య్, *౫, “క్రీడన్తో నన్దనవసే రాద్రోణిలహింసితాః” ఎన్దు రావణనాలే నలివుపట్టుక్రీడిక్కప్పెతాతేయరుదూర్కళి, ఇప్పోతు యుద్ధక్రీడైపణ్ణుమ్మ డి పెరుమూలై ప్పూర్ణనార్కళి. *౬ (దేవైః) “రాక్షసైర్నిర్జితాదేవాః” ఎన్దుమున్బుతోల్మొడ్డన్దవర్కళి ఇప్పోతు ఇవనై వెల్లువతాక ప్పెరు మూలై యజ్జైకొణ్డార్కళి. *౭ (దేవైః) “స్వయంజల్పతే” ఎన్దు భయ ప్పట్టు వాయైత్తిఱక్కపుమ్మాట్టా తేఇరున్దవర్కళి ఇన్దు పెరుమూలై అవ ప్తంభిత్తు ప్పూళలిలే పుక్కువీరవాదముమ్ పరోపాలంభముమ్ పణ్ణుమ్మ డియానార్కళి. *౮. (దేవైః) రావణన్కైయిలేతోల్మొ తేజోహీన రాయరున్దవర్కళి ఇన్దు రావణనైకొన్దు పుకర్తపడై కుమ్మడివన్దార్కళి. *౯. (దేవైః) మున్బురావణనై ప్పొకత్తొడగ్గి “వీణాంసం హరనారద స్తుతికథాలాపైరలం తుంబురో” ఎన్దు అతుతనక్కుమిడ మ్మెతాతే తిరిన్దవర్కళి కలక్కమల్మ “భవాన్నారాయణోదేవః” ఎన్బతు, “పుష్కరాక్ష మహాబాహుః” ఎన్బతు, “నీతాలక్ష్మీభవా నిన్దుణ్ణుః” ఎన్బతాయ్ ప్రోత్రమ్పణ్ణుమ్మడియానార్కళి. *౧౦. (దేవైః)

“చారణాశ్చ దిశోగతాః” ఎన్నుమ్బడి వాశలిలేఃట్టుణ్ణుకిడప్పారుమ్ దిగ న్నజ్జలిలే ఓడిప్పాయ్ ఒలిత్తుక్కిడప్పారుమానవర్కళ్ “అద్యవైని ర్భయాలజ్కాం ప్రవిష్టాస్సూర్యరత్నయః” ఎన్నుమ్బడి నైర్వరగతికథాయ్ త్తిరియత్తోడజ్జినార్కళ్.

ఇప్పడి భీతరాయ్ త్తిరిన్దవర్కళ్ ఇప్పోతు రావణనైక్కొల్లవ న్దపడిఎన్నెన్నిల్, *౧. (వానరత్వముపాగతైః) అవర్కళ్ళుమ్ శాఖా మృగజ్గళాయ్ మత్తైన్ద వన్దార్కళ్. * ౨. (వానరత్వముపాగతైః) ఆవన్నరహాపియానవాతే ఇవర్కళ్ వానరహాపియానార్కళ్. “హీ నాన్నవస్త్రవేషస్సౌ త్వదాగురుసన్నిధౌ” ఎన్దు స్వామిసన్నిధి యిల్ ఒరుమాశ్శొత్తానిఱ్కువేణుమితే *౩. (వానరత్వముపాగతైః) ఎన్దు ఉపలక్షణమాయ్ ఋక్షగోవుచ్చవానరజ్గళాయ్ ప్పిఱ్దార్కళ్. *౪. (వానరత్వముపాగతైః) పిన్నెయుమిరణ్ణు జాతియుముణ్డాయిరు క్కు వానరవిశేషతై చ్చొల్లువానెన్నెన్నిల్, వానరజ్గళాలే లక్ష్మైయ త్తీయక్కుడవత్తెన్ద న్దికేశ్వరకాపమ్ ఫలిత్తమైతోశ్శొత్తైక్కాక. “వా నరత్వమాగతైః” ఎన్నాతే “ఉపాగతైః” ఎన్నానెన్నెన్నిల్, “విజ్ఞా నభింశమాహ్నతి” ఎన్దు పూర్వజన్తవాసనైయై మఱన్దు వెఱుమ్ వానరమాకైయన్దిక్కే దేవతానుగుణ జ్ఞానశక్త్యాదికళై విడాతే కార్యపట్టాణ్ణాలే వానరవేషమాత్రతై ఏఱిట్టుక్కొణ్డార్కళెన్దు తో శ్శొత్తైక్కాక, * ౫. (వానరత్వముపాగతైః) “సుగ్రీవంశరణంగతః” ఎన్దు పెరుమాళ్ శరణమ్ పుకుమ్బోతు అతిన్ వాశియఱియుమ్ జాతి యిలే యాకవేణుమితే. “సముద్రంరాఘవో రాజాశరణంగన్తుమర్హసి” ఎన్దుమ్ “అజ్ఞలింప్రాజ్ఞుఖఃకృత్వా ప్రతిశిశ్నేమహేలాదధేః” ఎన్దుమ్ సముద్రవై శరణమ్ పుక్కువిడత్తిల్ అతువాశియఱియామైయాలే ఫలి త్తతిత్తైయితే. * ౬. (వానరత్వముపాగతైః) కర్తరినిస్తేయాయ్ కర్త నిబన్ధనమాయ్ అవశమాకవన్దిక్కే వరాఽవిరోధమాక స్వబుద్ధ్యధీన స్వీకారతై చ్చొల్లుకిఱతు.

ఇద్దేవకథాల్ పెరుమాళ్ కెన్ద్రపెన్నెన్నిల్, * ౧. (పరివృతః) సమక్కాక క్కిడన్దదేశ త్తిలే ఎన్దదభిగార్, విరోధిబహుళమాయరుక్క ఎన్పుకుఱితోవెన్టు పరివారజ్జుళాలే శూన్యన్దిరుక్కప్పట్టార్. * ౨. (పరివృతః) పరిశోవృతః ఎన్టు బరుపాశ్వకమ్ వెళియానాల్ అన్నిడ త్తిలే రాక్షసర్ పుకురువర్ శెన్టు శ్రీనీలరుమ్ పరిఘరుమ్ క్కిక్కుమ్, హనూమత్ప్రభృతికళ్ తెఱ్ఱుమ్, జాంబవత్ప్రభృతికళ్ మేఱ్ఱుమ్, గజగవయాదికళ్ వడక్కుమాక చూపువిడనోక్కుమ్మడియానార్. * 3. (వానరైః పరివృతః) “శౌఖావ్యగా రావణసాయకారాజన్తుశ్శరణ్యం శరణంస్తరామమ్” ఎన్టు గోప్తృత్వపరిణమ్ సణ్ణప్పట్టార్. * ౪. (దేవైః పరివృతః త్వాంహతవాన్) ఎన్టాయ్, “రావణస్యవధార్థిభిః, అర్థితః” ఎన్నిటపడియే దేవర్కళాలే అపేక్షిక్కుప్పట్టుకొట్టు ఉన్నై కొన్టారెన్టుమామ్ * ౫. (దేవైః పరివృతోహతవాన్) ఎన్టు భాగవతిగ్రహసమాజ త్తిల్ అపేక్షిత్తవళవన్తిక్కే కార్యకాల త్తిలే మఱక్కుటూడుమెన్టు దేవర్కళాతా పూశలిలే పెరుమాళరు కేనిన్టు * ౬. తనాళ్ వరై ఎన్తై కుఱుకిల్లు, బ్రహ్మస్త్రన్దిడు త్తరుభీరెన్టు అపేక్షిక్కుకొన్టారెన్టుమామ్ * ౭. (వానరత్వముపాగతైః దేవైః పరివృతః) : పద్మప్రికళుడైయ కణ్ణడలాకాతెన్టు తాజ్జళుమ్మనెన్టు పెరుమాళైయు మ్మతైతార్క శెన్టుమామ్.

ఇప్పడి పరివారమనితరు న్తామున్ పిఱవ్దతెక్కేయెన్నిల్, * మనితర్క్కాయ్ నాట్టెసలియు మరక్కరై నాడి త్తడిన్దిడుకైక్కాక పెన్దొటతు. * ౧. (సర్వలోకేశ్వర స్సాక్షాత్లోకానాం హితకామ్యయా) ఇత్తైయుడైయారాకైయాలుమ్ ఉడైపైయై ఇవన్నలిన్దపడియాలుమ్ లోకహితమాకకొన్టార్. * ౨. (సర్వలోకేశ్వరః) “సతింవిశ్వస్య” ఎన్టుమ్ “సర్వస్యవశీ సర్వస్యేశానః” ఎన్టుమ్ “పాత్రీలేఱుజ్జాతల్ పూణ్డ” ఎన్టుఱ్ఱొల్లుకిటపడియే బరు ఊరుక్కన్టు, బరు కురుచ్చుక్కన్టు,

ఒరునాట్టుక్కట్టు, ఒరుమణ్డలత్తుక్కట్టు, బ్రహ్మాంధవచ్చన జగజ్జన్మాదికారణమానవర్. * 3. (సర్వలోకేశ్వరః) చతుస్సముద్ర ముద్రితమాన భూమణ్డలమాత్రత్తుక్కట్టుయిలే “ భూభుకవన్నున ర్తహజానస్తపస్స త్యమ్ ” ఎన్నిజలోకజ్జలోడు ‘ హిరణ్మయేపరేలోకే ” ఎన్నిజలోకత్తోడు వాళియట * ఎల్లాపులకుముడైయ వెచ్చెరుమాన్ ఎన్నిజతు. “ వేదాప హార గురుపాతక దెత్య పీడాద్యాపద్య మోచన మహిష్గళల ప్రదానైః ” ఎన్టు బ్రహ్మాంధికత్తైప్పోలే ఒరువన్ కాలిలే కునిన్టు అవనాపత్తుక్కత్తై పోప్పికి అపనభీష్టజ్జత్తై కొడుక్కవన్ద పదమోవెన్నిల్, * 4 (సాక్షాత్ సర్వలోకేశ్వరః) “ స ఈశోస్య జగతోనిత్యమేవ నాన్యో హేతు ర్విద్యతే ఈశనాయ ” ఎన్టుమ్ “ స్వాభావికానవధికాతిశయేశిత్యత్వమ్ ” ఎన్టుమ్ ఒరుకరణజన్యమన్వికే అవ్యవహితమాక స్వతస్సిద్ధమాన సర్వాధిపత్య ముడైయవన్. * 5 (సాక్షాత్ సర్వలోకేశ్వరః) ఒరువన్ కాణిప్ప న్ద్రోలే పలర్కుడియేటి యకమెడుత్తిరున్డు ఇన్నానకమెన్టు ఆణ్ణుపో ద్దార్కకళే యాఁకిలుమ్ స్వామ్యమ్ కాణిక్కారనతాయరుక్కుమాప్పోలే అవ్యవలోకజ్జత్తై ఇన్ద్రాధికభాణ్ణుపోద్దార్కకళే యాఁకిలుమ్ అవ్యవహిత మాన స్వతస్సాన్విమ్య మెచ్చెరుమానుక్కాయరుక్కై. * 6 (సర్వలోకేశ్వర సాక్షాత్) తన్ముడైయ ఈశ్వరభావత్తిలేనిన్టు “ సనన్దశేత్యతి రూపమస్యనచక్షుషాపశ్యతికశ్చనైవమ్ ” ఎన్టుమ్ “ కట్కిలి ” ఎన్టుమ్ ఒరువరుక్కున్ద్రోత్తాతపడి నిత్తైయన్వికే “ నన్దామిపశ్యన్నపి దర్శ నేన ” ఎన్టుమ్ “ సోమమివోద్యన్తం దృష్ట్వావైధర్మచారిణః ” ఎన్టుమ్ “ రాఘవశ్చమయాచ్యుప్తః ” ఎన్టుమ్ రాజాక్కలోడు, ఋషికలోడు రాక్షసికలోడు వాళియట కణ్ణిట్టుక్కొలొమ్మడి నిన్దైన్టుమామ్. అన్టి యిలే, “ సాక్షాత్ ” ఎన్టు “ సాక్షాత్ భూత్వాహతవాన్ ” ఎన్టు అన్దర్యా మిపోలే కణ్ణుక్కున్ద్రోత్తాతపడి నిత్తైయన్వికే భౌమరోడు దివ్యరో డు వాళియట * క్కాట్టికణ్ణునిన్టు, “ నాదదానంశరాన్ ఘోరాన్ నము

ఞ్చంతశరోత్తమాన్” ఎన్టు తోడు త్తతుమ్ విట్టతుమ్ తెరియాతే ఓర మ్మిలే పలవమ్మకళో పుటప్పట్టాట్పోలే వలైన్దవిల్లుమ్ధారాళమాన అమ్మమ్మిరుక్కుమ్బడి యెన్నెన్టు కై వారజ్కోళ్ళుమ్బడియాక ప్రత్యక్ష రాయేకొన్టారెన్టుమామ్.

ఇప్పడి సర్వలోకజ్గళుక్కుమ్ రక్షకనానాల్, “సరాక్షసపరీవారంహతవాంస్తామ్” ఎన్టు ఒరుజాతియాక నిర్వాహకనోడే క్కిగ్గైడుక్కుప్పెటుమోవెన్నిల్, *౧. (లోకానాంహితకామ్యయా) స్వార్థమాక నలినదవనల్లై, పరహితమాక చెయ్తానత్తనై. “పరిత్రాణాయసాధూనాం వినాశాయ చ దుష్కృతామ్” ఎన్టు పయిర్శెయ్వానారు త్తక్ కలై పటిక్కుమాప్పోలే శిష్టపరిపాలనార్థ మశిష్టనిగ్రహమ్ పణ్ణు కై ప్రాప్తమితే. * ౨. (సర్వలోకేశ్వరః, లోకానాంహితకామ్యయా, త్వాంహతవాన్) * ఎల్లాపులకుముడైయ వెమ్మెరుమానాయరున్దవర్ “ప్రవృద్ధం లోకకణ్డకమ్” ఎన్టు అవరుడైయ నాటైనలియుమరక్కనా యిరున్దాయనీ; ఆకైయాలే పొడిత్తారత్తనై యెన్టుమామ్. * 3. (సర్వ లోకేశ్వరః) ఈశ్వరత్వమావతు - “ఈశతేదేవవక్తః” ఎన్టుమ్ శాస్తారాజాదురాత్తనామ్” ఎన్టుమ్ “శాస్తావిష్ణురశేషస్య” ఎన్టుమ్ నియన్త్రత్వమితే, అన్దస్వాభావిక నియన్త్రత్వమ్ నిలైనిత్తైక్కాక చెయ్తారెన్టుమామ్. * ౪. (సర్వలోకేశ్వరః హితకామ్యయా) “రాజానం సర్వభూతానామ్” ఎన్టుమ్ “రాజాత్వశాసనాత్పాపం తదవాప్నోతి కిల్బిషమ్” ఎన్టుమ్ “రాజా దణ్డ్యాంశై చ్చవాప్యదణ్డయన్” అయశోమహదాప్నోతి నిరయశ్చైవగచ్ఛతి” ఎన్టుమ్ ౫. శ్వాన్తవర్ కలై దణ్డియాతపోతు పాపమ్వరుమ్, అతువారామైక్కున్దహితత్తుక్కాక చెయ్తారెన్టాకపుమామ్. * ౬. (సర్వలోకేశ్వరః లోకానాం హితకామ్యయా) ఎన్టు తమక్కురక్షణీయమాన లోకత్తిలుళ్ళార్ “పరిపాలయనోరాజన్ వధ్యమానాన్ని శాచరైః” ఎన్టుమ్ “రాక్షసైర్వధ్యమానానాం బహునాం బహుధావనే” ఎన్టుమ్ ముత్తై

పట్టవర్కకళుడై య రక్షణార్థమాకపు మెన్టాకపుమామ్. * ౬. (సర్వ
లోకేశ్వరః తవహితకామ్యయాత్వం హతవాన్) ఎన్టాయ్, “దేవా
నాన్దానవానాశ్చ సామాన్యమధిచైవతమ్” ఎన్టమ్ “పాతునిష్టపాన్న
జ్ఞాత్” ఎన్టమ్ అనుకూలరోడు ప్రతికూలరోడు వాళియట “స్వత
స్సర్వేహ్యత్తానః” ఎన్ట సంబంధవిశిష్టమూకైయాలే రక్షిక్కువేణుమెన్ట
“రాజభిధృతదణ్డాస్తు కృత్వాపాపానిమానవాః | నిర్తలాస్సర్వరూ
యాన్తి” ఎన్ట ఉన్టైదణ్డైతు శుభనాక్కి ఉన్టై కైక్కిళ్ళుకైక్కు
చ్చైయ్తారాకపుమామ్. * ౭. (హితకామ్యయా) అవర్కకళుడైయ
నన్టైక్కుటుప్పాకవేణుమెన్ట. * ౮. (లోకానాం హితకామ్యయా)
“జగతాముపకారాయ” ఎన్టమ్ “సకలమేతత్ సంత్రితార్థంచకర్థ”
ఎన్టమ్ “ఉయిరళిప్పాన్” ఎన్టమ్ ఇవరుడైయ వ్యాపారమాకిల్
పరార్థమాయితేయిరుప్పతు.

ఇప్పడి పరార్థమాకచ్చైయ్తహితన్దానేతెన్నిల్; *౧. (సరాక్ష
సపరీవారంహతవాన్స్తామ్) ఎన్ట బాధకనానవున్టై యమ్ ఉనక్కు
త్తున్టై యాన పరికరత్తైయజ్జొన్టార్. * ౨ (సరాక్షస పరీవారమ్,
‘పాల్లావరక్కనైక్కిళ్ళిక్కలైన్దానై’ ఎన్టిటపడియేనిదానజ్జనానభిషక్కు
దోషముళ్ళ విగత్తిలే కి కుట్టమిట్టు చికిత్సిక్కుమాప్పోలే నల్లవరక్కరి
రుక్క దుష్టరాక్షసరైయే నలిన్దార్. * ౩. (సరాక్షస పరీవారమ్)
తనిత్తాలిత్తనై బాధకనాకానితే, ఇప్పడి కలుత్తున్టై యాక్కి యితే
ఇప్పడి కైవిజ్జోద్దు. * ౪. (సరాక్షసపరీవారమ్) బాధకనానవన్ట జ్ఞా
ట్టాయ్ బాధ్యనానవన్ట జ్ఞాట్టాయ్దు. * ౫. (సరాక్షస పరీవారమ్)
“సర్వజాతిరియంక్రూరా” ఎన్టమ్ “అలమ్బావెరుట్టాక్కిన్ట తిరియు
మరక్కరైక్కులమ్పాళ్ళపడుత్తు” ఎన్టమ్ స్వతఃప్రయుక్త బాధకజాతి
యాకైయాలే నిరవశేషమాక్కినార్. (సరాక్షసపరీవారమ్) ఇవన్
పట్టానెన్టాల్కొన్టారెన్ట అడిప్పత్తెక్కిట్టి ముక్కిప్పిన్బరుత్తన్ వుట

ప్పడామే “అశురర్కశైక్కిమజ్జిరున్దు కిళతామే...కరువభీత్త” ఎన్టుమ్ అసురర్కశైయఱముడిత్తపడి.

ఇప్పడి పరికరత్తళవిలే విట్టారోవెన్నల్, *౧ (త్వామ్) ఇతుక్కెల్లాత్తుక్కుమ్ అధిష్ఠాతావాయ్ ఇన్న పడినలియుజ్గోళెన్టు వకై యిట్టుక్కొడుత్తు పకైత్తొడనాయరుక్కిఱపున్నై. *౨. (త్వామ్) “ఆత తాయిన మాయాన్తింహన్యా దేవావిచారయన్” ఎన్టు దారాపహారమ్ పణ్ణి పధ్యనానపున్నై. *౩. (త్వామ్) దారమాత్రమన్తిక్కే రాజ దారమాయ్ రాజద్రోహియానపున్నై *౪. (త్వామ్) తమ్యళవన్తియిలే అనగణ్యవధత్తాలే కులవిరోధియానపున్నై. *౫ (త్వామ్) అనుజభార్యా పహారమృణ్ణి వాలిసట్టపడికణ్ణుమ్ అగ్రజభార్యాపహారమ్ పణ్ణి విడాతేయిరున్దువున్నై. *౬ (త్వామ్) “విభీషణస్తుధర్మాత్తా” ఎన్టు పరమధార్మిక నానవిభీషణ్ హితభాన్జన్నాల్, “సృచ్చబాలమపి బుద్ధిశాలినమ్” ఎన్టుమ్ “యదస్యకథనాయానైర్యోజితోసిమయాగురో | తత్ క్షమ్యతామ్” ఎన్టుమ్ “ఎన్నైత్తిమనజ్కెడుత్తాయనక్కె శెయ్కే” ఎన్టుమ్ “అతియాతనవఱివిత్తవత్తానీశెయ్త” ఎన్టుమ్ ప్రత్యక్షత్తిల్ గురుస్తోత్రముమ్ శిరీరార్ధప్రాణాదినివేదనముమ్ పణ్ణి చ్రాస్తమాయరుక్క, “అబ్రవీత్పరుషంవాక్యమ్” ఎన్టుమ్ “త్వాస్తుధిక్కులపాంసనమ్” ఎన్టుమ్ “దానవచ్చావమానితః” ఎన్టుమ్ పరిభవపరమ్పరైకలై పృణ్ణి గురుద్రోహియాన్ బధు పరిత్యాగమృణ్ణినపున్నై. *౭. (త్వామ్) ఇన్ద్రాదిశ జ్జుర పర్యస్తమాక దేవతైకలైచ్చిత్తైవైత్తుమ్ అభీత్తుమ్ ఉత్తెన్టుమ్ దేవతాద్రోహమృణ్ణి ఫలభాక్కొనపున్నై. *౮. (త్వామ్) మరుత్తాది కళుడైయ యాగభగ్గమ్ పణ్ణినపున్నై. *౯. (త్వామ్) యజ్ఞశత్రువెన్టు ఇతు విరుతువేరాయ్ “ఫలమస్యాయధర్మస్య క్షిప్రమేవప్రవత్స్యసే” ఎన్టు అధర్మమ్ వీడిరియప్పిడిత్తుక్కొణ్ణు నిఱ్ఱిరవున్నై. *౧౦. (త్వామ్) మూరీచమాల్యవత్ కుమ్భకర్ణవిభీషణాది బధువాక్యజ్జలైక్కేళాతే విప

రీతమే శెయోః పునై. * ౧౧. (తాన్వమ్) దేవతాత్మ పైవణ్ణుకేతే
నెన్ఱు ఉత్తలై యలుక్కైక్కూ వట్టియిట్టు కొడు త్తపునై.

ఇవనై చెప్పయిత తెన్నెన్నిల్, *౧. (హతవాక్) ఉన్నోట్టమా
కొక్కొన్ఱువిట్టార్ *౨ (హతవాక్) “యాదృశం కురు తేకర్త తాదృ
శం ఫలమశ్నుతే” ఎన్ఱు యధోపాసనం ఫలమాయ్ పిటరై హింసిత్తాత్తో
లేతానుమ్ హింసితనానాస్. * 3. (హతవాక్) స్వర్గారోహణసాధన
మాన యుగ్ధయజ్ఞత్తిలే శక్వాలంబనమ్ పణ్ణినార్. * ౪. (హతవాక్)
“హనహింసాగతోక్తిః” ఇతే అస్తభావేణిచ్చాయ్ స్వర్గనరకజ్ఞతైగ
మిప్పిత్తారెన్ఱాకపుమామ్

ఇప్పడి విరోధయైప్పోక్కి చెప్పయిత తెన్నెన్నిల్, *౧. (మహాద్యుతిః)
వడివిల్ పుకరిలే తొడైక్కొళ్ళలామ్బడి యిరున్దార్. *౨. (మహాద్యుతిః)
నడుపున్డాన రాజ్యభ్రంశ వనవాసాశకళాల్ పిటన్ద || శెలుపు త్తీర్న్ద
ఇప్పోతు లోకకణ్ణికనాన నీపట్టవాణే వెరియ తేజస్వియాయిరున్దార్.
*3. (మహాద్యుతిః) “అభిషిచ్యచలజ్ఞాయాం రాక్షసేన్ద్రవిభీషణమ్ |
కృతకృత్యస్తదారామః” ఎన్ఱు ఆశితకార్యజ్ఞైయ్య పెలుకైయాల్
వచ్చదీ ప్రియాకపుమామ్. *౪. (హతవాన్ద మహాద్యుతిః) రావణనైక్కొన్ఱ
తుఆముధ పైయిట్టైవిరున్దోమ్, అజ్ఞనన్ఱియిలే “నిర్దహేదపికాకుత్స్థీక్రుధ
స్తీప్రేణచక్షుషా” ఎన్ఱు ప్రతాపత్తైయిట్టు చ్చుట్టువిట్టార్ త్తనై నాయ
రున్దతు *౫ (మహాద్యుతిః) “తమేవభాన్తమనుభాతి సర్వన్తస్యభా
సాసర్వమిదంవిభాతి” ఎన్ఱు నీ పుకర్కొళ్ళుకై కుప్పన్దన తుద్రదేవ
తైకళడైయ కరిక్కొళ్ళియామ్బడి నిరవధిక తేజోరూప రానవర్ *౬.
(మహాద్యుతిః) “భారూపః” ఎన్ఱుమ్ “ తేజసాం రాశిమూర్జితమ్ ”
ఎన్ఱుమ్ “ ఒణ్ శుడల్కన్దై ” ఎన్ఱుమ్ తేజఃపదార్థజ్ఞతైయ త్తిరళప్పి
డిత్తు ఓరాకై యిట్టాత్తోలే ఇరున్దార్.

(ఎష త్వాంహతవాఙ్) “వినాశ స్తవరామేణ సంయుగేనోపప
 ద్యతే” ఎఱ్ఱ మూలియాన అనుమానమై యిట్లు మూలమాన ప్రత్య
 క్షతై ఛాదిక్కు పొణ్ణాతాయరుద్దతు. మనుష్యరాసవివరో గాక్షసనాన
 పున్నైక్కొన్టార్. (మహాయోగీ త్వాంహతవాఙ్) శౌర్యవీర్యచైర్యశ్చై
 ర్యచాతుర్య మాధుర్యాది సమస్తకల్యాణగుణజ్ఞై యుడైయవివర్,
 “అమర్యాదఃక్షుద్రశ్చల మతిరసూయా ప్రసవభూః కృతఘ్నాదుర్ధాసీ
 స్తరవరవశోవశ్చినవరః । నృశంసః పాపిష్ఠః ” ఎఱ్ఱ శొల్లుకిట సమస్త
 హేయగుణ పుర్రనానపున్నైక్కొన్టార్. (సరమాత్తా త్వాంహతవాఙ్)
 ఎల్లార్క్కుమ్ నియామకరాయరుక్కిటవర్ ఎల్లార్క్కుజ్జీహ్ య్
 నియామ్యనాన పున్నైక్కొన్టార్ (మహతః పరమస్తాంహతవాఙ్)
 మహదాద్య చిద్విలక్షణరాసవర్ అత్ సన్సృష్టనానపున్నైక్కొన్టార్.
 (హతవాఙ్ సనాతనఃత్వామ్) ఎప్పోతు ముళరాయరుక్కిటవర్ కాలై
 కదేశవర్తియాన పున్నైక్కొన్టార్. (అనాదిమధ్యనిధన స్తాంహత
 వాఙ్) ముతలుమ్ నడుపుమ్మడిపు మిల్లాతవివర్ జస్తముమ్ ఆయురవ
 ధియుముడైయ పున్నైక్కొన్టార్. (మహాత్వాంహతవాఙ్) మహానాన
 వివర్ “ఏహోఁరురాత్తా” ఎగ్గిటపున్నై శరీరవియుక్తనామ్బడి న్జణినార్.
 (తమసఃపరమఃత్వాంహతవాఙ్) అప్రాకృతరాయరుక్కిటవివర్. ప్రాకృ
 తనాన పున్నైక్కొన్టార్. (ధాతాత్వాం హతవాఙ్) జగద్ధారకరా
 యరుక్కిటవివర్ ధార్యజ్గళి లేకదేశనానపున్నైక్కొన్టార్. (శజ్ఞ చక్ర
 గదాధరః త్వాంహతవాఙ్) దివ్యాయుధధర రాసవివర్ యద్రాయుధధర
 నానపున్నైక్కొన్టార్. (శ్రీవత్సవత్సాః త్వాం హతవాఙ్) పరత్వచిహ్న
 జ్ఞై యుడైయవర్ అపరత్వ చిహ్నజ్ఞై యుడైయ పున్నైక్కొన్టార్
 (నిత్యశ్రీఃత్వాంహతవాఙ్) నిత్యానపాయినియాన శ్రీయైయుడైయవర్
 అగమాపాయినియాన శ్రీయైయుడైయ పున్నైక్కొన్టార్. (అజేయ
 స్తాంహతవాఙ్) అపరాజితరాసవర్ త్కపక్కుల్ పరాజయమేయానపు
 న్నైక్కొన్టార్. (శాశ్వతస్తాంహతవాఙ్) పోతుశెయ్యతవర్ పోతు

శెయ్కిఱపున్నైక్కొన్టార్. (ధ్రువస్తావ్వింహతవాన్) స్థిరస్వభావరాయ
రుక్మిణవర్ అస్థిరనానపున్నైక్కొన్టార్. (మానుషంశపురాస్థాయ
త్వాంహతవాన్) మానుష్యముడైయవర్ మానుష్యమిల్లతపున్నైక్కొన్టార్.
(విష్ణుస్తావ్వింహతవాన్) వ్యాఘకరానవర్ వ్యాప్యైః దేశహన
పున్నైక్కొన్టార్. (సత్యపరాక్రమస్తావ్వింహతవాన్) ఉత్తేయాన
వాక్యచేష్టకలై యుడైయవర్ అసత్యవాక్య చేష్టనానపున్నైక్కొన్టార్.
(సర్వైః పరివృతోదేవైస్తావ్వింహతవాన్) విలక్షణరాలేశూళి
ప్పట్టవర్ హేయరాలే శూళిప్పట్ట పున్నైక్కొన్టార్ (వాన
రత్వముపాగతైః పరివృతస్తావ్వింహతవాన్) రాక్షసనాయ్ ప్రబల
నానపున్నై యుద్రమృగజ్జలైక్కొన్టొక్కొన్టార్. (సర్వలోకేశ్వరస్తావ్విం
హతవాన్) సర్వనిర్వాహకరాయరుక్మిణవర్ ఏకదేశనిర్వాహకనాన
పున్నైక్కొన్టార్. (సాక్షాత్త్వాం హతవాన్) సేరేతనక్కొరుకుల్
మశెయ్యామైయాలే వాలియైమత్తైన్దు నిన్దుక్కొన్టవర్, నీతీరక్కళియ
త్తమక్కుక్కుల్ మశెయ్తపడియాలే నేర్కొడు సేరేనిన్దు ఉన్నైక్కొన్టార్.
(లోకానాంహితకామ్యయా త్వాంహతవాన్) లోకహితత్తు
క్కాక అహితనాన పున్నైక్కొన్టార్. (మహాద్యుతిస్తావ్విం హత
వాన్) పెరియతేజస్సైయుడైయవర్ తేజోహీననాన పున్నైక్కొన్టార్.
ఎళిరియై పెరుప్పిత్తు అవనైక్కొన్టా నెన్టాలల్లవో నాయక
నుక్కు పెరుమైయావత్తు, పెరుమాళ్ పెరుమైయుమ్ రావణనుడైయ
అపకర్షముమ్ శొల్లప్పెఱుమోవెన్నిల్, ఇవ్విడత్తిల్ నాయక
నుడైయ ఉత్కర్షాపకర్షజ్జలిల్ తాత్పర్యమిదై, “మానుషాణామ
విషయే చరతఃకామరూపిణః । వినాశస్తవరామేణ సంయుగేనోప
పద్యతే” ఎన్దు పెరుమాలై చ్చిటియరాకపుమ్ రావణనై పెరియనాక
పుమ్ భృమిత్తు పెరుమాళాలివనుక్కు వధజూడాతెన్దు నినైత్తిరున్దు
అవరైయుక్తికళాలే తెలిన్దు, పెరుమాళ్ పెరియర్, రావణన్ ఓరా
భాసన్, ఎన్దుఱియిడుకితాళ్ ఆకైయాల్ ఓ రసుపపత్తియుమిదై.

ఆక ఇ ష్చ క్షుశ్లోకియాల్ శొల్లిత్ బాయిన్ బు, ఇవరుడైయ మున్ శెయ్విన్లై వెల్లిపట్టు “ సత్వచ్చానుష మాత్రేణ రామేణ యుధినిర్జితః! నహ్యపత్రపసేరాజన్ కిమిదంరాక్షసర్షభ ” ఎష్టు రావణునై ఉత్కర్షిత్తు ప్పెరుమాతై ఉపాలమ్మిత్తు సాపరాధై యానమన్దోచరి అనుతవైయా య్ అవరుడైయ స్వయాపరూపగుణవిభూతిచేప్తైకత్తై తైల్లిన్దువేళి స్తోత్ర ముఖ్తాలై ప్రాయశ్చిత్తమ్మణ్ణి పూతైయాకితాళ్.

౧౮౮.

తాత్పర్యము.—సర్వలోకములను జయించియు శ్రీరాములవారిబాణాగ్నిచేదగ్గండై రణరక్తమును నేలఁబడియున్న తనభర్తయైన రావణుని, ఎదురుగవేంచేసియుండి యెరు మాళ్లను మండ్రించియూచి వీరుఇంద్రాదులతో నొకదేవతయోయని వితర్కించి వారందఱును రావణునిచేఁ బలుమారు పరాజితులై పరుగులెత్తినవారుగాన నీతనియందువారి కెంతయు అన్వయముండనియు సర్వేశ్వరుడైన శ్రీయశవతిరావణవధకొఱకు దేవతలచేఁ బ్రార్థింపఁబడిబ్రహ్మచే నొసఁగబడినవరమునకు విరోధమురాకుండునటులను తనదిద్యస్వ రూపమును తెలియకుండునటులను మనుష్యశరీరముతో నవతరించిరినియు తానునిష్కర్షణజేసి రావణాదులకు నుపదేశించుచున్నదెట్లన్నను - ఒక సామాన్యమనుజులని తలఁచు నటులయుండి ఖరారులను సహరించి ధర్మ సుస్థాపనఁజేసి ఋషులకు ధర్మమును శుగ్రీవునికి కామమును జటాయువుకు మోక్షము నిచ్చిమిగిలిన *కైవల్యమును నాకొసం గిన సర్వశక్తులైన వీరు సమస్తకల్యాణగుణ పూర్ణులను జగద్రక్షణయందు నుత్సాహ ముగల వారై దానికిఁగపాయములను విచారించి వలసిన సహాయమును కూర్చుకొని సర్వ శ్రేష్ఠమైన యుక్తికలలులై, సర్వాస్తర్యామియై, సత్యసంకల్పములను అప్రాకృత దివ్యమణ్ణళి విగ్రహాయుక్తులను ఈగుణముల నన్నియు సహజముగాగలవారును, ఆది మధ్యాస్తరహితులును, పృథివ్యాదులకంటెను గొప్పదైన మహత్తత్వమునకంటెను గొప్ప వారును, మహత్తత్వమునకును గొప్పదైన అవ్యక్తిమునకంటెను గొప్పవారును, సర్వము నకు ధారకులును ధార్యులును సకలఫల ప్రదులును సర్వపాపకులును, ఆశ్రితసంరక్షణార్థముగ నెల్లపుడును శఙ్ఖచక్రాది పక్షాఘ్నియధోపేతులును, చేతనదోషములగుపడకుండు నటులఁజేసి వారినిఅశ్లేశరించునటులపురుషకారంబొనర్చుచుప్రావ్యభూతులై ఒకక్షణమై ననుఎడబాయకుండు శ్రీదేవీయు, ఆమెకునావరణమై అచిత్తత్వాభిమానియైన శ్రీవత్సనునెడు మచ్చయువక్షస్థలమందుగలవారును, ఎల్లవారిని ఎల్లప్పుడును జయించువారును, సర్వాధికులును, స్థిరులుగాను నుండు సర్వేశ్వరులు సమస్తవస్తువులందును బ్రవేశించి వాని యందు వ్యాపించియుండు వారే బ్రహ్మకుసంతర్యామిగానుండి దేవతలచేఁ జావకుండునటుల రావణునికి వరమిచ్చినందునను దేవతలకు రావణవధజేయునటుల వరమిచ్చి యు

* కైవల్యము - (1) మోక్షవిశేషము (2) ఒంటరిగానుండుట

న్నందువలనను ఆరెండువర్ణములును నెరివేర్చుటకై తనస్వరూపమును నూర్చుకొని సమస్త కల్యాణగుణ పరిపూర్ణుడై అతిక్షుద్రునిని రావణుండు త్రోసిపెట్టిన మనుష్యశరీరమును పరిగ్రహించి, నీచేతి వరాజకులై లేజోఽహీనులైయుండి ఇప్పుడు వానరులుగాఁబుట్టి పెరుమాళ్లనుఁబట్టి లేజఃస్సునుఁబొందియుద్ధముచేయనిచ్చుయించి పెరుమాళ్లకుస్తోత్రముఁ జేయుచుండెడు దేవతలచేత, పరివృత్తులై ఆశ్రితరక్షణముకొఱకు రాజైయుండి అపరాధులను దండింపనియెడల తనకుసంభవించెడు పాపములు రాకుండునటులను వాపియైన నీన్ను దండించి నీపాపములనుబోగొట్టి నీకుమేలు చేయుటకును, తమ లేజఃస్సు చేతనిన్ను సపరికరముగ సంహరించి మిక్కిలి కోభిల్లుచున్నారు

ఈ తాత్పర్యమునందు నోక్కొకమూలశబ్దమునకు నానార్థములు ముగిసిన పిదప నోక్కొక శామావేయఁబడెను

పెరియ వాచ్చాన్నిళై తిరువడిక శేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము, ౧౧౬-వ సర్గము ౪౪ ఎ శ్లోకము.

పిరాట్టియుడైయ అభయప్రదాన శ్లోకమ్.

మూ.— వాపానాం వా శుభానాం వా వధార్వాణాం ప్లవజ్గమ !

కార్యం కరుణ మార్యేణ న కశ్చి న్నా పరాధ్యతి || ౧౪౫.

అర్థము ప్లవజ్గమ ! — దుమికి వెళ్ళెడు హనుమంతుండా, వాపానాంవా. గోమలయెడలను, శుభానాంవా - పుణ్యుల యెడలను, వధార్వాణామ్ - చంపదగినవారి యెడలను, ఆర్యేణ-ఉత్తమునిచేత, కరుణమ్-దయ, కార్యమ్. చేయఁదగినది, కశ్చిత్-ఒకఁడును, నాపరాధ్యతి - తప్పుచేయకున్నాడు (అయట) న-లేదు

అవతారికై. రావణనుమ్పట్టు పెరుమాళ్ళు విజయికళానారెడ్డు పెరియ ప్రియత్రైప్పిరాట్టిక్కు తిరువడివిణ్ణప్పజ్జాయ్య, పిరాట్టియుమ్ ప్రీతిప్రకర్షతాలై విన్నుల్ పారుమలాయ్ స్తజ్జైయాయరుక్క, ఇవనుమ్ విక్కులుక్కు వెమ్మాన్ మొబ్బలే, “ కిన్ను చిన్నయనేదేవి కింతవచ్చుంనాభిభాషనే ” ఎన్టు పెరియప్రియత్రై విణ్ణప్పజ్జాయ్త వెనక్కు బరు మఱుమాన్ మజ్జొల్లాతే దేవర్ ఎఱునదరుళి యిరున్ద విరుప్పెన్ను తానెన్టు తిరువడి విణ్ణప్పజ్జాయ్య, పిరాట్టియుమ్ ఉనక్కు సదృశమాక తరలావతోన్జిల్లామై కాణ్ నాన్ పేశాతిరున్దతెన్ను, ఇవను మివ్వళవిలే నమ్మపేక్షితతై విణ్ణప్పజ్జాయ్తు కొళ్వోమెన్టుపార్తు, దేవరై చ్చున్దుమ్ మున్దుమ్ నలిన్ద

రాక్షసికళాకితార్ క్రూరైకళాయ్ తదనుగుణాను భావైకళాయ్, రావణనుక్కు మున్నే శ్లోవేణుచతు ఇప్పెణ్ణిశ్చైకళైయాయ్, అవనుమిచర్కళోపాతి కేకసల్లక్, ఇవర్కళిప్పోను పామ్బు పడమడ జీనాత్పోలే యిరుక్కతార్కళి త్తనైయాయ్, ఇవర్కళై బహు ప్రకారమాక హింసికప్పారానిస్తే, “ముప్పిభిఃపాణిభిశ్చైచ” ఎన్ఱు కైయాలే కుత్తియుమ్ కాలాలేఱుకైత్తుమ్ నఖజ్జళాలే ఛేదిత్తుమ్ పట్కళాలే కడిత్తుమ్ తుణ్ణిత్తుమ్ “భిన్నంభిన్నంశరైదగ్ధమ్” ఎన్ఱు పెరుమాళ్ తిరుచ్చరజ్జళ్ శెయ్తశెల్లామ్ నానే పణ్ణిప్పారానిస్తే, భగవదపచారికళైయుమ్ దణ్ణిక్కుమ్ క్రమత్తిలే దణ్ణిక్కు ముయలాలి స్తేన్, మున్బు వద్దపాతు ఇడమిల్లమల్ విట్టుప్పోనేనిత్తనై. ఇప్పోతు ఎనక్కు ఎల్లాప్రత్యుపకారజ్జళుమ్మణ్ణి యరుళిన్దాకలామ్, ఇత్తనైయు నిరువుళ్ళమాక వేణుమెన్దేనెన్న, “పాపానాంచా” ఎన్ఱుదులిచ్చయ్కితాళ్

(పాపానాంచా శుభానాంచా) ఇవర్కళి నీనినైత్తిరుక్కిట పడియే పాపైకళాకవుమామ్, నాన్నినైత్తిరుక్కిటపడియే శుభైకళా కవుమామ్, అతుతానేయస్తే ఉద్దేశ్యమ్ “దోషోయద్యపితస్యస్యాత్” ఎన్ఱాత్పోలే. అల్లుక్కుడైయవనన్ఱో కుళిక్క ప్రాప్తియుడైయాన్, అవర్కళి పాపైకళాకిలన్ఱో నామ్ ముఖజ్జోడుక్కవేణువతు, శుభైకళాకిల్ ఉన్బాల్ వేణుమో? అవర్కళి పుణ్యజ్జళేకైకొడుక్కుమే, కైముతలిల్లాతార్కన్ఱో నామ్ కైముతలకవేణువతెన్ఱాళ్. (సభా ర్థాణామ్) దణ్ణ్యనై దణ్ణిక్కవుమ్ అల్లాతారై త్తవిరవుమ్ శొల్లుకిట ధర్మశాస్త్రమ్ చేవరై తోన్దొక్కళిన్ఱు పుకక్కడవతో వెన్న, ఆరే నుమాక శరణాగతరై రక్షిక్కక్కడవతెన్ఱిట విశేషశాస్త్రమునై ఎత్తోన్దొక్కళిన్ఱు పుకక్కడవతో వెన్ఱితాళ్. (ప్రవజ్జను) పిన్నైయు మవన్బుద్ధి తిరియవిడామైయాలే హరి హరి యెన్ఱితాళ్, “ప్రవజ్జను”

ఎప్పుడు నచ్చిన తైనమును జాతియానమై కడ్డోమెన్గితాళి వసిష్టప్రభృతకళ నున్మిక్కుమృడియాన ఇక్ష్వాకు వంశత్తిలే పిఱద్దాయతై. యోగికళాయ జనకకులత్తిలే పిఱద్దాయతై. కాట్టిలే పదైయోడే పదైతావిత్తిరికిఱ జాతియిలేయితే పిఱద్దతు, అజ్ఞనోత్తార్కు శరణాగతియోడై యతు తెరియా తెన్గితాళి. “చానరోత్తమ” ఎన్వవళి తానేయితే “ప్లవన్దమ” ఎన్గితాళి. రాజాక్కుభుమాయ్ మూలై యడియే నడక్కు పురియరుమాయురుక్కిఱ పెరుమాళుమ్ ఎన్గళి మున్నిత్తనై కోపిత్తటియార్. నీ వానరజాతియాయరుద్దు వైత్తు ఇజ్జనే కోపిక్కుడవైయో? (కార్యంకరుణమార్యేణ) ఇవర్కళి పుణ్యపాపజ్గిడక్కు ఇప్పో తోడుకిఱ దయనీయదశైయై ప్పారాయ్. ఉన్కైయిలే యకప్పట్టు నామెన్నడక్కుడవోమెన్టు తియిఙ్గుకిఱపడిపారాయ్ ఇవర్కళుక్కు ఒరురుక్షకనిశైయే ఇప్పోతు; ఇవ్వళవిలే నా మిరన్దవేణుజ్గాణ్. (ఆర్యేణ) ఇవైయెల్లామిప్పోతు నాన్ కట్టిక్కు వేణ్డుమృడియానతే ఉనక్కు. (ఆర్యేణ) విద్వివ్యాకరణపణ్డిత నెన్గిఱతు పొయ్యో? అవై యెల్లాజగ్గిల్ కేట్టిరుక్కుచ్చెయ్తేయు మిప్పోతు రామగోష్ఠియిల్ పరిచయమానపడి యాకాతే. అన్దగోష్ఠియిల్ పరిచయమ్ పుక్కుమితే! నీఇజ్జనే శొల్లవలైయాయ్దొలు; నాన్ పిఱన్దపిన్ అగ్గోష్ఠి ఇజ్జన్నిఱత్తతాకాతెన్టు కరుత్తు (నకళ్చిన్నాపరాధ్యతి)సంసారత్తిల్ కుద్రమిల్లా తారార్? తిరైసిక్కిక్కుడలాడప్పోమో? నమాక్కుత్తిరై యనాకభాని త్తిరుక్కిఱ పెరుమాళోతాన్ కుద్రవాళనల్లరో? నాన్ తాన్ కుద్రపప్పట్టవళల్లెనో? నీతాన్ కుద్రవాళనలైయో? పెరుమాళో కుద్రవాళరానపడియె న్నెన్నిల్, తామ్కాడెప్పోద్దార్. అవర్పిన్నే మడలూరువారైప్పోలే ఇళైయ పెరుమాళుమ్ పోద్దార్, తమ్మాడే ఏకాన్తభోగమృణ్ణక్కడవతాకి ఇళైయకలప్పడు త్తిక్కోణ్డు నానుమ్పోన్దేన్, ఎన్నెన్పిరిన్దు పత్తుమాసమిరుద్దార్, తాన్ వారావిట్టాల్, తమ్మతోరమ్బ ఇయన్గి మూట్టామైయిళైయితే, ఇవ్వళియి త్తనై నాళి పిరిన్ది

దుక్కవల్లరానపోతే పెరుమాళ్ పక్కలిలే యల్లవోకుల్ మమ్, పారత
స్ర్యత్తుక్కనుగుణమాకి ప్పేళాతిరాతేలతు తన్నెచ్చొన్న పెన్నక్క
లన్తో కుట్లమ్ నాయకన్ శొన్నకార్యజ్ఞాయత వడియారై దాకిక్క
ప్పార్ తవన్తు పెరుమాళ్ అరుళిచ్చెయత కార్యజ్ఞాయ్యప్పొన్ద ఉన్నై
ముఱ్ఱడ దణ్ణిత్తుక్కొణ్ణన్ రాణన్ శొన్నకార్యజ్ఞాయత వివర్కళై
దణ్ణిప్పతు. ఆకై యాలే నీయలైయో కుట్లవాళన్. ఎల్లాప్పడియాలుమ్
పెరుమాళ్ రువిపయత్తై మునిన్దవన్తు ఆఱవిడుకై కున్నానుణ్ణు, నానుమ
వర్ ఎఱ్ఱియోడు పోక వేణ్ణిరున్దవన్తు ఎనక్కు నీడ్డణ్ణిరున్దేన్, నీయుమి
జ్జనేయానాల్ అపరాధమిరైయవార్ కుక్క ప్పుకలావారుణ్డో వెన్ఱిఱాళ్.

తాత్పర్యము — రావణునిసంహరించిన పిదప సీతాపిరాట్టిని వేంచేపు చేసికొని
వచ్చుటకై రామాస్థానమున ని ఆశోకవనికమం జనుడెంచి లోకమాతతో సేకుభవాత్మవిన్న
వింప, నామె స్తబ్ధురాలైయుండ, మిన్నకుండుటకు కారణమేమని తిరువడిప్రశ్నజేయ,
నిట్టికర్ణాశ్రుతమునువర్షించిన సేకుతగిసన్నాన మెయ్యదియ్యబోయ్యెదనని వితర్కించుచు
న్నానని నెలవొసంగ, నట్లైన బహుబాగు మిమ్మునుహింసజెట్టిన ఈదురాత్మలను శిన్న
భిన్నముజేసి నాకడుపుచల్లార్చుకొన ననుమతిదానంబొసంగమని తిరువడిప్రార్థింప, సీ
తాదేవియానతిచ్చిన ఆభయమేమన్న:- ఈరాక్షస స్త్రీలుపాపముజేసిరనిగదా దిండించ
వలయుననెదవు. వారుపాపముజేయనియెడలమనవియకుప్రయోజనమేమున్నది' మురికిబ
ట్టచగదాశుభ్రముజేయవలయు. అదియట్లుండ, యజమానునియుత్తరపుచొప్పనడచిన
నారుపుణ్యులుగానిపాపులెట్లుగుదురు? చంపందగినవారైనను శరణుజొచ్చినయెడలవారి
నికరుణించి రక్షించుటకదా యుత్తముని స్వభావము వసిస్థులవంటి పెద్దలచే శిక్షింపబ
డియుంటివేని ఈలాగుబలుకవే? కనుగాయజ్ఞాచినచో గంతులువేసేవరుగులెత్తువానర
జాతియందు బుట్టినందువలనగదా నీకిట్టి కొఱగాని యోచనబాడమె లోకమందు తప్పు
చేయనికారెవ్వరు? శ్రీరాములుతప్పుచేయలేదా? నేనుతప్పుచేయలేదా? సేపుతప్పుచేయ
లేదా' యజమానాజ్ఞను మిరిసనిప్పు ముందఱిశిక్షింపవలదా? యజమానాజ్ఞను చక్క
గాచరిపాలించిన వీరినా శిక్షింపవలయు యజమానుడు పోయినవెనుక నన్నేమై
ననుబాధపెట్టుచున్నారామాడుము. అని తిరువడిలిఖింపించి తనను బాధపెట్టిన రాక్ష
సస్త్రీల కభయమిచ్చి కాపాడెను

పెరియవాచ్చాన్బిత్తై ౪ తిరువడిక శేశరణమ్.

బాలకాణ్డము, ౬-వ, సర్గము, ౮-వ, శ్లోకము.

మూ. ద్రష్టుం శక్యమయోధ్యాయాం నా విశ్వాన్నచ నాస్తికః ।

సర్వే సరాశ్చ నార్యశ్చ ధర్మశీలా స్సుసంయతాః ॥౧౪౬.

అర్థము. - ఆయోధ్యామామ్ - ఆయోధ్యాపట్టణమందు, అవిద్వాక్-అవిద్వాం
ఘండు, స - లేడు, నాస్తికః - వైదికమైన అర్థములులేవని చెప్పెడువాడును స-
నియు, ద్రష్టుమ్ - శ్రుత్యక్షీకరించుటను, శక్యమ్ - సాధ్యమగునన్నది. సర్వే - సమ-
మైన, సరాశ్చ - పురుషులును, నార్యశ్చ - శ్రీయును, ధర్మశీలాః - ధర్మమేస్తభ-
వముగాంగలవారుగాను, స్సుసంయతాః-ఇంద్రియ జయముగలవారుగానున్నారు.

వ్యా. అటుపతినాయరమాణ్డు పన్నియమలుత్తు నస్తైకశ్చైయు
ణ్డాక్కి పోవ్ద చక్రవర్తిమ్మ మిరణ్డుపారుఖణ్డాక్కు పోవ్చుతిల్లై, ఓరవి
ద్వానైయాతల్ వైదికమాన వర్ధజ్జైయిల్లై యెన్బానారునాస్తికనై
యాతలుణ్డాక్కుపోవ్చుతిల్లై. అప్పడై వీట్టిలుళ్ళార్ రాజపుత్రర్కళా
రేసు మొరువర్ ముడిశూడవమైయాతో ఎన్నిరుక్కుమవర్కళల్లర్,
పెరుమాళే ముడిశూడావిడిల్ “ఇనైవనిధనమ్యామో మహాప్రస్థా
నమేవవా । రామో రహితానాన్చ కిమర్థోనితంహినః” ఎన్టు పెరు
మాళ్ అభిషేకమృణ్ణాత పడై వీట్టినిరుప్పతిల్లై, విద్రున్దవిడమే శడుకా
డాక పోవ్కవమైయుమ్ ఎన్నిరుప్పర్ పురుషర్కళ, శ్రీకళమ్, రామ
మేవానుగచ్ఛధ్య మశ్రుతిమ్ వాసిగచ్ఛత” ఎన్టు పెరుమాళ్ షడ్మనా
టిపోనారెన్టు తిఱక్కవట్టైత భర్తాక్కల్ ముఖమ్మిళిక్కత్తల్లిక్కతవ
డైత్తుక్కొళ్ళువర్కళల్. (ధర్మశీలాః) రామానువుత్తియే పరమధర్మ
మెన్నిరుక్కు మవర్కళితే, స్వప్రయోజనత్తిలే నెళ్లుశెల్లాతవర్కళా
యిల్దు.

౧౪౬.

తాత్పర్యము. - ఆయోధ్యాపురియందు నొకఅవిద్వాంఘండుగాని వైదికమైన
అర్థములులేవని జెప్పనాస్తికుడుగాని కనుపించడయ్యెను అక్కడుండు శ్రీపురుషులం
దలును స్వప్రయోజన గంధరహితులై రామానువుత్తియనియెడు పరమధర్మమునంగు
ఆసక్తిగలవారై యున్నారు.

పెరియవాచ్చాన్నిల్లై తిరువడికళేశరణమ్.

అయోధ్యాకాణ్డము, ౧౭-వ సర్గము, ౧౪-వ శ్లోకము.

మూ య శ్చ రామం నపశ్యేత్తు యశ్చ రామో న పశ్యతి ।

నిన్దిత స్స వసే ల్లోకే స్వాత్మా ప్యే నం విగర్హతే॥ ౧౪౭.

అర్థము. - యశ్చ - ఎవ్వఁడు, రామమ్ - శ్రీరాముని, నపశ్యేత్ - నేపించఁడో, యంచ - ఎవనిని, రామః - శ్రీరాముఁడు, నపశ్యతి - కటాక్షించఁడో, సః - వాఁడు, లోకే - ప్రపంచమునందు, నిన్దితః - నిన్దించబడినవాడై, వసేత్ - నివసించును, స్వాత్మాపి - తనఆత్మయు, ఏనం - వీనిని, విగర్హతే - దూషించుచున్నది.

వాగ్. (యశ్చరామంనపశ్యేత్తు) (రామమ్) ఎన్నిటతు. కణ్ణుక్కు పకు త్తవిషయ జై, కాణాతిరుక్మితా యావనొరువన్. (యః) ఎత్తనై యేను ముయర్ న్దవనాకపుమామ్. (తు) ఇతు తప్పినాలుమ్. తప్పా తతు తప్పినాల్ వరుమతు ఇవ్వళవస్తనై క్కాక విశేషిక్కిటతు. (యశ్చ రామోనపశ్యతి) ఎత్తనై యేనుమ్ శిఠియారుమ్ ఇవర్ కణ్ పారై స్ క్కిలక్కాకారితై. (యమ్) ఎత్తనై యేనుమ్ శిఠియవన్గిటతు. ఎత్తనై యేనుమ్ శిఠియారితే ఇవర్ కణ్ణిత్పారై స్ క్కిలక్కా వార్. ‘‘యారుమోర్ నిలై మైయ నెనవఠివరియ వెప్పెరుమాన్/యారుమోర్ సిలై మైయ నెనవఠివెలియ వెప్పెరుమాన్’’ బ్రహ్మాదికళుడైయ జ్ఞానత్తు క్కుమ్ అవిషయమాయిరుక్కుమ్ , ఓరిడై చ్చిక్కుమ్ వేడమక్కుమ్ కై పుకున్దిరుక్కుమ్. ఎత్తనై యేనుముయర్ న్దవనాకిలుమ్ పెరుమాళు డైయ ఒరువేళైప్పటప్పాడు కాణానాకిల్ అవన్ పెరియనల్లన్, ఎత్త నైయేనుమ్ శిఠియనానవన్చక్కులిలుమ్ తప్పాతు అవరుడైయపారై స్, తప్పకీతాన్యావనొరువన్ అవన్ అవస్తుక్కులోడు మెణ్ణప్పడమాట్టాన్, ఎణ్ణప్పడామైయిలే ఎణ్ణప్పడుమ్ ఎల్లారుమ్నిన్దిత్తు ‘‘ఛీఛీ’’ ఎన్నప్ప డుమ్. ఇవనై నిన్దిప్పార్ వన్దిహాదికళ తొడక్కుమానార్ నాల్వరిరువరో వెన్నిల్, (నిన్దితస్స వసేల్లోకే) (లోకేనిన్దితః) ఇవనై నిన్దిక్కై క్కురియరల్లా తారితై. విషయప్రవణనానవన్. ఇప్పోతు ప్పఱ్ఱియాయ్ మేల్ నరకమాయి రుక్కుచ్చయ్ తే తాన్ నల్లతు శెయ్గిఠోమ్ ఎన్నిరుక్కుమితే, అప్పడి

తాన్ నల్లతుశెయ్ కిటోమ్ ఎన్దిరుక్కుమోవెన్నిల్, (స్వాత్తా ప్యేనం విగర్హణే) తానుమ్ తన్నై నిన్దిత్తుక్కొళ్ళుమ్ తిరుక్కైత్తలమిళిదవన్, “ ఇదై ప్పటప్పాడుకాణప్పెతాతనామ్ కరుప్పురముమ్ ఎలుమిచ్చజ్జాయుమ్ పెద్రోమాకిల్ ముడిన్దు పిత్తైక్కలాయిద్రు ” ఎన్దిరుక్కుమితే.

తాత్పర్యము - ఎంతగొప్పవాడైనను శ్రీరాముని నేవించనివాడను, శ్రీరాముని కటాక్షపాత్రుడు గానివాడను లోకమునందు నిందించబడుటయేగాక తనను తానే నిందించుకొనును.

పెరియ వాచ్చాన్బిళ్ళై తిరువడిక శ్లేశరణమ్.

అమోఘాకాణ్డము, ౧-వ సర్గము, ౧-వ శ్లోకము.

మూ. గచ్ఛతా మాతులకులం భరతేన తదా నఘః ।

శత్రుఘ్నా నిత్యశత్రుఘ్నా నీతిః ప్రీతిపుర స్కృతః॥ ౧౮౮.

అర్థము, — మాతులకులమ్ - మేనమామయింటినిగూర్చి, గచ్ఛతా - వెడలుచున్న, భరతేన - భరతునిచేత, తదా - అప్పుడు, అనఘః - దోషరహితుడైన, నిత్యశత్రుఘ్నః - నిత్యరిపులైన అంతరిందియములను జయించిన, శత్రుఘ్నః - శత్రుఘ్నాధ్వను, ప్రీతిపురస్కృతః - ప్రేమచే ముందు బెట్టుకొనబడినవాడై, నీతిః - తీసికొని పోబడెను.

వ్యా. (గచ్ఛతా) ఎన్దిటవర్తమాన నిర్దేశతాలే, పోకిటవిడత్తిల్ తనక్కొరు ప్రయోజనముణ్డాయాశల్, ఇజ్జే మాతాపితాక్కలై క్కేల్వికొళ్ళుతల్, పూర్వజరాన పెరుమాళై క్కేల్వికొళ్ళు మివ్వశవుమిన్దిక్కే, అవనై యొత్తీయ జీవిక్కమాట్టాతపడియాలేపోనానెన్దై. (మాతులకులమ్) యుధాజితైత్తై త్తతు అవనై యాకై యాలే, పోక్కిలుద్యేశ్యతైయుమవనుక్కు, ఇవనుక్కు అవన్ ఉద్యేశ్యనాయ్ పోనానెన్దై. (భరతేన) చక్రవర్తియుమ్ * తుజ్జి, పెరుమాళుమ్ రాజ్యజై ప్పొకట్టు ప్పొయ్, ఇళైయ పెరుమాళుమ్ “ తొడర్ న్దు అడిమై శెయ్యునేనుమ్ ” ఎన్దుపోయ్, శత్రుఘ్నాధ్వనుమ్ “ నిన్నైయల్లతటియే ” ఎన్దిరు

* తుజ్జి - గతించి.

కుమ్ దళై యిలుమ్ గాజ్యవై భరిక్కక్కడవన్ ఎన్ఱాయ్దు శ్రీవసిష్ఠ భగవాన్ తిరునామమ్ శాత్తిరు, “భరత ఇతిగాజ్యస్య భరణాత్” ఎన్ఱానితే శ్రీశతానీకన్. (తదా) ఇరువరుమ్ రాజపుత్రకళాయ్ నిక్షత్రభేద ముణ్డానాల్ పిరిత్తు ముహూర్తమిట్టుప్పొక ప్రాప్తమా యిరుక్క. అవన్పోనతువే ముహూర్తమాక పోనానెన్దై. “గచ్చతా” ఎన్ఱిఱితిలే ఆర్థసిద్ధమయ్యో, “తదా” ఎన్ఱ తెన్నెన్నిల్, అట్టు మమతా నివృత్తియైచ్చొల్గిరు, ఇట్టుఅతుక్కా శ్రయమాన అహజ్కార నివృత్తియై చొల్లుకిఱతు, ఆకైయాలే పునరుక్తి దోషమిలై, శేషత్వవిరోధి యితేయిరణ్డమ్ (అనఘః) అఘమిల్లాతతు ఇననుక్కేయితే అఘమా వతు-ఉద్దేశ్యవిరోధియితే, ఇవిడత్తిల్ అఘమావతు రామభక్తి. ఇన్ఱై పాపమెన్న పోమోవెన్నిల్, పాపత్తిల్ పుణ్యమ్ నన్ఱాయిరుక్క. మోక్ష విరోధియాకైయాలే పుణ్యమా, “అశ్వఇవరోమాణివిధూయ పాపమ్” ఎన్ఱు పాపశబ్దవాచ్యమాంబ్దితే, ఆకైయాలే, భరతానువృత్తియా కిఱ పుద్దేశ్యత్తుక్కు విరోధియాకిల్ రామసౌందర్యత్తిల్ కాలతాము తువున్ పాపమామిత్తనై యితే, “గామే ప్రమాదం మాకార్చిః” ఎన్ఱు రామానువృత్తిక్కుమ్ ఇన్ఱై చుప్పరాకచ్చొల్గిందితే రామసౌందర్యన్ఱై. భరతానువృత్తిక్కు ఇన్ఱై చుప్పరెన్ను మిడమ్ శొల్లవేణ్డావితే. (శత్రుఘ్నః) పిత్తైః శుడైయ సన్ని వేశజ్జలై ప్పార్ తుత్తిరునామమ్ శాత్తు కిఱ శ్రీవసిష్ఠ భగవాన్, పెరుమాల్, కణ్డానై అది కాలేతువక్కవల్లరాక త్తోబ్బుకైయాలే, “రామన్” ఎన్ఱమ్, ఇన్ఱైయ పెరుమాళుక్కు కైజ్జు ర్యమే నిరూపకమాకత్తోబ్బుకైయాలే “లక్ష్మణన్” ఎన్ఱమ్ తిరునా మమ్ శాత్తినాత్పోలే, ఇనరుడైయ సన్ని వేశన్ఱైక్కాణవే శత్రుక్కు ల్ మణ్ణుజుప్పడి యిరుక్కేయాలే, “శత్రుఘ్నన్” ఎన్ఱు తిరునా మమ్ శాత్తినాన్. (నిత్యశత్రుఘ్నః) బహ్యశత్రుక్కునై యన్ఱిక్కే ఆస్తరశత్రుక్కు-శాన ఇన్ఱియ జ్జలై జయిత్తిరుక్కుమెన్దై. అన్ఱిన్ఱియజ యత్తిన్ఱై యెవ్వళసెన్నిల్, “పుంసాం దృష్టి నిత్యావహరిణమ్” ఎన్ఱిఱ

రామసాందర్యత్తిలుమ్ తువక్కుణ్ణాతోభీకై, అతాకిటతు - సరుమాళై
 ప్పబ్బుమ్ పోతుమ్ తన్నుకిప్పాలేయంతల్, అవరుడైయ వైలక్షణ్య
 త్తాలే యాతలన్తిక్కే, “తనక్కు ఉద్దేశ్యనాన ఇవనుకిన్ద విషయమ్”
 ఎన్ఱు పబ్బుకై. (నీతః) రాజాక్కళో పోమ్బాతు ఉడైవాళో మబ్బొన్ఱు
 కొణ్ణు పోమోపాతి అవళ్ కొడుపోకిప్పోనాళ్. ద్రవ్యత్తుక్కు ద్రవ్యా
 న్నరజభోక్తే సంయోగమ్ ఉభయనిష్ఠమాయదుక్కుమితే, అతుపోల
 న్తిక్కే జాతిగుణజభోపాతి పోనాళ్. (ప్రితిపురస్కృతః) “జ్యేష్ఠా
 నువృత్తికిరవ్యమ్” ఎన్ఱుపోనానల్లళ్, “అహం సర్వం కరిష్యామి”
 ఎన్ఱు పోన ఇళైయ పెరుమాళైప్పాలే, “పోనవిడత్తిలే సర్వశేష
 వృత్తియుమ్ పణ్ణలామ్” ఎన్ఱుపారత్తుక్కొణ్ణు ప్రీతిప్రేరిక్క పోనాళ్.
 పడైవీట్టిలిరున్దాల్ పలరుమున్దాకైయాలే, మ్మిక్కుట్టోపాతియితే
 శీర్ధిప్పతు “నీతః” ఎన్ఱైయాలే శేషత్వత్తిల్ అచిత్కల్పనాయి
 రుక్కక్కడవణ్. “ప్రితిపురస్కృతః” ఎన్ఱైయాలే స్వరూపాను రూప
 మానవృత్తియిలే చైతన్యప్రయుక్తమానధర్మజభున్దాయదుక్కు. “పడి
 యాయ్ క్కిడన్దన్ పవళవాయ్ కాణ్బేసే” ఎన్ఱితే అభియుక్తర్ వార్తై.
 “అనఘః, నిత్యశత్రుఘ్నః” ఎన్ఱు వావనత్వత్తాలుమ్ భోగ్యతైయా
 లున్ అవనైయే పబ్బొనా నెన్నవుమామ్ “అనఘః, నిత్యశత్రుఘ్నః”
 ఎన్ఱుతుక్కు ప్రయోజనమెన్నెన్నిల్, శ్రీశత్రుఘ్నాధ్వాన్ పెరుమాళు
 క్కు నల్లననానపడి, అవనై యల్లతటియూత శ్రీభరతాధ్వనైయల్లతు
 వేటొన్ఱు తియూతపడిమానాళ్” ఎన్ఱుఎమ్మెరుమానారదుళిచ్చయ్ తారో
 ఇతువేప్రయోజనమానాల్ శొన్నమికైయెల్లామ్ పొటుక్కుమితే.

తాత్పర్యము — తిరువయోధ్యయందు దశరథ చక్రవర్తి తన కుమారులతో
 సుఖముగా నుండుకాలములో కేకయమహారాజు తనయొక్క మనముండైన శ్రీభరతా
 ధ్వార్వరుని చూడనవేషించి వారిని పిలుచుకరన్తుని తనయొక్క కుమారుండైనయూధాజిత్తు
 న్నంప, వారు తిరువయోధ్యకువచ్చి శ్రీభరతాధ్వార్వరుని పిలువగా శ్రీభరతాధ్వారులును
 తనయొక్క మామయైన యూధాజిత్తుమహారాజయొక్క తిరుమాళిగకు వేంచేయగా

అప్పుడు శ్రీశత్రుఘ్నాదులు తనను పిలువకబోయినను శ్రీభరతాదులయందలి ప్రేమచేతవారినివిడచి అర్థక్షణమును భరించనివారై జలేంద్రియలగుటచేత తనకు ఘట్టేశ్వరై నైతకైంకర్యమునకు విరోధులయినరామసౌందర్యాదులయందును బాపల్యమువిడచి భాగవతకైంకర్యమునే పరమపురుషార్థముగాఁజలంచి తనప్రయాణమునకు వేరుకుభదినముచూచుకొనకనే వారు వెంచేసిన సమయముననేవారిని అనుసరించి నీడవలె ఆత్మంతపరతంత్రముగా వెంచేసిరి

పెరియవాచ్చాన్బితై తిరువడికళేశరణమ్.

అయోధ్యాకాణ్డము, ౫౩-వ, సర్గము, ౩౧-వ, శ్లోకము.

మూ. న చ సీతా త్వయా హీనా న చా హ మపి రాఘవ ।

ముహూర్తమపి జీవా వో జలాన్త తస్యై వివోద్ధృతౌ॥౧౪౯.

అర్థము.— రాఘవ - ఓరఘువంశసంభవా! త్వయా - నీతోడ, హీనా - తేని, సీతా - సీతాదేవి, న - జీవించదు. అహమపి - నేనును, నచ-జీవించను, అపిజీవావః జీవించినయెడల, జలాత్ - నీటనుండి, ఉద్భృతౌ - ఎత్తఁబడిన, మత్స్యైవివ - చేపలవలె, ముహూర్తమ్ - క్షణకాలమేను

వ్యా. దేవరై యొభిన్దవన్తు పిరాట్టియు ముళళాకాళ్, అడియేసుముళనాకే. దేవరై యొభిన్దవన్తు ముతలిలే జీవిక్కుమతుతానిల్లై. (అపిజీవావః) యదిజీవావః (ముహూర్తమ్) ఒరుక్షణకాలమ్. (జలాన్త తస్యైవివ) జలత్తైప్పిరిన్దవత్స్యమ్ జీవిప్పతు అన్నీర్నశైయటుమళపుమితే. అప్పడియే నిల్లెన్తుశొన్నవారై ఉమ్ముడైయ తిరువుళ్ళత్తిలే యుముడైవఱియే మళపుక్కాణుమ్ నాక్కళ్ జీవిప్పతు. ౧౪౯.

తాత్పర్యము — దేవరవారిని విడనాడి సీతయు దాసుఁడును జీవించజాలము, అనగా జీవించినయెడల క్షణకాలమేను అదియెట్లన్న నీటినుండియెత్తఁబడిన మత్స్యములు తడి ఆరువటకు జీవించునట్లు దేవరవారు ఇప్పుడు ఆనచిచ్చినమాటలు మనసారచెప్పినవని తెలియునంతవఱకే మేమును జీవించెదము, అట్లనితెలిసెనో ఉత్తరక్షణమే ప్రాణములను వదులుదుమని ఇకైయపెరుమాళ్లు అడవికిరావద్దనిచెప్పిన పెనుమాళ్లతో విన్నవించుకొనిరి.

పెరియవాచ్చాన్బితై తిరువడికళేశరణమ్.

అయోధ్యాకాణ్డము, ౧౬-వ సర్గము, ౧-వ శ్లోకము.

మూ. ఆచచక్షే ధ సద్భావం లక్ష్మణస్య మహాత్మనః ।

భరతాయా ప్రమేయాయ గుహూ గహనగోచరః ॥ ౧౫౦.

అర్థము.— ఆధ-పిమ్మట, గహనగోచరః - ఆడవియందు వాడుకబడిన, గుహ:- గుహపైరుమాళ్లు, మహాత్మనః - మహానుభావుడైన, లక్ష్మణస్య - ఇలై యపెరుమాళ్ల యొక్క, సద్భావమ్ - మంచి ఆచారమును, అప్రమేయాయ - మితిలేనిప్రభావము గల, భరతాయ - భరతాశ్వాసుకొఱకు, ఆచచక్షే - చెప్పెను.

అవతారికై శ్రీభరతాశ్వాన వారానిష్ఠానెన్ఱు శ్రీగుహపైరుమాళ్ కేట్టవన న్తరమ్ ఇలై యపెరుమాళ్ శెయ్త టైయెల్లామ్ శొల్లత్తొడజి నార్. వన్దపోతుశెయ్యుమ్బడి శొల్లుకిఱతెన్, ఓడమ్నిన్ఱ తే, శోలిరున్దతే, తానుమ్ తన్పరికరముమ్ అక్కరై ప్పడుమ్బడి కాణ్ణితేనెన్ఱు ఆగ్రహచి త్తనాయిరున్దాన్, అన న్తరమ్నుమన్ద్రునుల్కిట్టార్ వన్ద ఇలై యపెరుమా శ్ సప్రభావమ్బాలేకాణ్ భరతాశ్వానుడై య స్వభావమిరుప్పతు. అవనై నీకాణవేణుణ్ణాణెన్ఱు, ఇవనుమ్పోయ్ క్కణ్ణవన న్తరమ్ ఇవను డైయ స్వభావమిరున్దవడియెన్. 'ఎన్ఱు ఆశ్చర్యప్పట్టు ఇవనుక్కునమ్మాల కొడుక్కులా మువహారమెన్నెన్ఱుపార్తు ఇవనుక్కు సదృశమానవువ హారమ్ ఇలై యపెరుమాళ్ స్వభావజ్జలిత్తనైయెన్ఱు వల్లై చొల్లత్తొ డజినాన్.

వ్యా. (ఆచచక్షేధ సద్భావమ్) సద్భావకిమాటతు-సత్తుక్కళుడైయ ఆచారమ్ “సచ్చబ్దస్సాధువాచకః” “సాధవఃక్షీణదోషాస్తు” ఎన్ఱిఱపడి యేసత్తుక్కళావార్-క్షీణదోషరితే, భావమ్ - ఆచారమ్. ఒరువళాల్గ వాన్, అభిజాతన్, విద్వాన్, ఎన్ఱు తివతు అవర్కళనుమానజ్ఞిణ్ణితే, అప్పడి యేయితేఇవరుడైయ వనుస్థానముమ్ పెరుమాళ్ కణ్బళర్ న్దరుళుకైక్కు ప్పూక్కళటుప్పతు, పడుక్కై పడుప్పతు. తామరైయిలై యెప్పటిత్తు త్తణ్ణిరై ముకన్దు తిరువడికలై విళక్కువతు, పిన్నైయు న్తణ్ణిరై ముకన్దు అముతు శెయ్యప్పణ్ణవతు, శేషిత్తడై ప్పిరాట్టియై యముతుశెయ్యప్ప

ణ్ణవతు, కణ్వళర్ న్దరుళప్పణ్ణి కై యుమ్విల్లుమాయ్కొణ్ణునప్తైయుజ్ఞాడ
 శివశిర్త్తునోక్కువతాయ్ కాణుమవరుడైయ వాచారమిరున్దపడి ఎన్ఱు
 ఆవన్వృత్తానై చొచ్చిల్లత్తోడగ్గినార్. (లక్ష్మణస్యమహాశ్మనః) కడల్లై
 క్కైయాలే యితైక్కత్తోడగ్గినార్. (లక్ష్మణస్యమహాత్మనస్సద్భావమ్
 అప్రమేయాయభరతాయ ఆచచక్షే) కథీయి న్పెరుమైయై క్కడలుక్కు
 చొచ్చిల్లత్తోడగ్గినార్. (భరతాయాప్రమేయాయాచచక్షే) శేషభూత
 నానాల్ నాన్ ఇణిశెయ్కొడవేనెన్ఱు శొల్లయో హాశెయ్వెతు,
 అతుకిడక్క “అహం సర్వజ్ఞురిమ్యామి” శొల్లన్ శ్లామ్ శెయ్కొడవ
 నెన్ఱు ప్రతిజ్ఞైవణ్ణి, రాజ్యత్తిలే యిరీర్ ఎన్న, మాట్టెనెన్ఱు పినోబ్బై
 శేషత్వకృత్యమో? నెరుప్పిలే పుకిచ్చొన్నారాకిల్ అత్తైచ్చెయ్తల్
 అతిసన్ఱామృడియాన రాజ్యత్తిలే యిగుక్కుచ్చొన్నారాకిల్ అత్తైచ్చె
 య్తల్, పినోబ్బొచ్చొన్నారాకిల్ అత్తైచ్చెయ్తల్ ఇప్పడి శొల్లన్
 చెయ్తైయన్ఱో శేషత్వకృత్యమ్. (గుహః) నెడునాళో పరిచయి త్తభర
 తనుక్కు ఒరునాళో శీలిత్త గుహన్ శొల్లుమృడియావతే ఇన్నానిన్నా
 ర్కు చొచ్చిల్లుకైయెన్ఱిలైయాకాతే, కన్ఱువర్కళామి త్తనైయాకాతే
 వేణ్ణువతు. (గహనగోచరః) కాట్టిల్మరత్తిలు మ్మట్టైయిలుమ్ ఎఱుకిప్ప
 న్దవివన్ ఇత్తైయ పెరుమాళో వడికలైప్పేళిప్పొన్దపడి కణ్ణతే! ఎన్ఱు ఋషి
 కొణ్ణాడుకిణ్ణాన్, అజ్ఞనన్కి, పెరుమాళుడైయ వ్యతిరేకత్తిల్ తూ
 న్దశీలేత్తలైమడుత్తుక్కుణ్ణు కిడన్దవన్ భరతనైక్కిణ్ణవాతే పుఱుప్పట్టా
 నెన్నుతల్.

౧౫౦.

తాత్పర్యము — శ్రీగుహపెరుమాళ్లు భరతులవారి ఆగమసముసు వారి
 మంచి స్వభావమును విని వీరికిఁదగిన కానుక యేమిసమర్పించి వచ్చునని యోచించి
 ఇతైయ పెరుమాళ్లు సదాచారమును చెప్పటకంటె మించినదిలేనని నిశ్చయించి మహాను
 భావులైన ఇతైయ పెరుమాళ్లుచేయు సర్వవిధకైంకర్య విభవాతిశయములను సముద్ర
 ముతో నేటిప్రభావము జెప్పునట్లు పారిత్రవ్యనివాహిని దీక్షితులైన భరతులతోవి
 న్నవించిరి.

పెరియవాచ్చున్బిల్లై తిరువడిక శేశరణమ్.

అయోధ్యాకాణ్డము, ౨౩-వ సర్గము ౨౯.౪ శ్లోకము.

మా రాజ్యం తవ రక్షేయ మహం వేలేన సాగరమ్ |
ప్రతిజానామి తే వీర మా భూపం వీరలోకభాక్ || ౧౫౧.

అర్థము.— సాగరమ్ - సముద్రమును, వేలేన - గట్టువలె, అహం - రాక్షసాదుః,
తవ - నీయొక్క, రాజ్యం - రాజ్యమును, రక్షేయమ్ - కాపాడెనను, వీర - వీరుఁ
డా, తే - నీయెదుట, ప్రతిజానామి - ప్రతిజ్ఞచేయుచున్నాను, మాభూపమ్ - (మీరా
జ్యమందుగూడ), ఉండను, వీరలోకభాక్ - వీరలోకమునుబొందినవాడనయ్యెదను

వ్యా (రాజ్యం తవ రక్షేయమ్) “రక్షభరణబలేన” అని అపడియే
ఉప్పుడైయ రక్షణమ్ వణ్ణుకైయన్తి క్కే ఉప్పుడైయ రాజ్యజైయమ్
రిక్షిక్కడవేణ. ఎనక్కుతాదర్థమ్ స్వరూపమానాలుమ్ ఉమ్మా
లెనై ౨ మీఱనొణ్ణాతుకాణుమ్. (అహం వేలేనసాగరమ్) కడలుక్కు
క్కరై శేషమాయరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్ కరైయై అతిక్రమిక్కుమాట్టా
తితేకగల్, అప్పడియే “నీర్ పెరియార్” ఎన్నా, ఉమ్మాలెనై ౨ విజ్ఞ
వొణ్ణాతుకాణుమ్ (ప్రతిజానామి) నా ఇప్పడిప్రతిజ్ఞైయై వణ్ణుకితేణ (తే
వీర) ఒరుకోడై మున్నే యో నా ప్రతిజ్ఞై వణ్ణిన్దు, ప్రతిజ్ఞై వణ్ణినాల్ అజ్ఞై
తలై కట్టి తరవల్ల అగ్ పిళ్ళై తనమునైయ వుమ్మడైయ మున్నేయన్తో?
(మాభూపమ్) ఇప్పడిశెయ్ తలేనాకిల్, ఉమ్మడైయ సన్నిధియిల్ వర్తిక్కు
ప్పెతాతో భీకైయమన్తి క్కే ఉమ్మడైయ రాజ్యత్తిలుమ్ వర్తిక్కుప్పెతాత
వనాకితేణ. (వీరలోకభాక్) ఉమ్మైముడిశూడి యనుభవిక్కుప్పారిత్తు,
అతుపెతాతేపోన చక్రవర్తిపుక్కలోకమ్ పుకుకితేణ. ౧౫౧.

తాత్పర్యము.—మీరక్షణముచమీరాజ్య రక్షణమును జేసెదను తనకులోబడిన
గట్టును సముద్రము మీరగట్టు మీరుగొప్పవారైనను మీకుశేవభూతుండనైన నన్ను
నతిక్రమించరుగదా. ఇట్లు దేవరచారి శన్నిధియందుశపథము జేయుచున్నాను ఇట్లు
చేయకతప్పినేని మీసన్నిధియందు లేకుండుటయే గాక చతుస్సాగర పరివృతమైన తమ
రాజ్య మందెక్కడను లేక చరణమును జెందెదను.

పెరియ వాచ్చున్బిళ్ళై తిరువడికళేశరణమ్.

అయోధ్యాకాణ్డము, ౧౭-వ సర్గము, ౧౪-వ శ్లోకము.

మూ. యేతు రామస్య సుహృద స్సర్వే తే మూఢచేతసః।

శోకభారేణ చాక్రాంతా శ్శయనం నజహుస్తదా॥ ౧౫౨.

అర్థము — యేతు - ఎవ్వరైతే, రామస్య - శ్రీరామునికి, సుహృః - చెలి
కాండో, తే-వారు, సర్వే - అందఱు, మూఢచేతసః - కలతనొందినమనస్సుగలవారు,
శోకభారేణ - దుఃఖాతిశయముచేత, ఆక్రాంతాశ్చ - ఆక్రమింపబడినవారునైన - తదా -
అప్పుడు, శయనమ్ పడకను, నజహుః - విడువరైరి

వ్యా. (యేతు) చక్రవర్తి పోక్తై యనుమతిపణ్ణినాః, శ్రీకాస
లైయార్ మజ్గభాశాసనమ్ పణ్ణివిట్టార్, అవ్యభవన్తి క్కే, పత్తోన్న
తామ్ భాషాయాయీదు త్తోన్నార్పడి. (రామస్యసుహృదః) తాయ్
తమప్పనుక్కుమతై త్వైయుమ్ వెలియిడుమ్బడి యుట్టుక్కవర్ కళితే
తోన్నారాకితార్. తజ్జలై ప్పేణాతే అవనుక్కే ననైయెణ్ణిప్పొన్దవర్ కళే
పడుకులైప్పట్టార్ కళెన్ణిఱతు. (సర్వేతే) ఒరువిభూతియాక సామ్యాపత్తి
పెర్ శీరుక్కుమాప్పోలే. (మూఢచేతసః) సుహృత్తుక్కళాకిల్ ఎఱున్ది
రున్దు కాలైకట్టి మీళాతోబీవానెన్నెన్నిల్, అఱివుకలన్దల్ శెయ్యు
మత్తై నెణ్ణిల్ వెలిచ్చెఱిప్పిల్లాతపోతుమ్ - శెయ్యిప్పొకాతిఱే. అఱివుకడు
కైక్కు హేతువెన్నెన్నిల్, (శోకభారేణచాక్రాంతాః) మలై యముక్కి
నాత్పోలే శోకమ్ అముక్కానిఱ్ఱుచ్చెయ్ వలెఱ. (శయనం నజహుస్తదా)
సడుక్కైయెవిట్టెన్దిరున్దార్ కళాకిల్ మీట్టుక్కొడువుకున్దవాశియన్తో,
తాన్దామేపడుక్కైయిఱ్ఱిడన్దు పొన్దవర్ కళన్టే. ౧౫౨.

తాత్పర్యము — శ్రీరాముని స్నేహితులందఱును తమను సయోధ్యయందు ప
దలి వనవాసంబునకేగెదరని పడరానిదుఃఖముచేత నేమియు దోచక మత్రిభాంతులై
పడ్డపడకలు విడువరైరి.

పెరియవాచ్చున్బిల్వై తిరుపడిక శేశరణమ్,

ఆరణ్యకాణ్డము, ౧౬ - వ సర్గము, ౨౯ - చ శ్లోకము.

మూ. భావజ్ఞేన కృత్జ్ఞేన ధర్మజ్ఞేన చ లక్షణం ।

త్వయా పుత్రేణ ధర్మాత్తా న సంవృత్తిః పితా మమ॥౧౫౩.

అర్థము— లక్షణం - లక్షణండా । భావజ్ఞేన - ఆభిప్రాయమును ఎఱిగిన వాడవును, కృత్జ్ఞేన - చేయబడినచేతని తెలిసికొనన డవును, ధర్మజ్ఞేన - ధర్మమును గుర్తెఱిగినవాడవును, పుత్రేణ - పుత్రుడని సరకమునందుండి తొలగించు కుమారుడవైన, త్వయా - నీచేత, ధర్మాత్తా- ఉదారశీలుడైన, పితా - తండ్రి, మమ-నావ, నసంవృత్తిః - పోలేదు

వ్యా (భావజ్ఞేన) “క్రియతామ్” ఎఱ్ఱుశొల్లుకొనివరితే ఇట్లైదు పెరుమాళ్, ఇప్పడిశెయ్యసల్లనీర్ నన్నెక్కెట్టతెన్నెన్గితార్. పర్ణశాలై మైచ్చుపై తవన న్దరమ్ శొల్లుకొనివారైయిటే. (భావజ్ఞేన) అల్లాతవై శొన్నాలుమ్ తాముమ్ పిరాట్టియుమాయ్ ఏకాన్తమాయరుక్కు మిడగ్గళి శమైక్కు-వప్పడి ఇళైయ పెరుమాళుక్కు పెరుమాళరుళిచ్చె య్యారిటే, నెఱ్ఱాలేనినైక్కు మిత్తనైయిటే. ఇన్నినైవఱిన్దు శెయ్ తార్. (కృత్జ్ఞేన) ఆతువేయన్దిక్కే శెయ్తుపోరువప్పడి యఱిన్దు శెయ్ తార్. అటువఱినాయరమాన్ది జీవిత్తచక్రివర్తి నెడునాళ్ మలడున్దిన్దు పిళైపెన్ద్రవనాకై యాలే ఇనరెన్నినైన్దిరుక్కిఱారో వెఱ్ఱు నినైవై యారాయ్ద్రమ్, ఇవర్ క్కెత్తాలెన్నకుత్తెచరుకొటో ఎన్దు పారున్దుమిడ గ్గళి పార్ద్రమ్, అవిశెయ్తుపోరుమడైపు అఱివరాయిన్దు. (ధర్మజ్ఞేన) నినైవఱిన్దులమ్ శెయ్తుపోరుమడైపు అఱిన్దులమ్, తాముమ్ రాజ పుత్రనానపిన్దు ఎనక్కు మోరయప్పిడన్దు వేణ్డావో ఎన్దిరుక్కు మవ నుక్కు ఇతు శెయ్యవొణ్ణాతిటే, అజ్జనన్దిక్కే, అత్తలైయిల్ తాదధ్యమే నమక్కు స్వరూపమానపిన్దు పిన్దైయత్తలైక్కుఱుప్పాక చెప్పయ్సం పోరుమతే నమక్కు వకుత్తటా ఎన్దు అత్తలైక్కాక చెప్పయ్యమత్తై యే తమక్కు క్కర్తవ్యమెన్దిరుప్పర్. (త్వయేత్యాది) తాముళ్ళవన్దు తాముళ్ళరాయ్ తామపోనవన్దైక్కుమ్ ఉపైవైత్తప్పోనారెయ్యెత్తార్

(పుత్రేణ) “పుత్ర” ఎన్ఱుఒరునరకి విశేషమాయ్ అతిల్ పుకాతఁడినోక్కు
మెన్ఱాయ్దు పుత్ర నెన్ఱు పేరాకిఱతు, వియర్ కు నమ్మడైయ వభిమత
సిద్ధియన్ఱిక్కె యెట్టికై తనక్కు మేఱ్వుడనిరయమిలై యితే. అవర్ క్కతు
వారాతఁడి నోక్కుకిఱీర్ నీరితే (ధర్మాత్తా) చక్రవర్తి ప్రస్తుతనాన
వాతే, నమ్మెయరై యొప్పరుణ్డో ? అఁరు మొరువరే, తామిరున్దనాళో
తామ్ వేణ్ఱువనవనక్కు చెయ్తు తామ్ పోనవన్ఱు నమక్కు వేణ్ఱువన
శెయ్కైక్కు ఉఱైప్పెట్టు త్తణ్ణీర్ ప్పన్దల్ వైత్తుప్పోవతే. (మమ) ఇరువర్
క్కుమ్ పితావానమై యొత్తిరుక్కు చెయ్తే “మమ” ఎన్ఱితా గాయి
ట్టు. అవర్ నమక్కు చెయ్యమవై నీరిరున్ద శెయ్కైయాలే నామవరై
యిళిన్దిలోమ్, నీరిళిన్దరాకిలి త్తనై యితే. ౧౫౩.

తాత్పర్యము -- ఓలక్షణుడా, నామనఘ్నుసందున్న భావమును కనిపెట్టి చేయ
వలసినరీతి నెఱింగి పరార్థమే యుత్తిరుగర్తనుని తెలిసికొనన నీవు అతిమనోహరమైన
పర్ణశాలను నిర్మించి తండ్రిచేజేయవలసిన కార్యమునుజేసితివిగాన నాతండ్రిపోయినను
నాకేమిఁజూడతలదని పర్ణశాల నిర్మాణానంతరము లక్షణునితో శ్రీరాములు ఆనతిచ్చిరి.

పెరియ వాచ్చాప్పిలై తిరువడికి శ్లోరణమ్.

ఆరణ్యకాణ్డము, ౬౩ - వ సర్గము, ౧౨ - వ శ్లోకము.

మూ. అస్తికమయా సార్థ ముదారశీలా ।

శిలాతలే పూర్వ ముపోపవిష్టా ।

కాన్తస్థితా లక్షణ జాతహాసా ।

త్వా మాహ సీతా బహు వాక్యజాతమ్ ॥ ౧౫౪.

అర్థము.-- లక్షణ - లక్షణుడా! అస్తిక - ఈ, శిలాతలే - రాతిప్రదేశ
మందు, పూర్వమ్ - మునుపు, మయాసార్థమ్-నాతోడ, ఉదారశీలా- ధారాళమైనస్వ
భావముగలదియు, కాన్తస్థితా - మనోహరమైన చిరుగళుగలదియనైన, సీతా -
సీతాదేవి, ఉపాపవిష్టా - అన్ని ప్రక్కలదగ్గి రవగ్గిరహూర్పుండుచు, జాతహాసా - పుట్టినన
వ్వుగలదై, త్వమ్- నన్ను, వాక్యజాతమ్ - వాక్యసమూహమును, బహు - పలువిధము
లుగ. ఆహ - చెప్పెను

అవలారిక్తః (అస్తిక) మున్ను తానూమ్ పిరాట్టియుమాయ్ జలక్రి
డాదికళోపణ్ణి సరసమాక ప్పగిమాటిన్ద్రోరిడ త్తిలే పిరాట్టియైప్పిరిన్దు
తాము మిళైయ పెరుమాళుమాయ్ త్తేడిక్కొడువారానిఱ్ఱుచ్చెయ్తే
అన్విడక్కైక్కణ్ణు ఇళైయ పెరుమాళై ప్పార్ త్తరుళిచ్చెయ్కితార్.

వ్యా (అస్తిక) ఇప్పడి వెలు న్నరైయాయరుక్కిఱ విడ త్తిలేకాణ్ అన్దు
నామెడుప్పెగు త్తతు (మయాసార్థమ్) ప్రణయథారైయిల్ త్తపైత్తమ్
శాలమతి త్తితేయిరుప్పతు, నాముబూడ ‡ కాణవన్ద శోభురోపాతియా
కక్కడక్కనిఱ్ఱుమ్మడి అవళుడైయ వళవుడైయైయమ్ విదగ్ధమాకప్ప
రిమాటిసపడియుజ్జాణ్ (ఉదారశీలా) పడైప్పిట్టిలిరున్దనాళోమామనార్
మామియార్కుక్కు శి ప్పడివిడువారోపాతి అళవుపడవాయిన్దు
భోగమ్ శెల్లువతు, ఇప్పోతు, అవళవన్దిక్కే, ఏకాన్తస్థలచూకైయా
లేతన్నై*మున్దుఱ్ఱూక సర్వస్వవాసమ్ పణ్ణిక్కొణ్ణిరున్దాళాయిన్దు
(శిలాతలేపూర్వమ్) జలక్రిడై పణ్ణుకిఱితోరిడ త్తిలే శిలాతలమాయ్
ఇళై త్తవిడ త్తిలే ఆతిలే మేలువతాక ప్పెరుమాళో ముఱ్ఱొలిక్కణి
శిక్క, “ప్రేషితజ్ఞాస్తుకోసలాః” ఎగ్గిఱవతి లేయు మొరు సమ్మన్దముణ్ణితే
ఇవళుక్కు, అత్తై ఇవరుడైయ ఇణ్ణితాదికళై కొణ్ణిటిన్దు ఇన్దరైయ
త్తై ప్పిక్క వేలు మెన్దుపార్ త్తు, పెరుమాళేలువతాకక్కణిశి త్త త్తత్తయై
యడైత్తు కొణ్ణిరున్దాళో. (ఉపోపవిష్టా) అప్పడి చూయరుక్కుమితే
యెగ్గుమ్ (కాన్తి తా) వెఱుమ్పుఱ త్తిలే తానేతువక్కన్దవో, ముఱు
వలైచ్చేర్ త్తాఱ్పోలే యాయిన్దు మకన్దానిరుప్పతు, అతుక్కుమేలే,
అప్పోతుపిఱన్దవెన్ద్రోయాలే జాతహన్దెయూనాళాయిన్దు (త్వామాహా)
ఇతుక్కు మున్ను తోడన్దీనన్ద్రో త్తలైక్కట్టాణే మీళుమతిలైయితే
పెరుమాళో, ఇతోన్దుమ్ త్తలైక్కట్టప్పెన్దుతిలై, అత్తాలే లజ్జిఱుక్కు
విత్త త్తలైయిట్టార్ పెరుమాళో, అన్దరై విడా, ఇన్దరై ప్పొరప్పొలియ
చ్చొల్లిక్కొణ్ణాడు మిళైయ పెరుమాళో ముఖజైవార్ త్తాళో, “సరిరోత
మ్బియూర్” నిజ్జళోనినై త్తత్తెగ్గామ్ త్తలైక్కట్టనికోళితే, నిజ్జళో పల్లవ
లియ ఆన్బిళైకళో, నాజ్జళో వెణ్ పెణ్ణుకళో, నిజ్జళో వేట్టెక్కుమ్ వినై
క్కుమ్ పోయ్ వ్యాపరిక్కుమవగళో, నాజ్జళో వేడువిట్టుప్పఱప్పట్టి

యోమ్, ఉద్భవకునియై తత్వవైకల్యము తలైక్కట్టలామితే, ఉద్భవ తమయనార్ వెన్టారిత్వే" ఎన్దు ఒహముఖమాక కొండ్డివ్వైయై యరుళిచ్చెయ్ తాళాయ్దు. ౧౫౪.

తాత్పర్యము — ఓలక్షణా! గురుజన ప్రతిబంధకములేని యాయేకాంతిస్థలము నందు నీలాదేవి ముసపు చిలుకవ్రతతో ధారాళముగ నసలు సర్వస్వదానముజేసి నన్ను శుభంపఁజేయుచుండ నొకనామ జలక్రీడనలిపి అలసి ఇనుగోకనుఁబడుచున్న రాతిపార యందెక్కి విశ్రాంతిఁజెంద నేనిచ్చింప నా ఇంగితమును తానెట్లొనరెఱిఁగి నాకంటె ముందు తానెక్కి నేనేప్రక్క యొక్కబోయినను అక్కడంతయు నే నొక్కనవికాశ మా లేకుండునటుల పఱచుకొని యగ్గిరదగ్గిరగ మాపుండుచు తనగెలుపుచే నుప్పొంగిపక పకనవ్వును నాయనా! మీరు పురుషసింహులు, మేముబలుము, మీరుతిలఁచినవి తలఁచినట్లు కొనసాగించుకొనియెడరు, మేమేమి నేయగలము, ఏవృథుమియన్నగారు గెలిచిరేచూచితిరా, అను మెదలగు అనేకరసోక్తులను పలుకఁగలములుగ నీతో నడిమెనుగ దాయని నీతను వెదకుకాలమునందు లక్షణునితో శ్రీరాములునెలచిచ్చిరి.

పెరియ వాచ్చునీబ్రత్తై తిరువడికి శేశరణమ్.

కిష్కిన్ధాకాణ్డము, ౨౦-వ సర్గము, ౨౦ - వ శ్లోకము.

మూ. నా నమ గ్రంథవినితస్య నా యజుర్వేదధారిణః ।

నా సామవేదవిదుష శ్శక్య మేవమ్ ప్రభాషితుమ్ ॥ ౧౫౫.

అర్థము — అన్యగ్రంథవినితస్య - ఋగ్వేదముచే శిక్షితుఁ ఁగానవానికి, ఏవమ్ - ఇష్టు, ప్రభాషితుమ్ సంభాషించుటకు, శశక్యమ్- అసాధ్యము, అయజుర్వేదధారిణః - యజుర్వేదమును ధరించనివానికి, న - శక్యముకాదు అసామవేదవిదుషః - సామవేదమును ఎఱుంగనివానికి, న - శక్యముకాదు

వ్యా. (నానమగ్రంథవినితస్య) అనుష్ఠేయార్థ ప్రకాశకమానఋగ్వేదమశిక్షితనానవచుక్కులతిప్పడివాఁడైశొల్లవొణ్ణాతు (నా యజుర్వేదధారిణః) యజుర్వేదమ పారధారణద్వా నేయరితు, అన్వైధరిత్రవనుక్కులతు ఇవ్వైశొల్లవొణ్ణాకు (నాసామవేదవిదుషః) సామవేదమగా విశేషజ్ఞతయవరితు, అతఁడైనచుక్కులకు ఇప్పడి వాఁడైశొల్లముడి యాతు, (శశక్యమేవమ్ ప్రభాషితుమ్) ఇన్వైయెల్లావత్తై యుమధికిరిత్రవనుక్కులతు నన్నున్నే ఇప్పడి వాఁడైశొల్లలామో. ౧౫౫.

తాత్పర్యము, - ఋగ్వజుస్సామనేదములు శుశక్తితముగ రానివాఁడు ఇట్లు మాట
లాడఁజాలఁడని పెరుమాళ్లు తిరువడిని మెచ్చుకొనిరి

పెరియ వాచ్చాన్బిల్లై తిరువడిక శ్లోరణమ్

కీష్కిన్ధాకాణ్డము, ౧-వ సర్గము, ౧౧౫-వ శ్లోకము.

మూ. పద్మ సౌగంధికవహం శివం శోకవివాశనమ్!

ధన్యా లక్ష్మణ సేవస్తే పమ్మోసవనమారుతమ్॥ ౧౧౬.

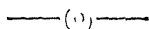
అర్థము - లక్ష్మణ - ఓ! లక్ష్మణుడా, ధన్యా - బాగ్యవంతులు, పద్మ సౌగంధికవ
హమ్ - తామరపువ్వుమల పరిమళమును పహించినదియు శివమ్ - మంచినదియును,
శోకవివాశనమ్ - దుఃఖములను బోగొట్టునదియైన, పమ్మోసవనమారుతిమ్ - పమ్మ
సరస్సునకు సమీపమునందుండుతోటలయందలిగాలిని, సేవస్తే - ఆపదించుచున్నార.

వ్యా. (పద్మ సౌగంధికవహమ్) కలమృకమ్ శూడువారైప్పోలే.
(శివమ్) ఇతిసత్తనై నస్తేయుడైయారొరువరుమిల్లై. ఇతుక్కునస్తేయెన్నె
న్నెల్, (శోకవివాశనమ్) నమ్మై చిత్రవధమ్ పణ్ణాతు. శోకమ్ మఱువలి
డాతపడి పణ్ణుమ్బొలేయిరానినతు (ధన్యా) ధనముడైయరా యిరు
ప్పార్ మైత్తురు అజ్ఞార్ కలితే (సేవస్తే) అజ్ఞామైయె యన్తిక్కే
ఇత్తై యనుభవిక్కైక్కు ఏకాన్తమానస్థలమ్ తేడానిప్పొకళ్.
(పమ్మోసవనమారుతమ్) “ ఆకరత్తిలే నెరుప్ప ” ఎన్నుమాప్పోలే.

తాత్పర్యము, - ఓ! లక్ష్మణ! తామరలతావితో నీపమ్మసరోవర తీరము
నంనుండెడి సువ్యాసవనములలోనుండి మెల్లమెల్లన చల్లగవీచుచు గెట్టి దుఃఖములనైన
రాపు మాపుఁజేయుగాలి ననుభవించుచురెట్టి భాగ్యవంతులూ చూడుమని శ్రీరాములు
ఆసతిచ్చిరి

పెరియ వాచ్చాన్బిల్లై తిరువడిక శ్లోరణమ్.

సుందరకాణ్డము, ౩౪-వ సర్గము ౨౩ - వ శ్లోకము.

మూ స్వప్నపి యద్యహం వీరం రాఘవం సహలక్ష్మణమ్!

పశ్యేయం యది జీవేయం స్వప్నాపి మమ మత్సరీ॥ ౧౫౭

అర్థము - ఆహమ్ - నేను, వీరమ్ - పరాక్రమవంతుఁడును, సహలక్ష్మణమ్ -
ఇతరైయపెరుమాళ్లతోఁగూడుకొనినవాఁడునునైన, రాఘవమ్ రాఘరాముని, స్వప్నపి -
కలయందును, యదిపశ్యేయమ్ - నేవించితి నేని జీవేయమ్ - బ్రతుకుదును ; స్వప్నాపి -
కలయు, మమ - నాను, మత్సరీ - ఆసూయగలదిగానున్నది.

వ్యా. (స్వప్నపియద్యహంపీరమ్) స్వప్నత్తిలే కణ్డాలమ్ దుఃఖ నివర్తక రాకవల్లరాయిల్లు. (గాఘవాసహలక్ష్మణమ్) పిరిఱిపోతు ఇరు వరైయుమ్ కూడప్పిరికైయాలే కాణమిడత్తిలమ్ ఇరువరైయుజ్జూడ క్కాణవేణుమెన్ఱితే ఆత్మైప్పడువతు. అపోతు, ఇరువరుమ్పిరికైయాలే తగ్గలిల్ కూడినార్కళో ఇత్తైయోఎన్నుమ్ అతిశక్తైపణ్ణియరు క్కుమే. (పశ్యేయంయదిజీవేయం స్వప్నపిమమమత్సరీ) ఎన్నపిత్తైయ టిన్దు ముకిమ్ కట్టామైక్కు అవరేయన్ఱిక్కే ఇతువుమ్ ఎన్నెనలియ వేణుమో ఎన్ఱాళితే.

తాత్పర్యము— రామలక్ష్మణులను స్వప్నవంగు నేవించినను నాదుఃఖము తగ్గిబడుతుకవచ్చును, అదికూడనాకులభింపక వాఙ్మించుచున్న జేయం నీతాపిరాట్టి విలసం చెను

పెరియవాచ్చాన్ఱిత్తైత్తి తిరువడిక శేశరణమ్.

సువర్ధరకాణ్డము, ౧౬-వ సర్గము, ౪-వ శ్లోకము.

—(౦)—

మూ. రామస్య వ్యవసాయజ్ఞా లక్ష్మణస్య చ ధీమతః |

నాత్యర్థం తుభ్యతే దేవీ గణ్డేన జలదాగమే || ౧౫౮.

అర్థము, రామస్య - శ్రీరామునియొక్క, ధీమతః - బద్ధిమంతుడైన, లక్ష్మణస్యచ - ఇతైయపెరుమాళ్లయొక్కయు, వ్యవసాయజ్ఞా - ఆభిప్రాయము నెఱింగిన, దేవీ - సీతాదేవి, జలదాగమే - ఇర్లము కురియునపుడు, గణ్డేన - గణ్డానదివలె, ఆత్యర్థమ్ - మిక్కిలి, నాత్యర్థతే - కలఁతఁబెందలేదు

వ్యా. (రామస్యవ్యవసాయజ్ఞా) “వతద్వితంనుమ” ఎన్ఱుమ్ “అవ గాహ్యార్థవంస్వప్నే” ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిఱపడికలై అఱిసిరుక్కుమవళాకైయాలే ధరిత్తిరున్దాళ్ ఆశాలేశముడైయారై ఒరునాభుమ్ విడెనెన్ఱుమ్, అవర్కలై విడవేడ్డిన్ఱాకిర్ నానుళేనాకే నెన్ఱుమితే అవర్ శొల్లివైప్పతు. “అప్యహంశీవితంజహ్యమ్” ఎన్ఱిరుక్కుమవరితే. (లక్ష్మణస్యచధీమతః) అవర్ తన్ఱుడైయ ఏనలాలే మాయామృగత్తికి పిన్నే అతునూయై ఎన్ఱఱియాతే పిడిగ్గ వొరుస్పట్టప్పోనుమ్ “ఇతుమా యామృగమ్” ఎన్ఱుశొల్లుమ్మడి అచ్చళవిలువ నెన్ఱిదిరుక్కుమ్ ఇత్తైయ పెరునూళ్ పడియైయఱిన్దిరుక్కైయాలుమ్. (నాత్యర్థంతుభ్యతేదేవీ) అవర్ తలైయాలే శుమక్కుమ్బడి పల్లఱైయాయ్ పోన్దవళాకైయాలే

క్షోభ హేతుక్కు భుక్తాయగుక్కుచ్చయే తేయుమ్ తుభిలైయాయీశీ
లశ్. సత్తానాశమ్ పిఱక్కుమళవా యిరుక్కుచ్చయే తేయుమ్ ధరిత్తి
రుద్దాశ్ (గక్లేవజలదాగమె) నిరన్తరమాక వర్షధారై విధ్రానిఱ్కుచ్చె
యే తేయుమ్ గక్లే తెల్లినిరుక్కుమాప్పోలే. ౧౫౮.

తాత్పర్యము నాప్రాణమైనను విడువనుగాని నాయాశ్రితులను వలసని
యెడి శ్రీరాముల తిగువుళ్ళమును, మహాబద్ధిమంతులను లక్షణమైదుమాల్లయొక్క
ఆధ్యవసాయమును చక్కగా నెఱిగినగుటవలన నీతాదేవి, సంతతధారావర్షము కురి
యించున్న గక్లానద కలతజెందినటుల ప్రాణము విడువంగని నిట్టి విపత్కాల
మందు కలతజెందక నిష్ఠవిత్తురాలైయుండెను.

పెరియవాచ్చాచ్చెల్లై తిరువడిక శ్లేశరణమ్.

యుద్ధకాణ్డము, ౫ - వ సర్గము, ౫ - వ శ్లోకము.

—(౧)—

మూ. సమేదుఃఖం ప్రియాదూరే సమేదుఃఖం హృతేతివా!

ఏతదేవానుశోచామివయోస్యాహ్యహ్యతివర్తతే! ౧౫౯.

అర్థము — ప్రియా - ప్రియురాలైననీత, దూరే - దూరమందు (ఉన్నదని), మే -
నాకు, దుఃఖమ్ - వ్యసనము, స - లేదు, హృతేతివా - ఆపహరింపబడినదనిగాని, మే -
నాకు, దుఃఖమ్, వ్యసనము, స - లేదు, అస్యాః - ఈనీతయొక్క, వయోహి - వయస్సుకదా,
అతివర్తతే - అతిక్రమించుచున్నది, ఏతదేవ - దీనినే, అనుశోచామి - పరితపించు
చున్నాను

వ్యా. మైథిలి సప్తేష్విరిన్దు దూరత్తిలే వర్తియా నిన్దాశ్చెన్దు
క్కు వెఱుక్కితేనుమల్లే. ఇనిపలియరక్షస్సాలేపిరివుపిఱన్దు, ఇనియెజ్జ
నేనామ్సాధిక్కుమ్బడియెన్దు తుక్కు వెఱుక్కితేనుమల్లే అత్రాకిఱతు.
కడక్కువిరుద్దాళాల్ కడలైయణైశెయ్తు నాలుపయణమ్ ఉళ్ళే ఎడు
త్తువిట్టుత్తిరుకిఱతు. ఇనిపిరివుక్కు హేతుభూతనాన పైయలైక్కిఱ్జెదు
త్తు ప్పోకడత్తిరుకిఱతు అక్కార్యమ్, నానితోన్దె అల్లాతపయ్యుక్కు
వెతే. ఇతోన్దుక్కుమే నా మోహిప్పతు. అతేణెన్నిల్, (వయో
స్యాహ్యతివర్తతే) ఇవై పోలేకాలమ్, ఎన్నమాబ్బల్ మీళవిడలావతో
న్దె? అదైక్కుక్కిఱ్జెదు ప్పట్ట నీరై మీట్కుప్పోకాతితే. ౧౫౯.

తాత్పర్యము. — నీతనన్నువలది దూరమందున్నందుకుగాని రాక్షసునిచే నప
హరింపబడినందుకుగాని నాకంతదుఃఖములేదు, ఒకబాణమువేసి ఆదురాత్ముని తల తెగ

వేసి నీతన దెచ్చుకొనియెదను, దీనివయస్సుకదా న్యగ్ధముగాఁ బోవుచున్నది, పోయి వయస్సు నే బాణమువేసి మరలింప సాధ్యమని వగచుచున్నాను
పెరియవాచ్చాన్నిలై తిరువడికి శేళరణమ్.

ఉత్తరశ్రీరామాయణము, ౪౦-వ సర్గము, ౧౬-వ శ్లోకము.

మూ. స్నేహమామే పరమో రాజన్ త్వయి నిత్యం ప్రతిష్ఠితః

భక్తి శ్చ నియతా వీర భావో నాన్యత్ర గచ్ఛతి॥ ౧౬

అర్థము - రాజన్! - స్వామీ! త్వయి - నీయందు, మే - నాకు, స్నేహః - ప్రీతి, నిత్యమ్ - ఎల్లప్పుడును, పరమః - సర్వోత్కృష్టముగ, ప్రతిష్ఠితః - నిలబడుటకు భక్తిశ్చ - భావబద్ధమును, నియతా - నిస్కృష్టమైయున్నది, వీర - శూరుఁడా! భావః - మనస్సు, అన్యత్ర - వేరుచోటికి, గచ్ఛతి - వెడలదు.

వ్యా (స్నేహమామే పరమః) “ఎన్ద్రనభవన్తాల నూనుడైయ వచ్చు”. (రాజన్ త్వయి! ఇతుతానుమ్ ఎన్నాల్ వందతన్దు, * అతువును వనతన్నరులే. (చిత్త్యం ప్రతిష్ఠితః) ఇన్జిన్జాకిల్ ముద్దూరుపోతు కొడుపో కిటోమెన్న, అజ్ఞా శెయ్యుమతన్దు, భర్తయైప్పుడో వరుకిటతాకై యాలే, “నిన్నలాలిలేకాణ్” ఎన్నుమాప్పాలే. (భక్తిశ్చనియతా) స్నేహమామవళెన్, భక్తియావ తెన్నెన్నిల్, పెరుమాళై యెట్టియ చెల్లామై పిటన్దు వ్యతిరేక త్తిల్ ముడిన్దు చక్రవర్తినిలై స్నేహమ్, భక్తి యావతు - “నిల్” ఎన్న, “కురుప్ప” ఎన్నుమ్మడియాయ్, ముత్తై యటిన్దుపడన ఇళైయ పెరుమాళ్ నిలై. (వీర)తనై త్తోట్టిత్తతుత్తై. ఉమ్మడైయ వీరజ్జొన్జుపుటమ్మే వెన్జి రెన్జు ఇన్జువెల్లముడియాయ్. తానుమ్ వీరనాకై యాలే తోట్టిత్తతుత్తైయెప్పడిత్తు ప్పేగుకితాన్. (భావో నాన్య త్రగచ్ఛతి) ఎన్నై మీట్టిరాకిలుమ్ ఎన్నుడైయ నెళ్ళైమీట్కుప్పొకాయ్. “అన్యత్ర” ఎన్జిటతు, “మద్దూరానుముడైనాన్బార్” ఎన్నుమాప్పాలే కొడు పోక నిన్నై తదేశ త్తిన్ పేరుజ్గాడ తనక్కు అనన్బామూ యిరుక్కిటపడి

తాత్పర్యము - స్వామీ! దేవరవారియందు నాకుండెప్పప్రీతి నాకుంటెను మిం చియున్నది అదియు దేవరవారి కటాక్షయత్తమే. ఇసుపరాక్రమమందు మోహిం శమయందు నియతమైన భక్తికలవాండనై యున్నాను, నామనస్సు ఇతరుల పేరు కూడి ంపను. నన్ను మరపించినను నామనంబునుమరపింప ససాధ్యము. ౧౬౦.

పెరియవాచ్చాన్నిలై తిరువడికి శేళరణమ్.

